

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SEVENTH SESSION OF THE FIRST LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Volume XXI (Nos. 1 to 6)

TABLE OF CONTENTS

	PAGES
<i>Thursday, the 17th February 1955.</i>	
I Questions and Answers	1-26
II Motion under rule 40 of the Assembly Rules re Police interference with Trade Union Activities	26-27
III Police firing at Naduvattam and report of the Special Officer on it	27-28
IV Non-official business	
<i>A. Aills.</i>	
(1) The Declaration of May Day Holiday Bill, 1954 (L.A. Bill No. 11 of 1954)	28-40
(2) The Madras Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 15 of 1954)	40-46
(3) The Distribution of Waste Land Bill, 1954 (L.A. Bill No. 34 of 1954)	46-93
<i>Monday, the 21st February 1955.</i>	
I Questions and Answers	95-123 191
II Adjournment motions re—	
(1) Lawlessness in Hosdrug sub-taluk	123-125
(2) Lathi charge on picketers before the Nagji Purushothamam and Company, Kozhikode	125
III Announcements by the Hon. Speaker—	
(1) Message from the Governor	125
(2) Message from the Council	125
IV Business of the House — Change in the hour of sittings ..	126
V Government Bill — The Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954—cont.	127-184
VI Half-hour debate re assignment of lands in Kalpatti village ..	184-190

Tuesday, the 22nd February 1955.

PAGE

I Questions and Answers	193-221
II Privilege Motion re circulation of draft Bill [The South Kanara Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955] to certain Members of the House	220-229
III Motion under rule 40 of the Madras Assembly Rules re strike of the workers of the Brindavan Properties, Limited, Wellington, Coonoor	229-231
IV Government Bill—The Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955)	230-398, 309-324

Wednesday, the 23rd February 1955.

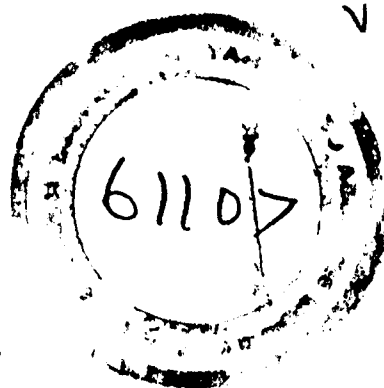
I Questions and Answers	325-35
II Motion under rule 40 re harassment of Harijans of Itchiputhur, North Arcot district, by Police	446-44
III Government Bill—The Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955—cont.	352-357
	357-445

Thursday, the 24th February 1955.

Condolence Resolution on the death of Sri A. Vaidyanatha Ayyar, ex-M.L.A.	449-461
---	---------

Friday, the 25th February 1955.

I Questions and Answers	463-489
II Motion under rule 40 of the Madras Assembly Rules re unrest that is developing in the textile industry	490-492
III Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Council	492
IV Government Bill—The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955	493-524

V 211, 31 'N55
N56-21

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 17th February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Action against Government servants

* 762 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many cases were started by the State Government against the Government employees in the years 1951 and 1952 for alleged subversive activities; and

(b) how many cases were dropped, how many disposed of and how many are still pending?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) 19 cases.

“(b) 14 cases have been dropped, 3 cases have been disposed of and 2 cases are still pending.”

Saw Mills and Ply Wood Factories in Baliapatam

* 763 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of accidents that took place in the Saw Mills and Ply Wood Factories in Baliapatam, North Malabar, from 1952-54; and

(b) in how many cases compensation was given to workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The number of accidents that took place is as follows:—

Year.	Accidents.
1952	18
1953	17
1954 (from 1st January 1954 to 30th September 1954).	8

“(b) The number of cases in which the compensation was paid is as follows:—

Year.	Accidents.
1952	17
1953	15
1954	5

[17th February 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, has an enquiry been instituted into these accidents and have suggestions been made to these factories to avoid them? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" No, Sir."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, is it a fact that even first-aid arrangements are not provided in most of the factories in Balia-patam which is an industrial town? May I request the Hon. Minister to enquire into the matter and see that proper first-aid arrangements are made in the factories according to the Factories Act? May I also request the Hon. Minister to give necessary instructions to the management to see that some protective arrangements are made to see that such accidents do not occur in future? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I shall enquire whether proper first-aid arrangements have been made."

DR. K. B. MENON :—" Besides first-aid arrangements, will the Hon. Minister be pleased to see that permanent safety measures are taken to protect the workers from accidents? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I have no doubt the Factories Department have been looking into these matters."

" Byssinosis "

* 764 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether any disease known as Bissions is prevalent among industrial workers particularly those in textile mills?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The disease referred to is presumably ' Byssinosis '

The enquiry shows that the disease is not prevalent in Indian textile mills to any appreciable extent."

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, may I know whether any investigation was made to find out the prevalence of this disease in the State? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" An enquiry into the prevalence of this disease was conducted under the auspices of the Indian Council of Medical Research in Madurai in 1949 and 1950. As already stated, enquiry showed that the disease is not prevalent to any appreciable degree in the Indian textile mills."

SRI M. JAGANNATHAN :—" Sir, the name ' Byssinosis ' is rather ununderstandable. May I know what is the name of the disease in ordinary common parlance, Sir? "

17th February 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, it has no other name in ordinary parlance. I understand that the workers in the clog and card rooms of spinning mills in England complain of cough bronchitis and asthma which subside as soon as the work is stopped."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Has this disease anything to do with widowers, Sir? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, it has probably something to do with newly married people." (Laughter.)

SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI :—" Sir, I know that there are certain workers in the Buckingham and Carnatic Mills who are found to be suffering from this disease. I would like to know whether the Government would make the necessary investigation among the workers of these mills and have this disease notified as an occupational disease? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the hon. Member may write to the Government about this and I shall have enquiries made."

Concessional bus fare for voters

* 765 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government instructed any bus transport owners of Malabar to carry passengers who produced slips from certain recognized persons at rates lower than the minimum of five annas prescribed, so as to help voters who were expected to vote for Congress in the recent Malabar District Board elections;

(b) whether the Palghat Central Transport Authority allowed such concessions as mentioned in clause (a); and

(c) if so, at whose instance?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) &

(b) No, Sir.

" (c) Does not arise."

Beedi industry

* 766 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any offer of financial assistance to give protection to the beedi industry has been received from the Central Government; and

(b) if so, the method by which protection is to be given to beedi industry in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

11-10
a.m.

QUESTIONS AND ANSWERS

[17th February 1955]

* 767 Q.—

MR. SPEAKER :—“ As the hon. Member Sri A. Ratnam is not in his seat, the answer together with the question will be printed in the official proceedings.”

SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government maintain any statistics on beedi industry in the State;

(b) if so, how many concerns are functioning in the State now; and

(c) whether the Government have given any aid or loan so far to improve the beedi industry and the condition of the beedi workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Statistics of industrial concerns including beedi industry which come within the purview of Factories Act, 1948, are maintained by the Chief Inspector of Factories.

“ (b) There were 380 beedi factories in the State as on 30th June 1954.

“ (c) No, Sir.”

Lower Bhavani Project -

* 768 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount of fines collected from the agriculturists in Lower Bhavani Project area of Gobichettipalayam and Erode taluks of Coimbatore district during 1954 for cultivating crops not allowed under the rules;

(b) the crops that are forbidden to be cultivated in that area; and

(c) whether the Government will allow the cultivation of paddy crops in that area?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a)

	RS.
Gobichettipalayam taluk	28,000
Erode taluk	910

“ (b) The cultivation of cotton, millets, groundnut and gingelly have been allowed subject to the understanding that no water would be made available before the date when the canals will be opened for irrigation. The cultivation of tobacco, chillies, turmeric, castor, tapioca, yams and pulses have also been allowed subject to certain conditions, in the fields which have the support of wells. The cultivation of sugarcane, betels and plantains have been prohibited except in backyard cultivation of plantains and vegetables has been allowed to the extent of 10 cents for each existing well without any penalty. Further, scattered fruit trees, coconuts and plantains have also been allowed but not on a field scale.

17th February 1955]

“ (c) As regards cultivation of paddy, it has been ordered that pending localisation and zoning of ayacut in the project area, the percolation affected lands will continue to be classified as dry and appropriate water-cess and penalty as usual will be charged, if paddy is grown out of necessity, but each case will be examined and remission of penalty will be granted if it is proved that by reason of seepage, the land could not possibly have been cultivated with dry crops. This concession is also subject to certain conditions.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ கீழ் பவானி ஏரியாவில் நெல் தவிர வேறு எந்தப் பயிரும் சாகுபடி செய்வதற்கு அவ்வளவு வசதியில்லை. ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள், இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை வருடத்திற்கு மூன்று தரமாக பிரித்துச் சரிவர விட்டால் எல்லா இடங்களிலும் நெல் பயிர் செய்ய முடியும். அம்மாதிரி ஏன் செய்யக்கூடாதென்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ My impression is that people there are more anxious to grow commercial crops than paddy.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ குறிப்பிட்ட வாய்க்கால்களில் குறிப்பிட்ட அளவு நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படும் விவசாயிகளிடம் பணமின்மையாலும் சிறு தகராறுகள் காரணமாகவும் சில நிலங்களுக்கு தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால், அவைகளில் சிறிது மழையால் விளைந்துள்ளது. அவைகளுக்கும் தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கப்பட்டது! அவைகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்ணீர் தீர்வையை திருப்பித் தர சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The main question refers to the relaxation of the rule allowing certain crops only to be grown in that area. The difficulty mentioned by the hon. Member will be looked into if any specific case is brought to my notice.”

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDAR :—“ May I know whether it is a fact that the ryots in the lower reaches of the Lower Bhavani Canal complained that water had not reached sufficiently the tail-end of the canal and that the ryots were not able to cultivate their lands successfully owing to ‘uncontrolled cultivation of paddy’ in the upper reaches of the canal? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, the hon. Member has taken advantage of this question to reiterate the representation he made yesterday or the day before. The present supplementary question has nothing to do with the main question.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இப்பொழுது கலப்புப் பயிராக கம்போடுகூட கடலையையும், பயிரிட்டிருந்தால் இரண்டுக்கும் வரி வசூல் செய்யப்பட்டு வருகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I only mentioned the relaxation of the rule that has been allowed. As regards the point raised in the supplementary question, I should think, Sir, that cumbu is also a dry crop.”

[17th February 1955]

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDAR :—“ By way of personal explanation, Sir. I wish to inform the House that I have not talked on this subject yesterday or the day before.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ சமீபத்தில் சர்க்கார் ஒரு உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி கலப்புப் பயிர்களை தோட்டக்காலில்தான் பயிரிடவேண்டும் என்று உத்தரவு உள்ளது. அதோடு தோட்டக்கால் பிரதேசத்திலுள்ள 75 சதவிகிதமுள்ள நிலத்தில்தான் கடலை, என்னு போன்ற பயிர்களையும், பாசிப் பயிற்று, மொச்சைப்பயிற்று போன்ற பயிற்று வகைகளையும் பயிரிடலாம் என்று உத்தரவுள்ளது. ஆனால், தோட்டக்கால் பிரதேசத்தில் சர்க்கரிவு அதிகம் இருப்பதால் அப்பயிர்கள் அபிநிஷ விடுகின்றன. ஆகவே தோட்டக்கால் பிரதேசங்களிலும் கலப்பு (பயிற்று வகையுரு) பயிர் விளைவிக்கலாமென்று உத்தரவைப் போட்டுவிடுவார்களா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The Government came forward to meet certain difficulties that were pointed out. Any further difficulties arising will be gone into.”

As regards the personal explanation of the hon. Member sitting behind me, I never thought, Sir, that in spite of his advanced age he will have such a short memory.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ May I know from the Hon. Minister what has happened to the question of supplying power for lifting water from the wells in the Lower Bhavani Project area? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I think, Sir, the Hon. Minister for Public Works can give an accurate answer to this question. I cannot say anything definite in the matter.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ When there is a conflict between the statement made by the ex-Minister and a Minister, we wish to know which has to be believed by the House? ” (Laughter.)

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDAR :—“ There seems to be a confusion in the mind of the Hon. Minister because there are a number of Palanisamis in this House and I do not know which Palanisami he really means.”

Tappers' co-operative societies

* 769 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received any recommendation from the District Prohibition Advisory Council, Malabar, recently for the grant of some subsidy to the Tappers' co-operative societies; and

(b) if so, the action taken thereon?

17th February 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ At a recent meeting of the District Prohibition Advisory Council, Malabar, held at Kozhikode which I also attended, it was unanimously decided to recommend to the Government requesting them to give some subsidy in aid of co-operative societies started for the purpose of manufacturing jaggery in view of the facts that the price of jaggery has come down and that the administrative expenses of the societies have increased. May I know whether the Hon. Minister will be pleased to enquire into the statement I have made now at least and see that necessary financial help is given if the case is really genuine? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The Government have received no representations from the society he mentioned. However, the Government have already agreed regarding the grant of subsidy to meet a portion of the administrative expenses of the jaggery societies. The Government have already in their order, dated 10th April 1952, agreed to assist societies which undertake marketing of the produce. This fact has been circulated by the Registrar of Co-operative Societies to the Deputy Registrars of Co-operative Societies to recommend to the Government subsidies in deserving cases of co-operative societies manufacturing jaggery. The Registrar will come up to the Government for sanction as and when proposals are received from them. The hon. Member is requested to send a resolution passed by the society and we will consider it.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ The co-operative societies producing jaggery are facing severe competition from those people producing gur. The price of gur has come down very low. Therefore, these co-operative societies are not able to compete with those people manufacturing gur. These co-operative societies manufacturing jaggery are therefore on the verge of collapsing. The Government are prepared to subsidize only as regards the administrative expenses. In view of the fact that the price of gur has come down very low and that those societies manufacturing jaggery are not in a position to compete with those manufacturing gur, will the Government realize that mere grant of subsidy to cover a portion of administrative expenses will not do and that further subsidy should be given to these co-operative societies to ameliorate them? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I do not think we can consider the suggestion made by the hon. Member at this stage.”

SRI C. H. KANARAN :—“ Sir, before Prohibition was introduced, there were 40,000 tappers in Malabar. Revival of jaggery a.m.

[17th February 1955]

industry can be done only with the help of the Government. Therefore, will the Government at least consider the position of Malabar where many tappers are unemployed and help revive this industry thereby giving subsidies? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, as I have already stated, in deserving cases subsidy will be granted."

SRI N. K. PALANISAMY :—" மனு ஒன்றுக்கு பத்து ரூபாய் என்று விற்பது. பிறகு அது 2½ ரூபாய்க்கு வந்தது காரணம் அதிகப்படியாக வெளி நாட்டிற்கு எக்ஸ்போர்ட் செய்யாததால்தான். 5,000 டன்கள்தான் வெளி நாட்டிற்கு எக்ஸ்போர்ட் செய்யலாம் என்று சர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது. 30 ஆயிரம் டன் ஆந்திர ராஜ்யத்திலிருந்து வெளி நாட்டிற்கு அனுப்பலாம் என்று ஆந்திர சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே இந்த சர்க்காரும் அதிகப்படி கருப்பட்டியை எக்ஸ்போர்ட் செய்வதற்கு ஏன் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, the question put by the hon. Member has no relevancy, to the main question."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, the point referred to was not the representation made by the society, but that of the District Advisory Council, an official body. It is therefore easy for the Hon. Minister to get it from them than from me."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" All right, Sir. I will get it from them."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, will Government consider a more refined method of producing jaggery so that it may be more palatable and there may be a better market for the produce? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The Government will consider that."

Glass factory at Mettupalayam.

* 770 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have granted any sum by way of loan or otherwise towards the glass factory at Mettupalayam; and

(b) if so, the amount granted so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) No, Sir.

" (b) The question does not arise."

SRI N. K. PALANISAMY :—" சிலிகா இண்டஸ்ட்ரி வெகுகாலமாக மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்தது. அது முதல்தரமான இண்டஸ்ட்ரி. அப்படிப்பட்ட இண்டஸ்ட்ரி இப்பொழுது திறக்கப்படாமல் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரிகளுக்கு ஸ்டேட் எய்ட் கொடுத்து சர்க்கார் உதவுவதுபோல் இதற்கும் உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டுவந்தும் அப்படிக்கொடுக்க மறுத்திருக்கிறது. காரணம் என்ன? இதை சர்க்கார் ஏன் எடுத்து நடத்தக்கூடாது. அப்படி எடுத்து நடத்த ஏன் சர்க்கார் யோசனை செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்."

[17th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, if the original question had been put ' why the aid has not been given ', I could have got all the particulars and furnished the same. I therefore suggest that the hon. Member may put a separate question."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, is it not a fact that unless there are insuperable difficulties, such applications are granted by the Board of Industries? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Perhaps it is easy for the hon. Member himself to know that as he knows and appreciates the difficulties as a Member of the Board which sanctions these loans."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In view of the infant position of the glass industry in our State and in view of the fact that the Nirmala Glass Factory situated at Olavakkot is also in a state of collapse for want of financial help from the Government, will the Government see that some enquiries are instituted and that some suitable measures are adopted for making the industry a thriving one? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the hon. Member may put a separate question."

Amendment of the Civil Procedure Code

* 771 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposals to amend the Civil Procedure Code to make the Judicial Officers liable for ' costs ' when their judgments are reversed as perverse; and

(b) if so, when the Government intend to introduce such legislation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) No.

" (b) Does not arise."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sometimes when Judges are perverse in their findings, the parties who might have the right of contention in support are put to great loss in appeal. In such cases, the fittest person to be punished is the Judge for his perverse findings. I am confining it to perverse findings. We have had instances like that in the Debt Conciliation Board where the Judges were penalized with costs by the Madras High Court. Therefore, would the Government accept the suggestion contained in the question and suggest or bring up suitable amendments to the Civil Procedure Code? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Then we will have to consider mulcting the lawyers who give wrong advice or misleading advice. So, we cannot adopt this method of mulcting costs on lawyers and judges. They are trying to do their best."

[17th February 1955]

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Sir, within recent memory is there any instance where a judicial officer has been punished for judicial misconduct, that is, for pronouncing judgments consistently in a perverse manner as pointed out by the Appellate Court? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. I do remember a case where action was taken against a Judge and he was removed from service.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ May I know whether the Government have any proposals to amend the Civil Procedure Code to penalize lawyers who engage themselves in false, trivial, cantankerous, vexatious litigation? ” (Laughter.)

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member put a separate question.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Will the Government at least consider or take note of such decisions of judicial officers and deal with them appropriately when the occasion arises? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, a casual perverseness cannot be taken notice of. But persistent and consistent perverseness is brought to the notice of the High Court and they do take action.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ It is our paramount duty, Sir, to respect law and order and also such persons who are the custodians of law like the Judges. Therefore, it is not right on our part to speak lightly of Judges and their judgments here.”

MR. SPEAKER :—“ It is not about any particular Judge. It is a principle we are dealing with. The hon. Member has misunderstood the question.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ It is not as if the suggestion is entirely novel or the question is something altogether new. With the Debt Conciliation Board, within a few years, we have had this experience of Judges being mulcted with costs when their decisions were found to be perverse by High Courts. Why should it not be extended to other courts where the findings are given in a perverse manner? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think it is a desirable step to take. The judicial officers should have complete independence and they should exercise their judgment in an absolutely unrestrained manner. If they go wrong, there are the Appellate Courts to set matters right and if they persistently go wrong, of course, they are pulled up and I am sure such wrongs will be rectified. This mulcting with costs, I am afraid, will make them not good judges. That is my view.”

17th February 1955]

Tellicherry Government Hospital

* 772 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the construction of any extra block or additional wards has been sanctioned for the Tellicherry Government Hospital ;

(b) if so, when ; and

(c) whether the work has been completed or commenced?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) No, Sir.

“ (b) & (c) Does not arise.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, it was only the other day that statistics were given regarding the Tellicherry hospital, namely, 180 floating in-patient strength as against the sanctioned strength of 88. A similar answer was given last year also. Now this excessive over-crowding is creating almost choking conditions. Would Government consider the idea of having an extra block immediately? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, there are very many other hospitals which are overcrowded. If any of the local gentlemen would put up buildings, we can have an extra block maintained by Government.”

Mechanized farms

* 773 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether this Government advocated the constitution of mechanized farms in the State during the Conference of State's Ministers of Agriculture held in September 1953?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The answer is ‘ No, Sir ’.”

Salary of village officials

* 774 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to the answer to question No. 1323, dated 30th July 1953—

(a) whether the Government have taken any decision on refixing the salary of village officials of proprietary villages on a par with that of those in Government villages ; and

(b) if so, whether the decision has been given effect to?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The whole question is proposed to be considered as a Part II Scheme for 1955-56.”

Malaria in Kottayam taluk

* 775 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government are taking any Malaria Control measures in Kottayam taluk, Malabar district ;

[17th February 1955]

(b) if so, in which area; and

(c) for how long paludrine or quinine is being distributed in the area free to the poor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) An area of 70 square miles comprising the villages of Payam, Aralam, Manathana and Kolyad Vekkalam.

“(c) Since 1948.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, since it has been brought to my notice in my constituency that in the adjoining villages there is widespread malaria and that there is no D.D.T., no treatment nor free supply of quinine or paludrine, may I request the Hon. Minister to extend the supply of paludrine and also DDT to the neighbouring villages also?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“This scheme covers all the malaria affected villages in that taluk. Only the foot-hill regions of the Western Ghats in the taluk are endemic for malaria.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“Sir, is it a fact that DDT is not as effective as it was before and if so, have the Government any other medicine for controlling malaria?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, DDT as used in the present form is quite effective in killing malaria mosquitoes.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“Sir, may I know what steps the Central Government are taking to control malaria?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Central Government have sponsored the National Malaria Control Programme from which assistance is being given to the State Governments.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, evidently, the regions declared as endemic for malaria are not exhaustive. That is why I am suggesting that additional villages adjoining those areas now covered by this campaign may also be included.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, if the hon. Gentleman writes to the Government, I shall have the matter enquired into.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Sir, are not pyrethrum products effective remedies against mosquitoes? Are not pyrethrum products available for the Government?”

MR. SPEAKER :—“That is a different question. I have no objection if the Hon. Minister is prepared to answer.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, we are using DDT for destroying mosquitoes.”

17th February 1955]

Parasite Breeding Station

* 776 Q.—SRI M. S. MOGRAL : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many Parasite Research Stations are now functioning in the State; and

(b) the nature of work actually turned out by these Research Centres?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) There is only one Parasite Breeding Station in this State and it is at Kasaragod in South Kanara district.

“(b) The items of work done at this station are (i) the study of the intensity and distribution of the black headed caterpillar pest of coconut (*Nephantis Serinopa*) in the West Coast; and (ii) organized biological control of this pest by breeding two species of parasites in the laboratory and releasing them in areas where the pest is active.”

Bunds for Pullur and Konam streams

* 777 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. ¹¹⁻³⁰ the Minister for Public Works be pleased to state— _{a.m.}

(a) whether the Government have received any representation, dated 25th May 1954, from the President, Pullur Panchayat Board, South Kanara district, to construct permanent bunds at (1) Kallanchira and Peralath across the Pullur stream and (2) at Embankundu across the Konam stream; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Yes.

“(b) The schemes are under investigation by the local Public Works Department officers.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“The villagers depend mainly on these two streams for water for cultivation. Generally temporary bunds are put up at very heavy cost. Will the Government be pleased to instruct the officers concerned to expedite the putting up of permanent bunds for these streams?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I told the House that the schemes are under investigation. The investigation will be expedited.”

[17th February 1955]

Local Fund Dispensary, Quilandy

* 778 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the public and the Panchayat Board, Quilandy, in the beginning of 1954, to increase the grant to the Local Fund Dispensary at Quilandy in Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“In this particular dispensary and in the other dispensaries in North Malabar, it is often times found that medical supplies are quite inadequate in view of the large number of patients resorting to them. Will the Government consider the augmenting of grants for medical supplies?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“This Local Fund Dispensary is under the control of the Malabar District Board. We understand from the President of that District Board that no representation has been received by him regarding the insufficiency of the allotment of funds.”

Grant from Handloom Cess Fund

* 779 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total amount of handloom cess received by the State Government from the Centre in the year 1953-54;

(b) the amount allotted to South Kanara district;

(c) how this amount was distributed in the district; and

(d) why no allotment was made to the area under the jurisdiction of the Deputy Registrar, Kasargode Circle?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Rupees 90,55,884. As orders for utilization of the allotment sanctioned were issued only late in December 1953, only a small amount of the allotment was utilized during the year 1953-54. All the schemes for 1953-54 have been continued during 1954-55.

(b) Up to 31st October 1954, an amount of Rs. 77,777 has been allotted in addition to expenditure on staff employed for supervision of Weavers' Co-operative Societies in the district.

	RS.
“(c) Loan for weavers' share capital in co-operative societies in the district	18,775
Loan for working capital of co-operative societies.	39,500
Subsidy for rebate on sale of cloth	19,502
Total ...	77,777

[17th February 1955]

“(d) Kasargod Circle has been allotted Rs. 6,750 as loan for share capital and Rs. 14,828 as subsidy for rebate on sale of cloth. The allotment of Rs. 39,500 as loan for working capital is for the whole district.”

Issue of revolver licences in Salem

* 780 Q.—SRI A. SAMBASIVAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of revolver licences issued by the Collector's Office, Salem, from 1st November 1953 to 31st October 1954; and

(b) how many of them were issued by the Collector's Assistant?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Twenty.

“(b) Four.”

Ananthavoor Kankanam-Tirur road

* 781 Q.—SRI E. T. KUNHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have any proposal to construct a road from Ananthavoor Kankanam to Tirur in Malabar district?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“The work is included in the Five-Year Plan of Road Development.”

SRI E. T. KUNHAN:—“പഞ്ചവതര പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. എന്തൊക്കെ അതിന്റെ പണി ഹാജരായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുമോ?”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN (translation):—“Though the work is included in the Five-Year Plan, by what time do the Government propose to take it up for execution?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“It will be sanctioned in due course.”

Bekal Government Fisheries High School

* 782 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) when the acquisition of land for the Bekal Government Fishes High School in South Kanara was sanctioned; and

(b) whether the acquisition proceedings have been completed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The expenditure for the acquisition of a site for the construction of a building to house the Government Fisheries High School

[17th February 1955]

at Bekal in South Kanara district was sanctioned in November 1953. The draft notifications under sections 4 (i) and 6 of the Land Acquisition Act were approved by the Government in April and July 1954, respectively.

“(b) The acquisition proceedings are being completed and the site is expected to be taken possession of shortly.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ In view of the inordinate delay in acquiring lands under the Land Acquisition Act, why should not the Government apply emergency provisions so as to acquire lands expeditiously for schools, hospitals and similar public institutions? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not think it is necessary to apply the emergency provisions for such cases.”

Bed regulator at Jedarpalayam

* 783 Q.—SRI K. V. RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the extent of lands brought under cultivation after the construction of the bed regulator at Jedarpalayam in Namakkal taluk;

(b) whether there is any proposal to bring more lands under cultivation; and

(c) if so, how many acres?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) 293 acres.

“(b) & (c) The matter is under consideration.”

SRI K. V. RAMASWAMY :—“ இந்த அணைக்கட்டிவருந்து ஒருவாய்க்கால் பிரிந்து கரப்பாளையத்திற்கு பக்கத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இங்கு இருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகள் தண்ணீர் கொடுக்கும்படி 5 வருஷமாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதைப்பற்றி கவனிக்காமல் இருக்கிறது. அதுபோல அங்கு இருக்கும் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மாற்றி மந்திரி ரங்கா ரெட்டியும், இப்பொழுது இருக்கிற மந்திரியும் சென்று பார்வையிட்டும் கூட ஒரு விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதை துரிதமாக செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have said that the matter is under consideration.”

17th February 1955]

“ Rajankulam ”, Tindivanam

* 784 Q.—SRI V. GOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any estimate is pending with the Government for improving the drinking water pond—Rajankulam—in Tindivanam Municipality; and

(b) if so, when it is likely to be sanctioned?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ The Hon. Minister is pleased to reply that no estimate is pending. I submit that some amount was sanctioned last year for the improvement of this tank. May I know what became of the estimate that was pending? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Municipal Commissioner requested the Sanitary Engineer and the Director, King Institute, Guindy, to suggest certain remedial measures for improving the condition of the water in this tank and they recommended certain treatment to the water in the tank. We do not know what action the Municipality has taken in this regard.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ As the pond is a very important source of supply of drinking water in that growing town, may I request the Government to look into the matter and improve the pond? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is not recognized as a protected water-supply source. The Government sanctioned in May 1953 plans and estimates for the first stage of the scheme comprising the sinking of an experimental well for conduct of yield and quality tests. Further stages of the scheme will be taken up after ascertaining the result of the experiment.”

“ Rauwolfia serpentina ”

* 785 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

11-40
a.m.

(a) the total area in Malabar district where *Rauwolfia serpentina* grows;

(b) the extent of Government forest out of that area;

(c) whether any restrictions have been put on the removal from or growing in Government forests of this herb; and

(d) whether the Government have directed research to be done on the medicinal properties of this herb?

[17th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The information is not available as no survey has been made.

“(b) The exact area over which the herb is grown is not known as it has not been planted in Government forests and it occurs naturally.

“(c) No, Sir. With a view to ensure that the roots are collected only after seed collection and that root and shoot cuttings are utilized to the maximum extent for planting, it has been ordered recently by the Chief Conservator of Forests that the *rauwolfia serpentina* should be collected departmentally and not through the agency of minor forest produce contractors.

“(d) No, Sir.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“The particular herb referred to, namely, *rauwolfia serpentina*, has been found to have very great effect upon blood pressure and even insanity and is now widely exported from our country to various western countries including America because of its great medicinal value. May I ask the Hon. Minister, if the herb is so very important and is being largely exported from this country, why we should not use it, why we should not plant it and at least why we should not ascertain the total area in Government holdings where these herbs are now grown?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government do propose to have artificial regeneration by three methods, namely, by seed, by root and by shoot cuttings. It has been examined and found that artificial regeneration of this plant will be successful in parts of South Kanara, Wynad, Nilambur, Palghat, Calicut, Tirunelveli and Coimbatore (South) divisions. The Government do propose to take up regeneration and no survey of the existing area will serve any purpose.”

SRI T. SHANMUGAM :—“*Rauwolfia serpentina* என்னுள் என்ன? ஒன்றும் புரியவில்லை. தமிழில் அதற்கு என்ன பெயர் என்று சொன்னால் எல்லோருக்கும் நன்கு விளங்கும்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இது ஒரு மூலிகை. அந்த மூலிகையிலிருந்து செய்யப்படுகின்ற மருந்து மத்தக் கொதிப்புக்கு உபயோகப்படுகிறது. மருதலில் இதை பார்ப்பது அடிமருந்தாகக் கருதினார்கள். இப்பொழுது பைத்தியம் தெவிய வைக்கவும் இது உபயோகப்படும் என்கிறார்கள். இந்த மூலிகைக்கு வெளி நாட்டில் ஏராள கிராக்கி இருப்பதால் இந்த மூலிகைக்கு வெளி நாட்டில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதைக்கொண்டு அவர்கள் மருந்து செய்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மூலிகையை எப்படி அதிகம் இந்த நாட்டில் விளைவிப்பது என்பதே இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“இந்த மூலிகை மலபாரில்லாவில் தான் அதிகம் உற்பத்தி ஆகிறதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ரத்தக் கொதிப்புக்கு இந்த மூலிகை மொம்பலும் இன்றியமையாதது என்றும் சொன்னார்கள். இந்த மூலிகை மலபாரில்

[17th February 1955]

பயிராவதால் இதுவரையில் எவ்வளவு பேர்கள் மலபாரில் ரத்தக் கொதிப்பினால் அடைபடுகிறார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள்?”

MR. SPEAKER :—“It should be addressed to the Hon. the Minister for Health.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இந்த மூலிகை தென் கன்னடத்திலும், திருநெல்வேலியிலும், கோயம்புத்தூரிலும் கூட பயிரிடப்படுகிறது சொல்லப்பட்டு வருகிறது.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“மேல் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பைத்தியத்திற்கு மருந்து வேண்டுமென்று கேட்டிருப்பதாக பத்திரிகையில் படித்தேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த மருந்தை அவர்களுக்குச் சிபார்சு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் அங்கத்தினர் யார்யாருக்கு இந்த மருந்தைச் சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ அவர்களுக்கு எல்லாம் நான் இந்த மருந்தைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“What is the market price of this herb and to what place is it exported?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“There is no market as such. People have been collecting this and exporting it and people in foreign countries who appreciate the value of this purchase it.”

Bridges on the Kalladka-Kanhangad road

* 786 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state what steps the Government have taken to repair the weak bridges on the Kalladka-Kanhangad road in South Kanara district?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The weak bridges on this road will be strengthened within a period of two years under the scheme for the development of the West Coast road in this State.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“The bridge at Pollur on this road collapsed during the last monsoon. May I know why no steps have so far been taken to reconstruct that bridge?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I want notice of that question. I have no information on hand with regard to that.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Is it not a fact that the Central Government have now agreed to meet the whole cost of construction of this West Coast Road? In view of that, will this road work be hereafter expedited?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“That is why it has been proposed to expedite the work and complete it within a period of two years.”

[17th February 1955]

Fans for Nurses' Home

* 787 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of night duty nurses of the Government Hospitals in Madras City residing in Nurses' Quarters in Park Town;

(b) whether electric fans have been fitted to their rooms;

(c) whether the Government Hospital authorities in the City have recommended the provision of electric fans; and

(d) if so, the action taken by the Government on that recommendation?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Forty-nine members of the nursing staff including nurse pupils who are detailed for night duty, stay in the Nurses' Home attached to the Government General Hospital, Madras. Of them 15 belong to the Government General Hospital and four belong to the Government Stanley Hospital, Madras.

“(b) Only 12 fans are provided in the rooms occupied by the gazetted members of the nursing staff. Other rooms have not been provided with fans.

“(c) & (d) Yes, Sir, but the proposals have been deferred in view of the financial stringency.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Why is the Hon. Minister not interested in these night duty nurses who are compelled to disown sleep by night and equally compelled to court sleep by day so that they may recoup the loss of sleep they had lost during the duty hours?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I quite appreciate the keen interest which the hon. Member is taking in providing facilities for the comfort and convenience of nurses. My sympathies are with them, but my Hon. Colleague (the Finance Minister) on the left stands in the way.” (Laughter.)

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“Since the hon. Member Sri Balakrishnan is very much interested in providing fans to the nurses and the Hon. Minister is not in a position to provide fans in all the rooms occupied by the nursing staff due to financial stringency, may I suggest that the Hon. Minister may arrange to provide punkahs in those rooms?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Punkahs also cost money. Somebody has to pull them.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“May I know whether the term ‘nurse’ includes male nurses also and, if so, whether the hon. Member Sri Balakrishnan is interested in them also?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“We do not call them as ‘male’ and ‘female’ nurses. They are called ‘men’ and ‘women’ nurses.”

17th February 1955]

Hydrogenation Factory

* 788 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state why the Hydrogenation Factory at Kozhikode, Malabar, has not yet started work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government Hydrogenation Factory, Kozhikode, has not yet started regular work as the Government considered that the economic working of the factory was not feasible in view of the unsteady market price of groundnut oil.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Have the Government any intention of starting this factory which has been built after spending so many lakhs of rupees? The Government have been assuring this House that the factory will go into production on the nearest possible date.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“No doubt, this factory has been built at considerable cost from public funds. But, now, on account of the fall in the price of the oil, it is estimated that if the factory should take up regular work, it would result in a loss of Rs. 9,28,000 per annum. Therefore, it is proposed to lease out this factory and in the meanwhile, a trial run is undertaken with the raw products that have been already purchased.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“After the completion of the construction of the hydrogenation factory, there was a proposal to lease it to private firms or individuals. Then there was a lot of agitation and representations were made to the Ministry. Then, a sub-committee of the Cabinet consisting of three Members was constituted. Those members have visited Kozhikode and received representations. Based on that, an assurance was given that the factory would not be leased and that work would be started. Now, may I know from the Hon. Minister why there is this slowing down in regard to starting of work? Is it to be presumed that even now the Government have got a proposal to lease it to some firms or individuals and not take up the work themselves directly? Will the Hon. Minister give an assurance that in view of the importance of the factory, the amount that has been spent on that by the Government and the desire of the people as a whole, the Government will start work immediately?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do not know what assurance has been given in the past. But it is as the result of scrutiny by the committee that was referred to by the hon. Member that the Government have taken this decision. I do not think that either the hon. Member or this hon. House or the people of Malabar outside would approve of running of a factory which would result in a loss of rupees 9,28,000 per annum.”

[17th February 1955]

11-50 a.m. DR. K. B. MENON :—“ Will the Hon. Minister make available to this House the main recommendations of that committee and also explore the possibilities of using this factory for some allied product and being run by the Government? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Government have been examining the question in consultation with the Industrial Adviser to the Government of India, whether it could be put to other use. Regarding the recommendations of the committee, if the hon. Member puts a separate question, I can furnish the information.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ In view of the fact that Kozhikode is only a coconut oil producing centre and for the hydrogenation plant only groundnut oil is used, will the Government consider the question of shifting the plant to some other central place where groundnut is produced in abundance? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that even the private people who run Vanaspathi factories are not able to take up the work and they have all failed.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ May I know what is the capital expenditure on this project so far as buildings and machinery are concerned? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Raw materials to the tune of Rs. 3½ lakhs have been purchased. Both the machinery and the buildings for the factory cost Rs. 18 lakhs.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ From the Hon. Minister's reply, it is clear that the Government expect that if private enterprise should undertake to run this factory, they can convert the potential loss of Rs. 9 lakhs into a profit. Does it imply that the Government are so inefficient? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Whether the Government are inefficient or not, I am not so ignorant as to imply any such thing as interpreted by the hon. Member. In my answer what I meant was that the Government are not prepared to undertake the responsibility of running the factory and if any private enterprise comes forward to take it up on lease and put it to any use that they might think fit, we might allow them reasonable terms. That is the idea of the Government.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ The Hon. Minister has stated that even the private Vanaspathi factories are experiencing difficulty at present. So, have the Government examined the reasons and causes which led to that difficulty? Also, will the Government devise ways and means to help them? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would suggest to the hon. Member to put a separate question.”

[17th February 1955]

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ In view of the fact that different opinions have been expressed on the use of Vanaspathi in the country and particularly in our State, may I know the policy of the Government in this matter. Do they want to encourage Vanaspathi or discourage it? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ That question does not at all arise. If the people want it and if there is demand for it, the Government would undertake that proposition. Otherwise, they will not do it.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Hon. Minister has stated that some Vanaspathi companies in this State have failed. I would like to know, which are those companies and whether they are situated in areas which produce large quantities of groundnut? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir, but I may not be able to give a list of those companies. I can tell the hon. Member that one factory which has been built in the centre of the State where groundnut is produced, viz., Villupuram, is not able to go further.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“ Will the Government consider the desirability of auctioning this factory if a private party comes and takes it up for running it.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There will be time enough for the Government to consider that suggestion. The Government are now trying to get the maximum out of it and they would explore the possibility of some enterprising businessmen taking it up on lease.”

Pallikara-Periya road

* 789 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state why the construction of the Pallikara-Periya road in Kasaragod taluk, South Kanara, has not yet been completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Of the total length of four miles of the road, a portion measuring 3 miles 7 furlongs has been formed and the formation of the remaining one furlong is held up due to land acquisition delays.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, the non-formation of the road is in the middle of the total length of the road. Is it under the instruction of the Government that the work has been delayed. If not, will the Government pass orders to expedite it? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ The delay is due to land acquisition. No instruction has been issued by the Government.”

[17th February 1955]

P.C.C. Societies in Malabar

* 790 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the total number of Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies that were functioning in the State during the time of decontrol;

(b) the number of Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies liquidated afterwards; and

(c) the number of Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies reorganized up to 1st November 1954?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) At the time of decontrol of foodgrains, i.e., on 10th July 1954 only 66 out of 107 Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies were functioning as the remaining 41 had already been relieved of foodgrain business prior to that date.

“(b) the registration of eleven societies was cancelled up to 1st November 1954.

“(c) Sixteen.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—“Is it a fact that some of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies had been liquidated for want of positive policy on the part of the Government in respect of this matter?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“I may give the hon. Member additional and up-to-date information. Out of 107 societies, 68 have so far been transferred to the Co-operative Department. A conference of the representatives of select societies and consumers interested in this work was held at Kozhikode on the 2nd of this month and a small committee has been set up to implement the decisions taken at this conference, for early conversion of these societies into rural banks or other types of societies.”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“Will the Hon. Minister be pleased to state the number of societies functioning in the South Arcot district and the number of societies liquidated and the reasons therefor?”

MR. SPEAKER:—“Let the hon. Member put a separate question.”

SRI M. S. MOGRAL:—“May I know whether there is any objection to divert the reserve fund of the liquidated society for public utility purpose if the general body of that society passes a resolution to that effect?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Let the hon. Member put a separate question.”

[17th February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP:—“The Hon. Minister just now referred to a recent conference. May I know whether the Government accept the recommendations of that conference?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The Government will accept the recommendations.”

House-sites for Harijans in Attur

* 791 Q.—SRI A. SAMBASIVAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the extent of lands acquired for the purpose of providing Harijans in Attur with house-sites;

(b) if the extent of lands acquired is small, the reasons therefor;

(c) how many years have elapsed since the lands were acquired; and

(d) why the lands have not been allotted to the Harijans till now?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) 5.47 acres.

“(b) The extent required for 68 families was acquired.

“(c) The lands were acquired on 24th June 1953.

“(d) The Attur Tahsildar has been instructed to lay out plots and assign them to all the 68 Harijan families.”

SRI A. SAMBASIVAM:—“தலைவர் அவர்களே, வீட்டில்லாதவர்கள் 85 பேர்களை விட்டிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற சட்டமிருந்தும் கூட அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்காத காரணம் என்ன? வீட்டில்லாத ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு நிலம் வாங்கிக் கொடுக்க உடனடியாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“There is no need for further acquisition. Lands have already been acquired and the only work that remains to be done is the laying-out of the plots. But nearly 44 family plots have already been laid out and only in respect of the remaining plots, the Tahsildar has been asked to expedite the work.”

SRI A. RATNAM:—“ஆத்தூரில் கவர்ன்மென்ட் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறிப்பிட்ட நிலத்தை ஏன் ஆர்ஜிதம் செய்யவில்லை? காரணம் என்ன? 1953-ம் வருஷத்திலிருந்து இதுவரையில் அப்படி ஆர்ஜிதம் செய்யப்படாததற்குக் காரணம் என்ன? அப்படி ‘லே அவுட்’ செய்வதற்கு எவ்வளவு பணத்தை சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்? அதில் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“Some lands have been unauthorisedly occupied by Caste Hindus and they have been evicted quite recently. Now the Tahsildar has been asked to lay out plots and assign them to such of those to whom the lands have not yet been assigned.”

[17th February 1955]

SRI A. RATNAM :—“புறம்போக்கு நிலங்கள் ஆத்தூரில் அதிகமாக இருக்கிறது. அவைகளை ஏன் ஆர்ஜிதம் செய்யவில்லை? அவைகளை ‘லே அவுட்’ செய்வதற்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் கேட்டேன். அதற்குப்பதில் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, half the portion of the lands that have been assigned is poramboke land. A separate question may be put with regard to the amount involved.”

SRI A. VELOO :—“அநேக இடங்களில் மனைக்கட்டுகள் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. நீண்டகாலமாக மனைக்கட்டுகளை பிரித்துக்கொடுக்கப்படவில்லை . . .”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் ஆத்தூரைப்பற்றிதான் கேட்கவேண்டும். பொதுவாக கேட்கக்கூடாது. Questions are over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* POLICE INTERFERENCE WITH TRADE UNION ACTIVITIES.

12 noon. **MR. SPEAKER :—**“The hon. Member Sri K. P. Gopalan has given notice of a motion under Rule 40 of the Madras Assembly Rules.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“Sir, before the hon. Member proceeds further, I would like to submit that I find that a case has been launched in this connexion and is pending before the Court. I do not think it will be advisable to discuss this matter here.”

MR. SPEAKER :—“A case is pending before the Court. So, the matter is *sub judice*.”

* **SRI K. P. GOPALAN :—**“Sir, I never wanted to discuss anything about the case. I only wanted to discuss the policy adopted by the Government and the policy adopted by the Police Department in not allowing normal trade union activities. This is the point which I wanted to bring before this House.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“Sir, this is the very matter which is pending before the Court. The case has been charge-sheeted and it will have to be gone into.”

* **SRI M. KALYANASUNDARAM :—**“Sir, when the Hon. the Leader of the House agreed to answer this to-day, it was understood that the hon. Member Sri K. P. Gopalan would be allowed to raise his point and that the Hon. the Leader of the House would give his reply in the end. When we were discussing this matter in your Chamber, Sir, the Hon. the Leader of the House did not raise this point at all. We were given to understand that the hon. Member Sri K. P. Gopalan would be allowed to raise his point and the Hon. the Leader of the House would give his reply.

[17th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

Therefore let the hon. Member Sri K. P. Gopalan raise his point and then the Hon. the Leader of the House can say what he has to say.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“I have agreed to this point being raised and all my objections I have to state before the House. I am stating that it is a matter pending before the Court and is *sub judice*.”

MR. SPEAKER :—“When the Hon. the Leader of the House gave his consent, he had probably not gone through the file and said the point may be raised or, on second thoughts, he is now objecting in view of the fact that the matter is before a Court and is *sub judice*.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Even my consent cannot make it valid.”

* **SRI M. KALYANASUNDARAM :—**“That is not my point at all, Sir. The hon. Member Sri K. P. Gopalan does not want to discuss anything which is the subject-matter of the dispute. He has raised certain things, as I see it, with regard to the behaviour of the police. This is not the subject-matter before the Court. The Hon. the Leader of the House, if he does not misunderstand me, is only trying to evade the issue as a result of his second thoughts.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“Sir, I am not trying to evade anything. As a matter of fact, what the hon. Member has said is all a distortion of facts and exaggeration of facts. Even if it is a question of going into facts, I will only say the Communist Party has adopted in this instance also the same tactics they adopt in regard to representation of matters. But, unfortunately, this matter is pending before the Court and I do not want to go into it. It should not be discussed here.”

* **SRI M. KALYANASUNDARAM :—**“Sir, I welcome the statement of the Hon. the Leader of the House. At least a hundred times we have raised such complaints, I admit, but how many times did the Hon. the Leader of the House enquire into them and disprove our allegations?”

MR. SPEAKER :—“Now, we are very far away from the main subject. I shall consider how far this matter is *sub judice* and before doing so, I cannot give my ruling. I shall take it up on Monday.”

III.—POLICE FIRING AT NADUVATTAM AND REPORT OF THE SPECIAL OFFICER ON IT.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Mr. Speaker, Sir, on the 11th of this month, I gave notice of my intention to call the attention of the Minister concerned to a matter of urgent public importance, namely, the Naduvattam firing incident that took place on the 28th March 1954, to enquire into which a Special Officer was

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [17th February 1955]

appointed. This Special Officer has submitted his report to the Government. When the matter was subsequently raised in the form of a question, the Hon. the Minister for Finance said that the matter was *sub judice* as the case was pending trial. Now the case is over and the report is with the Government. The people are anxious to know what the findings of the Special Officer appointed for the purpose are. I want to raise this point as a matter of urgent public importance so that the report may be placed on the table of the House and we can also be allowed to discuss the matter."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member must give me time to consider. I do not know what this is about. I have received notices of so many motions that it is not possible for me to remember all of them. The hon. Member could have asked me in my Chamber about this and I would have informed the Hon. Minister for Finance about it."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"This very point was discussed in your Chamber, Sir."

MR. SPEAKER:—"A number of motions have been brought to my notice. I do not exactly know what it is. I will take it up on Monday or Tuesday."

IV.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

A. Bills.

(1) THE DECLARATION OF MAY DAY HOLIDAY BILL, 1954
(L.A. BILL NO. 11 OF 1954).

SRI S. RAMALINGAM:—"Comrade Speaker . . ."

(Several hon. Members rose on points of order.)

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Sri S. Ramalingam began by saying 'Comrade Speaker.' Is the hon. Member allowed to do so?"

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri S. Ramalingam will please address the Speaker as 'Mr. Speaker'."

SRI S. RAMALINGAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the Declaration of May Day Holiday Bill, 1954 (L.A. Bill No. 11 of 1954), be taken into consideration at once.'

"This Bill seeks to make the 1st of May of every year a holiday with pay for the working class and middle class employees in the State. There is at present no power given to the State Government to compel factories, shops and establishments to close them for May Day which has long been recognized as an International Working-Class Day. This Bill makes it obligatory to close all factories, shops and establishments on 1st of May every year.

[Sri S. Ramalingam] 17th February 1955]

"Clause 1 provides only for the title and that the Act should come into force at once.

"Clause 2 provides for the closure of all factories, shops and establishments on 1st of May every year as a holiday with pay for all their workmen and employees. There is, however, a proviso that any factory, shop or establishment may keep it open and require the workmen and employees to work either in the preceding or succeeding weekly holiday in order that production may not be affected.

"Clause 3 provides for penalty if any factory, shop or establishment contravenes the provisions of clause 2."

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I second the motion."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Declaration of May Day Holiday Bill, 1954 (L.A. Bill No. 11 of 1954), be taken into consideration at once.'"

SRI S. RAMALINGAM:—"சனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மெ தினத்தை 1780-ம் வருஷத்திலிருந்து அதாவது சென்ற 175 வருஷ காலமாக உலகம் முழுவதும் கொண்டாடி வருகிறார்கள். தங்களுடைய ஜீவாதா கோரிக்கைகளை விண்ணப்பித்து அனைவரிலும் என்னைவா சவுகையின் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை அந்த நாளில் நினைவிற்கு அடுத்த ஆண்டில் என்னென்ன கோரிக்கைகள் பெற வேண்டும், எவ்விதமான கிளர்ச்சி செய்யவேண்டும் என்று தொழிலாளர்கள் உறுதி எடுத்துக்கொள்வார்கள். இந்த கொண்டாட்டம் உலகம் முழுவதும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் உலகத்தில் எந்த பகுதியில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் இதை அழைத்தார்கள். அமெரிக்காவிலே சிக்காகோ நகரத்தில் தான் இந்த மாபெரும் போராட்டம் நடந்தது. அமெரிக்க நகரத்தில் தான் இந்த மாபெரும் போராட்டம் நடந்தது. அமெரிக்க தொழிலாளர்கள் சர்க்காரையும் அமெரிக்க முதலாளிகளையும் எதிர்த்துப் போராடி பெற்றி பெற்றதற்காக இந்த தினம் கொண்டாடப்படுகிறது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அமெரிக்காவிலும், இங்கிலாந்திலும், ரோஷியாவிலும் மற்ற பல நாடுகளிலும் இந்த மெ தினத்தைக் கொண்டாடி வருகிறார்கள்."

* SRI M. R. RAMACHANDRAN:—"Sir, on a point of order. It has been agitating our minds a great deal when we heard the hon. Member Sri S. Ramalingam addressing you as 'Comrade Speaker'. We did not hear your ruling on the matter."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Sir, we are not concerned with whether you have condoned the hon. Member Sri S. Ramalingam or not. We want to know whether in future the form 'Comrade Speaker' could be used or not."

MR. SPEAKER:—"I have already said that the hon. Members should begin by addressing the Speaker as 'Mr. Speaker'."

SRI S. RAMALINGAM:—"இந்த மெ தினம் இந்தியா விடும் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த தினத்தைத் தொழிலாளர்கள் கொண்டாட வேண்டுமென்பதற்காக இந்திய சர்க்காரும் அவர்கள் ஒரு லேவு வாதி அளிக்கப்பட்டுவருமென்பதற்கு அங்கை விடுகிறார்கள். முதலாளிகள் இஷ்டப்பட்டால் லேவு விடலாம் என்று இருப்பதன்

12-10
p.m.

[Sri S. Ramalingam] [17th February 1955]

காரணமாக சில முதலாளிகள்தான் அன்றைக்கு லீவு விடுகிறார்களே தவிர எல்லோரும் விடுவது கிடையாது. மத்திய சர்க்காரது அறிக்கையில் நிச்சயமாக லீவு விடப்படவேண்டுமென்று சொல்வது கிடையாது, இஷ்டப்பட்டால் லீவு விடலாமென்றும், அன்றைக்கு லீவு விடுவதற்குப் பதிலாக வேறு ஒரு லீவு நாளில் அவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்கிக் கொள்ளலாமென்றும் கூறுகிறார்கள். இப்படியில்லாது அன்றைய தினம் சட்டரீதியாக கட்டாயமாக லீவு விடப்படவேண்டுமென்பதற்காகவே நாங்கள் இந்த மசோதா வைக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் மத்திய சர்க்காரின் அறிக்கைப்படி சிலர் அன்றைய தினம் விடுமுறை அளிக்கின்றது போலவே சில முதலாளிகள் வேண்டுமென்றே அன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் கட்டாயமாக வரவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். இதனால் பல இடங்களில் சச்சரவு ஏற்படுகிறது.

“சென்ற ஆண்டில் கூட ஸ்டான்டர்ட் வாக்குவம் ஆயில் கம்பெனியில் ஒரு தகராறு எழுந்தது. அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் மே தினத்தை விடுமுறை தினமாக அளிக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஒரு மாதத்திற்கு முன்பே நிர்வாகிகளுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். ஆனால் விடுமுறை விடப்படுமா விடப்படாது என்கின்ற விஷயம் ஏப்ரல் 30-ந் தேதி வரையில் தொழிலாளர்களுக்கு அறிவிக்கப்படாமல் ஏப்ரல் 30-ந் தேதி அன்று மாலை நிச்சயமாக தொழிலாளர்கள் மே தினத்தன்று வேலைக்கு வந்தாக வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தத்தைப் போட்டார்கள். அதன் காரணமாக எல்லாத் தொழிலாளர்களும் தங்களுக்குள்ள லீவில் ஒரு நாள் லீவு எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதற்காக அந்த விஷயத்தில் மிகுந்த அக்கறை காட்டிய தொழிற்சங்க நிர்வாகிகளை அந்த ஸ்டான்டர்ட் வாக்குவம் ஆயில் கம்பெனி நிர்வாகஸ்தர்கள் பழி வாங்கி விட்டார்கள். பின்னர் கேஸ் போடப்பட்டு அதில் தொழிலாளர்களுக்கு லீவு எடுக்க உரிமை உண்டு என்றும், அதற்காக நிர்வாகஸ்தர்கள் அவர்களைப் பழி வாங்கியது தப்பு என்றும் லேபர் டிரிப்யூனலில் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது.

“அம்மாதிரியான தகராறுகள் வராது இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு இன்னொரு விஷயத்தையும் சபையினருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“இந்த சட்ட சபையில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக தொழிலாளர்களிடையே நன்மைக்காக எந்தச் சட்டமும் இது வரையில் கொண்டு வரப்படவில்லை. இது தான் முதன் முதலாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது. இதை சர்க்காரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள் என்றே கருதுகிறேன்.

“ஆனால் இந்த மசோதா கெஜட்டில் பிரசுரமானவுடன் கோயம்பத் தூரிலுள்ள மில் முதலாளிகள் சங்கக் காரியதரிசி, இந்த மசோதா மிகவும் மோசமானது என்றும், எல்லாத் தொழிலாளர்களும் மே தினத்தை விடுமுறையாகக் வேண்டுமென்பதை ஆதரிக்கவில்லை என்றும், அறிக்கை விடுத்திருந்தார். அதை நானும் பார்த்தேன். எல்லோரும் பார்த்திருப்பீர்கள் என்றும் நம்புகிறேன். ஆனால் எனக்கு பல தொழிற்சங்கங்களிடமிருந்து இந்த மசோதாவை ஆதரித்துப் பல கடிதங்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. இந்த மசோதா ரொம்பவும் முக்கியமானது என்றும், தொழிலாளர்கள் மே தினத்தைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவதோடுகூட தொழிலாளர்களிடையே சர்வதேச ஐக்கியம் ஏற்படுத்த மிகவும் உதவி செய்யும் என்றும், ஆகவே எப்படியாவது இதைச் சட்ட சபையில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும் அவற்றில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை வேண்டுமானாலும் நான் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் இதுபற்றி அறிக்கை விடுவதால் இந்த மசோதா தேவையில்லையென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம். அவர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தை நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். மே தினம் விடுமுறை தினமாக்கப்படவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் அறிக்கை விடுவதிலிருந்தே அன்றைய தினம் நிச்சயமாக விடுமுறை தினமாக

[17th February 1955] [Sri S. Ramalingam]

இருக்கவேண்டுமென்பதை நம் சர்க்காரும் ஒத்துக் கொள்ளும் என நினைக்கிறேன். ஆனால் சில முதலாளிகள் அன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் கண்டிப்பாக வேலைக்கு வரவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திப்பதன் காரணமாகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை சர்க்கார் ஆதரிப்பதனால் மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கு உபயோகப்படுத்துமே தவிர மத்திய சர்க்காரின் வேண்டுகோளுக்குக் குறுக்கே நிற்காது என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“அதோடு அன்றைய தினம் லீவு விடுவதால் உற்பத்தி குறைந்து விடுமே என்று சொல்லலாம். அதற்காகத்தான் அன்றைய தினம் விடுமுறை விடுவதற்காக வேறு ஒரு லீவு நாளில் தொழிலாளர்களிடம் வேலை வாங்கிக் கொள்ளட்டும் என்றுகூட இந்த மசோதாவில் ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவிற்கு ஆட்சேபணை எதுவும் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். இதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Mr. Speaker, this is very modest and a very moderate Bill. It seeks only to codify a recommendation that is normally made by the Government every year to employers throughout the country to close their establishments on the 1st of May provided employees are agreeable to work either on the preceding or succeeding Sunday. Now, this particular policy of the Government begging the employers to grant a holiday to their workmen does not relate to May Day alone. A similar appeal is made by the Government of India to employers to grant to workers a holiday on the 15th of August every year and also on the Republic Day. I have known many employers who have refused to grant holidays to their employees on the 15th of August and on the Republic Day. The Government, in such cases, are not in a position to take any action against such employers. It is time, Sir, that some power should be taken by the Government to compel recalcitrant employers who refuse to grant leave to their workmen on such days, and they should be made to comply with such a simple and fair request made by the Government. Such refusal by employers to comply with the request made by the Government has led to a very anomalous situation in many cases and, as my friend pointed out, to very serious disputes also. I know, Sir, that some employers refuse to comply with the request made by the Government so that when workers avail themselves of the holiday they may be put in the wrong and their absence treated as an illegal strike. Fortunately in the dispute that arose between the employees of the Vacuum Oil Company, and their management, the company was not declared a 'public utility concern'. But, on the other hand, if a difference of opinion should arise whether the 1st of May should be declared a public holiday or not between the workers and employers in the Textile industry and if workmen absent themselves in case the employers do not declare a holiday, their absence will be treated as an illegal strike. In my opinion, this Bill is a very modest one. I would have expected my Friend to have incorporated a provision to the effect that the 1st of May should be declared a holiday with pay. When a holiday is

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [17th February 1955]

declared, I do not see any reason why the workers should be made to work on either the preceding or succeeding weekly holiday. There is some difficulty with regard to working on Sundays particularly when work is carried on in two shifts. It is not such a simple thing as my Friend feels to make arrangements for workers to work on either the preceding or succeeding weekly holiday when the 1st of May is declared a holiday. Such an arrangement interferes with the shift arrangements. Therefore, it is true that in some cases workers have refused to work on alternative Sundays if a holiday is declared on a particular day. We have seen that holidays have been declared during election time and alternative arrangements to provide work for employees in lieu of those holidays have been made several months afterwards. Therefore, I support this Bill with this reservation that this Bill should be amended to the effect that the 1st of May should be declared a public holiday with pay."

* **SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ ராமலிங்கம் பிரேரித்திருக்கும் மே விடுமுறை தின மசோதாவை ஆதரித்து ஸ்ரீ அந்தோனிப் பிள்ளை அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"ஏற்கெனவே சென்னையில் இருக்கும்படியான தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் மே தினத் தை மிகவும் புனிதமான நாளாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொண்டாடி வருகின்றார்கள். மே தினம் சர்வதேசத் தொழிலாளர்க ளிடையே ஐக்கியத்தைக் காட்டும் ஒரு புனித தினமாக ஒவ்வொரு வருஷமும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. மே தினத்தன்று தொழிற் சாலைக்கே லீவு விடுகின்ற இடமும் உண்டு. இல்லாத இடங்களில் அன்றைய தினத்தை லீவாக விட்டுவிட்டு வேறு ஒரு லீவு நாளன்று இதற்குப் பதிலாக வேலை வாங்கிக் கொள்வதும் உண்டு. அதாவது அவர்களுக்கு வாலாயமாக கொடுக்கக்கூடிய லீவு எதுவோ அந்த லீவை ஒத்திவைத்து விட்டு இதற்கு லீவு அளிக்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே அன்றைய தினம் அவர்களுக்குச் சம்பளத்தோடு லீவு கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நாம் சொல்லுகின்றபொழுது அன்றைய லீவுக்காக வேறு ஒரு விடுமுறை யில் அவர்களிடம் எதற்கு வேலை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்பது தான் எனக்குப் புரியவில்லை. அப்படி எதற்காக ஒரு நிபந்தனை இருக்கவேண்டு மென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

12-20
p.m.

"உதாரணமாக நம் நாட்டில் சுமார் நூறுக்கு எண்பது பேர்கள் தொழிலாளர்களாகவும் விவசாயிகளாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பொதுவான நாள் என்று ஏற்பட்டால் அத்தனை தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் ஒரே மனப்பான்மையில் தங்களுடைய தொழில் வளர்ச் சிக்கான வேலைகளுக்கு திட்டம் போட்டு வேலை செய்து அதன்படி வாழ பல வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ள சௌகர்யமாக இருக்கும். அந்த முறையில் இந்த மே தினத்தில் ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் விவசாயியும் கூடி, திட்டம் வகுத்துக்கொள்ள சௌகர்யமாக இருக்கும். அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று மேல் நாடுகளில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நாமும் நம்முடைய நாட்டிற்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு நாள் வேண்டும் என்று இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இப்பொழுதுதான் இதைப்பற்றி சிந்திக்கும்படியான நிலையில் இருக்கிறோம். இது வரையில் நாம் அடிமை பட்டுக்கொண்டிருந்தோம். இப்பொழுதுதான் நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத் திருக்கிறது. மற்ற நாடுகளில் இப்படிப்பட்ட வசதியை தொழிலாளர் களுக்கு செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே நம்முடைய நாட்டிலும் நம்முடைய தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண் டும். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இந்த மாதிரியான ஒரு

[Sri S. Pakkiriswamy Pillai] [17th February 1955]

தீர்மானம் (மசோதா) மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கும். இதை ஏற்றுக் கொண்டால் தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்வதில் இது முதற்படியாக இருக்கும். இப்பொழுது இயங்கி வருவது காங்கிரஸ் அரசாங்கம். அதுவும் சோஷலிஸ்டிக் அடிப்படையில் மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளவேண்டு மென்று இப்பொழுது தீர்மானமும் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அறி குறியாக இதை முதற்படியாக ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதனால் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க வேண்டும் என்றும், இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித் துக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI A. RATNAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மே தினம் என்பது தொழிலாளவர்க்கத்தினரிடத்திலுள்ள ஒரு சுதந்தர தின மாகும். இந்தியாவில் உள்ளவர்களில் பெரும் பகுதி தொழிலாளர் வர்கத் தைச் சேர்ந்தவர்கள். நம் நாடும் மற்ற நாடுகளைப்போல் மாறவேண்டு மென்றால் நம்நாட்டின் தொழிலுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் விளம்பரம் வேண்டும். தொழிலுக்கு விளம்பரம் வேண்டுமென்றால் தொழிலாளர் களுடைய வளம் வளரவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வேலை நாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அன்றுதான் இந்த தொழிலாளர்களுக்கு செய்து கொடுக்க வேண்டும். அன்றுதான் இந்த நாட்டின் தொழில் வளரும். அன்று தான் நாமும் மற்ற நாடுகளுடன் சரி பங்கு எடுத்துக்கொள்ளமுடியும். அந்த அளவில் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு உரிமையை வழங்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு ஒரு நாள் சுதந்தர தினமாக ஒதுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நாள் மற்ற நாடுகளில் இருக்கிறது. அதைப்போலவே இந்நாட்டிலும் ஒரு நாள் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகியிருக்கிறது.

"நம் சுதந்தர இந்தியாவில் ஒரு கோடி மக்கள் விவசாயிகளாகவும் தொழிலாளர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். மற்ற நாடுகளில் மே தினம் என்று இருப்பதுபோல் இந்தியாவில் இல்லை. உலகம் பூராவும் இந்த மே தினத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் இந்த மே தினத்தை தங்களுடைய சுதந்தர தினமாக சொல்லிக்கொண்டு வருகிறா் கள். நம்முடைய சுதந்தர இந்தியாவிலும் அப்படி சுதந்தர தொழிலா ளர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு தினத்தை அதாவது மே தினத்தை ஒரு சுதந்தர தினமாக கொண்டாடுவதற்கு விடவேண்டும். அன்று அவர் களுக்கு ஒரு விடுமுறை நாளாக விட்டு அவர்களுக்கு சம்பளமும் கொடுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பிரச்சனையைக் கொண்ட ஒரு மசோதாவை கனம் தோழர் ராமலிங்கம் அவர்கள் இந்த சபையின் முன்பு வைத்திருக்கிறார்.

"பல தொழில் கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்பின் பேரில் நாம் தொழிலாளர் களுக்கு 10 தினம், 15 தினம் என்று விடுமுறை நாளாக விடப்பட்டு வந்தாலும் மே தினத்தை இது வரையில் விடுமுறை நாளாக விடவில்லை. இனிமேல் அந்த தினத்தையும் அவர்களுக்கு விடுமுறை நாளாக வழங்கி அன்று அவர்கள் வேலை செய்யாத போதிலும் அவர்களுக்குக் கூலி கொடுக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் நடைமுறையில் பார்த்தால் அவர்களுக்கு விடுமுறை விட்டாலும் கூலி கொடுப்பதில்லை. அப்படி விடுமுறை அளித்துவிட்டு அதை மற்ற தினங்களில் வேலை செய்து ஈடு செய்ய வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்துகிறார்கள். இந்த நாட்டில் பெரும் தொழிற் சங்கங்கள் இருந்தாலும் அநேகம் தொழிலாளர்கள் இருந்தாலும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கேட்டு தொழிலாளர்களுக்கு இந்த மே தினத்தை ஒரு விடுமுறை நாளாக விடுவது இல்லை. அன்று தொழிலாளர்கள் விடுமுறை இல்லாமல் வேலைக்கு வராமல் நின்று விட் டால் அவர்கள் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அதனால் தொ ழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், தொழில்களும் பாதிக்கப் படுகின்றன, பொது மக்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். காரணம் அதனால் வேலை நிறுத்தம், கூலி கொடாமை, ஆலைகளை அடைத்து விடுவது போன்ற பல காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவைகளையும் நாம் கண்டு வருகிறோம். மே தினத்தை ஏன் ஒரு விடுமுறை நாளாக விடக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அந்த தினத்திற்கு முதலாளிகள் கூலி

[Sri M. P. Subramanyam] [17th February 1955]

ஏற்படப்போவது கிடையாது. இந்த விஷயத்தை நியாயமான அடிப்படையில் அரசாங்கம் யோசித்து எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே என்பதற்காக தட்டிக்கழிக்காமல் இதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Speaker, Sir, I feel it my proud privilege to support this Bill. May Day is an important day and there is a big history behind it. That history will never be forgotten by the workers, or the toiling masses of not only this country but also of the whole World. On that day workers all over the country will advance their immediate demands and also pledge themselves to promote the interests of their nation, to maintain friendly relations with other countries and to strive for world peace. I think the Government also stand for national advancement, maintenance of friendly relations with other countries and the promotion of world peace. The Central and the State Governments have often times issued communiques advising the employees to declare May Day as a holiday and adding that the workers could be asked to work on some other holiday in lieu of the holiday on May Day. The Sponsor of the Bill, Sri S. Ramalingam has embodied in the Bill a principle that has been accepted by the Government themselves, and it is for the Government to decide whether they should accept the Bill or not. The Bill proposes the declaration of May Day as a public holiday throughout the State. It provides also that the workers may be asked to work on some other holiday in lieu of the holiday on May Day and so there is no question of interference with production. I submit to the Government that we are compelled to move this Bill in this House because it is the unanimous demand of the entire working class that May Day should be declared as a holiday. Even though the Government advise the employers to declare a holiday on that day, some of them have not only done so but also have dismissed so many workers because they celebrated the May Day and did not attend the factory or shop, though the workers unanimously requested the management to declare a holiday on that day in most of the cases. If we analyse the history of the working classes, we find that they have fought for several demands and wrung out some concessions from employers. Sir, the working classes of our country and in our State have to march forward for getting their demands conceded. I know that the fixation of a rational minimum wage is a question engaging the attention of the Government. Security of service, protection against unemployment and sickness are the main demands of the working classes. Even the British Government during their period of administration, owing to the unity and struggle of the working class, were forced to introduce some reforms. We are now in a Republican India. The workers are, therefore, entitled to request the Government to concede their demands and to declare May Day as a public holiday. The Government say that they stand for socialism. Socialism is a sign and pointer of the emancipation of the working classes. May Day is intended to advance the cause of socialism. The present question is a test for the Government whether they stand for

12-40

[Sri K. P. Gopalan]

socialism and whether they stand for the cause of the working classes. The Government may say that they may wait till the Central Government frame a legislation for this purpose. But I want to make one submission with regard to that. Even if the Central Government are going to frame a legislation for this purpose, they will have to take the opinion of the State Government. If the State Government adopt this Bill, it will pave the way for the Central Government enacting such a legislation. Then, it will be to the credit of this Government that they have given the lead in this respect. I submit that this is a non-controversial Bill. By adopting this Bill the Government will only be conceding the demand of the toiling masses of the country and respecting the resolution passed at the Avadi session of the Congress. I know that when Pandit Jawaharlal Nehru was the President of the A.I.T.U.C., resolutions were passed requesting the British Government to declare May Day as a holiday. He has referred to it in his book entitled 'Glimpses of World History'. I request the Government to realise the importance of the May Day and not to oppose this Bill. With these few words, I resume my seat.”

* SRI K. R. NALLASIVAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு மே தினம் சட்டரீதியாக விடுமுறையாக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு மசோதா இங்கே வந்திருக்கிறது. அதை நான் ஆதரிக்கின்ற அடிப்படையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 12-45 p.m.

“ இன்றைக்கு உலகில் நாம் பார்க்கின்றோம், பல நாடுகள் அணுகுண்டை வைத்துக்கொண்டு சமாதானம் பேசுகின்ற காட்சியை. அவர்கள் உண்மையிலேயே சமாதானத்தை விரும்புகிறவர்களாகத் தோன்றவில்லை. ஆனால் உலகிலுள்ள மக்களுக்கு எல்லாம், உண்மையிலேயே சமாதானத்தை விரும்பும் ஒரு நாடும் நாட்டு மக்களும், உண்டென்றால் அது இந்தியாவும், இந்திய மக்களுமேதான் என்கின்ற உண்மை புலனாகும் வழியில் பல சந்தர்ப்பங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. அதை நம் நாட்டில் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறோம். சமாதான தூதர் மகாத்மா காந்தியின் குரல் இன்றைக்குத் தான் நாட்டின் எல்லா மூலைகளிலிருந்தும் எழுப்பப்படுகின்றது. ‘உலகத்திற்கு சமாதானமே வேண்டும், அணுகுண்டைக் கடலில் கொண்டு போய் போடுங்கள்’, என்கின்ற வேண்டுகோள் எல்லாம் நம் தேசத்திலிருந்து உலக நாடுகளுக்கு விடுவிக்கப்படுகின்றது. இதற்கு எல்லாம் அடிப்படையில் சமாதானத்தைக் காப்பவர்களாக இருப்பவர்கள் நாட்டு நன்மைக்கே உழைப்பவர்களான தொழிலாளிகள் தான். உலகிலுள்ள தொழிலாளர்கள் எல்லோரையும் சர்வதேச அடிப்படையில் இணைப்பதற்கு ஆக்கம் அளிப்பது இந்த மே தினம். நம் நாட்டிலும் சரி, வேறு நாடுகளிலும் சரி பல பண்டிகைகள் கொண்டாடப்படுகின்றன. அவற்றிற்காக விடுமுறைகளும் அந்தந்த சர்க்காரால் விடப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் அவை எல்லாம் ஜாதியின் அடிப்படையில், மதத்தின் அடிப்படையில், தேசத்தின் அடிப்படையில் மக்களைப் பிரிப்பதற்கு அடிகோலுவதாக இருக்கின்றது. ஆனால் இந்த மே தினம் ஜாதி அடிப்படையில் அல்லாது, வர்க்க அடிப்படையில் அல்லாது, இன அடிப்படையில் அல்லாது உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் ஒன்றுக்கி ஒரின்மாகி அவர்களிடையே சர்வதேச ஒற்றுமையை விளைவிப்பதாக இருக்கின்றது. இன்றைக்கு எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றார்கள், ‘உழைக்கின்றவனுக்கே உலகம் சொந்தமானது’, என்கிற தத்துவத்தை மீ. வினோபாஜி அவர்களும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். அப்படி உழைக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் ஒன்று திரண்டு ஒரு விழாக்கொண்டாடுவதற்காக ஏற்பட்ட தினம் மே தினம். இதை அவர்கள் சிறப்பாகக்

[Sri K. R. Nallasivam] [17th February 1955]

கொண்டாட வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கெல்லாம் அன்றைய தினம் சம்பளத்தோடு விடுமுறை அளிக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். சம்பளத்தைப் பற்றிக் கூட தொழிலாளர்கள் கவலைப்படவில்லை. அன்றைய தினம் லீவு விடுவதற்காக வேறு ஒரு நாள் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னாலும் கூடப் பரவாயில்லை. ஆனால் அன்றைய தினம் அவர்களுக்கு விடுமுறை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பது அவர்களது வேண்டுகோள். இந்த மசோதாவிலும் சட்டரீதியாக அன்றைய தினத்தை விடுமுறை தினமாக சர்க்கார் அறிவிக்க வேண்டுமென்றே கோரியிருக்கிறது. ஆகையால் இதற்கு அரசாங்கம் எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் சொல்லாமல் ஒருமுகமாக இதை நிறைவேற்ற வேண்டும். இதற்கு தடை எதுவும் சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. உலகத் தொழிலாளர்களிடையே ஐக்கியம் ஏற்பட்டால் தான் உலகத்தில் அமைதி நிலைக்கும். ஆகவே இந்த மே தினத்தை சர்வ தேசத் தொழிலாளர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு நம் ராஜ்யத் தொழிலாளர்களும் சிறப்பாக கொண்டாட வசதி செய்யும் வகையில் சட்ட ரீதியாக மே தினத்தை விடுமுறை நாளாக ஆக்க சர்க்கார் எந்த ஆட்சேபணையும் சொல்லாமல் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker. I am sorry the Government are unable to accept this Bill. But that is not because we have no sympathy for the cause of labour, or the poor people. This should not be taken as a test for that purpose. May day is supposed to be associated with the freedom movement of labour. But as far as we are concerned, the freedom movement is not only for labour but it is for the entire nation, and this idea of class struggle is something alien to us and should be made something alien to us. Our approach to this problem is the Gandhian one. From that point of view, I do not want to subscribe to this philosophy of class struggle upon which alone the freedom of labour could be established; it could be established otherwise also. But this Bill has been put forward by the hon. Gentleman Sri Gopalan as the demand of labour as a whole. It may be the demand of the Communist Party or some other political parties. I am not prepared to say that it is the demand of labour as a whole in this country. We should adopt our own techniques and our own methods. It is no use trying to ape the western countries in this matter. After all, we have got the Ayudha Puja day which is the day of glorification of labour in this country. We celebrate it and we have adopted it as a holiday. Then there is Pongal. It is the day of celebration by agricultural workers. We have adopted it as a holiday. But that won't be seen by our comrades. They will think only of days adopted as holidays by Russia and other such countries. They will think that those days alone signify the freedom movement of labour.

12-50
p.m.

“ After all, we have got the Independence Day and the Republic Day and those days could be celebrated in a fitting manner and whatever the demands of labour or any other class of people could be put forward during those days. Therefore, we need not unnecessarily follow what is being followed in other countries. After all, we want to adopt a policy which is unique in the whole world to-day, by following the path laid out by

17th February 1955] [Sri C. Subramaniam]

Gandhiji. If the hon. Member had demanded that 30th of January which is being observed as the ' Martyr Day ' or the ' Sarvodya Day ', he declared as a holiday for the purpose of making demands for the elevation of the poor people, I would have appreciated it. But our comrades would not think in that way. They would think only of the 1st of May. Therefore, we cannot subscribe to this philosophy of class struggle. By that we do not mean that we do not want to give freedom to labour or do not want them to progress or do not allow them to enjoy amenities and put forth their demands. Of course the Communist Party will say that the Congress Government oppose even this moderate request. But, after all, it is not by declaring a holiday on the 1st of May that we are going to gain freedom for workers and build up the prosperity of the country. It is only by doing more and more work and positive work that we can achieve our objective. So from that aspect also, I am sorry I am unable to support this Bill. I oppose it.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை சர்க்கார் ஆட்சேபிக்கிறது என்பதைக் கேட்கும்போது மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. அவர்கள் கூறிய காரணங்களைக் கேட்டாலும் அது ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. ரத்தப் போராட்டத்தை நடத்தி தொழிலாளர்கள் இந்த மே தினத்தை ஒரு விடுமுறை நாளாக ஆக்கிக்கொண்டார்கள். ரத்த போராட்டம் இன்னும் நடந்து கொண்டு வருகிறது இந்த மே தினத்தை ஒரு விடுமுறை நாளாக ஆக்க வேண்டுமென்று, சர்வதேச அடிப்படையில் இதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இந்த ரத்தப் போராட்டத்தையும் சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும், இது இந்தாட்டின் பிரச்சினை மட்டுமல்ல. மற்ற தொழிலாளர்கள் மட்டும் அல்ல காங்கிரஸ் தொழிலாளர்களும் இந்த மே தினத்தை ஒரு விடுமுறை நாளாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதுவும் சட்டம் மூலமாக இதை செய்ய வேண்டும் என்றும் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் ஏதாவதும் முரண்பாடுகள் இருந்தாலும் அதையும் ரத்தப் போராட்டத்தினால் தீர்த்து வைக்க முடியும். இது விஷயமாக கோர்ட்டுத் தீர்ப்புகள் பல இருக்கின்றன. அப்படி கோர்ட்டுத் தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று பல அங்கத்தினர்கள் இந்த சட்ட சபையின் முன்பு கூட சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கோர்ட்டுகள் கொடுக்கும் தீர்ப்புகளை முதலாளிகள் அமுல் நடத்தாமல் தாந்தோன்றித் தனமாக நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதை இந்த சர்க்கார் கொஞ்சம் கூட கவனிக்கவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு நாம் பல சட்டங்களைப் போட்டாலும் அதை அந்த முதலாளிகள் அமுல் நடத்துவதில்லை. தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை அவர்கள் புரக்கணிக்கிறார்கள். மாகாணத்திலுள்ள எல்லா தொழிலாளர்களும், ஜாதி மத வேற்றுமைகள் இல்லாமல் ஒன்றுபட்டு, இயங்க வேண்டும் என்று தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து அதை இந்த சட்ட சபையின் முன்பு பிரேரித்திருக்கிறேன். ஹிந்துக்கள் அல்லாது கிருஸ்துவர்களும் முஸ்லீம்களும் இந்த மே தினத்தைக்கொண்டாடுவார்கள். கிருஸ்து பிறந்த நாள் என்று டிசம்பரில் விடுமுறை விடுகிறார்கள். முஸ்லீம்களுக்கும் பல லீவுகள் விடுகிறார்கள், ஹிந்துக்களுக்கும் அப்படி பலவிதப்பட்ட விடுமுறைகள் விடுகிறார்கள். அதைப் போலவே எல்லா மதத் தொழிலாளர்களுக்கும் பொதுவாகவுள்ள இந்த மே தினத்தை ஒரு விடுமுறை நாளாக விடவேண்டும். எல்லா மதத் தினரும் இதைக் கொண்டாடுவார்கள். மற்ற விடுமுறை நாட்களைக் கொண்டாடுவதற்கு மன வேற்றுமைகள் இருந்தாலும் இந்த தினத்தைக்கொண்டாடுவதற்கு எந்த விதமான கருத்து வேற்றுமையும் இருக்காது. அவைகளில் மாறுபட்ட கருத்துடையவர்கள் இருக்கலாம். ஆனால் இதில் இருக்க

[Sri S. Ramalingam] [17th February 1955]

முடியாது. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி தொழில் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் இந்த தினத்தைக் கொண்டாடுவார்கள். எந்த ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் முதலாளிகளிடம் வேலை செய்யும் எந்தத் தொழிலாளரும் இந்த தினத்தைக்கொண்டாடுவார்கள். இதில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. காங்கிரஸ் கட்சி தொழிலாளர்களும் இப்படிப்பட்ட ஒரு நாள் விடுமுறை தினமாக இருக்க வேண்டும் என்று போராட்டங்களை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதில் அரசியல் வேற்றுமை கிடையாது. ஆகவே இந்த மசோதாவை சர்க்கார் எதிர்த்தாலும் கூட அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இதை ஏக மனதாக ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு தொழிலாளர்கள் மீது அனுதாபம் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் உள்பட எல்லா அங்கத்தினர்களும் இதை ஏகமனதாக ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இதை வற்புறுத்துகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have nothing more to add to what I have already stated. The hon. Member Sri Ramalingam did not answer the question of declaring 15th of August or 26th of January or 30th of January as a holiday for labour also. Any of those days could be declared as a holiday but he did not refer to it. No convincing reason has been given by Sri Ramalingam to change my mind in this matter.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியைக்கொண்டாடுவதிலோ, அல்லது ஜனவரி 26-ம் தேதியைக் கொண்டாடுவதிலோ, அல்லது மகாத்மா காந்தி உயிர் துறந்த நாளாகிய ஜனவரி 30-ம் தேதியைக் கொண்டாடுவதிலோ கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது. தொழில் சங்கத்திற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘That the Declaration of May Day Holiday Bill, 1954 (L.A. Bill No. 11 of 1954), be taken into consideration at once.’”

The motion was put and lost.

(2) THE MADRAS SHOPS AND ESTABLISHMENTS (AMENDMENT) BILL, 1954 (L.A. BILL NO. 15 OF 1954)

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 15 of 1954), be taken into consideration at once.’”

SRI K. T. RAJU :—“ Sir, I second it.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘That the Madras Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 15 of 1954), be taken into consideration at once.’”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் பிரேரேபிக்கும் நோக்கமானது ஏதாகிலும் ஒரு புது மாறுதலை ஏற்படுத்துவதற்காக அல்ல.

[Sri M. Kalyanasundaram] [17th February 1955]

1947-ம் வருஷம் கடை சிப்பந்திகளுடைய சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அதுவும் இப்பொழுது அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்தச் சட்டத்தின் படி கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை மாற்றவேண்டுமென்று இந்த திருத்தச் சட்டத்தை நான் கொண்டுவரவில்லை. அடிப்படைக் கொள்கையையே மாற்றவேண்டும் என்று நான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரவில்லை. அப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதா இது இல்லை என்பதை முதலில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1947-ம் வருஷச் சட்டத்தில் முக்கியமாக கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகள் என்னவென்றால் இதுவரை விடுமுறை என்று அறியாத கடை சிப்பந்திகளுக்கு வாரம் ஒரு நாள் சம்பளத்துடன் விடுமுறையும், வருஷத்தில் சில முக்கிய தினங்களில் அவர்களுக்கு விடுமுறை அளிக்கவேண்டும் என்றும், அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டால் அதற்கு 12 நாட்கள் விடுமுறை அளிக்கவேண்டும் என்றும், வேலையிலிருந்து திடீரென்று நீக்கப்பட்டால்—அப்படி நீக்கக்கூடாது—அவர்கள் சர்க்காரிடத்தில் தாவாசெய்து அதற்கு பரிசாரம் தேடிக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு உரிமையையும் அந்த சட்டம் 41-ஆவது பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எட்டு மணி நேரம்தான் அவர்கள் வேலைசெய்ய வேண்டும் என்றும், அப்படி அவர்கள் எட்டு மணி நேரத்திற்குமேல் வேலை செய்தால் அப்படிச்செய்யும் காலத்தில் அவர்களுக்கு இரட்டிப்புச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சாதாரணமாக எல்லா தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகள்.

“ ஓவர்டைம் ஓர்க்குக்காக கூடுதல் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று 1 p.m. சட்டத்தில் ஒரு பிரிவு இருந்தபோதிலும் அது நடைமுறையில் எவ்வளவு தூரம் அமுலாகியிருக்கிறது. சாதாரணமாக பாங்குகளிலு கம்பெனிகளிலும் தொழிலாளிகள் 6½ மணி நேரம்தான் வேலை செய்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் 6½ மணி நேரத்திற்குமேல் வேலைசெய்தால் ஓவர்டைம் கொடுப்பது கிடையாது. எனென்றால் இந்த சட்டப்பிரகாரம் 8 மணி நேரத்திற்குமேல் வேலை செய்தால்தான் ஓவர்டைம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆதலால் அவர்கள் இந்த ஓவர்டைம் விஷயமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு பிரயோசனமில்லாமல் போகிறது. ஏற்கெனவே 6 அல்லது 6½ மணி நேரம் வேலை செய்துகொண்டிருந்த தொழிலாளர்களை இப்போது 8 மணி நேரம் முதலாளிகள் வேலை வாங்குகிறார்கள். அவ்வாறு அதிகநேரம் வேலை வாங்குவதற்கு தகுந்தார்போல் ஓவர்டைம் படி வேண்டுமென்று தொழிலாளிகள் கேட்டால் அதைக்கொடுப்பதற்கு முதலாளிகள் மறுக்கிறார்கள். அதன் பேரில் தொழிலாளர்கள் லேபர் கமிஷனுக்கு முறையிட்டால், சட்டத்தில் 8 மணி நேரத்துக்குமேல் வேலை செய்தால்தான் ஓவர்டைம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆதலால் ‘நான் இந்த விஷயத்தில் தலை மிடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை’ என்று அவர் சொல்லிவிடுகிறார். என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம் என்னவென்றால் ஏற்கெனவே 6 அல்லது 6½ மணி நேரம் வேலை செய்துக்கொண்டிருந்த தொழிலாளிகளிடமிருந்து இவ்வாறு அதிக நேரம் வேலை வாங்கினால் அவர்களுக்கு ஓவர்டைம் படி கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான். ஏற்கெனவே சட்டத்தில் இருப்பதை என்னுடைய திருத்தம் கொஞ்சம் விரிவுபடுத்துகிறது.

“ நான் செக்ஷன் 41-க்கும் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து இருக்கிறேன் சாதாரணமாக ஒரு தொழிலாளி வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் அந்தத் தொழிலாளியை மறுபடியும் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று உத்தரவு போடுவதற்கு லேபர் கமிஷனுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் அதிகாரம் இல்லை. ஆனால் லேபர் கமிஷனுக்கு என்ன அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது என்றால் அவ்வாறு வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட நியாயமா அல்லது நியாயமுல்லையா என்பதைப்பற்றி விசாரிப்பதுதான். அவ்வாறு நீக்கப்பட்ட நியாயம் இல்லை அந்தத் தொழிலாளியை மறுபடியும் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தரவு போடுவதற்கு அவருக்கு அதிகாரமில்லை. அதற்காகத்தான் செக்ஷன் 41-க்கு ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்னும் இந்தச் சட்டத்தில் முக்கியமான அம்சம் விதிவிலக்குப்பற்றியது. செக்ஷன் 6-வது பிரிவின் பிரகாரம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [17th February 1955]

இந்தச் சட்டத்தை நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகளுக்கு சகல அதிகாரமும் கொடுத்திருக்கிறது. அவர்கள் சர்வாதிகாரிகளாக மாறிவிடுவார்களோ என்று ஒரு ஆபத்தான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கணம் மந்திரி அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்புதான் இந்த விஷயம் விவாதத்திற்கு வந்தபோது மூன்று தொழிலாளிகளுக்குட்பட்டவர்களைக்கொண்டு நடத்தும் தொழில்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார். இவ்வாறு விதிவிலக்கு அளிக்கும் அதிகாரத்தை பூராவும் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தும் அதிகாரிக்கே கொடுத்துவிடக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம். அவ்வாறு விதிவிலக்கு கொடுத்தால் அது சில நிபந்தனைகளின் பேரில்தான் கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்டாலும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குத்தான் கொடுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"1947-ம் வருஷத்திய ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் சட்டத்தி லிருந்து விலக்கு அளிப்பது என்பதுபற்றி விவாதம் நடந்தபோது பல விஷயங்களை இந்தச் சபையில் ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். மூன்றாம், அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் கடைகளில் 8 மணிநேரம் வேலை செய்தல், வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுத்தல் போன்ற விஷயங்களைப்பற்றி ஆலோசித்தோம். தொழிலாளர்களுக்கு முன்பு இருக்கக்கூடிய உரிமைகள் ஒன்றுக்கும் குந்தகம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்குவேண்டும் இந்தத் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறது. சிறு வியாபாரிகளைப் பாதிக்கக்கூடாது என்று மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். வியாபாரிகளுக்கு தொந்திரவு கொடுக்கவேண்டுமென்பது எங்களுடைய நோக்கம் அல்ல. நான் கொடுத்துள்ள திருத்தங்கள் மூன்றாம் மிகவும் முக்கியம். ஆதலால் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மந்திரி அவர்கள் சொல்லிய வாக்குறுதி தெளிவாக இல்லை. பத்திரிகைகளில் பார்த்தபோது அந்த செய்தியும் சரியா இல்லை என்பதுதான் தெரியவில்லை."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"அன்று சொன்னதில் சற்றும் முரண்பாடில்லை என்று சொல்லுகிறேன்."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"மேலும் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் மிகவும் நியாயமானது. அதிகாரி போட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு உத்தரவைப் பார்த்தால் தெரியும். என் கையில் இருப்பது சர்க்காரே வெளியிட்டுள்ள சஜ்ஜன்ஸ்."

'Suggestions for the amendment of the Act—The Central Government are contemplating All-India Legislation for shops and commercial establishments throughout the country. In case that legislation is enacted, there may be no need to amend the Madras Shops and Establishments Act. The Government have therefore deferred consideration of the suggestions of the Special Officer involving amendments to the Madras Shops and Establishment Act till the Government of India have come to definite decision on the question of Central Legislation (G.O. No. 4060, Development, dated 7th September 1953).'

இந்தக் காரணத்தைப்பார்த்தால் மிகவும் நியாயமாக இருக்கவேண்டுமென்று தெரியும். மத்திய சர்க்கார் ஷாப் ஆக்ட் சம்பந்தமாக ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவருவதாக சொல்லப்படுகிறது. அந்த மாதிரியாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்ததும் இந்தச் சட்டத்திற்கு அவசியம் இல்லை. அதனால்தான் சர்க்கார் ஸ்பெஷல் ஆபீசரின் யோசனைகளை மத்திய சர்க்காரிலிருந்து முடிவு தெரியும் வரைக்கும் இந்த சர்க்கார் ஒத்திப்போட்டிருக்கிறது என்று அந்த உத்திரவு கூறுகிறது. ஆதலால் நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் மத்திய சர்க்கார் ஒரு சட்டம் இயற்றும்வரையில் இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். மேலும் நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் 1947-ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டத்தின் வரையறைக்குட்பட்டதாகத்தான் இருக்கிறது. அப்படியில்லை என்றால் இந்தத் திருத்தங்களை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளுகிறேன்."

17th February 1955]

SRI M. PALANIYANDI :—"கணம் தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீ கலி 1-10
யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை p.m.
சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எதிர்க்கட்சியிலிருந்து இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால் அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதா என்று கருதினால் அது ரொம்பவும் தவறான கருத்து என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரியான ஒரு மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டு வரவேண்டுமென்று எண்ணியிருக்கலாம். ஆனால் வேலைத் தொந்தரவால் முடியாது போயிருக்கலாம். இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லாத் தொழிலாளர்களின் நலனையும் கருத்தில் கொண்டு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதால் அதையே அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வது ரொம்பவும் நன்றாக இருக்குமென்றே கணம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

"1947-ம் வருஷத்தில் நம் ராஜ்யத்தின் முதன் முதலாக ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் சட்டம் கொண்டுவந்த காலத்தில் அதை எல்லாரும் பாராட்டினார்கள். அதைக் கொண்டுவந்த சர்க்காருக்கு தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய மனப்பூர்வமான நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். ஏனென்றால் அந்தமாதிரியான சட்டம் இந்தியாவிலுள்ள வேறு எந்த ராஜ்யத்திலும் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஆகவே நாம் மிகப் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தோம்."

"ஆனால் அந்த சட்டத்தின் விதிகளிலிருந்து சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில் சிலபேர்களுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இதனால் ஏற்பட்டுள்ள தீமை கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஏன் இப்படி விலக்கு அளித்தீர்கள் என்று சர்க்காரைக்கேட்டதற்கு சர்க்கார் அந்தச் சட்டம் அமலில் இருக்கும் பிரதேசங்களில் சிறு கடைகளை அதிகம் பெருகவிடவேண்டும், சிறு கடைகள் அதிகம் பெருக வேண்டுமென்பதற்காகவே இந்த விதிவிலக்கு அவசியம் எனக் கருதப்பட்டதாகவும், விதிவிலக்கு அளிப்பதன் மூலம் சிறு கடைகளின் எண்ணிக்கை பெருகுகிறதா பார்ப்போம் என்பதற்காகப் பரிசார்த்தமாகவே ஒரு ஆண்டுக்கு இந்த விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதாவும் கணம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார். சிறு கடைக்காரர் தாங்களும் கணம் மந்திரி அவர்கள் இருக்கின்ற அக்கரை எங்களுக்கும் இருக்கின்ற நலனில் சர்க்காருக்கு இருக்கின்ற அக்கரை எங்களுக்கும் இருக்கின்றது. ஆனால் அதற்காக தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை எங்களால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. இந்த விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதன் காரணமாக ஒரு கடையில் வேலை செய்கின்ற சிப்பந்தி இன்றையதினம் நான் பூராவும் வேலை வாங்கப்படுகிறான், அதோடு அநியாயமாக வேலையைவிட்டு நீக்கப்பட்டால் அவனுக்குப் பாதுகாப்பு எதுவும் கிடையாது. இது நியாயமா என்று சர்க்காரைக்கேட்ட கிரும்புகிறேன். அதோடு நான்கு பேர், ஐந்து பேர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்த கடைகளிலெல்லாம் மூன்று பேர், இரண்டு பேராகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் வேலை இழந்தவர்கள் எத்தனை பேர்? எதற்காக இந்த விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறேன்."

"என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தில் சொல்லுகிறேன். ஒரு கடைக்கார முதலாளி நான் பூராவும் கடையில் உட்கார்ந்துகொண்டு பணம் சம்பாதிக்க விரும்புவானே தவிர, ஒரு மணி நேரம் ஏதாவது பொது விழாக்களில் கலந்து கொள்வானா? மாட்டவே மாட்டான். ஊரில் விடுதலை நான் கொண்டாடப்பட்டால் என்ன? சுதந்திர தினம் கொண்டாடப்பட்டால் என்ன? அவனுக்குக் குறி பணம் தான். இப்படி இருக்கக்கூடிய அவனது பேராசைக்கு தொழிலாளர்களையா பலியிடுவது என்று கேட்கிறேன். வாரத்திற்கு ஒரு நாள் கடை அடைக்கப்படவேண்டுமென்றால் தொழிலாளர்கள் மாதிரம் அனுகூலம் பெறவில்லை. முதலாளிகளும் கூட ஒரு நாள் வீட்டில் கண்டிப்பாக உட்கார்ந்து ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டுமென்ற நிலைமை வருவதால் அவர்களுக்கும் அனுகூலம். பொதுமக்கள் கஷ்டப்படுவார்களே என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும், என்னைக்கு வார விடுமுறை என்று. ஆகவே அதற்கு முந்திய தினமே மறு நாளைக்கு என்ன சாழ்ச்சி வேண்டுமென்று

[Sri M. Palaniyandi] [17th February 1955]

பார்த்து வாங்கி வைத்துக்கொண்டுவிடுவார்கள். ஆகவே அவர்களும் கஷ்டப்படவேண்டியதாக இருக்காது. இதையெல்லாம் கருதியேதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு இன்றையதினம் ஷாப் ஆக்ட் லாரி டிரைவர்கள், க்ளினர்கள் ஆகியோருக்கு உதவுவதாகவே வேலை வாங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே அவர்களையும் இந்தச் சட்டத்திற்குள் கொண்டுவந்து, அவர்களும் இச்சட்டப்படி அனுசூலம் பெறவேண்டுமென்பதற்காக இந்த திருத்த மசோதாவில் ஒரு ஷரத்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டாகவேண்டும். மூன்று பேர்கள் இருந்தாலும், அவற்றுக்குக் குறைவாகவோ, அதிகமாகவோ தொழிலாளர்கள் இருந்தாலும் இந்த ஷாப் சட்டம் எல்லா இடங்களுக்கும் செல்லும் என்கின்ற முறையில் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது; இதனால் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். சென்ற வாரம்கூட ஒரு கடைக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் அதைத்தான் வரவேற்கிறார்கள். ஆகவே இதை சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் கொண்டுவந்துள்ள ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

“ இன்றைய தினம் சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கின்ற கொள்கையைப் பார்த்தால் ராஜ்யத்திலுள்ள கடை சிப்பந்திகளின் நிலைமை என்ன ஆகுமோ என்று கவலைப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் 1944-45-ம் வருஷங்களிலெல்லாம் கடை முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டு வந்தார்களே தவிர அவர்கள் கடையில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் அளிக்கவில்லை. நினைத்தபோது வீட்டுக்குப் போகச் சொல்வது, நான் பூராவும் வேலை வாங்குவது, வாரத்திற்கு ஒரு நாள் கூட லீவு இல்லாமல் வாரம் பூராவும் வேலை வாங்குவது, ஆகிய கொடுமைகளால் கடை சிப்பந்திகள் பட்ட கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அதன் காரணமாக பெரிய திளர்ச்சி நடந்து 1947-ம் வருஷத்தில் கடை சிப்பந்திகளின் கஷ்டம் ஓரளவு குறையும் வகையில் ஒரு சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வந்தார்கள். அதனால் உண்மையிலேயே பல கடை சிப்பந்திகள் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் லீவு வசதியைப் பெற்றார்கள். அநியாயமாக வேலையைவிட்டு நீக்கினால் அதன்பேரில் லேபர் டிரிப்யூனலுக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளும் உரிமையைப் பெற்றார்கள். அவ்வளவுதான். லேபர் டிரிப்யூனல் கொடுக்கும் தீர்ப்பை முதலாளிகள் ஏற்க மறுத்தால் அவர்களை ஏற்கும்படி கட்டுப்படுத்த சட்டத்தில் வசதியில்லை. அதையெல்லாம் திருத்தி இன்னும் பல நன்மைகளை சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது இன்றைய தினம் சர்க்கார் மூன்று, அல்லது மூன்றுக்குக் குறைவாக தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் கடைகளுக்கு இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்று விலக்கு அளித்துவிட்டார்கள். இதனால் ஏற்படுகின்ற கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. கொசு தலையில் புளவை புறப்பட்டால் அறுக்கவும் முடியாது, தீயக்கவும் முடியாது என்கின்றதைப்போல இந்தச் சிறிய உரிமைக்கும் விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இந்த விதிவிலக்கினால் மூன்று பேர்களுக்குமேல் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்கள் உள்ள ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகஸ்தர்கள் தங்களிடம் வேலை செய்யும் ஆட்களின் எண்ணிக்கையை மூன்று பேராகவும், அதற்குக் குறைவாகவும் குறைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நாலு பேர்கள் வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டு மூன்று பேர்தான் என்று சொல்லும் கடைகளில் அதிகாரிகேஸ் பிடித்தாலும் அவருக்கு உள்ள நிர்வாகஸ்தர்தால் தொழிலாளியே நான் கடையில் வேலை செய்யவில்லை சாமான் வாங்குவதென்தான் என்று கூறுகூக்குடிய நிலைமையில் உள்ளது. ஆகவே மூன்று பேர்கள் இருந்தாலும் குறைவாக இருந்தாலும் எல்லா இடங்களுக்கும் இந்த சட்டம் செல்லும் என்று பண்ணவேண்டியது ரொம்பவும் முக்கியமாகும். அந்த முறையில்

17th February 1955] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதால் இதை நான் ஆதரிப்பதோடு சர்க்காரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Speaker, 1-20
Sir, if I am not able to accept this motion, it is not because p.m.
I hold that no amendments to this Act are necessary. As has been pointed out, the Special Officer appointed by the Government to go into the question of the working of this Act, has himself made certain suggestions which can be implemented only by amending the Act. But this Government have been looking forward to the Central Government taking up this matter for their own legislation. Hon. Members would appreciate the advantage of having a central legislation for this purpose. The Government of India have been telling us that they propose to introduce a central legislation governing this and therefore this Government did not take up the question of amending this Act. I may tell the hon. Deputy Leader of the Opposition that Government of India have further recently intimated to this Government that their draft Bill for this legislation had almost been finalized and that it would be taken up soon. Therefore, this Government do expect the Government of India to come forward with their legislation as proposed by them, perhaps after the ensuing Budget Session of the Parliament. Anyhow, I may tell hon. Members here that I shall pursue this matter and if by any chance the Government of India are not likely to proceed with the legislation as has been proposed by them, then this Government will take up the question of introducing amendments which this Government consider necessary to this Act.

“ Sir, I do not propose to go into the merits of the various provisions of the draft Bill which has been introduced by the hon. Deputy Leader of the Opposition. But, since this Government do expect the Government of India to come forward with legislation and since as I have said if that is not to be pursued, this Government do propose to consider what amendments could be made to this Act, I would put it to the hon. Deputy Leader of the Opposition not to press this motion. But in case this is pressed, Government will have no other alternative but to oppose this motion.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்தங்களில் சில முக்கியமான அம்சங்கள் இருக்கின்றன. மூன்று தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடிய கடைகளுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்திருப்பதால்தான் இந்தத் திருத்தத்தை கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. கொடுக்கவேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டது. மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வரக்கூடிய சட்டம் எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும் என்பது இப்பொழுது நமக்குத் தெரியாது. அப்படிப்பட்ட சட்டம் மத்திய சர்க்காரால் சீக்கிரத்தில் கொண்டுவரப்படலாம் என்ற நம்பிக்கை இருந்தாலும் அந்தச் சட்டம் வரும் வரையில் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு என்ன ஆட்சேபணை இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் வந்தவுடன் இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டிடலாம். அதுவரையிலாவது இந்த திருத்தச்சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு என்ன ஆட்சேபணை இருக்கிறது? எந்த ஆட்சேபணையும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [17th February 1955]

இருக்க இடமில்லை. அதனால் நான் கொடுத்த இந்த திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது இதை ஒரு செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு அங்கு இதை ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்றும், பட்ஜெட் முடிந்தவுடன் இதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற யோசனையையும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.”

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியினர் நல்லெண்ணெய்தான் கொண்டு வந்த இந்த திருத்தத்தை இந்த அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாதா, ஏன் இவ்வளவு பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். எந்த வகையில் இந்த சட்டத்தைத் திருத்தி சட்டம் செய்யலாம் என்று இந்த சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கமே மசோதா கொண்டுவருவதாக இருந்தாலும் அதைக்கொண்டுவரலாம். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரப்போவதால் இப்பொழுது இந்த சர்க்கார் அப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவராமல் இருக்கிறார்கள். ஸ்பெஷல் ஆபீசரின் சிபாரிசுகள் பேரில் திருத்தச்சட்டம் கொண்டுவந்து இப்பொழுதுள்ள குறைகளை நீக்க முடியும். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போவதால் நாமும் ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டாம். ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாக இருக்கவேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் இப்பொழுது இந்த சர்க்கார் அப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. மத்திய சர்க்காருடைய சட்டத்திற்கும் இந்த சர்க்காருடைய சட்டத்திற்கும் எந்த விதமான வித்தியாசமும் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த சர்க்கார் ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வராமலிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கொண்டுவந்தும் பிரயோசனமில்லை. மத்திய சர்க்கார் கொண்டுவந்த பிறகு குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு எப்படி திருத்தம் கொண்டுவரலாம் என்று யோசிப்போம். மத்திய சர்க்காரும் அதைச் சீக்கிரத்தில் கொண்டுவரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதனால்தான் இந்த சர்க்கார் இப்பொழுது கொண்டுவரவில்லை. எதிர்க்கட்சி கொண்டுவந்தாலும் அதையும் ஒத்துக்கொள்வதற்கு இல்லை. இதனால்தான் இந்த மசோதாவை சர்க்கார் எதிர்க்கிறது.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 15 of 1954), be taken into consideration at once.’ ”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ There are only five more minutes. We can now adjourn. The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

(3) THE DISTRIBUTION OF WASTE LAND BILL, 1954
(L.A. BILL NO. 34 OF 1954).

SRI C. KANDASAMY :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That Sri C. Kandasamy having been authorized by the Member-in-charge of the Distribution of Waste Land Bill, 1954, introduced on the 12th August 1954 by Sri P. Ramamurthi who is unable to be present in the House, be permitted to carry the Bill through its further stages.’ ”

17th February 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I second the motion.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Leader of the House is agreeable to the motion. So, the motion is carried.”

SRI K. RAJARAM NAIDU :—“ May I know whether the permission should be given by the Government or by the House? ”

MR. SPEAKER :—“ When the Leader of the House consents, it means he is acting on behalf of his party which is the majority party in this House.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The rule says : ‘ Provided that where a member-in-charge of the Bill is unable to be present in the House, any other member may, if authorized in writing by such member . . .’ Even when there is an authorization should that matter come up before the House? ”

MR. SPEAKER :—“ Though the member-in-charge of the Bill has written to me, the House must know it and the permission should be granted only by the House.”

SRI C. KANDASAMY :—“ Sir, I move—

‘ That the Distribution of Waste Lands Bill, 1954 (L.A. Bill No. 34 of 1954), be taken into consideration at once.’ ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I second the motion.”

* SRI C. KANDASAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ராஜ்யத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கின்ற தரிசு நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து நிலமில்லாத ஏழை விவசாயக் கூலிகளுக்கு உடனடியாக விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்ற கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த மசோதாவைப் பிரேரிக்கிறேன். ராஜ்யத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு எதிராக எந்தவிதமான வாதப்பிரதிவாதங்களும் எழுப்ப முடியாது. எந்தவிதமான அரசியல் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படவில்லை. கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்த மசோதாவைப் பார்க்கக்கூடாது என்றும் அரசாங்கத்தின் தரப்பிலுள்ளவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பூராவாகவும் படித்துப் பார்த்தவர்கள் நிச்சயமாக இந்த மசோதா கட்சிக்கண்ணோட்டத்தோடு கொண்டுவரப்படவில்லையென்பதை ஒப்புக்கொள்வார்கள். நிலமில்லாத விவசாயிகள், நிலமில்லா ஏழை ஹரிஜனங்கள் ஆகியோரும் பொருளாதார வாழ்வில் மற்றவர்களைப்போல் மேம்பட்டு வாழவேண்டுமென்பதற்காக ராஜ்யத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களை அவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அதனால் நாட்டில் உணவு உற்பத்தியும் பெருகும். ஆகவே இந்த மசோதாவிற்கு வீணான வாதப் பிரதிவாதங்கள் எல்லாம் எழுப்பப்பட்டு மசோதா நிராகரிக்கப்படாது என்றே நான் நினைக்கிறேன். கட்சிகண்ணோட்டத்திற்கு இடம் கொடுக்கவேண்டாமென்று சர்க்கார் தரப்பினரைக் கோட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் சாதாரணமாக இந்த மசோதா எதிர்க்கட்சியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால் இதற்கு பல விதமான அர்த்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டு இதை எதிர்க்கவே பலர் விரும்பக்கூடும். இதில் குற்றங்கள் சில இருக்கலாம். மசோதாவின் அடிப்

[Sri C. Kandasamy] [17th February 1955]

படைக் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டால் சில திருத்தங்கள் மூலமாக அந்தக் குற்றங்களும் அகற்றப்பட வசதியுண்டு என சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“சர்க்கார் ஒரு வேளை, இந்த மசோதா தேவையெயில்லை, அவர்கள் தங்களுக்குள்ள சில அதிகாரங்களைக்கொண்டு ராஜ்யத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால் இதுவரையில் காரியத்தில் எவ்வளவுதூரம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாகப் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சட்ட சபையிலும் பல கேள்விகள் இதைப்பற்றி கேட்கப்படுகின்றன. அங்கங்கே பல ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குப் பலர் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் எங்கும் குற்றங்குறைகள் ஏற்படுவதற்கு இடமேயன்றி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து திட்டம் வகுத்துவிட்டால் நியாயமாகப் போய்விடும் என்கின்ற முறையில் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக மதுரை ஜில்லாவில் பல இடங்களில் ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைக் கோரி ஏராளமான மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அவை சிலருக்கு வழங்கப்பட்டும் **வந்திருக்கின்றன**. சிலர் அவற்றில் விவசாயம் செய்யவும் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் வேறு சிலர் அவர்கள் அந்நிலத்தில் விவசாயம் செய்யமுடியாத வகையில் பல கஷ்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டுவருகிறார்கள். அதோடு அவர்களை அந் நிலத்திலிருந்தே வெளியேற்றும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பொட்டியூரம், கோம்பை போன்ற இடங்களில் இது சம்பந்தமான தகராறுகள் எப்படியிருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை நன்கு பார்த்தாலே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டவேண்டிய அவசியம் நன்கு தெரியும். **நானுக்கு** நாள் பலவிதமான புகார்கள் வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. ஏற்கெனவேயே பல வருஷங்களாக அந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்துகொண்டுவரும் ஹரிஜனங்கள் பலர் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு வருகிறார்கள். கடைசியாக ஸ்பெஷல் தாசில்தார் அந்தப் பிரதேசத்திற்குச் சென்று நிலைமையை நன்கு பரிசீலிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டதையும் பார்க்கிறோம். **என் இவ்வாறு எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்** என்றால் இந்த மாதிரியான மசோதா ஒன்று இல்லாததின் காரணமாக சர்க்கார் தரிசு நிலங்களை வினியோகிக்கும் கொள்கையில் பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பதை சுட்டிக்காட்டவேதான். வேண்டியவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பது, தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பது, தியாகி என்ற பெயரால், ஏராளமாக நிலம் ஏற்கெனவேயுள்ள பெரிய பெரிய நிலச்சவார்த்தார்களுக்கே தரிசு நிலங்களைக் கொடுப்பது ஆகிய சகலவிதமான பரபர்ப் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் நடந்து வருகின்றன என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை : **ஆகவேதான்** தரிசு நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்கு வினியோகிப்பதில் **அரசாங்கத்தை** எந்த வகையிலும் குற்றம் சொல்லாதிருக்கும்படியாக நாங்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிறோம். சர்க்கார் இதை ஒத்துக் கொள்வார்களேயானால் இதுவரையிலும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவந்த பழிச்சொற்கள் இனிமேல் வராது என்றும், பல ஜில்லாக்களிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்த புகார்கள் எல்லாம் இனிமேல் வராது என்றும் நிச்சயமாக அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும்.

“ ஏனென்றால் அவ்வளவு நல்ல முறையில், எளியவகையில், யாருக்கும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தாத வகையில் இந்தச் சட்டம் தயாரிக் கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டால் ஒரிரு ஆண்டுக் குள்ளேயே ராஜ்யத்திலுள்ள தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் பிரித்துக் கொடுக் கப்பட்டுவிடும். இந்தப் பிரச்சினையையே மிகச் சுலபமாகத் தீர்த்துவிட் முடியும். அதோடு பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிற லட்சக்கணக்கான நிலங் களில் ஏராளமாக உணவு உற்பத்தியும் செய்ய முடியும். அப்படியே இல்லையென்றாலும் அவரவர்களின் கஞ்சிக்காவது அவரவர்கள் உற்பத்தி செய்து கொண்டுவரவார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இந்த

17th February 1955] [Sri C. Kandasamy]

ராஜ்யத்திலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள் பசிமின்றி இருப்பதினால் யாருக்கு லாபம்? சர்க்காருக்குத்தான் லாபம். அவர்களுடைய கை வெகுவாகப் பலப் படும். ராஜ்யத்தின் பொருளாதார நிலைமையும் வெகுவாக உயரும். அதைவிட்டு இந்த மசோதாவினால் இன்ன தீங்கு விளையும், ஆகவே நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னால் எப்படி அந்த தீங்கு விளையும் என்பதை நாம் நன்கு ஆலோசிப்போம். அவசியமிருந்தால் மசோதாவில் சில திருத்தங்கள் செய்வோம். அதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம், ஆனால் இந்த அடிப்படைக்கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றே வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

“தரிசு நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு விநியோகித்து விடுவதால் ஒரு பெரிய நன்மையும் கூட ஏற்படும். அதாவது இவர்கள் எல்லாம் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சொந்த நிலத்திலேயே பயிரிட ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். அதனால் நிலப் பிரபுகளுக்கு இருக்கக் கூடிய நிலங்களின் கிராக்கி குறைந்துவிடும். நான் நீ என்று யாரும் அவர்களுடைய நிலத்தை அதிகக் குத்தகைக்கு வைத்துக்கொள்ள போட்டி போட்டமாட்டார்கள். அதனால் நியாயமான கூலி ஆகியவை எல்லாம் கனின் போட்டியில்லாததால், நியாயமான கூலி ஆகியவை எல்லாம் அந்தந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு நாம் உத்தரவாதம் அளிக்க முடியும். ஆகவே இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகள் எல்லாம் இன்பமாக வாழவேண்டுமென்ற கருத்தோடு, ஒட்டு மொத்தமான அபிப்பிராயத்தோடு எல்லோரும் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கவேண்டும். இது எந்தக் கட்சியினரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்கின்ற எண்ணத்திற்கே இடம் கொடுக்கக்கூடாது.

“ ஏனென்றால் இன்றையதினம் கிராமப்புறங்களில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டு வருகிறது. வறுமை அதிகரிப்பதினால் குற்றங்கள் அதிகப்பட்டு வருகின்றன. எங்கு பார்த்தாலும், சச்சரவும், கலவரமும் அதிகப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே கிராமப்புறங்களில் அமைதி ஏற்படவும், ஸ்திரீத் தன்மை ஏற்படவும் உடனடியாக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவது ரொம்பவும் அவசியமாகும். தரிசு நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்கு வழங்குவதன் மூலமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவு போக்க முடியும். அவரவர்கள் அவரவர்களின் நிலத்திலாவது வேலை செய்வார்கள் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

2-45
p.m.

“ ஒருவன் தன்னுடைய உடலுழைப்பினால் விவசாயம் செய்தாலும் அல்லது குத்தகை எடுத்து தன்னுடைய உடலுழைப்பினால் விவசாயம் செய்தாலும் அவனை விவசாயி என்று அழைக்க வேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் வியாக்யானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலம் இல்லாத ஒருவன் குத்தகைக்கோ அல்லது வாரத்திற்கோ விவசாயம் இல்லாத ஒருவன் குத்தகைக்கோ அல்லது வாரத்திற்கோ விவசாயம் செய்து வந்தால், அதுவும் அவன் தன்னுடைய உடலுழைப்பினால் விவசாயம் செய்தால், அவனும் விவசாயி என்று வியாக்யானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது : 100 ஏக்கராவும் 500 ஏக்கராவும் வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களை ஒரு விவசாயி என்று அழைக்கக் கூடாது. ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக நஞ்சை நிலமோ அல்லது தோட்ட நிலமோ வைத்திருந்தும், அல்லது பத்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக புஞ்சை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவனைத்தான் ஒரு விவசாயி என்றும் அதுவும் அப்படி வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய குடும்பமும் தான் விவசாயி என்று கருதவேண்டும் என்றும் மசோதாவில் வியாக்யானம் கூறுகிறது. ஆனால் நடுத்தரவர்க்கத்தினரையும் அவருடைய வாரிசுகளையும், நிலமில்லாதவர்களையும் விவசாயி என்று அழைக்கக் கூடாது என்றும் வியாக்யானம் கூறுகிறது. இது எவ்வளவு நியாயமானது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு நிலம் ஒரு விவசாயிக்கு இருக்கவேண்டும் என்பதை இந்த மசோதா நிர்ணயிக்கிறது.

“செறிய பட்டாதார் யார் என்றால் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக நஞ்சை நிலத்தையும், தோட்டம் அல்லது மானுவாரி நிலத்தை வைத்

[Sri C. Kandasamy] [17th February 1955]

துக்கொண்டிருக்கிறவன் தான் சிறிய பட்டாதார் என்று கருதப்படும் என்றும், மூன்று ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவனும், தன்னுடைய உடலுழைப்பால் அந்த நிலத்தில் பாடுபட்டு விவசாயம் செய்கிறவனும், அவனுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் தான் சிறிய பட்டாதார்கள் என்று அழைக்கப்படவேண்டும் என்று மசோதாவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

“வேஸ்ட் லான்ட் என்பது சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ளதாகவுள்ள எல்லா சர்க்காருடைய நிலமும் என்றும், மற்றும் மாடுகள் மேய்வதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களும் காடுகளும் வேஸ்ட் லான்ட் அல்ல என்பதும் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது தரிசு நிலங்கள் என்று சொல்லி சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்கள் விவசாயிகளை அந்த நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள். யுத்த காலத்தில் நிலமில்லாதவர்களுக்கு உணவு உற்பத்தியின் பொருட்டு அப்படிப்பட்ட நிலங்களை சாகுபடி செய்வதற்கு அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் மாடுகளை மேய்ப்பதற்கும், காடுகளை வளர்ப்பதற்கும் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் அல்ல. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை விவசாயிகள் பண்படுத்தி செலவு செய்து சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ளவைகளாக கொண்டுவந்த பிறகு, அதுவும் பலன் தரக்கூடிய காலத்தில் விவசாயிகளை அந்த நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். நிலங்களைத் தரம் பார்த்து அவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கலாம். நிலத்தினுடைய தரத்தையும், நிலவீஸ்தீர்ணத்தையும், நஞ்சை, கார்டன் தோட்டம் முதலிய நிலங்களின் தரத்தையும் கொண்ட ஒரு நோட்டீசை கெஜட்டிலும் அந்தந்த ஊரில் வெளிவரும் பேர்களிலும் அந்தந்த தாசில்தார் பிரகடனம் செய்ய வேண்டும் என்ற அதிகாரத்தையும் இந்த மசோதாவின் மூலம் தாசில் தாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி விநியோகம் செய்யக் கூடிய நிலங்களுக்கு ஏதாகிலும் ஆட்சேபணைகள் இருந்தால் அவைகளும் வரலாம் என்றும் தெளிவாக ஒரு செக்ஷனில் போட்டிருக்கிறோம். அப்படி நிலம் வேண்டுமென்று கேட்கிறவர்கள் இந்த நோட்டீஸ் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட மூன்று மாதங்களுக்குள் நிலம் வேண்டுமென்ற மனுக்கள் வரவேண்டும் என்றும் மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“நிலங்களை விநியோகம் செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டியையும் நியமிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸ்தலத்தின் தாசில் தாரும், அந்தந்த தாலுகா பிரதிநிதிகளாகிய எம்.எல்.ஏ.-யும், அந்தந்த தாலுகாவிலுள்ள ஜில்லா போர்டால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு ஜில்லா போர்ட் மெம்பரும், ஆக மூன்று பேர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டிக்கு அந்தந்த தாலுகாவிலுள்ள தரிசு நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக்கொண்டு வந்தாலும் அந்தக் கமிட்டியில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ.க்களும், ஜில்லா போர்ட் மெம்பர்களும் தான் பெரும்பாலும் வருவதற்கு இடம் இருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“தரிசு நிலம் சம்பந்தமாக ஏதாகிலும் காரியங்கள் நடக்கவேண்டும். தரிசாகக் கிடக்கும் நிலங்களைப் பண்படுத்தி அவைகளை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளும் நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். கரம்பையாகக் கிடக்கும் நிலங்களை எடுத்து அவைகளை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா வைக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த மசோதாவில் எந்த விதமான கட்சி மாறுபாட்டுக்கும் இடமில்லை. கமிட்டியை நியமிக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு சாதகமாக இருக்கும் என்று

[17th February 1955] [Sri C. Kandasamy]

நினைப்பதற்கு இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட அந்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கலாம். ஆகையினால் இந்த மசோதாவை ஆட்சேபிப்பதற்கு இடமில்லை.

“இந்தக் கமிட்டிக்கு இப்படி நிலங்களை விநியோகம் செய்ய அதி காரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் மாதம் இருமுறையாவது கூடவேண்டும். யாராவது கூட்டத்திற்கு வசதி குறைவு காரணமாகவோ அல்லது வேண்டுமென்றே வராமலிருந்தால் வேலையில் தடங்கல் இருக்கக்கூடாது. அதற்காகவே ஒரு விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கமிட்டியின் நடவடிக்கைகள் நடக்கவேண்டும்.

“இந்தக் கமிட்டிக்கு சிலில் கோர்ட்டு அதிகாரங்கள்கூட கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. தஸ்தாவேஜிகளை வரவழைத்து பார்க்கவும், சாட்சிகளை விசாரிக்கவும் அதன்மேல் உத்தரவுகள் போடவும் இந்தக் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“அடுத்தபடியாக இந்தக் கமிட்டி தரிசு நிலங்களைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களையும் கேட்கலாம். அந்தக் கமிட்டி அங்கங்கு இருக்கும் தரிசு நிலங்களின் புள்ளி விவரங்களையும் சேகரிக்க அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த கிராமங்களில் எவ்வளவு கம்யூனல் நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று புள்ளி விவரங்கள் அந்தந்த தாலுகா கச்சேரி களில் இருக்கின்றன. இது ஒரு பெரிய சிக்கலான பிரச்சனை அல்ல. ரெவின்யூ போர்டில் புள்ளி விவரங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் அந்தந்த தாலுகா தாசில்தார்கள், இந்த சட்டம் நிறைவேறிய பிறகு, மூன்று மாதங்களுக்குள் தங்கள் தங்கள் தாலுகாவில், இருக்கக்கூடிய தரிசு நிலங்களின் புள்ளி விவரங்களையும் அந்த நிலங்களில் எவ்வளவு விநியோகிக்க தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் பிரகடனம் செய்யவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய ஒரு விதியும், இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது தரிசு நிலங்களை $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கனம் ஸ்ரீ ஓ.பி. ராமசாமி ரெட்டி யார் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது அக்ரேரியன் ரிபார்ம்ஸ் கமிட்டி சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் வெளியிட்டிருக்கிறார். இந்த மாகாணத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களின் புள்ளி விவரங்களை அதில் அவர் கொடுத்திருக்கிறார். இந்த ராஜ்யம் பூராவும் கணக்கு எடுத்துப் பார்க்கும் போது இந்த சென்னை ராஜ்யத்தில் ஒரு கோடியே ஐந்து லட்சம் ஏக்கருக்கு மேல் அரசாங்கத்திற்கும் இதரர்களுக்கும் சொந்தமான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று கூறியிருக்கிறார். அதுவும் சாகுபடிக்கு லாயக்காக இருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதன் மூலம் குறைந்த பட்ச வருமானம் எவ்வளவு வரும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த மாகாணத்தில் பொருளாதார நிலைமை எந்த அளவில் அபிவிருத்தி அடையும் என்பதையும் அவர் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அவருடைய கணக்கைப் பார்த்தால் இது எவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சனை என்று புரிந்துகொள்ள முடியும். குறிப்பாக யுத்த காலத் திற்குப் பிறகு உணவு உற்பத்திக்காக எவ்வளவோ நிலங்கள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. 1942-43 லிருந்து 1948-49 வரையில் சுமார் லட்சத்து எழுபத்தையாயிரம் சொச்சம் ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் 77,693 டன் உணவு தானியம் அதிகரித்திருக்கிறது. இந்த விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் எந்த அளவில் இந்த ராஜ்யம் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றமடைய முடியும் என்பது தெரியும். அதன் மூலம் மூலப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நிலைமை எவ்வளவு ஏற்படும் என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இந்த வகையில் அந்தக் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி அந்த தாசில்தார் மூன்று மாதங்களுக்குள் பிரகடனம் செய்யவேண்டும்.

[Sri C. Kandasamy] [17th February 1955]

அதன் பிறகு நிலங்கள் வேண்டுமென்கிறவர்கள் மனுச் செய்துகொள்ளலாம் என்றும் விளம்பரம் செய்யவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய ஷரத்தும் இந்த மசோதாவில் சேர்ந்திருக்கிறது.

“நிலத்தை வினியோகம் செய்யும்போது அதை எப்படி நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்பதற்கும் விதிகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயி தொழிலாளிகளுக்கு முதலிடமும், நிலமில்லாத குத்தகைக்கோவாரத்திற்கோ விவசாயம் செய்யும் விவசாயிக்கு அடுத்தபடியாகவும், சிறிய பட்டாதாரர்களுக்கு அடுத்தபடியாகவும் நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டமும் இதில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் மூன்றாவது வகையில் கொடுக்கும்போது ஒருவருடைய தகப்பனோ அல்லது தாயாரோ அல்லது பிள்ளையோ அல்லது பெண்ணோ குத்தகைகாரராகவோ அல்லது சிறிய பட்டாதாரராகவோ இருந்து நிலத்தில் நேரடியாக உழைத்தால் அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் ஷெடியூல்ட் வகுப்புக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற விஷயங்களில் ஒரேவிதமாக இருந்தால் பிற்பட்டவர்களுக்கும் சிறு நிலக்காரர்களுக்கும் முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“இவ்வளவு அதிக பட்சம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் இவ்வளவு குறைந்த பட்சம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா பூராவும் நேரடியாக உடலுழைப்பு செய்தவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நஞ்சை நிலம், தோட்ட நிலமாக இருந்தால் உயர்ந்த பட்சம் ஒரு ஏக்கரும் குறைந்த பட்சம் $\frac{1}{2}$ ஏக்கரும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும். புஞ்சையாக இருந்தால் உயர்ந்த பட்சம் மூன்று ஏக்கரும் குறைந்த பட்சம் $1\frac{1}{2}$ ஏக்கரும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் நிர்ணயம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

2-55 ப.ம. “அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவின் 8-வது ஷரத்திலேயே இப்படி வினியோகிக்கப்படும் நிலத்தை உடையவர்களுக்கு அவற்றில் எவ்வளவு உரிமை உண்டு என்பதும் நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிடுகிறது. அவர்கள் அந்த நிலத்தில் சுய உழைப்பைக்கொண்டு உழைத்து விவசாயம் செய்து பாடுபடுகின்ற வரையில்தான் அது அவர்களுடைய நிலமே தவிர, அதை பட்டா மாற்றவோ, அடமானம் செய்யவோ அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கூட அதிகாரம் கிடையாது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“அடுத்தபடியாக ஷரத்து ஒன்பதிலேயே இந்த மசோதாவின் படி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கமிட்டியானது நிலம் பிரித்துக்கொடுக்கும் வேலையை காலவரையின்றி நீடித்துக்கொண்டே போகக்கூடாது என்பதற்காகத்தான், அதாவது இந்தப் பிரச்சினையை குறுகிய காலத்திலேயே தீர்த்துவிடவேண்டுமென்பதற்காகத்தான், இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதியிலிருந்து இரண்டாண்டுக்குள்ளேயே ஒவ்வொரு கமிட்டியும் தனது வேலையை முடித்துவிடவேண்டுமென்ற நிபந்தனையைப் போட்டிருக்கிறோம்.

“இப்படி மிகச் சலபமான முறையில், எளிய வகையில் மசோதா யாருக்கும் தீமையை விளைவிக்காதவாறு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உத்யோகப்பற்றற்ற மசோதா இது என்பதற்காக இதை எதிர்க்காமல், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே, ஆகவே இதில் ஏதோ சூழ்ச்சி இருக்கிறது, அரசியல் நோக்கம் இருக்கிறது என்று சந்தேகப்படாமல், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எழை எளிய விவசாய மக்களின் நலனை உத்தேசித்து, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எழை எளிய விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நல்வாழ்வை உத்தேசித்து இந்த மசோதாவை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

[17th February 1955]

* SRI A. SAMBASIVAM :—‘கனம் தலைவர் அவர்களே, தரிசு நிலங்களை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு வினியோகிக்க வேண்டுமென்கின்ற கொள்கை முன்பே சர்க்காரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு எங்களுடைய ஆத்தூர் தாலுகாவின் தொகுதியில் அமுல் செய்யப்பட்டும் வருகிறது. அதுவும் இந்த மசோதாவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கொள்கைப் படியேதான் முதலில் நிலம் உள்ளவர்களாக இருந்தால் 20 ரூபாய்க் ஜனங்களுக்கும், பின்னர் நிலம் உள்ளவர்களாக இருந்தால் 20 ரூபாய்க் குக் குறைவாக கந்தாயம் செலுத்துகிறவர்களுக்கும் தரிசு நிலங்கள் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் ஆத்தூர் தாலுக்காவில் இதற்காக சர்க்கார் நான்கு தாசில்தார்களை நியமித்து தரிசு நிலங்களை எல்லாம் நிலமில்லாதவர்களுக்கும், அடுத்தபடியாக சிறிது நிலம் உடைய உள்ளூர்காரர்களுக்கும் கொடுத்து அவை எழை ஹரிஜனங்களிடமிருந்தால் களையெல்லாம் கணக்கு எடுத்து அவை எழை ஹரிஜனங்களிடமிருந்தால் அவர்களுக்கே பட்டா செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டொரு இடங்களில் அந்த எழை ஹரிஜனங்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்தது. அதைக் கலெக்டரின் கவனத்திற்கு நான் எடுத்துச் சென்று அந்த உத்தரவை மாற்றியிருக்கிறேன்.

“ஆகவே ஏற்கெனவேயே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கொள்கையை, அதுவும் காரியத்திலே நிறைவேற்றிக் கொண்டு வரும் காரியத்தைச் செய்ய எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்திருப்பது எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கும், எழை எளிய நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கும் தரிசு நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கக் கூட சர்க்கார் விரும்பவில்லை, நாங்கள் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்தோம், அதையும் கூட ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்பதாக சர்க்கார் ஒருக்கால் இந்த மசோதாவை நிராகரித்தால் மக்களிடையே பிரசாரம் செய்ய வசதியாயிருக்கும் என்கின்ற பல காரணங்களுக்காகவே இது ஒரு அரசியல் நாடகமாகக் கொண்டுவரப்பட்டு நடிக்கப்படுவதாக நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காரால் ஏற்கெனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கையை, தாங்கள் தான் இப்பொழுது அந்தக் கொள்கையைப் புதிதாகச் சொல்வது போல எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து அரசியல் நாடகம் நடிப்பது எனக்கு ஒரு பக்கம் விந்தையாகவும், இன்னொரு பக்கம் வியப்பாகவும் இருக்கிறது.

“நிலம் கொடுக்கப்படுகின்ற முறையில் அங்கங்கே சிறு சிறு குறைகள் இருக்கலாம். அல்லது மிக்க காலதாமதம் ஆகக்கூடிய இடங்களும் இருக்கலாம். இதைப்போன்ற குறைகள் எங்கள் பக்கத்திலும்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டால் அந்தக் குறைகளே இனிமேல் வராது என்பதற்கும் என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது. ஆகவேதான் சர்க்காரால் ஏற்கெனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, நடைமுறையில் செய்து வரப்படுகின்ற ஒரு விஷயத்திற்காக எதற்காக இந்த மசோதா வேண்டும் என்கின்ற விஷயம்தான் எனக்குப் புரியாததாக இருக்கிறது. அங்கங்கே குறைபாடுகள் இருந்தால் அதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து அவற்றை இப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு நல்ல முறையில் யோசனை சொல்லவேண்டியதே மிகவும் அவசியமாகும். சில இடங்களில் எனக்குத் தெரியும். முதலில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் வழங்கப்படும். பின்னர் யார் அதிகப் பணம் தருகிறார்களோ அவர்களுக்கு இந்த நிலம் ஹரிஜனங்களிடமிருந்து பிடுங்கிக் கொடுக்கப்பட்டுவிடும். காரணம் அங்கு இருக்கக்கூடிய கணக்குப் பிள்ளைகள் அந்தமாதிரியான முறையில் சில இடங்களில் தவறாக நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்த மாதிரியான விஷயங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் அவற்றைத் திருத்த தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். குறிப்பாக எங்கள் தொகுதியில் இம்மாதிரியான சில குறைபாடுகள் இருந்தன. அவற்றை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு நானும், ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் போன்றவர்களும் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். சர்க்கார் இன்றையதினம் சில ஸ்பெஷல் அதிகாரிகளைப் போட்டு அந்தத் தரிசு நில விநியோகம் நல்ல முறையில்

[Sri A. Sambasivam] [17th February 1955]

நடக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற மாதம் பன்னிரண்டாயிரம் ஏக்கரா வரையில் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டதாக ஜில்லாக் கலெக்டர் அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார். இன்னும் மார்ச்சு மாதம் 31-ந் தேதிக்குள் மேலும் முப்பதாயிரம் ஏக்கராக்கள் விநியோகம் செய்யப்பட்டுவிடும் என்று அந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“சில இடங்களில் காலதாமதம் ஆகின்றது என்பது வாஸ்தவம். அதோடு நிலம் பட்டுவாடா செய்யப்பட்டும் சில இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் அவற்றில் விவசாயம் செய்யமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். காரணம் அவர்களிடம் போதுமான பண வசதியில்லாததேயாகும்.

(இந்தச் சமயத்தில் உதவி சபாநாயகர் அக்கிராசனம் வகித்தார்.)

“1953-54-ம் வருஷத்தில் பல இடங்களில் இம்மாதிரி பயிர் செய்யப் படவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் ஆரம்பத்தில் அவர்களுக்கு எல்லாம் கொஞ்சம் பண உதவி செய்து, அந்தப் பணத்தை மூன்று நான்கு மசூல்களில் திருப்பி அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்து கொள்ளலாம். சில இடங்களில் பாதிச் செலவை சர்க்காரே ஒப்புக்கொள்ளவும் செய்யலாம். இப்படிச் செய்தால் நாம் வழங்கும் தரிசு நிலங்களில் உண்மையாகவே அவர்கள் எல்லோரும் விவசாயம் செய்ய ஆரம்பிப்பார்கள். இதனால் ஹரிஜனங்களின் நிலைமை வெகுவாக உயரவும் கூடும்.

“அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயம். தரிசு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குப் பல இடங்களில் வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதோடு சில நாட்களுக்கு முன்பாக ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து ஒரு தாக்கீது எல்லா ஜில்லாக் கலெக்டருக்கும் அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கும். அதாவது அதில் இம்மாகாணத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களில் எவையெவை ‘வால்டியில்லரண்டு’, என்று குறிப்பிட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்களாம். அந்த விலைமதிப்புள்ள நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்திருந்தால் அவற்றுக்காக ஏதாவது கொஞ்சம் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் மறுபடியும் உத்திரவு போட்டுவிடுவார்களோ என்று அவர்கள் பயப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்காவது அதிகாரிகள் அப்படிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால்கூட அவற்றை அரசாங்கம் தள்ளுபடி செய்வதோடு கூட, முன்பே இனாமாகக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு இனிமேல் எவ்விதப் பணமும் வசூலிக்கப்படாது என்கின்ற அறிக்கையை அவர்கள் விடுத்தாகவேண்டும். ஏனென்றால் சில அரசியல் கட்சிகள், ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் வட்டாரத்திற்குச் சென்று அரசாங்கம் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு எல்லாம் பணம் வசூல் பண்ண வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருப்பதாகவும், அவர்கள் அம்மாதிரியாகப் போடாமல் இருக்கும்படி சண்டை பிடித்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் பிரசாரம் செய்துவருகின்றன. ஆகவே சர்க்கார் உடனடியாக அரசாங்கம் வழங்கும் நிலம், மதிப்புள்ள நிலமாக இருந்தாலும்கூட, எவ்வித தொகையும் உங்கனிடமிருந்து வாங்கமாட்டோம், என்பதாக ஒரு அறிக்கையை விட்டு அந்த ஹரிஜனங்களுடைய உள்ளத்தில் எழுப்பப்பட்டிருக்கும் பயத்தைப் போக்க வேண்டுமென்றும் வழங்கப்படும் நிலம் இனாமாகவே வழங்கப்படுகின்றது என்கின்ற உத்தரவாதத்தையும் அளித்தாகவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதோடு இன்னொரு விஷயம். தரிசு நிலங்களை ஹரிஜன மக்களுக்கோ, அல்லது நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கோ கொடுக்கப்படும்பொழுது கிராமங்களிலுள்ள மேச்சல் பூமியை தரிசு நிலமாகக் கருதி கொடுத்து விடாமல் இருக்கும்படியான உத்திரவையும் போட்டாகவேண்டும். ஏனென்றால் மேய்ச்சல் பூமி விநியோகிக்கப்பட்டுவிடுமாதில் அந்தந்த கிராமங்களுக்குத்தான் மிகக் கஷ்டமாகும்.

3-05

p.m. “அந்தந்த கிராமங்களில் உள்ள நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கும், நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கும் விநியோகம் செய்கின்றபோது மேய்ச்சல் புறம்போக்கு என்ற ஒரு பகுதியும் களத்துப் புறம்போக்கு என்ற

[17th February 1955] [Sri A. Sambasivam]

மற்றொரு பகுதியும் அவசியம் ஒதுக்கவேண்டும். அதன்படி அரசாங்கமும் ஒரு அறிக்கை வெளியிடவேண்டும். சில கிராமங்களில் பல தகராறுகள் வருகின்றன. நிலங்களை அடமானம் செய்யும்போது அவைகள் தன்னுடையது என்றும், அவைகள் மேய்ச்சல் புறம்போக்கு நிலம் என்றும், களத்துப் புறம்போக்கு நிலம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் தாசில்தார் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் அங்கு சாகுபடி செய்துவரும் விவசாயிகளை வெளியேற்றிவிடுகிறார். அதனால் கிராமங்களில் நிலங்களை விநியோகம் செய்வதற்கு முன்பாக மேய்ச்சல் தரை எவ்வளவு என்பதையும், களத்துப் புறம்போக்கு எவ்வளவு என்பதையும் நிர்ணயம் செய்துகொண்டு நிலங்களை ஒதுக்கவேண்டும். இவ்விதம் பிரித்துக்கொடுப்பதற்கு ஏற்கெனவே சர்க்காரிடம் திட்டம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே எடுத்துவரும் காரியங்கள்தான் இது. புதிது ஒன்றும் இல்லை. அரசாங்கம் அறிக்கைகளின்மூலம் இவைகளைச் செய்தால் போதும். அந்தந்த கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களை எடுத்துக் கலெக்டரும் தாசில்தாரும் பட்டா செய்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. நிலத்தைப் பண் படுத்தவேண்டும். அதற்குப் பாதி பணம் கொடுத்து விவசாயிகளால் வாங்க முடியாது. அவ்விதம் பண்படுத்தாமல் நிலத்தைமட்டும் கொடுத்துவிட்டால் போதாது. அதனால் பயனில்லை. நில விநியோக முறை இப்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கிறது. அதனால் இந்த மசோதா தேவை இல்லை. இதற்கென ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்வதில் பயனில்லை என்பதை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு இந்த மசோதாவை எதிர்த்து இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI A. RATNAM.—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் கந்தசாமி அவர்கள் கனம் ராமமூர்த்தி அவர்கள், சார்பாகக் கொண்டு வந்த இந்த மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதா ஒரு நிலச் சொந்தக்காரருடைய நிலத்தை எடுத்து அதை விநியோகம் செய்வதோ அல்லது பிரித்துக் கொடுப்பதோ அல்லது வாங்கிக்கொடுப்பதோ என்ற முறையில் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவில் கூறப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால் பயிரிடக்கூடிய தரிசு நிலங்கள் எங்கு இருக்கிறதோ அந்த நிலங்களை எடுத்து விவசாயிகளுக்கும், விவசாய கூலிகளுக்கும் கொடுத்து அதன் மூலம் நாட்டிற்கு நன்மை அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மக்களுக்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உண்டுபண்ணுவதற்குத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் எந்த நிலச்சுவாந்தாருக்கும் பாதகம் ஏற்படாது. அரசாங்கத்திற்குக் கூட எந்த அளவிலும் தாருக்கும் பாதகம் ஏற்படாது. அராபியில் இலமையில் இருக்கிறது. ராஜ்யத்திலுள்ள வருவாயை அதிகப்படுத்துவதற்கும் ராஜ்யத்திலுள்ள செலவினங்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் இந்த மசோதா வழிவகை செய்கிறது. நாட்டின் உணவு நிலைமை மோசமாகப் போகாமலும் உணவுக்காக ஆந்திர நாட்டை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டாம் என்பதற்காகவும், நம் முடைய ராஜ்யத்தின் உணவு அளவை நாடே உற்பத்தி செய்துகொள்வதற்கும் இந்த மசோதா வழிவகை காண்பிக்கிறது. தரிசாகக் கிடக்கும் நிலங்களை எழுது பயிரிட்டு நாட்டை சுபிட்சமாக ஆக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும் தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

“நம் நாடு கரம்பாக இல்லாமலும் கட்டாந்தரையாக இல்லாமலும் பசுமை நிறைந்த பூமியாகவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்தைப் பண்படுத்தக்கூடிய அளவில் பல லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாயை செலவழிக்க மக்களைத் தூண்டக்கூடிய அளவில் இந்த மசோதா இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல விவசாயத் தொழிலில் விதவிதமாக கஷ்டங்கள் இருப்பதை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளும் அனுசூலங்களும் இந்த மசோதாவில், இருக்கிறது. ஊர்களுக்குக் கோடியில் சேரிகள் என்று, சொல்லக்கூடிய இடங்களில் வசித்துவரும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்கிறது இந்த மசோதா. ஒரு ஏக்கர் நிலம்கூட வைத்துக்கொள்ளக்

கூடாது என்றும் ஆனால் உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமென்றாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் வகுத்து இந்த தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எப்பொழுதும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவே இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை மாற்றி அமைப்பதற்கும் இந்த மசோதா வழிவகை காண்பிக்கிறது. தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டம் போன்ற சட்டங்களை அமுல் நடத்துவதில் தடங்கல் செய்துகொண்டு வருவதைத் தடுக்கவும், தீண்டாமை என்பதை அகற்றுவதற்கும் இந்தச் சட்டம் அனுசூலம் செய்கிறது. வருமையின் காரணமாக அடிமையாக்கப் பட்டு தவித்துக்கொண்டிருக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும், ஹரிஜன மக்களுக்கும் சுபிட்சத்தை உண்டாக்கக்கூடிய சட்டமாக இது அமைந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. வேலையில்லாத திண்டாட் ததை இது ஒழித்துக் கட்டுகிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் வருமை ஏற்பட்டு அந்த வருமையினால் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கும் மக்களுக்கு இது சுபிட்சத்தை உண்டாக்குகிறது. அவர்களுடைய வருமையை அகற்றுவதற்கும் இது வழிவகை செய்கிறது. வருமையின் காரணமாக, அந்த வருமையைப் போக்கிக்கொள்வதற்கு கொலை போன்ற பல கேவலமான காரியங்களைச் செய்வதற்கு இப்பொழுது இடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையை இந்த மசோதாவின் மூலம் போக்கிவிடலாம். ஒருவனுக்கு வேண்டிய உணவு இல்லாவிட்டால்தான் அவன் எந்தக் காரியத்தைச் செய்யவும் துணிந்து விடுகிறான். அவனுக்கு உணவு கிடைத்துவிட்டால் அவன் இப்படிப்பட்ட கேவலமான காரியங்களைச் செய்யவேமாட்டான். அவன் அடிமை என்னும் நிலைக்கும் வரமாட்டான். வருமைக்கு ஆளாகமாட்டான். அவன் முன்னேற்றமடைந்தால் நாடு சுபிட்சம் அடையும், நாடு முன்னேற்றமடையும், நாடு நாகரீகம் அடையும். அவர்கள் முன்னேற்றமடையவில்லை என்றால் நாடு முன்னேற்றமடையாது. நாடு முன்னேற்றமடைந்தால்தான் சுபிட்சம் என்று சொல்லலாம். அவர்கள் வளமாக இருந்தால்தான் நாடும் வளமாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.

“நாட்டிலுள்ள மக்கள் வருமையில் இருந்தால், வருமையில் செத்துக் கொண்டிருந்தால், நாட்டில் கூலியாக இருந்தால், அடிமைகளாக இருந்தால் அடிமைத் தொழில் செய்தால் நாடு சுதந்தரம் அடைந்துவிட்டது என்று சொல்லமுடியாது. நாடு சுதந்தரம் அடைந்துவிட்டது என்று சொல்வதிலும் அர்த்தமில்லை. சுதந்தர நாடு என்றால் அதிலுள்ள மக்கள் சுதந்தரமாக வாழவேண்டும், மனிதத் தன்மையோடு வாழவேண்டும், நல்ல முறையில் சுகாதார முறையில் வாழவேண்டும், நல்ல இடங்களில் வாழ வேண்டும், நல்ல உடை உடுக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் நாடு சுதந்தரம் அடைந்துவிட்டது என்று காந்திஜிகூட சொல்லியிருக்கிறார். இப்பொழுது சுதந்தர இந்தியாவில் விவசாய மக்கள் சுதந்தரமாக விவசாயம் செய்வதற்கு நிலம் கிடையாது. ஆனால் ஒரு சிலர் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரான நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய மக்கள் வீடத்தில் ஒரு ஏக்கரான நிலம்கூட கிடையாது. அவர்களுடைய குடும்பங்கள் வாழவேண்டுமென்றால் விவசாயக் கூலி வேலைசெய்து வாழவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு படி நெல்லுக்கு விவசாயம் செய்து கூலி வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த ஒரு படி, இரண்டு படி, நெல் கூலி வாங்குவதற்கு அவர்கள் காலை முதற்கொண்டு இரவு வரையில் வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அவன் தன்னுடைய பலத்தை இழந்து செத்து மடியவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவனுடைய கன்னங்கள் ஒட்டிப்போய் தேகம் மெலிந்து நடை பிணமாக இன்று நாட்டில் அவன் காட்சி அளிக்கிறான். நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டாலும் அதைக் கொடுப்பது கிடையாது. தரிசு நிலங்களைக் கேட்டாலும் அவர்களுக்கு கொடுப்பது இல்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய கூலி கிடைக்காததால் அவர்கள் நாட்டில் எலும்பும் தோலுமாக காட்சி அளிக்கிறார்கள். அவர்கள் நிவாரணம் தேடுவதற்குத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர்களும் பிற மட்டினத்தவர்களும் நூறுக்கு 90 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலமில்லாத விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது நாட்டில் என்ன நடக்கிறது. கோடிக்கணக்கான பணத்தை எடுத்து ஐந்து ஆண்டு திட்டம் என்றும் அணைக்கட்டு திட்டம் என்றும் செலவு செய்து

17th February 1955]

[Sri A. Ratnam]

வருகிறார்கள். அப்படி செலவிட்ட பணமெல்லாம் விவசாயக் கருவிகள் வாங்குவதற்கும், விவசாய மிஷின்கள் வாங்குவதற்கும், பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கும், மின்சார வசதிகளைச் செய்துகொள்வதற்கும், செலவிடப் படுகிறதேயொழிய விவசாயிகளுக்குச் செலவழிக்கப்படவில்லை. அவைகள் வாங்குவதினால் சில பணக்காரர்களுக்குத்தான் அது செளகரியமாக இருக்கிறது. யார் பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்களோ, யார் அதிக நிலம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் அவைகள் பயன் படுகின்றன. ஏழை விவசாயிகளுக்கும், ஏழை விவசாயக் கூலிகளுக்கும் அந்தப் பணம் பயன்படவில்லை. ஏன்? நாட்டிலுள்ள 100 பேருக்கு 90 பேர்கள் நிலமில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினால்தான் அவர்கள் பயனடையவில்லை. சர்க்கார் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவிட்டாலும் அது ஜமீந்தாரர்களுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் தான் போய் சேருகிறது. பெரும் நிலம் படைத்தவர்களுக்கும் அணைக்கட்டு கட்டி பல னடைகிறவர்களுக்கும் தான் இந்தப் பணம் செலவிடப்படுகிறது. அவர்களுக்குத்தான் இந்தப் பணத்தின் மூலம் வழிவகை செய்வதாக இருக்கிறது.

“சேலம் ஜில்லாவில் இப்பொழுது பல ஏக்கர் தரிசு நிலங்களை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்போகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் ஏழை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி நிலம் கொடுக்கும் திட்டத்தை அரசியலார் திட்டப்படி வகுக்கவேண்டுமென்றால் மக்கள் சுபிட்சமாக வாழும் வகையில் திட்டம் வகுக்கவேண்டும். சோஷலிஸ்ட் அடிப்படையில் ராஜ்யம் இருக்கவேண்டுமென்றால் இந்த தரிசு நிலங்களை நேர்மையாக அளிக்கவேண்டும். இதையே காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் முன்பு பேசியபோதும் குறிப்பிட்டார்கள்.

“அடுத்தபடியாக எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் அவர்கள், ஹரிஜனங்களுக்கு வழங்கப்படும் தரிசு நிலங்களில் அந்த ஹரிஜனங்கள் பயிர் செய்வதே கிடையாது என்று குறிப்பிட்டார். அந்த ஹரிஜனர்கள் என் பயிரிடவில்லை? தனக்கு வழங்கப்பட்ட நிலத்தில் அவருக்கு விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் கிடையாதா? என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்றையதினம் ஹரிஜன மக்கள் பொருளாதாரத்தில் மிகத் தாழ்ந்த நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். வெறும் நிலத்தை மாத்திரம் கொடுத்துவிட்டால் அவன் நிலத்தைப் பண்படுத்தப் பணத்திற்கு எங்கே போவான்? விதை வாங்கப் பணத்திற்கு எங்கே போவான்? மாடுகள் வாங்கப் பணத்திற்கு எங்கே போவான்? இதை அரசியலார் தனக்கு கவனித்தாகவேண்டும். உண்மையிலேயே ஹரிஜனங்களுக்குத் தரிசு நிலங்களை வழங்கி அவற்றில் அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து பலனடைய வேண்டுமென்று விரும்பினால் நல்ல நிலங்களை அவர்களுக்கு வழங்கும்போதே அவர்களுக்குப் பண உதவியும் செய்யவேண்டும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறையப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அந்தப் பணத்தை எடுத்தாவது தரிசு நிலங்களை சாகுபடி செய்வதற்காக என்று ஹரிஜனங்களுக்கு வழங்கப்படுவது மிகவும் முக்கியமானது என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏதோ நிலம் கொடுத்தோம் என்று பேருக்காக, அரசியல் நோக்கத்திற்காக, கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக சர்க்கார் இந்தமாதிரியான முறையில் தரிசு நிலங்களை வழங்கி வருவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். உண்மையிலே அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதில் சர்க்காருக்கு அக்கரையிருக்குமானால் இந்த மசோதாவை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

“ஏன் இப்படிக்குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், ஏற்கெனவேயே ஹரிஜன மக்கள் உழுது பயிரிட்டு பண்படுத்தி வைத்திருந்த நிலங்களை அவர்களிடமிருந்து பிடுங்கி தியாகிகள் என்ற பெயராலே தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுத்துவிட்டார்கள். இன்றைக்கும் ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட பூமியைத் தனக்கு வழங்கவேண்டுமென்று எந்த ஹரிஜனனாவது மனுப்போட்டுக்கொண்டான் என்றால் உடனே அந்த பூமி குட்டைப் புறம்போக்கு, அல்லது ஆற்றுப் புறம்போக்கு, அல்லது மேய்ச்சல் நிலம் என்ற காரணங்களைச் சொல்லி அவனது விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டு

3-15
p.m.

[Sri A. Ratnam]

[17th February 1955]

வருகின்றது. இப்படிச் செய்பவர்கள் பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள். இவர்களுக்கு உட்கையாகத்தான் கிராமத்திலுள்ள கர்ணங்களோ, அல்லது தாசில்தார்களோ, அல்லது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களோ இருக்கின்றார்கள். எங்கெங்கே தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதையே இந்த ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குத் தெரிவிப்பது கிடையாது.

“எனக்குத் தெரியும், சில இடங்களிலே அங்குள்ள கர்ணம் தன்னுடைய சொந்த நிலம்போல் சர்க்காரின் தரிசு நிலத்தை ஹரிஜனங்களை விட்டு விவசாயம் செய்யச்சொல்லி அதில் வரும் வருமானத்தில் பெரும் பகுதியை தங்களிடம் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்வார்கள். ஓராண்டு ஈராண்டு கொடுத்துவிட்டுப் பின்னர் அந்த ஹரிஜன் தர மறுத்தால் உடனே மேலே எழுதி அது குட்டைப் புறம்போக்கு, அல்லது மேய்ச்சல் நிலம் என்று சொல்லி அவற்றை அவர்களிடமிருந்து பிடுங்கிவிடுகிறார்கள். பத்து, ஐந்து ஆண்டுகளாக நல்ல முறையில் ஹரிஜனங்களால் உழுது பயிரிடப்பட்டு வந்த நிலங்களெல்லாம் அவர்களிடமிருந்து பிடுங்கப்பட்டு தியாகிகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு செண்டு நிலம்கூட வழங்கப்படுவது கிடையாது.”

“ஆகவேதான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும், தரிசு நிலங்களைக் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. இது நிறைவேற்றப்படவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். சர்க்கார் இதற்கு எவ்விதமான ஆட்சேபணைகளையும் சொல்லாமல் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I fix a time-limit of five minutes for each member.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த மூன்று வருஷ காலமாக இந்தச் சபையில் தரிசு நிலங்களைப்பற்றி பேசிவந்திருக்கிறோம். இந்த இராஜ்யத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக விநியோகிக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்த Distribution of Waste Land மசோதா ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்களால் சபையில் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சபையில் காலையில் இரண்டு உத்தியோகப்பற்றற்ற மசோதாக்கள் பிரேரிக்கப்பட்டன. அவற்றுக்கு ஏற்பட்ட கதியே இந்த மசோதாவுக்கும் ஏற்படக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் இதை சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“மசோதாவின் அடிப்படைக் கொள்கையில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இது இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள சகல மக்களின் பிரச்சனையாகவும் இருக்கின்றது. ஆகவே இதைக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு கூட பார்க்கக்கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“சர்க்காரால் இந்த ராஜ்யத்திலே விரிவானதொரு நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட சுப்பிரமணியம் கமிட்டியில் ஒரு விஷயம் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதில் ‘இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் நிலப் பசி கொண்ட மக்கள், அவர்களுக்கு உடனடியாக நிலம் வழங்கப்பட்டாகவேண்டும்,’ என்று சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த நாட்டிலுள்ள நிலப்பசி கொண்ட மக்களுக்கு உழுது பயிரிட நிலம் என்று சொல்வதில் ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை. இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களை எல்லாம் அவர்களுக்கு வழங்குவதில் சர்க்காருக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.”

17th February 1955]

[Sri K. V. Ramaswami]

“ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது இந்த ராஜ்யத்தில் சுமார் ஒரு கோடியே ஐந்து லட்சம் ஏக்கரா தரிசு பூமி இருக்கின்றது எனவும் குறிப்பிட்டார்கள். அவற்றையெல்லாம் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தால் அதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் நீங்கும். அதோடு நாட்டின் உணவு உற்பத்தியும் பெருகும். இன்றைய தினம் எங்கேயாவது தரிசு நிலம் கிடந்து அதில் ஏழை ஹரிஜன் விவசாயம் செய்து விட்டான் என்றால் அதற்காக அவனுக்குத் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. இந்தத் தண்டத் தீர்வை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. மேலும் நோட்டீஸ்கள் கொடுத்து அதில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்த ஏழை எளிய ஹரிஜன் மக்களை வெளியேற்றிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவின்படி அம்மாதிரியாக சாகுபடி செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உடனடியாக அந்த நிலங்கள் ஜாரி செய்யப்பட வேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஒப்புக்கொண்டால் உன் மையிலேயே உழுது சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நாம் ஒரு நிவாரணம் அளித்ததாக ஆகும்.”

“தரிசு நிலங்களை வழங்க வேண்டுமென்பதற்காக எதற்கு ஒரு மசோதா, சர்க்கார் நிர்வாக உத்தரவைப் போட்டே இன்றைய தினம் தரிசு நிலங்களை ஏழைகளுக்கு, நிலமில்லாதவர்களுக்கு வழங்கி வருகிறார்களே, என்று குறிப்பிடலாம். அதற்கு உதாரணமாக சேலம் ஜில்லாவில் ஆத்தூர் தாலுக்காவில் நடந்து வரும் காரியங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே என்ன நடக்கிறது? அங்கே பல வருஷ காலமாக இந்தப் பிரச்சனை இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பல கேள்விகள் வந்திருக்கின்றன. பல கிளர்ச்சிகள் வேறு நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. கடைசியாக இன்றையதினம் சர்க்கார் அங்கே தாசில்தார்களைப் போட்டு நிலங்களை துரிதமாக ஜாரி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் இதர ஜில்லாக்களுக்கு என்ன ஆயிற்று என்று கேட்க விரும்புகிறேன். லட்சக்கணக்கான நிலங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிலே இருக்கின்றன. இதுவரையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் எவ்வளவு தரிசு நிலம் ஜாரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சென்ற சில தினங்களுக்கு முன்னால் ஒரு கேள்வி கேட்டதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் 4-27 ஏக்கராக்கள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார். இந்த மாதிரியான நிர்வாக இயந்திரத்தை வைத்துக் கொண்டு எப்படி ராஜ்யம் பூராவும் இருக்கின்ற தரிசு நிலங்களை பிரித்துக் கொடுக்க முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நிறைய தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் சீக்கிரத்தில் நிலமில்லாதவர்களுக்கு வழங்குவதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member's time is up. Sri V. R. Krishna Ayyar will now speak.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the measure that is before the House for discussion is quite a simple, sober and very unexceptionable one. I believe there cannot be any objection or opposition to this Bill either on the ground of prestige or on the ground that this is only trying to make political capital or even for untenable and flimsy reasons. The content of the Bill as everybody knows is acceptable. One must say that a word of congratulation is due to Mr. Kandasamy who moved this motion or to Mr. Ramamurthi who introduced the Bill.”

“ This has been very wisely worded. As a lawyer, it appears to me so very correct. (The Hon. Finance Minister was heard to say ‘ Is he speaking as a lawyer or as a member of the House?)

[Sri V. R. Krishna Ayyar]

[17th February 1955]

With the competence of a lawyer I am speaking as a member of the House. There is no legal flaw present here. Apart from the legal aspect of the provisions of the Bill, the content of the Bill is also very good and unexceptional for this reason: Everybody knows there is a lot of waste land uncultivated, although cultivable. In Malabar alone in Wynaad taluk, thousands and thousands of acres of arable land fit for cultivation are not allowed to be cultivated; if anyone tries to cultivate, action is taken against him. The same is the position in all parts of the State, except perhaps the blessed part from which the hon. Friend on the other side is coming where all that is contained in this Bill appears to have been anticipated by executive authority and action taken and things go on happily and merrily. We wish the same conditions prevailed everywhere else. Probably, we are not so fortunate as he to represent constituencies so happily governed. But, executive action is to some extent uncontrolled and unguided; executive action is oftentimes dilatory as experience has shown. Long ago, the Government declared its policy that waste lands would be distributed for cultivation to landless poor. But what has happened since? In fact, even under the Malabar Tenancy Act there is an express provision that waste lands will be distributed. But I suppose there will be blushing on the other side if they could own up that a cent of land has yet been distributed. That is because pious professions or wise declarations or even statutory provisions hardly work where there is no machinery for enforcement and implementation. So, what is sought to be done by this Bill is to give statutory authority to what has been declared by executive authority and what has been stated to be principles governing the Government's conduct on the floor of the Assembly. What is more, the provisions include a machinery which can enforce the provisions, namely, to get at the waste lands and make them available for cultivation by poor landless peasants.

"The machinery is best when it is of a local make; it can best appreciate local conditions. What is provided here nobody can challenge. It is not as if some local irresponsible persons are to be put. There is the Tahsildar, an M.L.A., then a District Board Member, all elected members plus the official representing the taluk and thus it is a responsible body from the spot who can appreciate local conditions. If such a machinery is created then we need not wait on the moods and mercies of the Tahsildar with his dilatory habits. There is provision for an application, there is provision for a Tribunal-like body meeting once a week; we can move, we can enforce and we can get things done. That is the advantage of a machinery being provided by statute which will work by itself, instead of depending on the tender mercies of Government's slow action. That is one very important thing to remember.

"The hon. Member who was opposing this motion seemed to say that he agreed with the principle of the Bill, but that since it is being moved by the Opposition, it is a political stunt and all

[17th February 1955]

[Sri V. R. Krishna Ayyar]

that. I suppose the hon. Member who moved this Bill would certainly make straightway a gift of this Bill to Government, to adopt it as their child here and now. All that is wanted is action and not prestige of moving this Bill. The people are land-hungry, are unemployed and want land for cultivation; and we who want production to go up, we of this State who want that every inch of arable land should be cultivated, that every inch of waste land should be brought under the plough, will make over this Bill to the other side if only they would act. This is an humble challenge to the Socialistic professions of theirs. This arraigns Avadi professions. I hope the challenge will be taken by the Government. Let us have the legislation whether moved by the Government or by the Opposition."

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம் நாட்டில் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை ஏழை விவசாயிகளுக்கும், ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பொது மக்களுடைய வேண்டுகோளாகவும் சட்டசபை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுடைய கோரிக்கையாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது. இப்படிப் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் ஒரு பக்கம் கிடக்கின்றன. மற்றொரு பக்கம் பலரால் பெருமையாக பேசிக் கொள்ளப்படும் முதல் 5 ஆண்டு திட்டம் பூர்த்தியடையும் தறுவாயில் இருந்தும் வேலையில்லா திண்டாட்டம் அதிகம். மற்ற நாடுகளை விட நம் நாட்டில் நிலத்தை உழும் மக்கள் சத விசிதம் மிக மிக அதிகம். இந்த நிலைமை இருந்தும் நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்கு இன்னும் பிரித்துக்கொடுக்கவில்லை. அவைகளை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்து அவைகளுக்கு பட்டா செய்தும் கொடுக்க வேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியது. இந்தக் கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு சென்ற மூன்று நான்கு மாதங்களாக அந்தக் கொள்கையின்படி நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் சேலம் ஜில்லா ஆத்தூர் கிராமத்தில் இருக்கும் தரிசு நிலங்களை இப்பொழுது பகிர்ந்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதைப்போலவே சென்னை மாகாணம் பூராவும் இந்த அடிப்படையில் நிலங்களை பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கை. ஆகவே சென்னை மாகாணம் பூராவிலும் இந்த மாதிரி தரிசு நிலங்களை பகிர்ந்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

"சேலம் ஜில்லா ஆத்தூரில் இப்பொழுது நிலம் பகிர்ந்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்காக பல உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் உண்மையே. அந்த வட்டாரத்தில் 90 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் தரிசாக இருக்கிறது. சுமார் 40 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை இப்பொழுது கொடுக்கப்போவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவில் கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதை அறிய வேண்டும்.

"ஏற்கனவே சிவோஜியமா நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு ரூ. 20 வரையில் நிலவரி செலுத்தினால் ஐந்து ஏக்கர் வரையில் நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆத்தூர் தாலுக்காவில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய்தான் சராசரி நிலவரி இருக்கும். இதன்படி ஒரு சிவோஜியமாதாருக்கு 20 ஏக்கர் நிலம் ஏற்கனவே இருந்தாலும் தரிசு நிலத்தில் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் பெற அருகதை உடையவனாகிறான். அதோடு இந்த ஐந்து ஏக்கர் ஒரு குடும்பத்துக்கா அல்லது ஒரு நபருக்கா என திட்டவட்டமாக சொல்லப்படவில்லை. தகப்பனார் பெயரில் ஏற்கனவே உள்ள நிலம் இருந்தால் மகன் தரிசு நிலத்திற்கு விண்ண

3-30
p.m.

[Sri M. P. Subramanyam] [17th February 1955]

ண்ப்பம் போட தடை கிடையாது என உள்ளது. இப்பொழுது இருக்கும் சட்டப்படி அவர்களுக்கும் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது என்று உத்தியோகஸ்தர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது எங்களுக்கு விளங்கவில்லை. அவ்விதம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சட்டம் செய்யவில்லை என்று உத்தியோகஸ்தர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது அநேகம் விண்ணப்பங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி உத்தியோகஸ்தர்களிடம் எடுத்துக்காட்டியும் அவர்களால் இதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி அரசாங்கத்தையும் கேட்டிருப்பதாக கூறுகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.”

(The Deputy Speaker sounded the gong.)

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ This is a very important question and I request that I may be allowed one more minute.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member should have been brief and to the point and should have avoided repetition. I call upon the hon. Member Sri V. Balakrishnan to speak.”

3-35
p.m.

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இதன் அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதா ரொம்பத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 1939-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு அன்று காங்கிரஸ் கட்சியில் C.S.P. என்று பெயர் வைத்து அதில் அநேகம் மெம்பர்கள் இருந்தார்கள். அதில் ஸ்ரீ சி. கந்தசாமியும், ராமமூர்த்தியும் என்ன, அடியேன் வி. பாலகிருஷ்ணன் என்ன இவர்கள் எல்லாம் இருந்து C.S.P. என்ற ரூபத்தில் இதைத்தான் அப்பொழுது வலியுறுத்தினோம். Socialist Pattern of Society என்று ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் இதைத்தான் நாங்கள் அன்று வலியுறுத்தி வந்தோம். வீரர் சபாஷ் போஸ் எங்கள் கருத்தை ஆதரித்தார். அப்பொழுது வலியுறுத்தி வந்த கருத்தை இப்பொழுது 1955-ம் வருஷத்தில் காங்கிரஸ் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத்தான் இப்பொழுது காங்கிரஸ் மகாசபையும் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதை ஒத்துத்தான் இந்த மசோதாவும் முடிவுகிறது. இப்படி வந்திருக்கும் மசோதாவை காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் என்ன காரணம் காட்டினால் என்பதும் தெரியவில்லை. அதைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய நிலைமையிலும் அடியேன் இல்லை. இப்பொழுது எங்கும் ஒரே குரலாக இருக்கிறது. கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்குத் தான் இடம் கொடுக்க வேண்டும். நிலம் கொடுக்க வேண்டும். தியாகியும் இருந்தவர்கள் இன்னும் ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டதை மகான் ராஜாஜி தடுத்தார். அப்பொழுதுள்ள சட்டத்தையும் திருத்தினார். அப்படி திருத்தியதோடுமட்டுமல்ல. நிலமில்லாத ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் நிலம் கொடுக்கவேண்டும், அதற்கு அடுத்தபடியாக பிறையைச் செய்தார். அந்தச் சட்டம் இப்பொழுது புஸ்தக ரூபத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் நிலம் எங்கு இருக்கிறது என்பது ஹரிஜனங்களுக்குத் தெரியவில்லை. பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் தெரியவில்லை. எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்று கேட்டாலும் சர்க்காரால் சொல்ல முடியவில்லை. அந்தந்த ஊர்களிலுள்ள கர்ணங்களுடைய அந்தரங்க பொக்கிஷமாகத் தான் அது இருக்கிறது. அவர்களுக்குத்தான் அது விஷயம் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது. ஒரு வட்டத்தில் ஒரு கிராமத்தில் அடமான நிலம் எங்கு இருக்கிறது என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை. தெரிந்திருந்தாலும்கூட அங்குள்ள கணக்குப் பிள்ளையின் தயவு வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் மனுப் போட்டால் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை உதவி தேவை. யதில் எழுதிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கணக்குப்பிள்ளையினுடைய

[Sri V. Balakrishnan] [17th February 1955]

நண்பராக இருந்தால் அந்த நிலங்கள் அவருக்கு லகுவாக கிடைத்து விடுகிறது. அவர்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கிடைத்து விடுகிறது. அப்படியெல்லாம் இல்லாமல் உடனடியாக, நேரடியாக நிலமில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் நிலம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில், ஒரு சிறந்த நோக்கத்துடன்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் நிறைவேறினால் அந்த பெயர் எதிர்க் கட்சிக்குப் போய் விடுமோ என்று கருதினால் அல்லது இதை வைத்துக்கொண்டு எதிர்க் கட்சி பிரசாரம் செய்யலாம். அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் கருதினால் இந்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு சர்க்கார் கட்சிக்காரர்களே இந்த மசோதாவை கொண்டுவந்து அந்தப் பெயரை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“(SRI K. T. RAJU :—“ நாங்கள் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறோம். சர்க்கார் கட்சி கொண்டுவரட்டும்.”) கிட்டத்தட்ட சவால் விட்டதுபோல் தோன்றியது. இது சமூகப் பிரச்னை. இது ஒரு கட்சிப் பிரச்னை அல்ல. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு மசோதாவை யார் கொண்டு வந்தால் என்ன? இதில் கட்சிக் கோட்பாடு இருக்கிறது என்று பார்ப்பதைக் கண்டு மிக மிக வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. இதில் ஒரு கருத்து சிறந்த நோக்கமாக அல்லது? நான் சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயே என்னுடைய பிரசங்கத்தில் ‘அந்தந்த வட்டங்களில் அந்தந்த கிராமங்களில் இருக்கும் சர்க்கார் அடமானம் செய்யக் கூடிய நிலங்களை ஜனங்களுக்குத் தெரியும்படி அந்தந்த வட்டங்கள் சேரிகளில் விவரத்தை எழுதித் தொங்கவிடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகள் தெரிந்துகொண்டு மனுப்போட வசதியாக இருக்கும்,’ என்று சொல்லியிருந்தேன். அந்தக் கருத்தும் இதில் அடங்கி இருக்கிறது. அடமானம் பளு கஷ்டத்திற்கு ஒரு உதாரணம்கூட என்னால் கொடுக்க முடியும். என்னுடைய தொகுதியில் சுமார் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு பரம ஏழை என்னிடம் வந்து ஒன்றை தெரிவித்துக்கொண்டான். தனக்கு மூன்று சென்ட் நிலம் வேண்டுமென்று மனுப்போட்டும் அவனுக்கு இன்னும் அது கிடைக்கவில்லை. இதைப்பற்றி தாசில்தாரிடமும் ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டரிடமும் எடுத்துச் சொல்லியும் இன்னும் அவனுக்கு நிலம் கொடுத்தபாடிಲ್ಲ. அந்த ஏழைக்கு இன்னும் விமோசனம் கிடைக்கவில்லை. கணக்குப் பிள்ளையும் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரும் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு மனுவை கிழித்து எரிந்துவிட்டு மனு வரவில்லை என்றுகூட சொல்லிவிடுகிறார்கள். பல மனுவைப்பற்றி ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷங்கள் கழித்துத்தான் அந்த மனு போய்ச் சேரவில்லை என்று அந்த விவசாயிக்குத் தெரியவருகிறது. அவர்கள் போய்க்கேட்டால்கூட அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் தெரிவிப்பது இல்லை. அதற்காக அந்த விவசாயி அந்த தொகுதியிலுள்ள எம்.எல்.ஏயை பிடித்து அவர் மூலமாகத்தான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி அந்த எம்.எல்.ஏ. கேட்ட பிறகு அந்த மனு ஜில்லா கலெக்டர் முதலியவர்களுக்குப் போய் ஒரு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து வருவதற்கு கிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. மூன்றாவது வருஷத்தில் என்ன பதில் வருகிறது என்றால் ‘உன்னுடைய மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது’ என்றுதான் பதில் வருகிறது. இதன் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. வணக்கம்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I agree with the principle underlying the Bill. But the scope of the Bill is very restrictive inasmuch as it refers only to lands owned by the State. We know, as a matter of fact, that large extents of lands in Malabar as well as in other parts of the State are owned by private individuals and they do not come within the scope of the Bill. It is more than six years since this Government accepted as a

3-40
p.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [17th February 1955]

plank of their policy the bringing into cultivation of waste lands in the State. But it will be surprising to note that even to-day they have not got even statistics regarding the extent of waste lands in the State. It was a surprising revelation that when a Member of the Board of Revenue was appointed to go into the question of an estate which was in possession of the Government for the last twelve years, the Government did not know what the extent of the land was and how it was utilized. If that were so, it is not news to us that they have less information about the private owners and the waste lands owned by them. Now, more than 50 per cent of the lands in our State are waste lands because we know the acreage under cultivation comes, to put it at the highest, to 40 or 45 per cent. But we are being told that the Government have their own policy in this matter. The question of leasing of waste lands has been raised almost every day on the floor of the House and the random answers given by the Hon. Ministers on various occasions reveals one fact that they have no planned programme or planned execution of any programme in regard to waste lands. The Government may think that they are doing something. The Constitution says that our aim is the establishment of a Welfare State. For that, we want a plan and a planning machinery. So long as the work of leasing of waste lands and bringing them into cultivation is made part of the routine business of the Revenue Department and the function of a Collector who is burdened with so many other activities, the complaints regarding this will always remain. About the waste lands in Malabar, the ineffectiveness in the enforcement of the provisions of the concerned order has already been referred to. Recently, the Government have issued or re-issued the Land Utilization Order, I believe, under the enactment relating to supply of essential articles. That order says that the authorities are empowered to ask a person to cultivate a land himself or lease it to others in three months. Otherwise, the Government officials will give it to the highest bidder for three years. Now, we must realize the loopholes in it. We had recently a bitter experience in this matter. A devaswom used to grant lands for punam cultivation to the tenants for at least twenty to thirty years. The Tenancy Act has fixed twice the assessment as the rent. Now, this particular man did not give lands to the tenants. They approached the Collector who asked him to give them lands for cultivation. Conveniently, he gave the lands on lease, not true lease, but bogus lease executed in favour of his own nominees and the persons who were given the lands for punam cultivation for years together were deprived of their property. There can be no better instance of violation of the Land Utilization Order. The landlords are so capable of overcoming the provisions of every legislation and the Government are so indifferent in the strict enforcement of the provisions of the law. Unless the Government take up the matter more seriously and they have a machinery specially to look into this, will not succeed.

17th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

"It has been said that this measure is actuated by political motives. We all know that motive-hunting is a dangerous game in public life. Harsh words break no bones and attributing motives for raising a problem does not solve the problem itself."

*SRI C. H. KANARAN:—“മിസ്റ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമുള്ള തരിശുഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ് ഈ ബില്ലിന്റെ പശ്ചാത്താപം. മന്ത്രിമാർ ആവടി കോൺഗ്രസ്സിൽ വെച്ച് സോബുലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാത്രവുമല്ല, ജന്മിമാരുടെ കൈയിൽനിന്നു ഭൂമി വാങ്ങി കൃഷിക്കാർക്കു ഭാഗം ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂദാനയജ്ഞയും കൂടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മന്ത്രിസഭയാണിത്. ഇപ്പോൾ ഈ സഭയുടെ മുൻപുള്ള ചോദ്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈയിലുള്ള തരിശുഭൂമികൾ ഈ രാജ്യത്തിലെ ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർക്കു കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഒരുക്കമാണോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നു. ജന്മിയുടെ കൈയിൽനിന്നു വിട്ടിച്ചെടുത്തു കൊടുക്കുന്ന കാര്യം പോലെ, ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമുള്ള ഭൂമി കൊടുക്കാൻ ഭാവമുണ്ടോ എന്നാണ് ചോദ്യം. ഭൂദാനപ്രസ്ഥാനം അംഗീകരിച്ച ഗവണ്മെന്റിന്റെ മനഃസ്ഥിതി മാറുമോ എന്ന് പരിശോധിച്ചുനോക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ബില്ലാണ് ശ്രീ കന്തസാമി ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്. (ഹീയർ, ഹീയർ). ആവടി കോൺഗ്രസ്സിൽ വെച്ച് പ്രമേയങ്ങളെല്ലാം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരായ ഞങ്ങൾ, എതിർപക്ഷത്തുള്ള ഞങ്ങൾ, ഗവണ്മെന്റിന്റെ മനഃസ്ഥിതി മാറിക്കിട്ടുമാ, ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈയിലുള്ള ഭൂമിയെക്കുറിച്ചും കൃഷിക്കാർക്കു കൊടുക്കുമോ എന്നുള്ള ചോദ്യത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ ബില്ലിന് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. കോൺഗ്രസ്സ് പ്രമേയം പാസ്സാക്കും. കൃഷിക്കാർക്കു ഭൂമികൊടുക്കുമെന്ന് മന്ത്രിമാർ പ്രസംഗിക്കും. പക്ഷെ ഭൂമികൊടുക്കാൻ ഈ ഗവണ്മെന്റ് ഒരുക്കമുണ്ടോ? ഭൂമി വളരെയധികം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. സേലത്തു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. സേലത്തുകാരുടെ അനുഭവം എന്തായാലും ശരി, മലബാറിലെ അനുഭവം ഗവണ്മെന്റ് ഒരിയ്യെ ഭൂമിപോലും കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ്. ഇന്ന് ഫെബ്രുവരി 17-ാം തീയതിയാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈയിലുള്ള കൃഷിയില്ലാത്ത എസ്റ്റേറ്റിലെ കൃഷിക്കാരുടെ സമരം ഇന്ന് മുതൽക്കു മാത്രമല്ല മലബാർ കലക്ടറാഫീസിന്റെ മുൻപിലേക്കുകൂടി എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. കലക്ടറാഫീസിനു മുമ്പിൽ ഇന്ന് സത്യംഗ്രഹം ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്; എന്തിനാലാണ്? ഗവണ്മെന്റിന്റെ മനഃസ്ഥിതി മാറാൻ വേണ്ടി, സോഷ്യലിസം പ്രസംഗിക്കുന്ന മന്ത്രിമാരുടെ മനസ്സു മാറാൻ വേണ്ടി, ശ്രീ കാമരാജ നായാരുടെ മനസ്സു മാറാൻ വേണ്ടി, ആ സമരം അങ്ങനെ മുന്നേറുകയാണ്. അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തു എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഇപ്പോൾ പറയുന്നില്ല. ജനങ്ങളെ ഉദ്ദിഷ്ടം തലന്തല്ലിപ്പൊളിച്ചും രക്തംചിന്നിയും ഓടിപ്പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഗവണ്മെന്റിനും മുന്നോട്ടുപോവാൻ സാധ്യമല്ല. അത് അനുഭവത്തിൽനിന്നു കാണ്മാൻ കഴിയും. മലബാറിൽ നാലേ നാലുപേരെഴുതുക സകല കോൺഗ്രസ്സുകാരും നിരന്തരപ്പെട്ട് പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടും അവർ കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

“ഇതൊരു അനൗദ്യോഗിക ബില്ലാണ്, ഞങ്ങൾ എന്തിനും ഇതു സ്വീകരിക്കണം എന്നൊരു മനോഭാവമാണ് മന്ത്രിമാർക്കുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു. ബില്ലിന് ആരുമൊന്നും നേതൃത്വം ആയിരിക്കാത്തതും ഇതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ വളരെ ന്യായമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഭൂമി ആർക്കാണ് കൊടുക്കണമെന്ന് പറയുന്നത്? ഒന്നാമതു് കർഷകന്താഴിലാളികൾക്കു്, രണ്ടാമതു് സ്വന്തം നിലയിലുള്ള ചെറുകൃഷിക്കാർക്കു്, മൂന്നാമതു് വളരെ കുറച്ചു ഭൂമി മാത്രമുള്ള ചെറിയ കൃഷിക്കാർക്കു്. ഹരിജനങ്ങൾക്കു് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതാണെന്നും പ്രത്യേകം പറയുന്നുണ്ടു്. ഇത്രയും നല്ല വ്യവസ്ഥകളോടുകൂടിയ ഒരു ബില്ലിന് സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? ഗവണ്മെന്റുടനീളം ഭൂമികൊടുക്കണമെന്നു്. കൊടുക്കണമെന്നു്, ഇല്ലെന്നു് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ആർക്കാണ് കൊടുത്തതു്? സ്വന്തംകാർക്കു് കൊടുക്കണമെന്നു്. ഗവണ്മെന്റ് ഭൂമികൊടുക്കുക പരസ്പരം വളരെ പറയുന്നതാണു്. അതിലേയ്ക്കു് ഞാൻ ഇപ്പോൾ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. സേലത്തു് രണ്ടാളുകൾക്കു് ഭൂമികൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അതിനെപ്പറ്റിയല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്. രാജ്യത്തെ പൊതുവേയുള്ള കാര്യത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്.

[Sri C. H. Kanaran] [17th February 1955]

അദ്ധ്യക്ഷ, ജീവിക, ഉല്പാദിപ്പിക്കുക, സുഖമായി ജീവിക്കുക എന്ന മുദ്രവാക്യം വിളിക്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സുകാരോട്, കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റിനോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു അദ്ധ്യക്ഷനായവൻ ഭൂമി കൊടുക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത നിങ്ങൾ എന്തിനിങ്ങനെ മുദ്രവാക്യം മുദ്രിക്കുന്നുവെന്ന്. ഭൂമ്പര്യം എടുത്തുകൊണ്ട് 'ഞങ്ങൾ അദ്ധ്യക്ഷൻ തയ്യാറാണ്, ഞങ്ങൾക്കു ഭൂമി തരിക' എന്ന് പറയുന്നവർക്ക് ഭൂമികൊടുക്കാനെ നിങ്ങൾ അദ്ധ്യക്ഷ, ഉല്പാദിപ്പിക്കുക, സുഖമായി ജീവിക്കുക എന്ന മുദ്രവാക്യം മുദ്രിക്കുന്നത് അവരെ പരിഹസിക്കുകയാണ്, അവരെ വിഡ്ഢികളാക്കുകയാണ്. കൃഷിക്ക് യോഗ്യമായ എത്രയോ ഭൂമി മലബാറിൽത്തന്നെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമിരിപ്പുണ്ട്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷിക്കർ പ്രവേശിച്ചു കൃഷി നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് അവർക്കും കഴിയുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് നോട്ടീസ് കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതു മാത്രവുമല്ല, അതിലും വിചിത്രമായ ചില കാര്യങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ട്. നാട്ടിക ഫക്യിൽ കടൽതീരത്തു മണലടിച്ചു കേറിയ ഭാഗത്തു അഞ്ചുറോളം ആളുകൾ കടികെട്ടി താമസിക്കുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് നോട്ടീസ് കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭൂമിയേ അല്ല. കടലിലെ വെള്ളം മണലടിച്ചു കൂട്ടി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഭൂമിയാണ്. അവിടേയും നോട്ടീസ്. ഇങ്ങനെയാണ് ഗവണ്മെന്റ് കർക്കര കൃഷിഭൂമികൊടുക്കുന്നത്. ഇവരെന്തിനാ ഈ കൃഷിഭൂമിയെല്ലാം തരിശാക്കി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു? പുല്ലുട്ടിയുടെ പട്ടിയെപോലെയാണ് ഈ ഗവണ്മെന്റ്; താനൊട്ടു നിന്നുകയുമില്ല, അന്യരെ തിന്നാൻ അമ്മതിക്കുകയുമില്ല. ചക്കക്കണക്കിന് ഏക്കർ തരിശുഭൂമി കൈവശം വച്ചുകൊണ്ട് കൃഷിക്കു കൊടുക്കാനെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മനഃസ്ഥിതിക്കു മാനമുണ്ടോ എന്നുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമാണ് ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നത്."

3-52
p.m.

* **SRI A. VELOO** :—"കനம் ഉതവി സപാநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு இருக்கிற தரிசு நில விநியோக மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

"தற்போது ராஜ்யம் பூராவுக்கும் விரிவான ஒரு நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்று பேசப்பட்டு வருகிறது. மற்றொரு பக்கத்தில் பூமி தானப் பிரசாரமும் செய்யப்பட்டு வருகிறது. சமீபத்தில் தான் ஆவடி காங்கிரஸ் மகாசபை கூட்டத்தில், சோஷலிஸ்த் தன்மை வாய்ந்த ஒரு சமுதாயத்தை இந்த நாட்டில் நிர்ணயிப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய காங்கிரஸ் கட்சி உறுதி பூண்டிருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சி உண்மையிலேயே நடைமுறையில் கொண்டுவர விரும்பினால் கண்டிப்பாக இந்தத் தரிசு நில விநியோக மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சொல்வேன். அவர்கள் அப்படிச் செய்வது சொல்கின்றவற்றையெல்லாம் காரியத்தில் நிறைவேற்றவும் காங்கிரஸ் கட்சி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறது," என்பதற்கு சிறந்த அத்தாட்சியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

"சர்க்கார் தங்களுடமுள்ள தரிசு நிலங்களை எல்லாம் ஏழை எளிய நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு விநியோகிப்பதன் மூலம் பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுடமுள்ள நிலத்தில் பெரும்பகுதியை பூதான யனத்திற்குக் கொடுத்துவிட தூண்டுவதாகவும் இருக்கும். ஆகவே மற்றவர்களுக்கு வழி காட்டியாக சர்க்கார் நிச்சயம் தங்களுடமுள்ள தரிசு நிலங்களை எல்லாம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு விநியோகிக்க முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட புறம்போக்கு நிலங்களில் எல்லாம் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டால் நாட்டிலுள்ள உணவுப் பிரச்சினையும் வெகுவாக தீர்க்கமுடியுமென்று நினைக்கிறேன். இந்த நாட்டில் ஏழை எளிய மக்கள் நல்வாழ்வு பெற்றால் காந்திஜி கனவு கண்ட ராமராஜயத்தை ஏற்படுத்தினவர்களாகவும் ஆவோம். ஆகையால் சர்க்கார் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொண்டு நிலமில்லாத ஒவ்வொரு ஹரிஜன விவசாயிக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயிக்கும் நிலம் இனாமாக வழங்கி அவர்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் அவற்றில் விவசாயம் செய்யும்படியாகச் செய்ய முடியும். அப்பொழுதே கிராமங்கள் செழிக்கும். ஆகவே சர்க்கார் எவ்வித ஆட்சேபனையும் சொல்லாமல் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்."

17th February 1955]

* **SRI T. ANANTA PAI** :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I am in agreement with the principles of the Bill and I wish that I could support it. But I am afraid I have to oppose it because—the principle is no doubt good—the execution of the principle is fraught with difficulties which we have got to foresee and we have to make provision for meeting such difficulties. The Bill envisages the constitution of a committee consisting of the local representatives like M.L.As. and members of district boards, in whose hands the distribution of waste lands is to be vested. I am afraid that we are not very competent to do the job. We have got to depend upon our electorate for our being returned here. I do not think that we can be trusted with that amount of impartiality which that job requires. It does not mean that the present policy of the Government of retaining all the lands which can be brought under cultivation with themselves, should continue as such. Various opinions that have been expressed now in this House would make clear the anxiety of the people that lands which are now with the Government should be brought under cultivation and put to the best use in the interests of the people. We see in this country on the one hand, that there is plenty of land available which can be brought under cultivation and there are millions of people who are hungry. Unfortunately, the land and the people cannot be brought together because we have framed such rules as stand in the way of the best utilization of our resources. I do hope that the Government will open their eyes to this problem and apply their mind to its solution as quickly as possible.

"Sir, in this country we also see large tracts of land very thickly populated but, at the same time, there are sparsely populated areas also. Unless there is migration of people within the district at least or unless inter-district migration is encouraged we cannot solve this problem. I am afraid all our linguistic differences might come in the way. Sir, large tracts of cultivable lands lie uncultivated. For instance, in the Malnad area of South Kanara we have got 170,000 acres of land available for cultivation, lands which are fertile with plenty of water-supply. But I do not know whether the people of our district would be willing to allow people from other districts to cultivate them. I think it will be the cause for a first-class political issue. But is it good for us to adopt that policy? Why not give these lands for cultivation? At the same time, what is the use of giving these lands to the so-called landless? Here again is the conflict of ideologies. If people with resources get the land, they will be quite capable of developing it. But if the land is assigned to the landless poor, I do not know how it can be developed. Unless the Government also bring into existence, at the same time, institutions to provide the necessary capital for purchasing bullocks, seeds, etc., which are required for agricultural purposes, mere assignment of waste lands will not solve the problem. Under the circumstances, I do hope that the Government will appreciate the spirit behind this Bill and liberalize the rules and see that the land is given to those who want to cultivate. The land colonization schemes

[Sri T. Ananta Pai] [17th February 1955]

which the Government have started, have not gone too far and have not been in success. I do hope the Government will pay more attention to this problem and see that the land is put to the best use."

3-59
p.m.

*SRI A. K. SUBBIAH:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது விவாதத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கும் தரிசு நில விநியோக மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவின்படி ராஜ்யத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களை எல்லாம் நிலமில்லாத ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தால், இன்னும் சொற்பமே நிலமுடைய விவசாயிகளுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்தால் அதனால் கிராமப்புரங்களிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். அதோடு நாட்டில் அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தி பொருள்களையும் பெருக்க முடியும் என்பது என் அபிப்பிராயம். இதை ஆட்சேபிக்கமுடியாது.

"தரிசு நிலங்களை ஏழை மக்களுக்கு விநியோகப்பதின் மூலமாக நாம் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையையும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தையும் அதிகப்படுத்த முடியும். அந்த வகையில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது.

"குறிப்பாக இன்றைய தினம் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களில் பெரும்பாலோர் நிலம் அற்றவர்களாக, பஞ்சைகளாகப் பணைகளாகத்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் தரிசு நிலங்களை சர்க்கார் வழங்க முன் வந்தால் அவர்களுடைய நிலைமை எவ்வளவு உயரும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். அதற்காகவேதான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த மசோதாவில் நிராகரிக்கப்படவேண்டிய அம்சம் எதுவுமே கிடையாது. கிராமப்புரங்களில் ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக ஸ்ரீ கே. வி. ராமசாமி அவர்கள் பேசும் பொழுது ஒரு கோடியே ஐந்து லட்சம் ஏக்கரா தரிசு நிலம் தஞ்சை ஜில்லாவில் மாத்திரம் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அவற்றையெல்லாம் அங்கேயுள்ள பெரு நிலச் சுவாந்தார்கள் ஏகபோகமாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் கனிடமிருக்கும் அந்தத் தரிசு நிலங்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு சர்க்கார் பயப்படுகிறார்கள். மேலும் அவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ள விரும்பாததின் காரணமாகத்தான் சர்க்கார் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கலாம். இல்லா ஏற்றுக்கொண்டாகவேண்டும். தரிசு நிலங்களை வழங்குவதற்குச் சட்டம் எதற்காக, சர்க்கார் தான் ஏராளமாக வழங்கிக் கொண்டு வருகிறோமே என்பதாக சர்க்கார் சொன்னாலும் சொல்லலாம். ஆனால் ஏற்கனவேயே நான் குறிப்பிட்டேன், தஞ்சை ஜில்லாவில் மாத்திரம் ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் கிடக்கின்றன என்று. ஆனால் அவற்றில் சர்க்கார் 4 ஏக்கரைவ னார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். தங்களுக்குச் சாகுபடிக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்று பத்தாயிரக்கணக்கான மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் தரிசு நிலங்கள் இருந்தும் கூட அவைகள் கவனிக்கப்படாமலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே தான் நாங்கள் இந்த மசோதா வைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

"அதோடு இன்னும் சில இடங்களில் ஏற்கெனவேயே பல வருஷங் களாக தரிசு நிலங்களில் பயிரிட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கும் ஹரிஜனங்கள் இன்றையதினம் அந்நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். பட்டுக்கொட்டை தாலுக்காவில் வெட்டுவாக்கோட்டை கிராமத்தில் பலர் இம்மாதிரி வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி செய்யக் கூடாது. இதுவரையில் யார் யார் அந்த நிலங்களில் உழுது பயிரிட்டுக் கொண்டிருக் கிறார்களோ அவர்களுக்கே அந்த நிலங்கள் பட்டா செய்யப்படவேண்டு மென்றும் இந்த மசோதாவில் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே இதை சர்க்காருக்கு ஒத்துக்கொள்வதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இருக்காது என்று

[Sri A. K. Subbiah] [17th February 1955]

சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும் நிர்வாக இடையூறு எதுவும் வராது என்று நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும். ஆகவே இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஏழை எளிய ஹரிஜன மக்கள் கொஞ்சம் நிலம் பெற்று, உழுது பயிரிட்டு மேல் நிலை அடைய சர்க்கார் எவ்வித ஆட்சேபனையும் சொல்லாமல் இந்த தரிசு நில விநியோக மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென் று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்."

SRI M. PALANIYANDI:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்துப்பேசுகிறேன். இந்த மசோ தாவிற்கு எந்தப்பக்கத்திலிருந்தும் எதிர்ப்பு இருக்காது என்று நான் இதுவரையில் நினைத்தேன். இப்பொழுது நம் நாடு விடுதலை அடைந்து எழு வருஷங்களாகின்றன. இதுவரையில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆயிரம் மனுக்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந் தும் கூட இன்னும் விவசாயிகளுக்கு நிலம் வழங்கினதாகத் தெரியவில்லை. அதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கொண் டுவந்திருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதில் வேந்திருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு வந்து புகுத்தக் கூடாது எந்த அரசியல் கொள்கையையும் கொண்டு வந்த புகுத்தக் கூடாது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவும் ஒரு நல் லெண்ணைத்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. வேறு எந்த விதத் திலும் இதை எண்ணிவிடக் கூடாது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எவ்வளவு தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரங்களை அரசாங்கம் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைப்பற்றி சட்டசபையில் பல கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டன. புறம்போக்கு நிலங்கள் விநியோகம் செய்வ தற்கு எவ்வளவு இருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரங்களைக் கேட்கப்பட்டது. அவ்விதம் கேட்ட போதெல்லாம் அப்படிப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் இல்லை என்றும் அதை சேகரிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். எப்பொழுது கேட்டாலும் அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் இன்னும் தயாராக வில்லை என்றுதான் பதில் சொல்லி வந்தார்கள். ஆகவே அரசாங்கத்தார் தங்களுக்கு வேண்டிய சட்டங்களை மட்டும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர இந்த வேலையைச் செய்வதாகவே தெரியவில்லை. சட்டசபை அங்கத் தினர்கள் கூறின ஆக்கப்பூர்வமான வேலைகளைச் செய்யவே இல்லை. அதனால் தான் இந்த மசோதாவை எதிர்க் கட்சியினர் கொண்டு வந்திருக்கின்றனர். உண்மையிலேயே அரசாங்கத்தாருக்கு ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுத்து உதவ வேண்டு மென்ற எண்ணம் இருந்தால் இந்த மசோதாவை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

"நாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்று சுதந்தரம் கிடைத்த அன்றிருந்தே அரசாங்கத்தார் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். செய்து வருகிறோம் என்று அரசாங்கத்தார் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறா களே தவிர இதுவரையில் நிலம் கொடுத்து உதவி செய்ததாகவே தெரிய வில்லை. தங்களுக்கு வேண்டிய சட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கி றார்களே தவிர ஹரிஜனங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்வதற்கு இன்னும் அரசாங்கம் முன் வரவில்லை. உண்மையிலேயே ஹரிஜன மக்களிடம் அரசாங்கத்திற்கு அனுதாபம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த சட்டத்தை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த சட்டத்தை ஒத்துக்கொண்டு அதை அமுல் நடத்திவந்தால் உண்மையிலேயே ஹரி ஜனங்களுடைய பொருளாதாரம் முன்னேற்றமடையும், தீண்டாமையையும் சீழிக்கப்பட்டு விடும். கிராமங்களில் போய் பார்த்தால் ஹரிஜனங்கள் பெரிய நிலக்காரர்களுடைய அடிகளாகத்தான் இன்னும் இருக்கிறார்கள். அவன் சொல்படி கேட்கா விட்டால் வயிற்றில் அடித்து விடுவானே என்று பயந்துகொண்டு பெரிய நிலக்காரர்கள் சொல்லியபடி நடந்து வருகிறார்கள். அதனால் நாம் எந்தச் சட்டத்தை இயற்றினாலும் அதை அங்கு அமுல் செய்ய முடியவில்லை. ஆனால் மாதந்தோறும் 30-ம் தேதி ஹரிஜன தினம் என்று அதிகாரிகள் கொண்டாடி வருகிறார்கள். அதற்கு ஹரிஜனங்களைப் போகச் சொன்னாலும் அவர்கள் அங்கு போக மறுக்கிறார்கள். ஏன்? நாளை அந்த பெரிய நிலக்காரனிடம்தானே போக வேண்டும், அவன் வேலைக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டால் என்ன செய்கிறது என்று

[Sri M. Palaniyandi]

[17th February 1955

பயந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். பெரிய நிலக்காரர்களிடம் ஹரிஜனங்கள் வேலைக்குப் போகக் கூடியதாக இருப்பதால் ஹரிஜனங்களைத் தெருவழியாகப் போய் நடந்து போங்கள் என்று சொன்னாலும் அவர்கள் போக மறுக்கிறார்கள். ஆகவே காந்திய தத்துவ அடிப்படையில் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்றால் இந்த மசோதாவை இந்த அரசாங்கம் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“ எந்தெந்த இடங்களில் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை கணக்கெடுத்து அவைகளை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டால் திருச்சியில் பல இடங்களில் புறம்போக்கு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல மனுக்களும் வந்திருக்கின்றன. அப்படிக் கொடுக்கும்படி தாசில்தாரைப் போய்க் கேட்டால் அவர்களால் கொடுக்கமுடியவில்லை. அவருக்கு எத்தனையோ வேலை இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் நிலம் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சட்டசபை உருப்பினர்கள் எவ்வளவு தடவை அலைய வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது கணக்குப் பிள்ளைக்கு நூறு, இருநூறு என்று கொடுத்து நிலங்கள் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையைப் போக்கும் இந்த மசோதா.

“இதை எதிர்க்கட்சியில் இருந்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக இதை ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கக் கூடாது. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கும் மக்கள் நலன் பெறுவதற்கும் இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏழை பணக்காரர் என்பது இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமானால் இந்த மசோதாவை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏழைகளுக்கு அரசாங்கம் நல்லது செய்யவேண்டுமென்றால் புறம்போக்கு நிலங்களை எடுத்து அவைகளை நிச்சயமாக ஏழைகளுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டியதிட்டம் இப்பொழுது இருக்கிறது. அந்தந்தத் தொகுதி சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும், தாசில்தாரர்களையும் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் மெம்பர்களையும் வைத்துக்கொண்டு புறம்போக்கு நிலங்களை எடுத்து ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டும். சோஷலிஸ்டிக் அடிப்படையில் இப்பொழுது தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதனால் காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் இந்த அடிப்படையில் ஏழை மக்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு உதவி அளித்து வரவேண்டும். எதிர்க் கட்சி இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது, அதனால் இதை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்று நீனைக்கக் கூடாது. காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் தேசத்திற்கு தொண்டு செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ் மானிபேஸ்டோவில் இது இருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்களுடைய மானிபேஸ்டோவில் இருப்பதையே அவர்கள் நிறைவேற்றினால்கூட போதும். அதுதான் காந்திய தத்துவமும். ஆகவே எல்லா உறுப்பினர்களுக்கு சேர்ந்து ஏழைகளுக்கு நிலங்களைக் கொடுப்பதற்கு உதவ வேண்டும். இந்த அடிப்படையைக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

4-10
p.m.

* **SRI M. CHADAYAN:**—“മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഈ വില്ലിന്റെ തത്വം വളരെ അടിയന്തിരമായ ഒരു വശ്യമായതുകൊണ്ടു നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ കേൾക്കലിനും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ കീഴ്വഴക്കത്തിനും സംബന്ധിച്ചു പുരോഗതിയും വളരെ അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും മുസ്ലീം പാട്ടിയുടെ പ്രതിപതിയെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ഈ വില്ലിനെ പിന്തുടരുന്നു. (കരളോടൊന്നു.) എന്തായാലും, ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമുള്ള ഭൂമി ഈ വില്ലു വരുംമുമ്പത്തന്നെ ഭൂരിയായാണു കൃഷിക്കാർക്കു പന്തിപ്പതുക്കുമാർ ഗവണ്മെന്റു ശുദ്ധീകരണത്തിനായിരുന്നെന്നാണ് ഞാന്റെ അഭിപ്രായം. ഗവണ്മെന്റുഭൂമി ചിലർ കരയുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഇന്നു

17th February 1955]

[Sri M. Chadayan]

നാട്ടിൽ പല കച്ചവടങ്ങളും കലാപങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ട്. അതിനൊക്കെയും ഉത്തരവാദി ഗവണ്മെന്റുതന്നെയാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കയ്യിലുള്ള ഭൂമി കൃഷിക്കാർക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നപക്ഷം അത് ഈ രാജ്യത്തെ ഉല്പാദനവൽക്കരണവും സംസ്ഥാനികാഭിവൃദ്ധിയിലും ഉത്തമമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഈ ബില്ലിന്റെ തത്പരത്തെ ഒരു അടിയന്തിരകാര്യമായി ഗണിച്ചു അംഗീകരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ രാജ്യത്തെ ഒരു വലിയ വിഭാഗം കൃഷിക്കാർക്ക്, വിശേഷിച്ചു ഹരിജനന്മാരുടെയ്ക്ക് കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്ക് കൃഷിചെയ്യാൻ ഒരിഞ്ചു സ്ഥലം പോലു സ്ഥാനമായിട്ടില്ല. അന്യരെ ആശ്രയിച്ചു അന്യരുടെ അടിമകളായി പണിയെടുത്തു കഷ്ടപ്പെടുന്ന ആ ജനവിഭാഗത്തിന്നു കുറച്ചെങ്കിലും ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുകയും അങ്ങിനെ അപരം ഗവണ്മെന്റിന്റെ നീക്കം പട്ടയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് എന്ന ഒരു നിയമ വരുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണ്. ഈ നാട്ടിന്റെ കേന്ദ്രത്തിന്നും അഭിവൃദ്ധിയിലും വേണ്ടിയും ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികപുരോഗതിക്കുവേണ്ടിയും ആണ് മുസ്ലീം ലീഗ് എർപ്പോസ് നിലകൊള്ളുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ ബില്ലിന്റെ തത്പരത്തെ മുസ്ലീം ലീഗ് സ്വാഗതംചെയ്യുന്നത്. ഈ ബില്ല് കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ പാസ്സാക്കേണ്ടതാണെന്നുകൂടി ആങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. മലബാറിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനു ഏക്കർ തരിശു ഭൂമി ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമുണ്ട്. പല ഭാഗങ്ങളും നാട്ടിലെ പ്രത്യേകകാരായ ചില ആളുകൾ കയ്യേറി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിന്നു വമ്പിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും കൂട്ടനിയമിക്കുന്നുണ്ട്. ജന്മിമാരുടെ ഭൂമിമുൻ പിടിച്ചെടുത്തു ഭൂമിയില്ലാത്തവർ കൊടുക്കാനുണ്ടെന്നു തിന്നുന്നതുമായ് സ്ഥാനം കൈയിലുള്ള ഭൂമി കൃഷിക്കു കൊടുക്കാനു ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകേണ്ടതായിരുന്നു. താനെ നന്നായിട്ടു അന്യരെ നന്നാക്കാനു പോവുക എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു ആദ്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈയിലുള്ളത് കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. പിന്നെ മതി ജന്മിമാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു എടുത്തുകൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നത്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമുള്ള ഭൂമി കൊടുക്കാനുള്ള ഒരു ബില്ലാണിത്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമുള്ള ഭൂമി കൃഷിക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള നടപടികൾ അടിയന്തിരമായി എടുക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

* SRI T. SHANMUGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 4-15
திரிசு நிலங்களை பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு என்று கொண்டு வந்த மசோதா p.m.
இது. அதாவது உபயோகமில்லாத நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குப்
பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தான் இந்த மசோதாவில் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. இதற்கு இவ்வளவு தகராறு வேண்டியதில்லை. எதிர்ப்பும்
வேண்டியதில்லை. இவ்வளவு பேர்கள் பேசியதிலிருந்து சர்க்கார் என்ன
நினைக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கு ஒரு கதை உண்டு,
அதைத் தெரிந்து கொண்டால் இந்த எதிர்ப்பின் அர்த்தம் தெரிந்துவிடும்.
ஒரு வீட்டிற்கு ஒரு பிச்சைக்காரன் வந்தான். பிச்சை கொடு என்று கேட்
டான். அந்த வீட்டு மருமகன் ‘பிச்சை இல்லை போ’ என்று
சொல்லி விட்டான். அந்தப் பிச்சைக்காரனும்தான் போய்விட்டான். பிறகு
மாமியார் வந்தாள். ‘அவன் ஏன் போய் விட்டான்’ என்று மருமகனாகக்
கேட்டான். அதற்கு மருமகன், ‘அவன் பிச்சை கேட்டான், இல்லை போ
என்று சொல்லிவிட்டேன்’ என்று சொன்னான். ‘நீ என்ன வீட்டிற்கு
யஜமானியா அவனைப் போகச் சொல்வதற்கு’ என்று அந்த மாமியார்
அந்தப் பிச்சைக்காரனைப் போய்க்கூட்டி வந்து தன் வீட்டிற்கு வந்தவுடன்
‘உனக்குப் பிச்சை கிடையாது போ’ என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டான்.
இந்த கதையைப்போல் இருக்கிறது. அதேபோல் வேஸ்ட் லாண்டை எதிர்க்
கட்சி மசோதா கொண்டு வந்து நிலங்களை பிரித்துக்கொடுப்பதா, நாங்களே
ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வதுபோல்
இருக்கிறது. அரசாங்கத்தாரே செய்யட்டுமே, அதை நாங்களும் வரவேற்கி
றோம். யார் பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் என்ன? வேஸ்ட் லாண்ட் என்றால்
என்ன? ஒரு பக்கம் மலைபோல் இருக்கும், மற்றொரு பக்கம் பள்ளத்
தாக்காக இருக்கும். எரிக்கு பக்கமாக இருக்காது. இதுதான் வேஸ்ட்
லாண்ட். நல்ல நிலமாக இருந்தால் அதையும் குளத்திற்குப் பக்கத்தில்
இருந்தால் அதை பணக்காரர்கள் இதுவரையில் விடுவதைத் திருப்பார்களா.
அதனால் எப்படிப்பட்ட நிலங்களை பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப்
பார்க்க வேண்டும்.

[Sri T. Shanmugam] [17th February 1955]

“ அப்படி பங்கிட்டுக்கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. அவைகள் சாகுபடிக்கு லாயக்காக இருக்காது. அதனால் சர்க்காரே புல் டோசர்களைவைத்து மேடு பள்ளங்களை சரிப்படுத்தி நிலங்களை சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ளதாகச் செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். நிலத்தை மட்டும் கொடுத்துவிட்டால் என்ன பிரயோசனம். கம்ப்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள், புறம்போக்கு நிலங்கள், வேஸ்ட் நிலங்கள், கவர்ன்மெண்ட் வேஸ்ட் நிலங்கள், பணக் காரர்கள் வேஸ்ட் நிலங்கள் இதைத்தான் கேட்கிறார்கள். இப்பொழுது கோயில்களுக்கு நிறைய வேஸ்ட் நிலங்கள் இருக்கின்றன. மடாதிபதிகளுக்கு நிறைய வேஸ்ட் நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான லட்சக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை அவர்கள் கேட்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன பயமோ தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட கோயில்களுக்குச் சொந்தமான லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள், இருப்பதை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு அவைகளை ஆளுக்கு ஒரு ஏக்கர் வீதம் ஏழைகளுக்கு பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பதை எதிர்க்கிறேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ‘சர்க்காருக்கே தரிசு நிலங்கள் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று தெரியாது’ என்றும், விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளதாக எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதும் அவர்களாலேயே சொல்ல முடியவில்லை என்றும் ‘சர்க்காரும் அதையே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் என்றும் எனக்கு முன்பு பேசியவர் குறிப்பிட்டார். எத்தனையோ இடங்கள் மேடும் பள்ளமுமாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் மாத்திரம் அவர்கள் திருப்தி அடைந்து விடமாட்டார்கள். அதனால் சர்க்கார் இத்துடன் நிற்காமல் அந்த நிலங்களுக்கு அதிகப்படியான பணத்தை செலவு செய்து அவைகள் விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளவைகளாக ஆவதற்கு அவர்களுக்குப் போதுமான பணமும் கொடுத்தால்தான் விவசாயிகள் திருப்தி அடைவார்கள். இந்த மசோதாவில் ஒருவருக்கு ஒரு ஏக்கர் வீதம் பிரித்துக் கொடுப்பது என்று இருக்கிறது அப்படி பங்கிட்டுக்கொடுத்து விட்டால் அதனால் ஜனங்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிவிடாது. அவ்விதம் அவர்கள் திருப்தி அடையும்படியாக கொடுக்க வேண்டுமென்றால் சர்க்கார் பெருவாரியாக பணத்தையும் செலவிட வேண்டும். அதற்கு இப்போதைய நிலையில் சர்க்கார் தயாராய் இல்லையென்பதுதான் என் பதில். இதைத்தான் கனம் பாய் அவர்களும் சொன்னார். அதுவேதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமும்.

“மற்றும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை போக்கி விடலாம் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் வேலை கிடைக்குமா என்று பார்த்தால் வீண் வேலைக் கொடுமையில்தான் கொண்டுபோய் விடும் இந்த மசோதாவை ஒப்புக் கொண்டால். இப்பொழுதே சர்க்கார் நிலங்களில் அவர்களுடைய அனுமதியின்றி விவசாயிகள் (என்றேரச்மென்ட்) பிரவேசித்திருக்கிறார்கள். அவ்விதம் பிரவேசித்து சாகுபடியும் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். தண்டத் தீர்வையும் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லாயக்குள்ள தரிசுநிலங்கள் காலியாக இல்லை. ஆகவே தரிசு நிலங்கள் என்றால் சுலபமாக பண்படுத்தக் கூடாத நிலங்கள் என்றுதான் ஆகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை எடுத்து ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் ஒரு ஏக்கர் என்று கொடுத்து விட்டால் அவர்களால் அவைகளில் சுலபமாக விவசாயம் செய்ய முடியாமல் சும்மா வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அவைகளை பண்படுத்து வேண்டும் என்றால் அவர்கள் அதிகப்படியாக செலவு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செலவு செய்தாலும் அந்த நிலங்களை சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ளவைகளாகச் செய்வதற்கு முடியாமல் அவர்களுடைய தத்தத்தை மாதிரிம வீணாக சிந்தி பலன் யாதொன்றும் அனுபாயமறும் போய் விடுவார்கள். பிறகு இப்படி ஒரு ஏக்கர் கொடுத்து ஆண்காட்டி எங்கள்

17th February 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

வஞ்சித்து விட்டார்கள் என்றும் சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு ஏழைகளைக்கொண்டு போய் விடக்கூடாது. அவர்களை வஞ்சித்து விடவும் கூடாது.

“இந்த மசோதாவைக் கொண்டு நாம் ஏழைகளை வஞ்சித்துவிடக்கூடாது. நல்ல நிலங்களாக இருந்தால், விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்கான நிலங்கள் என இருந்தால் அவற்றை உடனடியாக நிலமில்லாத ஏழைக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதில் கொஞ்சம் கூடக் காலதாமதம் செய்யக்கூடாது. அந்தக் கொள்கையை சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயத்திற்கு கொள்கையை சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயத்திற்கு லாயக்கான நிலங்களோ, விவசாயத்திற்கு லாயக்கற்ற நிலங்களோ அதைப் பற்றிக் கவலைப் படாமல் ராஜ்யம் பூராவும் இருக்கின்ற தரிசு நிலங்களை எல்லாம் பிரித்துக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை எப்படி ஒத்துக் கொள்வது என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒருநிலம் விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்கான நிலமில்லை என்று தெரிந்தும் நாம் ஒரு பரம ஏழைக்கு அந்த நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்தால் அவன் அதை நம்பி கையில் இருக்கிற கொஞ்ச நஞ்சு பணத்தையும் போட்டு அதில் விவசாயம் செய்து, கடைசியில் ஏராள நஷ்டமும் அடைந்து சர்க்காரையே வய்யவும் ஆரம்பித்துவிடுவான். அவர்களுடைய கோபத்திற்கு சர்க்கார் ஆளாகக் கூடாது என்பதோடு கூட அப்படி அந்த ஏழைகள் நஷ்டம் அடைவதில், அவர்களை வஞ்சிக்கும் வகையில், விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்கற்ற நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பதை நான் பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன். ஆகவே இந்த மசோதா வற்புறுத்தப்படமாட்டாது என்று நம்புகிறேன். எதிர்க்காலத்தைப் பற்றி கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கும் எந்த தீர்க்கதிருஷ்டி வாய்ந்த அரசியல் வாதிகளும் இதை ஆதரிக்கமாட்டார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

[illegible]

“ തരിശുഭൂമികൾ ജന്മിമാരിൽനിന്നു എടുത്തു കൃഷിക്കാരനു കൊടുക്കണമെന്ന് മലബാർ കടിയായ നിയമം 53-ാ വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മലബാറിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശംതന്നെ ധാരാളം ഭൂമി കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കൂത്താലി എസ്റ്റേറ്റിൽ ഭൂമി കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള സമരം ഇന്നു കലക്ടറാഫീസിന്റെ മുമ്പിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. സർവ്വേഗുഹം നടത്താൻ മാത്രമല്ല, തരിശു കൊത്തുവാൻതന്നെ അവർ ഇന്ന് തയ്യാറായിരിക്കുകയാണ്. വയനാട്ടിലും മറ്റും കാട്ടു വെട്ടിത്തൊലിച്ച് കർക്കണ്ടാഴിയിലാളികൾ ധാരാളം ഭൂമി നല്ല കൃഷിഭൂമിയായിക്കിട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെറയെല്ലാം ഫലം അന്ധവികുന്ന് രോട്ടം ഉടമസ്ഥനായ സാബ്ബന്ദാസാണ്. തൊഴിലാളികൾക്കു പട്ടണിയും മദ്യവും മാത്രം. തൊഴിലാളികൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നരകിക്കുകയാണ്. അവർ ഭൂമിപരിഷ്കാരം കൊടുക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ഇന്നും ഭൂമി പരിഷ്കാരംകൊടുക്കുന്നുണ്ട്? കൊടുക്കുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൂട. പക്ഷെ ആകാശം കൊടുക്കുന്നു? ധാരാളം ഭൂമി കൈവശമുള്ള പണക്കാരും ജന്മിമാരും ആണ് വീണ്ടും തരിശുഭൂമികൾ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

[Sri E. T. Kunhan] [17th February 1955]

കൊടുക്കുന്നത്. കൃഷിക്കാർക്കും തൊഴിലാളികൾക്കും ഒരിഞ്ചു ഭൂമിയേയും കിട്ടിയിട്ടില്ല. ചിലർക്ക് പക്കയിൽത്തന്നെ കടപ്പണം വില്ലേജിൽ വളരെയധികം പുറമ്പോക്കു ഭൂമികൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ആരാണ് അത്ഭുതം കൈയടക്കിയെടുക്കുന്നത്? പണക്കാരായ ഒരു കൂട്ടം സേതുവന്മാരാണ് അത്ഭുതം കൈയടക്കി കൃഷി ചെയ്യുകയായിരിക്കുന്നത്. അതേ സമയം കർഷകത്തൊഴിലാളികളായിട്ടുള്ള ആളുകൾ എത്രയും കാലമായി ഭൂമിക്കുവേണ്ടി മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവർക്കു ഒരിഞ്ചു പോലും കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഇതാണ് ഇന്ന് നാട്ടിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ താമരൂർ, കാഞ്ഞിരമുക്ക് മുതലായ വില്ലേജുകളിൽ കായൽ പുറമ്പോക്കുകളുണ്ട്. ഹരിജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് അവർക്കും കൊടുക്കാതെ മുതലാളിമാർക്കും ജന്മിമാർക്കുമാണ് അത്ഭുതം കൊടുക്കുന്നത്. ചില വില്ലേജ് മേജോറസന്മാരും ഭൂമി കരസ്ഥമാക്കുന്നുണ്ട്. ആ ഭൂമികൾ തങ്ങൾക്കുതന്നെ കിട്ടണമെന്ന് കാണിച്ച് അവിടത്തെ ഹരിജനങ്ങൾ രണ്ടു കൊല്ലം മുന്പു റവന്യൂ അധികാരികൾക്കും ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂ മന്ത്രിയ്ക്കും മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അവർ ഇതുവരെ ഭൂമി കിട്ടിയിട്ടില്ല. അതേ സമയം പ്രബലനായ ജന്മിമാരും മുതലാളിമാരും ആ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കൈവശപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്."

4.25 p.m. *SRI C. VELUKKAN :—“ മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഇപ്പോൾ സഭ മുറയ്ക്കെ ചർച്ചയ്ക്കു വന്നിരിക്കുന്ന ബില്ലിനെ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ട് വയനാട്ടിലെ തരിശു ഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ച് ചുരുക്കത്തിൽ ചിലതു പറയുവാനാണ് എൻ്റെ ആഗ്രഹം. വയനാട്ടിൻ്റെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കും അവിടത്തെ തരിശു ഭൂമികളെല്ലാം ന്യായമായി പരിഷ്കരിക്കേണ്ടത് അവിടത്തെ ആഭിമുഖീകാരികൾക്കുതന്നെ. അവരാണ് പണ്ടുകാലം മുതൽക്കു അവിടെ കുടിപാർത്തു അധ്വാനിച്ചു വരുന്നത്. അവർക്കുവേണ്ടിയായിരത്തോളം വരുന്ന ഈ ആഭിമുഖീകാരികൾ ഭൂമിയില്ലാതെ അതേയേക്കർ സ്ഥലത്തും കാലേക്കർ സ്ഥലത്തും മുപ്പതും നൂറ്റാലും കുടികൾകെട്ടി നിൽക്കിക്കിടക്കുകയാണ്. വയനാട്ടിൽ തരിശുഭൂമികൾ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും ഒരിഞ്ചു ഭൂമി പോലും അവർക്ക് സമ്പാദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കാരണം അവരുടെ സമ്പ്രദായം ഏതാണെന്ന്. സമ്പ്രദായം, മറ്റൊരുകാരും അനുസരണമുള്ളവരായതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് ഭൂമികിട്ടാതെ പോയിട്ടുള്ളത്. ഈ നാട്ടിലെ ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർക്ക് ഭൂമി പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള ബില്ലു് ചർച്ചചെയ്യുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, വയനാട്ടിലെ കൃഷിക്കാരായ ആഭിമുഖീകാരികൾക്ക് ഭൂമി സ്ഥിരമായി പരിഷ്കരിക്കാൻ ഒരു ഏജൻസി താസ്തികാക്കെ നിയമിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു എൻ്റെ ചൊല്ലുസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു."

DEPUTY SPEAKER :—“ The Hon. Finance Minister will now reply.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, there are some more speakers. It would be enough if two or three minutes are given for each.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I have no objection. The Hon. Minister has to reply.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ The Hon. Finance Minister will not require much time.”

4.30 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not want to stand in the way.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I do not know what I have to speak within the three minutes. Anyhow, I want to say a few words only with regard to the Koothali Estate. The hon. Member Sri Kanaran has already invited the

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] 17th February 1955]

attention of the Hon. Minister for Finance and other hon. Members of this House to the realities of the situation in that part of the country. The people are very eager that the land should be brought under the plough. Various representations were made to the Government, but they have been futile. Hence they are compelled regretfully to go and do a thapasya before the Tahsildar. The Hon. Minister and other spokesmen of the Government say the Communists are fomenting trouble, that the law and order of the country is upset by them and all that. In this connexion, I would only read the recommendations of the Investigation Officer appointed by the Government of Madras :

“ There is no doubt that some definite, legislative measure is necessary in this matter. Large extents of waste lands are available. Though the janmis have been maintaining from time to time that they would grant such lands for cultivation, nothing tangible has been done. The population has increased ; the number of landless people is on the increase. Now and then, agrarian disputes arise, showing the unrest of the poor and landless people. Recently, there were serious troubles in North Malabar for the grant of unoccupied lands for cultivation”

This was in 1947. After that much water has flown. This was not written by any Communist. (Interruption.) Yes, this is not a Communist manifesto. Therefore, even if Government come forward to distribute waste lands, there should be some principle even so far as Government lands are concerned. I shall narrate an instance. I am a karnavan and I have got my mother's land and father's property; I am not able to lease my lands to my nephew or brother whom I like. They come and complain, ‘ You are leasing our paternal property to somebody to get more income; you do not lease them to us.’ But I am not able to do that. When such is the case with regard to an individual's property, what will be the position of State property if there is no principle. Therefore, there should be some statutory principles, some democratic principles—the Hon. Finance Minister may get angry if the word ‘ democracy ’ is uttered by a Communist—let me say, some reasonable principle as to what is to be done with these lands, to whom should they be given and what is the maximum acreage to be given, etc. I hope for all these reasons, the Hon. Finance Minister would accept this Bill.

“ The hon. Member, Sri Kurup, was saying that in Malabar there was no proper accounting of the lands and that the figures furnished by Government officials were not correct. According to a Government publication on the achievements of Congress rule in five years, it is said that in Malabar there are 359,870 acres of forest lands and 182,999,917 acres of cultivable waste lands. In Tamilnad alone as per publication by Sri O. P. Ramaswami Reddiar, there are about 15 lakhs acres of cultivable waste land. Supposing one acre produces grain worth Rs. 50 on a minimum and if the cultivation expenses are Rs. 25 per acre, the bare minimum we can get out of it is Rs. 25 per acre and that is, we can get about Rs. 25 crores in all. We want to construct so many dams and execute so many projects and we want money for all those things.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [17th February 1955]

Therefore, is it not a constructive suggestion, is it not a patriotic suggestion that the waste lands should be brought under the plough which is what we have now placed before the Government? I hope the Hon. Finance Minister will not refuse to accept this simply because this has been brought forward by the Opposition or by the Communists. That is not our fault. Even here it has received support from others also. For example, the hon. Member, Mr. Chadayan has supported this Bill on behalf of the Muslim League. It was not because they want to support the Communists, but because the issue involved is genuine and it is a burning problem of the day. I think no patriot can repudiate the sound principles contained in this Bill. I hope the Hon. the Finance Minister, a patriot as he is, will accept this Bill, as he himself has said several times that he wants to solve the burning problems of the State. I request him to accept this Bill and bestow his early attention to the matter at least as far as Malabar is concerned."

4-33
p.m.

* **SRI V. MADANAGOPAL** :—"கனம் உப சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் நியாயத்தை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்காக ஒரு சட்டம் தேவையெயில்லை, அரசாங்கத்தார் நிர்வாக உத்தரவு மூலமே அவற்றை காரியத்தில் செய்து விடுவார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கையை அதுவும் அரசாங்கத்தார் நிர்வாக உத்தரவு மூலமாகவே நிறைவேற்றிக்கொண்டு வரும் ஒரு காரியத்தை சட்ட ரீதியாகச் செய்ய ஒரு மசோதா கொண்டுவருவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சர்க்கார் தங்களுடைய சொந்த நிலை உத்தேசித்து, தங்களுக்கு கட்சி நிலை உத்தேசித்து இதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டால் அதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபையேயில்லை."

"இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்திலே எங்கங்கே தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பது திட்டவாட்டமாக வரையறுக்கப்படவில்லையென்றும் சிலர் சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. என்னுடைய தொகுதியிலே எங்கங்கே நன்றாக விவசாயம் செய்யக் கூடிய தரிசு நிலங்கள் கிடக்கின்றன என்று என்னால் சொல்ல முடியும். குறிப்பாக மதுரை ஜில்லா கோடைக்கானல் ரோடுக்கு அருகாமையில் ஸ்ரீ ஜெயராஜ் நாடார் அவர்கள் தன்னுடைய நிலங்களோடு கூட ஒரு ஐம்பது ஏக்கரா நல்ல அசல் ஒன்றும் நம்பர் தரிசு நிலத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கரா விலை ஐயா பீரம் ரூபாய் இருக்கும். இதைப் போல இன்னும் பலவிடங்களில் சொல்லிக்கொண்டே போக முடியும். ஆனால் எனக்கு நேரமில்லை."

"திண்டுக்கல், ஆத்தூர் பிரிக்காவில் தர்மத்துப்பட்டிக்கு அருகில் தரிசு நிலங்களில் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள் ஏழை விவசாயிகள். ஏழை விவசாயிகள் பயிரிட்டு அறுவடைச் செய்து வீட்டில் வைத்திருந்த கம்மங்கதிர் சுமார் முப்பது கலமாகும். அந்த கதிர்களை போலீசார் உதவி கொண்டு கிராம முன்சீப் எடுத்து சென்று விட்டார். விவசாயிகள் கலெக்டரிடம் முறையிட்டபோது அம்மாதிரியான உத்தரவு எதுவும் போடவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் பரிபலமான புள்ளிகள் எல்லாம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. தவிர கோம்பையில் போடி ஜமீனுக்குச் சொந்தமான ஆயிரக்கணக்கான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் விவசாயிகள் உழுது பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த அதிகாரிகளால் திரும்பப் பறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக மதுரை ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் கம்புனிஸ்டுகளின் நில ஆக்கிரமிப்பு என்று அறிக்கை விடுகிறார். ஆகவே அங்கங்கே அரசியல் நோக்கத்தோடு, கட்சி நோக்கத்தோடு, தங்கள் கட்சிக்குப்பலம் தேடிக்கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் இந்த தரிசு நில

[17th February 1955] [Sri V. Madanagopal]

வினியோகப் பிரச்சனை நடந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர ஒரு இடத்திலாவது நியாயமான முறையில் நிலம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சர்க்காரால் கூறமுடியாது.

"ஆகவே தான் சில குறிப்பிட்ட கொள்கையை வரையறைந்து அதன்படி நிலம் வினியோகிக்கப்படவேண்டுமென்பதற்காக நாங்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இப்படி ஒரு சட்டம் தேவையெயில்லை. நிர்வாக உத்தரவு மூலமே தரிசு நிலங்களை கொடுத்து வருகின்றோம் என்று சர்க்கார் கூறினால் அது தவறு. ஒரு கால் வரிவிதிப்பதென்றாலும், செலவு செய்வதென்றாலும் அது இந்த சபையில் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். அப்படியிருக்க, லக்ஷக்கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலங்களைத் தங்கள் இஷ்டப்படி வினியோகம் செய்வதென்பது முறையல்ல. அது ஜனநாயகமாகாது. அது இந்த ராஜ்யத்தின் பொது சொத்து. அதற்கு பொதுவான சட்டம் வேண்டும்."

"இதை மறுத்து நிர்வாக விஷயமாக கவனித்து வருகிறோம் என்று கூறினால் அதனுடைய அர்த்தம் சர்க்கார் தங்கள் கட்சி நிலை உத்தேசித்து வேண்டிய நபர்களுக்கும் தியாகிகளின் பேராலும், இதர துறைகளிலும் தரிசு நிலங்களைக் கொடுத்து பயன் படுத்துவதாகும்."

"நான் கூறுவது தவறு. சர்க்காருக்கு அப்படி உள் நோக்கம் இல்லை யென்றால், இந்த மசோதாவை சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டு தனது நேர்மையை நிரூபிக்கவேண்டும் என கூறிக்கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தவருடைய நல்லெண்ணத்தை நான் மறுக்க வில்லை. ஆனால் நல்லெண்ணம் இருந்தால் மட்டும் ஒரு நல்ல சட்டத்தை உண்டாக்கிவிட முடியாது. தென்பதற்கு சிறந்த உதாணமாக இந்த மசோதா இருக்கிறது. நான் இந்த மசோதாவை ஒப்புக்கொள்வதற்குத் தயாராய் இல்லை யென்றால் அதை ஒப்புக்கொண்டு அதை அமுலாக்குவதில் ஏற்படப் போகும் கஷ்டங்கள் இப்பொழுது இருப்பதை விட மிக அதிகமாக இருக்கும் என்கிற காரணத்திற்காகவே யொழிய எதிர்க்கட்சியிலிருந்து பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக அல்ல. ஏழைகளுக்குத் தரிசு நிலங்களை விநியோகிக்கும் கொள்கையே சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ள வில்லை என்பதற்காகவும் அல்ல. இந்த மசோதாவின் பிரகாரம் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய தரிசு நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கு, நிலமில்லாத ஹரிஜனங்களுக்கு விநியோகம் பண்ணவேண்டுமென்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. நிலமில்லாதவர்களுக்கு தரிசு நிலங்களைக் கொடுத்தே தீரவேண்டும். ஆனால் அதைக் கொடுக்கின்ற முறையில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும்."

"நான் இந்த இரண்டு வருஷங்களாக, ஏன் மூன்று வருஷங்களாக நிர்வாகத்தில் இருந்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், நிலமில்லாதவர்களுக்கு தரிசு நிலங்களை வழங்கும் பிரச்சனையை தீர்க்க வேண்டுமென்பதற்கு பல வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்தும் கூட போதிய அளவு நிலம் பிரித்துக் கொடுக்கிற வேலை திருப்தியாக நடந்திருக்கிறது என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதற்குக் காரணம் என்ன வென்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்டதொரு சட்டத்தினால் நிலம் பிரித்துக் கொடுக்கும் பெரிய பிரச்சனையை வெகு சுலபமாகத் தீர்க்க முடியுமென்றால் சர்க்கார் இதைப் போன்ற தொரு சட்டத்தை வெகு நாட்களுக்கு முன்பாகவே கொண்டு வந்திருக்கும். ஆனால் இது சட்டத்தினால் தீர்க்கக் கூடிய பிரச்சனை அல்ல வென்று எடுத்துக் சொல்ல விரும்புகிறேன்."

[Sri C. Subramaniam] [17th February 1955]

“அதோடு ஸ்ரீ டி. ஷண்முகம் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை நன்கு எடுத்துச் சொன்னார். அதாவது இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களில் 99 சத விசிதத்துக்கு மேல் தனிப்பட்டவர்கள் யாராலும், அதுவும் நிச்சயமாக நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளால், ஹரிஜனங்களால் நிலத்தைப் பண்படுத்தி சீர் திருத்தி விவசாயம் செய்யக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் மறந்து விடக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட ஏதாவது நிலம் இருந்திருக்குமானால் அவை வெகு நாட்களுக்கு முன்பே சிலரால் ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கும். ஆகவே மீத மிருக்கக் கூடிய தரிசு நிலங்களில் எத்தனை கஷ்டப் பட்டாலும், எத்தனை பணத்தைக் கொண்டு போய் கொட்டினாலும் இருக்கின்ற செளகர்யத்தை வைத்துக்கொண்டு அவற்றில் விவசாயம் செய்ய முடியாது. இந்தப் பெரும்பான்மையான நிலங்களுக்குப் போட்டியே கிடையாது. போட்டி வரக் கூடிய தரிசு நிலங்கள் குட்டைப் புறம்போக்கு, ஆற்றுப் புறம்போக்கு நிலங்களாகத்தான் இருக்கும். இதை வைத்துக்கொண்டு ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்றும், அதனை உழுது பண்படுத்த ஏராளமான நிலமில்லா விவசாயக் கூலிகள் முன் வருகின்றனர் என்றும், அவர்களுக்கு சர்க்கார் ஏன் அவற்றையும் கொடுக்க மறுக்கின்றார்கள் என்றும் சிலர் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். எதிர்கட்சியிலிருந்து பேசிய ஸ்ரீ மதனகோபால் அவர்கள் சில இடங்களைக் குறிப்பிட்டு அங்கங்கே 100 ஏக்கரா, 200 ஏக்கரா, நல்ல சாகுபடிக்கு லாயக்கான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன வென்றும், அவற்றை ஏன் சர்க்கார் விநியோகிக்கக்கூடாதென்றும் சொன்னார்கள். இந்த மாதிரியாக சில குறிப்பிட்ட நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு பொதுவாக ராஜ்யம் பூராவும் இருக்கும் தரிசு நிலங்கள் அப்படியே நல்ல வளப்பமுள்ள நிலமாக இருக்கின்றன என்பது போல் பேசுவதில் பிரயோசன மில்லை. இம்மாதிரி விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்கான நல்ல நிலங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுக் கணக்கு எடுத்து விடலாம். ரொம்ப அதிகமாகப் போனாலும் கூட அவை பத்தாயிரம் ஏக்கரா வரையில் தான் இருக்கும். இவற்றில் பெரும் பகுதி குட்டைப் புறம்போக்கு, ஆற்றுப் புறம்போக்குகளாகத்தான் இருக்கும். இவற்றை விநியோகம் செய்வது நல்லதா என்பதை நாமெல்லோரும் கொஞ்சம் ஆழ்ந்தே கவனிக்க வேண்டும். இதிலே குட்டைப் புறம்போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுத்து விடுகிறோம் என்றாலும் கூட உடனே குட்டையில் தண்ணீர் வந்து நிரம்பிய வுடன் அதிலிருந்து மற்றவர்களுக்குத் தண்ணீர் பாய வசதி இல்லாமல் இந்த நிலங்களில் பயிர் செய்யப்பட்டு விடும். பின்னால் இது சம்பந்தமாக பல கிளர்ச்சிகள், அந்தப் பிரதேசத்தில் நடக்கலாம்.

“அதனால் அந்தக் குட்டைப் புறம்போக்கை தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமாகக் கொடுத்து விடக்கூடாது. அந்த கிராமத்திலுள்ளவர்களுடைய நலனுக்காக அது தரிசாகவே இருக்க வேண்டுமென்று மறுபடியும் உத்தரவானால் உடனே ஸ்ரீ ரத்தினம் போன்றவர்கள் சட்டசபையில் எழுந்திருந்து, ‘ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்திருந்த ஒரு ஏக்கரா நிலத்தையும் மறுபடியும் பிடிக்கக்கொண்டு விட்டார்கள் பார்த்தீர்களா இது அநியாயமில்லையா’ என்று பேசுவதற்கு இடம் உண்டாகி விடுகிறது. குட்டைப் புறம்போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்வது மிகச் சலபமான விஷயமல்ல. குட்டைப் புறம்போக்கு, ஆற்றுப் புறம்போக்கு ஆகிய நிலங்கள் நம்முடைய சமுதாய நலனை உத்தேசித்து அந்தக் காலத்தில் பொது மக்களால் வேண்டுமென்ற ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களாகும். காடுகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களை பட்டுவாடா செய்யக் கூடாதென்கின்ற தத்துவத்தை நாம் எப்படி ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோமோ அதைப் போலவே தான் குட்டைப் புறம்போக்கு, ஆற்றுப் புறம்போக்கு ஆகியவற்றையும் நாம் பிரித்துக் கொடுத்து விட முடியாது. பிரித்துக் கொடுத்து விட்டால் அதனால் பிற்காலத்தில் ரொம்பவும் கஷ்டம் ஏற்படுவது நிச்சயம். அது தவிர்க்க முடியாதவையாகப் போய்விடும். ஆகவே இந்த ஆற்றுப் புறம்போக்கு, குட்டைப் புறம்போக்கு ஆகிய நிலங்களை சர்க்கார் நிலமில்லாத வர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்களே என்று சர்க்காரை இப்பொழுது ஒரு சிலர் நிந்தித்தாலும் கூட பிற்காலத்தில் மக்கள்

[17th February 1955] [Sri C. Subramaniam]

நிச்சயம் நம்மைப் போற்றுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவசரப் பட்டுக்கொண்டு நாம் சமுதாய பொது நலனுக்காக வென்றே அந்தக் காலத்திலிருந்து விவசாயம் செய்யாமல் ஒதுக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்க முடியாது. பிரித்துக் கொடுக்க லாயக்கான நிலங்கள் இருத்தல் பிரித்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதிலேயும் பல சிக்கல்கள் உண்டாகின்றன. சில குறிப்பிட்ட இடத்திற்கே போட்டி மேல் போட்டி போடுகிறார்களே தவிர இதர இடங்களை அதிகாரிகள் நேரில் சென்று ‘இதை யார் வைத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள், இதை யார் வைத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள்?’ என்று கேட்டாலும் யாரும் முன் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். போட்டி அதிக முள்ள அந்தக் குறிப்பிட்ட நிலத்தை யாருக்கு வழங்குவது என்று நிர்ணயிப்பதில் பெருத்த கஷ்டம் சர்க்காருக்கு வந்து விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட பிரதேசக் கண்ணோட்டத்தை விட்டு விட்டு, இருக்கிற தரிசு நிலங்களையெல்லாம் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வந்து விட்டால் மட்டும் போடாது. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, நாட்டிலுள்ள லட்சக்கணக்கான தரிசு நிலங்களை எல்லாம் நிலமில்லாத ஏழைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் நன்றாக உழுது பயிரிடுவார்கள் என்றும், அதனால் உணவுப் பிரச்சனை நீங்கிவிடும் என்றும் ரொம்ப அழகாகச் சொல்லலாம். சட்டத்தினால் பிரித்துக் கொடுப்பது அவ்வளவு சலபமானதாக இருந்தால், பிரித்துக் கொடுத்தவுடனேயே நம் ராஜ்யத்தின் உணவுப் பிரச்சனையும் தீர்ந்து விடுவதாக இருந்தால் சர்க்கார் இதுவரையிலும் இந்த மாதிரியானதொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வராமல் இருந்திருக்கும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

“எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள், அதிலும் கம்யூனிஸ்டுகள், இது பற்றி எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். ஆனால் சர்க்காருடைய அனுபவம் இவ்விஷயத்தில் எப்படி யிருக்கிறது என்றும் கொஞ்சம் பார்க்க வேண்டும்.

“யுத்தத்தில் சேவை செய்தார்கள் என்பதற்காக சர்க்கார் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக மாஜி ராணுவத்தினருக்கு தரிசு நிலங்களைக் கொடுத்து மாடு வாங்குவதற்குப் பணம் கொடுத்து, எரு வாங்குவதற்குப் பணம் கொடுத்து, விதை வங்குவதற்குப் பணம் கொடுத்து, ஆக இப்படி எல்லாம் வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து, ‘விவசாயம் செய்யுங்கள்’ என்றால் அவர்கள் சொல்லிக் கொள்ளாமல் கூட விவசாயம் செய்வதை விட்டு விட்டு ஓடிவந்து விடுவதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். காரணம் என்ன? பாடுபட்டு, கஷ்டப்பட்டு விவசாயம் செய்தும் அதில் எவ்விதப் பிரயோஜனமும் இல்லை; இது வரையில் இம்மாதிரி நிலங்களில் பாடுபட்டு விவசாயம் செய்து லாபம் அடைந்திருக்கிறவர்களில் ஒரு வரைக்கூட நான் பார்த்ததில்லை என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அதோடு இன்னொரு பிரச்சனையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அநந்தபாய் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தரிசு நிலங்களை அப்படியே நிலமில்லாத விவசாயிகளிடம் கொடுத்தாலும், அதுவும் கொஞ்சம்கூட செளகர்யமில்லாத ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய கையில் கொடுத்தாலும் அவர்கள் அவற்றில் எப்படி விவசாயம் செய்ய முடியும்? அந்தத் தரிசு நிலத்தை அவர்களால் எப்படிப் பண்படுத்த முடியும்? அவற்றுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டுமென்றால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? இதையெல்லாம் நன்கு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். உண்மையிலேயே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கருத்தோடு இந்தத் தரிசு நிலங்களை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதோடு வழங்கப்பட்ட அந்தத் தரிசு நிலங்களில் அவர்கள் பயிர் செய்து லாபமடைந்து சுகமாக வாழ வேண்டுமென்று சொன்னால், அதனால் நாட்டின் உணவுப் பிரச்சனையும் தீரும் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தரிசு நிலங்களை இப்பொழுது இருக்கிறபடியே அந்த நிலமில்லாத ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கையில்

[Sri C. Subramaniam]

[17th February 1955]

கொடுப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. சர்க்கார் தங்களுடைய சொந்தச் செலவில் அந்தத் தரிசு நிலங்களை யெல்லாம் பண்படுத்தி, அவற்றிற்குப் பாசன வசதியையும் செய்து கொடுத்து, பின்னர் அவற்றை அந்த நிலமில்லாத ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பது என்றால் தான் அந்த எண்ணம் ஈடேறும்.

“அதை விடுத்து, ஏதோ எதிர் கட்சிக்காரர்கள் தரிசு நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு மசோதா கொண்டுவந்தார்கள், அதை ஒப்புக் கொண்டு சர்க்காரும் இப்பொழுது ராஜ்யம் பூராவும் கிடக்கின்ற தரிசு நிலங்களை யெல்லாம் பிரித்துக் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று சொன்னால், ஏதோ சர்க்காருடைய பொறுப்பும் அத்துடன் தீர்ந்தது என்கின்ற முறையில், அதாவது பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கும் முறையில்தான் இந்த மசோதாவை ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

“அல்லது உண்மையாக ஏழை எளிய நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும், அவர்களுடைய பொருளாதார நிலமையை உயர்த்த வேண்டும், சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய நிலத்தில் அவர்கள் உண்மையாகவே விவசாயம் செய்து பலன் அடைந்து சுகமாக வாழ வேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயமுள்ள எப்படிப்பட்ட பொறுப்புள்ள சர்க்காரும் இந்த மசோதாவை ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதை நான் நிச்சயமாகத் சொல்வேன்.

“எனென்றால் இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விஷயம் என்னவென்று பார்ப்போம். இந்த மசோதாவின் 7-வது ஷரத்திலே ‘wet land ஆகவோ அல்லது garden, மானுவாரி நிலமாகவோ இருந்தால்’ ஒரு வருக்கு மிக அதிகமாக ஒரு ஏக்கராவும், மிகக் குறைவாக அரை ஏக்கராவும் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், ‘dry land ஆக’ இருந்தால் ஒருவருக்கு மிக அதிகமாக மூன்று ஏக்கராவும் மிகக் குறைவாக ஒன்றரை ஏக்கராவும் தான் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு எந்த விவசாயியும் லாபகரமாக விவசாயத்தைச் செய்ய முடியுமென்று யாரும் எதிர் பார்ப்பதற்கில்லை. இதை நம்பி தையில் இருக்கும் கொஞ்சநஞ்சம் பணத்தையும் அதில் போட்டு விட்டு கடைசியில் மொட்டையடித்துக்கொண்டு வேறு பிழைப்பே நாடி எங்காவது ஊரை விட்டு ஓட வேண்டித்தான் வரும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லிவிடலாம். அதில் அவன் விவசாயம் செய்வான் என்றே, அல்லது அதில் வரும் லாபத்தைக்கொண்டு, கிஸ்தி கட்டி, அவன் பிழைத்து, அவன் குடும்பம் பிழைக்குமென்றே யாராவது சொன்னால் அவர்கள் யாதார்த்த நிலைமையைக் கொஞ்சம்கூட உணராது வெரும் கற்பனா லோகத்தில்தான் சஞ்சரித்துக் கொண்டுருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி விட முடியும். இது கம்யூனிஸ்டுக்குத் தெரியாது என்று சொல்வதற்கில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வருவோம். அதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள் என்றால் அதனால் பல சிக்கல்கள் பின்னால் சர்க்காருக்கே உண்டாகும். அல்லது அதை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள மறுத்து விட்டார்கள் என்றாலும் ரொம்பவும் நல்லது, மக்களிடையே, நாங்கள் உங்கள் நலனுக்காக ஒரு மசோதா கொண்டு வந்தோம், அதை சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ள மறுத்து விட்டார்கள் என்பதாகப் பிரசாரம் செய்யவும் வழி ஏற்படுகிறது என்கிற இரு நோக்கத்தையும் கொண்டே அவர்கள் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று தான் நான் எண்ண முடியும்.

“என் அப்படி அவர்களை சந்தேகிக்கிறேன் என்றால் இந்த மசோதாவில் அவர்கள் நடைமுறைக்குச் சாத்தியமான எந்த விஷயத்தையும் குறிப்பிடவில்லை. உதாரணமாக இந்த மசோதாவில், ‘act to override contract and other law, etc.’, என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் மூன்றாவது ஷரத்தைப் பாருங்கள். இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் அமைக்கப்பட போகிற திருமூர்த்திகளைக் கொண்டே ஒரு கமிட்டி, இந்த நிலத்தை இன்னொருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற தீர்ப்பு அளித்து விட்டது என்றால் அந்த உத்தரவை மாற்ற எந்தக் கோர்ட்டுக்கும் அது

[17th February 1955] [Sri C. Subramaniam]

காரம் கிடையாது. அதற்கு முன்பே ஒரு கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு இருந்தாலும் சரி, பழக்க வழக்கங்கள் எப்படி இருந்தாலும் சரி, எப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் சரி, அவையெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தினால் அடிப்படப்போகிறது. இந்தக் கமிட்டி போடும் உத்தரவை மாற்ற சிலை கோர்ட்டுக்கு அதிகாரமே கிடையாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதிலே நான் சந்தேகப்படக்கூடிய விஷயம் ஒன்றே ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அதாவது இதற்கு முன்னால் நாங்கள் ஏதாவது சட்டம் கொண்டுவந்து அதில் சிலை கோர்ட்டுக்குத் தலையிட அதிகாரம் இல்லையென்று குறிப்பிட்டிருந்தால் உடனே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எழுந்திருந்து அதை பலமாக ஆட்சேப்பிப்பதோடு கூட அப்படிச் செய்வதால் ஜனங்களுடைய ஜீவாதார உரிமையை பறிக்கப்பட்டு விடுவதாகக் கூறுவதுண்டு. ஆனால் இந்த மசோதாவின்படி அமைக்கப்படுகின்ற கமிட்டி கொடுக்கக்கூடிய தீர்ப்பை மாற்ற சிலை கோர்ட்டுக்கு கூட அதிகாரம் இல்லையென்று அவர்களே கொடுத்திருப்பதிலிருந்து எங்களது தத்துவத்தை அவர்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் என்பதை அறியத்தான் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் அவர்கள் சொல்கின்ற நடைமுறையில் சாத்தியமான என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்திக்கவேண்டும். இதற்கு முன்பு எப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தம் அமுலில் இருந்தாலும் சரி, பழக்க வழக்கங்கள் நடைமுறையில் இருந்தாலும் சரி, இதற்கு முன்பே அதைப்பற்றிய வழக்கு கோர்ட்டுக்குச் சென்று அதன் பெயில் போர்டு எப்படிப்பட்ட தீர்ப்பை அளித்திருந்தாலும் சரி, இன்னொருக்கு இந்த நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கமிட்டியார் தீர்ப்பளித்துவிட்டால் அதை மாற்றவேண்டியது என்று சொல்வது நியாயத்திற்குப் பொறுத்தமா என்று பார்க்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக்கொண்டு சாக வேண்டுமென்பதற்காகவே இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

“நான் வக்கீலாக இருந்த காலத்தில் கோர்ட்டுக்கு வந்த ஒரு வழக்கு என் ஞாயகத்திற்கு வருகிறது. இப்படித்தான் அவசரம் அவசரமாக நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற உத்தரவுபோடப்பட்டு, அதனால் ஒரு கர்ணம் ஒரு நிலத்தை ஒரு குடியானவருக்கு “இதுதான் உன்னுடைய நிலம்” என்று காட்டிவிட்டுப் போய்விட்டார். சர்க்காரே தனக்கு அந்த நிலத்தை வழங்கி விட்டதாக அந்த விவசாயி எண்ணிக் கொண்டு அதில் விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டான். ஆனால் அந்த நிலம் ஏற்கனவேயே இன்னொருவரின் அனுபவத்திலேயே பல வருஷங்களாக இருந்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. அவர் இவரை அங்கே விவசாயம் செய்யக்கூடாது எனத் தடுக்க அதனால் சச்சரவு முற்றி ஒரு கொலையே நடந்து கடைசியில் அந்தக் கேஸ் கோர்ட்டுக்கு வந்தது.

“அதைப்போலவே இந்தச் சட்டத்தை ஒப்புக்கொள்வதனால் நாட்டில் பல கொலைகள்தான் நடைபெறும் தவிர, பல இடங்களில் பெரும் குழப்பங்கள்தான் உண்டாகும் தவிர, சுமுகமான முறையில் நிலம் பிரித்துக் கொடுக்கும் பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுடியாது என்று நான் நிச்சயமாகச் சொன்னேன். குறிப்பாகப் பாருங்கள். ஒரு நிலத்தைத் தவிர வேறொருவருக்கு அந்த கமிட்டி வழங்கி விடுகிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; கமிட்டி வழங்கி விட்டால் வழங்கினதுதான். அதை சிலை கோர்ட்டுக் மாற்றமுடியாது என்று இந்த மசோதாவினை விதி. நிலம் வழங்குவதில் தவறுதல் நடந்துவிட்டது என்பதை கமிட்டி யாரினை கணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் வழங்கிய தீர்ப்பை அவர்களே திருத்தமுடியாது என்றால் அதுவும் கூட முடியாது. நிலத்தைவழங்க அதுமாதிரி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, நிலம் தவறுதலாக வழங்கப்பட்ட விட்டால் அந்த உத்தரவை மாற்ற அந்தக் கமிட்டிக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் இந்த மசோதாவில் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த மூன்று பேர்கள் கொண்ட கமிட்டி கொடுக்கும் முடிவே கடைசியானது, முடிவானதும் கூட. இதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்றால் இது முடிக்கின்றகாரியமா? இருக்கின்ற நிலத்தை அது முன்பே யாருக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் யாருக்குகாவது வழங்கி

[Sri C. Subramaniam] [17th February 1955]

விவசாயிகள். பின்னால் அதன் காரணமாக நாட்டில் பெரும் குழப்பம் ஏற்படும். 'சர்க்கார் எப்படிப்போனால் என்ன' என்கின்ற முறையில்லாத மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் நிச்சயம் சொல்லமுடியும்.

"அதுவும் இந்த மசோதாவை கனம் ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி draft பண்ணியிருக்கிறார். விவசாயத்தில் நல்ல அனுபவமுள்ள கனம் ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்கள் இதைத் தயாரித்திருப்பார்களேயானால் இப்படிப்பட்ட சிக்கல்களை யெல்லாம் நன்கு உணர்ந்து நடைமுறைக்குச் சாதியமான வகையில் அது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் என்றே நம்புகிறேன். விவசாயத்திற்கும் கனம் ஸ்ரீ ராமமூர்த்திக்கும் எவ்வளவு சம்பந்தம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நானாவது ஒரு பரம்பரை விவசாயி. எல்லாவுடைய குழந்தைப்பருவத்திலே நான் அடிக்கடி காட்டிலே வேலை செய்திருக்கிறேன், உழைந்திருக்கிறேன், கவலை ஒட்டியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் கூட கிராமத்திற்குச் சென்றால் காட்டுக்குப்போகக்கூடிய வழக்கம் எனக்கு உண்டு. ஆனால் அப்படிப்பட்ட வழக்கம் எதுவுமில்லாத கனம் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி, அதுவும் பட்டணவாசத்திலேயே பெரும் பகுதியைச் சுழிக்கும் கனம் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி, நகரப்புறங்களிலுள்ள தொழிற்சாலைகளிலேயே தன் நடவடிக்கை பூராவையும் செய்துகொண்டிருக்கும் கனம் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி விவசாயம் சம்பந்தமாக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் அது இப்படித்தான் இருக்கும் என்பதற்கு அத்தாட்சியாக விளங்குகின்றது இந்த மசோதா. (பலத்த ஆரவாரம்.) இதற்கு போதுமான சாட்சியங்களை இதிலிருந்து காட்டமுடியும்.

"இந்த மசோதாவிலுள்ள இரண்டாவது ஷரத்தில் ஷந்தாவது உட்பிரிவில்.

" "dry land", "garden land", "wet land", "thottam land", "manavari land" and all other kinds of land shall have the same meaning as in Government revenue registers and records"

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதில் கண்டுள்ள dry land என்றால் என்ன, மானாவரி land என்றால் என்ன என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் கனம் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களை 'dry land' என்றால் என்ன, மானாவரி land என்றால் என்ன, என்று கேட்டேன். அவர் dry land என்றால் கிணறு வெட்டி அதிலிருந்து தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய பிரதேசங்கள் என்றும், 'மானாவரி land' என்றால் மழையை மாத்திரம் நம்பி இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்கள் என்றும் சொன்னார். அப்படியென்றால் 'garden' என்றால் என்ன என்று கேட்டேன். 'மா, பலா, கழுகு போன்ற மரங்களுடைய தோட்டங்கள்' என்று குறிப்பிட்டார். அப்பறம் 'தோட்டம்' என்றால் என்ன என்று கேட்டேன். அதற்கு கிணறு வெட்டி தண்ணீர் பாய்ச்சி விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலங்கள் தோட்டம் என்றார்.

"இவர்கள் 'waste land' ஐ, ஏழை, நிலமில்லாத பொழி லாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த வேஸ்ட்லாண்ட்களில் எப்படி 'வெட் லாண்ட்', கார்டன் லாண்ட், தோட்டம் முதலிய எல்லாம் இருக்குமென்று கேட்கிறேன். (கிரிப்பி.) தரிசாகக் கிடக்கக்கூடிய நிலங்களில் இது நஞ்சைப் பகுதி, இது தோட்டப் பகுதி, இது புஞ்சைப் பகுதி என்றெல்லாம் பாகுபாடு எங்கேயிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"மசோதாவைப் படிக்காமலேயே பேசுவதில் என்ன பிரயோஜன மிருக்கிறது?"

4-50
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"கனம் எதிர்க்கட்சி உப தலைவருக்கு நான் மசோதாவை நன்றாகப் படித்திருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நான் படித்தேன் என்றாலும், நன்றாக ஊன்றிப் படித்திருக்கிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கு வேண்டுமென்றாலும் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

[17th February 1955] [Sri C. Subramaniam]

"இந்த மசோதாவின் 2-வது ஷரத்திலே, 5-வது உட்பிரிவில் 'ட்ரை லாண்ட், கார்டன் லாண்ட், வெட் லாண்ட், தோட்டம் லாண்ட், மானாவரி லாண்ட்', என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு இந்த மசோதாவின் 7-வது ஷரத்தைக் கொஞ்சம் படித்துப் பாருங்கள்.

"7. Maximum and minimum allotment.—In the allotment of waste lands no person shall be allotted more than one acre and not less than half an acre if wet, garden, thottam or manavari and not more than three acres or less than one and a half acres if dry."

என்பதற்காக ஒருவருக்கு வெட் லாண்ட், கார்டன், தோட்டம், மானாவரி நிலங்களாக இருந்தால் மிக அதிகபட்சம் ஒரு ஏக்கரும், மிகக் குறைந்த பட்சம் ½ ஏக்கரும் வழங்க வேண்டுமென்றும், ட்ரை லாண்டாக இருந்தால் ஒருவருக்கு மிக அதிக பட்சம் 3 ஏக்கரும், மிகக் குறைந்த பட்சம் 1½ ஏக்கரும் வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறீர்களே, waste land-களில் தோட்ட நிலம் என்றும், கார்டன் நிலம் என்றும், வெட் லாண்ட் என்றும் உண்டா என்று கேட்டதற்கு, 'அவற்றை நாங்கள் அவ்வளவு தூரம் ஆழ்ந்து யோசித்துப் பார்க்கவில்லை, சர்க்கார் அதை ஒப்புக்கொள்ளும் என்கின்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருந்தால் தானே நாங்கள் அவற்றை யெல்லாம் பார்த்துப் போடுவதற்கு' என்று சொன்னார். அப்படியென்றால் சர்க்கார் இந்த மசோதாவை ஒப்புக்கொள்ளாது என்பதற்காக முன்பே ஒருவித அபிப்பிராயத்திற்கு வந்துவிட்டாலும் பிரசார நோக்கத்திற்காக இப்படி சரியாக எதையுமே யோசிக்காமல் ஒரு மசோதாவைத் தயாரித்துக் கொண்டுவந்து அதை விவாதிக்க வேண்டுமென்றால் இது என்ன ஒரு விளையாட்டா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்துடனேயும், அதைச் சபையினரும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடனேயும் எந்த மசோதாவும் நல்ல முறையில் யோசித்துத் தயாரிக்கப்படவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுவதிலிருந்தே அவர்கள், இதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு அமுல் நடத்தவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்துடன் தயாரித்திருப்பாகத் தோன்றவில்லை.

"அப்படியிருக்கும்போது ஸ்ரீ வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர் தன்னுடைய சட்ட மூளையை உபயோகப்படுத்தி இந்த மசோதா ரெ தவும் நன்றாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், இந்தச் சட்டத்தை உள் நோக்கிப் பார்த்தாலும் அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமென்று எப்படிச் சொன்னார் என்று தெரிய வில்லை. அவர் தன்னுடைய எப்படிப்பட்ட விவசாய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு அப்படிச் சொன்னார் என்பதும் எனக்குத் தெரிய வில்லை."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"On a matter of personal explanation, Sir, I am certainly happy that the Hon. Minister is in a very humorous mood and not in a very serious mood. He has developed his speech as if we have come to the stage of moving amendments to the Bill but that stage has not yet been reached. We do not know what sort of amendments will be moved during the second reading of the Bill, if the Bill is taken into consideration. When I said that the Bill had been soundly worded I only meant that the principle of the Bill had been well stated. I did not mean that the Bill should be accepted as it is with a mere dotting of the i's and dashing of the t's."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"அவர் ஆதரிக்கின்ற பற்றி ரொம்பவும் சந்தோஷம்.

[Sri C. Subramaniam] [17th February 1955]

“இதில் இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றியும் பார்க்கவும் வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் இரண்டு விதமான நிலப்பிரச்சனை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒன்று! ஏராளமான நிலங்கள் ஒரு சிலரிடையே குவிந்து கிடக்கும் பிரச்சனை. மற்றொன்று ஏராளமான மக்களிடையே சிறிது நிலமாகப் பிரிந்து மூலைக்குக் கொஞ்சமாகச் சிதறிக் கிடக்கும் பிரச்சனை. பெரு நிலச்சுவாந்தார்களின் பிரச்சனையைச் சமாளிப்பது ஒரு புறமிருக்க, நாட்டிலுள்ள நிலங்களெல்லாம் மிகச் சிறிது சிறிதாக பிரிக்கப் பட்டு வரப்பிடிப்பட்டுக் கிடப்பதினால் விவசாயத்தொழிலை லாபகரமாக இன்றைக்குச் செய்யமுடியாமல் பல விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையை எப்படித் தீர்ப்பது என்று சர்க்கார் ஒருபுறம் திணறிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது நாம் இந்த மசோதாவை ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம் என்று வைத்துக்கொண்டால் அதனால் என்ன ஏற்படுகின்றது? இருக்கக்கூடிய தரிசு நிலங்களை அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர், ஒன்றரை ஏக்கர் என்று இந்தச் சட்டப்படி பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால், நான் சொன்ன இரண்டாவது நிலப்பிரச்சனையை இது மேலும் அதிகப்படுத்து மே தவிர அதைச் சமாளிக்க சர்க்காருக்கு உதவி செய்யாது. அதோடு இப்படியே பிரித்துக்கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும்கூட, அந்தப் பெரும்பான்மையான நிலங்களில் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. இரண்டாவதாகப் பிரித்துக்கொடுக்கும் நிலத்தை அந்த விவசாயி விற்க முடியாது, அடமானம் செய்ய முடியாது. உழதாலும் அல்லது உழாது பேருக்காக நிலத்தை வாங்கிப் பேசாமல் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் இருக்கவேண்டியதுதான். அவர்களுடைய சந்ததியாருக்குக்கூட அந்த நிலத்தைப் பராதினம் செய்யும் பாத்தியம் கிடையாது என்று ஷரத்து 8-இல் இரண்டாவது பாராவில் சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இப்படியாக இந்த மசோதா பூராவிலும் பல குறைகள் காணப்படுவதை என்னால் காட்டிக் கொண்டே போகமுடியும்.

“இந்த மாதிரி தவறுகள் இருந்தால் அதற்குத் திருத்தங்கள் கொடுத்து அவற்றைத் திருத்தக் கூடாதா என்று சொல்லப்படலாம். திருத்தலாம். ஆனால் எப்படித் திருத்துவது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு தவறு, இரண்டு தவறு இருந்தால் சலபமாகத் திருத்திவிட முடியும். ஒரே தவறு இருந்தால் எப்படித் திருத்த முடியும்? ஒரு வேளை ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணய்யர் அவர்களால் முடியுமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஏன்னைக் கேட்டால் இந்த மசோதாவையே கிழித்து எறிந்து விட்டு வேறு ஒரு மசோதாவை பூராவாகவும் draft பண்ண வேண்டியே ஏற்படும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும்.

“ஆகவேதான் இதை அப்படியே ஒப்புக்கொண்டால் அதன் மூலமாக இருக்கிற கஷ்டங்கள் போதாதென்று மேலும் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“இந்த மசோதாவைப் பிரேரித்துப் பேசும்போது ஸ்ரீ சி. கந்தசாமி அவர்கள் தன்னுடைய அபார மூனையின் திறமையை யெல்லாம் உபயோகித்து, இந்த மாதிரியாக இந்தச் சட்டப்படி ராஜ்யத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களை யெல்லாம் நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் அதனால் பெரிய நிலப் பிரபுக்களுடைய நிலங்களை அதிகக் குத்தகைக்கு யாரும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு போய் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள், என்று சொன்னார். அவர் சொல்லவந்திருந்து ஏதோ ஒரு சில குறிப்பிட்ட உத்தேசங்களையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் சுற்றி வளைத்து இந்த மாதிரியாக ஒரு மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் எதுவும் சர்க்காருக்குக் கிடையாது. நல்ல பண்படுத்தக்கூடிய நிலங்கள் எங்காவது இருந்தால் அவை எல்லாம் நிலமில்லாத ஏழை விவசாயக் கூலிகளுக்குப் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதே சர்க்காருடைய நோக்கம். அதற்காக நிலம் கொடுத்தோம் என்ற பேருக்காக காடு மேடு கரம்பு நிலங்களை யெல்லாம் அவர்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுத்து, அவர்கள் அதில் விவசாயம் செய்யமுடியாது, தங்களிடமிருக்கும் கொஞ்சதஞ்சு பணத்தையும் அதில்

[Sri C. Subramaniam] [17th February 1955]

போட்டு நஷ்டம் அடையும்படி செய்யவேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய நோக்கமல்ல. விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலங்களை நிலமற்ற ஏழைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கும்படி ஏற்கனவே உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அதிலே பல தகராறுகள் ஏற்பட்டன. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக முயற்சி செய்து பார்த்தோம்.

“குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தை கனம் உதவி சபாநாயகர் மூலமாக சபையினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலப் பிரச்சனையை சர்க்கார் உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத் துடன்தான் ஆக்தூரில் 50 ஆயிரம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்களை எடுத்து அவற்றை நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு விநியோகிக்கும்படியாக உத்திர விட்டிருக்கிறோம். சென்ற மாதத்தில் 12 ஆயிரம் ஏக்கரா வரை பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் 50 ஆயிரம் ஏக்கராவும் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டுவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அங்கே சர்க்காருக்கு ஏற்படுகின்ற அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் அதே திட்டத்தை சர்க்கார் விஸ்தரிக்க நிச்சயமாக ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று சபையினருக்கு உறுதியளிக்கிறேன்.

“குறிப்பாக இந்தத் தரிசு நிலத்தை விநியோகிப்பதில் ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி குட்டைப் புறம்போக்கு, ஆற்றுப் புறம்போக்கு நிலங்களுக்குத்தான் நான், நீ எனப் பலர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்களே தவிர, மற்ற நிலங்களுக்கு யாரும் விண்ணப்பம் போடமாட்டேன் என்கிறார்கள். சட்டம் கொண்டுவந்து இரண்டே மாதத்தில் எல்லா நிலங்களையும் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் எல்லோரும் விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அதனால் உணவுப் பிரச்சனையே தீர்ந்துவிடும் என்று பேசுகின்ற கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் குறிப்பாக இவ்விஷயத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களது எண்ண மெல்லாம் வெறும் கனவாக இருக்கிறதே தவிர, காரியத்தில் நிறைவேறும் காரியங்கள் அல்ல. ஒரு வருஷத்தில் இந்த ராஜ்யத்தை ஒரு சுவர்க்க லோகமாக ஆக்கிவிடுவோம் என்று அவர்கள் சொல்வதுபோல் தானிருக்கிறது.

“ஏனென்றால் எல்லா தரிசு நிலங்களுக்கும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு யாருமே முன்வராதபோது எப்படி சட்டம் கொண்டுவந்து விநியோகிக்க முடியுமென்று கேட்கிறேன். நாமே வலியக் கூப்பிட்டுக் கொடுத்தாலும் கூட, இந்தத் தரிசு நிலத்தை யார் பயிர் செய்ய முடியுமென்று சொல்லி விட்டுப்போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே சட்டத்தினால் ஒருவிதமான பிரயோஜனமும் இருக்கப்போவதில்லை.

“ஏனென்றால் இன்றைக்கே நல்ல நிலங்கள் எல்லாம், விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்கான தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் நிலமில்லாதவர் களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சில இடங்களில் நியாயமான செலவாக இருந்தால் அந்தப் பணத்தையும் சர்க்கார் கொடுத்து உதவி செய்கிறார்கள். அதைப்போலவே எல்லாத் தரிசு நிலங்களும் வழங்கப் படவேண்டுமென்றால் அவற்றை அப்படியே நிலமில்லாத விவசாயக் கூலிகளுக்கு விநியோகிப்பதைவிட பொதுமக்களின் விரிப்பணத்திலிருந்து கொஞ்சம் தொகையை எடுத்து அந்தத் தரிசு நிலங்களை விவசாயம் செய்யக் கூடிய வகையில் திருத்தி பின்னர் அவற்றை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால்தான் நல்லது. சபை அப்படிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்பட்டாலும் அப்படியே செய்யலாம். அதைவிட விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலமோ, செய்யவே முடியாத நிலமோ அதைப்பற்றி கவலையில்லை. இருக்கின்ற தரிசு நிலத்தை யெல்லாம் ஆளுக்கு அரை ஏக்கரா, ஒரு ஏக்கராவாகப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது விவசாயிகள் நன்மை அடைய வேண்டுமென்பதற்குச் சொல்வதாக தோன்றவில்லை. அவர்கள் எல்லாம் இன்னும் பலவிதமான நஷ்டங்களை அடைந்து கஷ்டப்பட வேண்டுமென்பதற்குச் சொல்லப்படுவதாகவே

[Sri C. Subramaniam] [17th February 1955]

தோன்றுகிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் சர்க்காருக்குக் கொஞ்சம்கூட இல்லாததின் காரணமாகத்தான் சர்க்கார் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் எங்கெங்கே விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்கான நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் கணக்கெடுத்து நில மில்லாத விவசாயிகளுக்கு அவற்றை பிரித்துக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டுவரப்படுகிறது. அதுவும் ஸ்ரீ ரத்னம் அவர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் முக்கியமாக இந்த நிலங்கள் பிரித்துக்கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவர்கள் சக்தி பெற்று, பொருளாதார வளம் பெற்று, மற்ற சமூகத்தார்களைப்போலவே உயர்ந்த நிலைமைக்கு வரவேண்டுமென்ற கருத்தோடுதான் அவர்களுக்குப் பல சௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்கப்பட்டு வருவதைப்போலவே நிலங்கள் விநியோகம் செய்வதிலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரையில் சர்க்கார் அவர்களுடைய சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகச் செய்துகொண்டு வந்திருக்கும் நன்மைகளை உத்தேசித்து அவர்கள் சர்க்காருக்கு மிகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவற்றுக்காக சர்க்காருக்கு நன்றி செலுத்தினாலும் செலுத்தாவிட்டாலும் அவர்களுடைய சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக சர்க்கார் இன்னமும் பல சௌகரியங்களை அவர்களுக்குச் செய்து கொண்டேதான் இருப்பார்கள். அதில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகப்படவேண்டிய நிலை என்கின்ற உறுதியையும் அவருக்கு அளிக்கிறேன்.

“கடைசியாக நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தை மாதிரி சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதற்குக் காரணம் கொள்கை அடிப்படையில் எந்த விதமான வேற்றுமையும் இருப்பதால் அல்ல. இந்த மசோதா சரியான முறையில் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். இதை ஒப்புக்கொண்டால் இன்றைக்கு இருக்கிற கஷ்டங்கள், சிக்கல்கள் எல்லாம் இன்னும் அதிகப்படுமே தவிர இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க உதவாது என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகையால் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் தங்கள் கட்சியினரால் பிரேரிக்கப்பட்டதால் அதை ஆதரிக்கவேண்டுமென்ற கருத்து இல்லாமல், கட்சி மனப்பான்மைக்கே இடம் கொடுக்காமல் நான் கூறிய காரணங்களை எல்லாம் நன்கு யோசித்து மனம் மாறி இந்த மசோதாவையே எதிர்ப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

5 p.m. DEPUTY SPEAKER:—“I wish to adjourn the House. I would like to know how long it will take the hon. Member Sri C. Kandasamy to finish his speech.”

SRI C. KANDASAMY:—“Sir, I will finish it as quickly as possible, at the most within ten minutes.”

SRI K. RAJARAM NAIDU:—“No, no, five minutes.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரண தினங்களில் சர்க்கார் எவ்வளவு அவசரமாக அவர்களுடைய மசோதாவைக் கொண்டுவந்தாலும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் உட்கார்ந்து அதை விவாதித்து சபையில் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அது விஷயத்தில் சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்பதற்காக இரவு பத்து மணிக்குக்கூட நாங்கள் சபைக்கு வந்து ஒத்துழைத்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த மசோதா எதிர்க்கட்சியிலிருந்து பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக ஐந்து மணிக்கு மேல் ஒரு பத்து நிமிஷம்கூட உட்கார முடியாது என்கின்ற முறையில் சர்க்கார் அவசரப்படுவது கண்டு வருத்தப்படுகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறியவற்றுக்கு பதில்கூற ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்களுக்குப் போதுமான நேரம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றும், அவர் பதில் கூறிமுடிந்தவுடன்

[17th February 1955] [Sri C. Kandasamy]

சபையின் ஓட்டுக்கு விடப்பட்டு அந்த மசோதா நிறைவேறுகின்ற வரையில் அல்லது நிராகரிக்கப்படுகின்ற வரையில் சபை உட்கார வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI C. KANDASAMY:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் கொள்கையை வரவேற்று அனேகமாக எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடைசியாகப் பேசிய கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் மசோதாவில் அடங்கியிருக்கக்கூடிய சில விஷயங்கள் யதார்த்தத்திற்குப் புறம்பானவை போல நையாண்டி செய்யும் வகையில் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவே ரொம்ப விளையாட்டுத்தனமாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், பொறுப்பற்ற முறையில் எதையும் கவனிக்காமலே டிராப்ட் செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும், அதுவும் விவசாயமே இன்னதென்று தெரியாத ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி அவர்களால் டிராப்ட் செய்யப்பட்டால் இப்படித்தான் இருக்கும் என்பதற்கு உதாரணமாக விளங்குவதாகவும், வேடிக்கையும், நையாண்டியும் கலந்த முறையில் பேசினார்கள். உண்மையிலேயே யார் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய யதார்த்தத்தை உணர்ந்து கொள்ளாமல் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு உணர்த்தவே நான் எழுந்திருக்கிறேன்.

“தோழர் ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு விவசாயம் என்றால் இன்னதென்றே தெரியாது என கனம் நிதி அமைச்சர் சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல. அது உண்மையும் ஆகாது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு விவசாயத்தைப்பற்றி எவ்வளவு தெரியுமோ, ஏன் அதைவிட ஒரு படி மேலேயே ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி அவர்களுக்கும் விவசாயத்தைப்பற்றிய நுணுக்கங்கள் எல்லாம் தெரியும். அவர் கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர்தான். ஆகவே அவருக்கு விவசாயம் தெரியுமா, தெரியாதா என்கின்ற பிரச்சினைக்கே இடமில்லை. அது ஒருபுறமிருக்க, கனம் நிதி அமைச்சரைக் கேட்கிறேன், அவர்களுடைய இலாக்காவிலுள்ள எத்தனை காரியதரிசிகளுக்கு விவசாயம் என்றால் என்ன என்று தெரியும்? மாடுகளில் காளை மாடு எது, பசு மாடு எது என்று காட்டக்கூடத் தெரியாத எவ்வளவு கலெக்டர்களை, எவ்வளவு தாசில்தார்களை, எவ்வளவு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய சர்க்காரிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியுமா என்று கேட்கிறேன். காளை மாடு எது, பசு மாடு எது என்று கூடக் காட்டத் தெரியாத அதிகாரிகளை விவசாய இலாக்காவில் வைத்துக்கொண்டு அவர் இவ்வளவு வாய்ப்பந்தல் போட்டால் விவசாயத்தை ஜீவனப்போய்த் தொழிலாகக் கொண்டு, வாழ்ந்து வருகின்ற எங்களுக்கு திருப்பிப் பேச ஒன்றுமே தெரியாதென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ராஜ்யத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களை எல்லாம் ஏழை எளிய நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு நாங்கள் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தால் அதன் அவசியத்தை, அதன் அவசரத்தை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாமலே இன்றைக்கு நையாண்டி செய்து பேசலாம்; கிண்டல் செய்தும் பேசலாம். இன்றைக்கு இவரே இதை ஒப்புக்கொண்டு தரிசு நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முன்வராவிட்டால் நாளைக்கு தங்கள் தலைவிதியை தாங்களே நிர்ணயித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பது விவசாயிகளுக்குத் தெரியும். எப்படி நிர்ணயித்துக்கொள்வது என்பதையும் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். நாளைக்கு இந்தச் சட்டத்தை இந்தச் சர்க்காரே வலுக்கட்டாயமாகக் கொண்டுவரவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படப் போகிறது என்பதை நான் அறிவேன். அது வேறு விஷயம்.

“ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்பொழுது, ‘தரிசு நிலங்களில் தோட்டப் பகுதி நிலமாவது, கார்டன் பகுதி நிலமாவது, நஞ்சைப் பகுதி நிலமாவது, இவர்கள் ஏதோ தரிசு நிலங்களை விநியோகிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, ஊரிலிருக்கிற நிலங்களை எல்லாம் கண்படி விநியோகித்துவிட்டு வீண் தகராறை உண்டாக்கப் பார்ப்பார்கள்’

[Sri C. Kandasamy] [17th February 1955]

படுகிறது. அதைத்தவிர ஏழை எளிய விவசாயி நன்மை அடையவேண்டுமென்ற கருத்தோடு ஒரு சீர்திருத்தச் சட்டம் ஏதாவது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படியிருக்கும்போது இந்த மசோதாப்படி நீங்கள் அரை ஏக்கராதான் கொடுக்கிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், அவன் அதில் லாபகரமாக விவசாயம் செய்ய முடியாது என்பது ஒருபுறமிருக்கட்டும். நிம்மதியாக தனக்கும் ஒரு அரை ஏக்கரா நிலம் உண்டு என்கின்ற மன நிம்மதியோடு அவன் சாக மாட்டானா? உங்களை விவசாயம் செய்வதற்குக்கூட நிலம் கேட்கவில்லை. உங்கள் ஆட்சியில்பட்ட துன்பம் போதும். நிம்மதியாக தன்னுடைய சொந்த நிலம் என்று ஒரு இடத்தில் படுத்துச் செத்துப்போவதற்காகவாவது ஒரு அரை ஏக்கரா நிலம் கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம். 'என்னுடைய சொந்த நிலத்தில் படுத்து நான் உயிரை விடுகிறேன்,' என்ற நிம்மதியாவது அந்த ஏழை விவசாயிக்கு இருக்கட்டும் என்றுதான் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

"கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்பொழுது மிக வேடிக்கையாக திருமூர்த்திகள் கொண்ட கமிட்டி இன்னொருக்கு இன்ன நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால், அதை மாற்ற வேறு யாராலுமே முடியாது என்று சொன்னார்கள். அந்தத் திருமூர்த்திகள் யார்? கம்யூனிஸ்ட்கள் இருக்கவேண்டுமென்கிறார்களா? ஒவ்வொரு தாலுக்காவுக்கும் அமைக்கப்படுகிற கமிட்டியில் அந்தத் தாலுக்கா தாசில்தார், அந்தத் தாலுக்காவிலிருந்து சட்டசபைக்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் சட்டசபை பிரதிநிதி, அந்தத்தாலுக்காவுக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஜில்லா போர்டு மெம்பர் ஆகியோர் இருக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களைவிட வாய்ப்பு வேறு எந்த நபர்களைக் கமிட்டியில் போடவேண்டுமென்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

"யதார்த்தத்தை உணராமல், மசோதா முழுவதும் ஒரே தவறாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு அதைத் திருத்துவது என்பதே முடியாத காரியம், ஆகவே இதைக் கீழித்தே எறியவேண்டுமென்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். பெரிய சட்ட இலாக்காவையும், பெரிய பெரிய சட்ட நிபுணர்களையும் வைத்துக்கொண்டு இவர்கள் இதுவரையில் தயாரித்திருக்கின்ற மசோதாக்களில் எத்தனை சட்டங்கள் கோர்ட்டுகளால் கீழித்து எறியப்பட்டிருக்கின்றன என்பது இந்த ராஜ்ய மக்களுக்கு எல்லாம் தெரியாது என்று அவர் எண்ணிக்கொண்டுவிடவேண்டாமென்று அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேறு காரியங்கள் எதிலுமே கவனம் செலுத்த முடியாமல் ஒவ்வொரு நாளும் எவ்வளவு திருத்த மசோதாக்கள் சபை முன்பு சர்க்காரால் கொஞ்சம்கூட வெட்கமில்லாதபடி கொண்டுவரப்படுகின்றன என்பது எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். இன்றைய தினம் இந்தப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிற நாங்கள் நிச்சயமாக நாளைக்கு அந்தப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து அவர்களைப் போலவே பல சட்டங்களைக் கொண்டுவர முடியும்; கொண்டுவரத்தான் போகிறோம் என்பதையும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மறந்துவிட்டுப் பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்நாட்டு அரசியல் சட்டப்படி இன்றைக்கு கோவணம் கட்டிக்கொண்டு மாடு மேய்த்துக்கொண்டிருப்பவன்கூட நாளைக்கு ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்து, அதுவும் நிதி மந்திரி ஸ்தானத்தில் அமர்ந்து பல சட்டங்களைப் போட முடியும். முடியாதது ஒன்றுமில்லை. ஆகவே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள்தான் படித்துவிட்டோம் என்கின்ற பெருமையிலே, ஒன்றும் கிண்டலாக, நையாண்டியாகப் பேசத் தேவை யில்லையென்று அவருக்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

5-10 ப.ம. "இந்த மசோதா ஒப்புக்கொள்ளப்படுமா, ஒப்புக்கொள்ளப்படாதா என்பது எங்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. நாங்கள் ஒரு மசோதாவைப் பிரேரிக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு கவர்னர் பிரான் 'permission refused' என்று போட்டு அனுப்பிவிடுவார்கள் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும்.

17th February 1955] [Sri C. Kandasamy]

"அதை யெல்லாம் கருத்தில் வைத்துக்கொண்டே, நாட்டில் இன்றைக்கு இருக்கும் யதார்த்த நிலைமையையும் நன்கு பரிசீலித்து, அதற்கு ஏற்ப மிகக் குறைந்தபட்சமாக ஒவ்வொரு நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கும் ஒரு ஏக்கரா கொடுங்கள், அவர்களை அதில் சொந்தமாக உழைத்துப் பாடுபட்டுப் பிழைப்பார்கள், அவர்களுக்கே அந்த நிலத்தை விற்கவோ, அடமானம் செய்யவோ அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டாம். உழைத்துப் பிழைக்கின்ற வரையில் அந்த நிலத்திலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்படமாட்டார்கள் என்றமிகக் குறைந்தபட்ச உத்தரவாதத்தையாவது அளியுங்கள் என்றுதான் இந்த மசோதாவில் கேட்டிருக்கிறோம். அதற்கு நையாண்டி செய்து பேசினால் எங்களுக்கும் பேசத் தெரியும். தெரியாது என்பது இல்லை. இந்த மாதிரியாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினால் அதனால் எங்களுக்குப் பெருமை ஏற்படும் என்றோ, எங்கள் கட்சிக்குப் பலம் ஏற்படும் என்றோ கருதி நாங்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரவில்லை. இந்த மசோதா ஏற்பட்டால் அவர்களுடைய கட்சியின் நலன் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுவிடுமே, இப்பொழுதுபோல் தங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கே நிலம் வழங்க முடியாது போய்விடுமே என்கின்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் வேண்டுமானால் இதை எதிர்க்கலாம். அதைப்பற்றியும் நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. லட்சக்கணக்கான ஏக்கரா நிலம் நம் ராஜ்யத்தில் தரிசாகக் கிடக்கும்போது அதை ஆளுக்குக் குறைந்த பட்சம் ஒரு ஏக்கரா வீதம் கொடுத்தால்கூட லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை அளிக்க முடியும். ஒரு ஏக்கராவில் மிகக் குறைந்தபட்சம் ஒரு மூட்டை தானியம்தான் விளைவிக்க முடிந்தது என்றாலும் இந்த ராஜ்யத்தில் இன்னும் லட்சம் மூட்டை தானியங்களை அதிகப்படியாக விளைவிக்க முடியும் என்கிறது போன்ற விரிவான, தேச நலனை, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகளின் நலனை உத்தேசித்தே நாங்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். தவறு இருந்தால் எடுத்துக்காட்டினால் நாங்கள் கொடுத்திக் கொள்ளுகிறோம். அவர்களைப் போல், 'நாங்கள் கொண்டுவரவாவது அதற்குத் திருத்தம் கொடுக்கவாவது,' என்கின்ற எண்ணம் எங்களுக்குக் கிடையாது. அதைவிட்டு இந்த மசோதா கீழித்தெறியப் படுகின்ற மசோதா என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்கள்னையானால், அவர் படிப்பினால் ஏற்படுகின்ற பெருமையிலேதான் அப்படி யதார்த்தத்தை உணர்ந்து கொள்ளாமல் பேசுகின்றார். ஆனால் யாரும் வெகு சலபமாக பி.ஏ. பி.எல். படுத்து விட முடியும், ஆனால் உலக அனுபவத்தைத்தான் படிக்க முடியாது. படிப்பினால் மாதிரம் உலக அனுபவம் யாருக்கும் ஏற்பட்டுவிடாது', என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு நான் இந்த மசோதாவை சபையின் முடிவுக்கே விடவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, the point for consideration is this. I pointed out the difficulties which this Bill is likely to create even in the distribution of land. I also gave an assurance to the House that it is the intention of the Government to distribute these waste lands as early as possible. There is no use of distributing merely waste lands unless those to whom lands are allotted are able to cultivate them, and we should make it possible for them to cultivate them. We are now making an experiment in Atur taluk in the district of Salem in the matter of distribution of waste lands, and we are hoping that it will be possible to distribute these lands by executive action alone. But the Government would not hesitate to bring any legislation if it is ultimately found that legislation is necessary for the purpose of distributing these lands. We are hoping that it would be possible to do it even within the administrative structure by executive action alone. That is why, I explained in detail the various pitfalls which this present Bill is likely to lead to and not that I want to assert

[Sri C. Subramaniam] [17th February 1955]

that we have got the monopoly of wisdom and that we alone can frame Bills. All I want to point out is that this not a proper Bill. Hon. Member Sri C. Kandasamy may be able to claim that he can frame a much better Bill than any of us can do. I do agree but that does not mean that he can justify the principles of this Bill. That is all I want to say, considering the nature of the Bill and also considering the fact that we are making an attempt to distribute lands by executive action. If it is found ultimately necessary within the next three or six months that legislation is absolutely necessary for solving this problem, then we will not hesitate to bring in a legislation and a proper one. I appeal to the mover of the Bill not to press the motion in view of the assurance given unless the Opposition wants to make political capital out of this Bill."

(Mr. Speaker resumed the Chair.)

MR. SPEAKER:—"May I know whether the hon. Member is withdrawing the motion?"

SRI C. KANDASAMY:—"I am not withdrawing the motion."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Distribution of Waste Land Bill, 1954 (L.A. Bill No. 34 of 1954), be taken into consideration at once.'"

The motion was put and declared lost.

5-20
p.m.

A poll was demanded and the House divided as follows:—

Ayes—38.

Sri A. Ratnam.
" N. Ratna Gounder.
" M. P. Subramanyam.
" P. Rangaswami Reddiar.
" T. Shanmugam.
" A. Veloo.
" M. Narayana Kurup.
Dr. K. B. Menon.
Sri K. T. Sreedharan.
" K. R. Nallasivam.
" C. Kunhirama Kurup.
" V. Sankaranarayana Menon.
" M. Palaniyandi.
" M. Narayanan Nambiar.
" P. Kunhirama Kidav.
" O. Koran.
" K. Moidu.
" M. Kalayanasundaram.
" K. P. Gopalan.

Sri T. C. Narayanan Nambiar.
" C. Kandasamy.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" V. R. Krishna Ayyar.
" S. Vadivelu.
" K. G. Gopalan Unni.
" V. Madanagopal.
" P. K. Gopalakrishnan.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramaswami.
" T. S. Ardhanari.
" P. Venkatesha Sholagar.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kuthan.
" C. H. Kanaran.
" R. Krishnan.
" P. Chockalingam.
" M. Manickasundaram.

Noes—60.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" A. B. Shetty.
Sri K. Rajaram Naidu.
" B. Bhakthavatsalu Naidu.
" P. G. Karuthiruman.
" B. K. Nallaswami.
" S. C. Virupakshiah.
" R. Kuppuswami.
" N. Mounaguruswamy Naidu.

Sri S. R. Arumugam.
" P. S. Rangaswami Naidu.
" P. G. Manickam.
" N. Ramakrishna Ayyar.
" M. R. Ramachandran.
" O. Venkatasubba Reddi.
" T. P. Elumalai.
" V. K. Ramaswamy Mudaliar.
" K. G. Muniswami Gounder.

17th February 1955]

Noes—60—cont.

Sri A. Ramachandra Reddiar.
" K. S. Ardhanareeswara Gounder.
" A. Sambasivam.
" P. M. Muniswami Gounder.
" O. A. Nanjappa.
The Hon. Sri B. Parameswaran.
Sri V. S. Chinnaswami Naidu.
" V. S. Sivaprakasam.
" A. Iyanar.
" V. Muthu.
" S. Thinakaran Thever.
" V. Chinnayya.
" R. M. Palaniappan.
" T. R. Varadan.
" C. Muthiah Pillai.
" O. Chengam Pillai.
" L. Anandan.
" V. Krishnaswami Padayachi.
" K. Parthasarathy.
" M. Jagannathan.
" P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
" G. Govindan.

Sri P. Chellathurai.
" P. Urkavalan.
" A. Vaikuntam.
" V. Arumugam.
" P. B. K. Raja Chidambaram.
" M. Chinnathambi Thevar.
" P. Selvaraj.
" S. N. Somayajulu.
" K. P. Kuttikrishnan Nair.
" B. Vaikunta Baliga.
" K. H. Bomman.
" V. R. Nagarajan.
" N. Gopala Menon.
" E. K. Sankara Varma Raja.
" K. Aranganathan.
" A. Appu.
" M. Muni Reddi.
" K. R. Viswanathan.
" V. Govindaswami Naidu.
The Hon. Sri S. S. Ramaswami Padayachi.

Neutral—4.

Sri K. Uppi.
" K. M. Seethi Sahib.

Sri M. Chadayan.
" K. Kunhi Mohamed Shafee.

Ayes—38; Noes—60; Neutral—4.

The motion was declared lost.

MR. SPEAKER:—"I now adjourn the House to 11 o'clock on Monday, the 21st February 1955."

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 21st February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Malabar Elementary School teachers

* 884 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that treasury officers of Malabar refused to cash the pay bills of elementary school teachers for December 1954 and if so, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The salary bills of aided elementary school teachers could not be passed in some sub-treasuries in Malabar on account of the disbandment of the staff employed for direct payment of salaries consequent on the introduction of the payment of teachers' salaries by money order. The Collector has since instructed to have all the pending bills passed by the sub-treasuries and things will be set right in a few days.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In a press statement issued by the Malabar Teachers' Union, it is stated that the bills that were stayed for want of facilities in the sub-treasuries should be cashed before 22nd February 1955. Are the Government aware that the fixing of such a time-limit will cause great hardship? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am sure all the technical difficulties will be got over and the payment will be made.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Did this happen for want of clarity in the order or due to some wrong interpretation put upon the order by the officers concerned? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We passed orders that in future payments might be made by money order. Therefore the staff intended for the disbursement of salary through sub-treasuries was asked to be disbanded. Nobody took notice of the fact that there were some pending bills. That was the difficulty. The work could have been carried out even with the remaining staff. But since the staff intended for that purpose was disbanded, everybody disclaimed responsibility. I have since asked the Collector to see that the bills are paid with the staff now existing.”

[21st February 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ In view of the fact that the persons affected are very poorly paid and cases of delay in the payment of their salary are occurring often will the Government see that such cases do not occur in future? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Such cases are not occurring often. Evidently the hon. Member does not know the circumstances under which there was some delay in this case. The salaries were being disbursed through the management. The teachers did not want this and they wanted payment direct to themselves. We ordered payment to the teachers direct by the sub-treasuries. The teachers represented that it was difficult for them to go to the sub-treasury every time and that payment might be made to them by money order. We obliged them by accepting their suggestion. Therefore there is no question of such a thing recurring. It is on the representation of the teachers themselves that these changes were made.”

Discharge of workers in the Transport Department

* 683 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the number of City Transport Bus Workers discharged as a measure of punishment during 1953-54?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sixty-three Government Transport workers were discharged from service as a measure of punishment during 1953-54.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ சிறிய சிறிய குற்றங்களுக்கெல்லாம் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண சிறிய குற்றங்களைச் செய்தாலும் அதற்காக தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்தே நீக்குவதற்குப் பதிலாக அபராதம் விதிப்பது போன்ற சிறிய தண்டனை கொடுக்கும்படியான முறையை அனுஷ்டிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Punishments depend upon the gravity of the offence committed by these people. I do not know to which case the hon. Member refers.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ தொழிலாளிகள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவதற்கு முன் அதிகாரிகளிடம் நேரடியாகவோ அல்லது தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளின் மூலமாகவோ தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு சர்க்கார் அனுமதித்திருக்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ There is no need for the association or the union to interfere in matters like this. Whenever we find that the staff has misbehaved or committed some mistake or irregularity, disciplinary action is taken and in certain cases punishments are inflicted.”

* Postponed from the list for 14th February 1955.

[21st February 1955]

SRI A. RATNAM :—“ வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிகள் தாங்கள் குற்றவாளிகளல்ல என்று நிரூபித்துக்கொள்வதற்கு என்ன வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது? லேபர் கமிஷனர் போன்ற அதிகாரியிடம் முறையிட்டுக்கொள்ள அவர்களுக்கு வழி இருக்கிறதா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Only after giving sufficient opportunity to the persons concerned to explain their position, the authorities take action.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is the punishment or discharge approved by the Government before it is put into effect? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ No, Sir. The Transport Commissioner is empowered to award the punishment.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ நான் கேட்ட கேள்விக்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. ‘ நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்குப் போதுமான சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன ’ என்று தான் அவர் சொன்னார். தொழிலாளிகளிடமிருந்து குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்தவுடன், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியிடம் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச்சொல்லி நியாயம் தேடிக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Yes, Sir. An opportunity has been given to explain the matter personally to the authorities concerned.”

SRI A. RATNAM :—“ குற்றம் சாட்டப்பட்ட தொழிலாளி தன்னுடைய குறைகளையும் நியாயத்தையும் தொழிற்சங்க யூனியன் நிர்வாகிகள் மூலமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்களா? அல்லது தொழிலாளர்களே தங்களுக்குள் ஒரு சிலரை அதிகாரியிடம் சென்று முறையிட்டுக்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Proved cases of theft in the stores, misappropriation of engine parts, serious irregularities, unauthorized long absence, irregular attendance and similar cases are dealt with by the authorities. There is no need for referring the cases to the Union or for the Union to interfere with them.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Is there any standing order agreed to by the officers and the workers, dealing with the question of dismissal or other forms of punishment? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ There is no standing order.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ ஒரு வருஷத்தில் மட்டும் 64 11-10 தொழிலாளிகளுக்குமேல் வேலையிலிருந்து ‘ டிஸ்பீஸ் ’ செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது மிக அதிகமாகத் தோன்றுகிறது. தொழிலாளிகளிடையே இதைப்பற்றி மிகுந்த பரபரப்பும் அதிருப்தியும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் தங்கள் கையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை எதேச்சாதிகாரமாக உபயோகப்படுத்தி தொழிலாளிகளைப் பழிவாங்கியிருப்பதாகப் புகார்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, மற்ற

[21st February 1955]

தொழில்களில் இருப்பதுபோல் இந்தத் தொழிலுக்கும் ஒரு 'ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்' முறையை ஏற்படுத்துவதோடு, நீக்கப்பட்டிருக்கும் 64 பேர்களை விஷயத்தில் அநீதம் நடந்திருக்கிறதா என்பதை விசாரணை செய்ய மந்திரி அவர்கள் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"The Government are fully satisfied that in cases where punishments have been inflicted they have been done out of sheer justice and no injustice has been done to anybody. No Government can tolerate stealing, absence without proper notice and making the Government lose to the extent of 250 lb. of brake fluid. There is no need to refer the matter to the Union and allow the Union to interfere. This was all done as measure of punishment. If any branch of the Government were to allow the Union or any other outside agency to interfere in the day-to-day administration of the department, I think the normal activities of the Government cannot be carried on."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Apart from the cases where persons have been discharged for grave offences, there is some sort of feeling that certain persons are discharged with a view to help certain persons favoured by the authority concerned and it looks as though there is no supervision over the orders passed by the Commissioner or the authority concerned. Will the Government take this aspect of the question into consideration and constitute a machinery to review the orders passed by the authority concerned in individual cases?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"The Government are satisfied that they have been lenient in almost all the cases. Only when they are pushed to the extreme, they take drastic action, and on appeal the Government have revised the orders in one or two cases. Therefore the appeal lies to the Government."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"1947-ம் வருஷத்தில் தொழில் சச்சரவு சட்டப்படி ஏன் இந்தத் தொழிலுக்கு மட்டும் (Standing order) முறையை ஏற்படுத்தவில்லை என்று காரணம் தரமுடியுமா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"I may request the hon. Gentleman to give notice of a separate question. However, I would say that the department has not been made permanent. When the department is made permanent, that question will certainly be taken into consideration."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"How many of these discharged persons are natives of Tamil Nad and how many belong to the West Coast?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Notice, Sir."

21st February 1955]

House-sites for Harijans in Kaniyur

* 699 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether Rs. 800 was collected by Government from 35 Harijans of Kaniyur, Udumalpet taluk, Coimbatore, for the assignment of house-sites to them on 1st November 1946?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Only a sum of Rs. 500 was deposited by the Harijans as their share of the cost of acquisition of land."

SRI N. K. PALANISAMY :—"அவர்களுக்கு இடம் இல்லையென்று வேரிடத்தில் வாங்கித் தருவதாக சர்க்கார் வாங்கியிருக்கிறது. 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து இதுவரையில் ஏன் இச்சட்டப்படி கொடுக்கவில்லை. பலத்தவை கலெக்டரைப் பார்த்தும் நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லியும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Orders have since been passed for granting the award."

SRI A. RATNAM :—"சென்ற பத்து ஆண்டு காலமாக ஹரிஜனங்களிடமிருந்து பணம் வாங்கியும்கூட இந்த சர்க்கார் ஏன் அவர்களுக்கு நிலம் வாங்கிக்கொடுக்கக்கூடாது? பக்கத்தில் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கும் போது 10 ஆண்டு காலமாக நிலத்தை வழங்காததற்கு காரணம் கூற முடியுமா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Some progress has been made every year. Finally, the Government have passed orders quite recently."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"In this case, the money was asked to be deposited in the year 1946. But the land was not given to the persons concerned. The Hon. Minister says that the land has since been given. Why was the land not given for nearly 9 years while the money was all along with the Government officials? What is the reason for this delay?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Partly because the Harijans did not go to the land shown by the Government and partly because of the cumbersome process involved in the land acquisition proceedings."

Lower Bhavani and Malampuzha Projects

* 792 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to the answer to clause (c) of question No. 1215 (starred) given on 11th August 1954, the amount so far spent by the Government in the work of relief and rehabilitation of persons affected by the construction of the Lower Bhavani and Malampuzha Projects?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"A sum of rupees 7,88,732-11-8 was spent on relief and rehabilitation of the

* Postponed from the list of questions for 14th February 1955.

persons affected by the Lower Bhavani Project. As regards Malampuzha Project, the Collector's proposals for relief and rehabilitation of the persons affected are under consideration."

* 793 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum from Messrs. R. Krishnan, T. C. Narayanan Nambiar and K. C. Gopalan Unni, M.L.As. in August 1951, regarding the relief to people affected by the execution of the Malampuzha Project; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes, Sir.

" (b) The representations are under consideration."

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ On a representation made with regard to relief to the persons dispossessed in connection with the Malampuzha Project, the Government, on 4th March 1954, gave a reply stating that they would be opening a boat service across the Malampuzha Reservoir and that agricultural labourers ‘ thrown out of employment due to acquisition of lands for the project will be assigned small plots of land ’. I would like to know whether anything has been done in pursuance of the assurance given by the Government in this interval.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ In pursuance of the assurance given, many things are being done. A ferry service has been opened and it is continuing. As regards rehabilitation of the unemployed and depressed persons by assignment of lands, the Collector is taking steps. As regards relief to Adivasis, it is proposed to house them at the dam site where we have got hutments. But it is also thought that they may not live there because they want to live like free birds. They may go away to the jungles. If they cannot live there, then we shall take steps to put them on some other land. As regards relief to the landless cultivators and unemployed labour, permission has now been given to a particular company to run a boat service so that the people may go across the reservoir and work on the field. As regards compensation for crops submerged, the Government have foregone their legitimate due. On the last occasion when I was answering a question on this subject, I said that the Government had given up Rs. 10,000 on account of this. As regards acquisition of lands which became inaccessible on account of the formation of the reservoir, there is now a ferry service and people can go across the reservoir. There is also a proposal to have a road along the bank. Estimates have been called for from the Engineer and when they are received, steps will be taken.”

21st February 1955]

SRI O. KORAN :—“ May I know how many families have been affected by the construction of the Malampuzha Project and how many of them are Adivasis? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I cannot give the exact figures now. May be a few hundred in both the cases.”

SRI R. KRISHNAN:—“മലമ്പുഴ പദ്ധതിയുടെ പണി കഴിഞ്ഞുതോട്ടുകി ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള തൊഴിലാളികൾക്കു മേൽ ഇല്ലാതെ വന്നിട്ടുണ്ട്. മലമ്പുഴയുടെ തെക്കും പടിഞ്ഞാറും ഭാഗങ്ങളിൽ കിടപ്പുള്ള തരിശുനിലങ്ങളും കുന്നിക്കാടുകളും ആ തൊഴിലാളികൾക്കു പരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു ആങ്ങൾ മെമ്മോറാണ്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗവണ്മെന്റ് എന്തു നടപടി എടുക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ With regard to the memorandum only, I gave a lengthy answer.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Adivasis were forced to lead the life of destitutes during one rainy season. Will the Government see that the hutments promised by them are constructed before the coming rainy season? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Hutments are available. The only trouble is whether they will go and live there. We are anxious to house them there.”

Standing Labour Committee

* 794 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—61107

(a) whether the Madras Government were represented in the Standing Labour Committee meeting held on 11th August, 1964 at Madras;

(b) whether this Government made any recommendation to the Committee for the amendment of the Factories Act; and

(c) if so, what are the recommendations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir. The Minister for Agriculture represented the Government of Madras at the 14th Session of the Standing Labour Committee held at Madras in August 1954.

“(b) & (c) This Government suggested to the Government of India that the Factories Act, 1948 might be amended so as to give power to the State Governments to exempt factories from the provisions of the Factories Act in suitable cases when in their opinion such exemption was called for. The Government of India included this suggestion as an item for discussion in the agenda of the 14th session of the Standing Labour Committee.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“அந்தக் கூப்பத்தில் பீஸ் ரேட் 11-20
தொழிலாளர்களும் டெம்பரரி தொழிலாளர்களும் பாக்டரி ஆக்ஷன் அமு
டாக்கக்கூடாது, இப்பொழுது இருக்கும் பாதகாப்பை எடுத்துவிடவேண்டும்”
a.m.

[21st February 1955]

என்று சர்க்கார் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததைப் பார்த்து எல்லோரும் சிரித்தார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏன்கொண்டு வந்தார்கள்? ஏற்கெனவே இருக்கப்பட்ட பாதுகாப்பை ஏன் எடுக்கவேண்டும்?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"அந்தக் கூட்டத்தில் சிரித்தார்களோ அழுதார்களோ அது எனக்குத் தெரியாது. அரசாங்கம் ஒரு யோசனையை யோசிக்கவேண்டுமென்று கூட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்த தற்குக் காரணம் தென்னிந்திய டானர்ஸ் உலர்ஸ் அசோசியேஷன் தோல் வேலை செய்கிறவர்கள் தொடர்ந்து வேலை செய்யவேண்டுமென்றும், 1, 2 நாட்கள் நிறுத்தினால் வேலை பெரிதும் பாதிக்கப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். தோல் வியாபாரிகளும் தொழிலாளர்களும் அப்படியே நினைத்தார்கள். இந்த மாதிரியான விலக்கு இருந்தால் தங்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்றும் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்கவேண்டும் என்று அஜெண்டாவில் சேர்க்கப்பட்டது. பிறகு விவாதம் நடந்தது. அதன் பிறகு அரசாங்கம் அந்த விஷயத்தை ப்ரஸ் பண்ணவில்லை."

SRI S. RAMALINGAM :—"இந்தச் சர்க்கார் கொடுத்த யோசனையின் பேரில் விவாதம் நடந்ததா? தொழிலாளர்கள் பதனிடவதுபற்றி என்ன யோசனையை அந்தக் கமிட்டிக்குக் கொடுத்தார்கள். அதன் முடிவு என்ன? சர்க்கார் அந்த விஷயத்தை வாபஸ் வாங்கினார்களா அல்லது தோற்கடிக்கப்பட்டதா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"அதைப்பற்றி நேரடியான விவாதம் நடைபெறவில்லை. பொதுப்படையாக தொழிலாளர்கள் சார்பாகவும் முதலாளிகள் சார்பாகவும் சர்க்கார் சார்பாகவும் பேசினார்கள். ஆனால் அந்த விஷயத்தை ப்ரஸ் பண்ணவில்லை. ஆனால் தோற்கடிக்கப்பட்டது என்ற பிரச்சனை எப்படி எழுகிறது என்பது தெரியவில்லை."

SRI A. RATNAM :—"தோல் இந்நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படக்கூடிய ஒரு பொருள். தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமாக ரிப்போர்ட்டை அனுப்பாமல் முதலாளிகளுக்கு லாபம் பெரும் அளவில் சிபாரிசுகளை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறதா? தொழிலாளர்களுக்கு என்ன சிபாரிசு செய்திருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் கூறுவாரா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"இது வேறு விஷயம். கனம் அங்கத்தினர் தனி கேள்வியாகக் கேட்கவேண்டும்."

SRI V. MADANAGOPAL :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது தோல் பதனிடும் வேலை தொடர்ந்து செய்யப்படவேண்டும் என்று சொன்னார். மூன்று வருஷ காலமாக திண்டுக்கல்லில் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் லீவு விட்டு வருகிறார்கள். தொடர்ந்து வேலை நடக்கவில்லை. அதனால் தோல் பதனிடும் வேலையும் பாதிக்கப்படவில்லை என்பது கனம் மந்திரிக்கு தெரியுமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"எனக்குத் தெரியாது. ஒரு சில தொழிலாளர்களிடமிருந்து மட்டும் தான் இப்படிப்பட்ட தகவல்வந்தது. அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்றும், விவாதிக்கலாம் என்றும் அதை உடனடியாக சேர்க்கப்பட்டது என்றும் முன்பே சொன்னேன்."

SRI K. P. GOPALAN :—"Whenever the Government make any drastic changes in the Factories Act or make recommendations to amend the Act, will the Government take the opinion of the representatives of labour in this State?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Whenever the Government deem it fit to consult representatives of labour, they will certainly do so."

21st February 1955]

Koothali Estate

* 795 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any arrests have been made in connection with "Koothali Estate Agitation" in North Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Yes, 88 persons were arrested till 21st December 1954."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"The House would like to know whether the Special Officer appointed to conduct the enquiry has submitted his report and whether the Government have taken any decision on it?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I think the hon. Member, Dr. Menon, knows about it. The report has been submitted and a decision has been taken by the Government and orders will issue perhaps to-day."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—"May I know what is this 'Koothali Estate Agitation' for?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"That has a long history. I cannot mention it now in the form of an answer to a supplementary question."

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் டாக்டர் மேனனுக்கு தெரியப்படுத்துகிறேன் என்று சொன்னார். டாக்டர் மேனனுக்கு மட்டும் தெரிந்தால் போதுமா? மற்ற எல்லா அங்கத்தினர்களும் அதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா? சர்க்கார் என்ன ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்தார்கள், என்ன உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சொல்லுவார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I know there is a competition between the Communist Party and the Praja Socialist Party in this matter, as to who should take the credit for it. But the Government are not concerned with it. They are concerned with the poor peasants and they are passing orders which would do justice to those peasants."

Starting of Tuberculosis Sanatoria

* 796 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Tuberculosis Sanatoria proposed to be started in the current year in the districts and the estimated cost thereof;

(b) the number of proposals rejected by the Government to start Tuberculosis Sanatoria in the districts and the reasons therefor; and

(c) the number of sites inspected in the State by the Superintendent of Tambaram Sanatorium for the construction of Tuberculosis Sanatoria?

[21st February 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) The number of Tuberculosis Sanatoria proposed to be started in the districts is five and their total estimated cost is Rs. 26,53,000.

“(b) Nil.

“(c) Four.”

SRI A. RATNAM :—“May I know the minimum cost required to start a Tuberculosis Sanatorium and what are the suitable site and climatic condition required to start it?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The approved designs were costing Rs. 4,00,000 for a 50-bed sanatorium. Now the Madras Tuberculosis Association Sub-Committee have prepared a cheaper design and we can have a sanatorium of 60 beds at a cost of Rs. 1,00,000. As regards the site, a sanatorium can be started in any place. The Committee has stated that it would be better to establish it in close proximity to towns and cities because it will have the advantage of getting the necessary aid and apparatus from district headquarters hospitals.”

SRI C. KANDASAMY :—“May I know the names of the sites inspected by the Superintendent of the Tambaram Sanatorium?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Pudukottai, Tirunelveli, Sevur and Periyaram.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“In cities like Calcutta and Bombay, Tuberculosis Sanatoria are run by private bodies. Are there any Tuberculosis Sanatoria run by private bodies in the City of Madras?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“No, Sir. There is the Government Sanatorium at Tambaram. The Corporation are running clinics and a hospital for tuberculosis patients.”

N.E.S. Blocks

* 797 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of National Extension Blocks suggested by the Government to the Central Government during the year 1954;

(b) the number of blocks under trial and the number of blocks to be opened in the current year;

(c) the number of villages covered by each such block; and

(d) the amount of grant and the number of blocks actually sanctioned by the Union Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No suggestion was made by this Government.

“(b) Twenty-eight blocks were allotted during 1953-54. The scheme was launched in 20 additional blocks during the current financial year.

[21st February 1955]

“(c) Each block consists of about 100 villages.

“(d) Vide answer to clause (b). The estimated cost of working each National Extension Service Block is Rs. 7.5 lakhs which the share of the Central Government is Rs. 3.25 lakhs including a loan of Rs. 1 lakh for minor irrigation schemes. The share of the State is Rs. 1.25 lakhs and a short term loan of Rs. 3 lakhs is to be provided through the Reserve Bank of India, Co-operative Societies and State Government.”

SRI A. RATNAM :—“லட்சக் கணக்கான பணம் செலவு செய்து நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ப்ளாக் வேலைகள் நடக்கின்றன. அவைகளுக்குள்ள திட்டங்கள் என்ன? க' ஹர் சேரிகளில் இந்த திட்டத்தின்கீழ் ஒருவிதமான வேலையும் செய்யவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் மற்ற எல்லா ப்ளாக்குகளில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தாலும் ஹரிஜன சேரிகளில் என்ன வேலை செய்யப்பட்டுவருகிறது? எதைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“லட்சக் கணக்காக செலவழிக்கப்பட்டது உண்மைதான். என்னவேலை செய்வது என். தற்கு திட்டம் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி முன்பே பதில் சொல்லி இருக்கிறேன். உப கேள்விக்கு இப்பொழுது பதில் சொல்ல முடியாது. சேரிகளில் ஒன்றுமே வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்வதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. வேலை செய்திருப்பதை அவர் பார்த்திருக்காவிட்டாலும் நான் பார்த்திருக்கிறேன்.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 11-30 சமீப காலமாக, பணம் செலவழிக்கப்பட்டுவருகிறது. ஒரு வருஷத்திற்கென்று 21-ம் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அந்த வருஷம் பூராவிலும் செலவழிக்கப்படாமலிருந்தால் அதை அடுத்த வருஷத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையோடு சேர்த்து செலவழிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் மூன்று வருஷங்களாக செலவழிக்கப்பட்டுவருகிறது. ஒரு வருஷத்திற்கு ஒதுக்கிய மொத்தப் பணமும் அந்த வருஷத்தில் செலவழியா விட்டால் அதை அடுத்த வருஷத்திற்கு செலவு செய்யப்படும் பணத்தோடு சேர்த்து செலவு செய்யலாம்.”

SRI A. RATNAM :—“இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் சேரிகளில் அதிகமாக வேலை செய்யப்பட்டு வருவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். எங்காவது ஊரையும் சேரியையும், ரோடையும் சேரியையும் சேர்த்து பாதைபோடப்பட்டிருக்கிறதா என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இம்மாதிரி கேள்விக்கு நான் பதில் சொல்ல முடியாததற்கு வருந்துகிறேன்.”

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“Sir, may I know from the Hon. Minister whether it is a fact that special attention has been paid by the Government to the Harijan areas especially in the National Extension Scheme Blocks?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, it is for the hon. Member who has been taking a lively interest in his National Extension Service Block to say whether it is so or not.”

[21st February 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ஒவ்வொரு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழும் மூன்று ஆண்டுகளுக்காகத்தான் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது, முதல் வருஷத்தில் சரியாக வேலை நடைபெறுவிட்டாலும் அடுத்த ஆண்டு களில் பணம் முழுவதும் அங்கே செலவழிக்கப்பட்டு விடும் என்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அவ்விடங்களில் வேலை தொடர்ந்து நடைபெறுமா அல்லது வேறு புதிய இடங்களில் வேலை எடுத்துக்கொண்டு இவற்றை அப்படியே விட்டுவிடுவார்களா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, the programme of the Government is to cover the entire State under the National Extension Service Scheme and the fundamental basis behind this programme is that the people should take it up as their own work and offer their contribution and co-operation. Of course, the problem would arise about the maintenance of these works that have been taken up and are being executed under the National Extension Service Scheme. This is being examined by the Government.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் வேலை செய்கின்ற மாதர் நல இலாக்கா பெண்களை ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் சேரிகளில் அதிகமாக பணி புரியும்படியாகவும் சேரிகளில் உள்ள மாதர்களுக்கு கல்வி கற்றுக்கொடுக்குமானும், சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அவ்வாறு செய்யவே தான் சர்க்காரும் யோஜனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மற்ற எல்லாத் திட்டங்களைக் காட்டிலும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தினால் அதிக நன்மை ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டு கொண்டிருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்கு தெரியுமா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்படிச் சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, in a district only a few villages are covered by these National Extension Service Blocks and there is an officer attached to each block. But, there are very many places where the benefits of this National Extension Service Scheme have not been extended. Will the Government be pleased to see that in future the other places which are not now benefited are also given the benefit of this Scheme?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I have already stated that the objective of the Government is to cover the entire State under the National Extension Programme. It is not a few villages that are covered under each block. About 100 villages are covered under each block. I may also tell the hon. Member that in the other areas which are not covered by the National Extension Programme, there are funds available under Local Works Programme and, if only the hon. Member and others would take more interest, they could mobilise the local people and

[21st February 1955]

thus take full advantage of the funds that are available under the Local Works Programme for carrying out the various amenities needed in the villages.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Sir, in places where the National Extension Service Scheme is in operation, proper facilities are not given to the people to understand the scheme. Also, in the Tanjore district there is no proper pamphlet in the vernacular to enable the people to understand the implications of this scheme. I have requested the Collector to issue such a pamphlet. Will the Government at least now print vernacular pamphlets and distribute them so as to enable the villagers to understand the scheme?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, the Government will consider this suggestion but I may tell the hon. Member that more than printed leaflets in Tamil and other languages, the local village committees that have been formed particularly in the National Extension Programme areas in the Tanjore district are taking a lively interest in the programme. All the various items of the Programme are being discussed by these Committees and I do not think that there can be better education on this Extension Programme than through these Village Committees provided they work actively.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்கும் பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகள் என்ன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“முன்பு பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டமாக இருந்ததுதான் இப்பொழுது தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமாக இருக்கிறது.”

SRI M. S. MOGRAL :—“Sir, may I know the nature of the training that is given to these Block Development Officers?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, they are given a short training in carrying out village programmes.”

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“Sir, will the Government come forward to reduce the 50 per cent contribution payable by the people to 25 per cent and increase the Government contribution to 75 per cent?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, already hon. Members are complaining that there are still vast areas which have not yet been covered by this National Extension Programme. The funds that are available have to be distributed as widely as possible and it is, therefore, not possible to reduce the contribution but I may tell the hon. Member that invariably this 50 per cent contribution is not insisted upon under the National Extension Programme. Works have been undertaken with a lesser contribution also.”

[21st February 1955]

SRI S. RADHAKRISHNAN :—“ இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் நன்றாக நடப்பதாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுவதால் இதை மற்ற எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்கு அரசாங்கம் சீக்கிரத்தில் முன்வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ மற்ற எல்லா இடங்களுக்கும் எவ்வளவு சீக்கிரம் இதை பரப்ப முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் பரப்புவதற்கு சர்க்கார் விரும்புகிறார்கள். ”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Sir, as stated by the Hon. Minister, out of the 20 blocks to be opened during the current year, may I know how many are to be opened in the Malabar district? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, out of these 20 blocks, 10 blocks have been taken up as a large block in Tanjore district and out of the remaining 10, Malabar has got one. ”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க அரசாங்கத்திற்கு எண்ணம் உண்டா? அப்படியானால் விக்ரவாண்டித் தொகுதிக்கு இதை முதலில் விஸ்தரிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அனேகமாக வருகிற ஜூலை மாதத்தில் தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலும் ஏதாவது ஒரு பிரதேசத்தை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யும். ஆனால் விக்ரவாண்டித் தொகுதியையே எடுத்துக்கொள்ளும் என்று கனம் அங்கத்தினருக்கு இப்பொழுது உறுதி கூறுவதற்கில்லை. ”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, when contributions are made in kind, for example, labour, will the Government calculate its value on the basis of the standard rates that are paid by the Public Works Department or at Government rates? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I do not know on what rate it is calculated, whether it is the standard rate or otherwise but the cost of labour that is contributed is taken into account in the matter of assessing the contribution. ”

SRI P. G. MANICKAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜனங்கள் பெரும்பாலும் வீடுகள் இன்றி சுஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் பணத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை எடுத்து ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, there is provision for housing the poor in the Community Project Programme and the Government are anxious to take up this item also. They have just now made a beginning. ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, the Hon. Minister was saying that the Committees constituted under the National Extension Service Programme have got a very important function to discharge. May I know from the Hon. Minister

[21st February 1955]

whether it is a fact that in Taliparamba, Papinisseri and some other villages, proper representation was not at all given to the workers and that consequently the scheme has become a failure? Therefore, will the Hon. Minister be kind enough to see that representation for the workers and to all parties irrespective of party politics is given so that this scheme may become a success? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I do not know whether the hon. Member is referring to the Block Advisory Committee. It consists of only fifteen members and on that committee it is not possible to give representation to every village, every party or every interest. But, Sir, I may assure the hon. Member that there is no party consideration at all in constituting these committees. ”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கால் நடை ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால் ஜனங்களே பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அதோடு அந்த ஆஸ்பத்திரிகள் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமென்றாலும் அந்த பிரதேசத்திலுள்ள ஜனங்கள் பணம் கொடுத்துக்கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் அதிகாரிகள் சொல்லிவருகிறார்கள். சர்க்கார் அப்படி ஏதாவது உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கால் நடை ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்துவது சர்க்காரின் உத்தேசம் இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன். ”

0a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதிகாரிகள், சர்க்காருடைய உத்தரவை மீறி ஏதவும் சொல்லமாட்டார்கள் என்று நான் கனம் அங்கத்தினருக்கு உறுதியாகக்கூறமுடியும். கால் நடை ஆஸ்பத்திரிகளையும் அதன் பராமரிப்பையும் தொடர்ந்து அரசாங்கம் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நடத்துமென்று விரும்பினாலும் கூட இருக்கிற பணத்தை எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்புகிறது. ”

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“ May I know whether it is not a fact that people in some of the villages have not taken advantage of this scheme for improving their villages? If so, what steps do the Government propose to take to bring all such villages under the National Extension Service Schemes and what amount of influence do they propose to exercise to bring all such villages under this scheme? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It may be, Sir, that the scheme is not enforced in all villages. But I do look to the hon. Members to arouse sufficient consciousness and interest even in the people of those villages so that their villages may come under this programme. ”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ My Friend Mr. Thevar was referring to the 50 per cent contribution from the public. May I know whether it is not a fact that this 50 per cent contribution expected from the public provides employment facilities to Harijans and other working classes? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ That may be so, Sir, but still there may be difficulty in certain villages to find the 50 per cent contribution. That is what the

[21st February 1955]

other hon. Member referred to. But still I have no doubt that it is possible to make the people contribute 50 per cent both by way of labour and money to have the benefits of this programme."

SRI V. MADANAGOPAL :—"தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கும்போது மந்திரி சபையினுடைய இஷ்டப் பிரகாரம் விஸ்தரிக்கப் படுகிறதா, அல்லது வேறு காரணங்களைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு விஸ்தரிக்கப்படுகிறதா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும்போது வேறு காரணங்கள் நிச்சயமாக கருதப்படும். ஆனால், மந்திரி சபையினுடைய இஷ்டத்திற்கு விரோதமாக எந்தத் திட்டமும் விஸ்தரிப்பது முடியாது என்று நான் உறுதியாகச் சொல்லுவேன்."

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—"Under the National Extension Scheme, no provision is made for opening rural dispensaries or maternity centres. May I know whether the Government will take steps to provide such amenities also?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"That is so, Sir, because the funds available under the National Extension Schemes are limited. But we shall further examine if we can secure some more allotment so that we can take up rural medical facilities also."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"மந்திரி சபையினுடைய விருப்பத்திற்கு விரோதமாக ஒன்றும் நடைபெறுது" என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், மந்திரி சபையினுடைய தீர்மானங்க ளெல்லாம் மக்களுடைய சௌகரியத்திற்காக இருக்குமா அல்லது மக்களுடைய சௌகரியத்திற்கு விரோதமாக இருக்குமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"மந்திரி சபையைப் பொறுத்தமட்டில் அதனுடைய தீர்மானங்கள் மக்களுடைய விருப்பத் திற்கும் சௌகரியத்திற்கும் முரண்பட்டதாக இருக்காலும் இருக்காது, எதிர்க் கட்சியினர் எப்படி நினைத்துக் கொண்டாலும்."

MR. SPEAKER :—"I have got a large number of questions still to cover and I have only 20 minutes more. I shall now proceed to the next question."

Promotion of subordinate judicial officers

* 798 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any proposals for the periodical scrutiny of the performances of subordinate judicial officers to decide upon—

- (i) their satisfactory completion of probation; and
- (ii) their merits for promotion?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The Government have no such proposals under consideration."

21st February 1955]

Malampuzha Project colony

* 799 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP**: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state what the Government propose to do with the colony that was built up for purposes of Malampuzha Project, Malabar, its lands and buildings?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"In addition to the Malampuzha project as it stands, the Government have recently sanctioned the construction of the Right Side Canal costing Rs. 75 lakhs. This additional work will take about three years to complete. The question of disposal of the colony including lands and buildings does not therefore arise now."

Industrial Housing Scheme

* 800 Q.—**SRI A. RATNAM**: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

- (a) the amount sanctioned by the Union Government to this State on the Industrial Housing Scheme in the year 1953-54;
- (b) the number of tenements constructed under the subsidized Industrial Housing Scheme in the State;
- (c) the number and names of industries benefited by this scheme;
- (d) the amount of loan besides subsidy granted to the industries for the above purpose; and
- (e) the names and particulars of industries waiting in the list to get the benefit of the Industrial Housing Scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Rs. 2,90,600.

" (b) 144.

" (c) Four industries, viz., Cement, Textiles, Engineering workshop and Mining.

" (d) Loan Rs. 6,07,018, subsidy Rs. 4,08,178; and

" (e) Financial assistance under the subsidized Industrial Housing Scheme is sanctioned straightway by the Government of India on receipt of applications for assistance and the recommendations of the State Governments if the applications are found to be in order. The Government of India do not maintain any waiting list of the companies or other bodies for sanctioning assistance at a future date."

SRI A. RATNAM :—"நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எத்தனை ஆலைகளில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு இத் திட்டத்தின்படி வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்? அந்தக் கோரிக்கைக்கு ஆலை முதலாளிகள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? தொழிலாளிகள் தாங்களாகவே வீடுகளை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றால், முதலாளிகள் தொழிலாளர் சார்பில் 25 சதவிகிதத் தொகையை பங்கியில் கட்டவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிபந்தனையிருந்தால் எந்தத் தொழிலாளியும் வீடு அமைத்துக்கொள்ளமுடியாது. எனவே,

[21st February 1955]

அரசாங்கம் இதற்குத்தக்க யோசனைகூறி, இத் திட்டத்தைப் பலனுள்ள வகையில் திருத்தங்களுடன் நம் ராஜ்யத்தில் அமுல் நடத்த முன் வருவார்களா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இத் திட்டத்தின்படி எத்தனை ஆலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்கள் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள், எத்தனை முதலாளிகள் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்ற தகவல் என்னிடம் இப்பொழுது கிடையாது. பத்து கம்பெனிகள் இதுவரை கேட்டு, அது ‘சாங்ஷன்’ செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத்தான் நான் மேற்சொன்ன தொகை செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைத்தவிர, இன்னும் 6 கம்பெனிகள் 1,303 வீடுகள் கட்டுவதற்கு அபிவிருத்திப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அந்த சாங்ஷன் இப்பொழுது எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. மத்திய சர்க்கார் அமுல் நடத்தும் ‘தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தின்’ நிபந்தனைகளை மாற்றியமைப்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் இப்பொழுது யோசிக்க முடியாது.”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ May I know whether the Government will consider the feasibility of utilizing the subsidy for building a few tenements for labourers employed in the Silk Filatures, Kollegal? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Government will examine that proposal.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங் ஸ்கீம் தேயிலைத் தோட்டங்கள் விஷயத்தில் பொருந்தாது என்று தெரிகிறது. தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களின் வீடுகளும் மிகக் கேவலமான நிலையில் இருப்பதால் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் விஷயத்திலும் இத்திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு யோசனை கூறுவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இத்திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னால், அது தனித் திட்டமாகும். அதைப்பற்றி நான் பரிசீலனை செய்கிறேன்.”

Communist prisoners

* 801 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Communist prisoners at present in the Central Jail, Cannanore;

(b) whether the Government have received any representations from the public to release them, after the last session of the Assembly; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) There are two convicts in the Central Jail, Cannanore, namely, Arakkal Kunhiraman and Sri Payingappadan Kunhiraman who are said to owe allegiance to the Communist Party of India.

“(b) Yes.

[21st February 1955]

“(c) The question of releasing these two convicts by remitting the unexpired portions of their sentences was considered by the Government several times, but it was decided that there was no case for their premature release. No action was in the circumstances taken on the representations received from the public.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டுமென்று போட்ட சர்க்கார் உத்தரவு பிறகு நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறதென்பது உண்மையா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think the information which the hon. Member has is correct.”

* **SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—**“ Comrade Arakkal Kunhiraman is one of the victims who was convicted for life imprisonment. On our representations to the Government on a previous occasion when Sri C. Rajagopalachari was Chief Minister of Madras, his co-accused were released. It was stated that Sri Arakkal Kunhiraman Nambiar would also be released and to that effect order had been passed. It was also stated that the release should take effect after some months in 1954. But he has not been released so far. May I know why he has not been released yet while all his co-accused had already been released and why such a sort of discrimination is made in the case of Sri Arakkal Kunhiraman Nambiar? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Each case has to be decided on the merits of the particular person who is concerned. It is not as if when persons are released they are released wholesale. The case of each prisoner is scrutinized and a decision is taken. But I do not know from where the hon. Member and the Hon. Deputy Leader of the Opposition have got this information that an order has been passed and it has not been given effect to. If an order is passed, certainly it will be given effect. No order has been passed for the release of these prisoners. It is not on the representations that releases are ordered. It is only after scrutiny of the representations and the facts of the case that releases are ordered.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இனியாவது அவர்களை விடுதலை செய்யக்கூடிய விஷயத்தை சர்க்கார் ஆலோசனை செய்வார்களா ? ஆறு மாதங்களுக்கொரு முறை பரிசீலனை செய்யக்கூடிய முறையின்படி செய்வோம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன்படி இவர்களுடைய நிலைமையும் பரிசீலிக்கப்படுமா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That will be done in due course, not because of the representations of hon. Members or of the public.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Can the House know the offence for which these two persons were convicted and the period of their conviction? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is a life sentence and I do not know the exact offence. However, I shall look into it and shall give it to the hon. Member.”

11-50
a.m.

[21st February 1955]

SRI A. SAMBASIVAM :—“ ‘ரெப்ரசென்டேஷன்’ னில் உள்ள விஷயங்கள் என்ன என்பதைப்பற்றி மந்திரி அவர்கள் சொல்லமுடியுமா? ‘கம்யூனிஸ்டுகள் பலாத்காரத்தைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். அதனால் விடுதலை செய்யவேண்டும்’ என்று அதில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ கம்யூனிஸ்டுகளுடைய கொள்கை மாறுதலுக்கும், முன்பே தண்டனை அடைந்த கைதிகள் விடுதலை அடைவதற்கும் அதிக சம்பந்தம் இல்லை.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, in the prison, prisoners are classified according to the sentences and according to the offences that they commit. I would like to know whether prisoners in the jail are classified as Communist prisoners, Socialist prisoners and prisoners of other parties.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Generally classifications are not made. But classification becomes necessary when as a class they begin giving trouble in the jail when they become segregated and ultimately they become a group.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Are the Government aware that these prisoners were convicted in connexion with an incident that took place in 1946, long before the achievement of independence and in connexion with our national struggle? In view of this fact, will Government consider their cases sympathetically? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, anything can be said to have been done in connexion with the national struggle. But still murders were not warranted even in the case of our national struggle.”

(*Repairs to tanks in inam villages*)

* 802 Q.—**SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many tanks of inam villages in the Residuary State of Madras, subject to the provisions of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947, but not yet taken over by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, have been repaired under the provisions of the Madras Irrigation Works (Repairs, Improvement and Construction) Act (Act XVIII of 1943) since the passing of the Rent Reduction Act;

(b) how many proposals for repairing such tanks are pending with the Government at present; and

(c) whether any representations have been received from any quarter for the repairing of the tank and supply channel of Milaganoor village in Manamadurai zamin taluk, Ramanathapuram district, and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) Twenty-one. Twelve works in the Tanjore district and nine works in the Madurai district. No work was executed in any of the other districts.

[21st February 1955]

“ (b) None.

“ (c) Yes. A representation was received from Sri R. P. Ramaswamy, Secretary, Gandhi Seva Sangham, Milaganoor. The Board of Revenue has sanctioned the execution of repairs to the Milaganoor tank under the provisions of the Madras Irrigation Works (Repairs, Improvement and Construction) Act, 1943. The work is being executed by the Food Production department.”

SRI G. GOVINDAN :—“ ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே இனாம் கிராமங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அங்கு குளங்கள் இன்னும் வெட்டப்படாமல் இருப்பதனால், அவைகளை வெட்டுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தானே வெட்டவேண்டும். இப்பொழுது சர்க்கார் வெட்டிக் கொண்டதான் வருகிறார்கள்.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Milaganoor is a very big village with a big tank which has an ayacut of 2,000 acres. It is stated that execution has already begun. But really the work has not begun on the spot. Will Government see to it that orders are issued for speedy beginning of the work and speedy completion of the maramath? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, the work has been taken up by the Food Production Department and field work for the tank and supply channel have been completed and the rest of the work will be taken up soon.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“ அரசாங்கத்தினால் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்ட இனாம் கிராமங்களிலே மராமத்து வேலை செய்ய நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் அந்த இனாம் கிராமங்களை எல்லாம் சர்க்கார் சீக்கிரம் எடுத்துக் கொள்ளுமா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ சில கேசிலே சிக்கல் ஏற்பட்டது. ஹைகோர்ட், சப்ரீம் கோர்ட் ஸ்டேடியினால் ஏற்பட்டதே தவிர சர்க்காரால் ஏற்படவில்லை.”)

“ *Gosadan* ”, Tellicherry

* 803 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the State Government have sanctioned any grant to be given to the “Gosadan” run by the Tellicherry society for the prevention of cruelty to animals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The answer is in the negative.”

Co-operative Motor Transport Societies

* 804 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how many workers' co-operatives in the State undertake Bus Transport Service?

[21st February 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Eight Co-operative Motor Transport Societies intended for ex-servicemen and one Co-operative Motor Transport Society intended for civilians undertake bus transport.”

(An hon. Member stood up in his seat to put a supplementary question.)

MR. SPEAKER :—“ I will have to cover the rest of the questions in another five minutes. I pass on to the next question.”

Metalling of village roads in Pudukkottai

* 805 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the policy of giving priority to the metalling of village roads where the population of the village is over 500 and where the roads lie within a distance of 2 miles from the nearest main road, has been implemented in Pudukkottai division for works executed under aid from the Central Road Fund?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ There is no such policy as is referred to in the question. Certain works of metalling village roads in the Pudukkottai division of Tiruchirappalli district were sanctioned as a measure of unemployment relief.”

Afforestation work in Pudukkottai

* 806 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether assessed waste lands in Survey Nos. 172, 173, 180, 197-2 and 201-A, totalling 80 acres adjacent to Sundarapatti village in Palavayal vattam of Pudukkottai division, Tiruchirappalli district, were under the Revenue Department of the former Pudukkottai State;

(b) whether these lands were assigned to anyone by the Revenue Department of the former Pudukkottai State Government;

(c) if so, when and to whom;

(d) whether the Forest department officials of Tiruchirappalli district took over these plots of lands for forest regeneration work;

(e) when they did so, and the expenditure on their afforestation so far;

(f) whether Sundarapatti villagers have appealed to the Sub-Collector, Pudukkottai and Collector of Tiruchirappalli against this taking over of the lands by the Forest department officials; and

(g) if so, the action taken by the authorities on the petitions to safeguard the communal needs of the Sundarapatti villagers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes.

“ (b) No.

[21st February 1955]

“ (c) Does not arise.

“ (d) Yes.

“ (e) The plots were taken over by the Forest department on 25th May 1953. An expenditure of Rs. 1,873-7-6 has so far been incurred on the afforestation work in this area.

“ (f) Yes.

“ (g) The communal needs of the Sundarapatti villagers have been safeguarded by the authorities concerned, by limiting the area required for forest regeneration to the minimum extent possible.”

Number of schools in the State

* 807 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of high schools, higher elementary schools and elementary schools in Madras State during 1953-54?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Eight hundred and forty-one High schools, 118 Middle schools, 2,338 Higher Elementary schools and 19,072 Lower Elementary schools.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ அடுத்த ஆண்டில் திறப்பதற்கு அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருக்கக்கூடிய உயர்தரப் பள்ளிகள் எத்தனை ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ சர்க்கார் உயர்தரப் பள்ளிகள் ஆரம்பிப்பதாக உத்தேசம் இல்லை.”

House-sites for Harijans

* 808 Q.—

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri M. Palanimuthu is not in his place. The question and answer will be printed in the proceedings.”

SRI M. PALANIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Harijans of Kalanivasal and Tiruvalandurai village of Perambalur taluk applied for assignment of house-sites and if so, the action taken on their applications?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Yes. Land acquisition proceedings were initiated for the grant of house-sites to the Harijans in Tiruvalandurai village. Land will soon be taken possession of and assigned to the Harijans for house-sites. The proposal to acquire land for Harijans of Kalanivasal, hamlet of Ogalar village, is in the preliminary stage. The matter is receiving attention of the Collector.”

Employees' Provident Fund Act

* 809 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of industries that come within the scope of the Employees' Provident Fund Act, 1952, in this State?

[21st February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The industries to which the Employees' Provident Fund Act, 1952, is applicable are specified in Schedule 1 to the Act, a copy of which is available in the Library of the Madras Legislature.”

Allegations against the Madras City Police

* 810 Q.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a refugee, Sri Rup Lal Kapur, M.A., of Perambur, Madras, has represented to Government about the unfair treatment given to him by the Madras City Police and the courts;

(b) whether any enquiries have been made on that representation; and

(c) if so, with what result?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) Yes, Sir.

“(c) Government are satisfied that the allegations made by Sri Rup Lal Kapur against the officers were not justified.”

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :—“ I am told that this educated refugee has been subjected to all sorts of hardships and to several terms of imprisonment, simply because one particular constable took revenge against him and took advantage of the fact that he was a refugee. I would like to know from the Hon. Minister whether he would make a re-enquiry into the matter and see that justice is done to this helpless refugee? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, some allegations have been made not only against the Police, but against the courts which convicted him and the High Court which heard revision petition. I do not think we can make an enquiry into the judicial proceedings that had taken place.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, what were the allegations made against the courts? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Unfair treatment meted out to him by the Madras City Police in launching a case against him in courts.”

Loan to agriculturists in Kolathur taluk

* 811 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of loan applications of agriculturists under each head received by the Tahsildar of Kolathur taluk in Pudukkottai division of Tiruchirappalli district for 1952-53 and 1953 to the end of October 1954; and

(b) how many of them were (1) allowed and (2) rejected?

[21st February 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) & (b) A statement giving the information is placed on the table of the House.”

Ponneri-Vadukupatti-Amoor road

* 812 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the cost of the construction of the Ponneri-Vadukupatti-Amoor road, Chingleput district;

(b) the amount subsidised by the State and the Union Government towards the construction of the road;

(c) who are the donors of the local contribution;

(d) whether it is a fact that the contract was entrusted to a donor;

(e) whether the Hon. Minister for Public Works or the Engineer inspected the road during the month of September or October 1954;

(f) the condition of the road at present; and

(g) whether the road is fit for vehicle transport?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) The cost of construction of the Ponneri-Vadukupatti-Amoor road is Rs. 22,500 and the amount of Central Grant is Rs. 10,000. No contribution was made by the State Government.”

“(c) The villagers provided contribution by way of labour.”

“(d) Sri C. S. Loganatha Mudaliar, President, Bharat Sevak Samaj, Vadukupatti village, was entrusted with the execution of the work on behalf of the villagers.”

“(e) Neither the Minister for Public Works nor the Engineer inspected the work during the month of September or October 1954.”

“(f) The condition of the road is not satisfactory especially at places where there is water stagnation and clayey bed.”

“(g) The road is fit for cart traffic but not for motor traffic.”

SRI O. CHENGAM PILLAI :—“ பொன்னேரி-வடக்குப்பட்டி-ஆமூர் ரோடு போடுவதற்கு கான்ட்ராக்ட் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது? எவ்வளவு ரூபாய்க்கு ரோடு போடப்பட்டது. சீக்கிரம் வேலை முடியுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இந்த ரோடு போடுவதற்கு ரூ. 22,500 ஸ்தல ஸ்தாபனத்தினால் கொடுக்கப்பட்டது. மத்திய சர்க்கார் ரூ. 10,000. இந்த அரசாங்கம் அதற்காக ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. கிராமத்தினர் தங்களுடைய பங்கை தங்கள் உழைப்பின் மூலமாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ரோடு போடுவதற்கான பொறுப்பு ஸ்ரீ சி. எஸ். லோகநாத முதலியார் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மோட்டார் கார்கள் போகக்கூடியதாக இல்லை, மற்ற வாகனங்கள் போகலாம்.”

[21st February 1955]

Tuticorin conspiracy and rioting case

12 noon. * 813 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the special reasons, if any, for constituting special courts to try the Tuticorin conspiracy and rioting case; and

(b) the total expenses incurred by the Government in establishing the special courts and for the trial?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) A special Additional First-class Magistrate was appointed to hold the preliminary enquiry in the case as it was a heavy case with a large number of accused and witnesses and likely to take up a considerable portion of the time of the presiding officer and the file in the Court of the Sub-Magistrate, Tirunelveli, was already heavy.

“(b) Rs. 5,813-11-9.”

House-sites for Harijans

* 814 Q.—SRI V. GOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation was received from the Valluva (Harijan) residents of Sevalaporai village, Gingee taluk, in October 1954, with regard to the assignment of house-sites in the vacant lands lying on the foreshore of Sevalaporai tank, Gingee taluk; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The request could not be complied with due to the objections raised by the Public Works Department, Panchayat Board, and villagers against assignment.”

Stakenet fishing

* 815 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution, dated the 20th October 1954, unanimously passed at a public meeting on the 13th October 1954 at Pazhayangadi, North Malabar, regarding corruption and bribery that took place in the issue of licences to stakenet fishermen on 12th and 13th October 1954 by the Assistant Director of Fisheries, Malabar; and

(b) if so, the action taken by the Government on the resolution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The answer is in the affirmative.

“(b) A report has been called for.”

21st February 1955]

Kottikulam-Panayal road

* 816 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the work of the Kottikulam-Panayal road in Kasaragode taluk, South Kanara, has been completed; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) There is no proposal to form a road from Kottikulam to Panayal.

“(b) Does not arise.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, this is a very important question . . .”

MR. SPEAKER :—“Which question is not important? After all, I have placed only about thirty questions in the list of questions for to-day.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“In view of the importance of this question, this may be taken up to-morrow.”

Press communique on trade disputes

* 817 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the facts leading to the issue of a Press communique on 15th July 1954 regarding trade disputes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The facts leading to the issue of the press communique have been given in the communique itself, namely, the increasing tendency on the part of certain groups of workers in this State to resort to lightning strikes, hunger strikes, and stay-in-strikes for the redressal of their alleged grievances.”

Major irrigation and power projects

* 818 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have recommended any major irrigation and power projects for this State for inclusion in the Second Five-Year Plan; and

(b) if so, the estimated cost of each?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) & (b) This Government have sent certain proposals to the Planning Commission and the matter is still under correspondence with the Commission.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Sir, this is an important question . . .”

[21st February 1955]

MR. SPEAKER :—" Question hour is more or less non-official time and the non-official members must take more interest. I have received answers for a number of questions. If questions are to be postponed like this, it means the answer to so many questions will not see the light of day."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Then, may I request that the question put by Sri T. C. Narayanan Nambiar may be taken up to-day and this question postponed to to-morrow? "

Tile industry

* 519 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from the Feroke Tile Workers' Union and the Malabar Trade Union Congress recently regarding the constitution of a committee to enquire into the condition of the tile industry; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The Government examined the question but considered that disputes in individual establishments might be settled by direct negotiation, conciliation or adjudication and that there was no need for a general enquiry by a Tripartite Committee. The Tile Group of the Malabar Committee of All-India Trade Union Congress was informed accordingly."

* 520 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI :—" I request that this may be taken up to-morrow."

MR. SPEAKER :—" Yes."

Filter points

* 521 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many filter points were installed in the West Coast districts in the year 1953-54;

(b) how many ryots were given loans by the Government to instal filter points during the same period; and

(c) what are the conditions necessary for the installation of filter points?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) 23.

" (b) 17 (for pumpsets).

" (c) An adequate water table and a layer of coarse sandy aquifer of at least 6 feet depth are necessary for the successful installation of filter points."

21st February 1955]

SRI T. SHUNMUGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. கேள்விகளுக்கு நேரம் கொடுக்கும்போது ஒரு பகுதி கேள்விகளுக்கு நிறைய நேரம் கொடுத்துவிட்டு கடைசி பகுதிகளுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்கப்படாமல் ஒரேயடியாய் அடித்துக்கொண்டு போவதை விட எல்லா கேள்விகளுக்கும் ஒரே நேரம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" நூறு கேள்விகள் இருந்தால் சில கேள்விகளுக்கு அநேகம் அங்கத்தினர்கள் நிற்பார்கள், சில கேள்விகளுக்கு கொஞ்சம் அங்கத்தினர்கள் நிற்பார்கள். அதிக அங்கத்தினர்கள் நிற்கும் கேள்விகளுக்கு அதிக நேரமும், கொஞ்சம் அங்கத்தினர்கள் நிற்கும் கேள்விகளுக்கு கொஞ்ச நேரமும் தான் கொடுக்கப்படும். குறைவாக அங்கத்தினர்கள் நிற்கும் கேள்விகளை ஒரேயடியாக அடித்துக்கொண்டுதான் போகவேண்டும். நீங்கள் உபயோகித்த வார்த்தையையே நானும் உபயோகிக்கிறேன். Questions are over."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of personal explanation, Sir. The Hon. Minister for Labour replied that the facts leading to the issue of the Press communique had been given in the communique itself. This communique has served as a sort of green light to the employers inasmuch as the mal-practices practised by the employers were not at all mentioned in it."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" This relates to a question which was answered by me during the question hour to-day. I take it that you have not permitted this as a supplementary question to be answered by me."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTIONS RE

(1) LAWLESSNESS IN HOSDRUG SUB-TALUK.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar has given notice of the following adjournment motion :—

" This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, viz, the failure of the Government to safeguard the public security and people's property in Kodoth village and suburbs in Hosdrug sub-taluk, Kasaragod taluk, South Kanara district, where looting, arson and indiscriminate attack on peasants and merchants have taken place and continue to take place since 29th January 1955, the latest one being on 3rd February where five shops were set on fire in Odayanchal."

" I think that this has been answered as a short notice question. This subject came up before the House a number of times."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" No, Sir."

MR. SPEAKER :—" I will allow the hon. Member to explain how this matter comes under an adjournment motion. Then the Hon. Minister will reply and I will give my ruling."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, indiscriminate attack by the landlords on peasants and merchants have taken place and are taking place in Kodoth village and its neighbouring

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [21st February 1955]

villages. Representations have been made to the police authorities there. It is alleged that the Sub-Inspector of Police there has got something to do with this and that it is in connivance with him, that the landlords are committing these atrocities. There is lawlessness and a feeling of insecurity among the people there. To invite the attention of the Government to this situation, I have given notice of this adjournment motion earlier."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry that the facts mentioned by the hon. Member are not correct. Certainly I am prepared to make a statement. But I would advise him not to press for the statement and to drop the adjournment motion."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" If this means that the Hon. Minister is prepared to make an enquiry in the light of what the Member has said, the adjournment motion need not be pressed."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have already made enquiries and informed the hon. Member. I would advise him not to press the adjournment motion."

MR. SPEAKER :—" It seems that the hon. Member has taken private advice from the Hon. Minister."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The Hon. Minister told me that it was better that I did not press for the motion. My anxiety is that the feeling of insecurity among the people has arisen out of indiscriminate attack by landlords should be removed and proper attention paid to safeguarding the interests of the people as a whole. I am told by the Hon. Minister that the authorities concerned have gone to the spot and enquired into the position and that adequate protection will be given to the people. Since the achievement of this end is the object of my adjournment motion, I do not want to press it."

* DR. K. B. MENON :—" On a point of information, Sir. An adjournment motion has been moved and the subject matter is a matter of public importance. The Minister concerned is giving the advice that a statement from him need not be pressed. Has not the House the right to know why it should not be pressed and why the Minister is giving that advice and hesitating to make a statement?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" As far as the Government are concerned, we have no hesitation at all."

MR. SPEAKER :—" The adjournment motion has not yet been moved and therefore the House has not taken possession of the motion. If the Member says that he is going to press the motion, then I will give my ruling."

21st February 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the way in which it is suggested that the motion need not be pressed seems to imply that if the facts are given, they will be adverse to the Mover." 12-10 p.m.

MR. SPEAKER :—" Whatever that be, the hon. Member who has given notice of the motion is not pressing it. I cannot understand why the hon. Member should request the hon. Member in charge of the motion to press it. Since the latter is not pressing it, the matter is closed."

(2) LATHI CHARGE ON PICKETERS BEFORE THE NAGJI PURUSHOTHAMAM COMPANY, KOZHIKODE.

MR. SPEAKER :—" The House would remember that the hon. Member Sri K. P. Gopalan had given notice of an adjournment motion on Thursday last. The motion reads as follows :—

"This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, namely, the lathi charge, arrest and torture of peaceful picketers before the Nagji Purushothamam Company, Kozhikode, on the 27th and 28th January 1955, and on 9th February 1955, committed by the Police and the failure of the Government to prevent the Police from interfering in the normal trade union activities and resorting to excesses, which causes great anxiety to the people in and around this area."

"The hon. Member would remember that the Hon. Minister stated that the matter was *sub judice*. I examined the question. The matter is *sub judice*. Therefore, I do not think it is a proper subject to be discussed on the floor of the House."

SRI K. P. GOPALAN :—" I do not press my motion, Sir."

III.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER :—" I have to announce to the House that I have received the following message, dated the 11th February 1955, from the Governor :—

"In pursuance of Article 207, clause 1, read with Article 199, clause 1 sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955."

(2) MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER :—" I have also to announce to the House that I have received the following messages, dated the 17th February 1955, from the Hon. Chairman, Madras Legislative Council :—

"In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 3 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 17th February 1955 without any amendment and signed by me."

"In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I return the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 26 of 1954), as passed by the Council on the 17th February 1955 without any recommendation and signed by me."

[21st February 1955]

IV.—BUSINESS OF THE HOUSE—CHANGE IN THE HOUR OF SITTINGS.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I request the Hon. the Leader of the House through you, Sir, to tell us whether there is any change in the timing of the sittings of the House from to-morrow and also the business which we will have to transact till the Budget is presented? ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We have had discussion with the Leaders of Parties and we have agreed that from to-morrow onwards the House will sit from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. On the day on which the Budget is to be presented, the House will sit at 11 a.m. and after question-time, the Budget speech will be delivered and thereafter no further business will be transacted on that day. As already agreed to during Budget discussion, we shall sit from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. daily. It is proposed to finish consideration of the Plantations Agricultural Income-tax Bill to-day. To-morrow morning the Moratorium Bill will be taken up. As it was felt that four hours would not be sufficient to consider and dispose of that Bill, it was agreed that we would have a night session from 9 p.m. to 11 p.m. to-morrow. After that Bill is passed, the Court-fees Bill will be introduced. I hope it will be possible to finish consideration of that Bill before I present the Budget.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Notice of the Moratorium Bill has not yet been received by us. If that Bill is to be taken up to-morrow, we may not be able to give notice of amendments, if any.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection to waive time for notice of amendments.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Notice of the Bill has been given and copies are under circulation.”

MR. SPEAKER :—“ It is not possible to have half-hour debates and one-hour debates if we are to sit from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. Therefore, we may have such debates in the night from 9 p.m. to 11 p.m.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I request that the time for giving notice of amendments to the Moratorium Bill may be extended up to 3 p.m. to-morrow? ”

MR. SPEAKER :—“ Consideration of the clauses will be taken up only in the night. Therefore, I have no objection to grant the request.

“ I must tell the House that the half-hour debate already granted will be held to-day from 5 p.m. to 5-30 p.m.

“ We shall now resume discussion on the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1955.”

21st February 1955]

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX BILL, 1954—
cont.

Clauses 16 to 21 were put and carried.

Clause 22.

MR. SPEAKER :—“ The motion is—

‘ That clause 22 do stand part of the Bill.’ ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ In sub-clause (1), lines 5 and 6, omit the words “ and that he has no present intention of returning”.

‘ Omit the proviso to sub-clause (1).’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, my amendment seeks to provide that if a person assessable to tax is going to leave the State, even if he has no intention to return, the tax must be levied on him. Otherwise, it will be a loss to the Government.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I oppose the amendment because only in cases where the assessee has no intention of returning, we must apply this provision and not in cases where he goes away on some business. Therefore, the amendment is not acceptable.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (1), lines 5 and , omit the words “ and that he has no present intention of returning ”.’ ”

The amendment was put and lost.

The amendment to omit the proviso to sub-clause (1) was by leave, withdrawn.

Clause 22 was put and carried.

Clause 23 was put and carried.

Clause 24 was put and carried.

Clause 25 was put and carried.

Clause 26 was put and carried.

Clause 27 was put and carried.

Clause 28 was put and carried.

Clause 29.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That clause 29 do stand part of the Bill.’ ”

[21st February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' In sub-clause (2), line 4, after the words " as such " insert the words " for the period prior to the recording of the order under sub-clause (1) " . '

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' In sub-clause (2), line 4, after the words " as such " . insert the words " for the period prior to the recording of the order under sub-clause (1) " . '

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, this clause authorises the income-tax officer to tax the income of the family as a whole though there has been a division in the status of the family in that year. It also enables the members of the family to make representations to him when their property has been partitioned and then he will conduct an enquiry and if he thinks that the partition is genuine and *bona fide* he will record that fact. Nonetheless he will tax the family as a whole with this condition, that that amount will be derived from among the various branches according to the number or the property held by them. Sir, there can be no objection to this. But the clause, as it stands, if it is read correctly, would enable the officer to tax the family as a whole even in years subsequent to such a recording and then divide it according to the branches. I submit that that is not permissible. Of course, for the year prior to such a recording he may do so because for practical purposes the family was a joint one. But, when once the partition has been recognised, it is a separate branch or tarwad. It is only to make that point clear and clarify it I have moved my amendment. If the Hon. Minister is satisfied that that is not the intention of the clause, then it will be all right."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I submit that no clarification is necessary because this clause follows closely section 25-A (ii) of the Income-tax Act and as such the amendment is not necessary. Here the reference is only to the previous year which is clearly defined in this sub-clause (2). The term ' total agricultural income ' occurring in this sub-clause is clearly defined in clauses 4 and 5 of the Bill. In view of the above provisions any change will only create confusion and will not make it clear as the hon. Member thinks."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I am not pressing my amendment, Sir."

The amendment of Sri M. Narayana Kurup was, by leave of the House, withdrawn.

Clause 29 was put and carried.

Clause 30 was put and carried.

21st February 1955]

Clause 31.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That clause 31 do stand part of the Bill. ' "

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' In sub-clause (1), line 1, after the words " Any assessee " , insert the words " and where the assessee is a joint family, tarwad, tavazhi or branch, any member " . '

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' In sub-clause (1), line 1, after the words " Any assessee " , insert the words " and where the assessee is a joint family, tarwad, tavazhi or branch, any member " . '

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, this is a necessary amendment even according to the provisions contained in this Bill. Now in this case as well as in other cases before the court against the family wherein the *karnavan* is the representative, all the other members are deemed to be parties to the suit. In a civil suit, against the claim of a joint family or *tarwad*, every individual is entitled to come on record and contest on behalf of the *tarwad*. Sir, that is recognized even in this Bill. In this connexion, I wish to refer to clause 58 which deals with the manner of service of notice. Sub-clause 2 of clause 58 says—

' Any such notice or requisition may, in the case of a firm, Hindu undivided family, an Aliyasanthana family or branch or a Marumakkattayam tarwad or tavazhi, be addressed to any member of the firm or to the manager, yajaman or karnavan, or any adult member of the family . . . '

This clause has clearly defined that notice or requisition may be given to a junior member of the family which shall be deemed to have been served on the family. Now what I want is that the member may be given the right, which is recognized by all courts, to appeal against the assessment also. Otherwise, there may be cases where the manager may not contest the claim properly and there may be even cases where he, in collusion with others may get the assessment made in the name of the family and the properties may be sold to the detriment of junior members. These are not new things. Therefore, I submit that, as a logical corollary to what is contained in clause 58, the junior member also must be given the right of appeal. Otherwise, the plea will be made that only a *karnavan* can file the appeal."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I am sorry that I cannot accept this amendment also, because the word ' assessee ' will include all the members of the joint family. The terms ' assessee ' and ' person ' are specifically defined in this Bill and, therefore, it is not necessary."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Of course, I concede that the word ' assessee ' includes ' family ' but it does not follow

[Sri M. Narayana Kurup] [21st February 1955]

12-30
p.m.

That all the members of the family are entitled to file appeals. Then why is it specifically stated in clause 58 that the notice served on the junior member will bind the tarwad? Sir, it is well known that it is only the manager of the joint family or karnavan in the Marumakkattayam tarwad who is entitled to represent the tarwad. Unless it is made clear in a measure like this, I submit, it will work as a hardship. It is not so clear as the Hon. the Minister for Revenue puts it."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, it has been made clear in the definition of the word 'person'. 'Person' means any individual or association of individuals, owning or holding property for himself or for any other, or partly for his own benefit and partly for another, either as owner, trustee, receiver, common manager, administrator, etc. I suppose that 'karnavan' is something like a manager."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I am not contesting whether the karnavan has got the right to file an appeal or not. My point is whether a junior member can file an appeal when an assessment is made against the tarwad. Of course, it is perfectly clear to me that the karnavan as the head of the family is entitled to file an appeal. I have no doubts about it. I want to know whether a junior member is entitled to file an appeal on behalf of the tarwad which is allowed in civil claims. I want to make it perfectly clear whether it is permissible to do so here especially in view of clause 58 which concerns the manner of service of notice 'on any adult member of the family, branch, tarwad or tavazhi'. I would like the Hon. the Minister for Revenue to read this clause."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I suppose a person whether he is a junior member or a senior member, is an individual. The word used is an 'individual' and I do not think there is any difficulty about it."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, with all respect I submit that where a person is meant to mean an individual, the individual is assessed in his individual capacity. But the definition that a 'person' includes an individual does not refer to the individual in respect of a joint family. It is the joint family that is the assessee. The word 'individual' can only refer to a person who is assessed in his individual capacity. This is my point."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, as far as I can see, there is no difficulty."

MR. SPEAKER :—" The question is—

"In sub-clause (1), line 1, after the words 'Any assessee', insert the words 'and where the assessee is a joint family tarwad, tavazhi or branch, any member'."

The amendment was put and lost.

Clause 31 was put and carried.

21st February 1955]

Clause 32.

MR. SPEAKER :—" As the hon. Member Sri M. Narayana Kurup's amendment is consequential to the amendment to clause 31 which has been lost, he need not move it."

Clause 32 was put and carried.

Clause 33 was put and carried.

Clause 34.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

"That clause 34 do stand part of the Bill."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

"In sub-clause (2), item (b), omit the word 'where' in line 1 and the words 'the appeal is pending before it' in the end."

SRI K. T. SREEDHARAN :—" Sir, I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

"In sub-clause (2), item (b), omit the word 'where' in line 1 and the words 'the appeal is pending before it' in the end."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, Sir, my amendment logically follows from the earlier portion of this clause itself. Sir, it is said in sub-clause (1) : 'The Commissioner may of his own motion or on application by an assessee, call for the record of any proceeding under this Act which has been taken by any authority subordinate to him . . .'. My first submission is whether we can call the Appellate Tribunal an authority subordinate to the Commissioner. Certainly not! It is an independent body appointed by the Government. The Commissioner, the Assistant Commissioner and the Income-tax Officer belong to one category, one subordinate to the other. Therefore, if it is conceded that the Appellate Tribunal is not a body subordinate to the Commissioner, then he will have no right to sit in judgment or revision in a case where it is before the Appellate Tribunal or where the Appellate Tribunal has given a decision. According to sub-clause 2 (b), the Commissioner shall not exercise his powers of revision where an appeal against the order has been made to the Appellate Tribunal and the appeal is pending before it. It means to say that only so long as the matter is before the tribunal the Commissioner cannot interfere and that when once the tribunal decides it one way or the other the Commissioner has got powers of revision. I submit that it is not contemplated under the very clause itself, because the powers of the Commissioner are only in respect of orders or pronouncements made by officers subordinate to him."

[Sri M. Narayana Kurup] [21st February 1955]

"Therefore, my amendment would be to the effect that when a matter is taken on appeal to the Appellate Tribunal, automatically the Commissioner has no powers of revision. I have brought forward this amendment only to make it very clear that in all cases where an appeal has been made to the Appellate Tribunal, the Commissioner shall not have revisionary powers. I think this is quite in keeping with the letter and spirit of the clause which would otherwise lead us to this anomaly, namely, that the sub-clause (2) (b) gives him power to sit in judgment over the decisions of the Appellate Tribunal which is not a body subordinate to the Commissioner."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"Sir, the spirit and the letter of the clause are all right as the clause stands. I do not know how the amendment of the hon. Member makes the position better. In fact, I think it makes it a little worse. I admit that the Appellate Tribunal is an independent body. Sub-clause (2) (a) states that where an appeal against an order lies to the Appellate Tribunal, the Commissioner shall not revise any order if the time within which such appeal may be made has not expired and sub-clause (2) (b) says the Commissioner cannot interfere where an appeal against the order has been made to the Appellate Tribunal and the appeal is pending before it. I do not see where the confusion is."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, the interpretation put upon sub-clause (2) (b) by the Hon. the Minister for Revenue is not correct. If the sub-clause is right as it stands, it means that the Commissioner has no jurisdiction to sit in revision only so long as the matter is pending before the Appellate Tribunal. This is my objection. The Hon. Minister has conceded that the Appellate Tribunal is not a body subordinate to the Commissioner. If it were so, the Commissioner cannot have any right to interfere when the appeal is pending before the Appellate Tribunal or after any decision has been arrived at by the Tribunal. I would request the Hon. the Minister for Revenue for a clarification of this sub-clause (2) (b). According to this sub-clause it only means that the Commissioner's powers of revision are suspended only during the pendency of the appeal before the Tribunal and that afterwards he can pronounce judgment on the decision of the Tribunal and can interfere in revision. Otherwise, what is the meaning of this sub-clause?"

12-40 p.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"Sir, it is a question of two lawyers differing and I will take shelter under the maxim 'that status quo should be maintained in such an event'."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In sub-clause (2), omit the words "where" in line 1 and the words "the appeal is pending before it" in the end.'

The amendment was put and lost.

21st February 1955]

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That clause 34 do stand part of the Bill.'

The motion was put and carried.

Clauses 35 to 38 were put and carried.

Clause 39.

MR. SPEAKER :—"The motion moved—

'That clause 39 do stand part of the Bill.'

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Mr. Speaker, I move the following amendment :—

'In sub-clause (2), line 2, after the words "this Act", insert the words, figures and letters "between 6 a.m. and 6 p.m."'

"Sir, it is an extraordinary right that is granted in sub-clause (2) to enter into dwelling houses at any time. After all, no criminal offence is committed in these matters. The Assistant Commissioner or the Agricultural Income-tax Officer may give notice to the occupant of the dwelling house and enter it. My amendment only states that he can do so between 6 a.m. and 6 p.m. I submit that it is a very reasonable one. The Government may say that their officials will not abuse their powers. But, Sir, I may point out that there is a possibility of powers being abused. It is only for that purpose, I am moving my amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—"I second the amendment."

MR. SPEAKER :—"Amendment moved—

'In sub-clause (2), line 2, after the words "this Act", insert the words, figures and letters "between 6 a.m. and 6 p.m."'

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"I oppose the amendment for the reason that this question was very elaborately discussed at the Select Committee stage and it was thought necessary that an element of surprise should be there in taking into custody accounts and documents. But the Select Committee added the following proviso also :—

'Provided that if any such place is a dwelling house, or an apartment, in the actual occupation of a woman, such officer shall before entering such house or apartment, give notice to such woman that she is at liberty to withdraw and shall afford her every reasonable facility for withdrawing.'

In view of this proviso, I hope the hon. Member will withdraw his amendment."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"But, Sir, difficulties may arise in a case where a woman is asked to withdraw, say, at dead of night. Of course, an element of surprise may be necessary but not to this extent and that is what I wish to submit."

[21st February 1955]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I have nothing to add."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (2), line 2, after the words " this Act ", insert the words, figures and letters " between 6 a.m. and 6 p.m." ' "

The amendment was put and lost.

Clause 39 was put and carried.

Clause 40 was put and carried.

Clause 41.

MR. SPEAKER :—" The motion moved—

' That clause 41 do stand part of the Bill.' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move the following amendments that stand in my name :—

' Add at the end of sub-clause (3) the words " under the provisions of the Madras Revenue Recovery Act of 1864 " '.

' Re-number the existing sub-clause (3) as sub-clause (3) (a), and insert the following as sub-clause (3) (b) :—

" (b) The agricultural income-tax payable under this Act shall be deemed to be public revenue due upon the plantation and the plantation and its products, buildings standing upon it shall be regarded as the security of the agricultural income-tax."

' Omit the proviso to sub-clause (3).

' Omit sub-clause (4). ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendments."

MR. SPEAKER :—" Amendments moved—

' Add at the end of sub-clause (3) the words " under the provisions of the Madras Revenue Recovery Act of 1864 " '.

' Re-number the existing sub-clause (3) as sub-clause (3) (a), and insert the following as sub-clause (3) (b) :—

" (b) The agricultural income-tax payable under this Act shall be deemed to be public revenue due upon the plantation and the plantation and its products, buildings standing upon it shall be regarded as the security of the agricultural income-tax."

' Omit the proviso to sub-clause (3).

' Omit sub-clause (4). ' "

21st February 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move the following amendment :—

' In line 4, after the words " a sum not exceeding ", insert the words " half of " '."

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' In line 4, after the words " a sum not exceeding ", insert the words " half of " '."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" My amendment is a very simple one. As a matter of fact, I am not opposing the principle behind this clause. It is stated in the clause that a sum equal to the amount of the arrears can be collected from the defaulters."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Note the words ' not exceeding '."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Suppose if a person has to pay Rs. 5,000 as tax, according to the existing provision, a sum not exceeding Rs. 5,000 can be collected, as penalty for not making the payment in time. As a matter of fact, in the Agricultural Income Tax prevailing in Coorg, only one-third of the amount due is collected as penalty. I do not plead for such a generous provision. The present provision is very harsh and I, therefore, want that the penalty amount stated in the provision should be amended suitably so that half the amount due may be collected as penalty."

* SRI S. RAMALINGAM :—" நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் சர்க்கார் கொள்கைக்கு முரணானதல்ல. என்னுடைய திருத்தம் கோரூவ தென்னவென்றால் இந்த ஷரத்தின் மூன்றாவது உபஷரத்தின் கடைசியில் '1864-வது வருஷத்திய சென்னை ரெவினியூ ரெகவரி சட்டத்தின்படி' என்பதை சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பது.

" அடுத்தபடியாக கீழ்க்கண்டதை உப-ஷரத்து (3) (பி) என்று சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது :—

" (b) The agricultural income-tax payable under this Act shall be deemed to be public revenue due upon the plantation and the plantation and its products, buildings standing upon it shall be regarded as the security of the agricultural income-tax."

ஏற்கெனவே நாம் இந்தச் சபையில் அபிவிருத்தி வரி விதிப்பது சம்பந்தமாக ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதன்படி சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டிய அபிவிருத்தி வரியை ஒருவன் கட்டத் தவறினால் குறியிட்ட நிலம், அதிலிருந்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தானியம், அந்த நிலத்தின் மேலுள்ள கட்டிடம் யாவும் சர்க்காருக்கு அபிவிருத்தி வரி செலுத்தக்கூடியதற்கு ஈடாக வைத்துக்கொள்ளப்படுமென்று அந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல தேயிலை, காப்பி போன்ற மிலத் தோட்டங்களுக்கு விவசாய வருமான வரி செலுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பத்திலும் மேற்படி அபிவிருத்தி வரி சட்டத்திலுள்ளபடி மாற்றி

[Sri S. Ramalingam] [21st February 1955]

யுறைக்க வேண்டும். விவசாய வருமான வரி செலுத்தத் தவறினால் அந்தத் தோட்டங்களும், தோட்டத்திலுள்ள பொருள்களும் ஈடாக வைக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையில் என்னுடைய திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது.

“அபிவிருத்தி வரியை ஒருவன் செலுத்தாவிட்டால் ரெவினியூ ரெகவரி சட்டத்தின் பிரகாரம் கலெக்டர் நடவடிக்கை எடுத்து அந்த வரியை வசூல் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மலேத்தோட்ட விவசாய வருமான வரி மசோதாவில் மட்டும் அந்த அம்சம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ‘சிலில் ப்ரொவீஜர் கோட்டின்படி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இம்மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது.’ ‘நோடஸ் கொடுத்த தேதியிலிருந்து மூன்று வருஷங்கள் காலதாமதம் ஆகிவிட்டால் அதன் பிறகு இந்தச் சட்ட பிரகாரம் வரி வசூல் செய்யக்கூடாது,’ என்று இருக்கிறது. மலேத் தோட்டக் காரர்கள் விஷயத்தில் மட்டும் ஏன் இப்படிப்பட்ட சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டும்? கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயி நில வரியையோ மற்ற அபிவிருத்தி வரியையோ சர்க்காருக்குச் செலுத்தவில்லையென்றால் ரெவினியூ ரெகவரி சட்டத்தின்படி வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. கிராம முன்சீப் நிலத்தில் இரண்டு வெள்ளைக் கொடிகளை நாட்டிவிட்டால் விவசாயி அந்த நிலத்தில் கால் வைக்கமுடியாது. பணத்தைச் செலுத்தினால்தான் அந்நிலத்தில் அனுமதிக்கப்படுவான். ஆனால் இம்மசோதாவின்படி பெரிய பணக்காரர்கள் சர்க்காருக்கு விவசாய வருமான வரித் தொகையைச் செலுத்தவில்லையானால் ‘சிலில் ப்ரொவீஜர் கோட்டின் பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. இம்முறையை அனுஷ்டித்தால் சர்க்காருக்குக் கொஞ்சமும் பணம் வந்து சேராது. ரெவினியூ ரிகவரி சட்டத்தை மலேத் தோட்ட விஷயத்திலும் அனுஷ்டித்தால் சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய பணம் வந்து சேர்ந்துவிடும். சர்க்கார் கொள்கைக்கும் என்னுடைய திருத்தத்தின் தன்மைக்கும் வித்தியாசம் கிடையாது.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The point is this: On receipt of such a certificate, we usually proceed to recover from such assessee the amount specified therein as if it were an arrear of land revenue. Therefore, whatever is applicable for recovery of land revenue will be applicable to cases referred to in this provision also. In addition to this, further powers are given to the Collector to treat this as a decree and proceed to execute even if it is under an attachment under another decree. We are taking additional powers. We are not reducing the powers in any way. I do not think the amendment moved by hon. Member Sri S. Ramalingam is necessary. We have covered everything and I do not think there is any loophole in this provision for assesses to escape.”

SRI S. RAMALINGAM:—“கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லக் கூடிய அதே நோக்கத்திற்காகத்தான் என்னுடைய திருத்தமும் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும். என்னுடைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இருக்க முடியாது. மலேத் தோட்டங்கள், அதில் இருக்கக்கூடிய சாகுபடிப் பொருள்கள், வீடு ஆகியவைகளை சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய விவசாய வருமான வரிப் பணத்திற்கு ஈடாக வைத்துக்கொள்ளும்படி திருத்தம் செய்வதில் சர்க்காருக்கு ஏன் ஆட்சேபம் இருக்கவேண்டும்?”

12-50
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வசூலிக்கக்கூடிய முறையைப்பற்றி நண்பர் ராமலிங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களில் அர்த்தம் ஒன்று இருக்கிறது. வசூலிக்கவேண்டுமென்ற தொகைக்கு எந்தவிதமான நஷ்டமும் ஏற்படக்கூடாது என்பது முக்கிய காரணம். ப்ரொவிஷன்னில் இருக்கக்கூடியது பாகம் ஆகாத

21st February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

குடும்பத்தில் சில சிக்கல் ஏற்படுகிறது. பாகம் ஆகாத குடும்பம் சம்பந்தப்பட்டவரை பாதி சொத்து குடும்பத்திற்கு இருக்கலாம். மற்றவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமையும் போய்விடும். அதை உத்தேசித்து சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன அந்த நிலத்தின் முடிவு இருப்பதை தொடர்ந்து அந்த சொத்தை ஈடாக வைத்து வசூலித்துவிடலாம்.

“இரண்டாவது ஸ்ரீ டி. வி. நாராயண நம்பியார் திருத்தத்தில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தண்டத்தீர்வை கூடாது. அவ்வளவு வரி செலுத்த முடியாது. மேலும் இந்த தண்டத்தீர்வை போடுவது நியாயம் அற்றதாயிருக்கிறது. மசோதா கோரிக்கை பைசல் இதிலிருந்து 8-ல் ஒரு பங்கு தான் தண்டம் விதித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் அதற்கு பொதுவாக சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, as regards the amount of penalty, I think, there must be a substantial amount of penalty, so that the assessee will be more induced to pay. If we lower it, there won't be much incentive to pay. After all, it is only a penalty and that will arise when one is in default. I do not know why we must reduce it to half.”

“As regards the other amendment, there is the proviso under the clause which says inter alia ‘without prejudice to any other powers, etc.’ Therefore a remedy is available and in certain circumstances if it is found necessary, then only action such as under the Code of Civil Procedure will be resorted to. Therefore, there is already provision for recovery as it is said ‘without prejudice’ I cannot understand why it should be objected to.”

SRI S. RAMALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மோஷன் கொடுக்கவேண்டியதன் அவசியம் சர்க்காருக்கு நியாயமாக வரவேண்டிய வருமான வரிக்காக அந்த சொத்தை ஈடாக வைக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனை இல்லாததினால் அவர்களே இதன் மூலமாக அதிகாரம் தேடவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் இந்த நிபந்தனை இல்லாததினால் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, under the Revenue Recovery Act, we will be able to proceed against the properties situate on the land only, but we cannot proceed on any other assets available anywhere else. But if it is a decree, it could be executed anywhere in the State or even outside the State. That is why it is stated ‘without prejudice’, etc. It gets the status of a decree and it can be executed with reference to any property available anywhere. Therefore, it should not be objected to. I think, the clause as it stands is all right.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, the very fact that penalty arises when a default is made—and default is made when there is no capacity to pay this will be the case in respect of small plantation owners—is sufficient for the acceptance of my amendment. I am not convinced by the arguments of the Hon. Minister in refusing to accept my amendment. I hope he will accept it.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“I hope, Sir, I cannot accept the amendment.”

[21st February 1955]

MR. SPEAKER:—"I want to know whether the hon. Member Sri Ramalingam is pressing his amendment."

The member not pressing, his amendments (39, 40, 41 and 42) were, with the permission of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 4, after the words "a sum not exceeding" insert the words "half of".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That clause 41 stands part of the Bill'."

The motion was carried.

Clause 42.

SRI M. NARAYANA KURUP:—"I beg to move that—

'In sub-clause (1), line 5, omit the words "of all the members".'

SRI K. T. SREEDHARAN:—"I second the amendment, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I beg to move that—

'In sub-clause (1), for the words "of all members or tavazhi", substitute the words "to the extent held by the assessee alone in the property".'

SRI K. P. GOPALAN:—"I second the amendment, Sir."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, the purpose of my amendment is this. If the clause as it stands now is enforced, it will not only result in the sale of the tharwad of all members in the property, but it will unduly result in the sale of the private rights of individual members. In any decree against a tharwad or any claim against a tharwad it includes the rights of other members as members of the tharwad and there is no objection. But we must know that there is no personal decree against an individual member except against the karnavan. Supposing a tharwad has janmam rights on the property, the junior may have kanam or verumpattam rights and rights of assignment of tenancy. He may get the assignment of rights of tenancy. The clause as it stands, all rights of junior members in the property are also sold away. Therefore, what is sold is not the tharwad rights in the property, but it includes the rights of junior members also,—the personal and private rights of individual members. The clause as it stands is not worded in that manner and therefore I want to make it clear and that is the purpose of my amendment."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, in the case of an undivided Hindu family, it is possible the karnavan of the tharwad is the assessee of a plantation estate. The property may

[21st February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

be undivided and when the assessee is in default, and when a decree is executed, the whole property will be attached. That means the right of all the members of the family will be taken away. It is possible that the karnavan started a plantation without the knowledge, without the permission and without the consent of other members of the tharwad and he did not pay, committed a violation of the Act and he is penalized, then the whole lot of the family is penalized. For the fault of the karnavan, the right of thavazhi members cannot be taken away. Therefore, it is my amendment seeks to rectify this defect. It is a reasonable one."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, I do not know how the difficulty comes in. The clause as it stands provides that where the property is sold for the realization of arrears of agricultural income-tax, the right, title and interest of all the members of such family, branch, tharwad or tavazhi in the property shall pass to the purchaser. I do not know why it should affect the other interests. It only relates to family, tharwad or tavazhi."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"ஸார், பாகமாகாத குடும்பங்கள் 1 p.m. எல்லாவற்றிற்கும் இந்த வரியினால் பாதகம் ஏற்படும் என்ற எண்ணம் ஏற்படலாம். இந்தத் திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்வதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? சர்க்காருக்கு அனாவசியமாக கஷ்டம் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். வரியை செலுத்தினாலும் செலுத்தாவிட்டாலும் அவருடைய சொத்தை எலம் போடலாமா, அல்லது எலம் போட்டால் அவருடைய பாகத் திற்கு மட்டுமா, அல்லது மற்றவருடைய பாகத்திற்குமா? அப்படி எலம் போட்டால் பாகஸ்தருடைய உரிமை போகக்கூடியதாக இருக்கிறது. அப்படி எலம் போட்டால் பாகஸ்தருடைய சொத்திற்கும் அழிவு ஏற்படக்கூடியதான ஆபத்து ஏற்படும். அதனால்தான் இந்த திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, the difficulty arises because only a portion of the clause is read and interpreted without reading the whole clause. It is provided: 'Where any property of a Hindu undivided family . . . is sold'. The property should belong to the family as such. If it is brought to sale for realization of the tax, the interests of all the members of that family pass to the purchaser. The members cannot say that they did not receive notice, that they were not aware of the sale, etc. All the members are bound by the sale. That is the simple meaning of this clause. I may say that there is no difficulty of any private, individual interest, which does not belong to the family as such, passing on to the purchaser."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகும் என்னுடைய சந்தேகம் தீரவில்லை. என்னுடைய சந்தேகம் உண்மையாக இருந்தாலும் இருக்கலாம், உண்மையாக இல்லாமலும் இல்லை. 41-வது பிரிவுப்படி வரியைச் செலுத்தவில்லையானால் தோ . . . சொந்தக்காரரின் சொத்தையும் மற்றும் அந்த சொத்துக்கு பாத்யையுள்ளவர்களுடைய சொத்தையும் ஜப்தி செய்வதற்கு கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 42-வது பிரிவில் "any property" என்று இருக்கிறது. அந்த சொத்தை அனுபவிப்பவர்களுடைய சொத்தையும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st February 1955]

வரி செலுத்தத் தவறினால் ஜப்தி செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. சொத்தின் சொந்தக்காரர் வரி செலுத்தத் தவறினால் மற்றவருடைய சொத்தையும் ஜப்தி செய்தால் அவருடைய சொத்தும் பாதிக்கப்படும். அது கூடாது.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான சொத்தாக இருந்து, கொடுக்க வேண்டிய வரியை வசூல் செய்வதற்கு என்று அந்த சொத்தை விற்பனைக்குக் கொண்டுவந்தால் அந்த சொத்தை விற்பதற்கு சகல விதமான உரிமைகளும் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்தசொத்தை விற்க முடியாது. எந்த மாதிரி சொத்தாக இருந்தாலும் அதை விற்பனைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு எந்த விதமான நிபந்தனையும் இருக்கக்கூடாது. ஒரு சொத்து ஒரு பொது குடும்பத்திற்குப் பொதுவான சொத்தாக இருக்கலாம். வரி பாக்கிக்காக அந்த சொத்தை விற்பனைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு எந்த விதமான நிபந்தனையும் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது. ‘Where any property of a Hindu undivided family . . . is sold’ என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சொத்தை விற்பனைக்குக் கொண்டு வந்தால் அதை வாங்கக்கூடியவர்கள் அதற்கு ஏதாவதும் உரிமை இருக்கிறதா என்று பார்ப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட உரிமை இல்லாவிட்டால் தான் அந்த சொத்தை கோர்ட் எலத்தில் எடுப்பார்கள். இல்லாவிட்டால் எலத்தில் எடுக்கமாட்டார்கள். இதில் ஏதோ தகராறு இருக்கிறது, அதனால் எலத்தில் எடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லி விடுவார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆட்சேபணை இருந்தால் அந்த சொத்தினுடைய விலை கம்மியாகப் போய்விடும். அதைத் தீர்ப்பதில் சர்க்காருக்கு கஷ்டம் ஏற்படும், அதனால் வரி வசூலாகாது. அந்த சொத்தின் விலையும் குறைந்துவிடும். எல்லாவித உரிமைகளையும் எடுத்துவிட்டால் போதுமான விலை கிடைக்கும். தகராறு இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் ஒருவரும் அதை எலத்தில் எடுக்க மாட்டார்கள். கோர்ட்டில் அதை எலத்தில் எடுக்கவேண்டும் என்ற மனப்பான்மையில் இருக்கிறவர்கள் அந்த சொத்து குறைந்த விலைக்கு வரும் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இருப்பார்கள். நமக்கு அந்த சொத்தின் பேரில் நல்ல விலை வரவேண்டும். அதை உத்தேசித்துதான் இந்த விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை நிறைவேற்றினால் போதுமான விலை கிடைக்கும். இப்பொழுது இருப்பதே சரி என்று தோன்றுகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, we do not for a moment contend that the tarwad rights of the junior members should not be sold. A person may have two rights in a property—one as a tarwad member and the other his individual or private right. The clause as it is worded is very general. It is capable of the interpretation that all the rights of every member of the tarwad shall pass to the purchaser. It does not make any reservation in respect of his private rights as against his right as a member of the tarwad.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ A member's right outside the tarwad will not come in; his rights in his capacity as a member of the tarwad alone will come in. With regard to the remarks of the Deputy Leader of the Opposition, who spoke in Tamil, I will say this :

‘கொஞ்ச சந்தேகப் பிராணியாக இருந்தால் ஓரளவு அந்த சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்க முடியும். தொடர்ந்தால்போல் முழு முழு சந்தேகப் பிராணியாக இருந்தால் இருக்கும் சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்கவே முடியாது. நிவர்த்திப்பது அசாத்தியம்.”

21st February 1955]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ My doubt has not been cleared. In a particular case, the whole family may not be the assessee; only the individual karnavan may be the assessee. The karnavan A might have leased his land to anandaravan B. A might have leased same land to another person C also which is called kuzhikanam. As C may not be a member of the family, his rights are not affected. As regards B, he has got two rights in the property—one as an andaravan being the nephew of the karnavan, or as a member of the family and the other as a tenant under the karnavan. According to the clause, his right even as a tenant passes to the purchaser. That is my doubt.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ After hearing the explanation of Sri T. C. Narayanan Nambiar, I am firmly convinced that the clause should be retained as it is. I do not think we should allow right within right and give protection to individual right. Certainly that position cannot be accepted.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ It is not as if I have concocted this doubt here. Taking the property rights and the customs and manners prevailing in Malabar, this position arises. When we pass a legislation, we must take the realities of the situation into account. That is my submission.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘In sub-clause (1), for the words “of all members . . . or tavazhi”, substitute the words “to the extent held by the assessee alone in the property”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘In sub-clause (1), line 5, omit the words “of all the members”.’ ”

The amendment was put and lost.

Clause 42 was put and carried.

Clauses 43 and 44 were put and carried.

Clause 45.

MR. SPEAKER :—“ The motion moved—

‘That clause 45 do stand part of the Bill.’ ”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, this clause reads—

‘Refunds shall also be admissible under this Act in such cases and to such extent as may be prescribed’

‘That means that provision will be made in the rules for a further refund of the tax in certain cases. There are already provisions for refunds and further refunds. But this clause envisages still further refunds. I do not know why such concessions are unnecessarily sought to be given. I want to have a clarification on this point.’ ”

1-10
p.m.

[21st February 1955]

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மலைத்தோட்ட வருமான வரிவிதிப்பு மசோதாவின் கீழ் தவறுதலான முறையில் அதிகப்படியான முறையில் விவசாயிகளிடமிருந்து வரி வசூலித்து விட்டால் இன்னென்ன விதிப்படி, இன்னென்ன காரணங்களின்படி அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கலாமென்று செக்ஷன் 44-லேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மறுபடியும் செக்ஷன் 45-லே எதற்காக ரீபண்டு கொடுக்க அரசாங்கத்திற்கு மறுபடியும் அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதற்கு முன் நாம் நிறைவேற்றியுள்ள நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி மசோதாவிலே இதேமாதிரியாக ஒரு ஷரத்தைப் போட்டு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுத்தோம். காரணம் அந்த மசோதாவின்படி கணக்குப் போடுகிற காலத்தில் சில தவறுகள் ஏற்பட்டுவிட்டால், அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டிருக்கலாம், பணம் ரீபண்டு செய்வதாக இருந்தால் எவ்விதமான சங்கடமும் இடையே வந்து நிற்கக் கூடாது என்பதற்காக சில இடங்களில் தள்ளுபடி செய்யவும், அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருந்தோம். ஆனால் இந்த மலைத்தோட்ட வருமான வரி மசோதாவில் அந்த அதிகாரத்திற்கே இடமில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எவ்வப்போது பணம் திருப்பித் தரலாம் என்பதற்காக அதிகாரங்களை எல்லாம் மிக விரிவாக ஷரத்து 44-லேயே நாம் இந்தச் சட்டத்தில் கொடுத்திருக்கிறபடியினால் ஷரத்து 45-க்கு அவசியமேயில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த ஷரத்தை பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன். சர்க்காரும் அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு விடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“வரி எவ்வளவு என்று தீர்மானித்த பிறகு வசூலிக்கப்பட்ட வரிப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதாயிருந்தால் அதற்காக சில குறிப்பிட்ட கொள்கைகள் இருக்கவேண்டும் அதை அனுசரித்தே நாம் இந்த மசோதாவின் ஷரத்து 44-லேயே இந்தக் காரணங்களுக்காக வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பித் தரலாமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். மேற்கொண்டு வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பித் தரலாமென்று ஷரத்து 45-லேயே, முந்தைய ஷரத்தில் சொன்னதுபோல காரணங்கள் எதுவும் கொடுக்காமல் சொல்லப்பட்டிருப்பது அவசியமே இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ‘நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி மசோதாவில்’ இம்மாதிரி ஒரு ஷரத்து போட்டிருக்கிறோமே என்றால் அந்தச் சட்டத்தில் வரி இவ்வளவு தான் வசூலிக்கப்படும் என்று நாம் திட்டவட்டமாக நிர்ணயிக்கவில்லை. ஆகவே வரி வசூலிப்பதில் அப்போதைக்கப்போது கணக்குப் போடுவதில் பல தவறுதல்கள் நிகழ்ந்து விடலாம், ஆகவே தவறுதலாக வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பித் தர சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே அங்கே அந்த ஷரத்தைச் சேர்த்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த மசோதாவில் திட்டவட்டமாக வரி நிர்ணயித்துவிட்டோம், அதோடு இன்னென்ன கொள்கைப்படி வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பியும் தரலாம் என்று ஒரு ஷரத்தில் சொல்லிவிட்டோம். ஆகவே இந்த 45-வது ஷரத்திற்கே அவசியம் இல்லை. அந்த மசோதா வேறு. இந்த மசோதா வேறு. ஆகவே அதில் போட்டிருக்கிறபடி இதில் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வது தவறு. ஆகவே இந்த ஷரத்தையே நான் பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“The point for consideration is that this is not going to be a case of arbitrary exemption as in the case of the betterment levy. There, by executive order we can exempt any case or class of cases from the levy. But this is a case where the rules prescribe the instances in which exemption or refund may be given. The department feels that if there are cases of refund not covered by the previous clauses, then we should not have to go to the Legislature and get its sanction. But such instances have to be provided for in the rules. Therefore, no arbitrary thing can be done by executive

21st February 1955] [Sri C. Subramaniam]

orders. The rules framed will have to be placed before the Legislature. At that time, the basis of such refunds can be questioned on the floor of the House. That being so, there can be no arbitrary refund. It is better that we have a clause like this to cover cases not contemplated by the previous clauses.”

SRI S. RAMALINGAM :—“At least the words ‘in such cases and to such extent as may be prescribed’ may be deleted. There may be some cases where the Government may give refunds.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“It is certainly not the intention of the Government to give refunds in ‘certain’ cases. It should be a category of cases where refund is admissible. The extent also should be prescribed in the rules. We should not take any particular case and grant refund. The class of cases where refund is admissible should be general. The basis also should be prescribed in the rules. If I were to accept the advice of the hon. Gentleman Sri Ramalingam, then it will mean that we are given unlimited power to grant refund in individual cases.”

SRI S. RAMALINGAM :—“Then, a proviso may be added to the effect that such rules will come into force only after they are passed by the Assembly.”

Clause 45 was then put and carried.

Clauses 46 to 54 were put and carried.

Clause 55.

MR. SPEAKER :—“The motion is—

‘That clause 55 do stand part of the Bill.’

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘In sub-clause (2), line 2, for the figures, letters and words “1st day of April 1938”, substitute the figures, letters and words “15th day of August 1947”.’”

SRI K. P. GOPALAN :—“I second the amendment, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, a ban is sought to be imposed on certain classes of persons appearing before the Agricultural Income-tax Authority to represent the assessee. Accordingly, it is proposed that no person who has been dismissed from Government service after the 1st day of April 1938 shall be qualified to represent the assessee before the Income-tax Authority. I do not know why the date ‘1st day of April 1938’ has been put here. The Britishers were then ruling this country directly. So, some persons simply because they were patriots and were sympathetic towards the National Movement would have been dismissed from Government service. Therefore, I want the date to be changed into ‘15th day of August 1947’ when Independence

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [21st February 1955]

was attained. When our Government dismiss a person, it will be only for a crime of a very serious nature. So, the date may be changed as proposed by me."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"1938-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ந் தேதிக்கு முன்" என்று அப்பதற்குப் பதிலாக '1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 15-ந் தேதிக்கு முன்' என்று போட்டுக்கொள்ளும்படியாக ஸ்ரீ டி. சி. நாராயண நம்பியார் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு யாருமே அநியாயமாக வேலையை விட்டு நீக்கப்படவில்லையென்று சொல்லமுடியாது. அதுவும் இந்தச் சர்க்கார் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு, 'வேறு கட்சியை ஆதரிக்கிறான்' என்ற கட்சி விரோத பாவத்தோடும் பலரை வேலையைவிட்டு நீக்கியிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதுவும் ஒரு பெண் ஒரு கம்யூனிஸ்டை மணந்து கொண்டான் என்பதற்காக வேலையைவிட்டு நீக்கப்பட்டு, பின்னர் அந்த உத்தரவை ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறதும் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. ஏனென்றால் இதைப்போன்ற பல விஷயங்கள் அவருடைய இலாகாவில் நடந்துகொண்டே வருகின்றன. ஆகவே நாங்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கும்பொழுது சர்க்கார் ரொம்பவும் நியாயமாகவே சிலரை வேலையைவிட்டு போகச் சொல்லியிருப்பதாக நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டதாக ஆகாது. இருந்தாலும் சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன்பு யாராவது டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்யப்பட்டிருந்தால் அவர்களாவது சர்க்காருக்குத் திரும்பவும் அப்பீல் செய்துகொள்ள அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே இதைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால், '1938-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ந் தேதிக்கு முன்' டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்யப்பட்டவர்கள் யாருமே அப்பீல் செய்யக்கூடாது, என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதையே எடுத்துவிடலாமென்று நான் எண்ணுகிறேன். சர்க்கார் இதைப்பற்றி அவசரப் பட வேண்டியதில்லை. நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கட்டும். இடைவேளைக்குப் பிறகு மத்தியானத்தில் இந்த ஷரத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம், அதற்குள் சர்க்கார் தன்முண்டைய முடிவை யோசித்தே சொல்லட்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* **SRI S. RAMALINGAM:**—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பாராபவையே எடுத்துவிடலாமென்று நான் யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்துவிட்டால் ரொம்ப நல்லதாகப் போய்விடும்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"We may take this up after lunch."

MR. SPEAKER:—"All right."

Clause 56 was put and carried.

Clause 57.

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, seeing the fate of the similar amendment that I moved for the Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, I do not propose to move it."

Clause 57 was put and carried.

Clause 58 was put and carried.

Clause 59 was put and carried.

Clause 60 was put and carried.

Clause 61 was put and carried.

Clause 62 was put and carried.

Clause 63 was put and carried.

[21st February 1955]

Clause 64.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, with regard to surcharge on land revenue, it is leviable only in the case of persons who pay a certain maximum amount of land revenue. But in the case of plantation estates, the land assessment is so low that only if the vast acreage of land in the estate come under plantations, the tax can be levied on them. I do not see any reason why exemption should be given in the case of plantations from the surcharge on land revenue when even small peasants are compelled to pay assessment, contribution and other things. Therefore, I want that this clause should be omitted."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மலைத் தோட்டங்களுக்கு வருமான வரி விதிக்கப் போவதால் அவற்றிற்கு லாண்டு சர்ஸார்ஜ் வரி தேவையில்லையென்று சொல்வதை நாங்கள் பலமாக ஆட்சேபிக்கிறோம். ஏனென்றால் இந்த மசோதாவைப்படி விதிக்கப் போகின்ற வருமான வரி மிகவும் குறைவாகும். இதுவே மிகக் குறைவு, இதை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறபோது ஏற்கெனவேயுள்ள லாண்டு சர்ஸார்ஜ் வரியை இந்த ஷரத்தின்படி ரத்து செய்ய சர்க்கார் முன் வந்ததற்கு வருந்துகிறோம். இல்லாவிட்டால் மலைத்தோட்ட முதலாளிகள் கஷ்டப்பட நேரிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்வளவுதான். ஆகையினால் நடைமுறையில் சிறிது காலம் இந்த இரண்டு வரியுமே இருக்கட்டும். கொஞ்ச காலம் பார்க்கலாம். அதனால் நடைமுறையில் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று தெரிந்தால் நாம் லாண்டு ரெவினியூ சர்ஸார்ஜ் மசோதாவிற்கே ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரலாம். அதைவிட்டு இந்தச் சட்டத்திலேயே அந்த விதி விலக்கை அளித்திருப்பது சரியல்ல. இது அவசியமும் இல்லை. இதை சர்க்கார் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டுவிடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:**—"On a point of order, Sir. A particular legislation or an Act can be amended only by an Amending Act. Can it be amended by another Act of this kind? Here, we are discussing the Bill entitled 'The Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill'. This Bill is not intended to amend the Land Revenue (Surcharge) Act. That Act cannot be amended by this Bill."

* **SRI S. RAMALINGAM:**—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்ஸார்ஜ் மசோதா நம் சபையின் விவாதத்திலிருந்தபொழுது நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்தேன். 5 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கு நில வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னதற்கு அந்தத் திருத்தம் இந்தச் சட்டத்தில் பிரேரேபிக்கப்படக்கூடாது என்று தாங்கள் சொல்லி அதை move பண்ணிக்கூடத் தாங்கள் அனுமதிக்கவில்லை. அதைப்போலவே இந்த 64-வது ஷரத்தும் இந்த மசோதாவில் இருக்கக் கூடாதென்பது என் அபிப்பிராயம். ஏற்கெனவேயுள்ள மசோதாவில் இது கிடையாது. பொறுக்கு கட்டியில்தான் இது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக இரு கருப்புக் கோடுகள் கூடப் பக்கத்தில் போடப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம். ஆகவே இதை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது என்று சொல்லி இதை பலமாக நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்."

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:**—"Sir, I think, I need not go into the question, whether it is in order or out of order because I am going to oppose straightaway what the hon. Deputy Leader of the Opposition has stated."

[21st February 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, a ruling should be given on the point of order."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister will have his say on the matter."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Now we are levying tax on the income of the plantations and, therefore, it is not quite justifiable to levy this surcharge also. That is why we have given exemption. Under these circumstances, I cannot accept the suggestion of the hon. Deputy Leader of the Opposition."

MR. SPEAKER :—" We shall continue the discussion on this clause in the afternoon. Now the House will adjourn for lunch and meet again at 2-30 p.m."

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

MR. SPEAKER :—" When the House rose for lunch we were discussing clause 64. The hon. Member who raised the point of order is not present. We shall therefore pass on to clause 65 and take up this clause towards the end."

SRI S. RAMALINGAM :—" I have also raised a similar point of order."

MR. SPEAKER :—" I have gone through the point of order raised. The explanation of the Government is that by this legislation they are giving certain exemption from the levy of land revenue surcharge under the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954. I think it is perfectly in order to do so though it is a roundabout way of doing things."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, the point of order raised is whether it is permissible to amend an existing Act through a provision like this in another piece of legislation."

MR. SPEAKER :—" The two pieces of legislation are akin to one another and here the Government want to exempt plantations from the levy of surcharge under the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, in the Malabar Tenancy Amendment Act which we passed recently there were provisions in it which amended the Malabar Tenants Improvements Act and even the Marumakkathayam Act."

* SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, the Hon. Speaker was pleased to rule out of order amendments to the original Act whenever Amending Bills were brought before the House. This is a new Bill and there is nothing said even in the Preamble about amending the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954."

21st February 1955]

MR. SPEAKER :—" The Select Committee has gone through this provision and has approved of it. I think it is all right and I do not want to stand in the way as the subject-matter of this clause is akin to the provision amended in the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, may I know whether the Hon. the Speaker is satisfied about the propriety of this provision? "

MR. SPEAKER :—" Yes, I am quite satisfied."

* SRI S. RAMALINGAM :—" May I know whether this privilege which has been extended to the Treasury Bench will be extended to other hon. Members also? "

MR. SPEAKER :—" If a similar situation arises, I shall look into it. But, I cannot give any such assurance. I shall now put Clause 64 to the vote of the House."

Clause 64 was put and carried.

Clause 65.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—
' That clause 65 do stand part of the Bill.' "

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move the amendments standing against my name—

' In sub-clause (1), line 3, for the word " twenty ", substitute the word " twenty-five ", and

' In sub-clause (1), proviso, line 3, for the word " five " substitute the word " ten ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendments "

MR. SPEAKER :—" Amendments moved—

' In sub-clause (1), line 3, for the word " twenty " substitute the word " twenty-five ", and

' In sub-clause (1), proviso, line 3, for the word " five ", substitute the word " ten ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move the amendment standing against my name—

' In sub-clause (1), for the word " twenty " wherever it occurs, substitute the word " thirty ".' "

I am not moving the second amendment as it is the same as the amendment moved by the hon. Member Sri K. P. Gopalan."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' In sub-clause (1), for the word " twenty " wherever it occurs, substitute the word " thirty ".' "

[21st February 1955]

* **SRI K. P. GOPALAN** :—“ Sir, the principle of composition of agricultural income-tax is prescribed in the Bill in this clause. I want that the interests of the small plantation owners should be protected. That is the reason why I want this limit of twenty acres for owners of small plantations who can apply for permission to compound the agricultural income-tax should be raised to twenty-five acres. The second amendment is in regard to tea. In the proviso it is stated :

‘ Provided that the lump sum payable under this sub-section shall be calculated only to the extent of the plantation which is in excess of five acres if used for growing tea or of an extent equivalent thereto if used for growing any crop other than tea.’

“ My amendments are therefore very clear. If the Government want to safeguard the interests of the small plantation owners who are put to such a lot of difficulty owing to competition, the debts they owe to the bigger plantation owners and the peculiar position in which the small planters, mainly Indians, are in, the Government I hope will accept these amendments.”

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஷெட்யூலின் இரண்டாம் பகுதியில், குறைந்த அளவு நிலம்படைத்த தோட்டக்காரர்களுக்கு வருமான அடிப்படையில் வரி விதிப்பதற்குப் பதிலாக ஏக்கருக்கு இவ்வளவு வரி என்ற அடிப்படையில் வரி நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஐந்து ஏக்கருக்கு மேற்படாத தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு வரி கிடையாது. இருபது ஏக்கருக்கு மேற்படாத தேயிலைத் தோட்டக் காரர்களுக்கு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்ற அடிப்படையில் வரி வசூலிக்கப் படுகிறது. இருபது ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு தோட்டங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்குத் தான் வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்படுகிறது. அது தான் சர்க்காருடைய கொள்கையாக இருக்கிறது.

2-40 p.m. “ ஐந்து ஏக்கருக்குப்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதற்கு நியாயம் இருக்கிறது. ஐந்து ஏக்கருக்குப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளித்திருப்பது போதுமா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் பத்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இவ்வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா.

“ குறைந்தபட்சம் பத்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு ரூ. 3,000 வரையில் வருமானம் கிடைக்குமென்று எனக்குத் தெரிகிறது. ஆகவே, என்னுடைய திருத்தத்தின்படி பத்து ஏக்கருக்குப்பட்ட தேயிலைத் தோட்டங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். உயர்ந்த பட்சம் 30 ஏக்கர் தேயிலை அல்லது இதர பொருள்கள் சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு ஏக்கரா கணக்கில் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் யோசனை சொல்லியிருக்கிறோம்.

“ நிலவரி சர்ச்சாஜ் அடிப்படையில் அதிக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அதிக வரி போடுங்கள் என்றுதான் நாங்கள் சொல்கிறோமே யொழிய வரி கொடுக்க முடியாதவர்களைத் தொந்தரவு செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. வரி கொடுக்கமுடியாதவர்களைத் தொந்தரவு செய்யவேண்டாமென்றுதான் நாங்கள் சொல்கிறோம். பத்து ஏக்கருக்குக் கீழ் தேயிலைத் தோட்டம் உள்ளவர்களுக்கு இவ்வரியிலிருந்து அடியோடு விலக்கு அளிக்கவேண்டும். முப்பது ஏக்கர் வரையிலும் ஏக்கராகணக்கின்படி வரி செலுத்த சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும். ஆகவே, சர்க்கார் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

21st February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஆட்சேபணை ஒன்றும் செய்யாது என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு சர்க்காரின் வரிவிதிப்புக் கொள்கை எப்படி இருக்கிறதென்றால் பெரும் பணக்காரர்களையும், பெரிய வியாபாரிகளையும் ஆதரிக்கக் கூடிய முறையில் இருக்கிறது. சிறிய வியாபாரிகள் இதனால் அதிக பயன் அடைந்து விடமுடியாது. ஜனங்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கும் இந்தக் காலத்தில் 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் தோட்டம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களை சாதாரணமாக பெரிய வியாபாரிகளாக கருத முடியாது. சர்க்காரின் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் வருமானம் என்றிருக்கிறது. ஆனால் நாங்கள் அதை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. கம்பெனிகளின் கையில் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவர்கள் பல காரியங்களுக்கு இயந்திரங்களை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். உரம் போட்டு நன்றாக சாகுபடி செய்கிறார்கள். இதற்காக நிறைய செலவு செய்யவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட முதல்தரத் தேயிலைக்குக் கூட 700 ரூபாயிலிருந்து 1,000 ரூபாய் ஏக்கருக்கு வருமானம் வருகிறது. அமோகமான லாபம் சம்பாதிப்பது சாத்தியம் அல்ல. இதனால் ஒன்றும் மிச்சம் ஆகாது. இந்த சொர்ப்பலாபத்தில் வரி விதித்து விட்டால், சாகுபடியைத் தான் பாதிக்கும். 5 அல்லது 15 ஏக்கர் வரைக்கும் விதிவிலக்கு கொடுப்பது நியாயம். ஏக்கருக்கு 400 ரூபாய் வருமானம் என்றால் 5 ஏக்கருக்கு 2,000 ரூபாய்தான் வருகிறது. வருமானத்தின் அடிப்படையில் வரவு செலவுக்கு வரி கட்டக்கூடியதாயிருக்காது. வசூலை ஒட்டி பார்த்தால் 30 ஏக்கருக்கு போதுமான நியாயம் இருக்கிறது. இதை அவசியம் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ மேலும் 5, 10 ஏக்கர் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு லாபம் சம்பாதிப்பதற்கான வசதி கிடையாது. குறைந்தபட்ச வருமானம்தான் எதிர்ப்பார்க்கமுடியும். ஆதலால் பச்சிலைக்கு அதிக வரி போடுவது நியாயம் அல்ல. இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்தது சரி. முன்னொரு தடவை கனம் நிதி மந்திரி பேசும்போது 10 ஏக்கருக்கு வரி போடுவதால் அதிக பாதகம் இல்லை என்று சொன்னார். அவர்களுக்கு அதிக லாபம் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். பெரிய முதலாளிகளுக்குத்தான் வரியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று நான் ஷெட்யூலுக்கு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். எனவே யாரிடம் அதிக பணம் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறதோ அவர்களிடம் சர்க்கார் அதிக வரி வசூலிக்க வேண்டும். கொடுக்க முடியாதவர்களிடத்தில் போகக்கூடாது. அதற்காக இந்த விதி விலக்கை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** :—“ Sir, I submit that this question was very elaborately discussed at the meetings of the Select Committee which finally came to the decision stated in this provision. Therefore, I am not able to accept the amendments proposed.

“ What is proposed in the amendments is that the extent allowed for compounding should be increased from 20 acres to 25 acres and that the exemption limit should be raised from 5 to 10 acres. It is computed that the income from tea plantations will be about Rs. 500 per acre. Even the Deputy Leader of the Opposition said that it would be about Rs. 400. Even accepting that figure, I consider that the amount of tax levied is very small. Therefore, I do not see any reason why we should accept the changes proposed in the amendment. These small growers have been exempted from payment of taxation up to an extent of 5 acres. The exemption of five acres of land used for growing

[Sri M. A. Manickavelu] [21st February 1955]

tea is a pretty big slice for small owners because these five acres may yield an income of Rs. 2,000 or even more. The income range per acre from Rs. 200 to Rs. 300 and in some cases it goes even up to Rs. 700, and we have taken the modest figure of Rs. 500 as the income per acre, Sir. I do not feel my way to accept the amendments."

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது குறைந்தபட்சம் ஏக்கருக்கு 500 ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தாலும்கூட 2,500 ரூபாய் வருகிறது. இந்தச் சட்டப்படி 3,000-க்கு விதிவிலக்கு அளிக்கிறார்கள். சர்க்கார் சட்டப்படி 3,000 ரூபாய்க்கு வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கிறார்கள். அதே ரீதியில்தான் இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் இருக்கவேண்டும். கண்டிப்பாக குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கைதான் அதாவது 5 ஏக்கருக்கு 200, 300 ரூபாய்தான் வருகிறது என்று சர்க்கார் கணக்கு புஸ்தகத்தில் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் வருமான வரி நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இவ்விதமாக சர்க்கார் கணக்குபோடுவது சரியல்ல. மீண்டும் சர்க்கார் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I have nothing more to add to what I have already said."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1), line 3, for the word "twenty", substitute the word "twenty-five".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1), proviso, line 3, for the word "five", substitute the word "ten".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In the proviso to sub-clause (1), for the word "five" wherever it occurs, substitute the word "ten".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1), for the word "twenty" wherever it occurs, substitute the word "thirty".'

The amendment was lost.

Clause 65 was put and carried.

SCHEDULE I—PART I.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri Kalyanasundaram had given notice of an amendment. He also wrote to me that under Article 207 of the Constitution, it may be sent to the Governor for obtaining his prior approval. I have been informed that the Governor has refused to give sanction to that amendment."

21st February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, let the House first know what my amendment is."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, supposing a Bill is brought and in its original form there are certain rates fixed and in the Select Committee the rates are reduced, will not members be within their rights to table amendments to raise them to the limits that were originally proposed and which have the sanction of the Governor already?"

MR. SPEAKER :—" Such a case has not arisen. How can I answer a hypothetical question? When it comes, I shall see."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, the amendment I had given notice of runs as follows :—

'For items (1) to (7), substitute the following :—

(1) On the first Rs. 3,000 of total agricultural income.	Nil.
(2) On the next Rs. 7,000 of the total agricultural income.	Nine pies in the rupee.
(3) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income.	One anna and six pies in the rupee.
(4) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income.	Two annas and six pies in the rupee.
(5) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income.	Three annas and six pies in the rupee.
(6) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income.	Four annas and six pies in the rupee.
(7) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income.	Five annas and six pies in the rupee.
(8) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income.	Six annas and six pies in the rupee.
(9) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income.	Seven annas and six pies in the rupee.
(10) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income.	Eight annas and six pies in the rupee.
(11) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income.	Nine annas and six pies in the rupee.
(12) On the balance of the total agricultural income.	Ten annas and six pies in the rupee."

"And again there is another amendment to Part II. Do we take Parts I and II together?"

MR. SPEAKER :—" No, we will take them separately. But since the Governor has not given his sanction, I rule it out of order."

[21st February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, this point was once raised and discussed thoroughly and it was held that even an amendment coming under such a provision could not be moved without prior sanction. Your ruling on that is there already. Knowing that, I have given notice of my amendment and as a precaution I had written that the Governor's sanction may be obtained. My submission is that my amendment does not involve any increase, if we take the overall picture, that is, if we take the amendments including the deletion in the proviso."

MR. SPEAKER :—" We can take only item by item."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" If taken item by item, it may look like increase. But we are going to put the whole Part to vote and therefore the second proviso for which I have given notice of another amendment will also be taken. I am definite that my amendment is more liberal than the proposals of the Government."

MR. SPEAKER :—" Whatever it is, the Governor is the final authority in this matter."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" But, Sir, His Excellency did not have an opportunity to hear me." (Laughter.)

SRI C. H. KANARAN :—" I want to know, Sir, from the Hon. the Speaker, supposing this House wants to request the Governor for approval, how does it do it?"

MR. SPEAKER :—" The hon. Member himself had requested me to send his amendment to the Governor for approval . . ."

SRI C. H. KANARAN :—" I am not asking that, Sir . . ."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, my letter was sent as a measure of caution. It did not mean that I admitted that it required the prior sanction of the Governor. Still, if for argument's sake it was contended that the Governor's sanction was necessary, I had requested you to approach the Governor."

MR. SPEAKER :—" Whatever it is, the Governor is the final authority in the matter. I cannot do anything in the matter."

* SRI K. RAJARAM NAIDU :—" Sir, the maximum rate of taxation that is fixed in the Select Committee report is only Re. 0-5-6 while the hon. Deputy Leader of the Opposition wants it to be fixed at Re. 0-10-6 and still he says it is not an increase. How is it?"

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" It should be read as a whole. It is much less than what is proposed by the Government. According to Government's proposal, one lakh of income will produce a tax of Rs. 32,000 and odd, but according to my proposal, it comes to about Rs. 31,200 and odd."

21st February 1955]

MR. SPEAKER :—" Having sent it to the Governor and having been refused sanction by him, I have nothing to do in the matter. I have to rule it out of order. The Governor is the final authority in the matter. The hon. Member Sri Gopalan will move his amendment."

SRI K. P. GOPALAN :—" I move that—

'In the first proviso, item (i) for the words "three thousand", substitute the words "four thousand".'"

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I move that—

'In the first proviso, item (ii), for the word "five", substitute the word "ten".'"

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" I second the amendment, Sir."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I move that—

'In the first proviso, item (ii), for the word "fifteen", substitute the word "thirty".'"

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I move that—

'In the first proviso, line 7, for the figures "6,000", substitute the figures "10,000".'"

The amendment was duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I move that—

'In the first proviso, lines 11 and 12, for the words "which satisfies . . . five members", substitute the words "subject to the condition that the amount shall not exceed the sum calculated at the rate of Rs. 1,500 a member".'"

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, as for my amendment, even if you rule it out, no doubt, the last item alone can be ruled out. But items 1 to 11 do not involve any increase and only item 12 leads to an increase. If Government propose Re. 0-5-6 on 20,000, I have proposed Re. 0-9-6 for 40,000. It is not an increase."

SRI K. RAJARAM NAIDU :—" How can it be; still, it is an increase in rate."

MR. SPEAKER :—" I am afraid a mathematician is necessary to decide which is an increase. Let us go to the other amendments."

[21st February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I move that—
In the second proviso, omit item (2). ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I move that—

In the second proviso, item (1), for the word “ three ” in line 3, substitute the word “ four ”.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I move the following amendments standing in my name, namely :—

In the first proviso, item (ii), for the word “ five ”, substitute the word “ ten ”.

In the first proviso, item (ii), for the word “ fifteen ”, substitute the word “ thirty ”.

In the second proviso, for item (2), substitute the following :—

“(2) in the case of every company the agricultural income-tax shall be charged as under :—

- (1) On the first 25,000 of total Five annas and six agricultural income. pies in the rupee.
- (2) On the next Rs. 25,000 of Six annas and six total agricultural income. pies in the rupee.
- (3) On the next Rs. 25,000 of Seven annas and six total agricultural income. pies in the rupee.
- (4) On the next Rs. 25,000 of Eight annas and six total agricultural income. pies in the rupee.
- (5) On the balance of total Ten annas and six agricultural income. pies in the rupee.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I second the amendments, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The amendments are before the House for discussion.”

3-0 p.m. * SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, my amendment is simple. It is intended to give larger exemption to joint families. The provision as it stands now fixes the ceiling for joint families at six thousand rupees. There is a rider added to it to the effect that the family, in order to get that exemption, must have had at least five members at the end of the previous year. In the case of individuals, an exemption level of Rs. 1,500 is provided. Suppose a family has only four members, that family will be entitled to an exemption limit of $4 \times 1,500$ or 6,000 rupees. But according to this schedule, that family will be taxed like any individual member, that is, the family gets the benefit of exemption as though it had one member. That is my objection.”

[21st February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

“ Then, it was made out that this legislation closely followed the Income-tax Act. If I remember right, the Income-tax Act provides a higher exemption; my recollection is that it is about Rs. 8,000 odd. Therefore I have put it at Rs. 10,000 and it is subject to this condition that it will fluctuate depending on the number of members and in no case it will go beyond Rs. 10,000. Inasmuch as we have accepted the joint family system and we do not want to create conditions for the compulsory liquidation of that system, it is but just that joint families are treated in as liberal a manner as individuals are treated. Take the case of this hardship. A family of four members will not get any higher exemption than Rs. 1,500. But the exemption limit for a family of five members is Rs. 6,000. The proposal to raise the exemption limit in the case of joint families is a very modest and just proposal.”

2-05 p.m. SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த திருத்தங்களைக் கொடுத்திருப்பதன் நோக்கம் அதிக லாபமடையக்கூடியவர்களுக்கு அதிக வரி போடவேண்டும் என்பதற்காகவும் குறைந்த வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு கூடுமான வரையில் வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும்தான். குறைந்த வருமானம் அடைகிறவர்கள் தங்களுடைய தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இந்த திருத்தங்களை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் பார்த்தால் மிகுந்த குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, அதிகம் லாபம் அடைகிறவர்களுக்கு வரி குறைவதாக இருக்கிறது. சக்தி குறைவாக இருக்கிறவர்களுக்கு வரி பளு அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த முறையில் இந்த மசோதாவை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. இது ஒரு முக்கியமான அம்சம். பத்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று முன்பே வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான வருமானம்தான் வரவேண்டும். அதற்கு என்னுடைய திருத்தத்தை ஆட்சேபிக்க முடியாது. நான் கொடுத்திருக்கும் 12 அம்சங்களில் முதல் 11 அம்சங்கள் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் முறைக்குக் குறைவாக இருக்கிறது. பன்னிரண்டாவது அம்சம்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. லட்சம் ரூபாய் வருமானத்திற்குக் குறைவாக வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு என்னுடைய திருத்தத்தின் பிரகாரம் வரி பளு குறைகிறது. லட்சத்திற்கு அதிகமாக வருமானம் வருகிறவர்களுக்கு என்னுடைய திருத்தத்தின் பிரகாரம் அதிகப்படியான வரி விதிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது சர்க்கார் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் போடுகிறார்கள், அவைகளுக்கு பணம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் கேட்பதில் என்ன அருகதை இருக்கிறதோ அதைப்போலவே லட்சத்திற்கு அதிகமாக வருமானம் வரக்கூடியவர்களிடமிருந்தும் அதிகப்படியான வரி வசூலிக்க வேண்டும். இப்பொழுது தேயிலை முதலாளிகளுக்குத்தான் அதிகப்படியான வருமானம் வருகிறது. அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் லாபத்தில் பெரும் பகுதி நம் நாட்டிலிருந்து வெளி நாட்டிற்குப் போகிறது என்று நான் ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறேன். அதைப்பற்றி சர்க்காரும் கவனிக்கவில்லை. வரி கொண்டு வரவேண்டும் என்று முடிவு செய்துவிட்டிருப்பதால் அதன்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும். ஆனால் நிம்மதியாக அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லக் கூடிய யோசனையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதிலிருக்கும் நியாயத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் உணர்ந்திருந்தால் அவர் கவர்னரிடத்தில் அனுமதிக்கு போயிருக்கமாட்டார். கவர்னர் அவர்களும் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் அவசியமானது என்று நினைத்து அதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்க வேண்டும். கவர்னர் அவர்களும், கனம் மந்திரி அவர்களுடைய யோசனையைக் கேட்டுக் கொண்டுதான் இதற்கு அனுமதி கொடுக்க மறுத்த

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st February 1955]

திருக்கிறார். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும், கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்களும் இதற்கு அனுமதி கொடுக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்திருந்தால் கவர்னரும் இதற்கு அனுமதி கொடுத்திருப்பார். கவர்னர் அவர்கள்தான் இதற்கு அனுமதி கொடுப்பதற்கு மறுத்ததற்கு பொறுப்பானவர் என்று சொன்னால் அதை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. இந்தச் சபையில் கவர்னருடைய பெயர் அடிப்படலாம். பொறுப்பு வாய்ந்த ரெவினியூ மந்திரி அவர்களும் இத்திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்று கவர்னுக்குத் தெரிவித்திருந்தால் மந்திரிகள் சொன்ன யோசனையைக் கேட்காமல் கவர்னரே இதில் முடிவு எடுத்திருக்கமுடியாது.

“நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி வரியை உயர்த்தினால் அரசாங்கத்தாருக்கு நஷ்டம் இல்லை என்பதையும் இச்சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி முதல் 11 அம்சங்களில் வரி அதிகப்படுத்தவில்லை. பன்னிரண்டாவது அம்சம் ஒன்றில்தான் வரி அதிகப்படுத்தப்படுகிறது. அதைப்பற்றியும் சபாநாயகர் அவர்கள் ஒரு “ரூலிங்” கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member himself has stated in his letter that *prima facie* his amendment seems to increase the rate of tax.”

3-10
p.m.

* SRI K. P. GOPALAN :—“I have moved these amendments to help the Government get more money. Every now and then the Hon. Ministers used to say that our Government were not in a sound position financially and that they wanted more money for execution of projects for the benefit of the people of the State. Now, we are showing them a way to get more money. We suggest to them to tax the richer people and to exempt the smaller owners. I know that there are people who own only 5 acres of land under tea and people who own only 30 acres of land under coffee. They are in a very difficult position because they have to sell their goods to the European factory-owners. Some of them are also indebted to the European plantation-owners. Those who get a profit of more than Rs. 10 lakhs are European estate-owners. According to the provision as it stands, anybody whether he gets a profit of Rs. 25,000 or Rs. 1 lakh or Rs. 10 lakhs will be assessable to a tax of only five and a half annas in the rupee. This is very unjust. We are showing the way to the Government to get more money. I do not want to speak more because the Hon. the Revenue Minister is determined to help the richer people and to see that smaller owners are not exempted.”

* SRI C. H. KANARAN :—“The arguments put forth by my hon. Friends Sri Kalyanasundaram and Sri Gopalan are enough to convince the Government that this is a matter to be considered. The Hon. Minister who moved the Bill is here. The other Hon. Ministers are not here now. Therefore, I think it is better to postpone consideration of this clause to to-morrow so that the Ministry may consider this matter and give their decision on it.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படும்போது இருந்த மசோதாவில் ரூ. 25 ஆயிரம் முதல் ஒரு லட்சம் வரையிலும்

21st February 1955] [Sri S. Ramalingam]

வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு “Super tax” என்ற பெயரில் அதிகமான வரி விதிக்கக்கூடிய ஒரு முறை இருந்தது. பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து இம்மசோதா வெளிவந்தவுடன் அந்த அம்சம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“நண்பர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் கூட ஏற்கெனவே கொடுத்திருந்த ‘Super Tax’ ஐவிட அதிகப்படியான முறையில் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு உட்படுத்தான் கொடுத்திருக்கிறார். செலெக்ட் கமிட்டிக்கு முன் இம்மசோதாவைத் தயாரித்திருந்த சர்க்காருடைய கொள்கைக்கு உட்படுத்தான் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மலைத் தோட்டக் காடுகளில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது மந்திரிகளை தோட்ட முதலாளிகள் தங்களிடம் இரக்கப்படும்படி வைத்துவிட்டார்களோ என்று நான் நினைக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.”

SRI K. RAJARAM NAIDU :—“உங்கள் கட்சி உப தலைவரும் கூட பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருந்தார்.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“எங்கள் கட்சியின் உப தலைவரை தோட்ட முதலாளிகள் இளக வைக்க முடியவில்லை. மந்திரி அவர்களையும் சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் தான் அவர்கள் இளக வைத்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். படிப்படியாக உயர்ந்து போகக்கூடிய முறையில் நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம்.

“குறைந்த வருமானமுள்ளவர்களுக்கு வரி அதிகமாகப் போடவேண்டாம், அதிக வருமானமுள்ளவர்களுக்குத்தான் அதிக வரி போடவேண்டும் என்ற கொள்கையை சர்க்கார் அனுஷ்டித்தால் அதற்கு எங்கள் கட்சி பூரண ஆதரவு தருகிறது. சர்க்கார் எங்களுடைய யோசனைக்கு செவி சாய்க்காமல் பெரிய முதலாளிகளுடைய யோசனையை கேட்டுக்கொண்டு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு இணங்குகிறார்கள். ஏழைகளின் கோரிக்கைகளைக் கவனிப்பதில்லை. இதுதான் சர்க்காருடைய இறுதியான கொள்கையென்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. சர்க்கார் உண்மையிலேயே முதலாளிகளுக்குத் தேவைக்கதிகமான சலுகை கொடுக்காமல் ஏழைகளுடைய குறைகளைக் கவனிப்பவர்களென்று சொன்னால் எங்களுடைய திருத்தத்தை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“Hitherto we have been discussing only Part I of the Schedule. We shall take up Part II also so that I may put the Schedule as a whole to vote.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, I move the following amendments :—

‘In Part II of the Schedule to the Bill under the heading “Plantations used for growing tea”, for item (ii), substitute the following item :—

“(ii) Exceeding 5 acres but not exceeding 10 acres. Rs. 9”

MR. SPEAKER :—“The other amendment cannot be moved because it seeks to raise the rate of tax.”

SRI S. RAMALINGAM :—“No, Sir. My amendments seek to reduce the rate of tax.”

MR. SPEAKER :—“Then, let him move his amendments.”

[21st February 1955]

SRI S. RAMALINGAM:—"I move the following amendments which stand in my name:—

'For the existing items (i) to (iii) under the heading "Plantations used for growing tea", substitute the following:—

	RS.
"(i) not exceeding 10 acres	Nil.
(ii) exceeding 10 acres but not exceeding 20 acres.	9
(iii) exceeding 20 acres but not exceeding 30 acres.	15 "

'For the existing items (ii) to (iii) under the heading "Plantations used for growing any other crop" substitute the following:—

	RS.
"(i) not exceeding 30 acres	Nil.
(ii) exceeding 30 acres but not exceeding 60 acres.	9
(iii) exceeding 60 acres but not exceeding 90 acres.	5 " "

SRI K. P. GOPALAN:—"I second the amendments, Sir."

MR. SPEAKER:—"I think the amendments of the hon. Member Sri Kalyanasundaram go further. Therefore, they may be moved in place of the above amendments."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Then, I move my amendments which read as follows:—

'(a) For the existing items (i) to (iii) under the heading "Plantations used for growing tea", substitute the following:—

	RS.
"(i) not exceeding 10 acres	Nil.
(ii) exceeding 10 acres but not exceeding 20 acres.	9
(iii) exceeding 20 acres but not exceeding 30 acres.	15."

(b) For the existing item (i) to (iii) under the heading, "Plantations used for growing any other crop", substitute the following:—

	RS.
"(i) not exceeding 30 acres	Nil.
(ii) exceeding 30 acres but not exceeding 60 acres.	3
(iii) exceeding 60 acres but not exceeding 90 acres.	5 " "

SRI K. P. GOPALAN:—"I second the amendments, Sir."

[21st February 1955]

* SRI K. PARTHASARATHY:—"Already the House has given a decision with regard to this when considering clause 65. That fixes the limit within which compounding is permitted. So, any amendment that is proposed to Part II of the Schedule will be going against that decision. Clause 65 begins thus—

'Any person, who derives agricultural income from a plantation not exceeding twenty acres in extent if used for growing tea . . .

Now, one of the amendments proposed provides even for cases where the plantation exceeds 20 acres in extent. I think this amendment cannot be allowed."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, the point of order raised by the hon. Member, Sri Parthasarathy, cannot hold good. That Clause deals with the expenditure beyond which computation is permitted. This deals with the rate per acre and also exemption. This is altogether a separate matter."

MR. SPEAKER:—"Let us discuss it and then come to a conclusion. Now the schedule and the amendments are before the House for discussion."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதைப்பற்றி நிறைய பேசுவீட்டோம். எதிர்ப்புக்கத்திலிருந்து பேச்சு வந்தால் பரவாயில்லை. ஒருபக்கத்திலிருந்து (one way traffic மாதிரியாக) எங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னால் என்ன பிரயோஜனம்? நாங்கள் எவ்வளவு எடுத்துச் சொன்னபோதிலும் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரே வார்த்தையில் பதில் சொல்லி முடித்துவிடுகிறார். ஆதலால் நான் மேலும் பேச விரும்பவில்லை."

* SRI K. PARTHASARATHY:—"Sir, with regard to the amendments proposed by the other side to Part I of the Schedule, I submit that they have been moved with a political motive and for propaganda purposes. It has been already stated in this House that the plantation owners who get a very large income are not individuals but companies. It was also made clear that the maximum rate that could be levied on these companies was 5½ annas in the rupee. This was also the rate fixed in the original Bill when it was referred to the Select Committee. So it can be clearly seen that the Government or the Select Committee have not made any change with regard to the maximum rate leviable on large companies. Of course, in the original Bill the rate of taxation in the case of individuals was somewhat higher but now in this Bill that hardship is mitigated to a certain extent. So, the charge that the Government have lent their ears to the importunities of the plantation interests, is without any basis whatsoever and it has been levelled against the Government with a political motive. There was no change effected in the Bill favourable to the big plantation interests."

"As regards the amendments relating to Part II of the Schedule, I must say that the House has already given its decision in respect of this matter when considering Clause 65. Clause 65 relates to the composition of agricultural income-tax. It says

[Sri K. Parthasarathy] [21st February 1955]

that it can be permitted only in case where the plantation used for growing tea does not exceed twenty acres. If the plantation exceeds 20 acres, the usual compounding cannot be permitted. But in the amendment it is proposed to levy a certain rate even in the case of plantations which exceed 20 acres. This amendment is not in order as the House has already given its verdict in respect of Clause 65."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" இந்த சந்தர்ப்பத்திலே இப்போது பேசிய நண்பர் பார்த்தசாரதி அரசியலைப்பற்றி பேச்சு எடுத்திருக்க வேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு எதிர்க்கட்சியினர் பார்க்கவேண்டிய விஷயம் வேறு. அந்த சந்தர்ப்பங்களில் அரசியல் கருத்துக்களை பரிமாறிக்கொள்ளலாம். காமாலைக்கண்ணுக்குப் பார்த்ததெல்லாம் மஞ்சளாகத் தெரியும் என்பார்கள். அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எதிர்க்கட்சியினர் அரசியலில் பிரசாரம் செய்கிறவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிற யோசனை என்னவென்றால் இன்றைக்குள்ள பிரசாரத்திற்கு இடம் இல்லாமல் செய்தால் நலமாக இருக்கும்."

* SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, in Part I to the Schedule it is stated—

'That the agricultural income-tax payable shall in no case exceed one-half the amount by which the total agricultural income exceeds three thousand rupees or six thousand rupees, as the case may be.'

"3,000 ரூபாய் வருமானம் இருக்கக்கூடிய குடும்பங்களுக்கு வரி இல்லை. 6,000 ரூபாய் அதிகமான வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு அந்த அதிகமான இருக்கக்கூடிய தொகையில் சரி பாதிக்குமேல் வருமானவரி இருக்காது என்று பிரவிசோவில் கூறுகிறது. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய ரூபர் டாக்ஸ் இருந்தாலும் அதற்கு அர்த்தம் இருக்கும். ரூபர் டாக்ஸ் இருந்தாலே 4½ அணுவுக்கு மேல் ஒருவருக்கு வரி போடுவது கிடையாது. அப்படி 10 அணுவுக்கு மேலே இதைத் திருத்தலாம். இல்லையென்றால் இது தேவையில்லை."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, as regards the reference to the Governor, I submit that it is not on all matters of this nature that the Ministers tender advice to the Governor. There are only certain matters on which they tender advice. But on a matter like this, the interpretation of the provisions of the Constitution, the Governor has perfect liberty to interpret it in any way he likes and Ministers have nothing to do with it. So let not the hon. Member be under the misapprehension that Ministers can do anything and everything."

"As regards the anxiety of the hon. Members sitting on the Opposite side to get us more money, I do not know whether they are showing it with a good intention or a bad intention."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister should not question the intention of hon. Members. That is very unparliamentary."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, what I meant was whether their object in saying so was well based or not. I think that would not be unparliamentary."

[21st February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

"There are some people who spend money from their capital. There are some other people who take interest and spend it. There are people who in their eagerness to spend eat away the capital itself. They take out of the capital itself and go on spending. The advice of the Opposition is similar to this. They want us to tax more and more so that the capital, that is, this plantation industry which gives us some income will be killed. This will be something akin to the people who eat away their capital and become bankrupt. I do not want that the Government or any others should go without the money which we would be getting from this industry. Here is a flourishing industry and, if we are to tax it in the way suggested by the Opposition, the industry will be killed. This is the reason why these amendments are not acceptable. The way in which these have been sponsored and the arguments put forward are quite fallacious and I cannot accept them."

3-30
P.M.

"Then the question of European and Indian was raised. Why should we drag in this colour question now? We need not look at the fact whether the planter is black or white. It does not matter. We have to look at it from the point of view of the stabilization of the industry and also from the point of view of getting our income in a proper and reasonable manner so that the industry may flourish."

"With regard to the amendment moved by the hon. Member Sri M. Narayana Kurup to raise the exemption limit from Rs. 6,000 to Rs. 10,000 in the case of every Hindu undivided family or an Aliyasantana family or a branch or a Marumakattayam tarwad, etc., this was also discussed in very great detail and we finally came to the conclusion that the limit of Rs. 6,000 was a reasonable one. By his other amendment he wants to increase the number of members of the joint family referred to in the first proviso to this part of the schedule. Suppose the number of members in the joint family is only four. Then the proviso is not operative at all. The hon. Member Sri M. Narayana Kurup wants to provide for Rs. 1,500 for each member. Supposing there are eight members, it comes to Rs. 12,000 at this rate. He wants some such scale for a joint family. We have fixed a limit of five members. If there are some six or seven members, we cannot provide for each and every one of them. Therefore, even this amendment is unacceptable. Sir, I oppose all the amendments."

MR. SPEAKER :—" I will now put all the amendments to the vote of the House. The question is—

'In the first proviso, item (1), for the words "three thousand" substitute the words "four thousand".'

The amendment was put and lost.

[21st February 1955]

MR. SPEAKER:—"The question is—
'In the first proviso, item (ii), for the words "five" substitute the word "ten".'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'In the first proviso, item (ii), for the word "five" substitute the word "thirty".'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'In the first proviso, line 7, for the figures "6,000", substitute the figures "10,000".'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'In the first proviso, lines 11 and 12, for the words "which satisfies . . . five members", substitute the words "subject to the condition that the amount shall not exceed the sum calculated at the rate of Rs. 1,500 a member".'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'In the second proviso, omit item (2).'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'In the second proviso, item (1), for the word "three" substitute the word "four".'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"I shall put all the three amendments of the hon. Member Sri S. Ramalingam to the vote of the House. The question is—

'In the first proviso, item (ii) for the words "five", substitute the word "ten",

'In the first proviso, item (ii) for the word "fifteen", substitute the word "thirty", and

'In the second proviso, for item (2), substitute the following:—

"(2) in the case of every company the agricultural income-tax shall be charged as under:—

- (1) On the first 25,000 of total agricultural income. Five annas and six pies in the rupee.
- (2) On the next Rs. 25,000 of total agricultural income. Six annas and six pies in the rupee.

21st February 1955] [Mr. Speaker]

(3) On the next Rs. 25,000 of total agricultural income. Seven annas and six pies in the rupee.

(4) On the next Rs. 25,000 of total agricultural income. Eight annas and six pies in the rupee.

(5) On the balance of total agricultural income. Ten annas and six pies in the rupee."

The amendments were put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'(a) For the existing items (i) to (iii) under the heading "Plantations used for growing tea", substitute the following:—

	RS.
"(i) not exceeding 10 acres	Nil.
(ii) exceeding 10 acres but not exceeding 20 acres.	9
(iii) exceeding 20 acres but not exceeding 30 acres.	15 "

(b) For the existing items (i) to (iii) under the heading "Plantations used for growing any other crop", substitute the following:—

	RS.
"(i) not exceeding 30 acres	Nil.
(ii) exceeding 30 acres but not exceeding 60 acres.	3
(iii) exceeding 60 acres but not exceeding 90 acres.	5 " "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'For the existing entries under the heading "Plantations used for growing tea", substitute the following:—

	RS.
"(i) not exceeding 10 acres	Nil.
(ii) exceeding 10 acres but not exceeding 20 acres.	15
(iii) exceeding 20 acres but not exceeding 30 acres.	30 " "

The amendment was put and lost.

[21st February 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the existing Part II, substitute the following :—

" PART II.

(See section 65.)

*Extent.**Rate per acre.**Plantations used for growing tea.**Plantations—*

	RS
' (i) not exceeding 10 acres	Nil.
(ii) exceeding 10 acres but not exceeding 15 acres.	9
(iii) exceeding 15 acres but not exceeding 25 acres.	15'

*Plantations used for growing any other crop.**Plantations—*

	RS.
' (i) not exceeding 30 acres	Nil.
(ii) exceeding 30 acres but not exceeding 45 acres.	3
(iii) exceeding 45 acres but not exceeding 75 acres.	6''''

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" I will now put the amendment of the Hon. the Minister for Land Revenue. The question is—

' In Part II of the Schedule to the Bill under the heading " Plantations used for growing tea," for item (ii), substitute the following item :—

	RS
" (ii) exceeding 5 acres but not exceeding 10 acres.	9''''

The amendment was put and carried.

The Schedule as amended was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER :—" We have left over a number of clauses in the middle. We shall now take them up."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I submit that clause 5 has to be re-opened."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram wants to re-open clause 5. I hope the House gives permission to do so."

With the permission of the House, clause 5 was re-opened.

[21st February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the amendments standing against my name :—

' Omit item (e).

' After item (j), insert the following as first proviso :—

" Provided that no deduction shall be made under this subsection if it has already been made in the assessment under the Indian Income-tax Act, 1922, or is allowable for assessing a person to tax under that Act," and

' Omit the first proviso to item (1).' "

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I second the amendments."

MR. SPEAKER :—" Amendments moved—

' Omit item (e).

' After item (j), insert the following as first proviso :—

" Provided that no deduction shall be made under this subsection if it has already been made in the assessment under the Indian Income-tax Act, 1922, or is allowable for assessing a person to tax under that Act," and

' Omit the first proviso to item (1).' "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I beg to move the amendment standing against my name :—

' In item (1), first proviso, for item (c), substitute the following :—

*" (c) agreement between registered trade unions and managements;**(d) awards of industrial tribunals or recommendations of conciliation proceedings." "*

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Amendments moved—

' In item (1), first proviso, for item (c), substitute the following :—

*" (c) agreement between registered trade unions and managements;**(d) awards of industrial tribunals or recommendations of conciliation proceedings." "**" Now that the clause has been re-opened, both the amendments as well as the clause are now before the House for discussion."*

[21st February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 5-வது பிரிவின் (k), (l) பிரிவுகளெல்லாம் செலெக்ட் கமிட்டியில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டவை. செலெக்ட் கமிட்டி விவாதம் நடக்கும்போது இப்படிப்பட்ட யோசனையைக் கூறினோம். அதன் அடிப்படையில் இப்பொழுது திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்—

“(1) any sum paid to a worker as defined in the Plantations Labour Act, 1951 (Central Act LXIX of 1951) as bonus for services rendered where such sum would not have been payable to him as profits or dividend if it had not been paid as bonus :

Provided that the bonus of a reasonable amount with reference to—

- (a) the wages and condition of service of such worker ;
- (b) the income from the plantation in the year in question ; and
- (c) the general practice in plantations :

என்று இந்தப் பிரிவு இருக்கிறது. இதில் ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தோட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக இந்தப் பிரிவை உபயோகப்படுத்த முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதுவேதான் சர்க்காருடைய அபிப்பிராயமாகவும் இருக்கவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கக்கூடிய தொகையை இந்த வரியிலிருந்து கழித்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். போனஸுக்கு வரி ஏற்குறைய இருக்கும் பின்னால் இருக்கும் ப்ரோவிஸோவின் நோக்கம் போனஸை எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்று ஒரு வரையறுப்பது போல் இருக்கிறது. சப் கிளாஸ் (d) (b), (c) என்ன சொல்லுகிறதென்றால்

- “(a) the wages and conditions of service of such worker ;
- (b) the income from the plantations in the year in question ; and
- (c) the general practice in plantations :

அதாவது போனஸ் எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரும் இந்த எண்ணத்தை உணரமுடியும். வருமான வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காக அதிகப்படியான போனஸ் கொடுக்கப்பட்டது என்று கணக்கு எழுதிக் காட்டமுடியும் என்பதை பாதுகாக்கத்தான் இப்படிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ என்று தோன்றுகிறது. சர்க்காருக்கு இந்த மாதிரியான பயம்வேண்டியதில்லை. (Any sum paid to a worker as defined in the Plantations Labour Act (Central Act LXIX of 1951) என்று வியாக்யானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் யார் என்பதற்கு ஏற்கெனவே அந்த சட்டத்தில் வியாக்யானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் என்றால் ரூ. 300-க்குக் குறைவாக சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கள் தான் தொழிலாளர்கள் என்று வியாக்யானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது போனஸ் கொடுக்கப்பட்டதாக கணக்கைமாற்றி எழுதிவிட முடியாது. முதலாளிகளுக்கு அப்படி எழுதுவதற்கு தைரியம் ஏற்படாது. அதனால் இம்மாதிரியான பாதுகாப்புக்கு அவசியம் இல்லை. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால் தோட்டத் தொழிலில்தான் மிகவும் அதிகமாக சுரண்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது வரையிலும் அவர்களுக்கு போனஸ் எப்படி கொடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் தெரியும். போனஸ் கொடுப்பது என்பது இந்த சரித்திரத்திலேயே 1952-க்கு முன் தான் இருந்தது.

3-40
p.m.

“அதற்குப் பதிலாக இந்த மலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் தான் பெரும்பாலும் சுரண்டப்படுகிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களுக்குச் சரியான அளவு போனஸ் கொடுக்கப்படுவதேயில்லை. அவர்களுடைய சரித்திரத்திலேயே 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து தான் போனஸ் கொடுக்கப்படும் வழக்கமே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அந்த மலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்ற கூலிகளுக்கு 1952-ம் வருஷத்தில் சம்பளத்தில் 6½ சத வீதம் போனஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1953-ம் வருஷத்தில் 8½ சத வீதம் போனஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1954-ம் வருஷத்தில் 10 சத வீதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு

21st February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

மேல் எங்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்தப் புள்ளி விவரம் தேயிலைத் தோட்டங்களைப் பற்றியதுதான். காப்பி, ரப்பர் போன்ற மற்ற தோட்டங்களில் இந்த அளவில் பாதி தான் போனஸாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“இந்த நிலவரப்படி பலவிடங்களில் லாபத்திற்குத் தகுந்த போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. போனஸ் என்பது காலங்கழித்துக்கொடுக்கப்படும் சம்பளம் தான் என்று பல தொழிலாளர்களும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு வருஷத்திற்கு 4 மாதம், 4½ மாதம் போனஸ் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படியெல்லாம் இருக்கும்பொழுது நாம் இந்தச் சட்டத்தில் இந்த ‘ப்ரோவிஸோ’வை வைத்தால் தோட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கும் போனஸை வருமானவரி அதிகாரியிடம் காட்டி குறைத்துவிடமுடியும். ஆகவே தான் இந்த ஷரத்தின் பிரிவு (l)-க்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரோவிஸோவையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். சர்க்கார் இதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என நினைக்கிறேன். அப்படி அவர்களால் இதை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது என்றால் நண்பர் ஸ்ரீ டி. வி. நாராயணன் நம்பியார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்று சர்க்கார் ஆலோசிக்கலாம். அவர் தன்னுடைய திருத்தத்தில்,

3-40
p.m.

“In item (1) first proviso for item (c), substitute the following :—

(c) agreement between registered trade unions and managements ;

(d) awards of industrial tribunals or recommendations of conciliation proceedings.”

என்று கொடுத்திருக்கிறார். இதை ஒரளவு சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளும் என்றே நான் நினைக்கிறேன். போனஸ் கொடுக்கும் விஷயத்தில் நிர்வாகஸ்தர்களும், தொழிலாளர்களின் சங்கமும் ஒரு முடிவுக்கு வந்து இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்துவிட்டால் அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்போ, அல்லது மத்யஸ்த பேச்சுவார்த்தைகளின் சிபார்சுகளோ முழுவதும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் சர்க்கார் இதையாவது ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். எங்களுடைய நோக்கம் எல்லாம் ஒன்றே ஒன்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது இந்தச் சட்டத்தைக் காட்டி அதுவும், இந்தப் ப்ரோவிஸோவைக் காட்டி தோட்ட முதலாளிகளின் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய போனஸை எந்த வகையிலும் குறைத்துவிடக்கூடாது என்பது தான். அந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமென்றால் என்னுடைய திருத்தப்படி அந்தப் ப்ரோவிஸோவையே எடுத்துவிட்டால் ரொம்பவும் நல்லதாகும். அப்படியில்லையென்றால் ஸ்ரீ டி. வி. நாராயணன் நம்பியார் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பிரிவு (j) any sums paid in the previous year in order to effect any insurance against loss or damage of crops or property from which the agricultural income is derived or insurance against loss or damage in respect of building, machinery, plant and furniture necessary for the purpose of deriving the agricultural income.”

என்று சொல்லப்படுகிறது. தேயிலை தோட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் தோட்டத்தில் தேயிலை கிள்ளப்படாமல் இருக்கும்பொழுது விவசாயப் பொருளாக இருக்கிறது. ஆனால் அதுவே பாடம் செய்யப்பட்டு, ‘பாக்’ செய்யப்படும்பொழுது தொழிற்சாலையில் வியாபாரப் பொருளாக மாறுகிறது. இது ஒரு முறை விவசாயப் பொருள் என்கின்ற தலைப்பில் இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்பட்டால் பின்னர் மறுபடியும் தொழிற்சாலையில் வேறு தனியாக இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்படாமல், அதற்காகத் தனியாக முதலாளிகள் பணம் ஒதுக்கிக் காட்டாமல் இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். அதற்காகவே தான் நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது,

“After item (j) insert the following as first proviso :—

“Provided that no deduction shall be made under this sub-section if it has already been made in the assessment under the Indian Income-tax Act, 1922, or is allowable for assessing a person to tax under that Act.”

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st February 1955]

என்று கொடுத்திருக்கிறேன். இதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். சர்க்காருடைய நோக்கமும் என்னுடையதைப் போன்றே இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

“அதோடு இன்னொன்று. பிரிவு (e)-ல் மலைத் தோட்டங்களுக்காக செலவிடப்படும் தொகை வருமானவரி போடுவதிலிருந்து விலக்கப்படும் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவேயே மலைத் தோட்டங்களுக்காக என்னென்ன செலவினங்கள் உண்டு என்று கணக்கெடுத்து அவற்றுக்கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கினது போக பாக்கியுள்ளவற்றைத்தான் வருமானமாகக் கருதி அவற்றின்மேல் வரி விதிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது இந்த ஐடெம் ‘e’ வேறு எதற்காக என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்தச் சட்டத்தினால் அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் ஏற்படக்கூடாது. சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானம் ஒளிக்கப்படுவதற்கு வழியிருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இந்தத் திருத்தங்களை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறேன். சர்க்கார் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-45 p.m. * SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷரத்து ஐந்தின் சப்-கிளாஸ் (i)-ல்

‘(1) any sum paid to a worker as defined in the Plantations Labour Act, 1951 (Central Act LIXIX of 1951), as bonus for services rendered where such sum would not have been payable to him as profit, dividend if it had not been paid as bonus.’

என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே ஏற்கெனவே இருக்கிற ஒரு சட்டத்தின் விதிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் எதுவுமே இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆதலால் நான் அந்த உப ஷரத்து ‘i’ ஐயே எதிர்க்கிறேன். இந்த ஷரத்து சட்டத்தில் இருப்பதற்கு இடம் கொடுத்தால் அதனால் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய போனஸ் இனி சரியாகக் கிடைக்காமல் போவதற்கு இடமேற்பட்டு விடும். ஆகவே இந்த ஷரத்தை எடுப்பவேண்டுமென்பதற்கு ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பிரிவு ‘இ’ இருக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை. எனினால் நாம் ஏற்கெனவேயே தோட்டப்பயிர்களுக்கு என்ன வகையில் செலவாகுமோ அவற்றுக்கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். குறிப்பாக சாகுபடி செலவு, மெயின்டினன்ஸ் செலவு ஆகிய எல்லாவற்றிற்கும் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதால் இந்த செக்ஷன்

‘(e) any expenditure incurred in the previous year (not being in the nature of capital expenditure or personal expenses of the assessee, laid out or expended wholly and exclusively for the purpose of the plantation’

என்று கொடுக்கப்பட்டிருப்பதே தேவையில்லையென்று கருதுகிறேன். ஆகவே அதையும் விலக்கிவிடவேண்டுமென்பதற்கு ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has also brought forward arguments in favour of my amendment. Sub-clause (c) is a very dangerous provision. It seems that the Government are under the impression that the plantation owners will give bonus to the workers without the need for the latter to fight for the same. It is only after putting very strenuous fight that the workers are able to get their bonuses.

21st February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

“If this is accepted that means that the management may take it as an opportunity to deny the right of workers also. My contention is that even if the management of any plantation did not give bonus now, according to the proviso of the Bill, if they were to give bonus newly, then that will not be taken into consideration for the purpose of calculating agricultural income. What I say is even if there is no practice now, if by agreement between the owners and workers, there is payment of bonus in future, that should be reckoned with.”

SRI K. P. GOPALAN :—“As far as the bonus is concerned, Sir, there are different views put before Appellate Tribunals and others. The factory owners say that it is calculated according to profit and loss. The Trade Union in our country say that bonus should be considered as deferred wage and it must be the right of workers to get it. The plantation owners have not implemented even the suggestions put forth by the Special Tribunal appointed by the Government. They fixed the wage of the workers at Rs. 1-7-0 for man and Re. 1-1-0 for woman. Even that meagre amount was not paid. There is a dispute in the plantations. Hitherto, the workers were getting 8½ per cent as bonus. The Rubber Plantation owners say that the rate should be 6½ per cent while the Tea Estate owners want to raise it to 10 per cent. But the workers are putting forth their demand of 33 per cent of the whole profit. Supposing some plantations are not in the practice of paying bonus at all, any future payment is also prevented by this clause. Therefore, it is a dangerous clause from the workers' point of view. I wholly endorse what has been said by Comrade Sri Kalyanasundaram.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“Sir, there is a proposal to have another proviso to sub-clause (j). I think it is unnecessary. (Interruption by the Hon. Finance Minister) . . .”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, as regards the proviso relating to bonus, it was argued that it may be omitted. I find, Sir, it is necessary to retain it. Because, though ordinarily it may not happen, still it may happen in certain cases that the management and the workers may collude in the matter of giving bonus and they may come to an arrangement by which very exorbitant bonus may be given and an agreement arrived at between them for sharing it. It will be just like the double bond system. It is quite possible. Therefore, there is no harm in retaining it, so that even if it goes on appeal, the Court may decide upon a reasonable amount. Without this provision, any bonus can be declared and it will be wrong to leave it like that. I therefore cannot accept the deletion of the proviso.

“As regards the proviso to (j), it has been pointed out that it is provided for by the general proviso at the end of the clause. As regards deleting (d), it is necessary because it refers to expenses connected with the maintenance, repairs, etc., in respect of any capital asset. Therefore, (e) is necessary to cover expenditure like

3-50
p.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [21st February 1955]

improved cultivation, manuring, bringing tea plants from Assam and some other improvements like the adoption of the Japanese method of cultivation. Therefore, it is necessary to have the sub-clause (e) also."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஐந்தாவது ஷரத்தின் (e) என்ற பிரிவை எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற என்னுடைய திருத்தத்தை மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று அவர் சொல்லிவிட்டாலும் யொழிய அதற்காக நொண்டிச் சாக்கு சொல்லவேண்டாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்."

"ஷரத்து 5 (g) ஐப் படித்தால் மந்திரியார் சொல்வது பூராவும் அதில் வந்துவிடுகிறது. 5 (g) கூறுவதாவது :

'(g) expenses other than capital expenditure incurred in the previous year of cultivating the crop from which the agricultural income is derived and of transporting such crop to market, including the maintenance of agricultural implements and cattle required for such cultivation and transport or both :

Provided that in any particular year the total replanting expenditure shall not exceed the amount necessary for replanting 2½ per cent of the acreage if the crop is rubber or coffee, 1-2/3 per cent if the crop is tea and 8-1/3 per cent if the crop is cardamom, and 10 per cent if the crop is Cinchona.'

இந்த இரண்டு இருப்பதிலிருந்தே சாகுபடி செய்வதற்கு replanting-க்கு ஆகிய எல்லாவற்றிற்கும் வேண்டுமான அம்சங்கள் (ஜி)-யிலேயே காணப்படுகின்றன. (ஒ)-வில் காணப்படும் அம்சங்கள் தெளிவில்லாமல் இருப்பதால் துஷ்பிரயோகத்திற்கு இடம் அளிக்கும். சர்க்காருடைய வருமானத்திற்குத் தான் பாதகம் ஏற்படும். யாதொரு நன்மையும் ஏற்படா. தோட்டத் தொழில் அபிவிருத்திக்கும் குந்தகம் ஏற்படும். ஆகவே, என்னுடைய திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் (ஜி)-யிலேயே எல்லா அம்சங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன."

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** :—"Sir, sub-clause (e) refers to a particular aspect. There is the proportion also as to how much should be allowed. It is there for a particular purpose. It is a special provision for a special purpose and it tells in detail in what proportion it should be. Therefore, it will be necessary."

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரி அவர்கள் சொன்ன அதே காரணத்திற்காகத்தான் நாங்கள் உப ஷரத்து (e) இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறோம். முதலாளிகளின் இஷ்டத்திற்கு எதை வேண்டுமானாலும் செலவினங்களாக இந்த உப ஷரத்தின்படி சேர்த்துக்கொண்டுவிடுவார்கள்."

'incurred in the previous year on maintenance and repairs in respect of any capital asset which was purchased or constructed for the benefit of the plantation from which the agricultural income is derived.'

என்று உப ஷரத்து (d)-யிலேயே ஒப்புக்கொண்டாயிவிட்டது. புதிதாக வாங்கப்பட்ட நிலங்களைப் பராமரிப்பதற்கும் மற்றும், உரம், விதை ஆகிய எல்லாம் சேர்த்துத்தான் 'cultivation' என்பது. ஆகையால் (e) உப ஷரத்து இருப்பதற்கு அர்த்தமே கிடையாது. எதை வேண்டுமானாலும் பள்ளாண்டுஷனுக்குச் செலவு செய்ததாகச் சொல்லி, முதலாளிகள் சர்க்காரை ஏமாற்றி விடக்கூடிய முறையில் உப-ஷரத்து (e) உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். ஆகையால் அதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்."

21st February 1955]

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—"Sir, this sub-clause is hemmed in by so many other restrictions. It says, 'any expenditure incurred in the previous year (not being in the nature of capital expenditure or personal expenses . . . laid out or expended wholly or exclusively for the purpose of the plantation.' It excludes capital expenditure and personal expenditure and it says the expenditure should be wholly and exclusively for plantation. When it is hemmed in by so many other things, I do not think there is likelihood of abuse of this. Certainly, we will go into this while framing rules under the Act and we shall provide for necessary safeguards. Only after representations made by plantation owners—I am sorry I do not recollect the exact details—we modified this—and therefore I do not think there is likely to be any abuse. However it will be further restricted by making clarification in the rules."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'Omit item (e).'

The amendment was lost.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"There is no need for my amendment (No. 44). I do not propose to press for it."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'Omit the first proviso to item (1).'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In item (1), first proviso, for item (c), substitute the following :—

"(c) agreement between registered trade unions and managements;

(d) awards of industrial tribunals or recommendations of conciliation proceedings."

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That clause 5 do stand part of the Bill.'

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR** :—"Sir, I want to make a small amendment which does not affect the substance of the clause and it will be acceptable to the Government. The sub-clauses of clause 5 are indicated by the letters 'a', 'b', 'c', etc., and sub-sections of sub-clause (1) are also indicated by the same letters. I suggest they may be indicated by the figures (i), (ii), etc. I move that—

'For the letters 'a', 'b' and 'c' denoting the sub-sections of the first proviso under sub-clause (1), substitute the figures (i), (ii) and (iii).'

[21st February 1955]

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second the amendment, Sir."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, it is an amendment to drafting and it can be accepted."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the letters ' a ', ' b ' and ' c ' denoting the sub-sections of the first proviso under sub-clause (1), *substitute* the figures (i), (ii) and (iii). ' "

The motion was carried and the amendment was accepted.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 5 as amended stands part of the Bill. ' "

The motion was carried.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I crave the indulgence of the House. With reference to clause 16 . . . "

MR. SPEAKER :—" What indulgence the hon. Member wants We have passed that clause."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" With reference to clause 16, I wanted to move an amendment . . . "

MR. SPEAKER :—" If the House gives permission, I have no objection to re-open that clause. We shall now pass on to clause 12 which was left over."

4 p.m. SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move—

' In line 2, after the words " in any year " insert the words " on the plantation or plantations he possesses in this State " . ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move—

' Add at the end of the clause the following Explanation :—

" Explanation.—' Loss ' means the loss actually incurred in respect of the plantation or plantations held in this State. ' "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" The clause and the amendments are before the House for discussion."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" This clause provides for the carrying forward of loss sustained by a plantation in any year and it can be carried forward for six years from the

[21st February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

commencement of this Act. A planter may have estates in the Travancore-Cochin State and also in the Madras State. He may so manipulate accounts as to show a profit less than the actual profit by maintaining a common account for the estates in both the States, which account will include the losses sustained from the estates in the Travancore-Cochin State also. My amendment enjoins the maintenance of a separate account for the plantations in the Madras State and the losses sustained on the plantations in this State alone will be taken into consideration."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Clause 2 (a) reads that ' agricultural income ' means (1) any rent or revenue derived from a plantation; (2) any income from such plantation *in the State*. Clause 12 reads: ' Where any person sustains a loss in agricultural income . . . ' It is clear that this clause does not include any losses sustained on plantations outside this State."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I agree with the explanation given by the Hon. Leader of the House and I do not want to pursue my objection."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Clause 6 deals specifically with agricultural income derived from plantations situated partly within the State and partly outside the State. So, under this clause, only the loss sustained in respect of plantations situated within this State is calculated."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have provided for carrying forward the loss for six years, because we were told that in respect of coffee there was a bumper crop only once in six years. By that we do not lose anything."

The amendment moved by Sri K. P. Gopalan was, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar was, by leave, withdrawn.

Clause 12 was put and carried.

Clause 55.

MR. SPEAKER :—" At the request of the Hon. Minister, this clause was passed over. It is now before the House for consideration."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I have already moved my amendment to this clause proposing to change ' 1st day of April 1938 ' occurring in sub-clause (2) to ' 15th day of August 1947 '. I have given the reasons for the amendment. I thought the Hon. Minister was giving his earnest consideration to it."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do agree that we might have committed mistakes in dismissing Government servants during the pre-Independence period. But then, there might have

[Sri C. Subramaniam] [21st February 1955]

been justifiable dismissals also during that period. So, that should not be the consideration. In the case of dismissal for political reasons, many of the cases have been re-opened and reviewed and the persons concerned restored to their positions. When a person has been dismissed and that disqualification has not been removed, I do not think he should be permitted to appear before the Income-tax Authority. A person who has committed fraud or any other offence should not be permitted to appear before the Income-tax Authority. I am unable to grasp the significance of the date provided in the clause, namely, 1st day of April 1938. I am agreeable to leaving out the date altogether. So, I move—

'In sub-clause (2), line 2, omit the words, figures and comma after the 1st day of April 1938, ''.'

4-10
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்காரால் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். சர்க்கார் உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவர்கள் தண்டனை அடைந்து நீக்கப்பட்டாலும் சரி அல்லது லஞ்சம் வாங்கி அல்லது வேறு காரியங்களுக்கு நீக்கப்பட்டாலும் சரி இந்த மாதிரியான வேலை செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் தங்களுடைய குடும்பங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். அவர்கள் இதில் தொழில் செய்வதைத் தடை செய்யக்கூடாது. ஆனால் சர்க்காருக்கு பயம் இருக்கலாம். இவர்கள் மோசடி செய்தால் என்ன செய்வது, தோட்டக் கணக்குகளை தவறாக எழுதி கணக்கை சரியாகக் காட்டாமல் இருக்கலாம் என்று சொல்லலாம். இவர்கள் செய்யலாம் என்று சொன்னால் மற்ற தண்டனை அடையாதவர்களும் அப்படி பொய்க்கணக்கு எழுதிக்காட்டலாம். அப்படி செய்யலாம் என்பது கனம் நிதி மந்திரிக்கும் ரிவினியூ மந்திரிக்கு நன்றாகத் தெரியும். **Moral turpitude** போன்ற குற்றத்திற்கு தண்டிக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளித்தால் தேவலை என்று தோன்றுகிறது. அதனால் பொதுப்படையாக உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் என்று சேர்த்திருப்பது சரியல்ல. சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்கும். இந்தப் புரொவிஷனே இல்லாமல் இருக்கலாம். வேண்டுமென்றாலும் சர்க்கார் ஒரு தனி லெஜிஸ்லேஷன் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. இதன்மீது ஆணவர்கள் யாரும் வேலையில் இருக்கக்கூடாது என்று இருப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். அப்படி இருக்கக்கூடாது என்றும் நான் கருதுகிறேன். வேண்டுமானால் அம்மாதிரி விதியை திருத்திக்கொள்ளலாம்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“They are dismissed only on two grounds, namely, resort to corrupt practices and indulging in subversive activities. I do not think that we can tolerate any of these two things. Therefore, I cannot accept the suggestion of the hon. Member.”

*** SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** :—“I oppose the amendment moved by the Hon. the Minister for Finance and I insist that my amendment should be put to vote. The situation has now become worse. I do not understand why a particular date has been put in an important legislation like this. The Hon. Ministers were not able to give any reasons for this. I can understand it if it is in purana. In the purana it was stated that there was no definite reason why Sita was kept under the Asoka tree. That is called ‘Asoka Vanitha Nyayam’. Similarly, if a grain is

21st February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

taken from the pot just to see if it has become ripe, that is called ‘Sthali Pulaka Nyayam’. I think our amendment is opposed because it comes from the side of the Opposition. If necessary, let the Hon. Minister bring in another amendment. We shall be prepared to accept it provided it rectifies the mistake.”

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘In sub-clause (2), line 2, for the figures, letters and words “1st day of April 1938”, substitute the figures, letters and words “15th day of August 1947”.’”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘Delete the words “after the 1st day of April 1938”.’”

The amendment was put and carried.

Clause 55, as amended, was put and carried.

*** SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR** :—“Sir, I want to make a representation. I wanted to move an amendment to clause 16. When that clause was under consideration, every time the number ‘16’ was uttered by the Speaker, I heard it to be ‘15’. That was a mistake I committed. I was, therefore, under the impression that clause 16 would be taken up later and that I might move my amendment then. Only when clause 17 was taken up, I realised that all the while clause 16 was under consideration. I have given a copy of the proposed amendment to the Hon. Minister. If he thinks that the amendment is acceptable . . .”

MR. SPEAKER :—“The House must give permission to reopen the clause.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There is absolutely no necessity to re-open it. The clause as it stands is all right.”

Clause 2.

MR. SPEAKER :—“The motion is—

‘That clause 2 do stand part of the Bill.’”

SRI S. RAMALINGAM :—“Sir, I move the following amendment :—

‘Delete Explanation II under item (a) (2) (iii).’”

SRI K. P. GOPALAN :—“I second the amendment, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“I move the following amendment :—

‘In item (1), line 4, after the word “trustee”, insert the word “sthani”.’”

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—“I second the amendment, Sir.”

[21st February 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—" I move the following amendment :—

*' After item (x), insert the following item :—**" (y) ' loss ' means the loss sustained by any individual owner or a company, on the plantations situated in this State in his or its normal course of business or due to the vagaries of nature or due to any disease on the plants caused by pests." "*

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The clause as well as the amendments are before the House for discussion."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I beg leave of the house to withdraw my amendment. By mistake, it was moved."

The amendment of Sri Ramalingam was, by leave, withdrawn.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the definition of the word ' person ' given is both an illustration and a definition. If it is merely a definition, my amendment will not be necessary. But all conceivable institutions are mentioned therein and there is this significant omission. Perhaps, the Government's attention was not drawn to it. As has been observed by Sri Sundarayya in his treatise on Malabar Law, ' sthanam ' is a well-known institution in Malabar the like of which is not known in other parts of the State. Therefore, I just want to bring to the notice of the Government that there is such an institution which holds large properties and probably most of the plantation properties. In order to avoid an argument whether it will come within the scope of the definition, I have thought it necessary to bring it to the notice of the Government. We know that the Zamorin is the biggest sthani and there are certain nephews of sthanis also. There are a number of very rich sthanis. Therefore, I want to make it specific so that there may not be any room for ambiguity to argue to the contrary. When ' trustees, managers and agents ' are all mentioned seriatim, this word ' sthani ' may also be mentioned."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I submit this amendment is not necessary because the term ' in any capacity recognized by law ' will include ' sthani ' also. If that word should be included in the definition, then at that rate there may be many other terms and we may have to go on including all of them. Therefore, this amendment is not necessary."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the words ' owner, trustee, receiver, common manager, administrator or executor ' are all mentioned. Are not these included in the term ' in any capacity recognized by law ' ? Therefore, either the definition should be general or the word like the one I have suggested should also be included. ' Sthanam ' is a very well-known institution and it ought to find a place in such definition."

21st February 1955]

* SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, there is Explanation given in this Bill regarding ' profit '. There is also Explanation regarding ' expenditure ' incurred by companies. But in regard to ' loss ' there is no Explanation. My object of the amendment is that another Explanation may be added to Clause 2. For instance, a plantation owner may spend a large sum of money on horse racing and if a loss is incurred on that account, he may show it as an expenditure connected with the working of the plantation industry. As a result of it, the Government will have to lose money by way of tax and they will not be benefited. Therefore, my amendment proposed that only the loss sustained by any individual owner or a company in the normal running of the business or due to the vagaries of nature or due to any disease on the plants caused by pests, should be taken into account."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" The term ' sthani ' comes only in one instance referred to by the hon. Member. If we go on adding such instances *ad infinitum* there will be no end to it. Therefore, it is not necessary."

" With regard to the amendment of the hon. Member, Sri K. P. Gopalan, I may say that it is provided in the Bill that the loss could be taken into account only for a period of six years. The loss of the previous year could be set against the loss in another year. I do not understand what exactly is the difficulty of the hon. Member. I think, as it is, we have to make provision for loss and we have done it by limiting the period to six years."

The amendment of Sri M. Narayana Kurup was, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri K. P. Gopalan was, by leave of the House, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

The Preamble and Clause 1 were put together and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I move—
' That the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954, as amended, be passed into law.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954, as amended, be passed into law.' "

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I want to say one or two words. This is a Bill intended to levy tax on the income and it is in a progressive manner that this tax is levied. It is not levied on a flat rate but on the income. If there is more income, there will be more tax. If there is less income there will be less tax. I think it is a very reasonable measure and there is nothing to complain because if the people earn more

[Sri M. A. Manickavelu] [21st February 1955]

money they will pay more tax and if they do not earn money they will not pay anything. It will be proportionate to the income. Some of the hon. Members who moved amendments which were not accepted by the House, should not think that we have closed the door for ever. This is the first time that we have brought forward a Bill of this kind and we shall wait and see how it works. If in the working of this Bill, any amendment is absolutely necessary, then there will be time enough to move suitable amendments and rectify mistakes."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, Sir, we cannot agree with the observations of the Hon. Minister that this is a measure in which the principle of progressive taxation is followed. When we mean that a taxation is progressive, it means that the incidence of taxation must be higher in proportion to the income of the man. But this is a measure contrary to the principle of progressive taxation because we find here that the level of taxation is the same at all levels. It may be proportionately higher but we cannot say that it is progressively higher. Of course in the Select Committee some small changes had been made and the Government claimed that exemption had been given in favour of small planters. Sir, whenever any amendment is brought forward by the Opposition, it is naturally termed as being actuated by consideration of party propaganda. I may be pardoned for saying that the exemption given by the Government in favour of small planters is also intended for propaganda purposes. The Hon. Minister for Land Revenue also stated that they had calculated the income from one acre at Rs. 400 or Rs. 500. Even according to that calculation, what is the income derivable from four or five acres? It is just about Rs. 2,000 or Rs. 2,500 but the exemption is given only to the extent of Rs. 1,500. Therefore even this exemption given in favour of small planters is nothing.

4-30
1.m " Sir, even minor and insignificant amendments have not been accepted by the Government. For instance, as the Bill stands, the concerned officers can enter the home of the planters even at dead of night and we wanted to restrict such an intrusion of the officers by suggesting an amendment that they should enter only between 6 a.m. and 6 p.m. But that did not find favour with this Government. Probably they might think that all the wisdom and legal acumen were concentrated in the Select Committee and, therefore, there was nothing for this House to decide though the Hon. Minister for Finance promised that hereafter something would be kept for the House also and this was an exception to that rule. Of course, it is immaterial for the Opposition or for the hon. Members of this House whether salutary amendments helpful to the people of this State are brought forward in the Select Committee or in this House. Our task becomes easier when things are thrashed out in the Select Committee but that is not the point. However, as the Hon. Minister for Land Revenue has expressed, this is the first time that the Agricultural Income-tax Bill has been brought forward and I hope that it will, in course of time, be

21st February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

extended to other fields and that the land revenue system itself will be remodelled on an entirely new basis, consistent with the progressive and socialistic policy of the Government."

* SRI K. P. GOPALAN :—" Mr. Speaker, Sir, before this Bill is passed into law, I wish to say a few words on it. I am very glad that the Government have partially accepted the principle of levying an agricultural income-tax, a principle which we wanted the Government to adopt from the very beginning. We wanted that instead of the present land tax there should be an agricultural income tax in its place. It is because of this that we supported the Bill wholeheartedly. I also want to state that taking this Bill as a precedent the Government should introduce the agricultural income-tax not only in respect of plantation but also throughout the State so that this Government could get more money for the benefit of the people. I need not state here that as a matter of policy and programme our policy has always been to exempt poor people from taxation and to tax the richer people so that the State can get more revenue. That was why we made some suggestions to tax the richer people and not with a view that we should make any propaganda of this. We really wanted to see that our policy is explained before this House and before the people and, at the same time, we also wanted to give some practical suggestions to the Government. It is in this spirit that we had moved certain amendments.

" Sir, I want to submit that one thing will become clear as soon as this Bill is passed into law and that is that the plantation owners are likely to take some counter-steps. One will be to increase the price of tea, coffee and other plantation products to defeat the very purpose of this Bill. They will also try to decrease the wages of workers and bonus granted to them. I want to bring these two things to the notice of the Government so that when the plantation owners take to these steps the Government should go to the aid of the people and the workers.

" I need not state that so far as this Bill is concerned, there has been so much co-operation between the Government and the Opposition though we differ on so many other things. Sir, I am sure the Government will realize in course of time that whatever suggestions we have made, they have been made only for the good of the State so that it could get more money to implement the plans of the Government and the people. With these words, Sir I conclude."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir, it is very often repeated by the Hon. Ministers that we of the Opposition always oppose every taxation measure. I hope, Sir, that with the heartfelt and full support that we have given to the passing of this legislation, the Hon. Ministers as well as the hon. Members on the other side of the House will be convinced that we of the Opposition are not against any taxation as such but that we want to tax only the rich people who could afford to

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [21st February 1955]

contribute to the exchequer of the State. This has been evidenced on this occasion. Even in regard to this small piece of legislation—it is a very small thing—it can be seen clearly how half-heartedly and hesitantly the Government have moved. They were so touchy when we wanted the rate of taxation for profits above a lakh of rupees to be increased. Even now, I state that, if the Government will come forward to tax the rich who can afford to pay, we will get crores of rupees so that the poor peasant who is not in a position to purchase a plough or manure for his land may not be taxed. We can build our State and reconstruct our nation by means of such taxation if only the Government are prepared to tax the rich. Anyhow, I am glad that at least this legislation has been brought forward. Rectifying the defects that we have pointed out, I hope that more progressive legislation will be brought forward in the future so that we can get more money for the people and the nation."

*** Sri S RAMALINGAM:**—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மலைதோட்ட வருமான வரி விதிப்பு மசோதாவை நாம் அங்கீகரிக்கப்போகிறோம். கம்யூனிஸ்டுகள் பல வருஷங்களாகவே விவசாயத்திற்கும்கூட வருமான வரி விதிப்பதே மிகவும் நல்லதாகும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்றையதினம் மலைக்காடுகளுக்கு வருமான வரி விதிப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இதே முறையை அனுசரித்து இதர விவசாயப் பொருள்களுக்கும் வரி விதிப்பை சர்க்கார் வெகு சீக்கிரத்திலேயே கொண்டு வருவார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இப்பொழுது இருக்கும் நில வரி சர்ச்சாஜ் முறையை மாற்றி விவசாய வருமான வரியையே கொண்டு வருவது நன்றாக இருக்குமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுதான் விஞ்ஞான ரீதியாகவும் இருக்குமென்று நாம் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும்."

"இது சம்பந்தமாகப் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் 'விவசாயத்திற்கு வருமான வரி விதிப்பதாக இருந்தால் சிறு சிறு விவசாயிகளால் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளமுடியாத கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே விவசாய வருமான வரி கொண்டுவருவது சரியல்ல', என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இந்த மசோதாவில் நாம் எப்படி ஐந்து ஏக்கராவுக்குள் இருக்கின்றவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு, அப்புறம் 20 ஏக்கரார்கள் வரையில் அவர்கள் மொத்தமாக இவ்வளவு வரி கட்டிவிடலாமென்றும், 20 ஏக்கராவுக்கு மேலுள்ள பெரிய நிலக்காரர்கள் மாத்திரம் கணக்கு வைத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய வருமானத்திற்கேற்ப வரி செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோமோ அதைப் போலவே இதர விவசாயப் பொருள்களுக்கும் வருமான வரி போடலாம். அதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இருக்காது என்று சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே ஏழைகளுக்கு வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளித்துவிட்டு, பணக்காரர்களுக்கு, பெரு நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு வரி விதிக்கும் முறையாகிய விவசாய வருமான வரி விதிப்புக் கொள்கையை சர்க்கார் எல்லா வற்றிற்கும் கூடிய சீக்கிரத்திலேயே விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

Sri M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்காரால் அரை மனதுடன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த 'மலைத் தோட்ட வருமான வரி விதிப்பு மசோதாவை', எதிர்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய நாங்கள் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கின்றோம். அதோடு இப்பொழுது போட்டிருக்கக்கூடிய வரி கூட ரொம்பக் குறைவு, இன்னும் அதிகமாகப் போடுங்கள், நாங்கள் அதையும் ஆதரிக்கிறோம்"

[21st February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

என்றும் கூடச் சர்க்காருக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறோம். இப்படி நாங்கள் சொல்லும்போது இதில் அரசியல் வாசனை மோப்பம் பிடிப்பதற்கு அவசியம் எதுவுமேயில்லை என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்திற்கு இடமேயில்லை. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளை யாதார்த்தமாகவே உணர்ந்து கொண்டு எந்தக் கட்சி சர்க்காரில் இருந்தாலும் மக்களின் நலனை உத்தேசித்து அவற்றை எல்லாம் சமாளிக்க வேண்டியது முக்கியமாகும். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் யார் மீது வரி போட்டால் அவர்களால் கொடுக்க முடியுமோ அவர்கள் பேரில் வரி போடவும், இதரர்களுடைய வரிப் பளுவைக் குறைக்கவும் தக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். தூரதிருஷ்டவசமாக அந்தக் கொள்கை இன்னும் இந்தச் சர்க்காரால் ஏற்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதன் மூலம் விவசாய வரி விதிப்பு கொள்கையிலேயே ஒரு புது மாற்றம் ஏற்படப்போகிறது என்பது உண்மை. மலைத்தோட்ட விவசாய வருமான வரி விதிப்பைப் போலவே இதர விவசாயப் பொருள்களுக்கும் வருமான வரி விதிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு ராஜ்ய சர்க்கார் வரி போடும் முறையில் மத்திய சர்க்கார் ஒரு பெரிய வேலியே போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல வேண்டும். மாட்டை எப்படி ஒரு முனையில் கட்டி விட்டால் அந்த மாடு அந்தக் கயிற்றின் நீளம் வரையில் தான் சுற்றிச் சுற்றி வந்து அந்தப் புல் தரையில் மேயுமோ அதைப் போல ராஜ்ய சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் சுதந்திரப்படி இதைவிட அதிகமாக நம்மால் வரி போட முடியாது என்பது நிச்சயம். அதிக வரி போடும் இனங்கள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரிடமே இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தேயிலைத் தோட்ட முதலாளிகளுக்கு இன்றைய தினம் அதிகமான வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு நான் புள்ளிவிவரம் கொடுத்தேன். அது சர்க்காருக்குத் தெரியாது என்று அதனால் அர்த்தமல்ல. அதிலும். ஆனால் அவர்கள் அதை வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொள்ள வில்லை, இருந்தாலும் அவர்கள் இதைப்பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் யோசித்து அதிக வரி போட பின்பாவது முயற்சி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்த தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குப் போடும் மூலதனம் ரொம்பக் குறைவு. ஆனால் ஏராளமான லாபம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுவும் அந்த லாபம் பெரும்பாலும் வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு வருகிறது என்று நான் விவரமாக என்னுடைய பேச்சில் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். நம் நாட்டின் இயற்கை வளத்தை, பூமி வளத்தை இந்த நாட்டுக்குப் பயன்படாதவாறு வெளி நாட்டுக்குச் சுரண்டிச் செல்வதை நாம் அனுமதித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அவர்களுக்கு எல்லாம் அதிக வரி போட்டு நம் நாட்டின் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளாமல் நாங்கள் அபிவிருத்தி வரி கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னால் அதில் கொஞ்சம் கூடப்பிரயோஜனமில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்."

"இன்றையதினம் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் என்று பல்வேறு திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டே யிருக்கிறோம். இன்னும் சில வருஷங்களில் நம்முடைய சர்க்காரின் செலவு வெகுவாக உயர்ந்து விடும். குறிப்பாக இன்றைய தினம் ஒரு ரோடு போட்டுவிட்டால் போதாது. போட்ட ரோடை பராமரித்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். அதற்கெல்லாம் பணம் நிறைய வேண்டும். நம் சர்க்கார் பேசாமல் இருந்து கொண்டே இருந்தால் பின்னர் கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே தான் இந்த மாதிரியாக அதிக வருமானமுள்ள மலைத் தோட்டங்களுக்கு அதிக வரியைப் போடுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறோம்."

"இந்நாட்டிலிருந்து வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகும் தேயிலைக்கு இன்றையதினம் மத்திய சர்க்கார் ராத்தல் ஒன்றுக்குப் பத்தணு ஏற்றுமதி வரி போடுகிறார்கள். இதுவே மிக ஜாஸ்தி என்று வெள்ளைக்கார கம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st February 1955]

பெனிகள் பலமாக எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அது எப்படியிருந்தாலும் இம்மாதிரியாக நம் ராஜ்யத்திலிருந்து ஏற்றுமதி யாகும் தேயிலைக்குப் போடும் ஏற்றுமதி வரியில் ஒரு பகுதியை மத்திய சர்க்கார் சென்னை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கும்படியாக நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் வற்புறுத்த வேண்டியதும் அவசியம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4-40
p.m. “வருமானத்தைச் செலவழிப்பதிலே சர்க்கார் இரண்டு விஷயங்களை ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். முதலாவது, தோட்டத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேறு எந்தத் தொழிலில் உள்ளவர்களை எடுத்துப் பார்த்தாலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களைவிட அவர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டங்களிலிருந்து முதலாளிகளுக்கு ஏராளமான வருமானம் வந்தும் கூட தொழிலாளிகளுக்கு 15 அணவிலிருந்து ரூ. 1-6-0 வரையில் தான் தினக் கூலி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் அடிமைகள் போல் நடத்தப் படுகிறார்கள். சில வருஷங்களில் போட்டி சர்க்காரைப் போல் அங்கு நடந்து வந்தது. ‘Upasi warrant’ என்று அங்கு ஒரு முறை வழங்கி வந்தது. உபாசி வாரண்ட் போட்டு தொழிலாளிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து வைத்து கட்டாயப்படுத்துவதற்குக்கூட அதிகாரம் இருந்தது. இந்த சமயத்தில் அது கூடுவதில்லை. தொழிற் சங்கங்கள் வளர ஆரம்பித்த பிறகு அவ்வளவு படுமோசமாக சுரண்டக் கூடிய நிலைமை குறைந்திருக்கிறது. ஆனால், சம்பள விஷயத்திலும் வேலை வாங்கும் விஷயத்திலும் முதலாளிகள் மிகவும் கண்டிப்பாக இருக்கிறார்கள். 1951-ம் வருஷத்தில் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டம்கூட தோட்ட முதலாளிகள் அந்தச் சட்டத்தில் கொடுக்கக் கூடிய வசதிகளை தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் அளிக்க முன்வரவில்லை. மகாநாடு கூடக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1951-ம் வருஷத்திய சட்டப்படி ராஜ்ய சர்க்காருக்கு சில பொறுப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. துரதிருஷ்டவசமாக இந்த சமயத்தில் தொழில் மந்திரி அவர்கள் இல்லை. நிதி மந்திரியும், ரெவின்யூ மந்திரியும் இப்பொழுது பிரச்சன்னமாயிருப்பதால் அவர்கள் நான் சொல்லும் விஷயத்தை தொழில் மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

“1951-ம் வருஷத்தில் தோட்டத் தொழிலாளிகள் சட்டத்தில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய சில விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற தொழில் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களுக்கு லேபர் கமிஷனர் இருப்பது போல் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கு மலைத் தோட்ட பிரதம இன்ஸ்பெக்டர் என்ற முறையில் ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து தேயிலை, காப்பி போன்ற மலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அம்மாதிரி ஒரு அதிகாரியை நியமித்து தொழிலாளர்களுடைய நிலையைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று விதி செய்வதற்கு ராஜ்ய சர்க்காருக்கு பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது விஷயத்தில் சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. தொழிலாளருக்கு அதிகியாவசியமான கம்பளி, செறுப்பு, உடை முதலியவை போன்ற வசதிகள் தோட்ட முதலாளிகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதி செய்வதற்கு 1951-வது சட்டத்தில் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்புகளை ராஜ்ய சர்க்கார் நிறைவேற்றுவதற்கு முன் வரவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மந்திரி அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுவதோடு கூட, சிறு தோட்டக் காரர்களுக்கும் சில வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைந்து தோட்டம் வைத்திருப்பவர்கள் இவ்வரி விதிப்பதிலிருந்து விலக்கப்பட வேண்டுமென்று மசோதாவில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 50 லிருந்து 100 ஏக்கர் வரை தோட்டம் வைத்திருப்பவர்களுக்கூட தொழிலை லாபகரமாக நடத்துவதற்கு வசதி போதாது, தேயிலையைப் பக்குவப் படுத்துவதற்கான தொழிற்சாலை கட்டுவதற்கு மூன்று லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் ஆகாது. அம்மாதிரி தொழிற்சாலையை சர்க்கார் நடத்தினால் அதன் மூலமாகவும் சர்க்காருக்கு லாபம் வரும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்பேற்பட்ட தொழிற்சாலைகளை சில குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களில் கட்டி, அதன்மூலம் சிறிய தோட்டக் காரர்களுக்கு உதவி செய்தால் அவர்கள் தொழிலை லாபகரமாக நடத்த முடியும். சர்க்காருக்கும் லாபகரமாக இருக்கும். அதையும் சர்க்கார் ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, குறைபாடுகள் எவ்வளவு இருந்த போதிலும் இந்த மசோதா நிறைவேறுவதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்.”

[Sri M. Kalyanasundaram] 21st February 1955]

21st February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I am glad to state that the principle of this taxation measure based on income has been accepted by every section of the House. As I said before, we are trying an experiment as it were in introducing a measure of taxation of this kind and we shall see how it works and try to extend it to other sectors of the agricultural department if found suitable.

“ Sir, I must congratulate and thank the hon. Members of the Opposition and others who had contributed to the discussion, not only in this House but also at the Select Committee stage, by their very many valuable suggestions.

“ Now, the main grievance of the Opposition is that we have not accepted their increased rate of taxation. The argument that they adduce is that they are trying to augment our coffers and that we, the Government, are not taking advantage of the same. If any one analyses that argument, one will find that, on the other hand, they are trying to undermine what income we will be getting. Their vision is clouded, I should say, to a certain extent with their views on capitalism. They are carried away by their own ideas and suggest many things which cannot be accepted. If we accept their ideas it will mean not increased income as they say but diminished income. Their suggestion, as I have already said, is something like people taking out their capital and eating it away. There are some spendthrifts who go on spending their capital until they become bankrupt. The industry is no doubt making profits. But, now, the industry is on trial in the sense that it has got more commitments to fulfil. The plantation owners have got to do so many things which they were not doing before. The Central Government are coming in for their share of the income. They are also passing legislation so that the condition of the labourers may improve. All these things mean more expenditure on their part. In addition to this, this industry has to meet growing competition in the world. People in other countries who think that this industry is making a lot of money are also trying to take it up. All these facts must be taken into consideration when we try to tap the income from this industry, and we must do it very carefully. For instance, if we tap too much rubber from rubber trees, the latter will soon get dried up and so there is a convention that so much only should be tapped in a week. Like that, income from

[Sri M. A. Manickavelu] [21st February 1955]

this industry should be properly tapped. If we put a heavy burden on the industry, it will suddenly collapse. That is why, Sir, Government are moving very cautiously. Hon. Members cannot move as cautiously as the Government do because, as I said before, their vision is clouded. If that cloud is removed, then they will agree with me. As long as that cloud is there, they cannot agree with me. That is the only difference. Otherwise I pay them my compliments for all they did in seeing to it that the Bill is passed before 5 o'clock. I must pay particular compliment for that because if they had wanted they could have seen to it that we had a night session also for completing this Bill. All that has not happened and I am glad that it is going to be finished ten minutes before 5 o'clock."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Plantations Agricultural Income Tax Bill, 1954 (L.A. Bill No. 30 of 1954), be passed into law.'

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

VI.—HALF-HOUR DEBATE RE ASSIGNMENT OF LANDS IN KALPATTI VILLAGE.

4-50 p.m. MR. SPEAKER:—"There are only 10 minutes more. We can take up the Half-Hour debate now. I will allot 5 minutes each to Sri Kandasamy, Sri A. Govindaswamy Nayagar, Sri Gopala Gounder and Sri M. Jagannathan and then the Hon. Minister will reply. Sri Kandasamy will now initiate the debate."

* SRI C. KANDASAMY:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த விவாதமானது விழுப்புரம் தாலுக்காவிலுள்ள கல்பட்டு கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்கள் சென்ற 15 வருஷகாலமாக பயிரிட்டு வந்த தரிசு நிலங்கள் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டு பலவிதக்கொடுமைக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் ஜாரி செய்யும் விஷயத்தில் சர்க்காருடைய கொள்கை எப்படியிருக்கிறது என்பதற்கு கல்பட்டு விஷயம் ஒரு உதாரணமாக இருக்கிறதென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்."

"1940-ம் வருஷத்தில் உணவு உற்பத்தி பெறுக்க திட்டத்தின் கீழ் 50 ஏக்கர் நிலத்தை 3 அடி உயரமாக ஒரு இடத்தில் இருக்கக்கூடிய இடத்தை ஹரிஜன விவசாயிகள் 300 ரூபாய் செலவுத்து சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்த நிலத்தை ஜாரி செய்வதற்கோ ஒழுங்காக அனுபவிப்பதற்கோ விட்டு இருக்கிறதா என்பதை யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1940-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1948 வரையில் ஆதிக்கக் காரர்கள், ஜாதி இந்துக்கள், நிலப்பிரபுக்கள் முதலிய ஆதிக்கம் வகிக்கக்கூடியவர்களெல்லாம் கல்பட்டு கிராமத்திலுள்ள ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு அநீதி இழைத்து வந்திருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களும் எங்கு அந்தஸ்தில் உயந்துவிடப் போகிறார்களோ என்று மிராஸ்தாரர்கள் அவ்வப்போது ஹரிஜனங்களை மட்டம்தட்டி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு விதமான சலுகையும் அளிக்கப்படவில்லை."

"1948-ம் வருஷத்தில் அரசியல் தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. 1952-ம் வருஷத்தில் அவர்களால் இந்த நிலத்தை அடையமுடியவில்லை என்றாலும் இங்கு இருக்கும் கணக்குப்பிள்ளை 475-8 என்பதை

[Sri C. Kandasamy]

21st February 1955] [Sri C. Kandasamy]

475-5 என்று மாற்றிப்போட்டு எவிக்ஷன் பெடிஷனுக்கு ஏற்பாடு செய்து நிலத்திலிருந்து ஹரிஜனங்களை வெளியேற்றிவிட்டார். அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் மனு கொடுத்ததின் பேரில் 23-12-53-ல் சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அது என்ன உத்தரவு என்றால் இடம் இல்லை ஆதலால் எவிக்ஷன் செய்வதற்கு அந்த உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதாகும். அந்த ஊரில் இருந்த போஸ்ட் மாஸ்டர் அதை மறைத்து வைத்துக் கொண்டு உத்தரவு காலத்தில் கொடுக்காமல் செய்து விட்டார். அதற்கு பிறகு 16-1-54-ல் சப்-கலெக்டர் தடை உத்தரவு போட்டார். அதன் பிறகு கணக்குப்பிள்ளையின் மோசடி விஷயமும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதைப்பற்றி உத்தரவு என்றும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. 10 வருஷகாலமாக கஷ்டப்பட்டு 300 ரூபாய் மேலும் செலவுத்து மேடுகளை சீர்திருத்தியும் அதிலிருந்து ஏதாவது பிரயோஜனம் இருக்காதா என்று சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். மந்திரிகளிடமும் பல சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். தாசில்தாரும் போலீஸ்காரர் களும் போய் அந்த நிலத்தை அறுவடை செய்து ஒரு பாகத்தை ஏலத்திற்கு விட்டுவிட்டார்கள். 14 வருஷகாலமாக ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அந்த நிலங்களைப் பண்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 300 ரூபாய் செலவுத்து தங்கள் உழைப்பையும் கொடுத்து அந்த நிலங்களை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு வருஷகாலமாக பாடுபட்டும், பொருளாதார அடிப்படையில் அவர்கள் உயர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. தரிசு நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளும், ஹரிஜன விவசாயிகளும், அனுபவிப்பதற்கு முடியாதவாறு ஆங்காங்கு கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலப் பிரபுக்கள் அவைகளை அனுபவித்து வருவதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆதலால் ஏற்கனவே உழுது பயிரிட்டு வரும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரி செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்னும் ஹரிஜன விவசாயிகளிடமிருந்து கைப்பற்றிய தானியத்தை அவர்களிடம் ஒப்படைப்பதோடு அவர்களுக்கு சீக்கிரத்தில் அங்குள்ள நிலங்களை ஜாரி செய்துகொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்."

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விழுப்புரம் தாலுக்காவில் கல்பட்டு கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய ஆதிதிராவிட விவசாயிகள் சென்ற 15 வருஷகாலமாக தாங்கள் பயிரிட்டு வந்த புறம்போக்கு நிலங்களை சர்க்கார் ஜாரி செய்வதற்குப்பதில் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட விஷயத்தைக் குறித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கனம் ஜவஹர்லால்நேருவும் உற்பத்தியை பெருக்குங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் நிலம் இல்லாத ஆதி திராவிட பாட்டாளிமக்கள் அந்தக் கல்பட்டு கிராமத்திலுள்ள நிலங்களை உழுது 400, 500 ரூபாய் செலவு செய்து பண்படுத்திய பிறகு அவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். சென்ற 1953-ம் ஆண்டில் அதாவது நமது மதிப்பிக்குறிய ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆட்சியிலிருந்தகாலத்தில் ஒரு பெரிய மிராஸ்தாரும் மணியக்காரருமாகிய ஸ்ரீ ஜெயராம் அய்யர் அவருக்கு வேண்டிய சகாக்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு நிலம் இல்லாத இந்த ஏழை ஹரிஜனங்கள் பயிரிட்ட நெற் பயிரை அழித்தார்கள். அதே ஆட்சிகாலத்தில் இது சம்பந்தமாக சட்ட சபையில் நாங்கள் எடுத்துச் சொன்ன காலத்தில் இது சம்பந்தமாக சட்ட சபையில் நாங்கள் எடுத்த உத்தரவு சேராதும், சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போஸ்ட் மாஸ்டர் இங்கிருந்து அனுப்பிய வண்ணம் ஸ்ரீ நடேச அய்யர் என்ற பயிரை நாசம் செய்துவிட்டார்கள். இந்த தபாலே மறைத்துவிட்டு நெல் பயிரை நாசம் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆதி ஆண்டு 8 அல்லது 9 ஏக்கர்தான் பயிர் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆதி திராவிடர்கள் நாற்று நடடுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் மிராஸ்தாரர்கள் அதைத் தடுத்து விட்டார்கள். மிராஸ்தாரர்கள் போலீசார் உதவி கொண்டு ஆதி திராவிட மக்களை பலவிதக் கொடுமைக்கு ஆளாக்கினார்கள். இன்னும் சர்க்காரிடமிருந்து உத்தரவு வருவதற்கு முன் எல்லா நிலங்களை யும் நாசம்செய்து விட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தவறாமல் வேறிடத்தில் இருக்கும்போது நிரபராதிகளை போட்டு வதைத்திருக்கிறார்கள். இது பற்றி தோழர் கந்தசாமி 10-12-54-ல் விவசாயிகள் பயிரை அழித்ததற்கு நஷ்ட யீடு கொடுக்கப்படுமா என்று ஒரு கேள்வி கேட்டார்."

[A. Govindaswami Nayagar] [21st February 1955]

அது சம்பந்தமாக கனம் மந்திரி ஸ்ரீ மாணிக்கவேலர் “இனி பயிர்களை அழிக்க கமாட்டார்கள்; இது சம்பந்தமாக உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறோம்” என்று பதில் அளித்தார்கள். இதைக்கேட்டு ஆதி திராவிடர்கள் மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்தார்கள். ஆனால் நடந்தது என்ன? 40 போலீஸ் காரர்கள் சேரிக்குள் சென்று அங்குள்ள கோழிகளைக்கூட விடாமல் பிடித்து வந்து விட்டார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 19 எம். எல். ஏ.க்கள் கையொப்பமிட்ட மகஜர் ஒன்றை சர்க்காரிடம் சமர்ப்பித்தோம். மூன்று தடவை கனம் முதல் மந்திரியாரை சந்தித்தோம். பயிர்களை அறுவடை செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் திருப்பி அதையே கொடுக்க உத்தரவு போடுகிறேன் என்று சொன்னார். மந்திரி மாணிக்கவேலரைப் பார்த்த போது இந்த விஷயமாக பயிர்களை அழிக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் பயிர்களை அழிக்கவில்லை ஆனால் அறுவடைதான் செய்தார்கள் என்று கிண்டலாக பதில் அளித்தார். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார். யார் எடுத்துக் கொண்டு போய்விடப் போகிறார்கள் என்று பார்த்தால் எல்லாம் போட்டு, அதை கணக்கப்பிள்ளை எடுத்து ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டிற்கு அனுப்பி விட்டதாக செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. இதே நிலத்தை தியாகிகளுக்கு நிலங்கள் கொடுக்கும்போது ஏன் இந்த ஆதி திராவிட மக்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடாது? இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் ஜாரி செய்து கொடுத்து விட்டால் இங்குள்ள மிராஸ்தார்கள் அவர்களுடைய நிலங்களுக்கு அதிகமான குத்தகை வராமல் போய் விடுகிறதோ என்று இம்மாதிரி கொடுமைப் படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். 18-2-55-ல் அறுவடை செய்த நெல்லை குறைந்த விலைக்கு ஆதி திராவிடர்களுக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று போலீஸ் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் கூறினார் ஆனால் மணியக்காரர் அவர்கள் மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 40 கொடுத்தாலும் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். இது விஷயமாக நான் சில யோசனைகளைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதாவது அறுவடையான நெல்லை ஆதி திராவிட மக்களுக்கு கொடுக்கும்படியாகவும், நெல் பயிர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச அனுமதி அளித்தும் தரிசு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“வேண்டுமென்றால் ஒரு சமயம் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரில் வந்து பார்க்கலாம். கலெக்டரிடமிருந்தும் அதிகாரிகளிடமிருந்தும் போதுமான நியாயம் கிடைக்கவில்லை. கலெக்டருக்கு மனுப் போட்டால் அதை அவர் டிபுடி கலெக்டருக்கு அனுப்புகிறார், டிபுடி கலெக்டர் தாசில்தாருக்கு அனுப்புகிறார், தாசில்தார் ரிவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு அனுப்புகிறார். ரிவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் மணியக்காரருக்கு அனுப்புகிறார். கடைசியில் மணியம் அந்த நிலம் புறம்போக்கு நிலம் இல்லை என்று முடித்து விடுகிறார்.

“ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள நிலம் சம்பந்தமாக ஒரு “மேப்” (map) கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதில் கணக்குப்பிள்ளை தவறான கணக்கையும் நம்பரையும் கொடுத்திருக்கிறார். அது புறம்போக்கு நிலம் இல்லை என்று தட்டிக்கழித்திருக்கிறார். அந்த நிலம் 8-ம் நெம்பர் நிலம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திண்டிவனம் தாலுகா ஆபீசில் ஏழை ஆதி திராவிடர்கள் அந்த மேப்பை வாங்கியிருக்கிறார்கள். அது ஒரு உண்மையான ரிக்கார்டு. அதுவும் ஆதி திராவிடர்களிடம் இருக்கிறது.”

* SRI M. JAGANNATHAN :—“ Mr. Speaker, Sir, it is very unfortunate that the problem of Kalpattu village remains unsolved even to this day. It is needless for me to go into the details of this case, because much has already been said and done to bring them to the notice of the Government. I am not very confident

21st February 1955] [Sri M. Jagannathan]

that my speech will have any salutary effect. However, I wish to voice the grievances of the landless poor of the Kalpattu village for what it is worth. The problem is neither very difficult nor very technical; it is a very simple one. The Harijans and some Ex-Servicemen, who are landless, have been cultivating a few acres of land situated on the foreshore of the tank in the Kalpattu village for the last fifteen years and more. They have asked the Government to assign the land to themselves. It is unfortunate that none of the higher revenue officials of the district has taken the trouble of visiting the village and seeing the land in question personally. The higher officials passed orders relying on the reports of the lower officials. If I remember right, in 1948 the land under dispute was assigned to political sufferers. Then there was no objection from any quarter whatsoever. The technical objection that is raised now was not raised then. The Harijans refused to give possession to the political sufferers and started an agitation. As a result, they retained the land. Later on, when the Harijans asked for the assignment of the land to themselves, the mirasdars adopted a stiff-necked attitude and represented the case in a very bad manner to the higher revenue officials. Still, they are a stumbling-block in the way of the assignment of this land to the Harijans. During the last session, a memorandum signed by all the Members of the Assembly from the South Arcot district was presented to the Hon. Chief Minister in which he was requested to take steps for assigning this land to the landless poor of the Kalpattu village. But paradoxically enough, after the presentation of the memorandum, harassment of Harijans began in all its vigour as was described by Sri A. Govindaswami Nayagar. The persecutors harvested the crops raised by the Harijans and in some places they even destroyed the crops. The Hon. Minister should see the land personally as he promised to do last time and take steps for assigning it to the landless Harijans. If the Government adopt a policy of running with the hare and hunting with the hound, I think the problem of Kalpattu village can never be solved. We cannot placate the mirasdars on the one hand and satisfy the needs of the landless poor on the other. We should take a bold step and assign the land to the Harijans.”

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Mr. Speaker, Sir, this is a matter which requires the attention of the Government. I have got a number of clients in the Kalpattu village and I know what has been taking place in that village for the last several years. Some sort of caste tyranny, especially against Harijans, is being practised there. The Harijans there began to cultivate an extent of land on the foreshore of the tank about fifteen years ago under the Grow More Food Campaign. They were allowed to continue the cultivation without any obstruction till 1952. In 1952 some trouble arose between the Harijans and the Caste Hindus about the cultivation of this land by the Harijans. Caste Hindus put in petitions requesting the authorities not to allow the cultivation of the land by the Harijans any longer. In 1950 or 1951, the very same land was

[Sri V. Gopala Gounder] [21st February 1955]

thought suitable for assignment to political sufferers. But on account of the objections raised by the Harijans, the land was not assigned to political sufferers. The Harijans were allowed to continue the cultivation of the land. In 1952 or 1953, another trouble arose there. When kist collection was suspended by Government, the Village Headman, the local Revenue Inspector and a few others took coercive steps for recovering the land revenue. This was brought to the notice of the Government and the authorities concerned. I myself represented the matter to the Sub-Collector who ran to the spot, restored the normal situation and also, if I remember right, punished those who committed illegal acts. The trouble subsided. But the Harijans were given trouble every time they began to cultivate the land. Last year also, they were stopped from cultivating the land. A representation was made to the Government and the Hon. Chief Minister was pleased to pass an order permitting the Harijans to continue the enjoyment of the land. This year a number of people came to me and to my Friends saying that the crops raised by the Harijans were auctioned by the Revenue authorities and the crops were harvested and removed, in spite of the fact that the Government had ordered the authorities not to interfere with the cultivation of the land by the Harijans. The subordinate officials took the law into their own hands, trespassed into the land and harvested the crops. I want to stress this point because of the liberal policy of the Government in giving lands to Harijans. The Hon. Revenue Minister also comes, I think, from a similar environment and he knows the practical difficulties created by the local authorities in the way of granting lands to Harijans. The pivot of the whole revenue administration is the Village karnam. Even the Revenue Minister's statements are based on his report. As the land has been cultivated by the Harijans for the last fifteen years, I request the Government to see that it is assigned to them. The crops taken away by the authorities should be restored to those who raised them."

5-10 p.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, the subject relates to the question of assigning some land to the Harijans and others in the Kalpattu village in Villupuram taluk. Hon. Members are aware of the Government's policy in assigning lands to the landless poor including Harijans. The Government are anxious to give as quickly as possible all lands that are available for assignment to as many deserving people as possible. Now, coming to this particular question, the Government did not assign the land as wanted because it was represented that that was an objectionable land. It was represented that it was a tank poramboke and that it should not be assigned. If cultivation is allowed on the foreshore of a tank, the soil gets loosened. Year after year on account of cultivation, the soil is being loosened and the loose mud goes to silt up the tank. That is the reason why the foreshores of the tanks are not allowed to be assigned. On that basis, the Government did not assign the lands in question to the Harijans. Now, it was represented that it was not very objectionable,

21st February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

that the water-level would not go to such height and that there would not be very serious damage caused. That is a thing which ought to be looked into. Here, one can judge only on the reports and files available. The Minister can look into only what is reported and what is in the file. He does not know the intricate circumstances that are prevailing in the particular area. Certain things were narrated which gave a different picture of the situation. Generally there was only one villain of the play but here it was alleged there were three villains, namely, the karnam, the postmaster and the Caste Hindus. Now, we have to find out whether they are really villains of the piece or whether they are doing their work and reporting what is actually happening there. There is a difference of opinion so far as this aspect of the question is concerned. The Government have acted on the reports they have received. Now, the hon. Members coming from that place and the neighbourhood say that the situation there is different and that the matter ought to be looked into more carefully and that, if necessary, a personal visit may be made. In fact, during the last session when this question was put, there were a number of supplementaries. After answering them, I thought that it could be solved only by making a personal visit to the area. I shall try to visit that place and do the needful. Some facts may be forthcoming when a person visits the place, but that shall not be taken as a normal procedure for every case. In this particular case, I have already said that I am prepared to go and see and do what is just.

" Now, much was made of destruction of crops. The old rule was this. When there is an encroachment, there is a certain 'B' memo. issued. The man does not heed it. He pays the penal rate. Finally, there is no course open except to destroy the crops that have been raised. The Government thought that was a wrong thing to do. Rightly or wrongly, a crop has been raised and there is no good destroying it. What has been produced should not be destroyed. So, this Government issued an order about two years ago that in such cases the crops should not be destroyed but that steps should be taken to harvest the crops and account them properly. That is one step forward that this the Government have taken. That is why this time the crop was not destroyed. The authorities have taken steps to harvest it. I do not know why the hon. Member—I think he represents that constituency and even though he represents that constituency, that does not mean he should say that—should say that I have made 'கெட்டல்' Where is the 'கெட்டல்' If there is any 'கெட்டல்' it is only in the mind of the hon. Member. Previously, the crop used to be destroyed. Now, the Government have changed that policy. The Government have ordered that the crop should not be destroyed and that it should be harvested and disposed of properly. There-and that it should be a part of the promise. With regard to the fore, I have carried out a part of the promise. With regard to the other part, I am sorry I have not been able to carry it out. Soon after December, January came and we had so much of business to attend to. I think the hon. Members must sympathise with me.

[Sri M. A. Manickavelu] [21st February 1955]

When there was so much work to be done, it was not really possible to go there. I shall take the earliest opportunity to visit that place and find out whether there are three villains of the piece or any villain at all. After finding out the fact, the proper thing will be done. But if it is really objectionable in the sense that if the land is given for cultivation, it will uproot the earth and silt up the tank, then the hon. Member should not press his request because it will affect not only these people but also other ayacutdars. But so long as it is not very prejudicial and does not seriously interfere with the proper maintenance of the tank, I shall do the needful. We are always a bit lenient in such matters, because the people involved are poor Harijans. But I cannot go too far. Within the framework I have suggested, I am prepared to help these poor people. I am also anxious that they must live by honest cultivation. Then, the hon. Members representing the area, although both of them sit together, have different views but in this respect they agree with each other. Therefore, I would make a request to them. I am posing a hypothetical proposition. Suppose that land could not be assigned. Then, I am prepared to give the people concerned some other land nearby. Not that I am not going to give this land to them. If it could be given, it will certainly be given. But if there is any insuperable difficulty in giving it, I am prepared to give them some other land nearby. Therefore, I request the hon. Members to advise those people properly. Improper advice makes poor people suffer. I need not say anything more. I am looking forward to the date when I shall go and see for myself whether there are really villains there."

MR. SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

[21st February 1955]

APPENDIX

[Vide answer to starred question No. 811 asked by Sri V. Balakrishnan at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st February 1955, page 118 supra.]

Statement showing the number of loan applications received and disposed of in Kolathur taluk in 1952-53, 1953-54 and 1954-55 (up to 31st October 1954).

Year.		Number of applications pending at the beginning of the year.			Number received during the year.		
		Agricultural.	Land improvement loan.	Total.	Agricultural.	Land improvement loan.	Total.
(1)		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1952-53	-	384	120	504	995	439	1,434
1953-54	..	585	176	761	526	270	797
1954-55 (up to October 1954).	31st	690	167	857	210	17	227

Year.	Total for disposal.			Number of applications accepted.			Number of applications rejected.		
	Agricultural.	Land im- provement loan.	Total.	Agricultural.	Land im- provement loan.	Total.	Agricultural.	Land im- provement loan.	Total.
	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
1952-53 ..	1,379	559	1,938	156	46	202	638	337	975
1953-54 ..	1,112	446	1,558	161	27	188	261	252	513
1954-55 (up to 31st October 1954).	900	184	1,084	228	14	242	355	107	462

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 22nd February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Information Centre for Dharmapuram Mutt.

* 702^a Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Dharmapuram Mutt approached the Deputy Commissioner for Religious Endowments for permission to open an Information Centre in Madras on behalf of Velur Devasthanam;

(b) if so, the cost of this scheme;

(c) whether the Commissioner has approved of this scheme; and

(d) if so, on what grounds?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Yes. The permission was granted.

“(b) An expenditure of Rs. 12,299-2-1, has been incurred during the period, the 1st October 1953 to 30th September 1954. This does not include the expenditure incurred on the library and furniture, which was borne by Velur Vaidyanathaswami temple.

“(c) & (d) No regular scheme for the information centre has been framed or approved by the Department.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இந்தத் திட்டத்திற்குள்ள அவசியம் என்ன என்பதை சர்க்கார் பரிசீலனை பண்ணினார்களா? கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த செலவினத்தில் அந்தக் கட்டிடம் வாங்குவதற்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“I have no information with me just now. Anyhow I will furnish the information asked for, if a separate question is put.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு வந்திருக்கக்கூடிய தகவலில் இருந்து இந்த ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியமேயில்லை. ஆனால் அந்தக் கட்டிடத்தை ஒரு நபரிடமிருந்து வாங்கவேண்டுமென்பதற்காகவே அந்த ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இப்படி அந்தக் கட்டிட வியாபாரம் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகவே அந்த ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்று எனக்கு வந்திருக்கும் செய்தி உண்மையானதா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் மறுபடியும் பரிசீலிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்.”

^a Starred questions postponed from the list for 15th February 1955.

[22nd February 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ உண்மைதான்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அந்தச் சேரிப்பக்கத்தில் டிரை லாண்டு இருக்கிறது என்றுமே அதுகுலதான நஞ்சை நிலத்தை ‘அக்வயர்’ பண்ணவில்லையென்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சேரிக்கும் ரோடுக்கும் பாதை போடப் பட்டதான் ஹரிஜன மக்களுக்கும், அந்தச் சேரியிலுள்ள கஷ்டடைகளுக்குப் போக்குவரத்து சுலபமாக ஏற்படும். ஊருக்குப் பக்கத்தில் பாதையிருக்கிறதா, வெகு தூரத்தில் பாதையிருக்கிறதா, நஞ்சை நிலமாக இருக்கிறதா, டிரை லாண்டு இருக்கிறதா என்று பார்க்காமல் உடனடியாக அந்தச் சேரியையும், மெய்யின் ரோடையும் ஒன்றிக்கும் பாதை போடுகிறார்கள். பக்கமான முன் வருவார்களா? இடையில் நஞ்சை நிலமாக இருந்தாலும் அந்த நிலத்தை ‘அக்வயர்’ பண்ணி சேரி மக்களின் நலனைக்கருதி இன்னும் காலதாமதமின்றி அந்த ரோடை போடுவார்களா? என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ As I said, we are doing our best to see that the pathway is provided for those people. What further assurance the hon. Member wants, I cannot understand.”

8-40
உ.ம.

DR. K. B. MENON :—“ Sir, may I know whether the question of acquiring wet or dry lands is merely a matter of economy or does it involve the question of the convenience of the people concerned? Also, if the road has been used for some time, even if it be wet land, should it not be acquired? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ No, Sir. That is not the policy of the Government.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ ஏற்கெனவேயே அங்கு நடைபாதை இருந்தது. அந்தப் பாதையை வெட்டி, கெடுத்துவிட்டு ‘இப்பொழுது வயல் அதிகமாகக் காண்பதை போதுமாது’ என்று சொல்வது சரியல்ல. ஏற்கெனவே இருந்தபடி நடைபாதையைத் திறப்பதும் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டியதுதான் நியாயம் என்பதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டு, அதுதான் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முற்படுபார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, the Government are satisfied that the land in question is wet land and it cannot be used for a pathway. Therefore, when there is dry land available, I do not see any reason why the hon. Members here should insist upon wet land being made available for the purpose of a pathway. If there is no dry land available, then the question of acquiring wet land arises.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ உலக விஷயத்தில் இப்பொழுது நம் ராஜ்யம் சுயதேவைப் பூர்த்தி அடைந்துவிட்டபடியால் நஞ்சை நிலமாக இருந்தாலும் பாதைகள் போடுவதற்கு நஞ்சை நிலங்களும் வாங்கப்படலாம் என்று அரசாங்கத்தின் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ளலாம். நஞ்சை நிலத்தின் வழியாக பாதையை அமைக்கவேண்டியிருந்தால் அந்திரு வேண்டிய நிலத்தை வாங்கி ஏன் பொதுமக்களுக்கு வழங்கக்கூடாது? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, I have already sufficiently answered this question and I do not propose to answer any further questions.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ புதிதாக ஒரு நஞ்சை நிலத்தை நடைபாதையாக மாற்றவேண்டுமென்று யாரும் கூறுவில்லை. அந்த நிலம் ஏற்கெனவே ஹரிஜனங்களுக்கு விடப்பட்டிருந்தது. நிலத்திற்கு

22nd February 1955]

சொந்தக்காரராக இருக்கக்கூடியவர் காங்கிரஸ் கட்சியில் தனக்குள்ளே செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி இப்பொழுது தடை செய்திருக்கிறார்கள். அவருடைய பெயரை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம். அவர் ஜில்லா போர்டு காங்கிரஸ் கட்சி தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார். அவர் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி ஹரிஜனங்கள் உபயோகித்துக்கொண்டிருந்த நடைபாதையைத் தடைசெய்திருக்கிறார். அந்த நடைபாதை மீண்டும் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, the Government could not tolerate the use of any land by any particular set of people. This was not a regularly constructed pathway. The Harijans were just passing through that small strip. It was not a regular pathway.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, may I know whether the Government have considered the legal question whether the Harijans have acquired a prescriptive right of pathway over this property? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, we need not go into the legal aspect now. Wherever it is possible, Harijans are provided with a pathway. First, we try to acquire dry land and if it is not available, wet land is acquired.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, it has been admitted that the land in question belongs to a particular person and that it cannot be used as a pathway. So, it is clear that there is no pathway for the villagers now. Will the Government now at least consider this aspect and see that some pathway is provided for these villagers? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Yes, Sir. We will certainly see that a pathway is provided for these Harijans.”

SRI V. MUTHU :—“ புஞ்சை நிலம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து நடைபாதைக்கு ஒதுக்குவதற்கு முயற்சி செய்வதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த இடத்தை ஒதுக்கக்கொள்வதற்கு சேரி ஜனங்கள் விருப்பப்படுகிறார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, this question does not arise now. When acquisition proceedings have been started, they will have to accept it.”

SRI M. P. PERIYASWAMY :—“ இம்மாதிரி பல இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் நிலம் வாங்கலாக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு சர்க்கார் ஏற்பட்ட பிறகுதான் ஹரிஜனங்களுக்கு இடம் விடாமல் தடை செய்துவருகிறார்கள். ஏற்கெனவே இருந்த பாதையை திறப்பதும் அமைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா, அல்லது தடை செய்வதற்கு அனுசூலமாக இருப்பார்களா என்று தெரிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ தடை இருந்த நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் போய்க்கொண்டிருப்பார்களானால், அதை இப்பொழுது நிவர்த்திசெய்து சரியான முறையிலே அவர்கள் போவதற்கு வழிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படும்.”

[22nd February 1955]

Community platforms for Harijans.

* 718 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many community platforms for Harijans were opened in the year 1953-54; and

(b) the expenditure incurred on them?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Six hundred and six.

“(b) Rs. 1,98,432.”

SRI S. RAMALINGAM :—“சுமார் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவுசெய்து கட்டிய மேடைகள் இப்பொழுது எந்த உபயோகத்திற்கும் இல்லாமல் இடிந்து கிடக்கின்றன என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, I have answered this question on more than one occasion and I do not think that there is any need for dilating upon it further.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, is the work of constructing community platforms still going on?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“No, Sir. No funds are available and we have therefore stopped it.”

SRI S. RAMALINGAM :—“Sir, I wish to rise on a point of order.”

MR. SPEAKER :—“I shall call the hon. Member again.”

SRI A. RATNAM :—“இந்தத் திட்டத்தின்படி எத்தனை மேடைகள் கட்டப்பட்டன? பாழடைந்து கிடக்கும் மேடைகளினதையும் புதுப்பிப்பதற்கு அல்லது பழுது பார்ப்பதற்காவது அரசாங்கம் முன்வருமா? தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காகக் கட்டப்பட்ட அந்த மேடைகளைச் செப்பிவைத்தற்கு ஒரு காசு கூட அரசாங்கம் செலவழிக்காமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, I do not know whether it is one supplementary question or three questions. As regards the first one, we have stopped construction of these platforms from April 1954 because funds were not available as the funds set apart for this purpose were exhausted. As regards the others, I do not know what the hon. Member wants by way of improvements and whether he has got any suggestions. We cannot undertake to give an assurance that the platforms will be repaired.”

SRI S. RAMALINGAM :—“சுமார் மந்திரி அவர்கள் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது, ‘பல தடவை இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகையால், இதற்குப் பதில் சொல்லத் தேவையில்லை’ என்று சொன்னார்கள். ‘பாநாயகருடைய அலுவலகத்திலேயே நாங்கள் கேட்கும் கேள்விக்கு அவர் பதில் சொல்லவேண்டுமெனத் தவிர, . . .”

22nd February 1955]

MR. SPEAKER :—“மந்திரி அவர்கள் இப்படித்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும், அல்லது அவர் சொன்ன பதில் தவறு என்று சபாநாயகர் சொல்லமுடியாது.”

SRI S. RAMALINGAM :—“‘பதில் சொல்ல மாட்டேன்’ என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னது அவ்வளவு சரியல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ஏற்கெனவே இம்மாதிரி கேள்வி வந்தது; பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்” என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள், என்று நான் நினைக்கிறேன். இதில் சபாநாயகர் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, the Hon. Minister was asking for suggestions for the improvement of these platforms. In view of the fact that the platforms constructed in Malabar are not being used for any purpose either for cultural advancement or for community dances because there is heavy rain in Malabar for six months in the year and the other six months are extremely hot, will the Government be kind enough to provide some roofing over these platforms so that they may be used by the Harijan community?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, I have no objection to examining the suggestion made by the hon. Member provided hon. Members do not again raise such questions as saying that the roof put up is also a waste.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“சேரிசனில் கட்டப்பட்டிருக்கும் மேடைகள் நெல் காயப்போடுவதற்கு உபயோகப்படுகின்றன. ஆகையால், இதைக் கைவிடுவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“மேடைகளை நெல் காயப்போடுவதற்கு உபயோகப்படுத்துவதும் நல்லது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறார்கள். அதனால் நஷ்டம் எதுவும் இல்லை.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“கம்யூனிடி பிளாட்பார்ம்கள் கட்டியதன் நோக்கம் சரியானபடி நிறைவேற்றமலிருக்கிறதென்பதை சர்க்காரே ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இனிமேலாவது அந்நோக்கம் சரியானபடி நிறைவேற்ற அரசாங்கத்தார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, it is the moral duty of the caste Hindus as well as that of the Harijans to see that these platforms are used. If the Harijans have not made use of these platforms, it is not only they who are to blame but the caste Hindus have also to blame equally.”

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“தென் ஜில்லாக்களில் இம்மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்காகக் கட்டப்படும் ‘பிளாட்பார்ம்களை’ வரவேற்பதற்கு அவை நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்தப்படுவதுகின்றன என்ற விஷயம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“தென் ஜில்லாக்களில் கட்டப்பட்டிருக்கும் மேடைகள் நல்ல முறையில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். பல இடங்களில் நான் நேரிலும் பார்த்து தெரிந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.”

[22nd February 1955]

Permits for stage carriage in Chingleput.

8-50 a.m. * 727 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state why bus permits are renewed every two years in Chingleput district when lorry permits are renewed every three years?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Since February 1954, permits for stage carriages in Chingleput district are renewed for a period of three years.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“ As constant renewals of permits result in forfeiture of permits some times, will the Government consider the desirability of renewing permits for a longer period? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I do not think it is possible. These short renewals make the permit-holders conduct their affairs properly. They may not observe the rules and regulations if their permits are not liable to be cancelled earlier.”

Issue of bus permits in Salem.

* 820 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of bus permits granted during the year 1953-54 (up to July 1954) in Salem district;

(b) the maximum number of permits granted to a single person;

(c) the number of revision petitions filed before Government against such grant of permits by the Road Transport Authority; and

(d) how many were allowed by the Government?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) 15 (fifteen).

“ (b) 3 (three).

“ (c) Number of appeals preferred to the Central Road Traffic Board against the Regional Transport Authorities' orders is 68 and the number of revision petitions preferred to Government against the appellate orders of the Central Road Traffic Board is 16 (sixteen).

“ (d) One.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ இம்மாதிரி இஷ்டமன்று பஸ் பர்மிட்டுகளும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் கனம் மந்திரி மாணிக்கவேலருக்கும், காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.-க்கும் சொந்தக்காரரானா? ”

[22nd February 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I am sorry for the insinuation made by the hon. Member. I do not think that the hon. Member is justified in trying to find out arguments to connect the permit-holders with the Hon. Minister for Revenue.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இதில் உள் நோக்கம் ஒன்றும் கற்பிக்கவேண்டியதில்லை. உண்மையே போதுமானது. ‘Economic and viable unit’ கள்தான் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சர்க்கார் கொள்கை வகுத்துள்ளபோது ஒரு புது அபரேட்டருக்கு பர்மிட் கொடுக்கப்பட்டதேன்? அதுவும் ஒரே வகுப்பத்தில் அவருக்கு மூன்று பர்மிட்டுகள் வழங்கியுள்ளதேன்? அந்த நபர் காங்கிரஸ் M.L.A.-யின் தகப்பனாராகவும், மந்திரி ஓர்வரின் நெருங்கிய உறவினராகவும் இருப்பதால், சந்தேகம் ஏற்படுவது நியாயம் அல்லவா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ பஸ் பர்மிட் பெருகிற வர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சம்பந்தம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வையின் யூனிட் என்று கொடுக்கவில்லை. இருக்கும். அவர்களுக்கு வையின் யூனிட் என்று கொடுக்கவில்லை. 1949-ம் வருஷத்திலிருந்து சட்டப் பிரகாரம்தான் அவர்களுக்கு பர்மிட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்கள் புதுப்பித்துக்கொண்டுவருகிறார்கள். சொந்தக்காரர்கள் என்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு கொடுக்கவில்லை.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“ கனம் மந்திரி யாருக்கோ, காங்கிரஸ் M.L.A. உறவினராகவுள்ள பஸ் செலுத்துபவருக்கோ பர்மிட் கொடுக்கக் கூடாதென்று சட்டம் உண்டா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ அப்படி ஒரு சட்டம் இருப்பதாக நோன்றவில்லை.”

Slums in Madras.

* 822 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many slums in the city are under the control of the Corporation of Madras, the Harijan Welfare Department, the Collector of Madras, the City Improvement Trust and other Government departments;

(b) how many slums belonging to the Government department have not been provided with sanitary amenities;

(c) since how long the Harijan and others have been living in those slums; and

(d) how many slums have been so far assigned to the respective occupiers?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The numbers of slums under the control of the Corporation, etc., are as follows :—

Name of the Department or local authority.	Number of slums under control.
The Corporation of Madras	130
The Harijan Welfare Department	34
The Collector of Madras	13
The Madras City Improvement Trust.	6
Public Works Department	1

The ownership of six other slums has not yet been decided.

[22nd February 1955]

" (b) 24.

" (c) It is not possible to furnish exact duration of occupation. The occupiers of some of the slums were there for several years.

" (d) The lands covered by five slums as well as part of another slum under the charge of the Collector of Madras and about 1,210 sites out of the slums under the control of the Harijan Welfare Department have been assigned to the respective occupiers. Plots formed in two slum areas under the charge of the Madras City Improvement Trust have been leased out to the residents of the area."

SRI A. RATNAM :—" Arising out of the answer of the Hon. Minister for Public Health, may I know what are the reasons for not assigning the Government and Corporation lands to the respective occupiers who are mostly Harijans and whether the Government will come forward to constitute a committee to look into this question and submit a report? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The reasons for the delay in providing amenities are due to the fact that the lay-out in respect of these slums are pending with the Director of Town-Planning and the Madras Corporation and also due to the fact that there is over-congestion in some of the slums."

SRI S. RAMALINGAM :—" In the Congress Exhibition, there is an exhibit showing the slums improved in the City of Madras . . . "

MR. SPEAKER :—" Is it the Congress Exhibition or the Government Exhibition? "

SRI S. RAMALINGAM :—" I mean, Sir, in the stall organised by the Government there is an exhibit showing the slums improved in the City of Madras. I wish to know how many slums have been improved on the model shown in the exhibition? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Corporation has improved 10 slums on Corporation lands and 10 slums on Government land. All the Corporation slums have been improved except only one."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" May I know in whose control are the slums in the barbour area, on the pathways, on the payments in Kothawal Bazaar and in all other crowded places? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Slums are under the control of different agencies and I cannot give the information off-hand."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" May I know whether the Hon. Minister has seen the model which has been exhibited in the Congress Exhibition on behalf of the Government? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have not seen it."

[22nd February 1955]

SRI A. RATNAM :—" May I know why the Government are not extending any help or allotting any money to the occupiers of these slums who are Harijans, in the City of Madras as also in the mofussil? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" A separate question may be put."

Closure of industrial concerns in Malabar.

* 823 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many industrial concerns were closed partially or wholly in Malabar in the last one year;

(b) how many workers were affected; and

(c) what steps have been taken by the Government to get the concerns reopened?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Fourteen industrial concerns were closed in Malabar district during the period from 1st January 1953 to 31st July 1954. Except one, the rest were permanently closed.

" (b) 1,791.

" (c) As and when industrial disputes arise over the question of closure of industrial establishments, they are examined and deserving cases referred to the Industrial Tribunals. The workers thus seek relief through the Industrial Tribunals in the shape of compensation. The Government consider that they cannot compel an employer to open his factory either through judicial or executive actions, if the closure of the factory is due to bona fide causes."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Did the provisions of the Industrial Disputes (Amendment) Act in respect of lay-off wages, etc., apply to any of these concerns closed and if so with what result? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The provisions relating to lay-off wages, no doubt, apply to these concerns that were closed. But regarding further particulars, I would like to have notice."

Tenancy legislation for South Kanara.

* 824 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to the answers given to questions Nos. 48, 49 and 50 on 15th December 1953, when the Government propose to introduce the proposed tenancy legislation for South Kanara?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" No final decision has yet been reached by the Government. Meanwhile action has been taken to extend the life of the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954."

[22nd February 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" May I know why the Government did not bring the legislation within one year as was promised when the South Kanara Cultivating Tenants' Protection Act, 1954, was passed? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" It was not practicable. That is why this House has extended the life of the Act."

9 a.m. SRI C. H. KANARAN :—" Is it a fact, Sir, that the Minister from South Kanara is standing in the way of legislation? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I do not know. But he is not standing in my way of going there and that is all what I can say." (Laughter.)

Overseas scholarship.

* 825 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of students from the Madras State selected for overseas scholarship in the year 1953-54;

(b) the amount granted by the Union Government for overseas scholarships to the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes students of this State; and

(c) the number of Scheduled Class persons among them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) No student from this State was selected for Overseas Training under the Government of India Overseas Scholarship Scheme during the year 1953-54.

" (b) & (c) Do not arise."

Discharge of women workers from textile mills.

* 826 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Industrial Tribunal appointed a special officer with the consent of the State Government during 1951 to determine the amount of compensation due to each woman who was discharged from service in 32 textile mills of Coimbatore during 1948?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" On the recommendation of the Industrial Tribunal, Coimbatore, the Government appointed the Labour Officer, Coimbatore, as Special Officer, to determine the amounts of compensation due to each worker who was discharged from service in the 32 textile mills in Coimbatore district as a result of standardization of workloads."

SRI N. K. PALANISAMY :—" 1951-ம் வருஷத்தில் எப்போது ஆயிரம் செய்த சிபாரிசு சமீபத்தில் தான் வெளியாகி இருக்கிறது. அதன் பிரகாரம் பல மில்களில் பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் இல்லை."

[22nd February 1955]

கோயம்புத்தூர் காளேஸ்வரம் மில் போன்ற மில்கள் ஜனவரி மாதம் 31-ம் தேதி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியும் இன்னும் கொடுக்கவில்லை. இத்தகைய நாட்கள் அதிகமானதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்கள் கொடுக்கும்படி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏதாவதும் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, this Ministry took office some time in April and the list that had been forwarded by the Special Officer to the Government was published in July 1954, after examining the whole thing. If still arrears are not paid, steps are being taken to recover the same like land revenue."

Mental Hospital employees.

* 827 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any Memorandum from the Secretary and President of the Madras Government Hospital Workers' Union, Madras, dated 23rd September 1954 and 9th October 1954, alleging ill-treatment by the Superintendent of the Mental Hospital, Kilpauk, Madras, of the Hospital employees like beatings, sending the employees to Police station, etc., and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The matter is under consideration."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, may I know from the Hon. Minister whether he had received any representation recently from the workers of the Gosha Hospital also complaining about such things against the Superintendent of the Mental Hospital? "

MR. SPEAKER :—" What has that to do with the main question? "

SRI K. P. GOPALAN :—" It concerns the Superintendent, Mental Hospital. He seems to have scolded the workers in the Gosha Hospital also."

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member put a separate question."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, complaints against the Superintendent of the Madras Government Mental Hospital has been persistent for a number of years. Will the Government therefore appoint a committee to enquire into this matter and come to an independent conclusion as to the conduct of this officer? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the Mental Hospital is a very big hospital with nearly 2,000 patients; it requires firm administration for maintenance of discipline in that place. There has been some trouble and the relationship between the Superintendent and the workers has not been

[22nd February 1955]

satisfactory. It is now proposed to re-allocate the administrative duties by placing the subordinate officers under the Deputy Superintendent."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, when the Superintendent of the Mental Hospital has got such a big hospital to manage and when he himself is in difficulties, why should he go to the Gosha Hospital and try to poke his nose there. I have also made a complaint about that to the Hon. Minister. May I know whether that matter was enquired into and whether the Hon. Minister will see that such a person does not at all enter the Gosha Hospital? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Enquiry will be made in due course, Sir."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, in view of the facts that have been brought to our notice, will that officer be given treatment in the Mental Hospital itself? " (Laughter.)

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, some trouble between the Superintendent and the patients in the Mental Hospital can be expected, but we do not know why there should be trouble between the Superintendent and the workers."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It is with regard to the work they have to do in looking after the patients."

Manimuthar Project

* 828 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether Mr. K. T. Kosalram, ex-M.L.A., has so far rendered any account to the Government for the collections made by him for the Government for the Manimuthar Project, by arranging benefit performances in Udankudi, Nazareth and Sathankulam of Tiruchendur taluk, Tirunelveli district, in or about 1950;

(b) if so, how much were the gross collections, how much the expenses and how much the net collections;

(c) what action the Government propose to take for making him render accounts and for recovering the net collections; and

(d) whether he applied for exemption from entertainments tax and if so, whether the Government granted the request?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) Sri K. T. Kosalram was not an agent of the Government and the collections made by him were not made on behalf of the Government.

" (b) & (c) Do not arise.

" (d) Yes. On an application received from Sri K. T. Kosalram, the Government at first granted exemption from liability to entertainments tax in respect of certain cinema

[22nd February 1955]

shows held in July 1950 at Udayangudi, Sathankulam and Nazareth in the Tirunelveli district in aid of the Manimuthar Project subject to the condition that full details of the amount realized, expenses incurred and the amount given to the Project, should be furnished to the Commercial Tax Officer concerned within three weeks from the date of the Government Order. But subsequently it was reported that the organizer did not render any accounts. The exemption granted was therefore cancelled and the Commercial Tax authorities were directed to take steps to collect the entertainments tax due from the organizer forthwith."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know, Sir, whether Hon. Ministers are agents of the Government when they go for collecting funds for Party purposes? "

MR. SPEAKER :—" What has that got to do with the main question? "

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் கோசலராமிடமிருந்து தமாஷா வரி எத்தனை வருலிக்கப்பட்டது? அந்த வரி எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப் பட்டு வருல் செய்யப்பட்டது? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I have no figures about the amount."

SRI K. R. NALLASIVAM :—" மணிமுத்தார் திட்டத்திற்கு எந்த விதாச்சாரப்படி, எவ்வளவு ரூபாய் வீதம் எவ்வளவு ஏக்கருக்கு விவசாயிகள் சர்க்காருக்குச் செலுத்தினார்கள்? "

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் இதைப்பற்றி வேறு கேள்வி போட வேண்டும். That is a different question. "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, Sri Kosalram was exempted for the time being from payment of entertainment tax on the collections made for the reason that the collections were intended for financing the Manimuthar Project. Now it is understood that he was subsequently asked to pay the amount because he did not maintain any accounts. Is it not proper on the part of the Government that, when they knew that Sri Kosalram had collected amounts after getting the exemption from Government and that the amounts so collected were not at all used for the purpose for which they were collected, they should set up an enquiry into the matter and see whether the amount was utilized for the benefit of the public or not? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, in this case we are concerned with the entertainment tax question. Here the payment of entertainment tax was exempted on certain grounds and the grounds under which it was exempted were not fulfilled. That was why the Government cancelled the exemption. That is all pertaining to this question. As for the other things, the hon. Member must take other ways of knowing it."

[22nd February 1955]

SRI P. CHELLATHURAI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மாஜி காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. கோசல்ராம் அவர்கள் மணிமுத்தாள் அணைக்கட்டு திட்டத்தின் பொருட்டு அரசாங்கத்தின் சலுகையைப் பெற்று பல்லாயிரக் கணக்கான பணத்தை வசூல் செய்து அதை கையாடிவிட்டார் என்ற செய்தி மிகவும் பரவலாக நட்டில் இருந்து வருகிறது. அதைப்பற்றிய உண்மையை விசாரித்து முடிவு செய்ய ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“தமாஷா வரி என்பதை சில சமயத்தில் போடலாம், சில சமயங்களில் போட வேண்டாம் என்று செய்கிறோம். இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை என்னவென்றால் அவருக்கு சினிமாவை நடத்த தமாஷா வரி இல்லாமல் விலக்கு அளிக்க சில நிபந்தனைகளைப் போட்டோம். அந்த நிபந்தனையை அவர் நிறைவேற்றவில்லை. அதனால்தான் அந்தவிலக்கை ரத்து செய்தோம். இதுதான் விஷயமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.”

SRI C. KANDASAMY :—“கனம் கோசல்ராம் அவர்களுக்கு தமாஷா வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விலக்கு அளிக்கும்போது கனம் கோசல்ராம் அவர்கள் நிச்சயமாக ஒரு காரியத்தைச் செய்யப்போகிறார் என்பதற்குத்தான் அந்த விதிவிலக்கும் அளிக்கப்பட்டது. சினிமா நடத்தப்போகிறார் என்பதற்காகவும் அந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. மணிமுத்தாள் அணைக்கட்டு கட்டுவதற்காகத் தான் அந்த சினிமாவை நடத்துகிறார் என்பதும் நன்றாக தெரிந்திருக்கும். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி மழுப்புவதில் அர்த்தம் இல்லை. அதனால் மணி முத்தாள் அணையைக் கட்டுவதற்கு பணம் சேகரிக்கத்தான் அந்த சினிமா நடத்தப்பட்டு அதற்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள முடியுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“மணிமுத்தாள் அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கு பணம் வசூல் செய்வதற்கு கடன் எழுப்பவேண்டுமென்ற திட்டம் இருந்தது. அந்த திட்ட வேலையைச் செய்வதற்கு பணம் வேண்டுமென்பதற்காக காட்சிகள் காட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அந்தக் காட்சிகளை காட்டுவதற்கு தமாஷா வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு விதிவிலக்கும் அளிக்கப்பட்டது. எந்த அளவு பணத்தையாவது திட்டத்திற்கு உபயோகப்படுத்தினார்களா இல்லையா என்பது இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை அல்ல. தமாஷா வரியிலிருந்து விலக்கு பெறவேண்டும் என்று கேட்டதால் அதற்கு கணக்கு காட்டவேண்டுமென்ற ஒரு நிபந்தனையை விதிக்கப்பட்டது. அந்த நிபந்தனையின்படி நடக்காததால்தான் அந்த வதிவிலக்கை ரத்து செய்யப்பட்டது. வசூலித்த பணத்தை சரியாக உபயோகிக்கவில்லை என்பதற்காக அந்த விலக்கை ரத்து செய்யவில்லை என்பதை சபைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

9-10 a.m. **SRI K. C. GOPALAN UNNI** :—“I rise on a point of order, Sir. My question is not about the recovery of the entertainments tax. My question is about the action the Government propose to take to recover the net collections.”

Sale of handloom cloth.

* 829 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any special facilities are accorded by the Government for sale of handloom cloth in foreign countries; and

(b) the steps taken by the Government to improve the sale of handloom cloth inside and outside the State?

[22nd February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) With the financial assistance from the Government of India, the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society has appointed Handloom Cloth Marketing Officers at Colombo, Baghdad, Rangoon and Singapore. These officers will ascertain and inform the Indian handloom cloth producers the needs and tastes of the Middle East and Far East countries so that the producers may manufacture goods which will find ready markets in those countries. Further these officers are opening sales depots at Colombo, Aden, Rangoon, Singapore, Bangkok, Chittagong and Karachi for exhibition and sale of handloom cloth manufactured by co-operative and non-co-operative agencies in India. Steps are also being taken for the grant of a rebate of one anna in the rupee on sales of handloom cloth for export to foreign countries.

(1) Under the Cess Fund Scheme for the development of internal markets for the handloom cloth produced by the weavers' co-operative societies in this State, seventy-eight retail sales depots in the rural and semi-urban areas in this State and also two retail depots, one at Delhi and the other at Vijayavada, and four Central Depots for securing cloth produced by the weavers' societies and for feeding the retail depots have been opened. One motor van to serve as mobile sales shop for sale of cloth at the door to consumers will shortly be put on the road. More retail depots in this State and in other States will be opened and more mobile sales shops will be put on the road.

(2) To expedite sales of handloom cloth, a rebate of As. 1-6 in the rupee is allowed to consumers on sales of handloom cloth made by weavers' co-operative societies and depots run by the State Society and of one anna in the rupee on sales made by consumers' co-operative societies and fair price shops run by private dealers. The Government have removed the levy of sales tax on handloom cloth to promote sales.”

Andhras in the Secretariat departments.

* 836 Q.—**SRI V. BALAKISHNAN** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Andhras in the Departments of the Secretariat?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The number of Andhras in the Department of the Secretariat is six as showed below :—

Superintendent—One.

Upper Division Clerks—Two.

Lower Division Clerks—Two (under emergency provision).

Peon—One.”

A—3

[22nd February 1955]

College of Indigenous Medicine

* 831 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether text-books in English, Malayalam or Tamil are prescribed for the students of the College of Indigenous Medicine, Madras; and

(b) if not, in what language the text-books are prescribed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) Text-books in English, Sanskrit, Tamil and Urdu are available for the students of the College of Indigenous Medicine in respect of Modern Medicine, Ayurveda, Siddha and Unani subjects, respectively.”

Khadi schemes.

* 832 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the amount spent so far in the current year for Khadi schemes and for Cottage Industries in the State out of the allotment from the Handloom Cess Fund?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Nil.”

Health Inspectors.

* 833 Q.—

MR. SPEAKER :—“The hon. Member who has given notice of the question is not present. The question and answer will be printed in the proceedings.”

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have received a copy of the resolutions passed at the Conference of the Madras State Health Inspectors' League held on 18th July 1954 regarding their service conditions and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir. The requests are under consideration of the Government.”

District Planning Boards.

* 834 Q.—SRI V. GOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the rules governing the constitution and working of the District Planning Board?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The constitution of the District Planning Board is as follows :—

Chairman.

(1) District Collector.

Members.

(2) President, District Board.

(3) Chairmen of all Municipal Councils.

[22nd February 1955]

(4) Executive Engineers for Irrigation, Highways and Electricity.

(5) District Agricultural Officer.

(6) District Veterinary Officer.

(7) Deputy Registrars of Co-operative Societies.

(8) Assistant Director of Industries.

(9) Block Development Officers.

(10) All the Legislators in the district including the Members of Parliament and Council of States.

Secretary.

(11) Revenue Divisional Officer at Headquarters.

The Boards are intended to advise the Collector on the preparation of development plans and their co-ordinated execution. They meet periodically when considered necessary.”

Houses for handloom weavers.

* 835 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct houses for the handloom weavers in the State;

(b) if so, the number of houses to be built; and

(c) the amount to be spent for the construction of the houses?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) to (c) Proposals for the construction of two weavers' colonies, one at Salem and another at Aruppukottai, are under the consideration of the All-India Handloom Board.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“இது பைலட் ஸ்கீமா? அல்லது எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் இம்மாதிரியாகத் திட்டங்கள் கொண்டுவர சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இது பைலட் ஸ்கீமா, அல்லது இது ஜில்லாக்களுக்கும் கொண்டுவரப்படும் என்கின்ற கேள்விக்கு இப்பொழுது பதில் சொல்வதற்கில்லை. இப்பொழுது கேள்விக்கு இப்பொழுது பதில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு திட்டத்திற்கு 9.04 லட்சமும், இன்னொன்றுக்கு 9.54 லட்சமும் செலவாகும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் இருநூறு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படும் என்பது இப்பொழுதைய திட்டம்.”

SRI P. SELVARAJ :—“Apart from these housing schemes, will the Government come forward to grant loans to individual weavers for the construction of houses?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“That is a different question.”

[22nd February 1955]

Government servants in unhealthy localities.

* 836 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the details of the special allowance sanctioned by the Government to Government servants, employed in notified unhealthy stations? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The rates of special pay sanctioned to Government servants (gazetted and non-gazetted) serving in unhealthy localities are as follows :—

	Rate of special pay.		
	RS.	A.	P.
<i>Gazetted—</i>			
Officers of All-India Services and Deputy Collectors.	90	0	0
Other gazetted Officers	67	8	0
<i>Non-Gazetted—</i>			
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 200.	54	0	0
Government Servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 150.	45	0	0
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 90.	36	0	0
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 70.	22	8	0
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 45.	13	8	0
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 30.	9	0	0
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 20.	5	0	0
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 16.	3	0	0
Government servants, the average pay of whose grade is Rs. 16 and below.	2	0	0

“ Leyland ” buses.

* 837 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

- the number of new “ Leyland ” type buses purchased during 1954–55 for the Madras City Government Transport;
- the total cost of each bus after completing the body;
- the firm from which the bus was purchased;
- the working expenses per mile for these buses; and
- the average daily collection per bus during September and October 1954?

22nd February 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) Government have sanctioned the purchase during 1954–55 of 50 new heavy diesel ‘ Leyland ’ vehicles.

“ (b) The total cost of each bus after completing the body is approximately Rs. 63,900.

“ (c) Ashok Motors, Limited, Madras.

“ (d) The working expense per mile is approximately Re. 1-2-0 on the average.

“ (e) The average daily collection per bus during September and October 1954 was Rs. 160–12–0 and Rs. 174–2–9 respectively.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்த பஸ் ஒன்று வாங்குவதற்கு 63 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. ஆனால் இவற்றிலிருந்து வருகிற வருமானம் சாதாரண பஸ்களைவிட ரொம்பவும் அதிகமேயில்லை. ஆனால் இந்த ஒரு பஸ் வாங்குவதற்குச் செலவிடப்படும் பணத்தைக் கொண்டு கிட்டத்தட்ட சிறிய பஸ்களில் மூன்று வாங்கிவிடலாம். அதை விட்டு விட்டு எதற்காக இந்த பெரிய பஸ்களை வாங்கவேண்டும்? இதில் சர்க்கார் லாபம் இருக்கிறதென்று கருதுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ பெரிய பஸ்கள் வாங்குவதினால் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் வந்துக்கொண்டு இருக்கிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை. அதோடு மத்திய சர்க்கார் நம் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பஸ்களையே வாங்கவேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். அதன்படி அவர்களால் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கிற பஸ்களையேதான் நம் சர்க்காரும் வாங்கவேண்டி யிருக்கிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The cost of maintenance and the cost of running are considerably low for the bigger buses. That is why we are able to make a larger profit from bigger buses.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Do these buses provide more comfort for the passengers? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Yes, Sir. The hon. Member himself would have found this.”

Administration of forests.

* 838 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation recently from the Secretary, Communist Party, Kanhangad, South Kanara, regarding the administration of forests and allied matters; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No.

“ (b) Does not arise.”

[22nd February 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"The Secretary of the Kasargode Committee of the Communist Party, Sri K. Madhavan, has submitted a memorandum to the Government in which some important suggestions are made with regard to *kumri* cultivation without affecting the preservation of forests. I have got a copy and I am prepared to give it to the Hon. Minister. Will he be pleased to consider the suggestions?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I have not been able to trace any such memorandum either in the Secretariat or in the office of the Chief Conservator of Forests. If the hon. Member will give his copy to me, I shall look into it."

Employment Exchange.

* 839 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for insisting on applicants for employment in Government service and local board service to come through the Employment Exchange?

9-20
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The reason is to afford equal opportunities to all employment seekers and to ensure fair and equitable distribution of employment and appointment in vacant posts of the right type of persons."

SRI K. ARANGANATHAN:—"சில சமயங்களில் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களின் மூலமாகத் திறமை வாய்ந்த நபர்களை வேலைக்குப் பொறுக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதேசமயத்தில் நல்ல அனுபவமும், திறமையும் உள்ளவர்கள் தங்கள் பெயரை வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் பதிவு செய்துக்கொள்ளாததால் நல்ல அனுபவம், திறமை ஆகிய எல்லாம் பொருந்திய விண்ணப்பதாரர்கள் வேலை கிடைக்காமல் தவிக்கிறார்கள். ஆகவே, நல்ல திறமை, அனுபவம் ஆகியவை பொருந்திய விண்ணப்பதாரர்களைப் பொறுக்கி எடுப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன ஏற்பாடு செய்யப்போகிறார்கள்?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"இப்பொழுது மேன்மேலும் வந்து மக்கள் இந்த ஸ்தாபனத்தில் தங்கள் பெயரை பதிவு செய்து கொள்கிறார்கள். அப்படிப் பதிவு செய்வதினால் நல்ல திறமையுள்ள நபர்களைப் பொறுக்கி எடுக்க எல்லா இடங்களிலும் நல்ல வசதி இருக்கிறது."

SRI B. K. NALLASIVAM:—"வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனம் ஒவ்வொரு ஜில்லா தலைநகரிலும்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே, வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருப்பவர்கள் நிறையப் பணச் செலவு செய்து கொண்டு தங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்துகொள்ள ஜில்லா தலைநகரம் வரக்கூடப் போகவேண்டியிருக்கிறது. இதை மாற்றி ஒவ்வொரு ஊர் பஞ்சாயத்து போர்டு ஆபீசிலும் வேலையில்லாதவர்கள் தங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்துகொள்ள வசதியை ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன் வருமா? அதனால் வேலையில்லாதவர்களுடைய பணச் செலவு குறையுமா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும் யோசனைப்படி பார்த்தால் சர்க்காருக்கு மிக அதிகமான செலவாகும். ஆகவே இதையும் யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது."

[22nd February 1955]

SRI K. ARANGANATHAN:—"ஒவ்வொரு ஜில்லா வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்திலும் அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள வேலையில்லாதவர்கள் பதிவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த ஜில்லாவில் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொண்டாலும் கூட, ஏதாவது ஒரு இடத்தில் வேலைக்கு ஆட்கள் தேவையாக இருந்தால் அதை எல்லா இடங்களுக்கும் அறிவிக்கும்படி உத்தரவு போடு வர்களா."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"அந்தந்த ஜில்லாவிலேயே தகுதியுள்ளவர்கள் கிடைக்காவிட்டால் இதர ஜில்லாக்களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டு அங்கே ஆட்கள் இருந்தால் அந்தந்த ஜில்லா ஸ்தாபனத்தின் மூலமாகவே பொறுக்கி எடுக்கப்படுவார்கள்."

Half-decker bus.

* 840 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM:** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

- (a) the cost of the half-decker bus called "Vijay";
- (b) the average daily collection for the months of September and October 1954; and
- (c) the working expenses per mile?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—" (a) The overall cost of the half-decker bus is Rs. 73,620.

" (b) The average daily collection for the months of September and October 1954 for the half-decker bus was Rs. 192 and Rs. 190-13-0 respectively.

" (c) The working expenses per mile will approximately be Rs. 1-3-6 on the average."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"பெரிய பஸ்களாக இருப்பதினால் ஒரு சில பிரயாணிகளுக்கு காலத்திற்கு தகுந்தமாதிரி பஸ் வசதிகள் கிடைக்கவில்லையென்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அரை மணிக்கு ஒரு தடவை தான் பஸ் போய்வர முடிகிறது. இதே தொகையைக்கொண்டு அதிகமான சிறிய பஸ்களை வாங்கலாம். அதிகமான பஸ்கள் இருந்தால் அடிக்கடி பஸ்கள் போய்வர முடியும். இடைவேளைகளில் அநேகமாக பாதி பஸ்களுக்குள்ள பிரயாணிகளை ஏற்றிக்கொண்டுதான் ஓடுகின்றன. பாதி பஸ்ஸுக்கு வேண்டிய பிரயாணிகள்தான் இடைவேளைகளில் பஸ்களில் வருகிறார்கள் என்பது சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"Peak hour problem is there in all the countries. But here we want to go in for small buses also. We have got to replace about 200 big diesel buses and 150 medium size buses. Therefore, we will consider the question of going in for medium size buses when the question of purchase of the next instalment of buses is taken up for consideration."

DR. K. B. MENON:—"The working expense per mile as per the figure given by the Hon. Minister just now is only Rs. 1-3-6 and that of the ordinary bus to be Rs. 1-2-0. So, will the Hon. Minister consider the desirability of introducing double-decker buses because such buses carry more passengers?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"No, Sir. A single-decker bus can carry more standing passengers."

[22nd February 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“What is the average life of each of these big buses?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Some buses which were purchased some six or seven years ago are now in the sick list. I think the new buses for which we have gone in, namely, Leyland buses, may serve for a greater number of years.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Is the name of the bus ‘Vijay’ or ‘Vijaya’?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Vijaya.”

SRI S. RAMALINGAM :—“பெரிய பஸ்களில் பிரயாணம் செய்தால் பஸ் நிற்குமிடங்களில் நிறுத்தி டிக்கட் கொடுப்பதற்கு சுமார் அரை மணி நேரம் கூட ஆகிறது. ஆகவே, பெரிய பஸ்களில் இரண்டு கண்டக்டர்களைப் போடுவதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“இன்மேல் கட்டப்படும் பஸ்களெல்லாம் ஒரு கண்டக்டராலேயே எல்லோருக்கும் டிக்கட் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.”

Community Project schemes for Malabar.

* 841 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

- (a) whether the Government have any proposal to extend the Community Project Schemes to further areas in Malabar; and
(b) if so, the names of the taluks selected for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) None at present.

“(b) Does not arise.”

First Grade College for Salem.

* 842 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government are considering any proposal to open another First Grade College in Salem district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“No, Sir.”

Rent Courts in Malabar.

* 843 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri N. Gopala Menon): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

- (a) the number of Rent Courts that have been established in Malabar; and

- (b) the number of petitions received by the said courts so far for the determination of fair rent under the Malabar Tenancy Act?

[22nd February 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Nine.

“(b) Seventeen thousand and forty-eight applications up to the 30th November 1954.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, this question involves a vital issue. Hence, I request that a half-hour debate on this subject may be allowed.”

MR. SPEAKER :—“I shall look into the matter and see whether a half-hour debate is necessary or not.”

Stake-net fishing.

* 844 Q.—SRI M. CHADAYAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

- (a) the number of Harijan applicants for licences for stake-nets;

- (b) the number of licences issued to Harijans in Chirakkal taluk on 12th and 13th October 1954;

- (c) whether any memorandum has been received from the public against the distribution of licences issued on those dates specially from Harijans; and

- (d) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Seventeen.

“(b) One.

“(c) The answer is in the affirmative.

“(d) An enquiry was conducted and the report of the enquiry is under consideration of the Government.”

SRI S. DAIVASIKHAMONEY :—“I suppose the place where they fish is the sea or the backwaters of the sea. This place being common to all and especially when persons go there to earn their livelihood, why should licence fees be collected from them?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Fees are collected and licences are insisted upon in order to regulate the traffic.”

Kottapadi-Kundakadavu road.

* 845 Q.—

MR. SPEAKER :—“As the hon. Member Sri N. Gopala Menon who gave notice of the question is not in his seat, the answer together with the question will be printed in the official proceedings.”

[22nd February 1955]

SRI N. GOPALA MENON : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) with reference to the answer to question No. 1165 given on 28th July 1953, whether the construction of the Kottapadi-Kundakadavu road in Ponnani taluk was taken up last year;

(b) if so, the extent of the work executed and the amount spent so far; and

(c) whether the unexecuted portion of the road construction will be completed this year?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) to (c) The work of forming the portion of the road from miles 10 to 14 was taken up in February last year as an unemployment relief measure and completed at a cost of Rs. 10,000. The work was stopped at that stage as distress conditions in that area had improved. The work of forming and gravelling the road has been included in the list of works sent to the Government of India for approval under the Special Grants-in-aid Scheme. If the Government of India approve the work it will be completed as early as possible.”

Periya Avudaiperi tank in Sivagiri.

* 846 Q.—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any estimate has been prepared to repair the “Periya Avudaiperi” tank in Sivagiri village, Tirunelveli district; and

(b) if so, the estimated amount and the probable date of completion of the repairs?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) The hon. Member probably refers to Peria Avudaiperi tank. An estimate has been prepared and sanctioned by the Executive Engineer (Food Production), Madurai, for carrying out certain repairs to the tank under the Special Minor Irrigation Programme.

(b) The sanctioned estimate for the work is Rs. 10,300 for works or Rs. 13,340 inclusive of direct and indirect charges. The work is likely to be taken up for execution by the Food Production Engineering staff in February 1955.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“செவெரி கிராமத்திலுள்ள பெரிய ஆவடைப்பேரி மராமத்து செய்வதை மிக அதிகமான விவசாயிகள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீண்ட காலமாக அவர்கள் சர்க்காருக்குப் பல மகஜர்கள் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருவார்களா”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“இவ்வேலை இதே பிப்ரவரி மாதத்திலேயே துவங்கப்படும் என்று நான் இப்பொழுதுதான் பதில் சொன்னேன்.”

22nd February 1955]

Roads formed under N.E.S. Scheme

* 847 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state by whom the roads that are formed under Firka Development and National Extension Service Blocks are expected to be maintained?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The matter is under examination.”

Dumping ground for Cannanore.

* 848 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received a request from the Cannanore Municipality urging them to acquire a piece of land in Chelara amsam, Chirakkal taluk, Malabar, for being used by the municipality as a dumping ground for the refuse and other waste matter, gathered in the municipal limits; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) Yes, Sir.

(b) A notification under section 4 (1) of the Land Acquisition Act and a declaration under section 6 have been published in the Fort. St. George Gazette. Further action is being taken by the Collector of Malabar.”

* 849 Q.—SRI K. P. GOPALAN :—“I request that this question may be taken up tomorrow.”

MR. SPEAKER :—“Yes. It will be taken up tomorrow.”

Trade Unions.

* 850 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of Trade Unions registered so far in 1954; and

(b) the number of registrations cancelled during the same period?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) 112.

“(b) 55.”

Supply of electricity to Udayarpalayam.

* 851 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to question No. 1224, dated 11th August 1954—

(a) whether the South Madras Electric Supply Corporation Limited, has agreed to surrender the Udayarpalayam area to the Government Department; and

[22nd February 1955]

(b) if so, whether, under the recent Rural Electricity Extension Scheme, any amount has been allotted for extension of electricity to the Udayarpalayam area?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) The South Madras Electric Supply Corporation, Ltd., have offered to surrender the Udayarpalayam area to Government.

“(b) The question of Government taking up electricity extension schemes in the area will be examined if the area is taken over by Government.”

MR. SPEAKER :—“Questions are over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE MOTION RE CIRCULATION OF DRAFT BILL [THE SOUTH KANARA CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1955] TO CERTAIN MEMBERS OF THE HOUSE.

9.30 a.m.

MR. SPEAKER :—“The hon. Member, Sri Narayana Kurup, has given notice of a Privilege Motion which reads as follows :—

“On 15th February 1955 in the course of the discuss on relating to the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955, it was disclosed that a draft Bill prepared by the Government on tenancy legislation in South Kanara was circulated among only certain Members of the House and that a copy of that Bill was also received by the Hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar, a reference to which was made in his speech. This discrimination in giving information about pending legislation is a gross breach of the privilege of the House as a whole and therefore the House resolves to refer the matter to the Committee of Privileges for investigation and report.”

I wish to know from the hon. Member who has revealed it?”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“Mr. Speaker, Sir, before I state my case, I may be permitted to quote one sentence from May's Parliamentary Practice, which runs as follows :—

“It may be stated generally that any act of omission which obstructs or impedes either House of Parliament in the performance of its function or which obstructs or impedes any Member or officer of such House in the discharge of his duty or which has a tendency directly or indirectly to produce such results may be treated even as contempt, even though there is no precedent of the offence.”

MR. SPEAKER :—“Only if it ‘impedes’.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“It is on that that I am going to address the House. It is seen that the privileges are enjoyed by the House collectively and the hon. Members individually. I would further say that they are enjoyed by the hon. Members equally. Now the facts are these. As has been mentioned in the Privilege Motion itself, when the South Kanara Cultivating Tenants Protection Bill was being discussed, it was specifically mentioned by the hon. Member Sri Manjappa Shetty that a draft Bill (Interruption), I concede that it is not a draft of the Bill under consideration but a Bill intimately connected with the tenancy legislation of South Kanara—was circulated to him and

PRIVILEGE MOTION re CIRCULATION OF DRAFT BILL
[THE SOUTH KANARA CULTIVATING TENANTS PROTECTION
(AMENDMENT) BILL, 1955] TO CERTAIN MEMBERS
OF THE HOUSE

22nd February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

to some of the other Members of this House. Sir, the hon. Member Sri Narayanan Nambiar also referred to it and said that he had got a copy of it.”

MR. SPEAKER :—“Is it a printed Bill?”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“It is immaterial whether it is a printed Bill or a typed Bill.

“He also referred to it and said that he had received a copy of it, and he condemned the Government as reactionary, basing his argument on some of the provisions of the Bill which he had got.

“Sir, the obstruction in the discharge of the duty of a Member can be done in many ways. It is well-known that the duty of a Member is not confined to his functions inside this House only but extends also to the public outside and to his constituency. Now, take the effect of the facts revealed before this House. I wish further to add that in answering interpellations on the South Kanara tenancy legislation on a previous occasion, it was also categorically brought to light before this House that certain Members from South Kanara were given copies of a draft Bill just before the District Board elections in October. Now, what will be the result of such a revelation of the prospective legislation by the Government to certain Members of the House only? I submit that the result is that M.L.As. are classified into two categories—one set of M.L.As. favoured by the Government and who are in their good books and the other set of M.L.As. who are in the black list. The former are given confidential or other information about the coming legislation beforehand. To-day it may be tenancy legislation proposals and tomorrow it may be Budget proposals. Sir, the result is that a certain set of M.L.As. in the discharge of their duties both inside and outside this House, are given certain special privileges or at least that is the result of it. People will begin to think that M.L.As. of a particular category who find favour with the Government alone are hereafter to be reckoned with because the others cannot discharge their duties in view of this conduct of the Government. Sir, it really involves a general principle, apart from the particular question whether the Government or the Cabinet, which is responsible to this House as a whole, can divulge a particular information to certain Members only. I am not here concerned with the question whether it was a completed draft Bill—I have borrowed the expression from the hon. Members who used it—or whether it was signed by the Secretary or the Hon. Minister for Land Revenue. But the point is that there is evidence that certain proposals that are to come up before this House for discussion sometime later have been released to certain Members beforehand. I submit that is a very important question and there may not be any precedent for this because no Government ordinarily commit such

[Sri M. Narayana Kurup] [22nd February 1955]

improper and indiscreet acts. Simply because there is no precedent, it does not mean that there is no breach of privilege as I had quoted from May's Parliamentary Practice"

MR. SPEAKER :—" The hon. Member has misquoted it."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" I had quoted the relevant passage verbatim."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" But it is not relevant here."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Therefore, the House has to consider, apart from legal technicalities—whether the Members of this House can discharge their duties when only a few Members have been consulted on a matter of this kind. I can understand the line of argument if it is a matter of consultation. In the case of the Malabar Tenancy legislation, all the Members from Malabar were invited for an informal consultation though there was no Bill as such to consider. Here, it was not the case. Of course, I know that certain Members from South Kanara who do not belong to"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member has already referred to it and he need not elaborate on it."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Of course, it may be stated that certain Members who do not belong to the ruling Party were not called for consultation or were not given copies of the Bill. But that argument cannot hold good because the cumulative effect and the result is that certain Members are at a great handicap in the discharge of their duties to the electorate and in this House. We know also how this Bill was even used as a lever for propaganda purposes in the recent District Board elections by those persons who were given advance information about it. As all the Members are not given equal privilege in this respect, it is clearly a matter of privilege."

MR. SPEAKER :—" Since the name of the hon. Member Sri Manjaya Shetty has been dragged in in this discussion, he may speak a few words."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" I did not drag him. I only"

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" My name was also dragged in in the privilege motion given notice of by the hon. Member Sri Narayana Kurup, and I want to say a few words on the motion before the House."

MR. SPEAKER :—" I will certainly allow the hon. Member to speak on it."

22nd February 1955]

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" Sir, it is true that I was one of those who participated in the discussion relating to the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955, on 15th February 1955. But I am sorry to state that the hon. Member Sri Kurup, an experienced parliamentarian, has made certain incorrect statement on the floor of this House. In the first place, he stated that I, in the course of that discussion, stated that a draft Bill for South Kanara had been circulated among the Members coming from South Kanara. But I may point out that it is an incorrect statement. What I had stated was, no doubt, in furtherance of the assurance a Bill was drafted and it was expected that it would be introduced in Decembar last but, for reasons not known to the Government, the introduction of the bill was delayed. Except what I have just now read out I have not said anything more with regard to the circulation of the Bill or otherwise. But, I may say, Sir, that I have based these arguments on the strength of the correspondence that has exchanged between myself and the Hon. the Chief Minister of this State. The House is aware that the legislators coming from this district are very anxious to have a tenancy legislation and they have been agitating for the same on the floor of this House. The Government were also very anxious to bring in such a legislation and time and again they have assured the hon. Members coming from that district that a legislation was being prepared or drafted and that it would be introduced as early as possible."

" Even when the Hon. Sri K. Kamaraj Nadar took charge of the office of Chief Minister, the Congress Members coming from South Kanara waited in a deputation on him and requested him as early as August 1954 to bring in such a tenancy legislation and he promised to do so."

MR. SPEAKER :—" The point is, has the Bill been circulated? "

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" Sir, I will come to that point."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, first of all, there seems to be a misunderstanding that there was a Bill and that Bill was circulated. No doubt there were certain proposals with regard to a certain legislation but they by themselves could not become a Bill. A Bill has got a technical meaning and when there is actually a Bill the hon. Members of this House are entitled to certain privileges. They are entitled to know everything about that Bill and they are also entitled to know whatever other information is available. But, at the stage of consideration of the various proposals, it is open to the Government to consult whom they like and in whom they have got confidence. All other hon. Members cannot say that they should also be consulted by the Government and perhaps be misled by the advice of certain hon."

[Sri C. Subramaniam] [22nd February 1955]

Members. Therefore, at this stage when we have to consider proposals only we are entitled to consult anybody whom we like and in whom we have confidence. This is certainly not a matter of privilege but where it relates to certain matters pending in the Legislature the hon. Members have no doubt certain privileges. Even then where we have got to consult our party with regard to certain legislative proposals, hon. Members cannot say that the other parties also should be called in. There is also no question of privilege here. Our privileges are with reference to the proceedings within the House and also with reference to certain other things. It is a completely misconceived motion which the hon. Member Sri M. Narayana Kurup has brought forward and this is not the first instance that he is doing so. I would therefore respectfully submit that there is no question of privilege involved here and as a Government we are entitled to consult anybody with regard to any proposals which we want to formulate."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty can continue his speech."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"Sir, the Hon. the Chief Minister assured us that a Bill would be introduced as early as possible."

MR. SPEAKER:—"The point is whether the Bill was circulated."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"The hon. Member Sri M. Narayana Kurup said that only the Congress Members of the South Kanara district have been consulted by the Government or by the concerned Minister. This is an incorrect statement."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I am being misrepresented."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"Sir, the hon. Member has misrepresented me also."

MR. SPEAKER:—"Order, order."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, the hon. Member Sri Manjaya Shetty said that I stated that the Bill was circulated to Congress Members coming from South Kanara only. I never used the words 'Congress Members' and I only said 'a section of Members from the South Kanara district'."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"Sir, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup has stated that only the Congress Members coming from South Kanara have been informally consulted. This is also an incorrect statement and I know it for certain. An informal meeting was held in the chamber of the Hon. the Minister for Public Health at the instance of the then Chief Minister, Sri C. Rajagopalachari. The Hon. the Minister for Revenue and

22nd February 1955] [Sri Y. Manjaya Shetty]

the Secretary to Government, Law Department, were also present. The hon. Member Sri S. S. Kolkebail, the Praja Socialist Party Member coming from South Kanara, also participated in this informal discussion and gave his valuable advice. We also wanted to invite the hon. Member Sri M. Narayana Nambiar, another Praja Socialist Party Member representing this district in this House but because he was not available then, we could not invite him. It is really a pity, Sir, that without verifying all these things, such incorrect statements are made in this House and it would be better if the privilege motion is withdrawn." (Laughter.)

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Mr. Speaker, Sir, I am surprised at the presumption of the hon. Member, Sri M. Narayana Kurup that the draft Bill has been given to me. Sir, I belong to the Communist Party and even through the Praja Socialist Party and hon. Members like Dr. K. B. Menon are invited and consulted on issues in which Malabar M.L.A.s are interested and copies are given prior to their being placed on the table of the House, we never complained."

MR. SPEAKER:—"This is another charge that the hon. Member is making. No such discrimination is being made."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I am not making any charge. The point is, I was neither given a copy of the draft Bill in question nor consulted. In this connection, I would like to say that I never mentioned that Government had given me a copy of the draft bill. I do not know why the hon. Member Sri M. Narayana Kurup wanted to say that I stated in my speech that a Bill had been drafted by the Government and a copy was given to me. I think hon. Members will also agree with me when I say that, being in the Opposition and also belonging to the Communist Party, the Government will not invite me or any other person in my party, for as far as South Kanara is concerned, there is no Communist Party Member representing that district in this House."

MR. SPEAKER:—"Let not the hon. Member question the motives of the Government."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I do not wish to attribute any motive, Sir, but I said so because the hon. Member Sri M. Narayana Kurup dragged in my name and made it appear that the Congress Government consults the Communist Party Members and not the Members belonging to the Praja Socialist Party."

(Dr. K. B. Menon rose.)

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I do not want that there should be a chain reaction from incident to incident. I

PRIVILEGE MOTION *re* CIRCULATION OF DRAFT BILL
[THE SOUTH KANARA CULTIVATING TENANTS PROTECTION
(AMENDMENT) BILL, 1955] TO CERTAIN MEMBERS
OF THE HOUSE

[Sri C. Subramaniam] [22nd February 1955]

would request the hon. Member Dr. K. B. Menon to confine himself only to the point at issue, namely, the reference which the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar was pleased to make and not to any other matter."

* DR. K. B. MENON :—" Sir, since my name has been dragged in . . ."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Let not the hon. Member drag in others."

* DR. K. B. MENON :—" Sir, I do not want to drag in anybody else. I am surprised at the self-pity expressed by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar for himself and for the Communist Party. I do not know why he dragged in my name at all and I also do not know whether I enjoy any privilege in this House apart from the privileges that are generally accorded to other hon. Members by the Hon. the Ministers of the Government."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Mr. Speaker, Sir, I am afraid that we have really drifted far away from the point at issue. The point that was raised by the hon. Member Sri M. Narayana Kurup is rather important when we consider it objectively. Before I wanted to speak I wanted to find out what was it that really happened from the point of view of the Government, namely, whether it was a fact that a certain draft Bill or any proposal was sent or whether certain hon. Members were consulted. But before the matter could be cleared, I think the Hon. the Leader of the House, in my view, has complicated the issue by saying that he has got the privilege of consulting certain hon. Members of the House. In my view, this has really complicated the issue. Before I come to this issue raised by the Hon. the Leader of the House, what the hon. Member Sri M. Narayana Kurup has raised is that a certain draft Bill has been circulated."

* MR. SPEAKER :—" By the Government."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Yes, Sir, but we do not know whether the Government accept it or not and we also do not know what is the attitude of the Government."

* MR. SPEAKER :—" First of all, what the hon. Member Sri M. Narayana Kurup said is this that it was revealed to this House by the hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty that there was a draft Bill. The hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty denies that fact. Also, he further stated that hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar revealed that he secured a copy of that draft Bill. He also denies that fact."

9-50 a.m. * SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" From the speech of the hon. Member Sri Manjaya Shetty, it is clear that a Bill was being drafted but had not been introduced in the House. Everybody

PRIVILEGE MOTION *re* CIRCULATION OF DRAFT BILL
[THE SOUTH KANARA CULTIVATING TENANTS PROTECTION
(AMENDMENT) BILL, 1955] TO CERTAIN MEMBERS
OF THE HOUSE

22nd February 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

agrees with the fact that there was a cry from the people of South Kanara district on the need for a Bill and that it had not been brought. But the question to be considered is this. The Hon. Leader of the House says that he has got the privilege of taking into confidence certain sections of the House about the proposals that have to be discussed by this House. That, Sir, raises a very important issue."

MR. SPEAKER :—" Let us come to the point whether there is any privilege involved in this matter or not and let us not jump from one point to another."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" The Members say that they have not received a copy of the Bill . . ."

MR. SPEAKER :—" Then there is an end of the matter."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Then, there is a further point . . ."

MR. SPEAKER :—" That is not before the House."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Mr. Speaker, I have been able to follow very carefully the point Mr. Kurup wished to make over the privilege issue. He made, though unwittingly I suppose, a remark in passing that Members on the Government side are given a preferential treatment. I can at once say that it is not true. I would like to mention the feeling that is prevalent in the minds of some of the Members here on the Government side. They feel that Members sitting in opposition to the Government, at any rate, those who are sitting in front of the Treasury Benches, by exchange of confidences with the Ministers on the Treasury Benches seem to be in a position of greater active confidence of the Ministers than we ourselves, unfortunately, are (cheers). I am not voicing this feeling as a grievance. But, Mr. Speaker, that is the prevalent feeling."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I do not wish to take up the time of the House except to say a few words by way of personal explanation. Dr. K. B. Menon, my respected Friend, has stated that I have unnecessarily dragged his name. I did not consciously or with any purpose make an insinuation against him when I referred to him in my remarks. Yesterday, the Hon. Minister for Finance, in his answer to a question with regard to the Koothali Estate, stated that Dr. K. B. Menon was aware of the substance of the Government order. At that time, hon. Member Sri S. Ramalingam raised a point of order whether this House should not know it. Sometimes Dr. K. B. Menon seemed to know things which we did not know, and it was only in that context I stated it."

[22nd February 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, human memory, of course, is very short. But I never thought that it was so short as this. I could have caused the proceedings of that Bill to be circulated but I did not intend to do so. Sir, I borrowed the very expression 'draft Bill' used by hon. Members Sri Manjaya Shetty and Sri T. C. Narayana Nambiar. I did not mean that the Government sent them a copy of the draft Bill. What he said was, 'I have got with me a copy of the Bill'."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I did not say like that."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" He may deny that and I do not wish to labour on that point. The whole House and the Press know it. Apart from that, the question is that the draft Bill has turned out now to be a tentative proposal. Mr. Manjaya Shetty gave a resume of what had happened in the matter. But the Government, even at this stage, have not come forward to enlighten this House on what exactly has happened."

" Apart from that, the Hon. Leader of the House made certain uncharitable remarks against me. It may be that we are inexperienced in parliamentary life and that we are probably over-exuberant in the matter of our privileges. But I thought that an experienced parliamentarian like the Hon. Leader of the House would not make such remarks against me. He said that it was not for the first time I was bringing forward such motions. If I remember correct, I had brought only one privilege motion in the past and it does not entitle him to make such a remark. We expect from experienced parliamentarians that when we go wrong we will be given a lead, that they will show us an attitude of fraternal affection and direct us in the proper path. But this is not the way to do that. Of course, we expect many things from the Hon. Leader of the House. Though we are here in the Opposition, we have to work together with those on the other side and all the Members should be collectively proud of the rights and privileges of the House."

" Sir, I request a ruling on the point raised by me."

MR. SPEAKER :—" From what I have heard now, it appears that the facts given by the hon. Member are not correct because the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar denies that he has ever said that a draft Bill had been circulated. Apart from that, the hon. Member has dragged the name of Sri Manjaya Shetty and stated 'that Sri Manjaya Shetty said that a draft Bill had been circulated to the Members of the district of South Kanara. That also is not a fact. The hon. Member also said that his work as a legislator had been impeded. I say nobody's work has been impeded. No prima facie has been made out."

22nd February 1955]

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Suppose, Sir, the point had been raised that a Bill had been circulated to some Members. Is it enough, Sir, if only one Member denies the fact."

MR. SPEAKER :—" Sri Manjaya Shetty showed from the official report that he had not stated so."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Because he made a reference to the particular Bill in question, we had an opportunity to refer to his name. But suppose the Bill had been circulated to four Members and only one Member had the opportunity to deny the fact and the other Members had not the occasion to refer to it. In such a situation, will it not be better for the Government to state the correct position?"

MR. SPEAKER :—" On behalf of the Government, the Leader of the House has spoken."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Suppose, Sir, we have got certain proposals . . ."

MR. SPEAKER :—" Let us not go into hypothetical proposals. On the facts of the case, I have given my ruling."

III.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES RE STRIKE OF THE WORKERS OF THE BRINDAVAN PROPERTIES, LIMITED, WELLINGTON; COONOR.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I will read the subject-matter of the motion I have given notice of—

" The workers of the Brindavan Properties, Limited, Wellington, Coonor, are on stay-in-strike from 17th February 1955 since the demand of the workers for one month's bonus for 1953-54 has been refused even though the same has been recommended by the conciliation officer. The Government also have failed to intervene in time to settle the dispute and to avert the strike even though sufficient notice was given."

என்று சொல்லப்படுகிறது. பிரந்தாவனம் பிராபர்டீஸ் என்பது ஒரு தேயிலைத் தயாரிக்கும் கம்பெனி. இதில் 300 தொழிலாளர்கள் வேலைசெய்கிறார்கள். இது வெல்லிங்டனில் இருக்கிறது. 1953-54-ம் வருஷத்தில் ஒரு மாத போனஸ் சமரச அதிகாரி சிபார்சு செய்திருந்தும் போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய குறைகளை Stay-in-strike மூலமாக மிக ஒற்றுமையாக நடத்தியிருக்கிறார்கள். கம்பெனியும் விட்டு கொடுக்கவில்லை. முதலிலேயே அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விட்டிருந்தால் இந்த ஸ்ட்ரைக் வந்திருக்காது. இப்பொழுது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

" Sir, I like to call the attention of the Minister to a matter of urgent public importance, viz., the workers of the Brindavan Properties, Limited, Wellington, Coonor, are on stay-in-strike from 17th January 1955 since the demand of the workers for one month's bonus for 1953-54 has been refused even though the same has been recommended by the Conciliation Officer. The Government also have failed to intervene in time to settle the dispute and to avert the strike even though sufficient notice was given."

[22nd February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I would like to make the following statement. It would be for the House to judge whether the Government failed to intervene in the matter :—

1. ‘ The Coonoor Tea Factory Workers’ Union, Coonoor and the Nilgiri District Tea Workers’ Union, Coonoor, raised a dispute regarding the grant of bonus for 1953-54. The management offered an *ex-gratia* payment of one month’s wages as bonus on 11th November 1954 with the condition that the workers should accept the bonus unconditionally before 14th November 1954.

2. ‘ The workers have not accepted the bonus offered by the management. They have demanded two months’ wages as bonus.

3. ‘ The Labour Officer, Coonoor, held conciliation proceedings on 29th November 1954, 17th January 1955, and 14th February 1955. The conciliation had dragged on as the audited profit and loss account and the balance sheet were not available. The Workers’ Union agreed to accept the payment of one month’s wages as bonus but they wanted the matter to be taken up again with reference to the balance-sheet. But the management were not agreeable to this.

4. ‘ The Government have, therefore, after consulting the Commissioner of Labour referred the following issues for adjudication :—

(1) Whether the workers of the Brindhavan Properties, Limited, Wellington, are eligible for the immediate payment of one month’s wages originally offered by the Management as an interim bonus ;

(2) what shall be the quantum of bonus payable to the workers of the Brindhavan Properties, Limited, Wellington, for 1953-54. ”

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 2 OF 1955).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to present the report* of the Joint Select Committee on the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955) and move—

‘ That the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.’

“ Sir, the Joint Select Committee sat for two days and considered the provisions of the Bill in detail and made a few suggestions also. I may just make a passing reference to some of the important changes.

“ Sir, in clause 2, the change made is as regards a simple mortgage. Under the definition ‘ agriculturist ’, anybody having interest in any agricultural land will also come under that. So it is now sought that the simple mortgage will not come under that.

* Printed as Appendix on pages 309-324 infra.

22nd February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

“ The second change made is as regards the years in the Bill. It was mentioned as 1950-51. Now it has been made more proximate by fixing the years 1952-53 instead of 1950-51.

“ Then in the exclusion clause, the original Bill mentioned assessment of property and house-tax. It was thought that it would be better and more convenient to fix the rental value of the property at Rs. 600 per year and any tax paid for the dwelling house has been excluded.

“ The provision as regards small property owners of Rs. 5,000 has been deleted, because that will give rise to a lot of enquiry and other details which may be irksome. So that has been deleted.

“ Then, Chit Funds have also been exempted for the reason that they depend upon regular payment of subscriptions for their success and as they are playing an important role in the credit system.

“ In clause 3, some difficulty was felt about the mesne profit and it was thought that mesne profit would be money debt. So suitable change has been made about that also.

“ Then, as regards time for filing of suits, two conditions were necessary, that is, (1) no suit could be filed within expiry of three months and (2) that written demand for the money due was necessary. Now the change is (1) no written demand is necessary, but (2) the time was extended by one month and fixed at four months instead of three months.

“ In clause 4, in the original Bill, the provision regarding the amount to be paid was arrears of interest due and one-eighth of the principal outstanding. Now the changed provision is either that or one-fourth of the total amount whichever is less.

“ Another change is with regard to the placing of the rules on the table of the Houses.

“ Only these changes have been made. I need not say anything about the general framework of the Bill, because it has been discussed quite threadbare on so many occasions and therefore, it is not necessary to make any lengthy speech.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.’

“ The motion is before the House for discussion. The discussion will continue till 1-30.”

[22nd February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அரை மணி நேரம் உரிமைப் பிரச்சனை விவாதம் முதலியவைகளில் தீர்ந்துவிட்டன. பாக்கி இருக்கும் நேரம் இந்த மசோதாவைப்பற்றி பேசுவதற்குப் போதுமோ என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு பேர்கள் பேசப்போகிறார்கள் என்ற லிஸ்ட் உங்கள் கையிலிருக்கிறது. அதுவும் ஒரு நீண்ட லிஸ்டாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது செலவிடப்பட்ட அரை மணி நேரத்தையும் இரவில் ஒத்திப்போட்டு இரவில் இந்த மசோதாவை முடித்துவிடலாம் என்று தோன்றுகிறது. இரவில் எவ்வளவு சீக்கிரமாக முடித்து விடலாமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக முடித்து விடலாம் என்றும் தோன்றுகிறது.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:**—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னும் சுமார் 3½ மணி நேரம் விவாதத்திற்கு இருக்கிறது. நாம் 1½ மணி வரையில் உட்காரப்போகிறோம். அதற்குள் அதாவது இந்த 3½ மணி நேரத்திற்குள் விவாதத்தை முடித்து விடலாம். இன்னும் க்ளாஸ் பற்றி விவாதம் வரும் போதும் பேசலாம். அப்பொழுதும் பேசவேண்டியவர்கள் இருப்பார்கள். ஆகையால் 1½ மணிக்கே முடித்து விடலாம். இரவில் வைத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் அப்பொழுது பேசுவதற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அதனால் 1½ மணிக்கே முடித்து விடலாம் என்று தோன்றுகிறது.”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member Sri Swayamprakasam will now initiate the debate.”

*** SRI S. SWAYAMPRAKASAM:**—“Mr. Speaker, Sir, the importance of this Bill cannot be exaggerated at this juncture. As I said earlier, this measure relates to the economic position of this State. When a similar Bill was originally introduced by the previous ministry, I was saying that the provision to give relief for richer agriculturists was not at all necessary. Anyway, then it was thought fit to give relief to all sorts of agriculturists without considering the nature of the debt. That Act has been in operation for about a year and its result is well known.

“When we were sitting last, the urgent necessity of bringing in a fresh legislation or amendment Bill was put forth and the Government anyhow slept over this matter and towards the end, came to the House with a request that a month more time was necessary. That only shows that the Government are not anxious to prepare this Bill. The time factor is very essential in a matter like this. The original Act expires by the end of this month. The present Bill has to be regarded as a separate one, as it does not have any provision to substitute that Act or to take the place of that Act. The original Act when we come to the end of this month, automatically ceases and this Bill looks as though it takes the place of that one.

“When such a measure is introduced, my own impression is that the Government ought to have been more careful in dealing with the rights and privileges of persons who were affected by the original Act. The previous Act gave relief to certain persons called ‘agriculturists’ and the scope of the definition of ‘agriculturist’ in the present measure has been restricted, with the result that

22nd February 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

certain persons who were able to get relief under the original Act are not getting relief under the present measure. The Government did not think it proper to consider sympathetically the case of those persons who got relief under the original Act and who would be deprived of that relief from 1st March 1955 on account of the coming into force of this measure. Creditors may be classified into three categories—creditors who, in spite of the provisions of the Act, have filed suits and the suits are pending in the court, creditors who though the debt due to them got time-barred did not choose to file a suit and creditors, the debts due to whom get time-barred before the 1st of March 1955, who will have to file suits immediately before the time-bar. The Government have not made it clear to them sufficiently early as to whether they are going to extend the life of the present Act or make any changes so as to enable them to be prepared to meet the possibility of having to file suits. Somehow the original Act created an impression in the minds of creditors and debtors that some relief will be given to them. They were hoping that with that relief, they could devote more attention to the soil. Suddenly people who were benefited by the original Act are deprived of that benefit. On the 1st March 1955, those creditors whose suits have been stayed or the debts due to them got time-barred, will have to find the resources for prosecuting the pending suits or filing new suits. Immediately on the day of filing of the suit, they will have to shell out the money required for the stamp paper. Under the original arrangement, if a debt got time-barred, a suit could be filed on a half-rupee or one-rupee stamp paper. But now a High Court order prohibits such a thing. As regards debtors also, if the Government had told them in time that the original Act would expire by the end of February and that they must find the resources for repaying their debts, they might have been careful enough. The price of paddy and other foodgrains was somewhat higher last year than this year and the agriculturists could have paid a portion of their debt piecemeal. Thinking that the original Act would be extended, even those who were in a position to pay did not repay their debt. On the 1st March 1955, creditors and debtors will have to find the resources for prosecuting suits and this expenditure could have been avoided if only the Government had brought forward the legislation earlier. In that sense, creditors as well as debtors are put to much difficulty.

“In the Bill under discussion, the definition of ‘agriculturist’ is very much restricted. No doubt in my previous speech I pleaded for restricting its scope. My present plea is, having commenced to give relief to certain other people also, we should continue to give them relief, considering the present economic position in the State. The Select Committee, instead of improving the Bill, reduced the scope of relief. For instance, the Bill as introduced excluded from its scope small creditors owning property not exceeding Rs. 5,000. No doubt there is the difficulty of proving in a court the value of one's property. Even though that difficulty is there, it is the duty of the Government and the legislators to try

10-10
p.m.

[Sri S. Swayamprakasam] [22nd February 1955]

their best to find out a way of giving relief instead of removing altogether the provision giving relief. There may be young widows or other persons who may have no other property and whose only income for eking out their livelihood is the interest on the amount they have lent. What is to be the fate of such persons? We should make provision for giving relief to such persons.

10-20
a.m.

(Deputy Speaker in the Chair.)

* SRI C. KANDASAMY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கடனைத் திருப்பி தவணைகளில் செலுத்தவதற்கு வசதி செய்யும் இந்தச் சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக அமைக்கப் பட்ட பொறுக்குக் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்த மேல் சபை மெம்பர் ஸ்ரீ கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் தன்னுடைய ஆட்சேபனைக் குறிப்பில் “The calamitous consequences of the Moratorium Act have been to some extent minimised by the present Bill” என்று சொல்லி யிருக்கிறாரே, அதைப்போன்றதொரு அடிப்படை மனோபாவத்துடன் தான் சர்க்கார் இந்த மசோதாவையே தயாரித்திருக்கிறார்களோ என்றுதான் எல்லோரும் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

22nd February 1955] [Sri C. Kandasamy]

[illegible][illegible]

“அதோடு வாங்கப்பட்ட கடன் நியாயமானதாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. விவசாயிகளுடைய கடன் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் என்று விஷம் போல் ஏறியிருக்கிறதென்றால் எப்படி ஏறியது என்றும் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு எழுதப்பட்டிருக்கத் தெரியுமா என்ன? தன் வயிற்றுவலி பொறுக்கமாட்டாமல் ஒருவரிடம் சென்று நாற்பது கொடு, ஐம்பது கொடு என்று கெஞ்சிக்கேட்கிறான். அவன் ஐம்பதைக் கொடுத்தவிட்டு நூறு ரூபாய் கொடுத்ததாக எழுதி வாங்கிக்கொள்கிறான். இப்படியாக அவன் ரூபாய் கடன் பளு சுமற்றப்பட்டிருக்கிறது. தலையில் ஆயிரக்கணக்கான மசோதா இப்பொழுது பரிசீலனை செய்யப் படுகிறது. அதைப்பற்றியெல்லாம் இந்த மசோதா இப்பொழுது பரிசீலனை செய்யப் போவது கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டார் கனம் மந்திரி அவர்கள்.

[Sri C. Kandasamy] [22nd February 1955]

ஆனால் 150 ரூபாய்க்குக் குறைவாகக் கிஸ்தி கட்டுகின்ற விவசாயிகள் வாங்கிய கடன் நியாயமானதோ, அல்லது அக்கிரமமாகவே அவர்கள் பேரில் கடன் சுமத்தப்பட்டதோ அதைப்பற்றி கவலையில்லை—மூன்று தவணைகளில் கடனைத் திருப்பித் தந்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இந்த மசோதாவில். கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு உண்மை தெரியும், இந்த ராஜ்யத்தில் சர்க்காருக்கு 40 ரூபாய், 50 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வரி கட்டக்கூடிய பட்டாதார்கள் தான் நூற்றுக்கு 80 பேர்களுக்கு மேல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும். தங்களுடைய சொந்த உழைப்பினால் குடும்பம் நடத்தக்கூடியவர்கள் அவர்கள். அவர்களால் சாகுபடிச் செலவு, குடும்பச் செலவு போக கடனை மூன்று ஆண்டுக்குள் திருப்பித் தரவேண்டுமென்றால் முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

10-30
a.m.

“விவசாயிகள் எப்படிக்கடன்பட்டார்கள் என்ற பூர்வ சரித்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அனேகமாக குத்தகை பாக்கி, வாடகை பாக்கி ஆகியவைதான் பெரும்பாலான கடன்கள். மலபார் டென்னிஸ் சட்டத்தின் கீழ் மிராச்தார்கள்க்கு 100 பரை நெல் கொடுக்கவேண்டிய இடத்தில் 20 பரை நெல்தான் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றும், 150 தேங்காய்

22nd February 1955] [Sri C. Kandasamy]

[illegible]

“கடனை மூன்று வருஷத் தவணைகளில் திருப்பித் தரவேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக 8 வருஷத் தவணையில் இல்லாவிட்டாலும், ஆறு வருஷத் தவணைகளிலாவது திருப்பித்தர வகையையேண்டுமென நான் செலக் கமிட்டியில் கேட்டுக்கொண்டேன். ஆனால், அந்த யோசனை அரசாங்கத்தால் கமிட்டியில் கேட்டுக்கொண்டேன். ஏனென்றால் ரூ. 2,000-த்தில் நாண்கிலொரு ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. எனென்றால் ரூ. 50 வரையில் இச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்த நான்கு பகுதியாகிய ரூ. 50 வரையில் இச்சட்டம் காறியும். தயவு தாக்கீத்படுத்தவர்களுக்குக் கட்டவேண்டுமென்பது முடியாத காரியம். தயவு தாக்கீத்படுத்தவர்கள், தாராள மனப்பான்மை காட்டுங்கள், குடி முழுகிப் போய்விடாது, விவசாயிகள் சாப்பாட்டுக்கே லாட்ரி போட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது பெருந்தொகையை அவர்கள் கட்டமுடியாது, படிப்படியாக வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று நாங்கள் சொன்ன யோசனையை அரசாங்கம் கேட்கத் தயாராயினால், அதையும் அநீதியான முறையில் கடன் இல்லை. கடன் பட்டவர்களுக்கு, அரசாங்கம் நிர்மாண் செய்வதற்குப் சுமையில் கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு, அரசாங்கம் 6 வருஷத் தவணையில் கடனைப் பதிலாக, அதாவது சுமார் 8 வருஷம் செய்வதற்குப் பதிலாக, சுமாதாயத்தால் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்வதற்குப் பதிலாக கூடிய வேலாவதென்கின்றனர். வெறுக்கப்படுபவரும், சுமாதாயத்தை சுரண்டக் கூடிய வேலாவதென்கின்றனர். களுக்கும் தான் அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது, இந்தச் சட்டத்தின்படி. அதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்பது இச்சட்டத்தின் மூலம் தெளிவாகிறது.

அதுதான் அரங்கத்தின் தெளிவாகிறது.

“இச்சட்டத்தினால் கிராமங்களில் மிக எக்கச்சக்கமான பிரச்சனை ஏற்படப் போகிறது. கிராமங்களில் விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதற்கேற்ற சூழ்நிலை கெட்டுவிடும். ஈரோட்டிலே பரீட்சை பார்க்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளைப்போல நாணயம் உள்ளவர்கள் கிடையாது. லேவா தேவிக் கர்ரர்களிடம் ஈரோடோட்டுகூட இல்லாமல் கைமாத்தாக வாங்கிய கடனை திருப்பிக்கொடுப்பதுதான் அவர்களுடைய பண்பே தவிர, திருப்பிக்கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவது என்பது அவர்களுடைய பண்பு அல்ல. ஒரு வேளை நிலப் பிரப்புக்கள் அம்மாதிரி இருப்பார்களோ என்னவோ. விவசாயி என்ற பேயரிஸ் கடன்வாங்கி, கார், பங்களா, வேண்டை நாய், ரேஸ் குதிரை போன்ற வசதிகளுக்குச் செலவழித்துவிட்டு கடனைத் திருப்பித்தராமல் காலைக் கடத்துபவர்கள் நிலப்பிரப்புக்களாக இருக்கலாம். செல்வாக்குள்ள நிலப்பிரப்புக்கள் வக்கீலை வைத்து வழக்காடி கடன் தொகையை எப்படி

யாவது கொடுக்காமலிருக்கப் பார்க்கலாமேயொழிய, விவசாயிகள் தாங்கள் பட்ட கடனை எப்படியும் திருப்பிக் கொடுக்காமலிருக்கமாட்டார்கள். அதற் காகத்தான் அவர்களுக்கு வசதி செய்தாகவேண்டுமென்று நாங்கள் கோரு கிறோம். இவைகளையெல்லாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் சில திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“தமிழ் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் இன்றைக்கு இச்சட்டம் எந்த முறையில் அவர்களைப் பாதிக்கும் என்று சுருசுருப்பாக கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்பிரச்சனையில் நியாயமான ஒரு பரிகாரம் காண்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். யாருடைய சொத்தையும் பறிமுதல் செய்துவிடவேண்டுமென்றே, வாங்கின கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் மோசம் செய்துவிடவேண்டுமென்றே யாரும் நினைக்கவில்லை. மோசடியாக எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்கும் கடன்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி, மோசடியாக எழுதி வாங்கப்பட்ட கடன் எவ்வளவு உண்மை யாகவே வாங்கிய கடன் எவ்வளவு என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். மோசடியான கடனை ரத்து - செய்யவேண்டுமென்று நாட்டில் விவசாயிகளிடையே பலமான கிளர்ச்சி வலுத்துவருகிறது. விவசாயிகள் பட்டிருக்கும் கடனைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஜில்லா முன்சீப்புக்கு அதிகாரம் கொடுத்து, ஜில்லா முன்சீப் முன்பாக சாட்சியங்களை வரவழைத்து, சாட்சியங்களின் அடிப்படையில் கடனின் தன்மையை ஆராய்ந்துபார்த்து நியாயம் வழங்கப் படவேண்டும். இதற்கான ஒரு வழி வகையை அரசாங்கம் செய்தால் அரசாங்கத்திற்கும் விவசாயிகளுக்கும் எவ்வளவோ விதத்தில் நன்மையாக இருக்கும். இந்த ராஜ்யத்தில் பொருளாதார நிலைமையில் தாழ்ந்திருக்கக் கூடிய விவசாயிகளை தூக்கி நிறுத்தியதாகும்.

“சட்டம் அமுலுக்கு வந்த முதல் நான்கு மாதங்களுக்குள் ஒரு பகுதியையும் மற்ற மூன்று வருஷங்களில் மீதியையும் செலுத்தவேண்டுமென்பது விவசாயிகளால் இயலாத காரியம். ரூ. 150 கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்கள், நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், ஏதோ வருஷா வருஷம் ஓரளவுக்கு கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலுங்கூட வருஷா வருஷம் ரூ. 500, அல்லது ரூ. 600 குடும்பச் செலவு, சாகுபடி செலவு போக, மீதம் பிடித்து கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. விவசாயிகள் படும் கஷ்டங்களில் எல்லாச் செலவுகளும்போக பெருந் தொகையை வருஷா வருஷம் சேமித்து கடன் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே, குறைந்த பட்சம் ஆறு தவணைகளிலாவது தரவேண்டுமென்று திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று நான்கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“ஜூன் மாதத்தில் எந்த விவசாயினிடத்தில் பணம் இருக்கும்? சாகுபடி ஆரம்பிக்கப் போகும் காலத்தில் சாகுபடிச் செலவுக்கே வகையில்லாமல் விவசாயி திண்டாடிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில், கடன்பட்ட தொகையில் ஒரு பகுதியைக் கட்ட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இம்மாதிரியான ஒரு சட்டம் வரும், அதற்காக நாம் இப்பொழுதிருந்தே பணத்தை சேமித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், நான்கு மாதத்திற்குள் லேவாதேவிக் காரர்களிடத்தில் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும்” என்று முன்கூட்டியே யோசனை செய்து விவசாயிகள் பணம் இருப்பு கட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள் என்ற சர்க்காருடைய வாதம் விவசாயிகளைக் கேலி செய்வதாகத்தான் இருக்கிறது. விவசாயி வறுமையில் வாடிக்கொண்டிருக்கிறான். சட்டசபை அவர்கள் பட்டிருக்கும் கடன் விஷயத்தில் என்ன தீர்ப்பு அளிக்கப்போகிறதோ என்று அவர்கள் கவலையுடன் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கக்கூடியதாக இருக்காதா என்று அவர்கள் ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையில் நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னிட்டே விவசாயிகள் கடனைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கற்பனை பேசுவது சரியல்ல.”

22nd February 1955] [Sri C. Kandadasan]

“விவசாயிகள் கையிற் பணம் இருக்கக்கூடிய காலம் எதுவென்பதை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். அடுத்த வருஷம் குறுவை அறுவடைக்குப் பிறகு கடன் தொகையின் முதல் தவணையைச் செலுத்தலாம் என்ற முறையில் இச்சட்டத்தில் தகுந்த மாறுதலைச் செய்யாவிட்டால் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. ஏதோ சட்டத்தைச் செய்து விட்டோம், அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுவதென்று சர்க்கார் சய திருப்தி அடைந்து விட்டால் அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுவாது. இச்சட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு அதிகமான நன்மை ஒன்றையும் செய்து விடவில்லை. ஏனென்றால், ஜில்லா முன்சீபுகளே கடன்பட்ட விவசாயிகளுக்கு சில செளகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதாவது, கடனை 10 அல்லது 20 தவணைகளிலும் கூட திருப்பிக் கொடுக்க வகைசெய்து கொடுக்கிறார்கள். அப்படி யிருக்கும்போது இச்சட்டத்தின்படி நான்கு தவணைகளில் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க வழி செய்வதில் என்ன பிரயோஜனம்? அதனால் அதிக நன்மை ஏற்பட்டு விடப்போவதில்லை. முதலில் கொண்டு வரப்பட்ட கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம், இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தவணைகளில் கடனைத் திருப்பித் தருவதற்கான சட்டம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்குப் பதிலாக தீமையைத் தான் விளைவிக்கும் என்று நான் சர்க்காருக்கு தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பதில் ஒரு பெரிய குழப்பத்தில் கொண்டுவரப் பட்டுவிடும். கிராமப் பொருளாதாரத்தையே அடியோடு சூட்டி அசைத்து விடும் என்று நான் இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். விவசாயிகளுக்கு ஏதோ நன்மை செய்யப்போகிறோம் என்ற நினைப்பில் முதலில் ஒரு சட்டமும், அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது என்ற நினைப்பில் முதலில் ஒரு விவசாயிகளுக்குத் தொல்லைகளைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக இவர்களைச் சமமா இருந்திருக்கலாம். “சமமா இருந்த பதற்குப் பதிலாக இவர்களைச் சமமா இருந்திருக்கலாம்” என்ற சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. கிராமப் புறங்களில் சங்கை ஊதிக்கெடுத்தே” மாதிரி அரசாங்கத்தின் போக்கு இருக்கிறதென்பதை நான் சொல்லாமல் விவசாயிகளைப் பதிலும், இதனால் விவசாயி இச்சட்டம் பெரிய அளவுக்கு விவசாயிகளை உண்டுபண்ணும் என்பதையெல்லாம் கனிடையே பெரியதொரு குழப்பத்தை உண்டாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மந்திரி அவர்கள் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன்.”

பொது விவாதத்தில் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

பொது விவாதத்தில்

MR. DEPUTY SPEAKER:—“ Mr. Deputy Speaker.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the Bill is so restricted in its scope and the provisions are so simple and innocuous that we did not expect that any revolutionary changes would be made in the Select Committee. The only material change that has been effected is the dropping of the exemption given in favour of persons who do not own property worth more than Rs. 5,000. Some of the previous speakers referred to it and said that it would work as an injustice to certain sections of the people.

people.

" I concede that if we examine the question on a purely legal basis it is capable of doing such harm. But we must, at the same time, look to the fact that a simple legislation need not be made very complicated in its working because of a certain provision. Therefore, on the ground of simplicity in the working of the Act and the balance of convenience, I welcome the change made in the Select Committee. Otherwise, in every case the Court will have to consider whether the property of a creditor should include or exclude his debts. A simple money suit against an individual will have to be complicated by a roving enquiry into the worth or the assets or the liabilities of one of the parties to the suit. Therefore, considered in this light, it is quite welcome. After all, what is the right or remedy conferred by this legislation? It is not a scaling-

10-40
a.m.

DEPUTY SPEAKER:—"I fix a time-limit of five minutes for each hon. Member."

10-
a.m.

* SRI A. SAMBASIVAM :—“ மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்நாட்டுக்கும், இந்நாட்டு மக்களுக்கும் தாய்போல் காத்துவருகிற வர்கள் உழவுவர்களைத்தான். உழுபார் உலகத்துக்கு ஆணி, உண்டுகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே என்ற உண்மையை அடிப்படையாகக்கொண்டு உழவுவர்களை கடன் தொல்லையில் இருந்து கருத்தோடும் நம் அரசாங்கம் இந்த கையை மேம்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தைக் குறிக்கிறார்கள். விவசாயிக்கடன் வாய்தா மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியினரும் மனமகிழ்ச்சியோடு இதனை வரவேற்கிறார்கள் என்று பாராட்டி என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நம் சமுதாயத்தில் அரசாங்கத்திற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நம் சமுதாயத்திற்கே தாய்போன்றிருக்கும் இந்த உழவுவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் கடனுக்குக் கார்பட்டு தொல்லைக்குள்ளாவநியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வேண்டியிருக்கிறது. மாடு ணம் கிலாறு வெட்டுவதற்காக பணம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. வான்கு ணம் கிலாறு வெட்டுவதற்காக பணம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்கள் வாங்குவதற்கும் பணம் தேவைபடுகிறது. இவர்கள் நிலை கடன் பட்டுத்தான் உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கடன் பகுதியையும் உற்பத்தியால் அடைந்த வருமானப் பகுதியையும் பார்த்தால் கடன் பகுதிதான் பெரும்பகுதியாகியிருக்கும். உழவுவர்களுக்கு கடன் கொடுத்தவர்கள் பாதிக்கப்படவில்லை. கடன்பட்ட உழவுவர்களைத் தங்களிடம் கடனையும் செலுத்துக்கொண்டு, நில வரியையும் காலாத் தங்களிடம் செலுத்த வேண்டியவர்களாகியிருக்கிறார்கள். சமுதாயம் மேன்மையுற எந்த அளவுக்கு அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு எந்த உதவி தேவையோ அதை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு சமுதாயத்திற்கு உதவி செய்து வருகிறார்கள். ஆதலால் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை நல்ல முறையிலே செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக 150 ரூபாய்க்கு குறைவாக கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 200 ரூபாய் கத்தாயும் கட்டி வருகிறவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்கவேண்டும். சென்ற 10 ஆண்டுகளாக விவசாயிகளுக்கு வருமானம் மிகக்குறைவு. பல ஆண்டுகளாக மழையின்மையால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலத்தை பராமரிப்பதற்கு ஏராளமாக செலவு செய்திருக்கிறார்கள். வருமானவரி செலுத்தியவர்களை விலக்கியது சரி. இந்த வரிவிதிப்பு அவர்களுடைய வருமானத் துபவர்களை விலக்கியது சரி. இந்த வரிவிதிப்பு அவர்களுடைய வருமானத் திற்கு தகுந்தவாறு இருந்தால் நலமாக இருக்கும். ஆனால் வரியை எடுத்துக் கொண்டு செலுத்துகிறவர்கள் விவசாயிகள் அல்ல என்று ரூபாய்க்கு மேல் இஸ்தி யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயி யார் என்பதைச் சற்று விஸ்தரித்தால் நலமாகியிருக்கும். தவணைகளை கண்டிப்பாக அடைக்காமல் 10 ஆக நீடிப்பதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். கடன் கொடுக்கிறவர்களும் உழவர்கள் மேன்மையுடன் செய்வதற்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள். நான் இப்படிச் சொல்வதனால் கடன் கொடுத்தவர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய நோக்கம் அல்ல.

பாதுகாக்கவேண்டும் எனப்பது எனது
 “முன்பு கடன் வாங்கியவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய விவசாயத்தை 10-50
 தங்களுடைய உடலுழைப்பினால் செய்வதற்கு வாங்கிய கடன் .தான். ௧.௫-
 அவ்விதம் கடன் வாங்கி உழைத்து உற்பத்தையைப் பெருக்க கடன்
 வாங்கினார்கள். ஆனால் இயற்கையின் கோளாரினால் அவர்களுடைய
 உழைப்பு வீணாகப் போய்விட்டது. அதனால் விவசாயிகள் பல தொல்லை
 களுக்கு ஆளானார்கள். அவர்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க
 இப்பொழுதுதவிர விதிக்கப்படுகிறது. அந்தத் தவணைப்படி கூட அவர்கள்
 கட்ட முடியாமல் இருப்பார்கள். பத்து வருஷ அல்லது ஐந்து
 வருஷ தவணை வைத்தாலும் அவர்களால் கட்ட முடியும் என்று தோன்ற
 வில்லை. இதைப் பற்றி சர்க்கார் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்
 களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தும்
 நாம் உழவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது அரசாங்கம்

[Sri A. Sambasivam] [22nd February 1955]

ஒரு பெரும் நோக்கத்துடன் தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு மக்களின் சார்பாகவும் என்னுடைய நன்றியையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. SENAPATHI GOUNDER :—“ கண் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டமானது இப்பொழுது கடனைத் தவ்ணயில் செலுத்தும் சட்டமாக மாறி இருக்கிறது. கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற சொல்லலாம். இன்று விவசாயிகளுடைய நிலை என்ன என்பதை ஆராய்ந்து அவர்களுடைய கடன் பளு எவ்வளவு இருக்கிறது, அவர்களால் அந்தக் கடனை திருப்பிக்கட்ட முடியுமா என்பதையும் கவனித்து ஒரு நல்ல விதமான சட்டத்தைச் செய்துருந்தால் மிகவும் நலமாக இருந்திருக்கும். கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் ஒரு நன்மையான முறையில் அமைந்திருக்கிற தென்றே சொல்லலாம். கடன் பட்ட விவசாயிக்கு இந்தச் சட்டம் ஒரு பெரிய நன்மையைச் செய்து விட்டதாக நினைக்க முடியாது. விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான ஒரு நன்மையும் ஏற்படக்கூடிய வகையில் எந்தச் சட்டமும் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். எந்த வரி போட்பாலும் அவைகள் விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடிய வகையில் தான் போடப்படுகிறது. எந்த சட்டம் இயற்றினாலும் அது விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்யக் கூடிய அளவில் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ”

“இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தின்படி ரூ. 150 கந்தாயம் செலுத்தக் கூடியவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தில் சலுகை உண்டு மற்றவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை இல்லை என்று கண்டிப்புக் கிடைத்தது. விவசாய எதற்காக கடன் வாங்கவேண்டும்? எதற்காக கடன் பட்டிருக்கிறார் என்று யோசித்தால் பெரிய பட்டாதாரர்கள் தங்களுடைய பூமியை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும் பல சந்தர்ப்பங்களால் தங்களுடைய பூமிகளை வளம்பெறச் செய்வதற்காகவும் தான் அப்படி கடன் வாங்கியிருப்பார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய ஆடு, மாடுகளை வாங்கவும், காப்பாற்றவும் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். மற்றும் தங்களுடைய குத்தகைக்காரர்களுக்கு கடன் வாங்கிக் கொடுப்பதற்காகவும் தான் அவர்கள் கடன் வாங்கியிருப்பார்கள். நண்பர் ஒருவர் சொல்லிய மாதிரி அவர்கள் கார் வாங்குவதற்கும் தேர்தல்களில் நிற்பதற்கும் அந்தக் கடன்கள் வாங்கப்பட்டது என்பது இல்லை. அவர்களும் விவசாயிகள் என்று விட்டு விடுவதா? என்றும் சொன்னார். ரூ. 500 கந்தாயம் செலுத்துகிறவர்கள் கூட தங்களுடைய பூமியை அபிவிருத்தி செய்வதற்குத்தான் அப்படி கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பெரிய சலுகை ஒன்றும் கொடுத்து விடவில்லை. தவிரையில் செலுத்தக்கூடிய சலுகைதான் அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் ரூ. 500-க்கு கந்தாயம் கட்டுகிறவர்களையும் இதில் சேர்த்து அவர்களுக்கும் சலுகையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முனிசிபல் வரி, வருமான வரி முதலியவைகள் கட்டக் கூடியவர்களும் விவசாயிகள் தான். அவர்கள் ரூ. 500 கந்தாயம் செலுத்தினாலும் அவர்களும் கடன் வாங்கியிருக்கக் கூடும். ஆனாலும் அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகையைக் கொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை.

“மேலும் இந்தச்சட்டத்தை நாம் இயற்றிவிட்டால் இன்று விவசாயிகள் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கடனை எப்படி வாங்குவது, இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய கடனை எப்படி கட்டுவது என்பதைப்பற்றி அவர்கள் சர்க்காரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாங்கிய கடனை மூன்று தவணைகளிலும் நான்கு தவணைகளிலும் கட்டிவிடவேண்டும் என்பதை அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. இப்பொழுது அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய கடன் வசதி எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஒன்றுக்கு இரண்டாக எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஏதாவதும் ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தி அதை

22nd February 1955] [Sri A. Senapathi Gounder]

கவனிக்கச் சொல்ல வேண்டும். அத்துடன் கிராம மக்களுக்கு உழவு காலங்களில் சகாய வட்டி கடன் திடைக்கும்படியான ஏற்பாட்டையும் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள் கிறேன்.”

[illegible]

“മേറെന്നു പറയാനുള്ളത് മുതലിന്റെ ഇരട്ടി പലിശ കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള സകല കടങ്ങളും റദ്ദ് ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ്. റെല്ലിനു വില കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാലത്തെ ബാങ്കികൾ വില കൂട്ടിയിരിക്കുന്ന കാലത്തെ വില കണക്കാക്കി വശ്ശലാക്കുന്ന രീതി സ്വയം നാട്ടിൽ നടപ്പാക്കൂ. ഈ വിധത്തിലല്ലാതെ കൃഷി കാരന്മാർക്കു കടം വന്നിട്ടുള്ളത്, ഇതെല്ലാം നോക്കിയിട്ടാണ് 1953 ൽ മുമ്പുള്ള പാട്ടബാങ്കികളും മുതലിന്റെ പലിശ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കടങ്ങളെല്ലാം റദ്ദ് ചെയ്യണമെന്ന് ആന്തർപര്യനായ്. കൂടാതെ കർഷകന്മാരിലാളികളേയും ഈ നിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാവശ്യമാണ്.”

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Mr. Deputy Speaker, I congratulate the Government on having brought such a measure as the present Bill. This Bill has been fair not only to the debtor, but also to the creditor. This affords facilities to the debtor to liquidate his debts in four instalments. At the same time, it should not be forgotten that there is a provision under clause 4, where discretion is given to the Courts to give as much leniency as possible and as much favourable terms as possible to the debtor to repay his debts. As such, there is not much force in the argument that the instalment prescribed in this Bill is parsimonious.

"I wish to say one or two words about the legal aspects. Some of the previous speakers observed that there is a lacuna in not having provided for rateable distribution of payments. There may

be some debtors who come under the purview of this Bill and if a suit is filed against him by one of the creditors and the property is sold under Court auction, it will leave the other creditors miserable, looking at the debtor helplessly.

“ Under clause 3, it has been said that the creditor will have to bear his own cost if he files a suit after a deposit is made by the debtor. I wish there is another thing also. Not only when a deposit is made but also when notice of such deposit is given to the creditor. Then only the creditor can be deprived of his cost and it will be legitimate.

* **SRI M. DHARMALINGAM** :—“கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் சட்டம் நமது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இது விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கும் என்கின்ற எண்ணத்தில் இதை ஆதரித்துப் புகழ்ந்து பேச நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

“மேலும் 1952-53-ம் வருஷத்திலிருந்து எந்த வருஷத்திலாவது அரை வருஷத்திற்கு தொழில் வரி கூடும் கணக்கில் 900 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் ஒருவருக்கு இருந்தது என்று சொன்னாலும், ஒருவருக்கு மாதம் வாடகை மாததீர்ம் 50 ரூபாய்க்கு மேல் வருகிறது என்று சொன்னாலும் அவர் விவசாயியாகக் கருதப்படமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கும் எந்த விதமான சலுகையும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்படமாட்டாது. இதிலே இன்னொரு விஷயம். வாஸ்தவத்தில் ஒரு விவசாயி 149 ரூபாய் கிஸ்தி கடனிறுான் என்றால் அவன் விவசாயி என்று கருதப்பட்டுவிடுவான், என்று பரக்கிறபொழுது இதில் எதுவுமே குறிப்பிடவில்லை. வாஸ்தவத்தில் அவர்களுக்கும் கூட ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

22nd February 1955] [Sri M. Dharmalingam]

தாக ஆகும்.

“அதோடு இந்த மசோதாவின் நான்காவது ஷரத்திலே இந்தச் சட்டம் அமலுக்கு வந்த தேதியிலிருந்து நான்கு மாதத்திற்குள் மொத்தக் கடனின் எட்டில் ஒரு பங்கோ, அல்லது வட்டியும், முதலுமாகச் சேர்ந்துள்ள மொத்தப் பணத்தின் நாலில் ஒரு பகுதியையோ, இது இரண்டிலும் எது குறைவான தொகையாக வருகிறதோ அதை வேண்டுமானாலும் கொடுக்க வேண்டும், பாக்கியை மூன்று தவணைகளில் கொடுத்தவிட கொடுக்க வேண்டும்” என்று கொடுத்திருப்பது அவ்வளவு சரி “நான்கு மாதங்களுக்குள்,” போதவே போதாது. ஆகையால் நான்கு யல்ல. நான்கு மாதங்கள் என்று மாதங்கள் என்று திருத்தினால் ரொம்பவும் மாதங்கள் என்பதற்கு ஆறு மாதங்கள் என்று திருத்தினால் இருக்கும். ஆகவே நன்றாக இருக்கும், விவசாயிகளுக்கு சௌகர்யமாகவும் இருக்கும். ஆகவே நான்கு மாதங்கள் என்பதை ஆறு மாதங்களாகத் திருத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சரந்தப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

*SRI V. SANKARANARAYANA MENON :—“**മിസ്റ്റർ സെക്രട്ടറി** സർ, ഈ റിപ്പോർട്ടിലെ കൃഷിക്കാർക്കു കടത്തിനിന്ന ആശ്വാസം നൽകാൻ കഴിയുന്നിട്ടുള്ള ഈ ബില്ലിന്മേലുള്ള ഇത്തരം നിർദ്ദേശവും നിർദ്ദേശ്യമായ ഒരു ബില്ലും അംഗം സ്വീകരിക്കുക വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്. ഏതൊരു നിയമനിർമ്മാണവും സമ്പാദനത്തിലെ ചില ആളുകൾക്കെങ്കിലും ഗുണവും ദോഷവും ചെയ്യാൻ തക്കതായതാണ്. ഈ നിയമം കൃഷിക്കാർക്കു വേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഏറ്റവും നിർദ്ദേശ്യമായ ഒരു ബില്ലാണിതെന്നും അതിൽ നിന്നും ഈ നാട്ടിലെ കടം കരെയാക്കുവാൻ

[illegible]

11-8
a.m.

22nd February 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

22nd February 1955] [Sri V. K. Rajagopal]

“ In the definition of ‘ debt ’, certain changes have been made by the Select Committee. Liabilities arising under any Chit Fund Scheme are excluded from the scope of that definition. This exclusion was not there in the original Bill. Certain organizations and individuals represented that Chit Fund organizations, like co-operative societies, provided credit facilities to poor people and that they should be exempted from this Act. That was why Chit Funds were excluded. Clause 2 (b) (vi) of the original Bill excluded from the purview of the Act any liability due to a person of the value of whose property, including the principal amount of the debt or debts, did not exceed five thousand rupees. There was an overwhelming majority of Members in the Select Committee who felt that this provision would lead to all sorts of complications. Creditors who come under this limitation may be well off otherwise and those who have borrowed from them need not be denied the benefit of this Act.

benefit of this Act.

“ The important clauses of this Bill are clauses 3 and 4. It is provided in clause 3 that no suit for recovery of a debt shall be filed before the expiry of four months from the commencement of this Act. It is provided in clause 4 that an agriculturist can pay within four months of the commencement of this Act the interest due up to the commencement of this Act and one-eighth of the principal or one-fourth of the total amount outstanding, whichever is less. The balance of the debt is allowed to be paid in three equal annual instalments. This provision was made in response to the suggestion made by one of the Members belonging to the Opposition Party. The four month respite will save the agriculturists from being flooded with suits for the recovery of debts due by them. The three annual instalments provided for clearing the debt is not absolute. Three is only the minimum number of instalments that a court can give. It is open to a court to allow more instalments having regard to the poverty and the circumstances of the debtor. This is a point that has to be borne in mind. It is not as if the Government do not want to give more time than what is provided for in this Bill.”

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, I support this Bill. This Bill is a small and simple one. The basic object of it is to enable agriculturists to repay their debts in easy instalments. It is not as if this Bill is intended as a sovereign remedy for all the ills confronting the agriculturists. Time factor is the most important thing in a legislation like this. We are now bent upon giving some aid to agriculturists not for all time but only for the duration of the period of the crisis with which they are now faced. Viewed in that aspect, I think the sponsors of the Bill and the Select Committee have embodied in this Bill certain very reasonable provisions. On the suggestion of the Members, the Select Committee has amended clause 2 (a) which defines the term ‘ agriculturist ’. With regard to agriculturists who own houses, a provision very favourable to them is incorporated in clause 2 (a) (iii). It is said in this clause that the term ‘ agriculturist ’ shall include any person assessed in any half-year to house tax on an annual rental value of not more than six hundred rupees and the building in which he lives is excluded for this purpose. This is a great concession shown to agriculturists who own houses. This concession was given in deference to the wish of some Members. Agriculturists who are assessed to profession tax on income derived from a profession other than agriculture on a half-yearly income of nine hundred rupees or less get the relief conferred by this Act. Agriculturists who pay land revenue of one hundred and fifty rupees or less per annum also get the relief conferred by this Act. These are salutary provisions which give relief to certain classes of agriculturists.

SRI A. K. SUBBAIAH :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,
இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய கடன் வாய்தா சட்ட சம்பந்தமாக
சில யோசனைகளைச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். விவசாயிகளிடமிருந்து
கடனைத் திருப்பி வருவிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டமாக இது இருக்கிறதெய்யோழிய்
விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடியதாக அமையவில்லை என்பது
என்னையடி அபிப்பிராயம்.

என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“கடந்த பல வருஷங்களாக இந்நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் கடன் நிவாரணம் வேண்டுமென்று பெரிய கிளர்ச்சியைச் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். விவசாயிகளின் கிளர்ச்சியை ஏற்றுக்கொண்டு அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய கிளர்ச்சியை ஏற்றுக்கொண்டும் கூட சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் அது அமைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அந்த முறையில் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது.

22nd February 1955]

22nd February 1955]

“அடுத்தபடியாக கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று 4-வது செக்ஷனில் இருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக மூன்று வருஷ தவணைகளில் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. கடன் கொடுத்து தவணைகளில் கொடுக்க சிலர் தொழிலாக வைத்துக்கொண்டிருக்கி றத்து கடன் வாங்குவதையே சிலர் தொழிலாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்லடம் தாலுக்காவில் 30 வட்டி கடைகள் இருக்கின்றன. ரூர்கள், பல்லடம் தாலுக்காவில் 10 லட்சம் வரையிலும் உயர்ந் 10,000 ரூபாயாக இருந்த மூலதனம் 10 லட்சம் வரையிலும் உயர்ந் திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெருக்கிக் கொண்டிருந் குக் கொடுத்து இம்மாதிரி அவர்கள் மூலதனத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருந் கிறார்கள். 1951-ம் வருஷத்திய பேமெண்டு ஆப் டெட் இன்ஸ்டால்மெண்ட் சட்டத்தின்படி 1951-ம் வருஷத்தில் புதிப்பிக்கப்பட்ட எல்லா பிராமீசரி சட்டத்தின்படி 1951-ம் வருஷத்தில் தள்ளிக்கொடுப்பது மிகவும் அவசியம். நோட்டுகளுக்குள்ள வட்டியைத் தள்ளிக்கொடுப்பது புதிப்பிக்கப்பட்ட கடன் சர்க்கார் இதை கவனித்து 1951-ம் வருஷத்தில் புதிப்பிக்கப்பட்ட கடன் களுக்கு எல்லா வட்டியையும் ரத்து செய்து முதலை பின்னால் திருப்பிக் கொடுத்தால் போதும் என்று சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வருவது மிகவும் அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கடன் கொடுத்து வட்டி

“கடன் கொடுத்தவர்கள் இரண்டு தரப்பினர். கடன் கொடுத்து வட்டி வாங்குவதே தொழிலாகக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஒரு சாரார். பாங்கின் மூலமாக கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைத் தவிர விவசாயிகளுக்குள் னேயே கை பணத்தை மற்றவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து திருப்பி வாங்கிக் கொண்டு வரும் பழக்கம் இருக்கிறது. இவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கொண்டு வரும் பழக்கம் இருக்கிறது. தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருப்பதற்குப் பதிலாக யார் வட்டியை வருஷா வருஷம் களிலும் மற்றவர்கள் மூன்று வருஷத் தவணைகளிலும் கடனைக் கொடுத்து ிழுங்காக செலுத்துகிறார்களோ அப்படிப்பட்டவர்கள் 5 வருஷத் தவணை விடவேண்டும் என்ற முறையில் சட்டம் கொண்டுவிந்தால், அதிகமான விவசாயிகளுக்கு பிரயோஜனப்படும் என்பதை நான் சர்க்காருக்கு தெரி வித்துக்கொள்ளுகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் கடன் கொடுத்து கடன் வித்துக்கொள்ளுகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் கடன் கொடுத்து கடன் வாங்கும்போது ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் மூலமாக பதிவு செய்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையை ஏற்படுத்தினால் நியாயமான வட்டிக்கு கடன் கிடைக்கவும் பிற்காலத்தில் கடன் விஷயமாக மசோதா ஏதாவது கொண்டு வரவேண்டுமானால் சர்க்காருக்கு உதவியாகவும் இருக்கும். இந்தச் சட்டத்தை முழு மனதுடன் ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

தலைவர் 11.28
கிறேன்.”

* SRI N. RATHINA GOUNDER :—“ மதிப்பிற்குரிய தலைவர் 11.28
அவர்களே, இன்று செலக்ட் கமிட்டிக்கு சென்று பிரேரேபித்து
மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று விவசாயிகளின்
நிலை எவ்வாறு இருக்கிறது? அவர்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில்
இருக்கிறார்கள். நான் சொல்லக்கூடிய குறைகளை கூர்ந்து கவனித்து
கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன். விவசாயப் பெரும் குடியில் பிறந்து வளர்ந்த கனம் மந்திரி
அவர்களுக்கும் மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் நான் சொல்லிக்கொள்வது
என்னவென்றால், விவசாயிகள்தான் சர்க்காரினுடைய முதுகெலும்புகள்,
காமதேனுக்கள், வாயில்லாப்பூச்சிகள். ஆனால் அவர்கள் கடன் வாங்க
வேண்டிய நிலைமை எதனால் ஏற்பட்டது? மழையின்மை, அதனால்
விளைவு இல்லை, வருவாயில்லை. கவர்ன்மெண்டு மூலமாக, வெள்ளக்
கஷ்ட நிவாரணம் போன்ற எந்தவித நன்கொடை கொடுத்தாலும் அவை
விவசாயிகளிடமிருந்தே வசூலிக்கப்படுகிறது. ஜில்லா கலெக்டர், ரெவின்யூ
டிவிஷனல் ஆபீசர், தாசில்தார் போன்றவர்கள் இந்த விவசாயிகளின்
தலையில் கையை வைத்துத்தான் ஏராளமான தொகை வசூலிக்கிறார்
கள்.

புள்ள உயர்வக்காக பாடுபடுகிறார்கள்.

தலையில் கையை வைத்துக் கொள்ளுகள்.

“இப்பொழுது என்.ஜி.ஓக்கள் சம்பள உயர்வுக்காக பாடுபடுகிறார்கள். துறையினரின் ஸ்டைரைக் ஆரம்பிக்கிறார்கள். எத்தற்காக? அவர் தொழிலாளர்கள் எந்தவிதமான நஷ்டமும் இல்லாமல் வரவில்லை. விவசாயிகள் களுடைய கூலியை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக. ஆனால் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு உதவி புரிய முன் வரவில்லை. விவசாயிகள் மிகவும் அனாதைகளாக இருக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் அனாதைகளாக இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் ஆராயவில்லை.”

[Sri N. Rathina Gounder]

[22nd February 1955]

கஷ்டப்படுகிறார்கள். தங்களை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு என்று வேண்டிக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் மூன்று வருஷங்கள் என்றிருப்பதை இருபது வருஷங்கள் என்று கேட்கவில்லை. ஐந்தாறு வருஷங்கள் தான் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் மழை இல்லை. பிறகு மழை பெய்தும் கூட விலைவாசிகள் குறைவாக இருப்பதால் விலை பொருள் களுக்கு விலை இல்லை. அதனால் விவசாயிகள் தங்களுடைய பூமியை விற்று கடனை கொடுக்கலாம் என்றால் அவர்களுடைய பூமியை வாங்குவதற்கும் ஆள் இல்லை. இப்பொழுது நிலங்களை பிரித்துக்கொடுக்கப்படும் திட்டம் வரப்போகிறது என்ற ஒரு மனப்பான்மை மக்களிடத்தில் நிலவி வருவதால் நிலங்களை வாங்குவதற்கு யாரும் முன் வருவதாகவே இல்லை. அதனால் நிலத்தை விற்றாலும் அதை வாங்குவதற்கு கேட்பாரற்று கிடக்கிறது.

“ரு. 250 கிஸ்தி செலுத்துகிறவர்களையும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று செலெக்ட் கமிட்டியில் தெரிவித்தும் அவர்களை இதில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. நான் மந்திரி அவர்களை ஒன்று கேட்கிறேன். ரூ. 100 கிஸ்தி கட்டும் விவசாயிகளுடன் ரூ. 250 கிஸ்தி கட்டும் பெரும் நிலக்காரர்களும் அந்தப் பிராந்தியத்தில் இருப்பார்கள். அவர்களும் தான் விவசாயம் செய்கிறார்கள். இவர்கள் பெரிய பண்ணை வைத்துக்கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களிடத்தில் ஆடு மாடு முதலான கால்நடைகள் இருக்கின்றன. இவைகளை திடீரென்று விற்றுவிட முடியாது. ஆகவே சிறிய விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் பெரியவர்களுக்கும் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு விதமான கஷ்டம். இவர்களுக்கு பல விதத்தில் பல விதமான கஷ்டங்கள். பெரிய நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு இரண்டு வழிகளில் கஷ்டம் ஏற்படுகின்றன. இவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய கடனை இவர்கள் வாங்க முடியாது. இவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய கடனுக்கு வாய்தா கிடையாது. கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும்.

“அது மாத்திரமல்ல. நாலு மாதங்களுக்குள் அசலில் ஒரு பகுதியும் வட்டியும் சேர்த்துக் கட்ட வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆறில் ஒரு பங்கைக் கட்டும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“இப்பொழுது வருமானம் கிடையாது. தானிய விலைகளும் குறைந்து விட்டன. மற்ற வழிகளில் சம்பாதிப்பதற்குத் தெரியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அத்துடன் விவசாயிகள் ரூ. 100 கடன் வாங்கியிருந்தால் அவர்களிடமிருந்து ரூ. 200-க்கு எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த சட்டத்தில் ஒன்றும் இல்லை. ஒன்று அதைப்பற்றி இந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதை அரசாங்கம் கண் காணிக்கவேண்டும். அதைக்கண்டு பிடிக்க அரசாங்கம் ஏதாகிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. எந்த உத்தியோகஸ்தர் ஸ்ட்ரைக் செய்தாலும், எந்த தொழிலாளர் ஸ்ட்ரைக் செய்தாலும் அரசாங்கத்தார் பயப்படுகிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் விவசாயிகளைப்பற்றி கவலைப்படுவதில்லை. விவசாயிகள் ஸ்ட்ரைக் செய்தால் என்னவாகும் என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இப்பொழுது விவசாயிகளிடத்தில் ஒருவிதமான திட்டம் உருவாகி வருகிறது. விவசாயிகள் அவரவர்களுடைய ரூபாய் பத்திற்கு மட்டும் உணவு உற்பத்தி செய்து கொண்டு விட்டு மற்றவர்களுக்கு உற்பத்தி செய்யாமல் இருக்கப் போவதாகத் தெரிய வருகிறது. அப்படி உற்பத்தி செய்யா விட்டால் பட்டணங்களில் வாழ்ந்து வருகிறவர்களுடைய பாடு திண்டாட்டம்தான். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை விவசாயிகள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி தங்களுக்கு மட்டும் உணவு செய்துகொண்டுவிட்டு மற்றவர்களுக்கு செய்யாமலிருந்து விட்டால் பட்டணங்களில் பெரிய உணவு நெருக்கடி ஏற்படும். அப்பொழுது என்னைப்போன்றவர்கள் அவர்களுடன் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம். இதை இப்பொழுது நான் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

[Sri N. Rathina Gounder]

22nd February 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

கவர்ன்மென்ட் கண்டிப்பாக இதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு விவசாயிகளின் குறை தீர ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI M. MANICKASUNDARAM :—“மன்ற உதவி தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளிடமிருந்து தவணை முறையில் கடனை வசூலிப்பதற்கு பல விதிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். இதில் கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில் கடன் கொடுத்தவரும் கடன் வாங்கியவரும் வேண்டியது பாடுதெனில் கடன் கொடுத்தவரும் அவரவர்களுடைய நலன் அவரவர்களுடைய நிலைமை பாதிக்கப்படாமலும் அவரவர்களுடைய நலன் கள் கெடாமல் இருக்கவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையை அனுசரித்துச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. பொதுவாக கடனைக் கொடுத்தபோது அந்தக் கடன் வாங்கியவர்கள் அழியவேண்டுமென்றே அல்லது வாங்கியக் கடனை திருப்பி கொடுக்க கூடாது என்றே நினைத்தவர்கள் அல்ல. விவசாயி களுடைய பிற்கால நிலையும் விலைவாசி குறைவும் பல இன்னல்களை அவர்களுக்கு விளைவித்திருக்கிறது. விவசாயிகள் கடன் வாங்கிய பின் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முயலும் காலத்தில் திருப்பிக் கொடுக்க மழை சரியாக பெய்யாமல் வாங்கிய கடனை காலத்தில் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இயற் றும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையினால் இந்த சட்டத்தைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது எல்லாவற்றையும் கவனிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.

“இந்த சட்டத்தில் விவசாயிகள் என்ற விதியில் சிலவற்றை விளக்கி யிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இதை பெரும் எண்ணத்துடன் நோக்கினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இதில் கிஸ்தி உச்சளவு ரூ. 150 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை சற்று ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். அதை ரூ. 250-க்கு உயர்த்த வேண்டும். மருத்துவன் அந்த வியாதிக்காரனை னிடத்தில் செல்லும் காலத்தில் மருத்துவன் அந்த வியாதிக்காரனை கவனிக்கிறான். வியாதியாக உள்ளவன் பணம் படைத்தவனான பண வசதி யுள்ளவனான என்ற நிலைமையை கவனித்து அந்த வியாதியஸ்தனை புரக் கணிக்கக்கூடிய நிலைமையை ஒத்திருக்கிறது இந்த விதிகள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தவணை முறையை ஏற்படுத்துவதால் கடன் கொடுத்தவர்களுடைய தொகை பூராவும் அதாவது வட்டி அசல் பூராவும் கிடைத்து விடுகிறது. ஆகையினால் இதில் பெரும் நோக்கத்துடன் கவனிக்க வேண்டும் என்று ஆட்சியாளரைக் கேட்டுக்கொள்வதுடன் அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களையும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக வீட்டு வரி செலுத்தும் விவசாயிகளை வீட்டு வரி செலுத்தும் துறை மீது புரக்கணிக்கப்படும் சில விஷயங்களை கவனிக்கும் போது சாதாரணமாக ஒரு வீட்டு வரி செலுத்தக் கூடியவன் அவன் வாடகைக்கு வீட்டு வருமானம் உண்டா என்று நிர்ணயித்து விலக்களித் திருப்பது ஏற்கக்கூடியதே. ஆனால் செக்ஷனில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ரூ. 50-ஐ ரூ. 100-க்கு உயர்த்த வேண்டும் என்ற யோசனையை இங்கு கவனிக்க வேண்டும். இதையும் பெரும் எண்ணத்தோடு கவனிக்கவேண் டும். இந்தச் சட்டத்தை இயற்றும்போது கடனை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கு கடனை குறைக்க வேண்டுமா அல்லது கடனை பல கைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் யார் என்பவை அல்ல. கடன் வாங்கியவன் திருப்பிக்கொடுக்கும்போது வருஷ காலத்தையும் விலை வாசியையும் அனுசரித்து நாம் அவனுக்கு சாதகமாயையும் உண்டு பண்ண வருக்கு பூரண பலன் அடையும்படியான நிலைமையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இம்மாதிரி செய்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும்.

“யுத்த காலத்தில் விவசாயிகளை சர்க்கார் கொடுமையாகவே நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது விவசாயிகளால் உற்பத்தி செய்ய முடி யாமலிருந்தது. அதற்கு வேண்டிய செனகர்யங்களை அவனுக்குச் செய்து கொடுக்கவில்லை. அவனுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்து கொடுக்காமல் விலைவாசிகளை சர்க்கார் கட்டுப்படுத்தி விட்டார்கள். அதனால் விவசாயி களால் தங்கள் நிலைமையை உயர்த்திக் கொள்ள முடியாமல் போய் விட்டது. அதனால் இப்பொழுது கஷ்டப்படும்படியான நிலைமையும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

[22nd February 1955

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“கனம் உதவி : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும்படியான இந்த மசோதா கடனை வாய்தா முறையில் திருப்பிக் கொடுக்கும்படியான சட்டம் மிகவும் நல்ல முறையில் இருப்பதைப்பற்றி பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையைப் பார்க்கும்போது நம் நண்பர்களிடத்தில் பலவிதமான குழப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கடன் குறைப்பு, கடன் ஒத்திவைப்பு என்பது வேறு கடன் வாய்தா என்பது வெவ்வேறையவை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டத்தை எதற்காக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யோசிக்கவேண்டும். கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை போன வருஷம் கொண்டுவந்தபோது அப்பொழுது இருந்த நிலைமை என்னவென்றால் 4, 5 வருஷம் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக விவசாய மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்து பிறகு மழை வந்தவுடன் விவசாயம் செய்து விலை பொருள் களை விற்கும் காலத்தில் அவர்கள் செளகரியம் அடைவார்கள் அப்பொழுது அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்த கடன்காரர்கள் அவர்களை கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கக் கூடாது என்பதற்காக கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் அந்த கடன்பட்ட விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஒத்திவைப்புக் கொடுத்தால் அவர்களுடைய விவசாயம் அடுத்த வருஷம் நல்ல முறையில் நடக்கும் அதன் மூலம் உற்பத்தியை நல்ல முறையில் பெருக்குவதற்கும் முடியும், அதற்கு ஒரு வசதியும் ஏற்படும் என்று இப்படிப்பட்ட ஒரு ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதுவும் பெரிய பலனை அளித்தது. அதனால் விவசாயிகள் எல்லாம் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு விவசாயம் செய்து அதிகமாக விளைபொருள்களை உற்பத்தி செய்தார்கள். அதனால் விவசாயிகளுடைய நிலைமையும் வெகுவாக உயர்ந்துவிட்டது. ஆகவே அதற்குப் பிறகும் அதை நீடிக்க வேண்டுமா என்கின்ற பிரச்சனை எழுந்தது. அதை நீடிக்கவேண்டாம் என்கின்ற அபிப்பிராயம் வெகுவாக எல்லோரிடத்திலும் இருந்தது என்றாலும் அதை நீடிக்கவேண்டுமென்று ஒரு சிலரால் சொல்லப்பட்டும் வந்தது. அதனால் அவ் விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதம் இருந்துகொண்டேயிருந்ததே தவிர சரியான முடிவுக்கு வருவது கஷ்டமாக இருந்தது. ஆகவே சர்க்கார் இவ் விஷயங்களை எல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து உண்மையாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய வகையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வாங்கியிருக்கும் கடனை நியாயமான முறையில் திருப்பித் தருவதற்கு வசதி செய்வதே இந்த மசோதாவின் நோக்கமாகும். நான்கு தவணைகளில் திருப்பித் தரலாமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் சலபமாக, எளிதாக கடனைத் திருப்பித்தர செளகரியமாக இருக்கும்.

“ஆனால் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவினால் பலன் அடைந்தவர்கள் ஒரு சிலர் இருந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும்கூட அதனால் மோசடி செய்ய முயற்சித்தவர்கள்தான் மிக அதிகப் பேர்களாகும். பட்டினத்தில் உள்ள ஒருவன் ஏராளமாகக் கடன் வாங்கிவிட்டு கிராமத்திலுள்ள சிறிய நிலத்தை காட்டி ‘நான் ஒரு விவசாயி’ ஆகவே நான் வாங்கியிருக்கும் கடனுக்கு என்னை யாரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டான். எப்படியாவது வாங்கிய கடனை மோசம் செய்ய வேண்டுமென்றே நானையமற்ற தன்மை ஜனங்களிடம் வெகுவாக அந்தச் சட்டத்தினால் வளர்ந்துவிட்டது. இதைப் பல இடங்களில் நிதர்சனமாகப் எல்லோரும் பார்த்திருக்கலாம். அதனால் பாக்கியிருக்கக்கூடிய கொஞ்ச நஞ்சு பேர் களும் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதை பின்னர் நிறுத்திக்கொண்டே

22nd February 1955] [CH. 1.]

விட்டார்கள். ஆகவே கிராமங்களில் விவசாயிக்கு இருந்து கொண்டிருந்த கடன் வசதியும் அடியோடு போய்விட்டதால் அவர்களினால் சரியாக விவசாயமே செய்யமுடியாமல் போய்விட்டது. ஆகவே தான் சர்க்கார் அவர்களுக்கு கடனும் கிடைக்க வேண்டும், அதே சமயத்தில் அதனால் அவர்களுக்குத் துன்பமும் இருக்கக்கூடாது என்கின்ற எண்ணத்தில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவிலேயே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கடனையே ரத்து செய்துவிட வழி செய்யவேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவும் சரியாகாது.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ பின் எதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டதெண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ நண்பர் மகோதாயை படித்துப் பார்த்தும், வாங்கிய கனின் தவணைகளில் திருப்பித் தரவேண்டுமென்பதற்காகவே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது கடன் நிவாரண மசோதா இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனால் அவர்கள் தான் பெரிதும் ஏமாற்றும் அடைந்திருப்பார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும்.

தெரியும்.

“ ஏற்கெனவேயே கிராமப்புறங்களில் அநதக் கட்சியினர் வற்புறுத்திச் சொன்னதாலேயே சர்க்கார் மாடோரியம் பிஸ்சைக் கொண்டு வந்ததாகப் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு அவர்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்பு 75 ஹரிஜனங்களைக் கூட்டமாகக் கூட்டிக்கொண்டு என் லீட்டிற்கே வந்து நான் சட்டசபையின் மாடோரியம் பிஸ்சை நீடிக்கவேண்டு மென்று வற்புறுத்தவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். மக்களுக்கு எது நன்மை பயக்குமோ அதை நான் நிச்சயமாக சபையின் வற்புறுத்துவேன் என்கின்ற உறுதியை மட்டும் கொடுத்து அவர்களை அனுப்பிவிட்டேன். அதற் குப்பிறகும்கூட அவர்கள் பல துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டு கிராமங் களிலுள்ள மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நிச்சயமாக நாங் கள் இந்த மாடோரியம் பிஸ்சையே நீடிக்க வைக்கிறோம் என்று அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதி எல்லாம் இந்த மசோதாவினால் அடிப்பட்டுப் போகிறதே என்கின்ற ஏமாற்றத்தில் தான் அவர்கள் இப்படிச் சொல்கிறா் கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். எப்பெருமையும் அவர்கள் சமய சந்தர்ப்பவாதிகள். இவர்களை ஏமாற்றவேண்டும், தாங்கள் தான் இதைச் செய்தோம் என்று கம்யூனிஸ்டுகள் பெருமை அடித்துக் கொள்ள சைதி இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே நமது தலைவர் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் கவர்னர் ஆர்டினன்ஸ் செய்துவிட்டு பின்னர் சட்டம் செய்ய வந்தார்கள். முதலில் ஆர்டினன்ஸ். அதனாலும் அப்பொழுது அவர்கள் சபையின் அனுமதி கோரிவந்தார்கள். அவர்களுடைய எண்ணம் பலிக்கவேயில்லை ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணம் மசோதாவையும் யென்பதற்காக இந்தக் கூன் திருப்பித் தர வசதி செய்யும் மசோதாவையும் எதிர்க்கிறார்கள். இதை நான் ஆதரிக்கவேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவேதான் இதை நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியவரும். ஆகவேதான் இதை மனப்பூர்வமாக நான் வாசெற்கிறேன்.”

“ அம்மீ உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,

மனப்பூர்வமாக நான் வாவெறுக்கிறேன்.

*SRI V. BALAKRISHNAN:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 11-45
8...
சென்ற வாரம் அசல் மசோதா சபையின் விவாதத்திற்கு வந்த காலத்தில்
அதிலுள்ள குறைகளையும், குற்றங்களையும் நான் எடுத்துச் சொல்லி
அவற்றை சரியான முறையில் கூட்டுப் பொறுக்கக் கமிட்டியானது திருத்த
வேண்டுமென்பதாகவும் கேட்டுக்கொண்டேன். ஆனால் இந்த மசோதா
வில் கூட்டுப் பொறுக்குக் கமிட்டியானது நான் சொன்ன யோசனைகள்
எதையுமே கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்தக் கூட்டுப்பொறுக்குக்
கமிட்டியில் 24 அங்கத்தினர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அவற்றில் பன்
விரண்டு பேர்கள் வக்கீல்கள். அசல் விவசாயிகளாக இருக்கக்கூடியவர்
கள் மூன்று நாளுக்கு பேர்கள் தான். பாக்கிப் பேர்கள் பணக்காரர்கள்.

22nd February 1955] [Sri V. Balakrishnan]

கொண்டுவரப்பட்ட மாரடோரியம் கூட்டத்திலும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தில் அதுவும் உலகம் முழுவதும் சமத்துவம் என்று கோஷமிடப்படுவரும் 1955-ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்படும் சட்டத்தில் விவசாயிகளையே இரண்டவிதமாகப் பிரிக்கிறோம். இது ரொம்பவும் அநீதியாகும்.

“அதைத் தவிர பொறுக்குக் கமிட்டியில் வேறொரு அந்தியும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது அசல் மசோதாவில் மொத்த மூலதனம் 5,000 ரூபாய் மாதிரியேயுள்ளவர்கள் கடன் கொடுத்திருந்தால் அவர்கள் பாதிக்கப்படாமலிருக்கவேண்டுமென்பதற்கு விலக்கு அளித்திருந்தோம். அந்தப் பிரிவே இதில் விலக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ரொம்பவும் அநீதியாகும். இதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு விதவை அம்மாக்களைப்பற்றிய ஞாபகமே வருகிறது. விதவை அம்மாக்களுக்கு அவன் புருஷன் இறந்துபோன போது விட்டுச் சென்ற சொத்தே நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய்தான் ஆல்தியாக விட்டுப்போயிருந்து அந்த அம்மாக்கள் அந்தப் பணத்தைக் கடன் கொடுத்திருந்தால் அந்தப் பணத்தை உடனடியாக வேணும்போது வாங்கமுடியாது.

வாங்கமுடியாது.

“ஆனால், அந்த விதவை அம்மாளினுடைய பெண்ணின் கல்யாணத் திற்கோ, அந்த அம்மாளினுடைய பையனின் உயர்ப் படிப்பிற்கோ பணம் மொத்தமாக வேண்டுமென்றால் அதை வாங்குவதற்கு இடமில்லை. அவள் கொடுத்த கடன் பணத்தை நம்பித்தான் அவனுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறாள். பெண்ணின் கல்யாணத்தைத் தடுத்த வரன் கிடைக்கும்போது நடத்துவதற்கு அந்த அம்மாள் ஆசைப் படுமபோது கடன் கொடுத்த தொகை அவளுக்குக் கிடைக்க அரசாங்கம் வழி செய்திருக்கிறதா? இம் மசோதாவின்படி மூன்று வருஷத் தவணைகளில் கொடுக்கப்படுமா? இம் மசோதாவின் கீழ் கொடுக்கப்படும் என்ற தான் அவள் கொடுத்திருக்கும் கடன் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால், அவளுடைய பெண்ணின் கல்யாணத்தையல்லவா அரசாங்கம் தடை செய்கிறார்கள், கல்யாணம் மூன்று ஆண்டு காத்திருக்க முடியுமா? அந்த அம்மாளின் மூத்த பையன் உயர்தரக் கல்லூரிய் படிப்புக்குப் போகவேண்டுமென்று விரும்பினால் அதற்கும் இம் மசோதா இடைஞ்சல் செய்வதாக அல்லவா இருக்கிறது? ஆகவே, இம் மசோதா வானது அநீதியான முறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பெண்ணின் கல்யாணம் அரசாங்கம் மூன்று வருஷத் தவணைகளில் கொடுக்கப்படுமா? இம் மசோதாவின் கீழ் கொடுக்கப்படும் என்ற தான் அவள் கொடுத்திருக்கும் கடன் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால், அவளுடைய பெண்ணின் கல்யாணத்தையல்லவா அரசாங்கம் தடை செய்கிறார்கள், கல்யாணம் மூன்று ஆண்டு காத்திருக்க முடியுமா? அந்த அம்மாளின் மூத்த பையன் உயர்தரக் கல்லூரிய் படிப்புக்குப் போகவேண்டுமென்று விரும்பினால் அதற்கும் இம் மசோதா இடைஞ்சல் செய்வதாக அல்லவா இருக்கிறது? ஆகவே, இம் மசோதா வானது அநீதியான முறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

“ அவசரம் அவசரமாக இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படுவதற்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறதென்று நான் கேட்கிறேன் ? இன்னும் பதினைந்து தினங்களுக்குள் கோர்ட்டுகள் மூடப்படும். மே மாதக் கடைபிடித்தான் தினங்களுக்குள் கோர்ட்டுகள் திறக்கப்படும். கடன் பட்டவர்கள் ஜூன்மீசியில்தான் கோர்ட்டுகள் திறக்கப்படும். நேரடியாகச் சென்று ‘கோர்ட்டில் 1 லுக்குள் கடன் கொடுத்தவர்களிடம் நேரடியாகச் சென்று ‘கோர்ட்டில் பிராது போட்டுவிடாதீர்கள், நான் இப்பொழுது கொஞ்சம் தொகை கொடுத்துவிடுகிறேன்’ என்று கெஞ்சிக் கேட்டு நிவாரணம் பெறலாம். கடன் கொடுத்தவர்களுக்கே யார் யார் ரூ. 150-க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டி வருகிறார்கள். ரூ. 150-க்கு கீழ் கிஸ்தி கட்டுகிறார்களென்பது தெரிந்து வருகிறார்கள். ரூ. 150-க்கு கீழ் கிஸ்தி கட்டுவதற்குப் பதிலாக இச் சட்டம் கொள்ளுவதற்கும் அவகாசமில்லை. செய்வதற்குப் பதிலாக இச் சட்டம் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்வதற்குப் பதிலாக இச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அமுலுக்கு வந்த மறுநாள் 150-க்கு மேல் உள்ளவர்கள் பேரில் துலைக்கு மேல் கத்தியைக்காட்டி, கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கப் போகிறாயா ? இல்லையா ? என்ன சொல்லுகிறாய் ? என்று பயமுறுத்தக் கூடிய நிலைமையை கனம் ரெவினியூ வேலைக்கு ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் பொறுக்கு கமிட்டியின் வேலையோ நான் பாராட்டத் தயாராயில்லை.”

[illegible]

[Sri M. P. Subramaniam] [22nd February 1955]

ஈடுபட்டவர்களுக்கு உதவி அவசியம், என்ற அடிப்படையில்தான் ஓர் ஆண்டுக்கு முன்பு கொண்டுவந்த கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டமும் இப்போது கொண்டுவந்த மசோதாவும் அனுகூலப்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை முதலில் நாம் உணரவேண்டும்.

“ஆனால், விவசாயி என்று கூறும்போது வரையறை கூடாதென்று எங்களில் சிலர் உணர்கிறோம். விவசாயி என்று கூறும்போது நேரடியாக விவசாயம் செய்கின்றவன் 10 அல்லது 100 ஏக்கர் அதற்குத் தக்க அளவுக்கு அங்கே செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக பல சந்தர்ப்பங்களில் வெளியில் கடன் வாங்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. குறைந்த நிலத்தை வைத்திருக்கும் விவசாயியும் அதிக நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயியும் கடன் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. பெரிய பணக்காரர்கள் என்று கூறுவதைவிட இந்த விஷயத்தில் பெரிய நிலத்தை உடையவர்கள் என்று கூறுவதுதான் பொருந்தும். 1938-லே கடன் நிவாரண மசோதா கொண்டுவந்த காலத்தில் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு அதிகப் படியான நிலமுடையவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் பாதுகாப்பு கூடா தென்று பல உறுப்பினர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பிய காலத்தில் அப்பொழுது பிரதம மந்திரியாயிருந்து ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வாக்கியத்தைக் கூறியிருக்கிறார். அதை நான் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகின்றேன்.

‘The intention of the legislation is to distinguish the agricultural classes from those following occupations other than agriculture.’

The agriculturist who is paying, say, for instance thousand rupees land revenue is indebted in the same manner as an agriculturist who pays a land revenue of Rs. 50. Therefore if we want to distinguish agriculture, they must go by professions.

(Sri P. G. Karuthiruman, Temporary Chairman, in the Chair.)

“இந்தக் கருத்தைத்தான் அவர் அப்பொழுது கூறியிருக்கிறார். விவசாயி என்று கூறும்போது பெரிய விவசாயி சிறிய விவசாயி என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக விவசாயி அல்லது விவசாயி அல்லாதவன் என்று பாரு படுத்திச் சொல்வது சிறந்தது. ரூ. 50 நிலவரி செலுத்துபவனுக்கு கடன் எப்படி இருக்கிறதோ அதேபோல்தான் ஆயிரம் ரூபாய் நிலவரி செலுத்துபவனுக்கும் அந்த அளவுக்குக் கடன் இருக்கிறது என்று அவர் கூறியிருக்கிறார்.

“இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டத்தில், விவசாயி அல்லாதவன் யார் என்று சொல்லும்போது, வருமான வரி செலுத்துபவன், வருமான வரி செலுத்தாதவன் என்ற இம்மாதிரி குறிப்பிடுகின்ற காரணத்தால் ரூ. 150 என்ற வரம்புக்குப் பதிலாக ரூ. 250 வரை கிஸ்தி செலுத்துவோருக்காவது இம்மசோதா வசதி அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-05
p.m.

* Sri T. S. ARDHANARI:—“கனம் சேர்மன் அவர்களே, கடன் மசோதா சம்பந்தமாக நம்முடைய மாகாணத்திலே, விவசாயிகள் பூராவும் இன்றைக்கு நடக்கும் சட்டசபை கூட்டத்தில் செய்யப்படும் முடிவை எதிர் நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்று வருஷ காலமாக இந்தச் சட்ட சபையிலே விவசாயிகள் கடன் சம்பந்தமாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள் அதற்கான அபிப்பிராயங்களையும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த அபிப்பிராயங்களையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மந்திரிகள் இப்பொழுது இம்மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இம்மசோதா சம்பந்தமாக விவசாயிகள் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றால், இக்கடனைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தவணைகளில் கட்டுவதுதான் சலபம் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுடைய இந்த நல்ல உணர்ச்சியைச் சர்க்கார் தங்களுடைய வர்க்க நலனுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்வதைப் பார்த்தால், உண்மையில் வருந்தாமல் இருக்க முடியாது.

22nd February 1955] [Sri T. S. Ardhanari]

“விவசாயிகள், கடனைத் தவணைகளில் கட்டுவது என்று சொல்லுவதில் இருக்கக்கூடிய கருத்து என்னவென்றால் கடன் கொடுத்தவன், கடன் வாங்கினவன் ஆகிய இரண்டு பேரையும் பாதிக்கக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்துடன் கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நல்ல எண்ணம் நிறைவேற வேண்டுமானால் விவசாயிகள் வருஷத்தில் கிடைக்கின்ற உபரி வருமானத்திலிருந்து தவணை முறையில் கட்டுவதற்கு அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால்தான் இந்தப் புனிதமான எண்ணம் நிறைவேறுமே ஒழிய வேறு முறையில் முடியாதென்பதை சர்க்கார் தெரிந்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“கடன் கொடுத்தவர்கள், கடன் வாங்கினவர்கள் ஆகிய இருவருக்கு முள்ள பிரச்சினைமட்டும் அல்ல. இது நம்முடைய மாகாணத்தினுடைய பொருளாதாரப் பிரச்சினையாகும். விவசாயிகளுடைய பூரா வருமானமும், அதற்குமேலும் கடன்காரர்களுக்குப் போய்விட்டால் அவர்களுடைய வாங்கும்தொழில்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. நம்முடைய மாகாண மக்களுடைய பொருளாதாரப் பிரச்சினையாகக் கடன் இருக்கிறதென்பதும், சர்க்காருக்குத் தெரியும் தெரிந்திருந்தும் இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

“சட்டத்தை நாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், வெங்காயத்தின் தோலை உரிக்க மேலும் மேலும் தோல்தான் காணப்படுகிறது. அதைப் போலத் தான் இம்மசோதா அமைந்திருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு நாங்கள் வா வேண்டியிருக்கிறது. கடன் வாங்கிய முறையிலே இருக்கக்கூடிய பாரு பாடுகளையும், பித்தலாட்டங்களையும் பரிசீலனை செய்ய முடியாது என்று சர்க்கார் சொல்லிவிட்டது. உபரி வருமானத்திலிருந்து கடனைக் கட்ட வேண்டுமென்ற முறையையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. வரையறை ஜலே மாதத்திற்குள் கடனின் முதல் தவணையைக் கட்டுவதற்கு வரையறை ஜலே மாதத்திற்குள் கடனின் முதல் தவணையைக் கட்டுவதற்கு ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று இம்மசோதாவில் அதிகமாகத் தெரிந்திருக்கிறது. விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டதோடு மந்திரிகளே இவ்வித ஒரு நிலையை உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கும்போது இந்நிலையில் வருத்தப்படாமலிருக்க முடியாது ஜலே மாதம் விதைபோடும் காலம். இந்த காலத்தில் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய விதை முதலியவைகளுக்குக் கடன் வாங்கக்கூடிய நிலைமையில் எப்படி முதல் கள் விவசாயிகள். அப்படி இருக்கும்போது ஜலேயில் எப்படி முதல் தவணைகளைக் கொடுப்பார்கள். இந்த ஒன்றை வருஷ காலத்தில் விவசாயிகள் பணம் சேர்த்து வைத்திருக்கலாம், அதை அவர்கள் கட்டிவிடலாம். சாயிகள் பணம் சேர்த்து வைத்திருக்கலாம், அதை அவர்கள் கட்டிவிடலாம். கள் என்ற முறையில் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டதான் மந்திரி அப்படி நினைக்கிறார்களா? இல்லையா? என்பதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. புள்ளி விவரங்கள் உண்மையான நிலையை எடுத்துக் காட்டும் என்று நினைக்கிறேன். சென்ற வருஷம் பருத்தி ஒரு பொதி ரூ. 100 முதல் 140 வரை விற்பனையாகியிருந்தது. அதேமாதிரி நிலகூலை ரூ. 70 விரிந்து 90 ரூபாய் வரைதான் விற்கிறது. அதேமாதிரி நிலகூலை ரூ. 70 விரிந்து 90 ரூபாய் வரைதான் விற்பனையாகியிருந்தது. மூட்டை சென்ற வருஷம் மூட்டை ரூ. 20 முதல் ரூ. 23 வரை விற்பனையாகியிருந்தது. இப்பொழுது 14 விரிந்து 15க்குக் குறைந்திருக்கிறது என்பதை வந்தது, இப்பொழுது 14 விரிந்து 15க்குக் குறைந்திருக்கிறது என்பதை யும் நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான முறையில் நலன்தொரு சட்டம் வரும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் இப்பொழுது எமாற்றம் பண்பைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் வாக்குறுதிகளை மீறுவதின் மனிதப் பண்பைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் பல வருஷ காலங்களாக மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை எந்த அளவிற்குக் கடைபிடித்திருக்கிறார்கள், இது எவ்வளவு மனிதப் பண்பு என்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri L. C. PAIS:—“Mr. Chairman, Sir, I wish to make only a few observations. I must say at the outset that in spite of the fact that the Bill was considered by the Government in all its

12-10
p.m.

[Sri L. C. Pais] [22nd February 1955]

aspects and also scrutinised by a Select Committee, it still contains certain defects, certain ambiguities and certain imperfections which it is our duty to remove when we present a Bill of this kind to the public. I will refer to only a few of them. On the motion for referring the Bill to a Select Committee, I raised two points and there has not been any clarification on them so far. I refer to clause 4 (1), which provides that notwithstanding any law to the contrary, an agriculturist shall be entitled to pay the dues in certain instalments. I wish to ask whether this provision will apply to a case of this kind, viz.: Suppose a property is brought to sale in execution of a decree. Under the Civil Procedure Code, the sale can be set aside if the payment is made within a particular time. That time has expired. Under clause 4, is it still open to a debtor to deposit the amount and get the sale set aside? The doubt arises because clause 4 (1) begins with the words 'Notwithstanding any law, custom, contract, or decree of court to the contrary'. In spite of the provisions of the Civil Procedure Code, is it open to a debtor to have the sale set aside? I would like to have clarification on this point.

"The definition of the term 'agriculturist' is as vague as ever. I am referring to the wording 'not being a land appurtenant to a residential building'. The Bill does not define what is meant by 'appurtenant'. The courts are taking divergent views of the expression 'appurtenant' to a building. The object of all legislation is to minimise litigation as much as possible. Therefore should we not define the word instead of leaving it to the courts to interpret it?

"I will refer to two more points and both of them are raised in one of the Minutes of Dissent. The Bill does not apply to debts contracted after 1st October 1953. If the property of an agriculturist debtor is sold, this Bill does not provide any remedy to creditors who lent prior to 1st October 1953. When one set of creditors are allowed to realize the amount due to them, the other set of creditors also should be enabled to realize their dues. Both sets of creditors should be enabled to get rateable distribution of the assets realized by the sale of the debtor's property. The other point is about limitation. These points have to be clarified. When we pass a legislation, it should be free from ambiguities and imperfections.

"The existing Act and the proposed Act that we are discussing do confer substantial benefit on agriculturist debtors. But unless the Government come to their aid by providing them with credit facilities by some other method, the relief that is given will not carry them far and they will not be in a position to repay their debt. The little money that they had must have been spent away during the one-year respite that they had. I have nothing more to say."

12-16
p.m.

* SRI K. R. NALLASIVAM:—"கனம் தலைவர்களே, இப்போது சோஷலிஸ்ட் அடிப்படையிலே சமூகத்தை மாற்றி அமைப்பதுபற்றிய விஷயங்களை இப்போதைய காங்கிரஸ் சர்க்கார் பிரஸ்தாபித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

22nd February 1955] [Sri K. R. Nallasivam]

சர்க்கார் இன்றைக்கு கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய கடன் வாய்தா மசோதா அடிப்படையில் பார்த்தால் சந்தேகம் ஏற்படக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. லட்சியம். நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதன்முன் விவசாயிகளுக்கு நேரடியான ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். கிராமாந்திரங்கிலே பார்த்தால் பலவிதக் கடன்தொல்லைவில் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சரியானபடி இன்னும் நிவாரணம் அளிக்கப்படவில்லை. அந்த முறையிலே பார்த்தால் இது ஒரு நல்ல சட்டமாக இருக்குமென்று நம்பக்கூடியதாயில்லை. மாஜி முதல் மந்திரி போட்ட அடிச்சிலிருந்து, பொறுப்பிலிருந்து தப்பவே இந்த மந்திரி சபை பார்த்திருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும். அரசாங்கம் விவசாயிகள் விஷயத்தில் பார்த்திருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. இன்றைக்கு ஒரு திட்டவாட்டமான முறையைக்கொள்வதென்றே ஒத்திவைப்பதன் கொடுப்பதை ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் என்று ஒத்திவைப்பதில் ஒருவிதமான ஓயாமை கிடையாது. அவர்கள் மேலும் மேலும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவைப்பார்த்தால் இது சட்டமாக்கப்படுவது கடன் கொடுத்தவர்களைப் பாதுகாக்கவோ அல்லது கடன் வாங்கியவர்களைப்பாதுகாக்கவோ என்று புரிந்துக்கொள்ளமுடியவில்லை.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

"1952-ம் வருஷம் கடன் வாங்கும்போது விலைவாசிகளின் நிலைமை ஒரு காலத்தில் மூன்று மடங்காக அதிகரித்தது. ஆனால் அதன் பின் 100 ரூபாயாக இருந்தது இன்றைக்கு 30 ரூபாய் அளவுக்கு இறங்கியிருக்கிறது. பணக்காரரிடமிருந்து கடன் வாங்கும்போது 150 ரூபாய் இருந்தது பொது நெல்லின் விலை. அவர்கள் இன்றைக்கு கடனைத்திருப்பிக் கொடுக்கும்போது மூன்று மடங்காவாகிவிட்டது. உயர்ந்திருக்கிறது. பொருளடைய மதிப்பு குறைந்துவிட்டது. ஆதலால் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டியது இன்றைக்கு மூன்றில் ஒரு பங்காக குறைக்கப்படவேண்டும். நஞ்சு புஞ்சு பூராவும் மதிப்பு பெரும்பாலும் குறைந்திருக்கிறது. ஆதலால் இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு கடன் வாங்கியவர்கள் நஷ்டம் அடையாதபடி 1952-ல் இருந்ததற்கும் கற்போதுள்ள விலைவாசி கட்டும் தகுந்தபடி கடனைக் குறைத்து, கழித்துவிட்டுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

"இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு சட்டத்தைத் திருத்தாவிட்டால் கடன் வாங்கியவர்கள் அபிநிந்திடுவர். அதனால் பெரும் பாதகத்தையும் குழப்பத்தையும் உண்டாக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்தான் முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* SRI N. K. PALANISAMY:—"யானை குட்டி போடப்போகிறது. குட்டி போடப்போகிறது என்று மூன்று வருஷ காலமாகப் பார்த்து கடைசியில் யானை குட்டி போடாமல் அதற்கு பதிலாக லத்திதான் போட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளும் குத்தகைக்காரர்களும் தங்களுடைய நிலங்கள் கடன் கொடுத்தவர்களுடைய கைக்குபோகக் கூடாது என்பதற்காக சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரும் என்று எதிர் பார்த்து கடைசியில் எமாந்தார்கள். இது கடன் வாய்தா சட்டம் அல்ல. மாரடோரியம் அல்ல. கடன் கொடுத்தவன் தான் கொடுத்த கடனை ஒழுங்காக மூன்று தவணைகளில் வாங்குவதற்கு வசதி அளிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டம் இது என்றுதான் சொல்ல முடியும். வருஷத்திற்கு 125 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய பணம் வாய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதில் எட்டுகோடி வரி கமிஷன் தன் நிப்பொர்ட்டிலேயே தெரிவித்திருக்கிறது. இந்த வரி கமிஷன் தன் நிப்பொர்ட்டிலேயே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த ரூபாய்தான் வருஷம் செய்யுதிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ரூ. 125 கோடியைத்தவிர இன்னும் ஏராளமான பணம் வருமான வரி மூலமாக வரவேண்டியதாக இருக்கிறது அதைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக பிர்லாவைப்பற்றிகூட வங்காள சட்டசபையில் விளக்கம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர் எவ்வளவு பணமும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படி காள சட்டசபையில் விளக்கம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படி இருந்தும் எவ்வளவு பேர்களை சர்க்கார் கோர்ட்டில் இழுத்திருக்கிறார்கள்? எவ்வளவு பேர்களை தண்டித்து ஜெயிலில் போட்டிருக்கிறார்கள்? ஆனால்

விவசாயி விஷயத்தில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள். வாங்கிய கடனை மூன்று தவணைகளில் கட்டியாக வேண்டும். அப்படி கட்டா விட்டால் விவசாயி களுடைய நிலம் எல்லாம் பரிமுதல் செய்யப்படும் என்ற தோரணையில் இருக்கிறது இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த சட்டம். அப்படி வருமான வரியை கட்டாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பது போல் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடாதா? ஒருவர் ஒரு மான் வரி ஐந்த் லட்சம் கட்டவேண்டியதாக இருந்தால் அவரிடம் போய் முறைந்தது இரண்டு லட்சமாவது தயவு செய்து கட்டச் சொல்லும்படி தங்க ளுடைய அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு போடுகிறார்கள். அவர் மேல் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டாம் என்றுகூட அதிகாரி களிடத்தில் தெரிவிக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு விவசாயி இந்த மாதிரி கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால் அவனுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்ப தற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை. 10 அல்லது 5 என்று கட்டுகிறேன் என்று சொன்னாலும் அவனுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதாக இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது சோஷலிஸ்டிக் முறையை அனுசரிக்கப்போவதாக தெரிய வருகிறது.

“ இப்பொழுது சட்டத்தில் மூன்று தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஒரு தவணை கூட கட்ட முடியவில்லை என்றால் அவனுடைய பூமி எல்லாவற்றையும் பரிமுதல் செய்யப்படும் என்று தோன்றுகிறது. உண்மையான கடன் வாங்கியிருக்கிறான் என்று பார்க்க வேண்டும். கணக்கில் மட்டும் கடனைக் காட்டியிருக்கலாம். கட்டப்பட்டிருக்கும் வட்டியையும் சர்க்கார் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பிரயோசனம் இல்லை. பணம் கொடுக்காமல் கடனை வாங்கி எழுதியிருக்கிறார்கள்! அரைபதைப் பார்ப்பதே ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தலாம். அதற்காக சர்க்கார் ஒரு பிரக்காலிற்கு ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அதை கவனிக்கும் படிச் செய்யலாம். அந்தக் கமிட்டியில் அந்தத் தொகுதி ரிவினியூ இன்ஸ்டிரூமெண்ட்

“ 1953-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட கடனெல்லாம் இதில் வருவதில்லை. சாதாரணமாக கிராமங்களில் பார்த்தால் பாண்டுகள் காலம் கழிந்து விட்டால் மறுபடியும் கண்டிப்பாக எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் கண்டிப்பாக கோர்ட்டுக்குப் போவேன் என்று சொல்லி மிரட்டி புது பாண்டுகளை எழுதி வாங்கி இருப்பார்கள். 1940-க்கு பிறகு ஏற்பட்ட கடனையும் அப்படி மறுபடியும் எழுதி வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு விதிலிலுக்கு கொடுக்கக் கூடாதா என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.”

[illegible]

தைச் சொல்லிக்கொள்ளும்படி
“ என்னுடைய பகுதியில் ஒரு பெரிய விவசாய இருக்கிறது. அவரைப் பற்றி எனக்கு நன்கு தெரியும். இந்த விவசாயி ஒரு புராதனமான நேர் மையான விவசாயி. அவர் சுமார் 20 ஏர் வைத்து விவசாயம் செய்கிறார். அவர் உலக விவகாரங்களில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. அரசியல் துறையில் என்ன நடக்கிறது என்பது பற்றியும் பத்திரிகையில் என்ன வருகிறது என்பது பற்றியும் அவருக்குத் தெரியாது. நாகரீக வாழ்க்கை கிறது என்பது பற்றியும் அவருக்குத் தெரியாது. அதைப்பற்றியே அவர் கேட்டிருக்க என்ன என்பதும் அவருக்குத் தெரியாது. குடும்பம், ஆண் பெண்கள் உள்பட மாட்டார். அவருடைய குடும்பம் பெரிய குடும்பம், ஆண் பெண்கள் உள்பட சுமார் 40 பேர்கள் இருப்பார்கள். அந்த 40 பேர்களும் சதாகாலமும் விவசாயத் தொழிலிலேயே விசேஷ கவனம் செலுத்துபவர்கள். உலகத்தைப் பற்றியே அவர்கள் நாள் முழுவதும் உழைத்து வருகிறார்கள். உலகத்தைப் பற்றியே அவர்களுக்கும் கவலை இல்லை. தன்னுடைய தொழிலிலேயே அவர்கள் கண் ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சாதாரணமான உணவு கம்பம் கூழ்தான். அதைத் தான் அவர்கள் சாப்பிடுவார்கள். சாதாரண ஆடைதான் உடுத்திக் கொள்வார்கள். தேர்தல் முதலிய விஷயங்களில் னால்கூட பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் நடத்தி வந்தார்கள். அவர்கள் ஈடுபடாமல் விவசாய தொழிலேயே அவர்கள்

[Sri S. Thinakaranasami Thevar] [22nd February 1955]

கடந்த பத்து வருஷ காலத்தில் இவர்கள் விவசாய முன்னேற்றத் திற்காக பல புதிய நிலங்களை அச்சப்போட்டு சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள்.

12-30
ப.ம.

“கிணறு வெட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் குடும்பத்தின் நிலைமை இன்றைக்கு என்ன? கடந்த பத்து வருஷ காலத்திலே அவர்களுக்கு அதாவது அந்தக் குடும்பத்தார்களுக்கு ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் கடன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் வீணாக செலவுகளை எதுவுமே செய்யாதவர்கள் என்றும் நான் முன்பே சொன்னேன். அப்படியிருந்தும் அவர்களுக்கு எப்படி 50 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் ஏற்பட்டது என்று விசாரித்தபொழுது ஒரு உண்மை புலனாயிற்று. அதாவது அவர்களையே நிலங்கள் மானுவாரி பிரதேசத்தில் இருக்கிறது. நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பிரதேசத்தில் இல்லை. அந்த பிரதேசங்களில் பலவருஷகாலமாக நல்ல விலைச்சலே கிடையாது. அவற்றை சிர்திருத்தம் செய்ய கடன் வாங்கி பெரும் பாடு பட்டும் மழையில்லாது போய்விட்டதால் சாகுபடி எல்லாம் அடியோடு விரயமாகிவிட்டது. ஆகவே அந்தக் குடும்பம் மேலும் மேலும் கடன்படும்படி ஆகிவிட்டதே தவிர அவர்கள் கடனைதிரும்பக் கட்டுவதற்கு ஏது எதுவும் ஏற்படவில்லை. அநியாயமாகக் கடனைவாங்கி பணத்தை தூவினியோகம் செய்துவிடவில்லை. இப்படி கண்யமாக நேர்மையாக விவசாயம் தவிர வேறு எதுவுமே தெரியாமல் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் கூட இன்றைய தினம் விவசாயத்தில் நஷ்டப்பட்டு கஷ்டப்படும்படியான நிலைமையிலேயே இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் இதனைக் குறிப்பிட்டேன். ஆகவே அந்தக் குடும்பம் 150 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டுகிறதென்று சொன்னாலும் கூட, இன்றைய தினம் இந்த மசோதாவினால் அந்த விவசாய குடும்பத்திற்கு எவ்விதமான பயனும் இல்லையென்றால் என்ன ஏற்படும் என்று பாருங்கள். அதற்காகவே இவ்விஷயத்தை நான் குறிப்பிட்டேன்.”

“ அடுத்தபடியாக அந்தப் பிரதேசங்களில் இன்றைய தினம் விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசி ஒரேயடியாக சரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதியிலிருந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் ஒரு தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதற்குப் பதிலாக 6 மாதங்களுக்குள் முதல் தவணையைக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதோடு பாக்கியிருக்கக்கூடிய கடனை மூன்று தவணைகளில் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இதிலும் கொஞ்சம் தாராள மனப்பான்மையோடு விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டுமென்ற கருத்தோடு கொஞ்சம் நடந்து கொண்டால் நலமாக இருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“குறிப்பாக நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பிரதேசங்களுக்கு சர்க்கார் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் சலுகை போதுமானதாக இருந்தாலும் மாணவாரிப் பிரதேசங்களைப் பொருத்த மட்டில் மூன்று வருஷங்களில் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்பதற்கு ஐந்து வருஷத்தில் ஐந்து தவணைகளில் கொடுத்து விடலாமென்று சொன்னால் மிக நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

“கடைசியாக நான் கூறியவற்றையெல்லாம் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு எப்படிச் செய்தால் நன்மை ஏற்படுமோ அப்படி எல்லா விஷயங்களிலும் கவனம் செலுத்திச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

12.34 * **SRI K. R. VISWANATHAN** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்
P களே, அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ள கடனை திருப்பித் தர வசதி செய்யும்
 மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன்.”

“இந்த மசோதா, எப்படி முன்பு கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டபொழுது எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட்டதோ அதைப்போலவே, இதுவும் எல்லோராலும் ஒருமுகமாக வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கிறதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இருந்தாலும்”

22nd February 1955] [Sri K. R. Viswanathan]

22nd February 1955] [SRI R. K. SIVARAJA]

கூட இதில் இன்னும் கடன் வாங்கியவர் தாராளமனப்பான்மையுடன் நன்மை அளிக்க கூடிய வகையில் சில திருத்தங்கள் செய்ய இடம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி மாதிரம் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிறேன்.

“விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கியிருக்கும் கடனை நான்கு தவணைகளில் அதாவது முதல் தவணையில் மொத்தக்கடன் எட்டில் ஒரு பகுதியோடு வட்டி முழுவதையும் அல்லது கடன் தொகை, வட்டி ஆகிய எல்லாவற்றிலும், நான்கில் ஒரு பகுதியையோ திருப்பித் தரவேண்டுமென்றும் சொல்லப் பாக்கியை மூன்று தவணைகளில் திருப்பித் தரவேண்டுமென்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது மொத்த கடனை நான்கு தவணைகளில் திருப்பித் தரலாமென்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியினரால் அமைக்கப்பட்ட கூட்டுக்கமிட்டியில் 5 ஆண்டுகளில் திருப்பித் தரும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருந்தது. ஆனால் ஐந்தாண்டுத் தவணை என்பது எங்குத் தெரியவில்லை. ஐந்தாண்டுத் தவணையாக மாறியிருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஐந்தாண்டுத் தவணைகளுக்குக் குறையாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதே என் வேண்டு கோள். 1953-ம் ஆண்டு ஏழை எளியவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடேயே கடன் கொடுக்கிறவர்கள் என்ன ஆகுமோ கொண்டு வந்தோம். அதனால் கடன் கொடுக்கிறவர்கள் என்ன ஆகுமோ என்று பயந்து மேலும் கடன் கொடுப்பதையே நிறுத்திக் கொண்டு விட்டார்கள். அதைப்போலவே கடன் வாங்கியவர்களும் சர்க்கார் ஒருக்கால் கடன் நிவாரணச் சட்டமே கொண்டுவந்தாலும் வரலாம் என்கின்ற எண்ணம் உண்மையிலேயே கொடுக்க வசதியில்லாமையாலும் கடனைத் திரும்பித் தரவேண்டுமென்பதற்காக நாம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரும்பொழுது கடன் வாங்கியவர்கட்கும் கடன் கொடுத்தவர்கட்கும் இருந்தார்கள். ஆகவே இப்பொழுது வாங்கிய கடனைத் திரும்பித் தரவேண்டுமென்பதற்காக நாம் கடன் கொடுத்தவர்கட்கும் வரும்பொழுது கடன் வாங்கியவர்கட்கும் கடன் பெற்றிருந்தால் ரூ. 200-க்கு பாண்டு எப்படியோ பகைமை, வேறுபாடு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை நினைவில் வைக்கவேண்டும். ரூ. 100 கடன் பெற்றிருந்தால் ரூ. 200-க்கு பாண்டு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கு 99 பேர்களுக்குக் குறையாது இப்படித் தொல்விருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கு 99 பேர்களுக்குக் குறையாது இப்படித் தொல்விருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் விவசாயிகளுடைய தான் எழுதிக்கொடுத்துள்ளார்கள் சர்க்கார் அவர்கள் கடன் சமையை நன்மையில் அக்கறைகொண்டுள்ள சர்க்கார் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று உணராத வகையில் தவணைகளை கொஞ்ச அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக ஐந்து தவணைகளில் கட்டிவிடலாம் என்று செய்வதே நல்லதென்று சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். என்று செய்வதே நல்லதென்று தவணைகள் என்பதை ஐந்து தவணைகள் என்று முதல் தடவை தவிர மூன்று தவணைகள் என்பதை ஐந்து தவணைகள் என்று திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[illegible]

[Sri K. R. Viswanathan] [22nd February 1955]

வடிக்கையும் எடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டால் அதனால் நன்மை ஏற்படும் என்று சொல்லிச் கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.”

12-40 p.m. **SRI M. PALANIYANDI** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மசோதாவைக் கடன் தவணை கொடுக்கும் மசோதா என்றுதான் சொல்ல முடியும். சென்ற ஆண்டில் கொண்டுவந்த கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவும், இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் தவணைகளில் கடனைத் திருப்பிக்கொடுப்பதற்கான மசோதாவும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காக என்று சொன்ன போதிலுங்கூட உண்மையிலேயே விவசாயிகள் நல்ல நிலைமைக்கு வரவில்லை.

“கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா சென்ற ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட போது சில காரணங்கள் சொல்லப்பட்டது. “ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக மழை இல்லாமல் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருந்தது. விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு மழை பெய்ததால் ஒரு அளவுக்கு விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடன் கொடுத்த லேவாதேவிகாரர்கள் விவசாயிகளின் குரல்வளையைப் பிடிக்கிறார்கள்” என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது வாஸ்தவந்தான்.

“ஆனால், இப்பொழுது இம்மசோதாவைக் கொண்டு வரும் காலத்தில் மழை பெய்து ஓரளவில் விவசாயம் நடந்து வந்தாலுங்கூட விலை வாசிகீழே இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. கடனின் எட்டிலொரு பகுதியும், பூரா வட்டியும் இச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் கட்டி விட்டு பாக்கியை மூன்று வருஷத் தவணைகளில் கட்டவேண்டுமென்றால் அது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தொல்லை கொடுக்கக்கூடிய விஷயமாகும்.

“எதிர்க்கட்சியினர் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியைத் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் இம்மசோதாவை ஆதரித்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியினர் இதை முதலில் ஆதரித்து அதற்குப் பிறகு “ஆனால்” என்று சேர்த்துத் தங்களுடைய குறைகளை அழகாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இம்மசோதாவை பொதுவாக வரவேற்றாலும், அவர்களும் விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் பார்த்திருப்பதினால் அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துக் கூறுகிறார்களே தவிர வேறொன்றும்மில்லை. அவர்கள் சொல்லுவதையும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

“கடன்பட்டவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியை ஜில்லா முன்சிப் கூட அளிக்கமுடியும். அதாவது 4 அல்லது 5 வருஷத் தவணைகளில் கடன் பட்டவர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னால், ஜில்லா முன்சிப் அனுமதியளிக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு ஏற்கெனவேயே சலுகைகள் இருப்பதைப் பார்த்தால், இச்சட்டம் முற்போக்கானது என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, மூன்று வருஷங்களில் கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்றிருப்பதற்குப் பதிலாக இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்கு நீடித்து கடனைப் பல தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்க வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“நாடு விடுதலை அடைந்து ஏழு ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இன்னும் விவசாயிகளுடைய நிலைமை உயர்ந்தபாடிಲ್ಲ. சென்ற பல வருஷங்களில் மழையின்மை, அப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் கடன் தொல்லை ஆகியவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து விவசாயிகளுக்குவேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. இம்மாதிரி சிறு சிறு சட்டங்களினால் நிச்சயமாக விளைச்சலைப் பெருக்கமுடியாது, விவசாயிகளுடைய வாழ்வும் முன்னேற முடியாது.

“கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்திருந்த ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகும் விவசாயிகள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறவில்லை. அதற்குக் காரணம் விவசாயப் பொருள்களின் விலைகளில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பது தான். விலைவாசிகளின் வீழ்ச்சி, கடன் தொல்லை ஆகியவைகள் சேர்ந்து விவசாயிகள் பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம்

22nd February 1955] [Sri M. Palaniyandi]

உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்னவென்றால், விவசாயிகளுடைய கடன் நிலைமையை ஆராய்ந்து, அநியாயமாக எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்கும் கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்படவேண்டும். விவசாயிகள் எப்படி கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டேவண்டும். ஆட்சேபணைக் குறிப்புகளில் கண்டிருக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணைக் குறிப்புகளில் கண்டிருக்கிறார்கள். 200-க்கு பத்திரம் எழுதி கிறது. ரூ. 100 கடன் வாங்கியிருந்தால் ரூ. 200-க்கு பத்திரம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடன் கொடுத்த எல்லோருமே கடன்பட்ட வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடன் சொல்ல முன் வரவில்லை. வர்களைக் கசக்கிப் பிழிகிறார்கள் என்று நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. அநியாயமாக அதிகப் பணத்திற்குப் பத்திரத்தை எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்கள், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கடன் பட்டவர்களின் நிலத்தைக் கட்டி எடுத்துக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கடனும் வட்டியும் சேர்ந்து தொகை பெருகியிருப்பதன் காரணமாக, விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பித் கொடுக்க சக்தியில்லாமல் தன்னுடைய சொந்தையே இழந்துவிடக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள்.

“கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் எப்பொழுது முடியும் என்று கடன் கொடுத்தவர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டம் வந்த பிறகு கூட கடன் கொடுத்தவர்கள் 100-க்கு 200 என்றும், ஐநூறுக்கு ஆயிரம் என்றும் பத்திரம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டுதான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். என்றும் பத்திரம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டேதான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் சர்க்கார் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, விவசாயிகள் அநியாயமான முறையில் கடன் பட்டிருக்கும் தொகையைக் குறைப்பதற்கு நல்லதொரு இயந்திரத்தை சர்க்கார் அமைக்கவேண்டும். அதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அங்கத்தினர்கள் இங்கு சொல்லக் கூடியவைகளை யெல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். வதோ தவணைகளில் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்வதுமட்டும்தான் போதாது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு கடனை ஒத்திவைப்பதினாலும், அல்லது சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். கடனை ஒத்திவைப்பதினாலும், அல்லது சில தவணைகளில் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வதினாலும் விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மை கிடைத்துவிடாது. விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்து தரவேண்டியது அவசியம். விவசாயம் செய்யக்கூடிய காலங்களில் அவர்களுக்கு 100, 200 ரூபாய் கடன் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் வழி செய்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு உண்மையாகவே நன்மை அளிப்பதாக இருக்குமென்பதால் அதிக நன்மை கிடைக்காது.

“ஆகையால், அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் விவசாயிகள் அநியாயமாக எழுதிக்கொடுத்திருக்கும் கடன்கள் ஒரு கமிட்டியினரால் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டு, அநியாயக் கடன்கள் நீக்கப்படவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்து தரப்படவேண்டும். முக்கியமாக காடாரம் பற்றி காடாரம்பப் பகுதிகளிலிருந்து வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மழை பெய்திருந்தாலுங்கூட அங்கு விளைச்சல் பெருகாமலிருப்பதற்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதை யெல்லாம் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இம்மசோதாவை நான் ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI N. MOUNAGURUSAMI NAIDU** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இம்மசோதாவைப் பரிசீலிக்கும்முன் இதன் அடிப்படையான நோக்கமென்ன வென்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இச்சட்டம் விவசாயிகளுக்கு கடன் சம்பந்தமாக பூர்த்தியான நிரந்தரமான நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய வசதியைக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகள் தாங்களும் முறையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏழை காலத்தில் திருப்பிக் கட்ட கடனை எளிய தவணைகளில் மூன்று வருஷ காலத்தில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்களுக்குத் தாற்காலிகமாக ஒரு சௌகரியத்தைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்று வருஷ காலத்திற்குள் அவர்கள் பேரில் கடன் கொடுத்தவர்கள் கோர்ட்டு நடவடிக்கை தொடராமல் அவர்களுக்குப் புதுதாது அளிப்பதே இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையான நோக்கம். ஆகவே, கொஞ்சம் சௌகரியமாக இருக்கும் விவ

12-48 p.m.

“ 1937-ம் வருஷத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட கடன் நிவாரண சட்டம் ஓரளவு விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளித்தபோதிலும்கூட, லேவா தேவியைப் பெரிய அளவுக்கு பாதித்தது. கடன் கொடுப்பவர்களில் மனதில் ஒரு பயம் ஏற்பட்டு, கொடுக்கல் வாங்கல் பெரிய அளவுக்கு நின்று விட்டது. முழுப் யோக்கியத்தின் பேரில் கடன் கொடுத்தவர்கள் கிட்டத் தட்ட 30 வருஷங்களில் சட்டப்படி அவர்களையை கடன் தீர்ந்து போகும் என்று பயந்துகொண்டு கிரயம் எழுதி வைத்ததால் தான் கடன் கொடுப் போம் என்று ஆரம்பித்து அம்மாதிரி நடந்து வருகிறது.

“ 1953-ம் வருஷத்தில் விவசாயக் கடன் சம்பந்தமாக சட்டம் கொண்டு வந்தபோது அந்தப் பயம் மேலும் அதிகரித்தது. தற்போது கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் கிடைப்பதே ரொம்ப கஷ்டமாகப் போய் விட்டது. அதுவும் தற்சமயத்தில் விலைவாசிகள் நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டு போகும்போது ஏழை விவசாயிகளுக்குத் தங்களுடைய விவசாயத்தின் சம்பந்தமாக ஏற்படும் செலவுகளுக்கு கொஞ்ச நஞ்சமும் கடன் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாகி வருகிறது.

12-50
p.m.

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, I rise to invite the attention of the Government once again to a few hardships in the Bill which have been pointed out to me in the repeated representations I have been receiving from the small debtors. I wish to invite the attention of the Government to the following points, namely, the instalment payments, the time of the payments and the manner in which the payments are to be made.

22nd February 1955] [Dr. K. B. Menon]

22nd February 1955] [Dr. K. D. M.]

“ The Bill has certainly come out more chastened from the Select Committee. The provision made in the Select Committee that the debtor may be permitted to pay either interest plus $\frac{1}{4}$ th of the principal amount or one-fourth of the total amount outstanding whichever is less is certainly a welcome improvement. But even that may bear hard upon the small debtor who has no assets to his credit at all. The hardship is made greater by the time of payment suggested in the Bill. The period of three months has been extended by another month. Payments from the debtors will be due on the 1st of July and speaking particularly from the point of view of Malabar, that will be the time when the debtor will have no grains in the granary nor will he have any bank balance left on hand. The hardships will be very great. The period will have to be extended. From the point of the whole State, perhaps, the end of the year may be most convenient. I hope the Government will consider the question of extending the time till after October if it is possible. Another point is the manner of payment. I suggest payments in kind. In a steep falling market, it is very difficult for the debtor to pay in cash unless some adjustments in kind may be allowed by courts is possible. But if cases for repayment of these debts are taken to the court it will mean an additional burden on the debtor and in order to avoid that, a provision, if made, will be more convenient.

I would like to invite the attention

“ Another point to which I would like to invite the attention of the Government is with reference to clauses 3 and 4 dealing with rateable distribution of the proceeds among the decree-holders. It is a technical legal point which also requires serious attention and which, I hope, the Government will pay to the matter.

"Before I close, I would like to make one more submission because I may not have another opportunity to speak on the Bill. I realise that this is a temporary measure. This measure is primarily intended to render some relief to the small debtor. The credit problem is a very serious problem and I hope that the Government just as they have appointed a committee for Education should appoint a committee for going into the credit problem and circulate a questionnaire and allow an opportunity for the Members of this House to express their opinion as well as give an opportunity to the public to say what they have got to say about the credit problem. The credit problem is a very very serious one and that seriousness has been brought to the notice of the Government by the Gorewalla Committee Report. I hope the Government will give an opportunity to the public and the Members of this House to express their opinion on the subject and effect such changes as the situation demands."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ മിസ്റ്റർ സെപ്റ്റി സ്റ്റീക്കർ, 12-55
 സർ, നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ തീരെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഗവണ്മെന്റ്
 ഈ ബില്ലു് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതു വളരെ പ്രതിഷേധാർഹമാണെന്നു പറയാതെ
 ഈ ബില്ലു് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ ബില്ലിന്റെ മിക്ക വകുപ്പുകൾക്കും ആങ്ങൾ
 അതില്ല. സെപ്റ്റം കമ്മിറ്റിയിൽ വെച്ചു ഈ ബില്ലിന്റെ മിക്ക വകുപ്പുകൾക്കും ആങ്ങൾ

22nd February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

[illegible]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am the thirtieth speaker on this subject to-day and I am afraid I shall be standing in the way of the hon. Members discharging one of their important functions in the course of their daily routine, namely, lunch. So I shall try to be as brief as possible. This subject has been discussed over and over again—at least two or three times—during the course of two months. There has been much repetition of ideas and therefore in my reply also I have to repeat what I have already said. The discussion ranged over a very very wide field and also on matters not actually pertaining to the Bill. Hon. Members dealt very elaborately with rural indebtedness, how it must be tackled and so on. Some wanted that debts should be wiped out, some wanted that debts should be scaled down and some wanted provision for the repayment of debts in many more instalments.

" The question of rural indebtedness and scaling down of debts cannot be discussed on this occasion. The Moratorium Act came in as a sort of emergency measure and with no intention of scaling down of debts. That has been made very clear even at the time of the introduction of the Moratorium Bill. The very term ' moratorium ' implies that it is an emergency measure, that it will cease to have force at the end of the stipulated period and that it may not be continued. A statement also was made that the Act was only temporary and that people should not expect that it would be extended. In spite of this, Government thought it fit to give some more facilities to debtors on account of the circumstances created by the working of that Act.

" I will explain the nature and function of this Bill by an illustration. An illustration always brings out the meaning of any provision clearly. That is why in Bills illustrations are given when a matter is not very clear. Some hon. Member referred to rich people, people owning motor cars and so on. I will take the illustration of a motor car. A sudden brake was applied when the Moratorium Act was passed. To meet an emergency, we apply the four-wheel brake. A brake was applied for the duration of one year. After that one year, the brake must be released and the car must be allowed to proceed. But we have not done that. Because of the applying of the sudden brake, the radiator of the car was damaged and certain complications took place. That is why we are

A-11

“ഇനി പറയാൻമുള്ള തവണയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. നാലു തവണകളായി കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നത് ആതു വലിയ സെക്ഷനുമെന്താമല്ല. പക്ഷിശാസ്ത്ര മുതലിന്റെ ഏകീകരണ കാര്യം, അല്ലെങ്കിൽ ആനയെക്കുറിച്ചിന്റെ നാമിലെന്ന്, ഏതു കാര്യം ആതു തവണയായിട്ടു കൊടുക്കണമെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. അത്തരം മുഖ്യക

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd February 1955]

releasing the brake and driving the car slowly. We have to stop the car every ten or twelve miles, put in water in the radiator and then drive the car. That corresponds to the provision made in allowing a period of three years and four months. The emergency measure so dislocated the normal credit system that any sudden withdrawal of it will create more difficulties and more hardships. Only to mitigate the hardships of the people, the Government have provided for the repayment of the debt in equal annual instalments over a period of not more than three years. One other thing also has to be considered in this connection. The poor condition of the debtors is not peculiar to the Madras State alone. It is so in all the States of the Indian Union including the neighbouring States of Mysore, Hyderabad, Travancore-Cochin and Andhra. There is no such measure there. In this State only, we are having this measure and the people must therefore be thankful to the Government. Even though the moratorium period is over, the Government have taken this step of giving some concession by enabling the repayment of debt in instalments. Thus the people in the Madras State are having an advantage which the people in the other States are not at all having.

"The hon. Member from Pudukottai is always interested in women's welfare and widows. So he referred to in detail to the plight of a widow, her difficulty in getting her daughters married and so on and criticized our taking away the provision excluding from the purview of this Bill small creditors whose property did not exceed five thousand rupees. He said that the omission of that provision was wrong. I accept for argument's sake that women and widows who depend solely on the amounts that they have lent will be affected. But what about a widow whose property is worth six thousand, seven thousand or eight thousand? She too is a widow, she too may have daughters whom she may have to get married. Therefore, I cannot understand how that argument fits in. But he forgets that the Bill provides for her getting some money. She will get the interest due up to the commencement of this Act and one-eighth of the principal or one-fourth of the total amount outstanding, whichever is less. Therefore, that criticism cannot be taken seriously.

"Then, he wanted to touch my sympathetic chord and said that I also come from a dry area and that the river Palar which flows there has no water and that I must be fully alive to the need for making a distinction between people living in delta areas and dry areas. Taking this factor into consideration only, the land revenue limitation has been fixed at one hundred and fifty rupees. The original intention was to put at fifty rupees. We have taken into account the difficulties of the ryots in the dry areas and put the limit at one hundred and fifty rupees so that they also may take advantage of this measure.

1.20 p.m. "With regard to the repayment of debts in four instalments, it was said that more time should be given. But it was also pointed out by some hon. Members that in spite of the provision in the Bill

22nd February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

stipulating repayment of debts in four instalments, the Courts were free to permit the debt to be repaid in a greater number of instalments than that allowed in the Bill. If the circumstances of the case so warrant, the Court may give this concession. As a matter of fact, Courts are now taking a very liberal view of the situation. They have changed their policy for the last ten or fifteen years. Some twenty or thirty years ago it was very difficult to get an order from the Court allowing a debt to be repaid in instalments. But, now, it has become quite frequent to allow a debt to be repaid in instalments.

"Hon. Members have been urging that more concessions than those allowed under the Bill should be given. For example, they want that the debt should be allowed to be repaid in more than four instalments. But they forget that it will affect the normal flow of credit. It has been expressed on many occasions that the Moratorium Act has been interfering with the rural credit system. If we make still more drastic provisions, then even the little credit that is now available may disappear. Therefore, we have to proceed very cautiously in the matter. The Government have taken a very correct and reasonable view of the whole situation. It was pointed out by one hon. Member that the mind of the Government was reflected in the dissenting minute of Sri Balasubramania Ayyar, M.L.C. If it really reflects the mind of the Government, then we should have adopted what all he has stated. We have not adopted it. Nor have we adopted the very sweeping suggestions made by the hon. Members on the opposite side. We have steered clear between these two extremities and done what is right in the circumstances. So no aspersions need be cast on the Government.

"The hon. Member Dr. Menon talked about rural indebtedness and rightly said that some steps should be taken to solve that problem. He did not cloud the issue by saying that something should be done for that purpose in this Bill. He only said that that was a problem to be tackled. Quite true; it is a very big problem. We have to tackle it. Then only our agriculturists will have a good time. I am sure that the Hon. the Finance Minister will take a suitable opportunity during the Budget discussion to intimate to the House how the mind of the Government is working and what they propose to do in this matter.

"The last speaker referred to two or three things that should be done. He first referred to scaling down of debts. He gave a very graphic account of what took place in a Rent Court. He narrated how a landlord made a claim for a particular number of paras and how it was reduced to half or one-fourth of what he claimed. He also stated how when a claim was made for some paddy, five coconuts were given. But that comes within the scope of 'scaling down of debts'. All this will be very appropriate and relevant when a Bill for scaling down of debts is brought in. But it will not be relevant to this Bill.

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd February 1955]

"The last speaker then said that the first instalment of repayment of debt should be allowed to be made in October because that would be the harvest season. Well, the harvest season varies in our State from region to region. It is not possible in a measure like this to take all these into account and fix the appropriate time for the repayment of debts. In fact, all the debtors were aware that as soon as the life of the present Moratorium Act expired, they would be called upon to repay the debts. Therefore, they would be prepared for this situation. But now, this Bill has been brought in giving them some more time to repay the debts. Therefore, they know how to adjust and how to repay the debts. We need not worry about it very much.

"Then, he also said that debts should be allowed to be repaid in kind. But that will lead to a lot of difficulty. Even in the matter of division of waram, some people mix the chaff with the grain. It may be contended in such cases that half the quantity is chaff and the other half only is grain. All these difficulties will arise if the debt is to be repaid in kind. Therefore, it will not be a practical proposition to adopt.

"Then, it was said that there was a steep fall in the prices of commodities. I submit it is a bit exaggerated statement. Of course, there is a downward trend in the price level. But the figure is as it was sometime ago. Now, we find that the Government of India are trying to purchase grain so that the prices may be stabilised. The Government will not be sitting idle. They will take the necessary steps in this matter.

"Now, there are a number of agencies which cater credit to the needy ryots. It is found that banks and other agencies meet only a very small portion of the needs of agriculturists. Twenty-five per cent of the credit needed is provided by agriculturists themselves. Only if we allow the money to flow freely, one agriculturist will be able to advance money to another agriculturist. An agriculturist knows the difficulty of another agriculturist and so, when he lends money to another agriculturist, it will be on very favourable terms. If we shut up this source, then there will be difficulty. Therefore, it is not in the interests of the rural people themselves to prolong the period of repayment of debts. The provision as it is in the Bill goes a long way to meet the situation.

"Then, the hon. Member Sri Pais and some others raised certain legal difficulties in the matter of rateable distribution and said that a decree might get barred after two years. We shall look into all of them when we take up the consideration of the Bill clause by clause.

"I hope that what I have stated will satisfy the hon. Members and that they will pass the present motion."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Sir, by way of personal explanation, I want to say a few words. With regard to my request that repayment of debts in kind might be allowed, I did not

[22nd February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

say that all debts should be repaid only in kind. I said that it might be left to the option of the tenant either to repay the debt in kind or in cash.

"With regard to the fall in price, in the case of pepper and other agricultural produce, there is no downward trend in price."

DEPUTY SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955, as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.'

The motion was put and carried.

The House then adjourned till 9 p.m. tonight.

[Night sitting—9 p.m.]

MR. SPEAKER :—"Now we shall consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayments of Debts) Bill, 1955, clause by clause.

Clause 3.

MR. SPEAKER :—"Motion is—

'That Clause 3 do stand part of the Bill.'

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—"Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'In clause (1) for "for execution of a decree for payment of money", substitute "for realization of money due under decree".'

SRI M. JAGANNATHAN :—"Sir, I second it."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'In sub-clause (1), line 3, after the words "payment of money", insert the words "or on no application for adjudication as insolvents".'

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—"Sir, I second it."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—"Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'In sub-clause (1), line 4, for the words "four months", substitute the words "one year".'

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—"Sir, I second it."

22nd February 1955]

22nd February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

“ after “ a debt ”, insert “ without

'In sub-clause (2), line 1, after "a debt", insert "without making a demand as provided for in sub-section (1) or "..."'

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second it."

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH:—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name:—

'In sub-clause (2), line 4, after the words "deposited into Court", insert the words "and notice given to the creditor of such deposit".'

The amendment was duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'In sub-clause (2), proviso, add at the end the words "in cases not covered by Explanation I of sub-section (1)".'

SRI O. KORAN :—“ Sir, I second it.”

New Clause 3-A.

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' After Clause 3, insert the following new clause:—

“ 3-A. (1) Whenever any suit for recovery of a debt is instituted and application for execution of a decree for payment of money is made against any agriculturist in any civil or revenue court as per the provisions of this Act, the presiding authority shall make the creditor or any person representing him to adduce evidence or evidences to prove the declared principal amount in the document executed by the debtor.

(2) If the presiding authority has reasons to believe that the declared principal amount in the document executed by the debtor is not correct he shall have powers to declare the amount of debt and proceed further accordingly." " "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second it."

MR. SPEAKER :—" Now the clause and the amendments are before the House for discussion."

9-10 p.m.

* SRI R. KRISHNAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എന്റെ ഭേദഗതി വളരെ ചെറുതായിട്ടുണ്ട്. ഇത് നിയമം നടപ്പിൽവരുന്നത് മുതൽ നാലു മാസത്തിനുള്ളിൽ കണക്കാക്കുന്നതല്ല, അതായത്, ആകെ മുതലും പലിശയും ചേർന്നതിന്റെ നാലു മാസം മാത്രം, പലിശ മുഴുവനും മുതലിന്റെ എട്ടിലൊന്നു മാത്രമായും, അടയ്ക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇത് നാലു മാസത്തെ പലിശകൊണ്ട് 1963 ഡിസംബർ 31-നായിരിക്കണം നീട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതി ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ”

തിയ്യതിയനുസരിച്ച് നീട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നാണ് ആവശ്യം.

തിയ്യതിയനുസരിച്ച് നീട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നാണ് ആവശ്യം.

MR. SPEAKER:—“ They would be on the table and nobody would have knocked them away.”

[Sri R. Krishnan] [22nd February 1955]

சுனிகா ஒரு பூரேயுக் உதேசமுதே. விவசாயிகளையெல்லாம் துணிகா
 ருக் கசனிகரின் உவனையுக்கொரு சாஸ்திரமுதே. மருவமுதே, மலு விவ கிதனை
 சமவலாணிகில் கையாண்டு கழிணாவு, கசு விதரின் துணிகாரண கழிணாவு
 வகா. இவ்வுருவிகாக்க ருக் விவசாயம் அடிக்கொண்ட சமவலாணிகளெனக் கரு
 தியாண் இக் காலவாயி நிதனமென பரவுகனது. அடிவனது மருவனை காலவாயி
 இவ்வாறு ருக் விவசாயம் அடிக்கொண்ட சாஸ்திரமுதே. எவ்வாறு களக்கிவசுதனிகாண்
 னார் இக் காலவாயி சாவதரிகிவிதிமுதே. இவ்வித ருக்கனிகாரண வகவிகு
 கசு கையாணிகுதே அடிக்கொண்ட இக் காலவாயிவசுதனிகாண் யாவாறு காலவாயி உணர்
 னிகு. காலம் நிதிவசுதனிகாரணவகவிகு வகா கையாணிகு. சாவதரிகிவசுதனிகாண்
 இவ்வாறு வகவிகு சாவதரிகிவசுதனிகாண். அடிக்கொண்ட அடிக்கொண்ட சாவதரிகி
 வகவிகு வகவிகு வகவிகு வகவிகு வகவிகு வகவிகு வகவிகு வகவிகு வகவிகு வகவிகு

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது கிளாஸ்படி இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வந்து 4 மாதத்திற்குள் கடன்பட்டவர் தான் வாங்கிய கடனில் ஒரு தவணையைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுக்காவிட்டால் கடன்பட்டவர்தான் தாவா செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. சர்க்கார் எதிர்பார்ப்பதுபோல் இன்னும் நாலு மாதங்களுக்குள் விவசாயி கடனில் நாலில் ஒரு பங்காவது, வட்டியும் முதலும் சேர்த்து எட்டில் ஒரு பங்காவது கொடுக்க வசதி இருக்குமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது அறுவடை முடிந்துவிட்டது. இன்னும் நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் சாகுபடிக்குத் தொடங்கவேண்டிய காலம். அப்பொழுது விவசாயி ரொம்பவும் நெருக்கடியான நிலைமையில் இருப்பான். விதை வாங்குவதும், ஒரு வாங்குவதும், இன்னும் பல கருவிகளை வாங்குவதுமாக இருக்கும். அப்பொழுது பணத்தைச் செலுத்துவது என்றால் மிகவும் கஷ்டப்படுவான். அப்பொழுது எங்கேயாவது கடன் கொடுக்க மாட்டார்களா என்று அலைந்து திரிவான். அந்த சமயத்தில் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது பொருந்தாது. அதனால் நான் சர்க்காரிடம் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால் இப்பொழுது நான்கு மாதங்கள் என்று கொடுத்திருப்பதை ஒரு வருஷம் என்று தவணை கொடுத்தால் அறுவடையான பிறகு அவன் எவ்வளவு செலுத்த வேண்டுமோ அது அவனுக்குத் தெரியும்; அதை அப்பொழுது செலுத்தி விடுவான். அப்பொழுது ரூபாயைக் கொடுக்கவும் தயாராக இருப்பான். ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் வந்தும் அவனுக்கு அதிகப்படியான லாபம் கிடைக்கவில்லை. ஏதோ கொஞ்ச நஞ்சம் மிச்சம் வைத்திருப்பான். அதனால் கடனைக் கொடுக்க சந்தர்ப்பம் அவனுக்குக் கிடையாது. அத்துடன் விலைவாசி வேறு வீழ்ந்துவிட்டது. இதைப்பற்றி நேற்றுக்கூட இந்திய ஜனாதிபதியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ‘இப்பொழுது விலைவாசி பெரிய அளவில் வீழ்ந்துவிட்டது, விவசாயிகள் அதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள், அதனால் உணவு கொள்முதல் செய்வதில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்’ என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். விலைவாசி வீழ்ந்து வருவதை சர்க்காரே உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நாலில் ஒரு பங்கை திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் எப்படி முடியும் என்பதை சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டும். இப்பொழுது எந்த நோக்கத்துடன் சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவந்தார்களோ அந்த நோக்கம் ஈடுபாடாமல் போய்விடும். விவசாயிகள் எளிய முறையில் வாங்கிய கடனை சல்லிசாக திருப்பிக் கொடுக்க வசதி செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது நான்கு மாதங்களில் ஒரு பகுதியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் விவசாயி சிரமப்படுவான். அதனால் சர்க்கார் அவனுடைய கஷ்டத்தை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மறுபடியும் சர்க்கார் புனராலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அதனால் முதல் தவணையை இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், மற்றப் பகுதிகளை அடுத்தடுத்து ஒவ்வொரு வருஷமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். சர்க்கார் கொடுக்கும் கடனை மூன்று வருஷங்களில் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது இல்லை. 10 அல்லது 12 வருஷங்கள் தவணை கொடுப்பதுபோல்

22nd February 1955] [Sri S. Ramalingam]

தனிப்பட்டவர்களிடம் வாங்கிய கடனை திருப்பிக்கொடுக்க ஒரு வருஷ தவணை கொடுக்கவேண்டும். கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் கடன் வாங்கினாலும் 10 அல்லது 12 வருஷ தவணை கொடுக்கிறார்கள். அதனால் குறைந்த பட்சம் நான்கு மாதங்கள் என்று இருப்பதை ஒரு வருஷம் என்று திருத்தி கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI M. NARAYANA KURUP :—**“Sir, I shall first speak on my amendments and I shall say a few words about the legal questions that are involved according to me in this. Sir, the first amendment is to add at the end of the proviso to sub-clause (2), the words ‘in cases not covered by Explanation I of sub-section (1)’. This is only intended to remove the inconsistency which otherwise exists in this sub-section. Explanation I says:

‘Where a debt is payable by any agriculturist jointly or jointly and severally with a non-agriculturist, no suit or application of the nature mentioned in the sub-section shall be instituted or made either against the non-agriculturist or against the agriculturist before the expiry of the period mentioned in this sub-section.’

“It means that within four months of this enactment coming into force no action can be instituted either against agriculturists or non-agriculturists.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Clubbed together.”

* **SRI M. NARAYANA KURUP :—**“Yes, agriculturists and non-agriculturists clubbed together. The proviso to sub-section (2) says:

‘Provided that nothing contained in this sub-section shall be a bar to the Court passing any order as to costs as between the plaintiff and other defendants who are not agriculturists.’

“Suppose, within four months a suit is instituted. The Court is then entitled to award cost against non-agriculturist. In view of the absolute prohibition against non-agriculturists, why should this provision of awarding costs against non-agriculturists be there? Is there no inconsistency in this? Of course, the non-agriculturist has not got the benefit of the stay provided for in Clause 4. In Explanation I, as it stands, there is absolute prohibition of any action either against agriculturists or non-agriculturists. Why should there be this discretion given to the Court? I submit this discretion should not be given because no action can lie.

“Then I come to my other amendment, namely, the insertion of the following proviso after sub-clause (1) and before Explanation I :—

‘Provided that nothing in this section shall debar a decree-holder from filing an execution petition for purpose of rateable distribution.’

“Now Clause 3 debars any suit or application for execution by any decree-holder unless it is provided for under this enactment. Now, suppose there are four decree-holders on the day of coming into force of this Act. One of the decree-holder happens to be a co-operative society or it may be a chit fund holder. Usually this

[Sri M. Narayana Kurup] [22nd February 1955]

9-20 p.m. debt is exempt under this Act. There are three other decree-holders to whose debts this Act is applicable. Now, one of these decree-holders is entitled to execute the decree and bring the properties of the judgment-debtor to sale. It may be that the entire properties are brought to sale. If this prohibition is not there, the other decree-holders also will be entitled to have a rateable distribution of the sale proceeds that is brought before the Court. Now, it may so happen that as a result of this prohibition certain class of decree-holders whose decrees are exempted are in a peculiarly advantageous position. In other words, their money claims are practically converted into secured claims inasmuch as other decree-holders cannot have a right for rateable distribution. In order to entitle a decree-holder for rateable distribution, an execution petition must be pending and any execution petition pending is debarred by this Clause. Suppose a debt is incurred after this Bill becomes law. The creditor may file a suit and may obtain a decree. He may bring the property to sale. The other decree-holders who may also have a decree at the time are not entitled to get a rateable distribution because they cannot apply for execution. Some remedy has to be found out for this and for that purpose I have suggested the following amendment:—

“After sub-clause (1) and before Explanation I, insert the following proviso:—
“Provided that nothing in this section shall debar a decree-holder from filing an execution petition for purpose of rateable distribution.”

I submit that it is just and equitable that this provision should be there. Otherwise it will work very great injustice, and it will give great scope for abuse. When we say that the object of this Bill is to give relief to indebted agriculturists and they should not be proceeded against, it does not mean that other decree-holders should not get a rateable distribution. It is not the intention of the legislature to give anybody any higher right than what he is entitled to, and in the matter of protection of agriculturists we want to do as far as possible justice and equity to creditors.

Then, Sir, I wish to mention another doubt with regard to clause 4 which says:

“Notwithstanding any law, custom, contract or decree of Court to the contrary

Under clause 3, the period of limitation has been extended by four months. Section 48 of the Civil Procedure Code says:

“Where an application to execute a decree not being a decree granting an injunction has been made, no order for the execution of the same decree shall be made upon any fresh application presented after expiration of 12 years.”

It may be that when this Bill comes into force there may be decrees which are just on the verge of 12 years. Can this provision of four months help the judgment-debtor? My submission is that unless a decree is modified or any fresh order is passed on it, the prohibition of 12 years is absolute. The provision made in this Bill applies only to the ordinary cases of limitation prescribed under the Limitation Act. If the Government want that this clause should serve as a protection against Section 48 of the Civil

[22nd February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

Procedure Code, I submit that this fact has to be specifically mentioned. Otherwise, I have my own doubts whether it will help the decree-holder. The Courts may hold that the prohibition of 12 years in Section 48 of the Civil Procedure Code is absolute and that clause 3 in this Bill as it is worded cannot serve as a protection against Section 48.

“The following new proviso has been included in this Clause:—

“Provided that a suit for possession of land shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt by reason merely of mesne profits being also prayed for in such suit.”

This proviso covers claims for mesne profits. But, Sir, there may be cases for eviction for future rent. Future rent cannot be declared as mesne profits. The definition of debt includes rent and let us be clear about that. I submitted when this Bill was sent to the Select Committee that in the 1938 Act rent was specifically excluded from the definition of ‘debt’. By all means and by whatever interpretation you may put upon the definition of ‘debt’, this definition of debt includes rent. Debt means any liability and rent is a liability in cash or kind whether secured or unsecured due from an agriculturist on the 1st of October 1953 whether payable under a contract or decree or order of a civil court. Therefore debt includes rent. Mesne profits are not equivalent to future rents. These are the points which I wish to submit.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—“Sir, in Explanation II under Clause 3, it has been stated that ‘a suit in which a decree for a sum of money is prayed for shall be deemed to be a suit for the recovery of a debt notwithstanding that other reliefs are prayed for in such suit’. Now sub-clause (1) of Clause 3 states that ‘no application for execution of a decree for payment of money shall be made’. A decree may contain directions for payment of money and may also direct delivery of possession. My point is that payment of money alone should be prohibited. Under sub-clause (1) as it is worded, no application for execution of the entire decree can be filed. My submission is that only recovery of the money decreed should be prohibited and to that effect, I have suggested the following amendment:—

“In clause (1), for ‘for execution of a decree for payment of money’ substitute ‘for realization of money due under a decree’.”

“Prohibition of execution of a decree for payment of money would mean the prohibition of execution of the entire decree, even though it may contain relief other than for payment of money. That should not be the case. That is my contention.

“As regards the suggestions of the hon. Member, Sri Kurup, I wish to say this. He said it is unfair to give four months time even in the case of non-agriculturists. Even in the Mortgagor Act, it was provided that when a claim was due from an

9-30
p.m.

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [22nd February 1955]

agriculturist as well as a non-agriculturist, no suit in respect of the claim could be instituted. I think I am right in my statement that following that, four months' time has to be given to both. Afterwards separate proceedings may be taken against the non-agriculturist.

"With regard to his point relating to Section 48 of the Civil Procedure Code, I have given notice of an amendment under Clause 4. Therefore, the difficulty that he referred to has been overcome by my amendment. When the time comes that will be taken up and I shall explain it then."

* SRI K. P. GOPALAN :—" Mr. Speaker, Sir, my amendment is to insert a new clause and by that I want to rectify the main defect I find in this Bill. There is no method prescribed in the Bill to find out the real debt. Sir, in villages and not only in villages, but in towns also it is found that if a person wants to borrow a sum of Rs. 100 he will have to give a pro-note for Rs. 150. That is common everywhere in the State. Most of the money-lenders give money on false or bogus promissory notes. Therefore, by that also the debtors are put to so much difficulty. By my amendment, it is left to the presiding authority—whether Revenue Court or Civil Court—to find out whether the money given by the creditor is really that, which is stated in the promissory note or in other documents. I have seen that in Panchayat Courts the presiding authority knows the ins and outs of all these—whether the money was given correctly or not and whether the documents are real or false—and they grant decrees accordingly. So, I only want to see that the debtors are really benefited by this measure. That is why I have moved this amendment."

* SRI V. BALAKRISHNAN :—" Mr. Speaker, Sir, my amendment pertains to a point of law and is one of procedure. Since it pertains to a legal point, I feel a bit diffident. However, I venture to move it because I found there was force in the points put before me by some of the citizens of Madras town. I understand that insolvency proceedings are not uniform throughout the State. The proceedings in Madras City are governed by Presidency Town Insolvency Act and proceedings in the rest of the State are governed by a somewhat different Act. Further, I am also not able to see from the various clauses of this Bill whether the provisions of this Bill cover insolvency in both the places at all. However, I shall confine my remarks particularly to insolvency proceedings in the City of Madras.

"If a creditor is able to get a decree against an agriculturist-debtor as defined in this Bill and attaches a few movables of the agriculturist-debtor and if the debtor either through ignorance, or sluggishness or from indifference does not attempt to lift that attachment or contest the attachment order within a period of 21 days, he loses it and immediately after he is adjudicated insolvent. Thus, the debtor is deprived of his property worth much higher

[22nd February 1955] [Sri V. Balakrishnan]

than what the small quantum of the decree-amount for which it is 9-35
snatched away from him, is. I am also told that situations of this P.M.
type have recently arisen; when such difficulties and such situa-
tions are brought to the notice of the Judges, they are helpless
and they proclaim that they are not able to intervene in the pro-
ceedings before the insolvency courts. In order to save such
debtors and prevent unscrupulous creditors who take full advantage
of the ignorance of law or sluggishness or indifference of the
debtors, I have moved my amendment which says that in
sub-clause (1), line 3, after the words 'payment of money' insert
the words 'or no application for adjudication as insolvents shall
be made against any agriculturist in any Civil or Revenue Court,
etc.'"

* SRI K. V. RAMASWAMI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலுள்ள மூன்றாவது ஷரத்தின் முதல் உட்பிரிவில் நான்காவது வரியில் 'நான்கு மாதங்கள்', என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக 'பன்னிரண்டு மாதங்கள்', என்று போடவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

"இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரப்பட்ட தேதியிலிருந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் முதல் தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன்படி பார்த்தால் நான்காவது மாதமாக ஜூலை மாதம் வருகின்றது. சாதாரணமாக ஜூலை மாதம் தமிழ் மாதம் ஆனிக்குச் சரியாக இருக்கும். கிராமங்களில் ஆனி மாதத்தில்தான் சாகுபடி வேலை ஆரம்பமாகியிருக்கும். என்கு பார்த்தாலும் நூற்று விட்டிருப்பார்கள். சாகுபடிச் செலவும் விவசாயிகளுக்கும் மிக அதிகமாக இந்தக்காலத்தில் தான் இருக்கும். ஆகவே, சாகுபடிச் செலவுக்கே பணம் இல்லாமல் விவசாயிகள் தடுமாறக்கூடிய இந்தக்காலத்தில் அவர்களைப் பட்ட கடனுக்கு முதல் தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. அதுவும் விலைவாசிகள் மிகவும் குறைந்தகொண்டேயிருக்கக்கூடிய காலத்தில் இதனால் அவர்களுக்கு எவ்விதமான நன்மையும் ஏற்படாது. ஆகவே நான்கு மாதங்களுக்குள் முதல் தவணையைத் தரவேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக பன்னிரண்டு மாதங்களுக்குள் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று சொன்னால் அது விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். ஆகவேதான் நான் இந்த ஷரத்தில் முதல் உட்பிரிவினுள்ள வரி நான்கில் "நான்கு" என்று இருப்பதற்குப் பதிலாகப் "பன்னிரண்டு" என்று இருக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். கனம் நிதி மந்திரியைப் போன்ற நல்ல விவசாயத்தில் அனுபவம் உள்ளவர்களை மந்திரிகளாகக் கொண்டுள்ள இந்தச் சர்க்கார் விவசாயிகளுடைய நன்மையை உத்தேசித்து இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Mr. Speaker, Sir, I find that the benefit that is sought to be conferred by restricting the definition of 'debt' in clause 2, is taken away by the wording in clause 3. The confusion has arisen because the framers of this Bill have combined the features of the Moratorium Act and also the Madras Act IV of 1938, the Agriculturists Debt Relief Act. I will make my point clear. Sub-clause (1) reads: 'No suit for recovery of a debt shall be instituted and no application for execution of a decree for payment of money shall be made . . .', etc. Now, in clause 2, the term 'debt' is defined. But nowhere in this Bill,

[Sri K. Parthasarathy] [22nd February 1955]

9-40
p.m.

'a decree for payment of money' is defined. A decree for maintenance will be a decree for payment of money, if in the decree there is a direction for payment of money. While defining 'debt' we seek to exclude this liability for maintenance from 'debt.' When we say 'No suit for recovery of a debt shall be instituted', the position is clear. But when we say 'no application for execution of a decree for payment of money shall be made', we are making the provision very wide. What is barred is merely decree for payment of money. A maintenance decree is also a decree for payment of money and maintenance decree also is barred according to the wording of sub-clause (1)."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"In clause 2 it is provided that debt shall not include any liability in respect of maintenance. When we have excluded that specifically and said that no application for execution of a decree for payment of money shall be made, I think it will cover only decree for payment of debt."

* SRI K. PARTHASARATHY :—"I respectfully submit that it will not. This position was avoided in the Moratorium Act by adopting the word 'decree for payment of money passed in a suit for the recovery of a debt.' But the wording adopted here is simply 'decree for payment of money.' The decree is not restricted as was restricted in the Moratorium Act. This is made worse by the wording of Explanation II which reads: 'a decree shall be deemed to be a decree for payment of money notwithstanding that other reliefs are granted in such decree.' What we seek to achieve by restricting the definition of 'debt' in clause 2 is taken away by the wide language used in clause 3 (1). Of course, there is a way of solving that difficulty. We can adopt the method that was adopted in Act IV of 1938, make a provision to the effect that 'nothing contained in this Act shall affect the following liabilities' and specify the liabilities. Such a provision can be made when we consider the definition of 'debt'."

* SRI T. S. ARDHANARI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜூலை மாதத்திலிருந்து முதல் தவணை கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையை ஒரு வருஷத்திற்குத் தள்ளிப் போடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஜூலை மாதம் நடவு காலம் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரிந்ததே. அந்த சமயத்தில் இந்த வருஷம் விலை வாசிகள் அதிகமாக வீழ்ச்சியடைந்து வருவதும் சர்க்காருக்குத் தெரியும். அப்படித் தெரிந்திருந்தும் ஜூலையில் முதல் தவணை கட்டவேண்டுமென்று சொல்வதை என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. கடன் கொடுத்தவர்கள் சர்க்கார்மீது ஏதாவது வருத்தப்படுவார்கள் என்ற பயத்தினால் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்களோ என்று நான் சந்தேகப்படுவனடிய நிலையில் இருக்கிறேன். அடுத்த வருஷத்திலிருந்து முதல் தவணையை வசூலிக்கும்படியான முறையில் 3-வது ஷரத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பணிவோடு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வதற்குக் காரணம் விவசாயிகள் இந்தக் கடன் வாய்தா சட்டம் சம்பந்தமாக எதை எதை எதிர்பார்த்தார்களோ அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை. உதாரணமாக, போலிக்கடன் கொடுத்தவர்கள், அதாவது ரூ. 100 கொடுத்து விட்டு ரூ. 200-க்கு பத்திரம் எழுதி வாங்கிக்கொள்வது போன்ற கடன்களைப் பற்றித்தான் விவசாயிகள் அதிகமாக கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்."

22nd February 1955] [Sri T. S. Ardhanari]

அது சம்பந்தமாக தங்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் இந்தச் சட்டத்தில் கிடைக்குமா என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் சர்க்கார் தொட்டுக்கூட பார்க்கவில்லை. உபரி வருமானத்திலிருந்து கடனைத் தவணைவில் கட்டுவதற்கு ஏற்ற முறையில் இம் மசோதாவில் ஏதாவது வழி செய்யப்படுமா என்று விவசாயிகள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். விவசாயிகள் இந்தக் கடன் வாய்தா சட்டத்திலே தங்களுக்கு என்னென்ன சௌகரியங்கள் ஏற்படவேண்டுமென்று விரும்பி ன்னோ அவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் தொடாமல் விட்டுவிட்டது. ஆகை யால், தயவுசெய்து அடுத்த வருஷம் அறுவடைக்குப் பிறகு முதல் தவணையை வசூலிக்கக் கோரும் எங்களுடைய திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—"Sir, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup referred to the proviso to clause 3. The main scheme of the Act is to make suits, which make a prayer for recovery of any debt, not entertainable in a court of law. The object of this proviso is to see that suits do not go off the courts merely by reason of the fact that there is also a prayer for a decree for debt. In suits there may be a prayer other than a prayer for a money decree. Such suits are possible. For example, there may be partition suits in which one of the co-parceners may sue the manager of the joint family either singly or jointly with some other person colluding with him. To provide for suits of this nature, this proviso is introduced."

"Sri M. Narayana Kurup said that rent was covered by the definition of 'debt.' This Bill is solely intended for agriculturist debtors who may owe money borrowed on pro-note or as a hand-loan or by way of arrears of rent. There is a difference between mesne profits and rent. My hon. Friend stated that if a tenant is in arrears, he may be liable to have mesne profits. If a tenant is in arrears, he will be liable to pay only rent. If he holds over beyond the contractual period, then he becomes a trespasser on the land and he may be sued for damages for being in unlawful possession. It will be damages for use and occupation. I submit that the interpretation put by him is not correct."

"I support Sri M. Narayana Kurup in what he said about clause 8. It provides that the four months' time given to debtors to pay the first instalment shall be excluded in computing the period of limitation for a suit for recovery of a debt or for filing an application for the execution of a decree. Section 48 of the Civil Procedure Code provides that any decree, which has operated for twelve years, will lapse at the expiry of the twelfth year. That is considered to be an absolute section. The question whether such decrees also are covered by clause 8 is a moot question. I support Sri M. Narayana Kurup and urge that some provision should be made clarifying whether even such 12-year decrees are saved by this clause and not barred."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"Mr. Speaker, Sir, clause 3 of this Bill corresponds to section 3 in Act V of 1954. There are Judges who would say that this clause does not contain

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [22nd February 1955]

any provision to dismiss a suit in case the suit is taken on file after the commencement of the Act. I pointed this out on a previous occasion. I hope I will not be misunderstood as criticizing the judiciary. When a suit is filed for possession of land and also for mesne profits, usually there will be a prayer for costs. Some Courts may be inclined to say that costs are not specifically included along with mesne profits and that therefore this proviso will not apply to suits in which there is a prayer for costs. People may not be able to appreciate the difficulty now. But in actual practice this difficulty will crop and people may be prepared to go even up to the High Court for getting an authoritative pronouncement. My amendment for the insertion of the words 'and costs' after the words 'mesne profits' in the proviso does not in any way change the spirit of the Bill and may be accepted.

9.50 p.m. "As far as the point made by the hon. Member Sri Narayana Kurup is concerned, he is afraid about the 12-year limitation period. This Bill seeks to provide against the provisions of the Limitation Act. The Limitation Act is a Central Act. If there is a conflict between the provision in this Bill and that in the Limitation Act, whether the former or the latter will prevail is a matter to be interpreted by the highest judicial authority.

"So far as mesne profits are concerned, it is a term usually used for past profits of land. The term 'damages' for use and occupation is always used with reference to house property and not landed property. Therefore, in the proviso to sub-clause (1) of clause 3 for the words 'mesne profits' the words 'mesne profits whether future or past' may be substituted."

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களுடைய நோக்கம் என்ன வென்றால், முதல் தவணையைக் கொடுப்பதற்கு குறைந்தது பத்து மாத அவகாசம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதும், முதல் உப-ஷரத்தில் கடைசியில் 'and without making a demand in writing sent by registered post to every person liable to pay the debt' என்ற வார்த்தைகளை மீண்டும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுமாகும். ரிஜிஸ்டர் நோடீஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருந்த அம்சமானது ஏன் இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதற்குக் காரணம் தெரிய வில்லை. மூன்று மாதங்களுக்குள் முதல் தவணையைத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்தபோது 'ரிஜிஸ்டர் நோடீஸ்' கொடுக்கவேண்டுமென்ற அம்சம் இருந்தது. இப்பொழுது 'மூன்று மாதங்கள்' என்பதை நான்கு மாதங்கள் என்று ஆக்கி, 'ரிஜிஸ்டர் நோடீஸ் கொடுக்க வேண்டும்' என்பதை எடுத்துவிட்டார்கள். ரிஜிஸ்டர் நோடீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அம்சம் இருக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தையும் குறைந்தது பத்து மாதகாலம் முதல் தவணை கொடுப்பதற்கு கெடு அளிக்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தையும் நான் வற்புறுத்துகின்றேன்.

"இத்திருத்தங்கள் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்பதற்கான காரணங்களை பல அங்கத்தினர்கள் இதற்கு முன்பாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். உடனடியாக இத் தொகையைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு விவசாயிகளால் சாத்தியமில்லை என்பதையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கடனை ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்தி வைத்ததினால் பலன் ஏதாவது ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று விவசாயிகள் கருதினால், அந்தக்

22nd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொஞ்ச நஞ்சம் பலனையும் இல்லாமல் செய்துவிடும். நான்கு மாதங்களுக்குள் முதல் தவணை செலுத்தப்பட்டுவிடவேண்டும் என்றிருக்கும் நிர்வாகத்திற்குப் பதிலாக 10 மாத காலம் முதல் தவணையை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"Sir, it is after careful consideration that we have made certain changes in the Bill. For instance, the period of three months within which an agriculturist could repay a part of the debt was extended to four months. The other provision relating to giving of notice was omitted not only because a little more time to the agriculturist to repay a part of his debt was given but also because there were so many difficulties in the matter of giving notice. As regards the amendments which are to the effect that the period must be still further extended, I think it is not very conducive to go on extending it. Even as it is, much concession has been given in the Bill. Already there has been a lot of complaint that the rural credit system has been very much affected by the existing Act. If we go on tampering with this, then there will be an utter break-down of the rural credit system. We have already interfered with the contractual relations and if we further interfere with them, it will be bad. We should not do it not only in the interest of the creditor but also in the interest of the debtor himself. Therefore, I submit that no amendments are necessary.

"The hon. Member Sri Narayana Kurup says that the proviso at the end is inconsistent. I wish to submit that it should be read in relation to sub-clause (2) alone and not in relation to the whole clause. When read like that, it will be seen that it refers only to suits envisaged by sub-clause (2). Therefore, if any body files a suit during the period banned, then he will be disallowed the costs and if in such a suit a non-agriculturist also is involved, he will not have the protection under this clause."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"It refers only to 'sub-section (1)' and it gives actual protection to the non-agriculturist."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"It gives protection to the agriculturists in other respects. When we take the question of costs alone, a distinction between an agriculturist and non-agriculturist need not be made. I oppose all the amendments."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I may be permitted to explain a few points. We are accepting the amendment of the hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar with reference to realization of money due under a decree. His amendment makes matters clear.

"With reference to the point made by the hon. Gentleman Sri Narayana Kurup, it is not as if we bar the filing of suits altogether. We only say that an agriculturist is entitled to repay the debt in instalments. As far as a non-agriculturist is concerned,

[Sri C. Subramaniam] [22nd February 1955]

10 he is not entitled to plead inability to pay. But because he is combined with the agriculturist, we say that the creditor need not go to court. It is only a question of saving of the limitation period. The period of four months is excluded from the period to be computed for purposes of limitation. It is only in that connexion that a non-agriculturist also is included in this provision. A non-agriculturist is bound to pay according to the contract or decree. When a person goes to a Court of Law, a non-agriculturist is not entitled to say that he is not bound to pay and that he can pay it in instalments. Therefore, no costs should be allowed as far as he is concerned. Take a case where an agriculturist and a non-agriculturist are joint debtors. In that case, we prohibit suits being filed only against the agriculturist. The creditor is entitled to sue against the non-agriculturist. If he does not sue, the period of limitation would not be saved as far as the non-agriculturist is concerned. Therefore, for the purpose of saving of the period of limitation, in case the creditor does not go to court, we say that he is not entitled to file a suit against the agriculturist even if a non-agriculturist is combined with an agriculturist. But that does not take away the liability of the non-agriculturist to pay the amount according to the decree or the contract."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I do not want to mince matters. I will give an instance. Suppose before the prescribed date, there is a decree for eviction for arrears of rent due from a tenant. Will this case be covered by this?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Now that we are amending this provision and removing the ambiguity regarding the realization of money due under a decree, I think that will solve the problem. Therefore, we are accepting the amendment of Sri Krishnaswami Ayyangar and opposing all other amendments."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"What about the rateable distribution?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"About the rateable distribution the point is, whether for this purpose the execution petition should be allowed but there might be cases where he would not have gone to the court. The difficulty arises only within these four months."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"We prescribe periodical payments during the three years. During those three years the decree-holder cannot seek redress. It is not with respect to four months."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Once a decree is passed for instalment payment, the money can be recovered only in instalments. Sir, the only course open to a creditor who is being deceived by another person is to seek redress in an insolvency court and try to realize his amount. Where the entire

22nd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

property is being sold and if the creditor is afraid that he would not get rateable distribution, the only course open to him is to apply to the insolvency court and realize the whole thing."

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"The creditor who feels that he is deceived, according to the Hon. Minister for Finance, can seek remedy in the insolvency court but if the amount due to him is less than Rs. 500 he cannot go to the insolvency court and file a suit."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, has the Hon. Minister forgotten my amendment or has he not got any reply to my amendment?"

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, sub-clause (1) of clause 3 says—

"No suit for recovery of a debt shall be instituted, and no application for execution of a decree for payment of money shall be made . . . Sir, in some Revenue Courts they may pass a decree in favour of the payment being made in kind, say, 10 bags or 20 bags. In such cases will the suit be barred or the decree executed?"

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, with regard to rateable distribution, I did not mean that the creditors who had not obtained decrees should be given rateable distribution. That is not my point at all because the law allows only decree-holders to get the rateable distribution. The Hon. Minister for Finance, in his reply, said that if some property is sold for a debt, that may come for rateable distribution and he may realise only a portion of the decree and consequently the debtor's other properties. There is some other point involved in it. But look at the other case where there are creditors to whom Rs. 10,000 has to be paid but the debtor has got property worth only Rs. 5,000. Their hands are stayed and the result is that some of the creditors will have the mental satisfaction of their claim being decreed but by the time their decrees become executable, he will not have any property at all and that will be a clear injustice to them."

"With reference to the proviso, as has been stated, the amendment of Sri Krishnaswami Ayyangar makes it very clear."

"With regard to the cost against the non-agriculturist, after all it is not a very great thing. It is generally said and it is accepted in principle—but it is not observed—that it is the duty of the debtor to send for the creditor and make payment and that is the law. Now, of course, we are legislating to remove the difficulties of the debtor. Here, in this case, the agriculturist is given costs. I do not say that the non-agriculturist also should be given costs but discretion is given to the Court to mulct the cost. That is not very necessary though it is arguable as has been done by the Hon. Minister."

[Sri M. Narayana Kurup] [22nd February 1955]

"Sir, my objection based on Section 48 of the Civil Procedure Code has not been met. It is stated that there is a general limitation provided but, as has been observed by the hon. Member, this is a general limitation not under the Limitation Act but under the Civil Procedure Code which requires special consideration. Otherwise when the decree is sought to be executed after 12 years, the court will straightway refuse and the decree-holders will be met with the plea of Section 48 of the Civil Procedure Code. Therefore, I still think that something should be done to get over the difficulty."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—"Sir, two points have been raised by the hon. Member, Sri Narayana Kurup. One is with reference to the rateable distribution of assets. So far as that is concerned, the only difficulty is that the creditor is prevented from filing a suit because he has got to go through the process laid down in this Bill. He has got to wait for four months and then go to Court, but in the meantime he is prevented from filing a suit to recover the annual instalments due to him. But still, in such case, where still he goes to court, the only point that will be urged against him is that he may not be entitled to costs. If the creditor who has been paid the first instalment at the end of four months and the second instalment before the end of the first year, still wants to file a suit, he can do it but the only penalty that he will incur will be the losing of his costs. That is all. We have got to safeguard only against the small loss that he is put to. Otherwise, he cannot have any remedy at all. There is an amendment which has been suggested by the hon. Member Sri S. C. Virupakshayya. He wants that there should be rateable distribution of assets even without filing a suit. The question of rateable distribution arises only amongst decree-holders and if they are to get rateable distribution without filing a suit it will be an infringement of Section 73 of the Civil Procedure Code and will be against the very spirit and letter of this section. Therefore, there can be no question of accepting an amendment of this type. The only difficult situation that the Government have got to meet is the provision of costs for creditors who have been regularly paid and who have been prevented from filing a suit. If there is a necessity for filing a suit for the purpose of obtaining rateable distribution, there must be a specific provision for getting costs from the debtors."

"The other point that was raised is in regard to Section 48 of the Civil Procedure Code. No doubt, it limits the lifetime of a decree to twelve years. But, if there has been a stay either by act of parties or by operation of law, as it is called, then the period during which the amount has been withheld is extended under Section 48 of the Civil Procedure Code. There is no doubt about it and therefore there is no difficulty about it. With reference to rateable distribution, if the Government make provision for costs it will safeguard the creditors who have been paid regularly and who have been prevented from filing suits."

22nd February 1955]

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"Mr. Speaker, Sir, in line 3 of sub-section (1) of clause 3, instead of the word 'money', in the words 'for execution of a decree for payment of money', the word 'debt' is substituted, I think, all doubts raised by the hon. Members Sri K. Parthasarathy and Sri S. Ramalingam would be automatically solved because 'debt' is defined earlier and this would cover the entire case."

"Then there is the amendment moved by the hon. Member Sri M. Narayana Kurup regarding rateable distribution which is readily acceptable. There is a slight confusion in not knowing the fact that this enactment does not affect debt contracted after the 1st October 1953. If a creditor and debtor collude and the creditor files a suit for a debt contracted after 1st October 1953, obtains a decree and brings the property to sale by Court auction in execution of the decree, is the person who has obtained a decree before 1st October 1953 to keep quiet? Is it equitable? Suppose two or three years before this date, namely, 1st October 1953, a person has got a decree against A. This creditor is prevented from filing an Execution Petition under this legislation. Another creditor who advances money to A after 1st October 1953 quietly obtains a decree *ex parte*, executes it and brings the property of A to sale. In the case of the first creditor no execution petition can be filed and therefore he cannot get rateable contribution when the second creditor brings the property to sale. Therefore, I do not think that there is anything against the spirit of this enactment in accepting the amendment of the hon. Member Sri M. Narayana Kurup."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, a point was made that some enterprising creditor who is willing to forego cost can obtain a decree. This is a fallacy because under clause 4 (2) no suit for the recovery of a debt can be filed because the Court will dismiss the suit. Even assuming he is willing to forego the cost and he goes without getting rateable distribution because he could not file an execution petition. If the debtor claims to be an agriculturist no suit for recovery of a debt or an application for execution of a decree for payment of money can be made. This is not the proper view of things because the creditor cannot either get a decree or execute it. Therefore the point made out does not arise."

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—"Mr. Speaker, Sir, my submission regarding the hon. Member Sri M. Narayana Kurup's contention in respect of rateable distribution is that it will be dangerous to allow such a provision because people will rush to Courts for filing suits foregoing costs and the agriculturists will be unnecessarily harassed. It will be so because unless a creditor gets a decree he cannot have rateable distribution and therefore the Courts will be flooded with suits, the creditors foregoing costs. I think it will be disadvantageous for the agriculturists to allow a provision like this to stand."

[22nd February 1955]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, as far as I am concerned, I would accept the amendment of the hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar but this amendment itself requires to be amended to remedy the further defects pointed out by the hon. Members Sri P. Rangaswami Reddiar and Sri S. Ramalingam. I would therefore suggest that the words 'for realization of debt' be substituted for the words 'for payment of money' in line 3, sub-clause (1) of clause 3. The sub-clause will then read :

'No suit for recovery of a debt shall be instituted, and no application for execution of a decree for realization of debt shall be made.'

MR. SPEAKER :—" I would request the Hon. the Minister for Finance to move it in the form of an amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, before this I would like to make another submission. It is said in section 3 of the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1954, that—

'No suit for the recovery of a debt shall be instituted, no application for the execution of a decree for payment of money passed in a suit for the recovery of a debt shall be made, and no suit or application for the eviction of a tenant on the ground of non-payment of a debt shall be instituted or made, against any agriculturist in any civil or revenue court before the expiry of a year from the date of commencement of this Act.'

"After this Act is repealed, if a debtor pays his dues as laid down in the proposed enactment, I want to know whether he is liable to be evicted or whether eviction petitions also will be barred. The agriculturist has enjoyed this privilege during the last year. Supposing an agriculturist debtor pays the interest due on any debt due by him up to the commencement of this legislation and one-eighth of the principal outstanding or one-fourth of the total amount outstanding, he may still be evicted. The protection that was given to the agriculturist debtor last year should be continued and petitions or applications for eviction should also be barred."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the amendment suggested to get over a difficulty is landing us in another difficulty for Explanation II says that a suit in which a decree for a sum of money is prayed for shall be deemed to be a suit for the recovery of a debt notwithstanding that other reliefs are prayed for in such suit and a decree shall be deemed to be a decree for payment of money notwithstanding that other reliefs are granted in such decree."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is only to avoid all these difficulties I have suggested that the words 'for realization of debt' be substituted for the words 'for payment of money'."

MR. SPEAKER :—" As I have already said, let the Hon. the Minister for Finance move it as an amendment from the Treasury Bench and let the hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar withdraw his amendment."

22nd February 1955]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I beg to move that—

'In line 3, sub-clause (1), for the words "for payment of money", the following words be substituted "for realization of debt".'

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

'In line 3, sub-clause (1), for the words "for payment of money" the following words be substituted "for realization of debt".'

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I request the Hon. the Finance Minister to explain whether this will not further restrict the rights given under this clause. Suppose there is a suit for arrears of rent and also for possession or mesne profits. As it is, it entitles the decree-holder only to get possession of the property. The debtor will get a stay order and relief in respect of the money part of the claim. If this amendment is accepted even this also is taken out of the purview of the protection given, in respect of suits in which there are other reliefs prayed for because they are not suits for payment of debt. That is a point which has to be considered. Sir, in a suit for possession where there is also a claim for money, a decree-holder can proceed only for possession and he will not get protection in respect of money claim. If the hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar's amendment is accepted, he will get protection even in respect of money claims because that is not a suit in respect of debt." 10-20 a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவில் குத்தகை பாக்கிக்காக உடனே நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. கடனை வசூலிப்பதற்கு நாலு மாதத் தவணை இருக்கிறது. இந்த நாலு மாதங்களில் பாக்கியை வசூல் செய்யாமல் இருக்கிறது. இந்த வெளியேற்ற முடியாது. முன்பு இருந்த சட்டத்தில் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முடியாது. அதனால் இப்பொழுது நாலு இதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதனால் இப்பொழுது நாலு மாதத்திற்காவது விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை ஆலோசிக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஏற்படக்கூடிய குள் வெளியேற்றக்கூடிய ஆபத்து இதில் இருப்பதால் இதை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" When we say that no application for execution of a decree for realization of debt shall be made before the expiry of four months from the commencement of this Act, it will include execution, may be, by anything. No further change is necessary and it will include everything."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டம் விதி 11 பிரகாரம் குத்தகை பாக்கிக்காக நிலச்சுவாந்தார் குத்தகைக்காரரை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்று இருக்கிறது. குத்தகை பாக்கி என்று இருந்தால் ரேவின்யூ கோர்ட்டுதான் அவனை நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தலாம். பிறகு கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா வந்தது. 1953-ம் வருஷத்தில் முன் இருந்த பாக்கியை கடனாக கருதப்படுகிறது. அதற்கு முன் கொடுக்க வேண்டிய கடனுக்கு ஒத்திவைப்பு வந்தது. அவன் கொடுக்க

[Sri S. Ramalingam] [22nd February 1955]

வேண்டிய நெல்லுக்கு எலிக்ஷன் பெட்டிஷன் போட்டிருந்தால் அதை நிறுத்திவைக்கவேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிறது. போன வருஷம் வரையில் எலிக்ஷன் பெட்டிஷன் கொடுத்து அதை நிறுத்தி வைத்திருந்து இந்த வருஷம் அவனை வெளியேற்றுவதற்கு அனுமதி கொடுப்பது சரியல்ல. அதன் பிறகு பாக்கியிருந்தால் அவனை அப்புறப்படுத்தவேண்டியதுதான். இப்பொழுது நாலில் ஒரு பங்கை நாலு மாதங்களில் கொடுத்துவிடுகிறான். அம்மாதிரி கொடுக்கும்போது அவன் சட்டத்திலுள்ள இதர சலுகைகளையும் பெறுகிறான். அப்படி இருக்கும்போது 1951-52-ல் நெல் பாக்கி இருந்தால் அந்த பாக்கிக்கு இந்த வருஷம் அவனை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்துவது தப்பு. போன வருஷம் அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்று தடை செய்துவிட்டும் ஒரு வருஷம் சலுகை கொடுத்துவிட்டும் இப்போது நாலில் ஒரு பங்கு கொடுப்பதற்கு அவனை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துவது என்பது கூடாது. பாக்கிக்காக கோர்ட்டுக்கும் போகக்கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன். போன வருஷம் பாக்கி ஏற்பட்டால் அந்த பாக்கிக்காக அவனை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்த வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. பழைய பாக்கி இருந்தால் அதை ஒரு வருஷத்திற்கு வசூல் செய்யக்கூடாது என்று பழைய சட்டத்தில் இருக்கிறது. பழைய சட்டத்தில் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் சலுகையை இப்பொழுது எடுத்துவிடக்கூடாது. பழைய சட்டத்தில் என்ன சொல்லி இருக்கிறது என்றால்—

‘No suit for the recovery of a debt shall be instituted, no application for the execution of a decree for payment of money passed in a suit for the recovery of the debt shall be made, and no suit or application for the eviction of a tenant on the ground of non-payment of a debt shall be instituted or made, against any agriculturist in any civil or revenue court before the expiry of a year from the date of commencement of this Act.’

ஏற்கெனவே இருந்த கடனை ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்தி வைக்க அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகை பாக்கியையும் ஒத்தி வைக்க அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு வருஷத்தில் எந்த நடவடிக்கையையும் அவன்பேரில் எடுக்கக்கூடாது. அவனை நிலத்தை விட்டும் அப்புறப்படுத்தக்கூடாது. அப்படி அந்தச் சட்டத்தில் போட்டிருக்கிறது. நாலில் ஒரு பங்கை இப்பொழுது கொடுக்கச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி நாலில் ஒரு பங்கை கொடுத்துவிட்டும் அவனை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றலாம் என்று சட்டத்தில் அனுமதி கொடுத்தால் அது ரொம்பவும் அக்கிரமமான செய்கை. நாலில் ஒரு பங்கை கொடுத்த பிறகு அவனை நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தக்கூடாது. பெட்டிஷன்கள் போட டாலும் அதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is some misconception in the minds of some hon. Members. Under clause 4 we are giving the right for payment of debts according to a certain mode, namely, that an agriculturist is entitled, after a period of four months, to pay one-eighth of the principal outstanding plus interest or one-fourth of the total amount outstanding whichever is less and the balance in three equal yearly instalments. So, whether there is a decree for immediate payment or not, he becomes entitled to the mode of payment prescribed in clause 4. Therefore no question of non-payment of rent arises. If only he defaults in making payments as prescribed in this clause 4 he will be liable to eviction. We have made a specific provision in this clause regarding the mode of payment of debt and I am quite satisfied in view of what we have provided that there is no question of his being evicted if he follows the prescribed mode of payment. Of course, if he does not pay the amount as laid down in that clause, then that is a different matter and he is liable for eviction. I have

22nd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

already stated that debt will include rent also. As regards the other difficulties pointed out, where the properties are being brought to sale by a person in respect of a debt which is excluded from the operation of this Act or even in respect of a debt later on included for failure of payment of instalments as provided for in clause 4, in all these matters I know difficulties are created and these difficulties can be removed by having recourse to insolvency action. In all these matters where we interfere with the existing contracts and with the existing procedure, difficulties will arise and we have to face them and we cannot have anything like 100 per cent satisfaction in any provision we make to meet these difficulties. These difficulties have to be faced in view of the change of procedure and change of law contemplated in this Bill.

“Under section 48 of the Civil Procedure Code, no execution proceeding can be filed after a period of 12 years if the money has not been realized. For the last three or four years several execution petitions have been kept pending and in these cases also execution petitions expiring after the period of 12 years will be kept pending and they can be executed. Therefore, there is absolutely no difficulty in getting over section 48. So, further extension of the limitation period need not be made to cover cases arising out of this section 48. In fact, we have got execution petitions pending for the last four years and all these difficulties pointed out by Members can be met.”

MR. SPEAKER :—“ I have already allowed 1½ hours for this clause. I wish to know whether hon. Members want further 10-30 p.m. time.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, the Hon. Finance Minister said that in the matter of pending execution petitions, there cannot be any difficulty. But supposing an execution petition is pending and it is going to be executed only after March—there are cases of that kind—really I have such a case—what happens in such a case? ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, in such cases, they can file the execution petition immediately and four months later it can be executed. This is provided for by clause 8. So as far as this difficulty is concerned, one can file execution petitions and keep them pending.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, that could only be where the execution petition was not closed and there was a pending petition. We cannot re-open a petition after the limitation and so this is a revival of the previous execution petition. That is not permissible.”

MR. SPEAKER :—“ I have allowed enough time for this clause. I shall now put the amendments to vote. The Government amendment reads as follows :—

For the words “ payment of money ” substitute the words “ realization of debt ”.

[Mr. Speaker] [22nd February 1955]

Then, if the amendment is accepted, the clause will read :

* No suit for recovery of a debt shall be instituted and no application for execution of a decree for realization of debt shall be made, etc."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Then, Sir, in Explanation II, a consequential amendment is necessary, where the words 'a decree for payment of money' occurs. The later portion of the explanation may be deleted because we are concerned not with a decree for payment of money."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, another point with regard to the Government amendment. If it is in this way, it will be acceptable, that is, 'No application for realization of the debt decreed in a suit'."

MR. SPEAKER :—" We are making laws and let us not hurry up all these things. Let the Government consult their legal advisers. We may perhaps adjourn now."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 13 நாட்களுக்குள் மிக மிக அவசரமாக ஒரு சட்டத்தைத் தயாரித்து அதைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றவிடவேண்டுமென்பதின் விளைவே இத்தொடர். எவ்வளவு துறைமசாலிகள் இருந்தபொழுதிலும்கூட இவ்வளவு கால தாமதம் ஆகிய தீரும்."

* SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—" Sir, this being a very important legislation, may I suggest that the Advocate-General be requested to be present here? "

MR. SPEAKER :—" Now? "

* SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—" No, Sir. You suggested that we may adjourn now. In that case the Advocate-General may also be present here to-morrow."

* SRI C. H. KANARAN :—" அன்றைக்கு நாங்கள் கொண்டுவந்த வேஸ்ட் லாண்டு பில்லிலேயுள்ள 'லீகல் ப்ளாஸ்'-ஐ எல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்காட்டி கிண்டல் செய்தார்கள். இன்றைக்கு இந்த பில்லிலே எவ்வளவு 'லீகல் ப்ளாஸ்' இருக்கின்றன பாருங்கள்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Just I want to reply to the hon. Member Sri Balakrishnan. The hon. Member complained that no reply was given regarding his amendment. He wants to include after the words 'payment of money' the words 'or no application for adjudication as insolvents'. Sir, the idea is not to provide for extreme cases like insolvency. That is why we have not provided for that."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the consequential amendment to Explanation II will be 'instead of decree for payment of money', insert the words 'decree for payment of debt'. That will include the rent court decrees in kind also and that will solve some of the difficulties."

22nd February 1955]

MR. SPEAKER :—" I think it is clear now. I shall put the Government amendment to vote. The question is—

'That in clause 3, sub-clause (1), in line 3, instead of the words "for payment of money", substitute the words "for realization of debts".'

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—" Then there is another amendment of Government to Explanation II. It reads as follows :—

'In line 5, instead of the words "for payment of money", substitute the words "for payment of debt".'

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" It means that it becomes a decree for a debt. Then, the other portion also cannot be executed. That portion relating to possession of property cannot be executed and if it is a decree for debt, we cannot execute it. That will take away the effect of the previous amendment."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Explanation reads: 'For the purposes of this Act, a suit in which a decree for a sum of money is prayed for shall be deemed to be a suit for the recovery of a debt notwithstanding that other reliefs are prayed for in such suit . . . etc.' As far as possession is concerned, it comes under the proviso to this Explanation. Therefore, the difficulty of the hon. Member does not arise."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the scope of the proviso was enlarged by accepting the amendment of the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar, namely, 'decree for payment of debt'. That excludes mesne profits. All decrees for possession are excluded by making 'the decrees for debt' come under Explanation II. So, the first amendment enlarges the scope of the proviso. Here by the amendment to Explanation II, though it cannot be a decree obtained on the basis of debt, nevertheless, further reliefs granted will not be executable."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, may I suggest that this clause be left over so that Government may examine it further."

MR. SPEAKER :—" Government may consult the Law Department. Let this clause (clause 3) be passer over."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have no objection."

Clause 3 was passed over.

[22nd February 1955]

Clause 4.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move my amendment, namely—

'For sub-clause (1), excluding Explanation, substitute the following :—

" Payment of debt in instalments :—(1) Notwithstanding any law, custom, contract or decree of court to the contrary an agriculturist shall be entitled to pay any debt in six equal annual instalments commencing from 1st January 1956." "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

10-40
p.m.

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

'For sub-clause (1), substitute the following :—

" (1) Notwithstanding any law, custom, contract or decree of Court to the contrary, an agriculturist shall be entitled to pay within four months of the commencement of this Act the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act or one-sixth of the total amount outstanding, whichever is less and the balance of the debt in five equal annual instalments on or before the 1st July of every year with the interest due on such instalment up to that date." "

SRI N. RATHINA GOUNDER :—" I second the amendment."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" I move—

'For sub-clause (1), substitute the following :—

" (1) Notwithstanding any law, custom, contract or decree of Court to the contrary, an agriculturist shall be entitled to pay within ten months of the commencement of this Act the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act and the principal in six equal instalments on or before the 31st December of every year, the first instalment to be paid on or before 31st December 1955." "

SRI M. PALANIYANDI :—" I second the amendment."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move—

'In sub-clause (1), for the words " within four months of the commencement of this Act the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act and one-eighth of the principal outstanding or one-fourth of the total amount outstanding, whichever is less and the balance of the debt in three equal annual instalments " substitute the words " within one year from the commencement of this Act the one-fifth of the interest due

22nd February 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

by him up to the commencement of this Act and one-fifth of the principal outstanding or one-sixth of the total amount outstanding whichever is less and the balance of the debt in five equal instalments " "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I move—

'In sub-clause (1), line 3, after " entitled to pay ", insert " either in kind or cash at the option of the debtor whose debt accrued from arrears of rent payable in kind " "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

'In sub-clause (1), line 3, for " four ", substitute " twelve " "

MR. SPEAKER :—" Sri K. P. Gopalan, Sri K. C. Gopalan Unni and Sri P. K. Gopal Krishnan cannot move their amendment, because it is the same as the amendment moved by Sri S. Ramalingam."

The amendment was seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move—

'In sub-clause (1), line 3, for " four " substitute " ten " "

MR. SPEAKER :—" Sri T. C. Narayanan Nambiar cannot move his amendment, as it is the same as the one moved by Sri M. Kalyanasundaram."

SRI R. KRISHNAN :—" I move—

'For the words " within four months from the commencement of this Act ", substitute the words, figures and letters " before 31st December 1955 " "

SRI K. V. RAMASWAMI :—" I second the amendments."

MR. SPEAKER :—" Sri M. Dharmalingam is not present and his amendment is deemed to have been withdrawn."

SRI K. P. GOPALAN :—" I move—

'In sub-clause (1), line 4, after " Act ", insert " half of " "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

SRI B. K. NALLASWAMI :—" I move—

'In sub-clause (1), for the words " the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act and one-eighth of the principal outstanding or one-fourth of the total amount outstanding, whichever is less " substitute

[Sri B. K. Nallaswami] [22nd February 1955]

the words "one-fourth to one-seventh of the total amount outstanding, which shall be decided by the Court according to the paying capacity of the debtor".

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—" I second the amendment."

SRI B. K. NALLASWAMI :—" Sir, I beg to move the following amendment :—

"In sub-clause (1), line 7, after the word "three", insert the words "to six", and add at the end the words "as the Court may decide according to the paying capacity of the debtor"."

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN :—" I move—

"Omit the words "the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act and one-eighth of the principal outstanding or" and the words "which-ever is less"."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I second the amendment."

SRI K. P. GOPALAN :—" I move—

"In sub-clause (1), line 6, for "one-fourth", substitute "one-twelfth"."

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Sri M. Dharmalingam is not present and his amendment is deemed to have been withdrawn."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

"In sub-clause (1), line 6, for "one-fourth", substitute "one-sixth"."

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

"In sub-clause (1), line 7, for "three" substitute "six"."

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

"Number the existing Explanation under sub-clause (1) as Explanation I and insert the following as Explanation II :—

"Explanation II.—In case the debt is due to arrears of rent in any land, it may be repaid either in cash or in kind as desired by the debtor.""

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

22nd February 1955]

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I move—

"Number the existing Explanation under sub-clause (1) as Explanation I and insert the following as Explanation II :—

"Explanation II.—In the case of debts by way of arrears of rent, the debt shall be deemed to be either the quantity of the produce or the money value of the produce which is in arrears, and the agriculturist shall have the option to pay the debt in kind or cash.""

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" I second the amendment."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move—

"Add at the end of sub-clause (1), the following proviso :—

"Provided that the debt of the agriculturist who pays a land tax of Rs. 15 and less will be cancelled if he has borrowed money either from a money lender or from a person who owns a property more than Rs. 20,000 and if the sum is borrowed from a person who owns a property less than Rs. 20,000, the Government will repay it in instalments :

Provided further that the debt of the agriculturists who pays land tax more than Rs. 15 but less than Rs. 150 shall be allowed to count towards the principal any sum paid as interest already.""

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move—

"Number the existing sub-clause (1) as (1) (a) and insert the following :—

"(b) Any agriculturist who is unable to pay any of his instalments on account of failure of crops shall be permitted to pay the same along with the next instalment.""

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move—

"Add at the end of sub-clause (1) the following :—

"The provisions of this sub-section for purposes of execution shall be deemed to be a subsequent order of Court referred to in clause (b) of section 48 of Civil Procedure Code.""

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second the amendment."

SRI B. K. NALLASWAMI :—" I move—

"After sub-clause (1), insert the following sub-clauses :—

"Where the debtor disputes the amount of principal, the Court may refer the matter to a tribunal of villagers of

[Sri B. K. Nallaswami] [22nd February 1955]

the debtor who will enquire into the issue before an assemblage of that village folks and give their judgment which will be taken by the Court as the principal."

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH:—"I second the amendment."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"I move—
In sub-clause (2), after the words "where in any" in the beginning of the sub-clause, insert the word "pending."

"Sir, I move also—

In sub-clause (3), for the expression "in sub-section (2)", substitute the expression "in sub-section (1) or sub-section (2) as the case may be."

The amendment was seconded.

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"I move—
In sub-clause (2), line 6, omit the words "inclusive of the costs of the suits as may be ordered by the Court", and add at the end the words "and the costs of the suit to be borne by the parties themselves."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—"I second the amendment."

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"I move—
In sub-clause (2), line 7, for the word "three", substitute the word "eight."

SRI C. H. KANARAN:—"I second the amendment."

MR. SPEAKER:—"Sri V. Balakrishnan will move his amendment."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"I have been summarily dismissed by the Hon. Minister. Therefore I do not propose to move the amendment."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I move—
In sub-clause (2), line 7, for "three", substitute "five."

SRI K. P. GOPALAN:—"I second the amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"I move—
In sub-clause (2), line 7, for "three", substitute "five."

SRI S. RAMALINGAM:—"I second the amendment."

22nd February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP:—"I move—

In sub-clause (2), after the proviso, insert the following

Explanation:—

"Explanation.—The order of the Court making the decree amount payable in instalments under the above sub-section shall be construed as an amendment of the decree."

SRI S. RAMALINGAM:—"I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM:—"I move the following amendment which stands in my name:—

In sub-clause (2), proviso, add at the end the words "and from passing an order, on an application made by the debtor upon consideration of all the circumstances of the case."

SRI K. P. GOPALAN:—"I second the amendment, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I move the following amendment which stands in my name:—

In sub-clause (2), after the existing proviso, insert the following:—

"Provided further that the Court shall not pass a decree or make an order in an application for execution of a decree wherein the debt is an accrued amount of arrears of rent due by a tenant to a landlord prior to 1st October 1953."

SRI S. RAMALINGAM:—"I second the amendment, Sir."

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"Sir, I move the following amendment which stands in my name:—

After the existing proviso under sub-clause (2), insert the following further proviso:—

"Provided further that nothing contained in this or any other Act now in force in this State shall enable the Court to pass a decree or make an order in an application for the execution of the decree to attach, sell or in any way proceed against the landed properties or the dwelling house of the agriculturist for the realisation of the debt."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—"I second the amendment, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I move the following amendment which stands in my name:—

Add at the end of the clause the following proviso:—

"Provided that nothing in this section shall debar the decree-holder from filing an execution petition for purposes of rateable distribution."

The amendment was duly seconded.

[22nd February 1955]

SRI R. KRISHNAN :—" Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

'For the words, figures and letters " in three equal instalments on or before the 1st July ", substitute the words, figures and letters " in seven equal instalments on or before the 1st December ".'

'After sub-clause (3), insert the following sub-clause :—

" (4) All rents remaining due on the 31st October 1953 shall be considered to be wiped off if an amount equal to one year's rent is paid in cash or kind before the 31st December 1955."

SRI E. T. KUNHAN :—" I second the amendments, Sir."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'After sub-clause (3), insert the following sub-clause :—

" (4) Notwithstanding anything to the contrary in this or any other Act, all arrears of rent due will be considered to have been fully paid if an amount equal to two years' rent or the actual arrears, whichever is less, is paid before 31st December 1955."

SRI C. H. KANARAN :—" I second the amendment, Sir,"

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'After sub-clause (3), insert the following sub-clause :—

" (4) Notwithstanding anything contained in this or any other Act for the time being in force the debts by way of arrears of rent shall be deemed to be fully paid if arrears of rent for two years or the actual arrears whichever is less is paid in the manner provided in this section."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'After sub-clause (3), insert the following as sub-clause (4) :—

" (4) If an agriculturist makes default in payment of any one of the instalments payable by him under this section, the Court may grant further time for payment of such instalment and in any event can execute the decree or order only in respect of such instalment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

22nd February 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'Add at the end of clause 4 the following :—

" Provided that if any agriculturist has paid an amount either by way of interest or by way of repayment of the principal amount, a sum equivalent to the extent of double the principal he is deemed to have been released from any obligations under the concerned transaction or contract."

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'In sub-clause (1), for the figure, letters and word " 1st July ", substitute the figure, letters and word " 1st October ".'

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—" I second the amendment, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'In sub-clause (1) after " three equal annual instalments ", insert " each of which shall be limited to three-fourths of his annual income ".'

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'Omit the Explanation under sub-clause (1).'

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I second the amendment, Sir."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I beg to move the following amendments :—

'In sub-clause (1), line 6, for " one-fourth ", substitute " one-sixth ".'

'In sub-clause (1), line 7, for " three ", substitute " five ".'

The amendments were duly seconded.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I beg to move the following amendments :—

'In sub-clause (1), line 7, for " three ", substitute " six ".'

'In sub-clause (1), for " 1st July ", substitute " 1st December ".'

The amendments were duly seconded.

[22nd February 1955]

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"Sir, I beg to move the following amendments:—

'In sub-clause (1), line 7, for the word "three", substitute the word "eight".'

'In sub-clause (1), line 8, for the figure, letters and word "1st July", substitute the figure, letters and word "1st March".'

MR. SPEAKER:—"Clause 4 and the amendments thereto will be taken up for consideration to-morrow.

"The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

22nd February 1955]

APPENDIX.

(Vide item IV on page 230 supra.)

REPORT OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE
MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (REPAY-
MENT OF DEBTS) BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 2 OF
1955).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary on the 9th February 1955.

3. The Joint Select Committee was appointed by resolutions of the Assembly, dated the 14th February 1955 and of the Council, dated the 15th February 1955.

4. The Joint Select Committee met in the Committee Room in the old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, on the 18th and 19th February 1955.

5. The Committee has subjected the provisions of the Bill to a careful scrutiny and as a result thereof has made the following changes in it:—

Clause 2.

Sub-clause (a).—In this sub-clause, agriculturist is defined as "a person who has an interest in any agricultural or horticultural land, etc.". This will include a simple mortgagee creditor who in the opinion of the Committee should not be entitled to the benefit of this measure. The Committee has therefore excluded him by a suitable amendment to this sub-clause.

Items (i) to (iv).—In these items the test of the various grounds of exclusion mentioned in them is fixed with reference to the year 1950-51. The Committee considers that the year should be a more proximate one and has fixed as 1952-53 instead of 1950-51.

Item (iii).—In this item, assessment to property or house tax exceeding fifty rupees per half-year in a municipality or local body is mentioned as a ground of exclusion. The Committee thinks it would be more convenient to refer to the amount of rental value of the property than to the amount of the tax assessed on it and has fixed the rental value of the property as Rs. 600 per year. The Committee has also decided that in computing this amount any building in which the debtor lives should be excluded and it has inserted necessary words to this effect.

[22nd February 1955]

Sub-clause (b).—Item (vi) of this sub-clause seeks to exclude from the Bill small creditors owning property not exceeding Rs. 5,000 including the principal amount of any debt or debts coming under the purview of the Bill. As this provision will lead to the raising of irrelevant issues about the extent of properties possessed by a creditor, it has been omitted altogether.

The Committee considers that as Chit Fund organizations depend for their success on the regular payment of subscriptions by the subscribers thereto and as they form an important feature of credit economy in this State, they should be exempted from the scope of this Bill. It has therefore inserted the following as a new item in the place of item (vi) omitted:—

“(vi) any liability incurred or arising under any Chit Fund Scheme.”

Clause 3.

The Committee thinks that money claims made in partition suits and suits for possession of lands in which a claim for mesne profits is also made should not come within the purview of this measure and have excluded them from this clause. In fact claims for mesne profits had been excluded from Act V of 1954 and the Committee has made a similar provision in this Bill.

As introduced, this clause provided for two conditions for the institution of suits and execution applications for the recovery of debts, viz., (1) expiry of three months from the date of the commencement of this Act, and (2) a written demand. The Committee thinks that an extended period of four months without any obligation to make a written demand would be more satisfactory and easier to work and has amended the clause accordingly. It has also made necessary consequential changes in the other clauses of the Bill.

Clause 4.

In this clause, the Committee has considered it necessary to explain what shall be deemed to be the principal amount in respect of decree debts. The Committee considers that the debtor may be permitted to pay as first instalment either interest due by him plus one-eighth of the principal amount outstanding or one-fourth of the total amount outstanding whichever is less, instead of as in the Bill only the former and has amended the Bill accordingly.

Clause 10.

The Select Committee thinks that the rules made under this measure should be laid on the table of both Houses of the Legislature and should be liable to be repealed or modified by the Legislature during the session in which they are so laid. It has made necessary amendments in the Bill in this behalf.

6. A copy of the Bill embodying the amendments specifically referred to above and other amendments made by the Committee is annexed to this report.

[22nd February 1955]

7. The Committee considers that the amendments made by it are not so important as to require a republication of the Bill. The Bill will not therefore be republished.

8. Dissenting minutes given by some members are annexed.

M. A. MANICKAVELU,
Chairman.

GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, MADRAS,
19th February 1955.

ANNEXURE.

[Note.—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

L.A. BILL No. 2 OF 1955.

A Bill to give relief to indebted agriculturists in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to enable the indebted agriculturists to repay their debts in easy instalments;

BE it enacted in the Sixth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act, 1955.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall be deemed to have come into force on the 1st March 1955.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) ‘agriculturist’ means a person who has an interest other than interest as a simple mortgagee in any agricultural or horticultural land not being a land appurtenant to a residential building, but shall not include—

(i) any person liable to pay land revenue (which shall be deemed to include peshkush and quit rent) exceeding one hundred and fifty rupees per annum in any year after 1952-53.

(ii) any person assessed to profession tax on income derived from a profession other than agriculture under any law governing municipal or local bodies in India on a half-yearly income of more than nine hundred rupees in any half-year after 1952-53;

[22nd February 1955]

principal outstanding or one-fourth of the total amount outstanding, whichever is less and the balance of the debt in three equal annual instalments on or before the 1st July of every year with the interest due on such instalment up to that date.

Explanation.—In the case of a decree, the amount decreed shall be deemed to be the principal.

(2) Where in any suit for the recovery of a debt or application for execution of a decree for payment of money the debtor claims to be an agriculturist entitled to pay the debt in instalments, the Court shall, if the debtor is an agriculturist, pass a decree or make an order for payment of the amount found due from the agriculturist inclusive of the costs of the suit as may be ordered by the Court in three equal annual instalments:

Provided that nothing contained in this Act shall bar the Court from passing a decree or making an order in an application for execution of the decree under such terms and conditions as may be more favourable to the debtor than those provided for in this sub-section either of its own motion upon a consideration of all the circumstances of the case or upon an agreement between the parties.

(3) Where in any suit to recover a debt or in any application for the execution of a decree for payment of money the debt is payable by an agriculturist jointly or jointly and severally with a non-agriculturist, the Court shall pass a decree or make an order for the payment of the debt found due from the agriculturist as provided in sub-section (2) as against the agriculturist and make such provision in the decree or order against the non-agriculturist as the circumstances of the case may warrant.

5. Deposit of debt into Court.—(1) An agriculturist may deposit any of the instalments as provided in section 4 into the Court having jurisdiction to entertain a suit for recovery of the debt or into the Court which passed the decree, as the case may be, and apply to the Court to record part-satisfaction of the debt.

(2) Where any such application is made, the Court shall pass an order recording part-satisfaction of the debt if the amount deposited is the correct amount.

(3) The Court shall dismiss the application—

(a) if the applicant is not an agriculturist, or

(b) if the liability is not a debt, or

(c) if the amount deposited is insufficient and the applicant on being required by the Court to deposit the deficit amount within a time fixed by the Court, fails to do so.

(4) The procedure laid down in the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), for the trial of suits shall, as far as may be, apply to the applications under this section.

[22nd February 1955]

6. Appeals.—An appeal shall lie from an order passed by a Court under section 5, as if such an order relates to the execution, discharge or satisfaction of a decree within the meaning of section 47 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908).

7. Presumption as to transfer of immovable property of the debtor.—(1) Every transfer of immovable property made by a debtor entitled to the benefits of this Act after the 1st October 1953 and before the complete discharge of his debt, shall, in any suit or other proceeding with respect to such transfer, be presumed, until the contrary is proved, to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor.

(2) Where a debtor entitled to the benefits of this Act has allowed, in collusion with another, his immovable property to be sold after the 1st October 1953 through Court with a view to defeat or delay his creditors, the sale shall be voidable at the option of any creditor so defeated or delayed.

8. Exclusion of time for limitation.—In computing the period of limitation for a suit for recovery of a debt or an application for the execution of a decree for payment of money, the time during which the institution of the suit or the making of the application was barred under section 3 shall be excluded.

9. Effect of payment or deposit under section 4 or section 5.—Where a debt is payable by an agriculturist either by himself or jointly or jointly and severally with a non-agriculturist and where the agriculturist makes payment or deposits amount towards that debt as provided for in section 4 or section 5, a fresh period of limitation shall be computed from the time when the payment or deposit was made both against the agriculturist and non-agriculturist.

10. Power to make rules.—(1) The State Government may make rules for carrying out the purposes of this Act.

(2) The rules so made shall be placed on the table of each House of the Legislature as soon as they are published and shall be subject to such modification whether by way of repeal or amendment as the Legislature may make during the session in which they are so laid.

R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the State Legislature.

GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, MADRAS,
19th February 1955.

[22nd February 1955]

PROCEEDINGS OF THE JOINT SELECT COMMITTEE
ON THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS
(REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1955.

(As approved by the Chairman.)

Friday, the 18th February 1955.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955, met in the Committee Room in the old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, Madras, at 2-30 p.m. on Friday, the 18th February 1955. The following members were present :—

- 1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU.
- 2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
- 3 Sri K. RAJARAM.
- 4 Sri M. MUNI REDDI.
- 5 Sri N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU.
- 6 Sri A. APPU.
- 7 Sri V. R. NAGARAJAN.
- 8 Sri V. C. CHINNASWAMY.
- 9 Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR.
- 10 Sri C. KANDASWAMY.
- 11 Sri K. M. SEETHI SAHIB.
- 12 Sri M. P. SUBRAMANIAM.
- 13 Sri P. KANDASWAMY GOUNDER.
- 14 Sri M. MANICKASUNDARAM.
- 15 DR. K. B. MENON.
- 16 The Hon. Sri. M. BHAKTAVATSALAM.
- 17 Sri P. P. UMMER KOYA.
- 18 Srimathi JOTHI VENKATACHELLUM.
- 19 Sri S. P. SIVASUBRAMANIA NADAR.
- 20 Sri T. PURUSHOTHAMA MUDALIAR.
- 21 Sri A. GAJAPATHI NAYAGAR.
- 22 Sri K. BALASUBRAMANIA IYER.
- 23 Sri V. V. RAMASWAMY.

The Secretary to the State Legislature and the Secretary to Government, Law Department, were also present.

The Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker, Minister-in-charge of Revenue was elected as the Chairman of the Joint Select Committee.

The Secretary to the State Legislature brought to the notice of the Committee that letters had been received from certain persons offering to give oral evidence in respect of the Bill. It was resolved that no oral evidence be taken.

22nd February 1955]

Sri T. C. Narayanan Nambiar proposed that the consideration of the Bill be postponed to enable public opinion to express itself on its provisions and that in the meantime the Moratorium Act (Act V of 1954) be extended for two months. This was negatived, only five members voting for it.

The Committee then resolved to take up the consideration of the clauses of the Bill.

Clause 2.

Sub-clause (a).—Sri K. Balasubramania Iyer pointed that the word "agriculturist" as defined would include a simple mortgagee and that he should be excluded. It was resolved that the words "other than interest as a simple mortgagee" be inserted after the word "interest".

Item (i) of sub-clause (a).—Sri M. Manickasundaram proposed that the words "one hundred and fifty rupees" should be replaced by the words "two hundred and fifty rupees". This was negatived, only three members voting for the motion.

Items (i), (ii), (iii) and (iv) of sub-clause (a).—For the figures "1950-51", it was resolved to substitute the figures "1952-53".

Item (iii) of sub-clause (a).—It was resolved that exemption should be made in favour of buildings in which a person resides. It was also resolved that the criterion should not be the payment of house tax exceeding fifty rupees for any half-year but the annual rental value of the property which should not exceed Rs. 600 per annum. The following item was therefore substituted for item (iii) :—

"Any person assessed to property or house-tax on an annual rental value exceeding rupees six hundred for any half-year after the year 1952-53 in respect of buildings (other than a building in which he lives) or lands other than agricultural lands under any law governing municipal or local bodies in India."

Sub-clause (a) as amended was approved.

Sub-clause (b).—In this clause, item (vi) was omitted by a majority, two voting against it.

Sri S. P. Sivasubramania Nadar suggested that exemption should be made in respect of purchase money payable in respect of lands sold by a person who has parted with possession of the property. The suggestion was negatived.

Sri V. R. Nagarajan wanted to insert as item (vii) the following item: "Any liability incurred or arising under any Chit Fund Scheme conducted by Chit Funds registered under the Indian

[22nd February 1955]

Companies Act." This was agreed to with the omission of the words "conducted by Chit Funds registered under the Indian Companies Act".

Sub-clause (b) was approved.

Clause 3.

There was some discussion over the word "or" in line 5 whether it should be substituted by the word "and". This was left over.

A question was raised whether the notice required under sub-clause (1) could be given even on the last day of the period of three months referred to in it or whether there should be any particular period of notice. Mr. T. C. Narayanan Nambiar moved that for the words "three months" the words "one year" or in the alternative the words "after December 1955" be substituted.

Sri C. Kandaswami moved that for the words "three months, etc.", the words "the 1st March 1956" be substituted. Both these proposals were negatived.

Finally after discussion, it was resolved that for the words "three months" the words "four months" be substituted and that all references to demand in writing by registered post be omitted.

Sri Mounaguruswami Naidu pointed out that a provision should be made for claims for money under partition suits and for mesne profits in respect of suits for possession of land, and that a provision like the proviso to section 3 of the Moratorium Act should be made. The Hon. the Minister for Finance suggested that this will be considered and, if necessary, a suitable provision will be brought up later on.

Sri Nagarajan raised the question that a special provision should be made for the revival of cases stayed under the previous Act. It was resolved that no provision was necessary.

Clause 4.

Sri V. R. Nagarajan moved that after the words "one-eighth of the principal outstanding", the words "or the decreed amount" be inserted. After discussion, it was resolved that a provision should be made to the effect that in the case of a decree debt the principal should mean the amount decreed with costs and would not include the interest payable after the date of the decree.

Sri T. C. Narayanan Nambiar moved that for the expression "three equal instalments", the expression "eight equal instalments" be substituted. And, he also suggested that the debtor might be allowed to pay the instalments in kind. These were not accepted.

[22nd February 1955]

Sri Mounaguruswami Naidu pointed out that some provision should be made for cases where honest debtors have been made to wait under the Bill while a creditor favoured by the debtor brings up the property to sale in execution of the amount due to him. The Hon. the Minister for Finance suggested that this will be considered and that, if necessary, a suitable provision will be made.

Sri M. P. Subramaniam suggested that the clause be so amended that only the interest due be made payable at first and that the principal amount should be payable in eight or ten annual instalments. Sri T. C. Narayanan Nambiar also supported this view. This was under discussion when the Select Committee adjourned to 2 p.m. the next day.

Saturday, the 19th February 1955.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955, met in the Committee Room in the old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, Madras, at 2 p.m. on Saturday, the 19th February 1955. All the members except Sri K. Ishwara were present.

The Secretary to the State Legislature and the Secretary to Government, Law Department, were also present.

The Committee took up clause 10 first and decided that the rules made under that clause should be laid on the table of both Houses. They may be liable to such modifications either by way of repeal or amendment as the Legislature might make during the session in which they were so laid. Sub-clause (ii) was accordingly added to clause 10.

Discussion on clause 4 was then resumed. The Committee decided that no provision need be made for the stay of sale of the debtor's property for one creditor's debt while the debts or instalment of debts of other creditors had been stayed by the operation of clause 4.

After discussion, the Committee resolved that the first instalment of debt payable by the creditor might be *either* the interest due on it by him and one-eighth of the principal amount outstanding *or* one-fourth of the total amount outstanding whichever was less. Necessary words were added to achieve this object.

Sri M. P. Subramaniam pressed that the amount should be payable in five instalments instead of three and this was negatived by a majority.

A question was raised whether when one of the instalments was not paid, the whole of the debt would become payable. The Finance Minister pointed out that the failure to pay any one instalment would not have the effect of making the whole amount payable on such default.

Clauses 5 to 9 were all passed.

[22nd February 1955]

The Committee authorized the Chairman to sign the Report. It also decided that dissenting minutes, if any, should be sent so as to be received in the Assembly Office before 4 p.m. on Sunday, the 20th February 1955.

The Committee thought that the amendments made by it were not so important as to necessitate the republication of the Bill. The Committee then dispersed.

R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the State Legislature.

GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, MADRAS,
19th February 1955.

THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1955.

Report of the Joint Select Committee.

MINUTES OF DISSENT.

I

The calamitous consequences of the Moratorium Act have been to some extent minimised by the present Bill. But still there are some difficulties for which provision has to be made in the Bill.

Owing to the present definition of agriculturists, there may be claims, which can now be enforced in a court of law and which are not governed by the present Bill. There may be some claims, which may in the usual course be barred during the period covered by the Moratorium Ordinance and the Moratorium Act. Such claims have to be immediately enforced on the 1st March 1955, on which date the Act will come into force. There will be hardly time for the creditors to prepare plaint and pay court-fee and take other legal steps for filing suits into court.

Clause 8 excludes in the time for computing the period of limitation for a suit or the making of an application for the execution of the decree, the time during which the institution of the suit or the making of the application was barred under section 3. Similarly a provision may be made for exclusion of the time till 1st April 1955, for claims which would have been barred during the period of the application of the Moratorium Ordinance and the Moratorium Act.

So far as debts which are contracted by the agriculturists after the 1st October 1953 are concerned, the present Bill will not apply. If then, in the execution of any decree obtained in a suit on that debt the property of the agriculturist debtor is sold through the court, the Bill does not provide any remedy for creditors, whose debts are prior to 1st October 1953. They should be enabled to get rateable distribution of the assets realized by sale

[22nd February 1955]

through court, notwithstanding that they have not obtained the decrees, on account of the application of this Act to them. Hence I suggest that after clause 7, a new clause may be added as follows:—

“Where in execution of a decree against an agriculturist debtor his properties have been sold every other creditor of his shall on application within 30 days of the sale be entitled to rateable distribution of the amount realized by such sale less the costs of execution and expenses of the sale, in respect of the amount of debt remaining due to him whether it has matured into a decree or otherwise, notwithstanding any other law to the contrary.”

I feel that there should be also another provision in clause 5, providing that if the applicant fails to pay any one instalment as directed, the creditor shall be at liberty to take immediate steps to recover the entire balance of the debt due, irrespective of the future instalments noted in the order. This, I think, is necessary, as otherwise, debtors who make default in payment will cause great hardship to the creditor by preventing him from getting the fruits of his decree for the whole period of three years and there will be no remedy for the creditor. A debtor who has paid one-eighth of the debt can keep at bay the creditor for the full period of three years in defaulting to pay subsequent instalments.

MADRAS,
20th February 1955.

K. BALASUBRAMANIA AYYAR.

II

Though it is rightly said in the statement of objects and reasons of the proposed Bill that the Bill is intended to assist the poor agricultural debtors to liquidate their debts gradually, in our opinion the provisions of the Bill do not really carry out the avowed object. Because for any effective gradual liquidation of debts, the provisions of the Bill should be such as to enable the debtors to repay from the income they get from their lands, in small and easy instalments. This must be so especially in the present time when the agriculturists are facing steep fall in prices and uncertain market. The unfavourable situation a debtor is placed in, in a period of falling prices has not been well realized. The provision made in the Bill for payment of one-eighth of the principal and the interest or one-fourth of the total amount outstanding, within four months from the commencement of this Act and payment of the balance of debt in three equal annual instalments, would in our opinion force the debtors to enter into fresh debts on very harsh terms or sell his lands at a very cheap rate to a person who is reluctant to pay a reasonable price on account of the falling prices of agricultural commodities and the anticipated land reforms in the State. The Bill as it comes out

[22nd February 1955]

of the Select Committee will only lead to the complete ruination of many in the agricultural sector and we fear they are simply driven from the devil to the deep sea.

So we suggest the following :—

In section 2, sub-section (iii) the limit of annual rental value of houses should be raised from Rs. 600 to Rs. 1,200.

Section 4 (1) should be amended so that the agriculturists should be entitled to pay within four months of the commencement of this Act the interest due on any debt up to the commencement of this Act or one-sixth of the total amount outstanding on that date, whichever is less and the balance of debt in five equal annual instalments with the interest due on such instalment up to that date.

M. P. SUBRAMANIAM.
P. KANDASWAMY GOWNDAR.

MADRAS,
20th February 1955.

III

I wish to record the following views differing from the majority views of the Joint Select Committee :—

(1) In the definition of an agriculturist, the land revenue limit fixed in sub-clause (a) of clause 2 should be raised to Rs. 250. In the dry areas even though an agriculturist may be paying a land revenue above Rs. 150 has capacity to repay debts, is very limited in view of the steep fall in prices and uncertain monsoons, while the cost of cultivation continues to be the same. Therefore, I suggest that the limit may be raised to Rs. 250.

(2) An agriculturist otherwise coming within the scope of this Bill, is denied the benefit if he owns a house in a Municipal or Panchayat area and if the tax is above Rs. 50 for a half year. This is quite unreasonable, since even the possession of a house could reach this limit. Unless the agriculturists owning houses, which yield extra income, this provision would mean a great hardship. I, therefore, propose that the limit of house tax be raised to Rs. 100 instead of Rs. 50.

(3) Regarding instalments for repayment of debts, the Bill proposes complicated method of fixing instalments. Each instalment becomes very high defeating the very purpose of the Bill for which this Bill is brought. If repayment formula is to be fixed with a view to giving relief to the agriculturists, then I suggest that the interest and principal as on date should be divided into six equal annual instalments. The first instalment to be paid within four months of this Bill becoming of an Act. The subsequent five instalments should bear interest for corresponding period on the balance of the principal above.

M. MANICKASUNDARAM.

MADRAS,
20th February 1955.

[22nd February 1955]

IV

The deliberations of the Select Committee have shown to us that the Government does not at all realize the acuteness of the problem of the peasantry which affects the entire economy of the State. The very provisions of the Bill and the attitude of the Government side in refusing to make any changes in the Bill at the Select Committee shows that they are not particular to find a feasible and practicable solution to the rural indebtedness of the peasantry. It is a well known fact that during war time the price of agricultural commodities rose up to the maximum level. In spite of this fact the burden of debt of the poor peasants and agricultural labourers has risen even in that period according to the facts furnished by no less a person than Dr. B. V. N. Naidu. This only shows the parasitic nature of the debt load and the incapacity to repay by the peasantry. Now the position is changing from bad to worse. Prices of agricultural commodities have already fallen steeply by 50 to 75 per cent. Calculating at the existing price level, a peasant who owes a debt of Rs. 100 during war time, now is at a loss to pay the same amount by selling two to three times the quantity of his products than at war time. There is also another factor which nobody can deny. After Agriculturists Relief Act of 1939, money-lenders as a class with few individual exceptions has been running the business in a very dishonest way. Most of the pro-notes and other documents relating to debt are in one way or other bogus and fraud. This is general in the case of poor illiterate peasants of the country side. The money-lenders and usurers through these documents manipulate in such a way that the actual rate of interest they exact is even up to 50 per cent. Some money-lenders even go to the extent of getting the sale deed of his landed property on the oral understanding that when the peasant repay his debt with abnormal illegal interest the land will be returned. Then again a major portion of the debt of the toiling peasantry is because of the merciless rack-renting of the landlords. Here it is necessary to quote few among many instances to show how the debt has been accumulated to large proportions due to rack-renting. In the Rent Courts constituted under the Malabar Tenancy Act the following decrees have been made by the Court :—

In Tellicherry Court the janmi claimed for 45 paras of paddy as per his contract and the decree was for 15 paras only. In the same Court another janmi claimed for Rs. 45 and one bottle of ghee but the decree was given for 15 coconuts alone.

In Hosdrug Rent Court though the janmi claimed for 120 paras of paddy as rent based on the registered contract, the Court actually ordered only 60 paras to be paid.

In Tellicherry Court, another janmi claimed Rs. 45, the Court decreed only five coconuts.

The above instances are sufficient to show how through rack-renting such heavy debt load has accumulated. Therefore, unless a definite provision for scaling down of debts is included, this legislation is going to be mere printed paper in the statute book. The

[22nd February 1955]

present position of the peasantry and tenantry is that every year they are surrendering the whole yield at the feet of the money-lender and landlord and again going for fresh debts to begin the next year. This rotation goes on sapping the very vitality of the rural life.

The moratorium now in force for the first time, has created an uneasy feeling in the minds of the usurious money-lenders. They are awaiting the opportunity to pounce upon the poor debtors to grasp as much as possible from what is due to them according to the document. As soon as this Bill is passed, the Courts will be flooded by cases demanding one-fourth of the entire amount. Under existing conditions we are certain the peasantry as a whole is not in a position to repay the amount. That means they will be forced to part with their remaining piece of land and other available movable properties. The position is going to be worse than what it was before the moratorium.

Even regarding the time for paying the first instalment, the Government side was very stringent in limiting the time only to four months, i.e., June end, when the peasantry will be with empty hands exploring possibilities to get fresh loans somewhere to begin the agricultural operations. The provision to repay the debt in four annual instalments is no concession at all. The accumulated debt is estimated to be not less than 150 crores and the yearly repayment according to this Bill will be not less than 40 crores. This we think is neither reasonable nor feasible even in cases of those who are in a position to repay in instalments. Our insistence that it should be at least eight annual instalments or at least six then, was not heeded to. The very reasonable demand that the discretion should be given to the peasant to pay either in kind or in cash was rejected. It is shocking to note that even the normal procedure of giving notice before filing a suit has been abandoned.

The three Honourable Ministers who have participated in the Select Committee were not in a mood even to consider all these important factors regarding the debt problem. We suggest that at least on the floor of the Assembly the following changes should be made :—

- (1) The provision for a reasonable scaling down of debts;
- (2) A machinery to find out the actual debt;
- (3) Eight annual instalments instead of four;
- (4) Discretion to the peasant to repay the debt either in kind or cash.

We strongly feel that the above mentioned suggestions should find a place in this Bill if it is meant to give relief to the indebted agriculturists.

If the Bill is passed as it is, it will be a boon to the money-lenders and landlords and hell for the peasantry.

MADRAS,
20th February 1955.

T. C. NARAYANAN NAMBIAR.
C. KANDASWAMY.

MADRAS,
20th February 1955.

R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the State Legislature.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 23rd February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Last grade staff in the Government House Estate

* 849 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of last grade staff and menials working under the Public Works Department in the Government House Estate in each category of—

- (1) Sweepers,
- (2) Scavengers,
- (3) Gardeners, and
- (4) Watchmen

and employed as contingency staff;

(b) for how long they are in the contingency list; and

(c) their present emoluments?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Seventeen sweepers, two scavengers, twenty-nine gardeners and two watchmen are working in the Government Estate and Rajaji Hall, Mount Road, Madras, under the administrative control of the Public Works Department.

“(b) For periods ranging from three months to about 8 years.

“(c) Varies from Rs. 33 per mensem to Rs. 50 per mensem inclusive of allowances.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, some categories of contingency staff are made pensionable in the Secretariat, Collectorate and other Government departments. Therefore, will the Government be pleased to see that the services of these employees also are made pensionable and are made permanent and they are given annual increment and house rent allowance?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, these people are paid out of contingencies in the various Government departments and this question was mooted last year and the Government decided in October 1954 to regularize their services in the next year. Their services will be regularized and when once they are regularized, these people will be eligible for pension and all other incidental allowances.”

[23rd February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ சர்க்காருடைய முடிவை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், இப்பொழுது வேலையில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேரையும் ‘கன்பர்ம்’ பண்ணுவதற்கு மந்திரி அவர்கள் ஆவன செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I cannot off-hand say whether all of them will be confirmed. I think they are all necessary for that work and it is not likely that anybody will be asked to go away.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ How many of the number under item (1) sweepers belong to the fair sex and is there any age-limit with regard to their recruitment? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I can hardly expect the hon. Member will be so much interested in that question. If he is interested he can put a separate question and I can furnish all the details required by him.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ அடுத்த வருஷம் இந்தச் சிப்பந்திகளை நிரந்தரம் செய்வதாக மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அதற்கிடையில் கெஜட் பதிலில்லாத சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் கொடுக்கக் கூடிய கல்வி வசதியும், வைத்திய வசதியும் இக் கீழ்தர சிப்பந்திகளுக்கும் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Well, that is a separate question. They have not even approached us and it is only the hon. Member who speaks on their behalf.”

Retrenchment of workers in Neiveli

* 915 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any communication has been received from the Regional Labour Commissioner, Madras, by the General Superintendent, Neiveli, on or about 1st February 1955 regarding the retrenchment of workers;

(b) whether any reply has been sent; and

(c) whether a copy of the correspondence between the Regional Labour Commissioner (Central), Madras, and the General Superintendent, Neiveli, could be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) No, Sir. The remarks of the General Superintendent, Lignite Project, on the letter of the Regional Labour Commissioner (Central) have been received and they are under examination by the Government.

“ (c) As the matter is still under consideration of the Government a copy of the correspondence cannot be placed on the table of the House in the public interest.”

[23rd February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Is it not a fact that the Regional Labour Commissioner (Central) has stated that the retrenchment effected in Neiveli is against the rules and against the Mines Act and that they should not proceed with retrenchment? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The hon. Deputy Leader of the Opposition may claim to possess all the information about what has passed between the Regional Labour Commissioner (Central) and this Government. But I can at once say that the information which he seeks to give is absolutely incorrect. As I have already stated, I cannot say anything about the correspondence at this stage.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ In view of the different opinion held by the Labour Commissioner (Central)—whatever may be the facts—will the Government consider the desirability of taking back all the workers retrenched? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not concede that there is any difference of opinion and I cannot give an assurance that I can take back all the retrenched workers. The hon. Member may perhaps be aware that one of his colleagues has sent an interpellation to the Parliament which would be taken care of by the Government of India.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, I fail to understand why a communication which has already been sent should not be revealed to this honourable House. May I know whether it is a confidential thing which will affect public interests? ”

8-40
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, it is a reference by the Regional Labour Commissioner to the General Superintendent of the Neiveli Project and the General Superintendent has offered his remarks on this reference and it is under the examination of this Government. At this stage, the Government do not consider it advisable to reveal all that is passing between the two departments.”

Death of cattle in Tiruvallur

* 916 Q.—

MR. SPEAKER :—“ As the hon. Member Sri M. Dharmalingam is not in his place the question and answer will be printed in the proceedings.”

SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a large number of cattle died because of a wide-spread attack of cattle disease in Tiruvallur taluk recently;

(b) if so, the number of cattle which died during the months of October, November and December 1954; and

[23rd February 1955]

(c) whether it is a fact that there was avoidable delay in taking preventive measures?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) There was a large number of attacks of blackquarter and hæmorrhagic septicæmia in some villages of Tiruvallur taluk.

“(b) The number of cattle which died during the period was 147.

“(c) There was no avoidable delay in taking preventive measures by the staff of the Animal Husbandry department.”

Deposit for consumption of electricity

* 917 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any orders to the local authorities of the Electricity department, to collect additional security deposits for the consumption of electric power by agriculturists; and

(b) whether any deputation of the agriculturists of Coimbatore district waited on the Government recently and presented a memorandum to the Government expressing their grievances and praying for immediate redress?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) From July 1954, security deposits are collected from agricultural consumers on the basis of two months consumption charges, instead of three months consumption charges collected previously. There is a provision in the agreements executed by the consumers that the Electricity department may renew or replenish from time to time such security deposits, in the event of the same becoming exhausted or insufficient. Under this provision, the Superintending Engineers may have, where circumstances warranted such a course, issued notices demanding additional security deposit. Apart from this provision, the Government have not issued any instructions to collect additional security deposit from agricultural consumers.

“(b) The Coimbatore District Agriculturists' Association represented some grievances to the Government in March 1954 and the Government have taken suitable action on them.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“இந்த அடிஷனல் செக்யூரிடி டெபாசிட்டு இப்பொழுது எந்த விவசாயிகளும் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்போது அவைகளை வசூல் செய்வதை நிறுத்திவிட்டு கொஞ்ச நாளைக்குப் பிறகு வசூல் செய்தால் நலமாகியிருக்கும். இதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுவார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, we have not asked for any additional

[23rd February 1955]

security. We have only asked for two months deposit from agriculturists. It is a mistaken notion to say that we have demanded additional security.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கிராமந்திர விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் இருக்கக்கூடிய முறையைப்பற்றி மந்திரி அவர்கள் அதிக கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு மோட்டார் உபயோகப் படுத்திக்கொள்வதற்கு 50 ரூபாய் அட்வான்ஸ் டெபாசிட் கட்டவேண்டியதா இருக்கிறது. மின்சாரத்திற்காக எவ்வளவு செலவழிக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவுதான் வசூலிக்கப்படவேண்டும். பிரைவேட் லைசென்ஸ்தாரர்களுக்கும், சர்க்கார் இலாகாவாக இருந்தாலும் வசூலிக்கப்படவேண்டியதே. கணக்கு போடுவதற்கு சௌகரியமாக இருப்பதற்காக வேண்டி இப்படி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது வாங்கப்படும் டிபாசிட் அதிகமாக இருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் 5 H.P. மோட்டார் வைத்திருக்கும் விவசாயி 250 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. அதோடு 1,500 ரூபாய் செலுத்தவேண்டியதாயிருக்கிறது. சாதாரண விவசாயிகள் கட்டணம் அதிகமாக இருப்பதனால் பயன்படுத்த முடியாமல் போகிறது. ஆகையால் சர்க்கார் இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Yes, Sir. It has been examined. We want only to collect two months deposit on actual consumption. If we had actually collected something more than actual consumption for two months, we have now ordered that the excess will be adjusted towards future payments. Actually, we collect two months deposit on the average consumption for agricultural operations by an agriculturist. It is only limited to the actual amount of electrical energy consumed by them during these two months. Wherever the consumption is in excess, we have issued an additional demand notice to reimburse to Government the balance of deposit due. Wherever the deposits are in excess we adjust it towards future payments. This is what we are doing.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“டெபாசிட்டுகளை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு 20 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டது. இன்றைக்கும் செக்யூரிடி டெபாசிட் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இப்படி வசூலிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, the deposit is taken because when they default there is no other way of collecting the arrears. The deposit is only a safeguard against any possible default by consumers.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“கோயம்பத்தூர் ஜில்லா விவசாயிகள் சர்க்காரை சந்தித்து குறைகளை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னென்ன குறைகளைத் தெரிவித்தார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“அவர்களின் குறைகள் பூராவும் சொல்லக்கூடியதாயில்லை. மூன்று மாதத்திலிருந்து இரண்டு மாதத்திற்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில கேஸ்களில் Rent Recovery Act அமுல் செய்யாதபடி ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் முக்கியமான அம்சம். மற்ற அம்சங்களைப்பற்றி எனக்கு ஞாபகம் இல்லை.”

[23rd February 1955]

(c) whether it is a fact that there was avoidable delay in taking preventive measures?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) There was a large number of attacks of blackquarter and hæmorrhagic septicæmia in some villages of Tiruvallur taluk.

“(b) The number of cattle which died during the period was 147.

“(c) There was no avoidable delay in taking preventive measures by the staff of the Animal Husbandry department.”

Deposit for consumption of electricity

* 917 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any orders to the local authorities of the Electricity department, to collect additional security deposits for the consumption of electric power by agriculturists; and

(b) whether any deputation of the agriculturists of Coimbatore district waited on the Government recently and presented a memorandum to the Government expressing their grievances and praying for immediate redress?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) From July 1954, security deposits are collected from agricultural consumers on the basis of two months consumption charges, instead of three months consumption charges collected previously. There is a provision in the agreements executed by the consumers that the Electricity department may renew or replenish from time to time such security deposits, in the event of the same becoming exhausted or insufficient. Under this provision, the Superintending Engineers may have, where circumstances warranted such a course, issued notices demanding additional security deposit. Apart from this provision, the Government have not issued any instructions to collect additional security deposit from agricultural consumers.

“(b) The Coimbatore District Agriculturists' Association represented some grievances to the Government in March 1954 and the Government have taken suitable action on them.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“இந்த அடிஷனல் செக்யூரிடி டெபாசிட்டு இப்பொழுது எந்த விவசாயிகளும் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்போது அவைகளை வசூல் செய்வதை நிறுத்திவிட்டு கொஞ்ச நாளைக்குப் பிறகு வசூல் செய்தால் நலமாகயிருக்கும். இதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுவார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, we have not asked for any additional

[23rd February 1955]

security. We have only asked for two months deposit from agriculturists. It is a mistaken notion to say that we have demanded additional security.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கிராமாந்திர விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் இருக்கக்கூடிய முறையைப்பற்றி மந்திரி அவர்கள் அதிக கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு மோட்டார் உபயோகப் படுத்திக்கொள்வதற்கு 50 ரூபாய் அட்வான்ஸ் டெபாசிட் கட்டவேண்டியதா இருக்கிறது. மின்சாரத்திற்காக எவ்வளவு செலவழிக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவுதான் வசூலிக்கப்படவேண்டும். பிரைவேட் லைசென்ஸ்தாரர்களுக்கும், சர்க்கார் இலாகாவாக இருந்தாலும் வசூலிக்கப்படவேண்டியதே. கணக்கு போடுவதற்கு செளகரியமாக இருப்பதற்காக வேண்டி இப்படி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது வாங்கப்படும் டிபாசிட் அதிகமாக இருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் 5 H.P. மோட்டார் வைத்திருக்கும் விவசாயி 250 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. அதோடு 1,500 ரூபாய் செலுத்தவேண்டியதாயிருக்கிறது. சாதாரண விவசாயிகள் கட்டணம் அதிகமாக இருப்பதனால் பயன்படுத்த முடியாமல் போகிறது. ஆகையால் சர்க்கார் இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Yes, Sir. It has been examined. We want only to collect two months deposit on actual consumption. If we had actually collected something more than actual consumption for two months, we have now ordered that the excess will be adjusted towards future payments. Actually, we collect two months deposit on the average consumption for agricultural operations by an agriculturist. It is only limited to the actual amount of electrical energy consumed by them during these two months. Wherever the consumption is in excess, we have issued an additional demand notice to reimburse to Government the balance of deposit due. Wherever the deposits are in excess we adjust it towards future payments. This is what we are doing.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“டெபாசிட்டுகளை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு 20 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டது. இன்னதற்கும் செக்யூரிடி டெபாசிட் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இப்படி வசூலிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, the deposit is taken because when they default there is no other way of collecting the arrears. The deposit is only a safeguard against any possible default by consumers.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“கோயம்பத்தூர் ஜில்லா விவசாயிகள் சர்க்காரை சந்தித்து குறைகளை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னென்ன குறைகளைத் தெரிவித்தார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“அவர்களின் குறைகள் பூராவும் சொல்லக்கூடியதாயில்லை. மூன்று மாதத்திலிருந்து இரண்டு மாதத்திற்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில கேஸ்களில் Rent Recovery Act அமுல் செய்யாதபடி ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் முக்கியமான அம்சம். மற்ற அம்சங்களைப்பற்றி எனக்கு ஞாபகம் இல்லை.”

[23rd February 1955]

SRI B. K. NALLASWAMI:—"Sir, may I bring it to the notice of the Hon. Minister that the default is due to failure of the monsoon and so the default should not be taken into consideration and the order should be dropped."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Sir, I do not know which is the order that the hon. Member wants to be dropped. I presume it is in regard to the deposit. Whenever there has been a default on the part of a consumer, we have examined whether it was due to lack of water in the well or due to other causes. If the consumers got the necessary certificate from village officers in regard to the lack of water in the well, we grant liberal rebates."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதில் வேறு, கேட்ட கேள்வியும் வேறு. விவசாயிகள் கொடுத்த கட்டணம் இரண்டு மாத அட்வான்ஸாக வாங்கியிருக்கிறார்கள். நண்பர் ஸ்ரீ. சூறுமுகம் சொன்னது இதுவரை 1 ஹார்ஸ் பவருக்கு 50 ரூபாய், 10, 15 வருஷத்திற்கு முன் வாங்கப்பட்டது இன்னும் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார். ரெண்ட் ரிகவரி ஆக்ட் பிரகாரம் அதை வசூல் செய்ய முடியும் என்று சொன்னார். அம்மாதிரி கட்டணம் செலுத்தாவிட்டால் கணெக்ஷனைக் கட் செய்துவிடுவார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆதலால் இவ்வாறு இரண்டு மாத அட்வான்ஸ் நிபந்தனையை வற்புறுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"பொசிட் வேண்டியதில்லை என்று சொல்வதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இல்லை. இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்துவந்திருக்கிறோம், ஆபிட் போன்ற சில விஷயங்கள் இருப்பதனால் அரசாங்கம் இதைத் தீர ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரும்."

Admission to training schools.

* 852 Q.—**SRI M. KATTIMUTHU:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many students were admitted into the Non-basic and the Basic Training Schools at Cuddalore New Town and the Higher and Secondary Grade Training School at Villupuram in South Arcot district in the year 1954-55;

(b) the basis on which they were selected for admission into the schools; and

(c) how many of them are Harijans?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) Details of admission are given below:—

Government Non-basic and Basic Training schools at Cuddalore.	Government Higher and Secondary Grade Training School, Villupuram.
120 (80 Junior basic and 40 Senior basic.)	89 (44 Higher Grade and 45 Secondary Grade.)

(b) Different principles were adopted for the selection of students for the different courses, namely, Elementary, Secondary, Junior basic and Senior basic Training Courses. Harijan and Backward Community candidates were given

[23rd February 1955]

special consideration. In respect of the Basic Training schools, candidates from the compact area around the training schools were preferred.

" (c) 19 and 13 out of 120 and 89 respectively, were Harijans."

SRI M. KATTIMUTHU:—"பேசிக் டிரெயினிங் பள்ளிக்கூடங்களில் செலெக்ஷன் கமிட்டி வைத்திருப்பதுபோல நான்-பேசிக் பள்ளிக்கூடங்களிலும் செலெக்ஷன் கமிட்டியை ஏற்படுத்தி மாணவர்களை அனுமதிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா? அந்த கமிட்டியில் ஹரிஜன அங்கத்தினரை சேர்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்வார்களா? 4-வது, 5-வது பாரத்தில் பெயில் (fail) ஆனவர்களை போதனா முறையில் பயிற்சி அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"இந்த விஷயம் உங்கள் கேள்வியில் இல்லாத போதிலும் உங்கள் அபிப்பிராயத்தைப் பரிசீலனை செய்கிறோம்."

SRI A. RATNAM:—"இதுவரை கடலூரில் உள்ள பேசிக் டிரெயினிங் பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்களை எந்த திட்டத்தில் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். சேருவதற்கு நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களிடமிருந்து மனுக்கள் வந்திருந்தாலும்கூட, அவர்களை கவனிக்காமல் ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ.-யும் 4 பேரை சிபார்சு செய்வது வழக்கமாக இருக்கிறதா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"ஸ்ரீ ரத்தினம் அவர்கள் எத்தனை பேர்களை இம்மாதிரி சிபார்சு செய்திருக்கிறார். காமபாக்ட் ஏரியாவில் உள்ள பேசிக் டிரெயினிங் ஆசிரியர்களுக்கு ஆதாரப் பயிற்சி அவசியமாயிருப்பதால் அப் பயிற்சி பெற்றவர்களை மாத்திரம் அனுமதிக்கப்படுகிறது."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"The Selection Committee for the non-basic training school existing at Villupuram should include representatives of the entire Villupuram taluk area as otherwise persons have to go to Cuddalore for making certain representations with regard to candidates coming from rural areas. This is a long-standing grievance and may I know whether the Government will look into the matter?" 8-50 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"When we select members for the Selection Committees wherever they are constituted, it is not for the purpose of giving preference to candidates coming from a particular area. The members of the committees are expected to go into the merits of each candidate and select them for admission. I do not think we can go on a regional basis in the matter of selection of members for these committees."

SRI S. RADHAKRISHNAN:—"இந்த டிரெயினிங் ஸ்கூலில் மாணவர்களைச் சேர்க்கும்போது பெரியவர்களுடைய சிபாரிசின் பேரில் மாணவர்களை எடுப்பதால் வருஷ ஓரம்பத்தில் பெரிய மனிதர்களுடைய வீட்டில் மாணவர்கள் படையெடுக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்தால் அவர்களுடைய வீட்டில் சதயாக்ரகம் செய்வது போலும் இருக்கிறது. அப்படி மூன்று மாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படித் தெரிந்திருந்தால் இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைப்பார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"கனம் அங்கத்தினர் கொடுத்த தகவல் இதுவரையில் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. இப்பொழுதுதான் முதன் முதலாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது. இப்பொழுது சட்டசபைக்குக் கொண்டுவந்த மாதிரி இதற்கு முன்னால் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருந்தால் அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம்."

[23rd February 1955]

SRI A. RATNAM :—"On a point of personal explanation, Sir, நான் கடலூர் ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.-வாக இருந்தாலும் என்னுடைய வேண்டு கோளை ஏற்றுக்கொள்வதும் கிடையாது. நானும் யாரிடமும் சிபாரிசுக்குப் போனதும் கிடையாது. சில அதிகாரிகள் அனுப்பும் மாணவர்களை அந்த டிரெயினிங் ஸ்கூலில் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அதனால் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களும், ஏழை மாணவர்களும் வெகுவாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு அதிகப்படியான செலவு ஏற்படுகிறது. தகுதி வாய்ந்த மாணவர்கள் பயிற்சி பெருவதற்கு அவர்களை ஸ்கூலில் எடுத்துக்கொள்வதும் கிடையாது. இனியாவது இதை கவனித்து கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து ஒரு கமிட்டியை எடுத்து நியமிப்பார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதில் ஆதாரம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். கடந்த 6, 7 மாதங்களாக எந்த விதமான புகாரும் வரவில்லை. இப்பொழுது தான் முதல் தடவையாக சட்டசபையில் சொல்லுகிறார்கள். இதில் ஏதாவதும் குறையிருந்தால் அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து அடுத்த வருஷத்தில் அப்படிப்பட்ட புகார்கள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்கிறேன்."

SRI M. JAGANNATHAN :—"If the information is readily available with the Hon. the Minister for Education, may I know how many applications were received from Harijan students and how many of them were selected?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I do not have separate figures for Harijan students. If the hon. Member is interested in it, he may put a separate question."

SRI S. R. ARUMUGAM :—"இந்த ஹையர் கிரேட் டிரெயினிங்குக்குப் பொறுக்கும்போது ஐந்தாவது பாரம் படித்தவர்களுக்கு முதல் சலுகையும், நாலாவது பாரம் படித்தவர்களுக்கு அடுத்த சலுகையும் கொடுக்கப்படுகிறது. மூன்றாவது பாரம் படித்தவர்களை எடுத்துக்கொள்வது இல்லை. ஆனால் VIII standard படித்தவர்களை எடுத்துக்கொள்ளுகின்றார்கள். அது அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் ஹரிஜன மாணவர்கள் மூன்றாவது பாரம் படித்தாலும் அவர்களையும் அதிகமாக எடுத்துக்கொண்டு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். இந்த நிபந்தனையினால் அவர்கள் டிரெயினிங்குக்கு போக முடியாமல் கஷ்டத்திற்குள்ளாகின்றார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் மூன்றாவது பாரம் படித்த மாணவர்களுக்கும் மற்ற மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகையைக் கொடுத்து ஸ்கூலில் எடுத்துக் கொள்வதற்கு சட்டத்தை மாற்றி அமைப்பார்களா? அதற்கு வேண்டிய யோசனையையும் சர்க்கார் செய்வார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு போதுமான படிப்பு இருந்தால் அவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுத்து வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குக் கொண்டு தனியாக ரூல்களை மாற்றவேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன்."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Sir, when candidates are selected for the elementary training courses, students who have passed the VIII standard are being given preference, as has already been pointed out by hon. Member Sri S. R. Arumugam, and not students who have passed III Form or even IV or V Forms or failed S.S.L.Cs. The cases of untrained teachers who have put in a long service as teachers in elementary schools are not taken into consideration also. Therefore, will the Hon. Minister be kind enough to evolve certain principles in the matter of selection of candidates for the training schools?"

[28th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I shall certainly look into the matter. But as far as basic training schools are concerned, we have to give preference to candidates from the compact area around the training schools. With regard to the other training schools, I shall certainly look into the matter brought to my notice by the hon. Member."

SRI K. PARTHASARATHY :—"May I know whether it is a fact that there are two training schools exclusively for women at Cuddalore and, if so, what are the reasons for admitting girl students in the training school at Manjakuppam?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I cannot carry in my memory all the facts relating to all the schools. A separate question may be put."

SRI D. KRISHNAMOORTHY GOUNDER :—"இனிமேலாவது பிற்பட்ட வகுப்பாருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் அதிக விதிதாசாரப்படி ஸ்தானங்களை ஒதுக்க முடியுமா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"இப்பொழுதே போதுமான அளவு ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—"To avoid all these troubles, may I know whether the Government will make a rule that S.S.L.Cs. alone will be eligible for admission and in the case of non-S.S.L.Cs. persons with two years service as teachers will be eligible, of course, with reservation for Backward Classes and Harijans?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The question of the abolition of the elementary grade is under the consideration of the Government. As a matter of fact, the intention of the Government is to have only secondary grade teachers in all schools. But that will take some time and we cannot make a change all of a sudden creating difficulties in certain categories of persons."

SRI K. ARANGANATHAN :—"பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் அறிதாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இருப்பதால், தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள பயிற்சி பள்ளிக்கூடங்களில் சென்ற வருஷ நடைமுறையிலிருந்த எண்ணிக்கையை இப்பொழுது குறைத்துவிட்டார்கள். மீண்டும் அந்த எண்ணிக்கையை அரசாங்கம் அதிகப்படுத்தக்கூடுமா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The requirements of the district will be taken into consideration and the number of training schools will be adjusted accordingly."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"May I know whether the Government are aware of the fact that in a year lady students were admitted in the Villupuram Secondary Grade Training School and what are the reasons for discontinuing that system which was introduced as a result of great efforts put by the hon. Member representing that area?"

[23rd February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have already said that I do not know that case. If a separate question is put, I shall answer it.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ டிரெயினிங்குக்கு எடுத்து கால் வருஷ, அரை வருஷப் பரிட்சையில் பாஸ் மார்க் வாங்காமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் சாங்க்ஷன் செய்த ஸ்டைப்பெண்டை வருஷ மத்தியில் நிறுத்திவிடுகிறார்கள். அப்படி நிறுத்துவதால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை பாதிக்கப்படுகிறது. கால், அரை வருஷ பரிட்சையில் கம்பியாக மார்க் வாங்கியிருந்தாலும், முதல் வருஷம் பாஸ் செய்யாவிட்டாலும் அடுத்த வருஷத்தில் நிச்சயம் அவர்கள் பாஸ் செய்துவிடுவார்கள். அதனால் இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் யோசிக்குமா ?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ பாஸ் பண்ணுவதும் பண்ணாததும் பரிட்சையைப் பொருத்தது மட்டும் அல்ல. மாணவர்கள் ஆசிரியர்களாக இருக்க தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களா அல்லது தகுதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்களா என்றுதான் பரிக்கப் படுகிறது. பரிட்சையைப் பொருத்தது மட்டும் அல்ல. ஆகவே இப்பொழுது இருக்கும் விதியே சரிபாணது, என்பதை கனம் அங்கத் தினருக்கு எடுத்துக் கூறுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ We have got only half hour more and we have got a large number of questions still to cover. I now pass on to the next question.”

Bauxite and iron ores in Salem

* 853 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the measures proposed to be taken by the Government to exploit bauxite and iron ore in Salem?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Planning Commission has already been addressed for an expert study of the development of Salem iron ores and Shevaroy Bauxite deposits and to include schemes for their exploitation in the Second Five-Year Plan of the Government of India.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு டால்மியா அவர்கள் அலுமினியம் பாக்டரி அமைப்பதற்கு சர்க்காரை லைசென்ஸ் வேண்டும் என்று கேட்டார். அப்படி கேட்கப்பட்டிருந்தும் இன்னும் அங்கு அலுமினியம் பாக்டரி ஏற்படவில்லை. காரணம் என்ன? சர்க்கார் லைசென்ஸ் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்களா அல்லது அவர்களே அந்த பாக்டரியை ஏற்படுத்த வில்லையா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இரண்டு வருஷங்கள் அல்ல. அதற்கு முன்பே கேட்கப்பட்டது. அப்பொழுது ஓரளவு பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அப்பொழுது அரசாங்கத்தினிடம் போதுமான மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தால் அதைத் தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்வதாக இல்லை என்று விட்டு விட்டார்கள்.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ தென்னார்க்காட்டில் நெய்வேலி விரக்கும் நிலக்கரியை எடுப்பது வெற்றியளிக்குமா அளிக்காது என்று தெரிந்து கொள்வதற்கு குறைந்தது 7, 8 வருஷங்கள் அரசாங்கம் செலவு செய்திருக்கிறது. இப்பொழுது சேலத்தில் இருக்கும் இரும்புக் கனியை வெற்றிகரமாக எடுக்கமுடியுமா முடியாதா என்பதற்கு அரசாங்கம் ஏன் ஒருவிதமான முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை? நெய்வேலி

[23rd February 1955]

பழுப்பு நிலக்கரி வெற்றியளிக்காவிட்டாலும் மேட்டூர் மின்சாரத்தை வைத்து அந்த இரும்புக்கனியை எடுக்க தொழிற்சாலையை அமைக்க சர்க்கார் திட்டம் அமைப்பார்களா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சேலத்திலுள்ள இரும்பை எடுப்பதற்கு நெய்வேலியிலுள்ள பழுப்பு நிலக்கரி அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆகையால்தான் இந்த பழுப்பு நிலக்கரி எவ்வளவு கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிந்துக்கொண்டே சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை எவ்வாறு ஏற்படுத்தலாம் என்கிற விஷயம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, was there a survey of Salem area for bauxite and iron and whether as a result of the survey, sufficient bauxite and iron are found, enough for commercial purposes; May I know when a proposal was sent to the Union Government, this proposal was sabotaged for the purpose of giving preference to iron industry in the North?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There is no question of sabotaging by anybody. There has been a geological survey and it is estimated that there is very good quality of bauxite available in Salem and also Salem iron ores can be exploited. But the Government of India have told us that we cannot take up the scheme for examination till we know definitely what is to be the scheme that will be taken up under the Neiveli Lignite Project.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, we have in South Arcot enough of coal and in the neighbouring district of Salem we have got iron ore. People say that Salem is a very good venue for the establishment of a steel plant. Some time ago, we read in the newspapers that the Russian experts expressed the view that Salem was a very good place for starting a steel plant, but the Hon. the Minister for Commerce in the Government of India said when he visited Madras last that it was a mirage. What is the view of this Government on that question and have the Government considered the problem and come to a conclusion that Salem is a good place for starting a steel plant?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not know what the Russian experts said about the possibilities in Salem. Sir, regular iron ore or steel is one thing and pig iron is quite a different thing. We cannot take up any scheme till we know the possibilities of the Lignite Project in Neiveli.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ மத்திய அரசாங்க மந்திரிகள் சொல்வதைப் பார்த்தால் இந்தத் திட்டம் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதாகவே தெரியவில்லை. ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கத்தார் இதை மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்திருக்கிறதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இது இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திட்டத்திலாவது சேர்க்கப்படுமென்கிற உத்தரவாதத்தை இந்தச் சர்க்கார் கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already stated, Sir, that we have been told by the Government of India that this would be taken up when the possibilities of the Lignite Project are known.”

[23rd February 1955]

Pepper gardens

* 854 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to bring the pepper gardens under the operational jurisdiction of the Land Mortgage Banks; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“As there are large areas under pepper cultivation in Malabar and Kasargod taluk of South Kanara district, will the Government consider bringing them under the jurisdiction of the Land Mortgage Bank?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, the yield of pepper is uncertain. Moreover, pepper crop is liable to be destroyed by forest fires and it is also liable to be attacked by a disease known as wilt. I understand that the president of the Pepper Cultivators' Association will be satisfied with getting medium and short term loans for this purpose. They can as well join the Co-operative Credit Societies in the areas for getting financial help.”

Lower Elementary Grade teachers

* 855 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Lower Elementary trained teachers working in aided schools are not paid the increased pay of three rupees per mensem, sanctioned by the Government this year; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) It is the policy of the Government to eliminate Lower Elementary Grade teachers.”

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE :—“Sir considering the fact that the present number of such teachers is very few and the duration of their remaining period of service also is very short, will the Government consider to extend these concessions to these teachers also?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Government considered this question and have come to the decision that it is not necessary.”

[23rd February 1955]

South India Co-operative Spinning Mills, Tirunelveli.

* 856 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to give a loan of 10 lakhs of rupees out of the Cess Fund for buying a co-operative mill at Tirunelveli;

(b) whether it has been constructed; and

(c) whether the yarn produced in that mill will be sold at a price lower than the market rate?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The Government have sanctioned a loan of Rs. 10 lakhs from the Cess Fund to the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society for taking shares in the South India Co-operative Spinning Mills, Ltd., at Tirunelveli.

“(b) The Board of Directors of the South India Co-operative Spinning Mills, Ltd., has decided to purchase the lands, buildings, certain items of electrical machinery, etc., belonging to Murugan Textiles, Ltd., Tirunelveli, and complete the mill by installing requisite additional machinery.

“(c) The yarn will be sold at a reasonable price which is expected to compare not unfavourably with market rates.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“இதற்காகப் பணத்தை ஒதுக்கி வைத்து மூன்று வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. இதுவரையிலும் அந்த மில்லை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய இடம் கூட ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படவில்லை. சர்க்கார் இந்தக் குறிப்பிட்ட மில்லையே வாங்கவேண்டுமென்று காத்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இதில் சர்க்கார் செய்வது ஒன்றுமில்லை. கூட்டுறவு சங்கம் தான் இம்மாதிரி மில்லை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்தது. சர்க்கார் அதனை அங்கீகரித்தது. ஒரு மில்லை வாங்குவதென்று அவர்கள் தான் சிபார்சு செய்தார்கள் அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாக அவர்களுக்கு உத்திரவு போட்டார்கள், அந்த வேலை கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“சர்க்காருக்கு இதில் நேரடியான பொறுப்பு இல்லாவிட்டாலும் பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதால் சர்க்காருக்கும் இதில் அக்கறையிருக்கவேண்டும். சர்க்கார் இப்பொழுது வாங்க இருக்கும் மில்லில் மிகவும் பழமையான இயந்திரங்களை இருக்கின்றன என்று முன்பே சர்க்காருக்குப் பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அவற்றுக்கு இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் மதிப்பு மிகவும் அதிகமானது, அந்த இயந்திரங்களை இவ்வளவு விலை கொடுத்து வாங்கினாலும் அந்நிக் நாள் உழைக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை என்றெல்லாம் சர்க்காருக்குப் பல முறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வந்திருப்பதால் இவற்றை மறுபடியும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இந்த விஷயத்தில் தன்னுடைய பொறுப்பை சர்க்கார் தட்டிக்கழிக்கவில்லை, சர்க்காரும் நன்றாக இவ்விஷயத்தைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து பிறகுதான் இதை மேற்கொண்டு அனுமதித்திருக்கிறார்கள்.”

[23rd February 1955]

Pepper gardens

* 854 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to bring the pepper gardens under the operational jurisdiction of the Land Mortgage Banks; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—“As there are large areas under pepper cultivation in Malabar and Kasargod taluk of South Kanara district, will the Government consider bringing them under the jurisdiction of the Land Mortgage Bank?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, the yield of pepper is uncertain. Moreover, pepper crop is liable to be destroyed by forest fires and it is also liable to be attacked by a disease known as wilt. I understand that the president of the Pepper Cultivators' Association will be satisfied with getting medium and short term loans for this purpose. They can as well join the Co-operative Credit Societies in the areas for getting financial help.”

Lower Elementary Grade teachers

* 855 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Lower Elementary trained teachers working in aided schools are not paid the increased pay of three rupees per mensem, sanctioned by the Government this year; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) It is the policy of the Government to eliminate Lower Elementary Grade teachers.”

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE:—“Sir considering the fact that the present number of such teachers is very few and the duration of their remaining period of service also is very short, will the Government consider to extend these concessions to these teachers also?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Government considered this question and have come to the decision that it is not necessary.”

[23rd February 1955]

South India Co-operative Spinning Mills, Tirunelveli.

* 856 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to give a loan of 10 lakhs of rupees out of the Cess Fund for buying a co-operative mill at Tirunelveli;

(b) whether it has been constructed; and

(c) whether the yarn produced in that mill will be sold at a price lower than the market rate?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The Government have sanctioned a loan of Rs. 10 lakhs from the Cess Fund to the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society for taking shares in the South India Co-operative Spinning Mills, Ltd., at Tirunelveli.

“(b) The Board of Directors of the South India Co-operative Spinning Mills, Ltd., has decided to purchase the lands, buildings, certain items of electrical machinery, etc., belonging to Murugan Textiles, Ltd., Tirunelveli, and complete the mill by installing requisite additional machinery.

“(c) The yarn will be sold at a reasonable price which is expected to compare not unfavourably with market rates.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“இதற்காகப் பணத்தை ஒதுக்கி வைத்து முன்று வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. இதுவரையிலும் அந்த மில்லை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய இடம் கூட ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படவில்லை. சர்க்கார் இந்தக் குறிப்பிட்ட மில்லையே வாங்கவேண்டுமென்று காத்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இதில் சர்க்கார் செய்வது ஒன்றுமில்லை. கூட்டுறவு சங்கம் தான் இம்மாதிரி மில்லை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்தது. சர்க்கார் அதனை அங்கீகரித்தது. ஒரு மில்லை வாங்குவதென்று அவர்கள் தான் சிபார்சு செய்தார்கள் அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாக அவர்களுக்கு உத்திரவு போட்டார்கள், அந்த வேலை கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“சர்க்காருக்கு இதில் நேரடியான பொறுப்பு இல்லாவிட்டாலும் பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதால் சர்க்காருக்கும் இதில் அக்கறையிருக்கவேண்டும். சர்க்கார் இப்பொழுது வாங்க இருக்கும் மில்லில் மிகவும் பழமையான இயந்திரங்களை இருக்கின்றன என்று முன்பே சர்க்காருக்குப் பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அவற்றுக்கு இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் மதிப்பு மிகவும் அதிகமானது. அந்த இயந்திரங்களை இவ்வளவு விலை கொடுத்து வாங்கினாலும் அந்த இயந்திரங்களைச் சொல்வதற்கில்லை என்றெல்லாம் சர்க்காருக்குப் பல முறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வந்திருப்பதால் இவற்றை மறுபடியும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இந்த விஷயத்தில் தன்னுடைய பொறுப்பை சர்க்கார் தட்டிக்கழிக்கவில்லை, சர்க்காரும் நன்றாக இவ்விஷயத்தைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து பிறகுதான் இதை மேற்கொண்டு அனுமதித்திருக்கிறார்கள்.”

[23rd February 1955]

Payyanur-Annur-Vellur road

* 857 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the present stage of the construction of the Payyanur-Annur-Vellur road in Payyanur Firka, North Malabar; and

(b) when the construction of the road will be completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—

"(a) About three-fourths of the work has been completed and further work relating to land acquisition is in progress.

"(b) The work is expected to be completed before 30th June 1955."

SRI K. P. GOPALAN :—"Sir, for the last two years it has been said by the Government and officers that they want to acquire some lands in order to complete the road, but acquisition proceedings have not taken place with the result even the money spent for constructing a portion of the road becomes a waste as that portion is getting damaged. Will the Government take immediate action in the matter?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—"Yes, Sir. The Government are already taking drastic action regarding that road."

Coir industry

* 858 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any steps to encourage and help the Coir Industry in the West Coast; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) & (b) Steps have been taken by the Government to encourage and help the Coir Industry on the West Coast on the following lines :—

(i) Running of Coir training school at Beypore in Malabar district;

(ii) A demonstration party in the South Kanara district moving from village to village explaining to the people up-to-date methods for dealing with different aspects of the industry;

(iii) Demonstration in the Amindivi and Laccadive groups of islands popularising the spinning of hard twist coir yarn by the use of Charkas; and

(iv) Constitution of a Coir Advisory Board to advise Government on the measures necessary for the development of the coir industry and expansion of the coir trade in this State. A scheme drawn up by this board for the Malabar district is under examination by the Director of Industries and Commerce and the Registrar of Co-operative Societies."

[23rd February 1955]

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—"May I know whether the Government are aware of the fact that a huge sum of chopping tax is collected from people engaged in this industry and do Government consider giving up that tax for the protection of this industry?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I would like to have notice, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, so many candidates are trained at the Beypore Centre. May I know from the Hon. Minister whether there is any provision for future employment for these trainees who come out of the institution?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Government do expect that all these trainees would be absorbed."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"Sir, it was stated that a Coir Advisory Board has been constituted. May I know who are the Members of this Board and what advice they have given to the Government?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"About the members on the Board I would like to have notice. But I may tell the hon. Member that the Board is holding periodical meetings and is submitting its recommendations to the Government regarding the methods for improving this industry."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Sir, in view of the fact that there is want of market for coir products produced in Malabar and other regions, will the Government be pleased to find out markets in foreign countries through the Government of India?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I think I answered a similar question even last year and said that the Government are looking into this question of providing more marketing facilities for this industry."

SRI O. KORAN :—"Sir, may I know whether the Collector of Malabar has sent any suggestions to start Coir Industry in Nattika firka as represented to him by the Nattika Relief Committee with an offer of Rs. 9,000 to start the industry?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, the question is about the training schools. I would like to have notice about the other questions."

Co-operative Societies

* 859 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of co-operative societies registered so far in 1954; and

[23rd February 1955]

(b) the number of co-operative societies liquidated during the same period?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Four hundred and sixty-four during the co-operative year 1953-54, i.e., from 1st July 1953 to 30th June 1954. Figures for the calendar year 1954 are not readily available.

“(b) Hundred and eighty-three during the co-operative year 1953-54.”

SRI S. RAMALINGAM :—“It is stated that 183 societies went into liquidation within a year. Have the Government gone into the question why so many societies have to be liquidated and have they taken steps to see that no co-operative institution comes to such a pathetic condition?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Badly working societies prove to be failures and they have to be wound up.”

Commercial Taxes Department

* 860 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the percentage, if any, of recruitment from the Registration Department to the Commercial Tax Department at present;

(b) whether there has been any change in the proportion of recruitment from the Registration Department within the last five years; and

(c) if so, when the change was effected and why?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“In September 1953, recruitment to the posts of Assistant Commercial Tax Officers from among Sub-Registrars was discontinued, as the Government had to provide for the absorption of a large number of revenue subordinates who had to revert to lower categories on account of the introduction of the scheme of separation of the judiciary from the executive. In July 1954, recruitment to the posts of Commercial Tax Officers from among District Registrars was stopped, as there were only 13 permanent posts of Commercial Tax Officers, while there were as many as 150 Deputy Commercial Tax Officers awaiting promotion to those posts.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know whether all the reverted persons in the Revenue Department have been absorbed and whether, after their absorption, recruitment to these posts from the other departments will be resumed so that the staff of those departments also may have some encouragement?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“As vacancies arise, they are being absorbed. As for other departments, getting a chance, that will be done when there is an opportunity.”

[23rd February 1955]

Medical aid under N.E.S. Scheme

* 861 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount allotted for medical aid in Malabar under National Extension Service Scheme in 1954; and

(b) the amount actually spent under this head so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) A sum of Rs. 3,570 under ‘Public Health’ has been provided in the Budget for 1954-55 for each of the two blocks, Tellicherry and Payyanur. This provision is intended to meet all expenditure coming under ‘Public Health’ and not ‘Medical aid’ alone.

“(b) No amount has been spent so far.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“As medical aid is the most acute need of the people, will the Government give top priority to medical aid under the National Extension Service Scheme?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“That will be done subject to availability of funds.”

SRI K. P. GOPALAN :—“In the Payyanur and Madayi blocks under the National Extension Service Scheme, there is only one hospital. It gets only three thousand rupees per annum and there is no medicine at all there. Will the Government see that that hospital is supplied with adequate medicines and equipment and also open a mobile hospital for the area? Only if this is done, the people will feel that they get some benefit from the National Extension Service Scheme.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have already stated that the Government will consider this suggestion subject to availability of funds.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“As the medical facilities now available in rural areas are very meagre and as the Government want to concentrate on development on all sides including medical and public health, will the Government be pleased to provide one mobile medical unit in every National Extension Service Block?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Taking up an area under the National Extension Service Scheme does not mean that it should be deprived of the normal allotment of funds under Medical, Public Health and other items.”

Personal clerks to Secretaries to Government

* 862 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many Secretaries to Government have ladies as personal clerks; and

[23rd February 1955]

(b) whether any instructions have been issued by the Government that ladies should be appointed to such posts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) One.

“(b) No.”

Supply of electricity to Badagara

* 863 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the rank in the list of priorities for extension of rural electric supply to the Cannanore-Badagara line?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The scheme for extension of supply of electricity from Cannanore to Badagara, Quilandy, etc., villages in Malabar district is being taken up for execution now.”

Railway line connecting Tiruvannamalai and Merkanam

* 864 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the State Government has recommended or proposes to recommend to the Central Government the formation of a railway line connecting Tiruvannamalai and Merkanam?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“No, Sir.”

Free treatment to lepers

* 865 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why the practice of providing weekly free treatment to lepers in Pudukkottai Government Hospital and dispensaries followed by the pre-merger Pudukkottai State Government has been abandoned by the Madras Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Leprosy patients coming to Government medical institutions in the Pudukkottai Division are even now treated as out-patients and given injections biweekly free of charges, as is being done in any other medical institution outside the division. Only the practice of giving the sum of annas four to each such patient on injection days has been stopped.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Why has this payment of four annas been stopped, since that provided an inducement to lepers to come to the hospitals?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“There is no provision for making such payment in any other hospital.”

[23rd February 1955]

Transport Department

* 866 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many bus conductors are on the rolls now in the Government Bus Service, Madras;

(b) how many of them are working as conductors and how many are working as clerks in the offices; and

(c) the reasons for making the conductors do the work of clerks?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) 780.

“(b) On 1st January 1955, 740 were working as conductors and 40 as clerks.

“(c) Whenever traffic slackened or the vehicular position permitted, diversion of idle line staff to office is made on grounds of administrative convenience and economy.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“மந்திரி அவர்களுக்குத் தவறான தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கின்றேன். கண்டக்டர்களாக வேலை செய்து வந்தவர்களைக் கொண்டுபோய் திடீரென்று ஒரு நாள் குமஸ்தா வேலைக்கு உபயோகப்படுத்துவது என்பது சாத்தியமில்லை. தொடர்ச்சியாக 40 பேர்களும் குமஸ்தாக்களாக வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்பது மந்திரியாருக்குத் தெரியாது என்று நான் நினைக்கிறேன். அதிக குமஸ்தாக்களை நியமித்தால் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டியிருக்குமாயால் குறைந்த சம்பளம் கொடுத்து வேலைக்கு எடுக்கக்கூடிய கண்டக்டர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டு பிறகு அவர்களை குமஸ்தாக்களாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அந்த இலாகாவில் இப்படிப்பட்ட அநீதி இருப்பதைத் தடுத்து, குமஸ்தாக்களையே அவசியமான அளவுக்கு நியமிக்க மந்திரி அவர்கள் முன்வருவார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“There is no work for regular clerks. These conductors are utilised for issue of ticket books, collection, compilation and sorting of way bills, check sheets, etc. They do only routine work and not work of regular clerks. Further, my Friend said that I was not in possession of correct information. Out of the 40 conductors who have been working as clerks, 30 have been sent on regular line to-day.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“It may be after the question was put.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“கண்டக்டர்கள் குமஸ்தா வேலை பார்க்கின்றபோது குமஸ்தாக்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம், இவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றதா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“கண்டக்டர்கள் குமஸ்தா வேலை செய்யும்போதும் கண்டக்டர்களுக்குரிய சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றது. வெளியே பஸ்களில் போய் வேலை செய்யாததினால் அங்களுக்கு ‘பாட்டா’ மாத்திரம் கொடுக்கப்படுவதில்லை.”

[23rd February 1955]

Filter-point pumpsets in Tanjore

* 867 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

- (a) the number of applications received for the erection of filter-point pumpsets in Tanjore taluk during the year 1954; and
(b) the number of applications sanctioned?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) 27.

“(b) In 21 cases, wells were successfully sunk.”

SRI S. RAMALINGAM:—“எருதுகளால் ஓட்டப்படும் பில்டர்-பாயிண்ட் பம்ப் செட்டுகளை அமைப்பதற்கும் சர்க்கார் கடன் கொடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“அதுபற்றியும் யோசிக்கப்படும்.”

Supply of electricity to Quilandy

* 868 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

- (a) whether the Government have any scheme now under consideration to supply electricity to the Quilandy town from Kozhikode; and

- (b) whether the above scheme has been included in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) The answer is in the negative. However a scheme for supply of electricity from Cannanore to Quilandy is being taken up for execution in the current year,

“(b) The Cannanore-Quilandy Scheme has been included in the First Five-Year Plan.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Why is it that the connection was not given from Kozhikode to Quilandy instead of from Cannanore to Quilandy?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Originally, it was intended to get the connection from Kozhikode. But now the scheme has been advanced from the Second Five-Year Plan to the First Five-Year Plan and connection from Cannanore itself will well serve the area.”

Maharajapuram channel

9-20 a.m. * 869 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI (on behalf of Sri P. Venkatesha Sholagar): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

- (a) how many acres of land under the ayacut of Maharajapuram channel in Mannargudi taluk have now been brought under cultivation;

23rd February 1955]

- (b) how many acres of land which are not included in the ayacut have been brought under cultivation; and

- (c) whether any tax is being levied for taking water to land not included in the ayacut?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) 1,176.93 acres.

“(b) 24.27 acres.

“(c) The same rate of water-cess as was charged on similar lands included in the ayacut was also charged in respect of these lands to the end of fasli 1363. The question of levying penalty from fasli 1364 is under examination by the Collector of Tanjore.”

SRI S. RAMALINGAM:—“இந்த ஆண்டிலே எக்கரா ஒன்றுக்கு ரூ. 125 தண்ட வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று அனேகமாக எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கலெக்டரிடமிருந்து தாக்கீது வந்திருக்கிறது. சுமார் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உணவு உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும் என்பதற்காக விவசாயிகள் ஜில்லா கலெக்டரிடமும் அதிகாரிகளிடமும் கேட்டுக்கொண்ட தன்பேரில் மன்றாடுகூடி தாலாகாவிலுள்ள மகாராஜபுரம் கால்வாயின் கிழள்ள ஆயக்கட்டில் குறிப்பிட்ட நிலங்கள் சேர்க்கப்படாவிட்டாலும்கூட விவசாயிகள் சாகுபடி செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 125 தண்ட வரி போடுவது என்றால் அந்த நிலங்களிலிருந்து கிடைக்கும் விளைவு பூராவையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்வதாகத்தான் ஆகும்; ஏற்கனவே சாகுபடியில் இருக்கிற நிலங்களை ஆயக்கட்டில் சேர்த்து கொள்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா? சர்க்கார் இறுதியாக முடிவு செய்யும் வரையில் தண்ட வரி போடுவதை நிறுத்துவார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“I said that no penalty was charged in the previous faslis. The question of charging penalty for fasli 1364 is under examination. As regards the other aspects of the question, I shall have them examined.”

Ammonium sulphate for Tanjore

* 870 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the quantity of ammonium sulphate supplied in Tanjore taluk during the years 1953 and 1954 respectively?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The quantities supplied are—

Years.	TONS.
1953	1,648
1954 (up to 30th November 1954)	1,797

Death of one Sri Kumaran Nayar

* 871 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- (a) whether the Government have received through the Collector of Nilgiris a memorandum, dated 20th October 1954,

[23rd February 1955]

from the Sri Kumaran Memorial Committee touching the discovery of the dead body of one Sri Kumaran Nayar, near Pandalur Bazaar and alleging that it was a case of suspected murder; and

(b) if so, the action taken thereon, and whether an investigation was made into the suspected offence?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) No memorandum, dated the 20th October 1954, from the ‘Sri Kumaran Memorial Committee’ was received by Government either directly or through the Collector, the Nilgiris, regarding the discovery of the dead body of Sri Kumaran Nayar.

“(b) The dead body of one Sri Kumaran Nayar was discovered on the 26th August 1954 at Pandalur, and during the inquest held on the dead body, suspicion of foul play was raised in regard to the cause of death. The Police at Devala station (Gudalur Police Circle) investigated the case in Crime No. 46/54 and came to the conclusion that the deceased would appear to have shot himself and committed suicide.”

I may also inform the Hon. House that on further representations made in this regard, the matter has been referred to the Criminal Investigation Department and we are awaiting a full report from them.”

Bus service from Engineering College to Arts College, Madras

* 872 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Hon. Minister received any representation in the first week of August 1954, regarding running of a bus from Engineering College, Guindy, to Arts College, Madras, providing transport to the students of the Arts College residing in their hostel at Guindy; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) & (b) Yes, Sir. A representation from certain students of the Arts College residing in the Engineering College Hostel, Guindy, was received by the Government through a Member of this House. The representation contained two requests, namely, to run special buses from the hostel premises to the Arts College and to issue monthly season tickets to the students at concessional rates. The matter was examined and it was decided that there was no case for running a special bus. The Government however decided that the question of extending some more buses from Adyar to the Engineering College should be taken up for consideration after the fleet strength had been augmented and that the question of issuing season ticket to the students should be examined when the scheme was extended to other routes in the city.”

23rd February 1955]

Timber Transit Rules

* 873 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaints of harassment of the public by the Forest officials under Timber Transit Rules in Pudukkottai since merger; and

(b) whether the Government contemplate evolving any procedure for easy and cheap bona fide movement of fuel cart-loads into the town of Pudukkottai from its rural areas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No, Sir.
“(b) Does not arise.”

Headquarters Hospital, Tiruchirappalli

* 874 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of beds available in the Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli, in the general ward and special wards;

(b) the number of applicants for the beds in the special wards during the year 1953-54;

(c) the number of persons who were allotted beds in the special wards;

(d) the number of persons who could not be provided with beds for want of accommodation;

(e) whether the Government propose to increase the bed-strength in the special wards; and

(f) if so, when?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Two hundred and thirty-seven in the general wards and 38 in the special wards.

“(a) Figures are not available.

“(b) 601.

“(d) All deserving patients are given admission in the general wards. Paying patients are admitted to special wards.

“(e) There is no proposal at present.

“(f) Does not arise.”

Felling timber in Malabar

* 875 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether timber trade in the West Coast has been adversely affected and a large number of workers have been thrown out of employment due to the non-issue of permits by the Collector of Malabar for felling timber;

[23rd February 1955]

(b) the reasons for the action of the Collector; and

(c) whether the Collector has taken any steps to remedy these bad effects?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) to (c) Representations were recently made to the Government by certain associations and individuals in Malabar alleging that the Collector had refused permission under section 3 (2) of the Madras Preservation of Private Forests Act wholesale to the timber operators in that district under the ‘selection felling method’ and that the timber economy of North Malabar had consequently been affected by such orders. The Government have considered these representations and instructed the Collector of Malabar to dispose of the applications in accordance with the rules in the matter, as they stand at present.”

* 876 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report from the Collector, Malabar, or complaints from the concerned parties on the refusal of the Collector, Malabar, to issue licence to certain timber merchants to cut down trees from the forests under the Madras Preservation of Private Forests Act;

(b) if so, what action the Government propose to take in the matter;

(c) the grounds under which the application for permits to cut down selected woods was rejected;

(d) whether the Government have any report on the enforced unemployment caused consequent on the rejection of licences to timber merchants; and

(e) if so, whether the same will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) to (e) Representations were made to the Government by the Malabar Timber Producers' Association and certain other bodies and individuals in Malabar alleging that the Collector of Malabar had refused permission under section 3 (2) of the Madras Preservation of Private Forests Act wholesale to the timber operators in that district under the ‘selection felling method’ on the following grounds :—

(1) Most of the trees were comparatively young,

(2) the girth of the majority of the trees was below 10 feet and most of the trees were to grow to that size, and

(3) most of the trees in respect of which permission to cut was applied for were of immature species. It was also represented to the Government that the timber economy

23rd February 1955]

of North Malabar had been affected by such orders. The Government examined the representations. The Government considered that while it was open to the Collector to suggest such additional provisions as are necessary for the protection of the forests for being embodied in the rules made under the Act, the rules as they stand at the time the applications are received should be adhered to in disposing of the applications. They have accordingly instructed the Collector to dispose of the applications in accordance with the rules, as they stand at present. The Government have not received any report on the enforced unemployment caused consequent on the rejection of licences to timber merchants, except representations to the effect that by such wholesale rejection of permits the timber economy of North Malabar had been affected and that it had resulted in unemployment. There is therefore no such report to be placed on the table of the House.”

* 877 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP :— Will the Hon the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many applications for renewal of licence for felling timber were received by the Collector of Malabar in 1954;

(b) how many were granted and how many refused; and

(c) the number of such applications received and sanctioned in 1952 and 1953?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) 262.

“(b) Granted 196.

Refused 66.

	1952.	1953.
“(a) Number of applications received.	195	164
Number of applications sanctioned.	146	127

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know on which date the representations were received and on which date the orders were passed?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“I cannot give the exact date of receipt of the representations. Orders were passed, I think, in about two or three weeks. I can only give a rough idea.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“What was the main contention of the Collector of Malabar in refusing to grant the permits to three or four merchants? What steps do the Government propose to take to implement the recommendations of the Collector with regard to the preservation of the forest wealth in Malabar which is being indiscriminately destroyed by certain categories of privileged merchants due to the defect in the rules?”

[23rd February 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The Collector of Malabar was Chief Conservator of Forests also. So, he was very much interested in keeping the forests in a good state. He passed certain orders. But those orders were contrary to the rules then prevalent. He insisted that only trees of the girth of 10 feet at the breast should be cut. But the rules prescribe that a tree having a girth of 5 feet could be cut. All along that was the practice followed. The merchants, and others had entered into contractual relations already on that basis. That was why the Government passed orders that the existing rules should prevail. But if a change of the rules is required, proper steps will be taken for that purpose.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Is it not a fact that after the passing of the Government Order, the Collector immediately took leave and that it was his successors that had to implement that order? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ There is no connection between the Government Order and the Collector taking leave. It is just like the coincidence in the crow sitting on the palmyra tree and the fruit falling.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ With reference to the answer to question No. 877, may I know if out of the number of applications for renewal of licence granted, how many are for clearfelling and how many for selection felling? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I cannot give that information to-day, without notice.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ The acclaimed policy of the Government being afforestation and not denudation of forests, may I know why in this case, especially contrary to the recommendation of the Collector, permission has been granted to these people to fell trees? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ There was a misunderstanding of the the existing rules. Therefore, the order had to be revised. If new rules are framed, then they will be followed.”

DR. K. B. MENON :—“ May I know whether the Government were satisfied about the *bona fide* of the order of the Collector and were they not supporting vested interests when they have granted applications from three or four big merchants? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ It is not a question of *bona fide* or not. It is a question of the interpretation of the rules. The interpretation was wrongly done and now the Government have corrected it. If other rules are framed, they will be enforced.”

MR. SPEAKER :—“ I will take five more minutes and finish the rest of the questions.”

23rd February 1955]

Mental Hospital, Kozhikode

* 878 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the steps taken by the Government to provide electric supply to the Government Mental Hospital at Kozhikode, Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Government considered the question of electrification of the Government Mental Hospital, Kozhikode, but the same was deferred on financial grounds. However, the question of providing two plug connections in the Government Mental Hospital, Kozhikode, for giving electric shock therapy to the patients, is now under the active consideration of the Government.”

House-sites for Harijans in Tanjore

* 879 Q.—SRI A. K. SUBBIAH : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many Harijans have applied for the grant of house-sites in Tanjore district in 1954; and

(b) how many out of them have been granted sites?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) 950.

“ (b) 410.”

Government paddy godowns

* 880 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have decided to close down the Government godowns stocking paddy;

(b) the total number of staff, likely to be retrenched as a result of closing down the godowns in each district; and

(c) what steps the Government propose to take for absorbing the retrenched staff in other Government departments?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes.

“ (b) A statement * showing the details of the staff sanctioned in respect of the godowns in each district is placed on the table of the House. It is not possible to say how much of the staff will be actually sent away. The Government of India are taking over the godown staff to the extent possible along with the transfer of stocks. All other temporary employees will be retrenched from the Department following the closure of the godowns.

“ (c) As already stated the Government of India are taking over the staff to the extent possible. The other retrenched staff can avail themselves of the various concessions granted by this Government and the Central Government for absorption in other Departments.”

[23rd February 1955]

Amendment to Darkhast Rules

* 881 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any amendment was made to the Darkhast Rules to the effect that any person possessing 25 acres and more of sivaljama holdings will be evicted unconditionally, if he was found possessing other Government lands; and if so, when;

(b) whether the rule as amended is in vogue now;

(c) if not, when it was revoked; and

(d) the reasons for revoking it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) No such amendment was made.

“(b) to (d) Does not arise.”

MR. SPEAKER:—“Questions are over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 RE HARASSMENT OF HARIJANS OF ITCHIPUTHUR, NORTH ARCOT DISTRICT, BY POLICE.

MR. SPEAKER:—“The hon. Member, Sri Ratnam, has given notice of a motion under Rule 40 of the Assembly Rules. The motion reads as follows:—

“That the Police authorities harassed the Harijans of Itchiputhur, North Arcot district, and disturbed the marriage parties with lorry loads of armed Police both in day time and in the night, calling the marriage parties to the Police Station unnecessarily demanding execution of bonds in a sum of Rs. 200 from each Harijan member, banning a social drama by the Harijan young school students on account of false allegation of the concerned Sub-Inspector of Police, Arkonam taluk station, on 10th February 1955.”

9-34 a.m. SRI A. RATNAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும் பிரச்சினையானது மிக மிக முக்கியமானது. 1955-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 10-ம் தேதி சர்க்கார் சார்பில் நடந்துகொண்ட ஒரு முக்கியமான விஷயம். சர்க்கார் அதிகாரிகள் பல காரணங்களைக் கொண்டு பல முனைகளில் ஒரு சமுதாயத்திற்கு பெரிய தீங்குகளை விளைவிப்பதாக இருக்கிறது. நம் நாட்டில் இப்பொழுது பழங்குடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் பத்து வருஷ சலுகையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.”

MR. SPEAKER:—“நீங்கள் விஷயத்தை மட்டும் சொல்ல வேண்டும். அதற்குத்தான் பதில் சொல்வார்கள்.”

SRI A. RATNAM:—“1955-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 10-ந்தேதி அரக்கோணம் பக்கத்தில் இச்சிப்புத்தூர் என்ற கிராமத்தில் இரண்டு கலியாணங்கள் அங்குள்ள சேரியில் நடந்தன. அந்த இச்சிப்புத்தூர் வாழைநாளுக்கு அந்த பிராந்திய சப்-இன்ஸ்பெக்டரும், ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டரும் கொடுத்து வந்த தொந்தரவுகள் இவ்வளவு அவ்வளவு அல்ல. அவைகளில் குறிப்பாக ஒன்றைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MOTION UNDER RULE 40 RE HARASSMENT OF HARIJANS OF ITCHIPUTHUR, NORTH ARCOT DISTRICT, BY POLICE

363

23rd February 1955] [Sri A. Ratnam]

“டர்மடிப் பர்பார்மன்ஸ் சட்டத்தின் சர்க்கை வைத்துக் கொண்டு அந்த சேரியில் நடைபெறவேண்டிய திருமணத்தை தடை செய்திருக்கிறார்கள். திருமணத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் முக்கியமானவர்கள் அனைவரையும் முன் இரவில் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று திருமணம் நடைபெறுதலுக்கு செய்திருக்கிறார்கள். ‘துரோகி யார்’ என்ற நாடகம் நடத்தப் போவதாக பிரசாரம் செய்யப்பட்டிருந்தது. இதை ஒரு சர்க்காக்க வைத்துக் கொண்டு நாலைந்து பேர்களிடத்தில் கையெழுத்து வாங்கி அந்த நாடகத்தைத் தடை செய்திருக்கிறார்கள். திருமணத்திற்கு முதல் நாள் இரவே திருமண தம்பதிகளை அழைத்துச் சென்று ஸ்டேஷனில் வைத்திருந்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல. ஒரு நாடகத்தை தடை செய்ய வேண்டுமென்றால் அதை யார் நடத்துகிறோ அவரைத் தான் தடை செய்ய வேண்டும். ஆனால் அங்குள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு சமூகத்தையே தடை செய்திருக்கிறார். இந்த அளவில் நாம் இயற்றப்படும் சட்டங்கள் கிராமங்களில் போலீஸ் அதிகாரிகளால் அமுல் செய்யப்படுகிறது. அந்த சட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட காலத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் ‘இந்த சட்டத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்ய மாட்டார்கள்’ என்று உறுதி கூறினர். ஆனால் இப்பொழுது அந்த சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு பழி வாங்குகிறார்கள். இதைப்பற்றி பூரா விவரத்தை எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்றால் அதற்கு எனக்கு நேரம் கிடையாது. அதனால் குறிப்பிட்ட சில கஷ்டங்களை மட்டும் எடுத்துக் சொல்ல விரும்புகிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகள் பழங்குடி மக்கள் மேல் அநியாயமான கேஸ்கள் தொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய தீர்ப்புகள் கோர்ட்டுகளில் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். பொது மக்களிடமிருந்து வருவிலக்கப்படும் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு இந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் பொது மக்களுக்கு விரோதமாக காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆதி திராவிடர்கள்மேல் பொய் கேஸ்கள் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இப்படி பொய் கேஸ்கள் போட்டிருப்பதை ஆட்சியாளரிடம் சொல்லியும் பலன் அடையவில்லை. பொது மக்களுடைய நலனுக்காகத் தான் நாம் இங்கு சட்டங்களை இயற்றுகிறோம். மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அநீதிகள் எவ்வளவு இருந்தாலும் நூற்றுக்கணக்கான மனுக்கள் அதி காரிகளுக்கு வந்தாலும் அதிகாரிகளின் ரிப்போர்ட்டை நம்பிக்கொண்டு மந்திரிகள் இருந்துவிடுகிறார்கள். நாட்டுப் புறங்களில் மக்கள் தொல்லைப் படுகிறார்கள். சீரழியப்படுகிறார்கள். ஏழைகளின் வீடுகளைக் கொளுத்து கிறார்கள், கொலை செய்கிறார்கள், கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். இச்சிப்புத் தூரில் டிசம்பர் மாதத்தில் ஒருவருடைய மனைவி இறந்து போய் விட்டாள். உடனே

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, it should be a statement of the facts and should not relate to the question of how Harijans are being treated.”

MR. SPEAKER:—“நீங்கள் இப்பொழுதுள்ள விஷயத்தைப் பற்றி தான் சொல்ல வேண்டும். அதிகமாக சொல்லக்கூடாது.”

SRI A. RATNAM:—“சுமார் 20 தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன, இப்படி பொய் கேஸ்கள் தொடரப்பட்டதாக. அவைகளில் சிலவற்றை மட்டும் குறிப்பிடவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டேன். அங்குள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அந்த நாடகத்தைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அந்த நாடகத்தை நடத்துகிறவர்கள் சுவாமி நாதன் இசை மன்றம் என்ற ஒரு சங்கம். அவர்கள் மீது யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நடத்துகிற நாடகத்தின் ஒரு பெயரை வைத்துக் கொண்டு ‘யார் துரோகி’ என்ற வார்த்தையை வைத்துக்கொண்டு அதை தடை செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ராணிப்பேட்டை முதல் மாஜிஸ்ட்ரேட்டினிடம் ஒரு உத்தரவும் வாங்கி தடைசெய்திருக்கிறார்கள். பிறகு விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. நாடகத்தை நடத்தக் கூடாது என்று 20 தினங்

[Sri A. Ratnam] [23rd February 1955]

களுக்கு முன்பு சொல்ல வேண்டும் என்று உத்தரவு இருக்கிறது. ஆதி திராவிட மக்கள் ஆயிரக்கணக்கான பணத்தை செலவு செய்து அதை நடத்தவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லாமல் ஒழுங்காக சொல்லுங்கள்.”

SRI A. RATNAM :—“அந்த நாடகத்தை நடத்தும் 15 வயதுள்ள வர்களை தடை செய்யவில்லை. மாணவர்களை தடை செய்யவில்லை. ஆனால் அதற்குக் காரணமாக இருந்த அந்த திருமண தம்பதிகளையும் உற்றார் உறவினரையும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். பல ஹிம்சைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இரவு ஒரு மணி வரையில் அவர்களை ஸ்டேஷனில் நிறுத்தி வைத்து வதை செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் போலீஸ்காரர்கள் அந்த திருமணம் நடக்கக் கூடாது என்று தடை செய்திருக்கிறார்கள். திருமணத்திற்கும்கூட திருமணம் நடைபெற முடியாதபடி ஹரி ஜனங்களைத் துன்பப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மறுநாளும் கூட அவர்கள் அப்படியே செய்திருக்கிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் சர்க்காருடைய கவனத்தைக் கவரும் படி ரொம்ப சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.”

SRI A. RATNAM :—“நான் சுருக்கமாகத்தான் சொல்லுகிறேன். சர்க்காருக்கு இவ்விஷயத்தை நன்கு விளக்க வேண்டுமென்றால் இவை யாவும் சொல்லித்தானாகவேண்டும். நாடகத் தடை மசோதாவைத் துணை யாகக்கொண்டு அன்றைக்கு அவர்கள் நாடகத்தை மாதிரித் தடை செய்யவில்லை. திருமணம் நடக்க முடியாதபடி பல இடைஞ்சலைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் 200 ரூபாய்க்குப் பத்திரம் எழுதி வாங்கி யிருக்கிறார்கள். நாடகம் குற்றமானதாக இருந்தால் யார் நாடகத்தை நடத்தப் போவதாக இருந்தார்களோ அவர்களைத் தடை செய்திருக்கலாம். ஆனால் கல்யாணத் தம்பதிக்குத் துன்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நாடகத்தை நடத்தக் கூடாது என்று இருபது நாட்களுக்கு முன்பே சொல்லியிருந்தாலும் ரொம்ப நலமாக இருந்திருக்கும்.”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் முன்பு சொன்னவற்றையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுகிறீர்கள்.”

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI :—“On a point of order, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருமணத்தில் சம்பந்தப்பட்ட வர்களை ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துப் போன நேரம் என்ன, எவ்வளவு நேரம் ஸ்டேஷனில் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள் என்பதையெல்லாம் அறிய விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“இதுதான் Point of order ?”

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI :—“இல்லை பாயின்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன் (சிரிப்பு).”

SRI P. CHELLATHURAI :—“ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். முக்கியமான மசோதாக்களைப்பற்றி விவாதம் நடத்துகின்ற காலத்தில் அங்கத்தினர்கள் பேசும் நேரத்தைக் கட்டுப்படுத்த தங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதே போல் சட்டசபை விதி 40-படி சபையில் ஒரு பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்தால் அதைக் கொண்டு வந்த அங்கத்தினர் இத்தனை நிமிஷத்திற்குள் பேசி முடித்துவிட வேண்டுமென்று சொல்ல கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று அறிய நான் விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“அந்த அதிகாரம் சபாநாயகருக்கு இருக்கிறது.”

23rd February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, This Itchiputhur is a village situated in”

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI :—“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் 9-44
தமிழிலேயே பேசினால் எங்கள் எல்லோருக்கும் அது நன்றாகப் புரியும்.” a.m.
ஆகவே அவரைத் தமிழில் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“நான் தமிழிலேயே பேசுகின்றேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்களே”

SRI A. RATNAM :—“Sir, on a point of order. I have not finished my speech.”

MR. SPEAKER :—“I cannot allow it. The hon. Member will please resume his speech.”

*THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இச்சிப்புத்தார் கிராமம் அரக்கோணம் தாலுக்காவில் இருக்கிறது. திருத்தனியிலிருந்து மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ள கிராமம். இதில் ஆயிரத்து ஐநூறு ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அதே போல ஆயிரத்து ஐநூறு வேறு ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதிலே ஹரிஜனங்களுக்கும், மற்ற ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் 1946-ம் வருஷத்திலிருந்தே மனவிரோதம் இருந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. 1952-53-ம் வருஷத்திலே அந்த கிராமத்தில் பல திருட்டிடுகள் பல வேறு தொந்தரவுகள் ஆகியவை நடந்து இருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக முப்பது ஹரிஜனங்களின் பேரில் கேஸ்கள் போடப்பட்டன.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ப்ரைவேட் கேஸா, கவர்மெண்டு கேஸா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இதில் முப்பது petty கேஸ்கள் போடப்பட்டன என்று இருப்பதால் தனிப்பட்டவர்கள் கேஸ்களாகத் தான் இருக்க வேண்டும். தொடரப்பட்ட கேஸ்களில் பாதி கேஸ்கள் ருஜுவாகி குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இன்னும் சில கேஸ்கள் சரியாக ருசுவாகாததால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபற்றி தான் ஸ்ரீ ரத்தினம் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.”

“அதற்கு பிற்பாடு 1954-ம் வருஷத்திலே நிலைமை ரொம்ப மோசமாகப்போய் ஹரிஜனங்களிடம் கிராம அதிகாரிகளும், ரெவினியூ அதிகாரிகளும் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும் பயன்படாது போகவே கிரிமினல் ப்ரோசீஜர் கோட் 107-வது பிரிவுப் பிரகாரம் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு கோர்ட்டிலே கூட 7 பேர்கள் பேரில் தாவா செய்யப் பட்டு இன்னும் வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. முடிவாகவில்லை.

“கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டிருக்கிற நிகழ்ச்சி 10-2-55-ந் தேதி நடந்திருக்கிறது. அன்றைக்கு நடப்பதாக இருந்த கல்யாண அழைப்பில் கிரிமினல் ப்ரோசீஜர் கோட் 107-வது பிரிவின்படி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கையில் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு வரும் இருக்கிறார். அதோடு திருமண தினத்தன்று இரவு அந்தக் கல்யாணத்தையொட்டி ‘யார் துரோகி’, என்ற ஒரு நாடகம் நடத்தப் போவதாகவும் காணப்பட்டிருக்கிறது.

“இந்த 10-2-55-ந் தேதிக்குப் பத்திருபது நாட்களுக்கு முன்பே அதாவது குறிப்பாக ஜனவரி 20-ந்தேதியன்றே இச்சிப்புத்தார் கிராம ஹரிஜனங்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து, மற்ற ஹிந்துக்களுக்கு ஹாணி விளைவிக்கப் போவதாக முடிவு செய்திருப்பதாகும் ஒரு செய்தி போலீசுருக்கு வந்திருக்கிறது.”

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

“அதற்கு மேல் 10-2-55-ந் தேதி அன்று நடித்துக் காட்டப்படுவதாக இருந்த நாடகத்தில் ரெட்டிப் பெண்கள் ஹரிஜனப் பிள்ளைகளை தகாத காரியத்திற்கு அழைக்கின்ற மாதிரியான ஒரு காட்சி சித்தரித்துக் காட்டப் போவதான செய்தியும், அதைத் தடுக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் போலீஸாருக்கு அனுப்பப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

“ஸ்ரீ ரத்தினம் அவர்கள் பேசும்பொழுது இந்த நாடகத்தைத் தடை செய்யும் நோக்கத்தில் lorry load of armed Police அந்த ஊருக்குச் சென்று ஹரிஜனங்களை இம்சித்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அன்றைக்கு அந்த ஊருக்குப் போனது அரக்கோணம் சப் இன்ஸ்பெக்டரும் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரும், நான்கு ஹெட் காண்ஸ்டேபிளும் தான். அதற்கு முக்கியமான காரணமும் இருக்கிறது.

“அன்றைக்கு இரு கல்யாணங்கள் நடக்க வேண்டியிருந்திருக்கிறது. கல்யாணம் நடக்க வேண்டியது முக்கியமே தவிர நாடகம் நடக்க வேண்டும் என்பதில்லை. அந்த நாடகத்தால் கல்யாணமே நின்று போகும்படியான கலவரம் ஏற்படும் என்கின்ற நிலைமை வந்ததின் காரணமாகவே அம்மாதிரி கலவரம் எதுவும் வராமலிருப்பதற்காகப் போலீஸார் அந்த ஊருக்கு சென்றிருக்கிறார்கள். அதே போல கலவரம் எதுவும் இல்லாமல் கல்யாணத்தை முடித்து வைத்துவிட்டும் திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள்.

“அப்படியிருக்கும்போது தவறான செய்திகளை வைத்துக் கொண்டு ஸ்ரீ ரத்தினம் இப்படிப் பேசுவது சரியல்ல. அவர் பேசியதிலிருந்து தவறான செய்திகளை அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது நன்கு தெரிகிறது. எப்படி யிருந்தாலும் இது சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால் அதிகாரிகள் நேரில் சென்று விசாரித்து வந்திருக்கிறார்கள். அதோடு அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி கலெக்டரையே விசாரிக்கும்படியும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

“இதில் எவ்விதமான இம்சையும், துன்பமும், ஹரிஜனங்களுக்கு ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள அரசாங்கம் இருக்கிறது. அரசாங்க அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம் பெரிய கலவரம் நடந்து அந்தச் சேரிகளில் கல்யாணம் நடைபெறாமல் தடைப்பட்டுப் போகாதிருக்கவே போலீஸார்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைதியான முறையில் அன்றைய தினம் அந்தத் திருமணங்களும் நடந்தேறியிருக்கின்றன. ஆகவே தனக்கு வந்த தவறான விஷயங்களை வைத்துக் கொண்டு ஸ்ரீ ரத்தினம் அவர்கள் சட்ட சபை விதி 40-ன் கீழ் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு வருந்துகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்விதமான பாதுகாப்புகளையும் அளிக்கவே அரசாங்கம் விரும்புகிறது. அதற்காக அரசாங்கம்தான் தங்களை ஆதரிக்கிறார்களே என்ற எண்ணத்தில் ஹரிஜனங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி நடக்கக் கூடாது. தங்கள் இஷ்டப்படி பேசவும் கூடாது. பொது அமைதியைக் காக்கும் வகையில் அவர்களும் சுமுகமான முறையில் நடந்து கொள்வது மிக அவசியம்.

“இதற்குமேல் நான் இவ்விஷயத்தில் சொல்லவேண்டியது எதுவுமில்லை. சட்டசபை விதிப்படி இதற்கு மேலும் ஸ்ரீ ரத்தினம் அவர்கள் பேசுவதற்கு ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

Sri A. RATNAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே . . .”

MR. SPEAKER :—“இனிமேல் ரூல் 40 படி நீங்கள் பேசமுடியாது. இதற்கு மேல் நீங்கள் வேண்டுமானால் இதைப்பற்றி ஷார்ட் நோட்டீஸ் கொள்வீர் கொடுங்கள்.”

9-50 a.m. * THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, with reference to the motion under Rule 23 (1) of the Madras Assembly Rules, I have given notice of, namely, that this House do resolve to

23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

transact Government business tomorrow, the hon. Deputy Leader of the Opposition and other Members feel that non-official work should be transacted tomorrow.”

MR. SPEAKER :—“So, tomorrow will be a non-official day?”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir.”

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1955—cont.

MR. SPEAKER :—“We shall now take up clause 3 of the Bill. I have received notice of an amendment from the hon. Member Sri P. Rangaswami Reddiar. The hon. Member is not in his seat and, therefore, his amendment is not moved. The Hon. the Minister for Finance will now move the Government amendment.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I move the following amendments :—

‘In sub-clause (1), for the words “for payment of money”, substitute the words “in respect of a debt”.

‘In Explanation II, for the words “for a sum of money”, substitute the words “in respect of a debt”.

‘In Explanation II, for the words “for payment of money” substitute the words “in respect of a debt”.

‘After the proviso, add “Provided further that nothing contained in this section shall apply to any portion of a decree other than that relating to a debt”.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“I beg to move the following amendment :—

‘In sub-clause (1), lines 5 to 7, omit the words “and one-eighth . . . whichever is less”.

SRI S. RAMALINGAM :—“I second the amendment.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The amendment moved by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar relates to clause 4 of the Bill. We are now discussing clause 3 of the Bill.”

MR. SPEAKER :—“In that case, let him withdraw the amendment he has now moved.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“I am withdrawing the amendment I have just now moved.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தமானது ஒரு வகையில் சிறந்ததாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், நாங்கள்

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd February 1955]

சொல்லிய இரண்டாவது அம்சம், அதாவது குத்தகைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பாதுகாப்பு விஷயத்தில் இத்திருத்தம் பாதகத்தை உண்டாக்கும். After the proviso add 'Provided further that nothing contained in this section should apply to any portion of a decree other than that relating to a debt.' என்பது மூன்றாவது ஷரத்துக்குப் புதிதாக சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தமாகும். ஒரு விவசாயி குத்தகை பாக்கியைச் செலுத்தத் தவறினால் அவன் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படலாம் என்று சட்டப்படி ரெவினியூ கோர்ட்டு தீர்ப்பளித்தால், அந்த விவசாயி நிலத்திலிருந்து வெளியேறக்கூடிய நிலைமை சர்க்காருடைய மேற்கூறிய திருத்தத்தினால் ஏற்படும். இதில் பாதுகாப்பு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. குத்தகை பாக்கி ஒன்றைத்தான் கட்டுப்படுத்தும், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதை கட்டுப்படுத்தாது. குத்தகை பாக்கியை வேண்டுமானாலும் நான்கு தவணைகளில் கொடுத்துவிடலாம், ஆனால் நிலத்தைவிட்டு விவசாயி வெளியேறிவிடவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படலாம்.

“சர்க்காருடைய நோக்கம் அதுவல்ல என்பது எனக்குத் தெரியும். திருத்தத்தினுடைய அர்த்தமும் அப்படி வராது என்பதும் தெரியும். ஆனால், எல்லாக் கோர்ட்டுகளிலும் இச்சட்டத்தின் கீழ் தாவாக்கள் ஏற்படுமோது அங்கெல்லாம் நிதி அமைச்சரும், அட்வகேட்-ஜெனரலும் இருக்கப்போவதில்லை. ஏதோ விளக்கத்தைக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சர்க்கார் சமாதானம் சொல்லலாம், விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவது அவர்களுடைய நோக்கம் அல்ல என்றும் அவர்கள் சொல்லலாம். ஒவ்வொரு காரியத்திலும் தங்கள் இஷ்டம்போல் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது சர்க்காருடைய திருத்தம். மந்திரி அவர்கள் விளக்கம் சொல்வதோடு கூட இத்திருத்தத்தை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்கக்கொள்கிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, the amendment moved by the Government just now has somewhat clarified the clause. However, I wish to point out one further difficulty. Under the Malabar Tenancy Act, a tenant who keeps arrears of rent for three months is entitled to be evicted. In other words, the landlord is entitled to file a suit for possession. According to the amendment moved by the Government, that portion of the claim relating to rent will be a 'debt'. But the fact of keeping rent in arrears itself is the very cause of eviction. I wish to know what will be the fate of suits filed for possession in such cases?”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The first point raised by the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram relates to the provisions made in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952. Under section 10 of that Act, a landholder is entitled to apply to a Revenue Court for eviction of a tenant for non-payment of rent. Under the definition of debt, rent is included in the term 'debt'. As far as this is concerned, there is no difficulty. The only other point which Sri Kalyanasundaram has raised is this: Since we have made it clear that execution will be stayed only in respect of a debt, then will it not be possible for the landlord to execute a decree in respect of the eviction of the tenant as such because that will relate to possession of the land and not debt? But if the hon. Member goes through section 10, he will find that it is not for non-payment of rent only that an order of eviction is passed. The tenant is given time to pay the

[23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

arrears and if he does not pay within the prescribed time, he is then liable to be evicted. That being so, in a case where time has been given and that time has expired, then the tenant is liable to be evicted in that case. Let us take a case where time has been given for payment of rent but the money has not been paid in time and in the meanwhile, the Moratorium Act has come in permitting non-payment of rent during the moratorium period. What is the position under these circumstances if this Bill becomes law? Since the provisions in this Bill include arrears of rent also under the definition of 'debt', all provisions relating to the payment of debt in this Bill will apply to the payment of arrears of rent also. The tenant will be entitled to pay all these arrears in four instalments as provided for in clause 4 of the Bill which will be further amended when it is taken up for consideration, to clarify the entire position. Amendments to that effect have been circulated to Members. The position is that all the provisions relating to the payment of debt will apply to this debt—arrears of rent—also because we have included rent also in the definition of 'debt'. There is no question of any order being passed for any default of such payments, provided they are paid as prescribed in clause 4 of the Bill. There is absolutely no ambiguity. Unless a Judge acts perversely, he will not give an order for eviction in such circumstances. As far as enactments are concerned, we cannot provide for perverseness. We should take Judges as normal judicial officers. In case of miscarriage of justice, one can always go in appeal to the High Court and there is also the provision for 'writs' in the Constitution. That being so, we should not try to provide for everything saying that some Judge may act perversely or may not understand the provisions properly or may not apply the provisions properly. We should not create provisions for clearing misunderstandings.”

SRI S. RAMALINGAM:—“நான் எடுத்துச் சொல்லிய தெல்லாம் சந்தேகத்தை நிவர்த்திப்பதற்காகவே தவிர சட்டத்தில் இஷ்டம் போல் சேர்க்கவேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலுள்ள ஒரே ஒரு கஷ்டம் என்னவென்றால் ரெவினியூ கோர்ட்டினுடைய தீர்ப்புதான் இறுதியானது. ரெவினியூ கோர்ட்டு ஒரு உத்தரவு போட்டுவிட்டால், அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட விவசாயி நிலத்தை விட்டு வெளியேறவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டுவிட்டால், அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கே இடம் கிடையாது. ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய் 'ரிட்' மனு தாக்கல் செய்வதைத்தவிர வேறு வழியே கிடையாது. தஞ்சாவூரிலுள்ள ஒரு விவசாயி 'ரிட்' மனுவைத் தாக்கல் செய்ய மதராசுக்கு வரவேண்டுமானால், அதனால் அவனுக்கு எவ்வளவு சிரமம் ஏற்படும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகையால் தான் நாங்கள் அதை வற்புறுத்தினோம். சென்ற காலத்தில் ஏற்பட்ட பாக்கியைத் தவணைகளாகக் கொடுக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்கவும், நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தவதிலிருந்து பாதுகாப்பு கிடைக்கவும் விவசாயிகளுக்கு வழி இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய யோசனை. இருந்தாலும் இவ்வளவு தூரம் மந்திரி அவர்கள் வாதம் செய்ததை யோசிக்கவேண்டியதுதான். விவசாயிகளுக்கு பாதகம் ஏற்படாத முறையில் திருத்த மசோதா தேவையானால், அப்படிச் செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.”

9-59
அ.ம.

[23rd February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the Hon. Finance Minister did not explain my difficulty. He referred to decrees, but my case is with regard to pending suit because of default in payment of rent."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The same thing will apply in that case also if the non-payment of rent is the cause of action for eviction; that rent, if it is included in the definition debt and if it is in arrears prior to 1st March 1953, then he is entitled to pay the debt in the same manner and that is provided for in clause 4. Default will take place if this provision is not complied with. Therefore, I thought the explanation which I gave to Mr. Kalyanasundaram will apply to what Mr. Kurup said and that is why I did not deal with his case particularly."

MR. SPEAKER :—" Before putting the amendments and the clause to vote, I must remind the House that last night, a Government amendment was carried and it has been incorporated in the clause, that is, instead of the words 'for payment of money', the words 'for realisation of debt' were substituted. Now, the Government should alter it by moving another amendment to that."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Since it has been technically passed last night, I now move that—

'In sub-clause (1), for the words "for realisation of debt", substitute the words "in respect of a debt".'"

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1), for the words "for realisation of debt", substitute the words "in respect of a debt".'"

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In Explanation II, for the words "for a sum of money", substitute the words "in respect of a debt".'"

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" Again there is some change necessary. Last night Government moved that for the words 'payment of money', substitute the words 'for payment of debt'. Government should withdraw that now. It has not been accepted."

The Government amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In Explanation II, for the words "for payment of money" substitute the words "in respect of a debt".'"

The motion was carried.

23rd February 1955]

MR. SPEAKER :—" Then, we shall take up the proviso. There is a Government amendment . . . "

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, there is another proviso to sub-clause (2). Therefore, it should be made clear that this proviso referred to in the amendment relates to sub-clause (1). It simply says 'after the proviso add, etc.' The amendment should be worded in a clear way, as there are two provisos and it should be clear to which proviso it relates."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member will be pleased to see that there is a proviso to sub-clause (1), namely, 'Provided that a suit for possession, etc.' This proviso will relate to sub-clause (1), and will read 'provided further that nothing contained in this section, etc.' It will only relate to sub-clause (1) and not to sub-clause (2)."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'After the proviso add "Provided further that nothing contained in this section shall apply to any portion of a decree other than that relating to a debt".'"

The motion was carried.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri V. Balakrishnan was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1), line 4, for the words "four months" substitute the words "one year".'"

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'For the words "before the expiry of four months from the commencement of this Act", substitute the words, figures and letters "before 31st December 1955".'"

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1), line 4, for "four", substitute "ten".'"

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1), for the words "four months", substitute the words "seven months".'"

The amendment was lost.

[23rd February 1955]

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (1), line 5, after the word "Act", insert the words "and after due notice has been given to the debtor by registered post".'

The amendment was lost.

The amendments of Sri M. Narayana Kurup were, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In the proviso under sub-clause (1), after "mesne profits", insert "and costs".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (2), line 1, after "a debt", insert "without making a demand as provided for in sub-section (1)-or".'

The amendment was lost.

The amendment of Sri Virupakshiah was, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri Gopalan was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"I have put all the amendments to the vote of the House. I am going to put the clause as amended to vote. The question is—

'That clause 3 as amended stands part of the Bill.'

The motion was carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER:—"The clause and the amendments moved yesterday are before the House for discussion."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Now, Sri T. C. Narayanan Nambiar may be permitted to move his amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"I have no objection."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I move that—

'In sub-clause (1), lines 5 to 7, omit the words "and one-eighth . . . whichever is less".'

SRI S. RAMALINGAM:—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"Then Government amendment. Let the Hon. Minister move it."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I move that—

For the words "every year" in sub-clause (1) substitute the words "each of the succeeding three years".'

[23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

After sub-clause (1), add the following:—

"(2) Where in respect of a decree for debt passed before the commencement of this Act, a debtor fails to make any one of the payments specified in sub-section (1) the decree-holder shall be entitled to execute the decree in respect of the instalment which is in default.

"(3) In any suit filed after the commencement of this Act, the court in decreeing the suit shall provide for the immediate payment of such instalment or instalments as would have become due under provisions of sub-section (1) and the balance in further instalments as specified therein."

For the words "every year" in sub-clause (1) substitute the words "each of the succeeding three years".'

For sub-clause (2) including the proviso, substitute the following:—

"(4) Where in any suit for the recovery of a debt pending at the commencement of this Act, the debtor claims to be an agriculturist the Court shall, if the debtor is an agriculturist, pass a decree for immediate payment of such instalment or instalments as would have become payable under the provisions of sub-section (1) and the balance in further instalments as specified therein.

"(5) Nothing contained in this Act shall bar the court from passing a decree or making an order in an application for execution of the decree under such terms and conditions as may be more favourable to the debtor than those provided for in this sub-section either of its own motion or upon a consideration of all the circumstances of the case or upon an agreement between the parties."

Re-number sub-clause (3) as sub-clause (6) and in the sub-clause so re-numbered, for the words "for payment of money", substitute the word "therefor".'

In sub-clause (6) as re-numbered, line 6, for the expression "sub-clause (2)", substitute the expression "this section".'

"In view of the above amendments, I beg leave of the House to withdraw all the Government amendments to this clause moved during the night session yesterday."

All the Government amendments to clause 4 moved on 22nd February 1955 were, by leave, withdrawn.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I will explain the amendments that I have now moved.

"Clause 4 led to some difficulty and confusion in construction. Now we have classified debt into two categories. One category is debt for whose recovery a decree has been passed before the commencement of this Act. In the proposed sub-clause (2), we have

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

provided that in such cases the decree-holder can execute the decree only in respect of the instalment in default under the provisions in the existing sub-clause (1).

"The second category is debt for whose recovery a suit is filed after the commencement of this Act. Under the proposed sub-clause (3), it is provided that the court in decreeing such a suit shall provide for the immediate payment of the instalment or instalments due under the provisions of sub-clause (1) and the payment of the balance in further instalments as specified in that sub-clause.

"Certain suits have already been filed but they have been stayed because of the Moratorium Act. Those suits will be pending at the time of the commencement of this Act. We have provided in the proposed sub-clause (4) that in such suits the Court shall pass a decree for immediate payment of the instalment or instalments as would have become payable under the provisions of the existing sub-clause (1) and the payment of the balance in further instalments as specified in that sub-clause. I will give a concrete example. Suppose a court passes a decree before 1st July 1955. That decree will be for immediate payment of the instalment due before 1st July 1955. A decree passed on or after 1st July 1955 will be for immediate payment of the instalment due before 1st July 1955 and the next annual instalment which falls due before 1st July 1956.

"The proposed sub-clauses (2), (3) and (4) remove all the doubts that have been raised.

"The payment before 1st July 1955 and the payment of the balance in three equal annual instalments are only the minimum terms. In the proposed sub-clause (5) we have provided that it is open to a court to give more liberal terms and conditions to the debtors who are in difficulty.

"A difficulty was pointed out by Sri M. Narayana Kurup and also by Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar. They referred to clause (b) of section 48 of the Civil Procedure Code, under which no execution petition can be filed after the expiry of twelve years from the date of the passing of the decree. I propose to accept the amendment of Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar. When that amendment is accepted, the provisions of sub-clause (1) for purposes of execution shall be deemed to be a subsequent order passed by a court.

"We have devoted much time to drafting these amendments. I am grateful to the Advocate-General for the very valuable help he has rendered in this connection and the Law Secretary who, without minding whether it was dead of night or early hours of the morning, sat through and finalised these amendments. I am sure the House will join me in thanking them for the valuable and able assistance they gave me in this matter."

23rd February 1955]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"Sir, I wish to draw attention to the amendment given notice of, by me and Sri Gopalan Unni and moved by Sri Gopalan Unni. That amendment proposes that the land properties or the dwelling house of the agriculturist should not be attached or sold or in any way proceeded against for the realisation of the debt. Only four instalments are allowed for repayment of the debt which might have accumulated over a long period. If the agriculturist fails to repay the debt, his land properties and dwelling house will be proceeded against. But since these are the very means of his livelihood, he should not be deprived of them. The creditor can very well proceed against the agricultural produce or the other income of the agriculturist and realise the debt.

"Another amendment standing in our name is to the effect that the costs of the suit should be borne by the respective parties themselves. An agriculturist will default in the payment of debt only because he is in difficulty. If the Court asks him to bear the costs of both parties to the suit, he will be put to more difficulty. So the creditor, who is in a better position, should bear his costs. Each party to the suit should be asked to bear his costs.

"Another amendment proposes the insertion of a new sub-clause to the effect that notwithstanding anything contained in this or any other Act for the time being in force the debts by way of arrears of rent shall be deemed to be fully paid if arrears of rent for two years or the actual arrears whichever is less is paid in the manner provided in section 4. According to the Malabar Tenancy Act that was passed in 1953 six years' arrears of rent have to be paid by an agriculturist for wiping off all arrears of rent. The House is aware that in all the six years up to 1953, seasonal conditions in our State were very bad and there had been failure of crops all through. Therefore it is quite likely that he had been in arrears of rent all these six years. We will be doing justice to the agriculturist if we provided that the payment of two years' arrears of rent should be deemed to wipe off all arrears of rent due so far. When the Malabar Tenancy legislation was discussed in this House, Sri C. Rajagopalachari, the then Chief Minister, said that there was already the Moratorium Act and that therefore immediately no action would be taken by landlords to evict their tenants on the ground of arrears of rent. He said that one year's time was allowed by the Moratorium Act and that meanwhile the question of wiping out of the arrears of rent could be considered. We honestly feel that the then Chief Minister had in mind a proposal to bring in another legislation to wipe out the arrears of rent. Now, this new Bill has come and it may be passed. Now, according to this Bill, the arrears of rent accumulated in these six years or even more have to be paid by the peasants in four instalments apart from the rents that will become due for the current year. In view of the adverse seasonal conditions that prevailed in those six years and in view of the difficult position in which the agriculturists of our country are placed, the

10-20
a.m.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [23rd February 1955]

Government should accede to the amendment that has been moved by my hon. Friend Sri K. C. Gopalan Unni. Unless it is accepted, about 50 per cent of the tenants in Malabar will be affected and none of them will be in a position to repay the arrears of rent for the previous six years. All of them may be evicted from the lands that they have been tilling for years and even for generations. So, I think this House will accept the amendment. Or, at least I hope this amendment will be considered sympathetically and the Government will bring forward some amendment in order to do justice to the tenants."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Mr. Speaker, amendment No. 136 as proposed gives rights to the decree-holders only to execute the decree with respect to the amount which is in default. Under the provisions of the present Bill, a decree can be executed in instalments—in 1956, in 1957 and in 1958. The last instalment will fall due only in July 1958. If the judgment-creditor is allowed to execute the decree piecemeal, the judgment-debtor will be mulcted with costs thrice. I do not know whether the Hon. Minister is aware that at times the cost of execution amounts to at least one-third of the amount decreed. Especially, in the case of execution in respect of immovable properties, the costs are heavy in getting encumbrance and other certificates. Is it the intention of the Government that in trying to provide some relief for the judgment-debtors they should be indirectly or unconsciously mulcted with costs? Of course, if I suggest that there should be an execution once and for all for the entire balance, it may be mistaken and said that it is intended to help the lawyers indirectly. Much has been said whenever this Bill was dealt with that it gives work to lawyers. But I think the proposed clause would not only give three times the normal work to lawyers but, at the same time, impose an additional liability on the judgment-debtors.

" As regards amendment No. 137, there is some defect or lacuna in clause 4. Act V of 1954 expires on the 1st March 1955. This Bill shall come or shall be deemed to come into force on the 1st March 1955. There are suits and suits filed and pending before the several courts in this State in which the issue is directly whether the defendant is an agriculturist or not. If the Court finds that the defendant is an agriculturist, the only course left open under section 3 of the present Act is to dismiss the suit with costs, because the filing of such suit is barred. Are we to take it that if suits are taken up for trial after the 1st March 1955, they will be treated under clause 4 as suits pending at the commencement of this Bill? Subsequent to 1st March 1955, if a Court comes to the conclusion that such a suit should not have been filed because the defendant was an agriculturist at the time of the filing of the suit, under section 3 of the present Act, the suit would be dismissed. Or, are we to take it that the court will deal with the case with reference to the present Bill? Such confusion should be avoided.

[23rd February 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

" I wish the Hon. the Finance Minister had leisure and goes through certain rulings given by the High Court regarding Act V of 1954. If he does so, then he will not mistake us if such defects are pointed out here lest there should be greater confusion and greater hardship afterwards."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, sometimes creating confusion leads to clarity. Therefore, we need not grudge creating confusion. Take, for instance, this case. We have provided for costs and this Bill will be deemed to come into force on the 1st March 1955. Suppose actually assent is not given to the Bill or it is not published before 1st March 1955. There may be suits likely to be barred by limitation and there may be execution petitions. Suppose the Bill comes into force after one or two months. What will be the fate of suits that are instituted in between this period? Let us take, for instance, that the Bill comes into force in April or May. In the interval there may be many suits and execution petitions. What will be their fate and what is the provision made in respect of costs in those cases? There is a certain presumption that the Bill will be assented to and that it will come into force on the 1st March 1955. There is that lacuna here. With regard to the Government amendment, item (2) is not necessary at all because it has never been thought that the judgment-creditor will be entitled to execute the decree for the whole portion of the money due to him. But the opportunity is availed of to insert further sub-clauses which are, so to say, detrimental to the interests of the judgment-debtor. It is sought to make it obligatory to make the payment of instalments due before the decreeing of a suit. Although it is not clear in the clause, the effect will be the opposite of what is intended.

" In sub-clause (5) it is stated—

' Nothing contained in this Act shall bar the Court from. . . '

In all the clauses and sub-clauses the word ' shall ' is repeated. I do not know which ' shall ' the Court will give effect to. Therefore, the powers given to the Court under sub-clause (5) may not be very helpful to the judgment-debtor.

" My amendment with respect to the construing of a decree is not necessary and I do not press it. But I would like to say a word about the claim to rateable distribution. It was conceded that the absence of such a provision would work hardship. But the Hon. the Finance Minister said that the only possible course in such cases was to go to the Insolvency Court. If it is the intention of the Government that by the passing of this Bill, agriculturists should be driven to the Insolvency Courts, then I have nothing to say. But, otherwise, there will be something in favour of my amendment."

[23rd February 1955]

10-30 a.m. * SRI M. JAGANNATHAN :—" Mr. Speaker, Sir, in support of my amendments I would like to say one or two words. My first amendment reads as follows :—

'Omit the words "the interest due on any debt . . . outstanding or" and the words "whichever is less".'

Sir, the Joint Select Committee has provided two alternatives for the debtor to repay his first instalment of the debt. The first alternative is that the debtor may be permitted to repay one-eighth of the principal amount outstanding and the interest due by him. The second alternative is that he may be permitted to pay one-fourth of the entire amount outstanding. Sir, in my considered opinion the second alternative is simpler than the first alternative. Strictly speaking there is no appreciable difference between these two alternatives of paying the first instalment. Therefore, it is my suggestion that the first alternative may be dropped. If it is dropped the Bill eschews the possibility of any loophole and it will also be convenient for the parties concerned and the civil courts.

"My second amendment relates to the Explanation to sub-clause (1) of Clause 4. I would like to submit that the Explanation should be dropped because it reads: 'In the case of a decree, the amount decreed shall be deemed to be the principal'. In this case the term 'the amount decreed' might include interest as well. So, in the calculation of the interest it may happen that interest may be charged upon interest which will work as an unfair hardship on the debtor, when our intention is to protect the debtor as far as possible. Therefore, we will be defeating the intention of the Bill if we retain this Explanation. Under these circumstances, I humbly submit that both of my amendments may kindly be accepted by the Government."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir, the attitude shown by the Hon. Ministers in the Select Committee and now towards the amendments that we have moved, reminds me of the puranic story relating to Kabir written by that great poet, Ullur S. Parameswara Iyer. Kabir who was the son of a poor Muslim weaver had woven a piece of cloth and for which he had invested including the cost of his labour four annas and four annas alone. With that cloth he went to the market and said :

'മുണ്ടു് മുണ്ടുവേണമോ മുണ്ടു്' ; 'നാലന്ന, നാലന്ന മാത്രം തന്നാൻ മരി'.

That is, 'this cloth costs only four annas and four annas only and I want four annas alone'. The people who were accustomed to being asked a price over and above the cost price asked the cloth for two annas. Here the poet expresses the feeling of Kabir in the following words: 'What is this world. Nobody believes the truth when truth is spoken and it is only interpreted as false in this unfortunate world'. It is in the same way the Government are treating the amendments moved by us. Sir, I have given some four very pertinent and important amendments which relate to the realities that exist in this land.

23rd February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

"Sir, our Government want that Rs. 40 crores should be collected from the poor peasantry and handed over to creditors. Is it possible to collect such a huge sum in this State which for the last so many years has been deprived of a good harvest and where, even according to the Government no suitable climatic conditions prevail, no heavy rains fall and no conditions suitable for agricultural operations prevail? Therefore, I have suggested certain things in my amendments. Instead of the one-eighth of the principal amount and the interest due up to the date of the commencement of the first instalment, let the interests alone be paid first and the balance in instalments. It is for that purpose I have given one amendment which I hope the Government will accept without any difficulty.

"Sir, my second amendment wants that option may be given to the tenant who is liable to pay the debt—he has already been burdened with additional payment of rent due to the land—to pay his debt either in kind or cash. Why I want this amendment is that in certain cases for the failure of the tenant to make prompt payment, the Court may decree that for 500 seers of paddy, Rs. 250 should be realized. But when it is sold in the market it may fetch only Rs. 125. Therefore, if this amendment is accepted that trouble can be overcome.

"With regard to instalments, I have also given an amendment. Instead of three instalments, it should be six instalments. As many hon. Members have referred to it, I am not going to dilate on it. My last amendment runs as follows :—

'In sub-clause (2), after the existing proviso, insert the following :—

"Provided further that the Court shall not pass a decree or make an order in an application for execution of a decree wherein the debt is an accrued amount of arrears of rent due by a tenant to a landlord prior to 1st October 1953."

Sir, I have quoted several instances on the floor of this House with special reference to the decrees recently given by the reconstituted Rent Courts throughout Malabar, which clearly show beyond any doubt that all these years these poor agriculturists have been compelled to pay rack-rents and it is only as a result of it these debts have been incurred. As my amendments are reasonable and equitable, I hope the Government will accept them."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'Add at the end of sub-clause (1) the words "the year of the first of such annual instalments being the one commencing with 2nd July of the year immediately following the one in which the abovementioned four months' period ends".'

SRI M. JAGANNATHAN :—" Sir, I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member speak on his amendment."

[23rd February 1955]

10-40
a.m.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, this Bill is intended for lenience to be shown to the agriculturist debtors. Now the first payment to be made by the agriculturist debtor is within four months of the commencement of this Act. We shall take it that this Act comes into force on the 1st of March. These four months will take us to the end of June. The three instalments will commence from after the 1st of July of the year 1955. It means that the agriculturist debtor will have to pay one-fourth of the entire amount within these four months which end with June 30, 1955 and immediately after that on the 1st of July he will have to pay the first of three equal annual instalments. It would be a real hardship. What I suggest by this amendment is that the first of the three instalments should commence from the 2nd July of the year which succeeds the year in which the four months period ends. There should be a long respite given to the debtor to pay the first of the three equal annual instalments. It is with this object that I have proposed this amendment.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, as regards the amendments which have been moved by me, first of all I want to extend the period of four months, within which the agriculturist debtor has to pay the interest due and one-eighth of the principal, to one year. Then I want to reduce the amount paid towards the principal from one-eighth to one-twelfth and I also want that the balance should be paid in five equal annual instalments instead of the present three equal annual instalments. The title of the Bill itself, namely, the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1954 shows that the poor peasants have got to repay their debts. There is no mention at all in the Bill about any real relief to the agriculturists. Even at the Faizpur Congress where I was present a resolution was passed to wipe out the burden of debt-ridden peasants.

“ In our State 81.1 per cent of the peasants are owning less than five acres. Fifty-one per cent of the peasants are owning only two acres of land. If the peasants have failed to pay their debts it is not because of their intention not to repay but it is due to so many other causes like falling prices for agricultural products, droughts and pests and high prices of other essential commodities. I can understand that it is because of these factors the poor peasants are not in a position to repay their debt. What the Government should have done is really to have introduced a clause wiping away all the debts of the peasants or at least for scaling down their debts.

“ As far as I could understand, the policy of the Government is to enact a legislation which would appear to help the peasants and at the same time seeing to it that the repayments to the creditors are guaranteed. This is what I feel to be the intention of the Government. If the Government want to solve the agrarian problem in the State they should seriously consider the question of how to scale down the debts of the peasants, how to wipe them out and also how to protect the agricultural labourers and peasants.

23rd February 1955] [Sri K. P. Gopalan]

“ I have moved another amendment, namely :—

‘ Provided that if any agriculturist has paid an amount either by way of interest or by way of repayment of the principal amount a sum equivalent to the extent of double the principal he is deemed to have been released from any obligations under the concerned transaction or contract.’

As far as it is concerned, I think this is one of the provisions of the Debt Relief Act of 1938. I do not know why after so many years the Government are not in a position to assert this provision. If the Government really want to help the poor peasants they must try to find out means for the scaling down of their debts. That is why I have moved all these amendments and I hope the Government will consider them. The question of the indebtedness of the peasant in our country and in our State is a very serious problem which the Government must face and unless they do so they cannot solve any other problem relating to our peasants. With these words, I resume my seat.”

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Mr. Speaker, Sir, after the doubtful position which we reached last night with respect to Clauses 3 and 4, the amendments moved by the Government to Clause 4 are really welcome and they do improve the position considerably. Anyhow, with due respect, I wish to submit that in my opinion in certain places these amendments require further improvement. In the proposed sub-clause (4) after the words ‘ Where in any suit for the recovery of a debt . . . ’ I would also like to add the words ‘ or any Execution Petition ’. If this is agreed to by the Government then a consequential change will have to be made, namely, after the words ‘ pass a decree ’ the words ‘ or order ’ will have to be added.

“ Then in the proposed sub-clause (5) for the word ‘ under ’ in ‘ application for execution of the decree under such terms and conditions ’ it would be better to substitute the word ‘ on ’.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, mine is a very minor amendment. It is only to draw the attention of the Government to the fact that if the date is not changed from 1st July to 1st October the indebted agriculturists in Malabar and South Kanara will be put to great inconvenience. In the West Coast paddy cultivation is the main item of agriculture. The agriculturists will be having some money in their hands only after the main harvest in *Kanni* that is in August–September. It will therefore be convenient for them to repay their debt only if the date is changed. I hope the amendment is acceptable to the Government.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I think there is considerable force in what the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar has said about sub-clause (1) where

[Sri N. Gopala Menon] [23rd February 1955]

towards the end it is said the debtor can pay ' the balance of the debt in three equal annual instalments on or before the 1st July of every year . . . '

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We are proposing necessary amendments for this.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Sir, instead of the wording proposed by the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar I would suggest ‘on or before the 1st July of every subsequent year’. The addition of the word ‘subsequent’ will be enough.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, on the other hand what we propose to do to make it completely clear and also in view of what we are providing in the proposed sub-clause (2) is to substitute the words ‘ on or before the 1st July of each of the succeeding three years ’ instead of the words ‘ on or before the 1st July of each year ’ which would completely cover every case. I want to move an amendment to the amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar with reference to sub-clause (1), namely, to substitute the words ‘ each of the succeeding three years ’ for the words ‘ every year ’ in line 8.

“ The other amendment which we propose to accept is with reference to the explanation regarding Section 48 of the Civil Procedure Code. The wording of the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar's amendment may be changed as follows :—

'The provisions of sub-section (1) shall, for purposes of execution, be deemed to be a subsequent order of court within the meaning of clause (b) of Section 48 of the Code of Civil Procedure, 1908.' "

MR. SPEAKER:—“ These two, I think, are amendments to the amendments of the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar.”

10-50
a.m.

* SRI R. KRISHNAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, നാലാമത്തെ ക്ലോസിങ്ങ് ഞാൻ മൂന്നു ദേദഗതികൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതിൽ ഒന്ന്, അതായത്, 28-ാം നമ്പർ ദേദഗതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന എന്നീ ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. കാരണം മൂന്നാമത്തെ ക്ലോസിങ്ങ് ആ മട്ടിലാണ് പാസ്സായിട്ടുള്ളത്. ഏഴു തവണകളായിട്ട് വീട്ടാറുള്ള സെക്ഷയും കൊടുക്കണമെന്നാണ് 27-ാമത്തെ ദേദഗതിയിൽ പറയുന്നതു്. ബ്രദ്ധയി 1-ാം തിന്മതികളു മുപ്പ് എന്നുള്ളത് ഡിസെമ്പർ 31-ാം തിന്മതികളു മുപ്പ് എന്നു മറററണം. ഗഡുക്കൾ ഏഴാക്കണം. ഒരു പുതിയ സബ്ക്ലോസിങ്ങ് കൂടി ചേർക്കണമെന്നാണ് 28-ാമത്തെ ദേദഗതി. പാട്ടിബാക്കിയു കടവും ഒരുപോലെയാലു. വിള നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടോ മററു കാരണങ്ങളാലോ പാട്ടം ബാക്കിയായിട്ടുള്ള കേസ്സുകളിൽ ജനിക്കു കൂമി കഴിപ്പിച്ചുകൊടുക്കാനും വിള ജപ്പീചെയ്യാനും സാദർമുണ്ടാകരുതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് 1951-നു മുപ്പുള്ള ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ബാക്കി മുപ്പുവരും റട്ട് ചെയ്യണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഇനി പണമായിട്ട് മാത്രമല്ല, സാധനങ്ങളായിട്ട് കൊടുത്താലും മതി എന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നതിനുള്ള ദേദഗതികൂടി സപീകരിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ”

23rd February 1955]

SR. M. P. SUBRAMANYAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் மசோதாவில் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறதைவிட இன்னும் இரண்டு வருஷங்கள் அதிகமான தவணைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான். இந்த மசோதாவில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இந்த சட்டம் வந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் வட்டியும், அசலில் எட்டில் ஒரு பங்கும் அல்லது அசலும் வட்டியும் சேர்ந்து நாலில் ஒரு பங்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அத்துடன் பாக்கியைக் கொடுக்க மூன்று வருஷ தவணையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய திருத்தம் என்னவென்றால் இந்த சட்டம் வந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் வட்டியையும் அல்லது மொத்தத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கையும் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், பாக்கி இருக்கும் தொகையை ஐந்து வருட தவணைகளில் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், முதல் தவணை ஒவ்வொரு வருஷம் ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி கொடுக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த சட்டத்திற்கே முக்யமான பகுதி இந்த நாலாவது பகுதிதான். வாங்கிய கடனை தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டியது என்பதுதான். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தின்படி ஒரு விவசாயி தான் வாங்கிய கடனில் ஒவ்வொரு ரூபாயையும் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. தவணையைத்தான் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். 1954-ம் வருஷம் ஹைதராபாத் மாகாணத்தில் இந்த மாதிரியான ஒரு சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள். கடன் வாங்கிய சில ரூபாய் விஷயத்தில் வாங்கிய கடனில் பாதியை தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். ஒருவனுடைய சொத்து மதிப்பின் பாதி அளவுக்குமேல் கடன் அதிகமாக இருந்தால் அந்தக் கடனில் பாதியையும் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கும் காலத்தில் ஒரு விவசாயிக்கு வருகிற வருமானத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அந்த வருமானத்தில் நாலில் மூன்று பங்கைத்தான் கடனுக்கு திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் விதி செய்திருக்கிறார்கள். அந்த விதியை இங்கு மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“ வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இல்லை. எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அதை அவர்கள் கொடுக்கத் தான் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கொடுக்கவேண்டிய கடன் தொகையில் ஒரு ரூபாயும் குறைத்து கொடுக்கும்படி இந்த சட்டத்தின் விதிகள் கூறவில்லை. இதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. மற்றொன்று, ஒருவன் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் கடன் வாங்கியிருந்தால் அப்பொழுது விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசிகளையும் கடன் திருப்பித் தரவேண்டியிருக்கும். இப்பொழுதுள்ள விலைவாசிகளையும், மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கடன் வாங்கிய காலத்தின் ரூபாயின் மதிப்பையும் இப்பொழுது ரூபாயின் மதிப்பையும் பார்ப்போமோனால் ரூபாயின் மதிப்பையும் இப்பொழுது இரண்டு மூன்று மடங்கு உயர்ந்துவிட்டது. அதாவது **Money in terms of commodities**. உதாரணமாக ஒருவன் 5 ஆண்டு களுக்கு முன் ரூ. 1,000 (ஆயிரம்) கடன் வாங்கியதாக வைத்துக் கொள்வோம். இந்த கடன் ரூபாயாக எழுதிக்கொண்டு விவசாயப் பொருளாக கொடுத்ததாக வைத்துக்கொள்வோம். இப்பொழுது விவசாயப் பொருள்களின் விலை மூன்றில் ஒரு பங்காக குறைந்துவிட்டது. அதாவது ஒரு மூட்டை நெல் ரூ. 30 ஆக இருந்தது இப்பொழுது ரூ. 10 ஆக ஆகிவிட்டது. இப்பொழுது இவன் கடனை திருப்பித் தர வேண்டும். பணமாக கொடுக்கவேண்டுமென்றால் வாங்கிய விவசாயி பொருளை போல் மூன்று மடங்கு பொருள்களை விற்றுத் தரவேண்டும் அல்லது பொருளாகத் தரவேண்டும். அதாவது 1,000 ரூபாய் அசலுக்கு ரூ. 3,000 இப்பொழுது அசலாக மட்டும் திருப்பித் தரவேண்டும். இதையும் மனதில் நாம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகையால் கடன் வாங்கியவன் எவ்வளவு கஷ்டமான நிலையிலுள்ளான் என்பது நன்கு தெரிகிறது. இந்த சூழ்நிலையிலும் நாம் கொடுக்க வேண்டிய ரூபாயை ஒரு காசும் குறைக்காமல் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

[Sri C. H. Kanaran] [23rd February 1955]

പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നു എത്രയോ വിധികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ എത്രയധികം പാട്ടമാണ് മലബാറിലെ കൃഷിക്കാർ കൊടുത്തുവന്നിരുന്നതെന്നു പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നായിരിക്കും. കൃഷിക്കാരൻ പാട്ടം കൊടുത്താൽപോലും ശീട്ട കൊടുക്കാത്ത സമ്പ്രദായം മലബാറിൽ പലയിടത്തുമുണ്ട്. ജന്മിഷ ഇടുമുണ്ടെങ്കിൽ കൊടുക്കും, അല്ലെങ്കിലില്ല. പാട്ടബാക്കി അഞ്ചു കൊല്ലത്തേതായാലും അറു കൊല്ലത്തേതായാലും അതു കടമാണെന്നു വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ജന്മിഷ കേസ്സു കൊടുക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ട്. അത് കൃഷിക്കാരെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ഏർപ്പാടാണ്. 1958-നു മുമ്പുള്ള ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അതുവരെയുള്ള ഹറു ബാക്കികളെല്ലാം റദ്ദ് ചെയ്യേണ്ടതാണ് എങ്കിലേ കൃഷിക്കാരന് എന്തെങ്കിലും രക്ഷ കിട്ടൂ. ചുരുക്കത്തിൽ പാട്ടബാക്കിയെ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥ മറ്റൊരു, ആലു തവണയുടെ കൊലാവധി ഡിസെമ്പർ 31-ാം തീയതി ആകുക, തവണകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുക ഇതെല്ലാമാണ്. ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്, അതു സ്വീകരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

11.05
a.m.

***SRI V. BALAKRISHNAN :—**“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களின் கொதித்த உள்ளத்திலே ஏற்பட்ட கருத்துக்களை நான் அப்படியே ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் போக்கைப் பார்க்கப் பார்க்க எங்களுடைய உள்ளமும் குமுறுகிறது. அவர்கள் சொல்லிய பிரகாரம் நிலத்தின் மதிப்பு நிலத்திலிருந்து உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் மதிப்பைப் பொருத்தே இருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்களின் விலை குறைந்துவிட்டது என்றால் நிலங்களின் விலையும் குறைந்துவிடும். நிலத்தின் மதிப்பைப் பொறுத்தே கடன் கொடுப்பவர்களும் கடன் கொடுப்பார்கள். அதைக் குறிப்பாக வைத்துக் கொண்டே கனம் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது ரொம்பவும் நியாயமானது.

“கிராமங்களில் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஒருவன் சிலருடைய வீட்டை நாடிச் செல்வான். அவனைக் கண்டவுடன், “அடி யாததே, ஆறு மாதக் கடங்காரன் வந்து விட்டான். இருக்கிற துட்டை எடுத்துவா,” என்று கிராமப் பெண்கள் சொல்லப் பலர் கேட்டிருக்கக் கூடும். இந்த ஆறு மாதக் கடன்காரர்கள் என்பவர்கள் விவசாயிகளுக்குப் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுத்து விட்டு ஒரு ஆறு மாதம் திரும்பியே பாராமல் இருந்து விடுவார்கள். ஆறு மாதங்கள் கழித்த பின்னரே ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று கொடுத்த கடனைத் திருப்பி வாங்குவார்கள். இப்படி தனிப்பட்டவர்களே விவசாயிகளுக்குச் சலுகை அளிக்கிறார்கள் என்றால் மக்களுடைய அரசாங்கம், மக்களுக்காக ஏற்பட்டிருக்கிற அரசாங்கம், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு நடக்கிற அரசாங்கம் பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கடனை வாங்கவேண்டுமென்று சொல்வதே மிகவும் நியாயமானதாகும். ஆகவேதான் ஸ்ரீ M. P. சுப்ரமணியம் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவரது திருத்தம் ரொம்பவும் நியாயமானது என்பதால் அதை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.”

* **SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :**—“ മിസ്റ്റർ, സ്പീക്കർ സർ, വീട്ടിൽ പോയാൽ മോശം കൊടുക്കാത്തവരല്ലേ ആയത്! ചെന്നാൽ പാലുകൊടുക്കുന്നു എന്ന് മലയാളത്തിൽ സാധാരണ ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്. എന്നാൽ പോലീസ്, ക്രിമിനാൾസ് ഇക്കാര്യമത്രയും വലിയ വശവും പാട്ടവും കൊടുത്തു മുടിഞ്ഞ് താങ്ങാനാവാത്ത കടകോരങ്ങൾ ചാക്കത്തെ ചാവുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഈ നിയമം പാസ്സാക്കുന്നത്. ഇതിൽ ക്രിമിനാൾസ് തെല്ലെങ്കിലും ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്ന മട്ടിൽ ചില കേസുകൾക്ക് വശത്തുനിന്നൊരു പാവത്താൽ അതിര തയ്യാറാക്കുന്ന ഗവണ്മെന്ററുനോ ഈ രാജ്യത്ത് സോഷ്യലിസം നടപ്പാക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1953-ൽ മുഖ്യമന്ത്രി വാരം പാട്ടം ബോക്കിൾ വെട്ടിച്ചുരുക്കണമെന്ന് മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അത് സമ്മതിക്കാൻ ഭംഗമില്ലെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ക്രിമിനാൾസ് തെല്ലും ആശ്വാസം നൽകുന്ന യാതൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറില്ലെന്നാണ്. ആ നില മററണം. എന്റെ 39-ാമത്തെ കേസുകൾ സ്വീകരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന് സന്നദ്ധ്യതയുണ്ടാകണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

23rd February 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் நான்கு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய நான்கு திருத்தங்களில் சர்க்கார் என்னுடைய, திருத்தத்தை அதாவது:

‘ Add at the end of sub-clause (1) the following proviso :—

“Provided that the debt of the agriculturist who pays a land tax of Rs. 15 and less will be cancelled if he has borrowed money either from a money lender or from a person who owns a property more than Rs. 20,000 and if the sum is borrowed from a person who owns a property less than Rs. 20 000 the Government will repay it in instalments.

Provided further that the debt of the agriculturists who pay land tax more than Rs. 15 but less than Rs. 150 shall be all owed to count towards the principal any sum paid as interest already."

என்பதை ஒப்புக்கொண்டுவிட்டால் எல்லா சிக்கல்களும் நீக்கப்பட்டு விடும். உண்மையாகவே இன்றையதினம் காங்கிரஸ் சட்டசபைக் கட்சியில் விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்த பின்னர் செய்யப்பட்ட சிபார்சுகளில் இது ஒன்றாகும். அந்தச் சிபார்சின் அடிப்படையில்தான் இந்த மசேதாவையே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கெனவேயே நல்ல மெஜாரிடி இருக்கும்பொழுது எதற்காக அந்தக் கமிட்டியால் செய்யப்பட்ட சிபார்சுகளை எல்லாம் மசோதாவில் கொண்டு வரவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாய மக்களின் நலனை உத்தேசித்தே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொன்னால் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டாகவேண்டும்.

“நான் ஏற்கெனவேயே சொல்லியிருக்கிறேன். வாங்கிய கடனை மூன்று தவணைக்குள் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னால் அது விவசாயிகளுக்கு சாத்தியமேயில்லையென்று எல்லோருக்கும் தெரியும். சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். சிலர் விவசாயி என்ற பெயரில் அவர்களது உழைப்பைச் சரண்டிக்கொண்டு கொள்ளை லாபத்தோடு நகரங்களில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையாகவே இம்மாதிரியான பிரச்னையில் சர்க்கார் யாருக்குச் சாதகமாக இருக்கிறார்களென்றால், நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷத்திற்கு முன்னால் பல வருஷ காலமாக தொடர்ச்சியாக மழை இல்லாமல் விவசாயம் செய்யமுடியாத பல கஷ்டங்கள் இருந்து வந்தன. குறிப்பாக, கோயமுத்தூர், இராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற பகுதிகள் மிகவும் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருந்தன. அங்குள்ள மக்கள் எப்படி இன்னும் நான்கு மாதங்களுக்குள் முதல் தவணையைக் கட்டமுடியும் என்பதை சர்க்கார் கொஞ்சமாவது யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கும் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் பஞ்சப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களின் நிலைமையை அறியுமா? அந்திரி அவர்கள் பஞ்சப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களின் நிலைமையை மட்டும் இம்மசோதாவில் சேர்த்திருக்கிறேன் என்று சொல்கிறார். அவர்கள் சொல்வது நியாயமா? அவர் யோசனை செய்துதான் பேசியிருக்கிறாரா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒன்றும் விளைச்சல் இல்லாத இடத்தில் விவசாயிகள் எப்படி கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கமுடியும்? ஒரு ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்தும் விவசாயிக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறதோ அதே கஷ்டந்தான் ஆயிரம் ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்துபவருக்கும் இருக்கிறது.

“ விவசாயிகளிடத்தில் இப்பொழுது ‘ பேயிங் கபாலிடி ’ கிடையாது. அவர்கள் மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கராச்சி காங் கிரஸிலிருந்து ஆவடி காங்கிரஸ் வரையில் பல தீர்மானங்கள் நிறை

[Sri N. K. Palanisamy] [23rd February 1955]

வேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு எப்பொழுது நிவாரணம் செய்யப் போகின்றார்கள்? எத்தனை ஐந்து வருஷத்திட்டங்களைப் போட்டாலும் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்காவிட்டால் என்ன பிரயோஜனம்? கடன் சுமை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு எப்படிக்கடன் சுமை அதிகரித்திருக்கிறதென்றால், ரூ. 400 கடனுக்கு ரூ. 800 பத்திரம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதைத் தவிர மாதா மாதம் வட்டியைக் கூட கட்டவேண்டியிருக்கிறது. வட்டியும் முதலும் சேர்ந்து ஆயிரம் ரூபாய் இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று பெருகி விடுகிறது. நிலத்தை விற்பது கடனைக் கட்டிவிடலாமென்று விவசாயி நினைத்தால், ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை யார் நல்ல விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள்? நிலத்தை ஈனக் கிரயத்திற்குத்தான் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, நிலத்தை விற்பதும் கடன் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் விவசாயி திண்டாடுகிறான். இந்த மசோதாவினால் விவசாயி நிலத்தை விற்பதுவிட்டு ஓடக்கூடிய நிலைமையானது ஏற்படும். இப்படிக்கஷ்டப்படும் விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை ஏராளமாக இருக்கிறது. ஆகவேதான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினர் பொது விவாதத்தில் பேசுகிறமாதிரி பேசிக்கொண்டு போகிறார். இந்த ஷரத்தைப்பற்றி மட்டும் பேசவேண்டும்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“Sir, I have moved four amendments and I request that I may be allowed two more minutes.”

MR. SPEAKER :—“Because the hon. Member has moved four amendments, does it mean that he should go on speaking as though in a general discussion? Let the hon. Member continue and finish soon.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“நான் நான்கு திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். கூலி விவசாயிகள், குத்தகை விவசாயிகள் ரூ. 15-க்குக் குறைவாக கந்தாயம் செலுத்தக் கூடியவர்கள் நிலப் பிரபுக்களிடமிருந்து கடன் வாங்கியிருந்தால் அந்தக் கடன்களை உடனே ரத்துசெய்யவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். சாதாரண சிறு விவசாயிகள் கடன் வாங்கியிருந்தால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். 1948-ல் அக்ரேரியன் ரிபார்ட்ஸ் கமிட்டி ஸ்ரீ குமரப்பா தலைமையில் நியமிக்கப்பட்டது. அது ஒரு ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. எந்த தேசத்திலும் இல்லாத முறையில் இந்த தேசத்தில் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றெல்லாம் அந்த ரிபோர்ட்டில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கடன்களைப் படிப்படியாகக் குறைப்பதற்கு 1951-ம் வருஷத்தில் பம்பாய் ராஜ்யத்தில் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது, ஹைதராபாத்தில் 1954-லிலும், பஞ்சாப், வங்காளம் ஆகிய இடங்களிலும் இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. வாங்கிக் கடனும், அதற்கு வட்டியும் ஒருவனுக்கு சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய சொத்துக்கு அதிகமாகப் போனால், அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் சக்தியில் இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்த்துத் தான் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். ரூ. 15-க்குக் குறைவாக கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்குள்ள கடனையும் ரத்து செய்தாகவேண்டும். மொத்தம் இருக்கக்கூடிய கடனைப் படிப்படியாகக் குறைக்கவேண்டும். அதாவது, 6 சத விதிகம் வட்டிக்கு மேல் வசூலிக்கக்கூடாது. அசலும், அதற்கு 6 சத விதிக் வட்டியும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டு, பத்து வருஷத்திலேயோ அல்லது வருஷத்திலேயோ படிப்படியாகக் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். அம்மாதிரி விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். முதல் தவணையை ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு கொடுப்பதற்கானபடி சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

23rd February 1955]

SRI K. R. NALLASIVAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எல்லா அங்கத்தினர்களும் இன்றிருக்கக்கூடிய நிலையைப்பற்றி குறிப்பிட்டுவிட்டார்கள். சர்க்கார் ஒரு விஷயத்தைக் கருத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சமீபத்தில் பாசனத்திற்கு வந்திருக்கக்கூடிய மேட்டுப் பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாயிகள் அத்தனை பேரும் புதிய அணைத் திட்டங்களினால் பலன் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையில் ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். மூன்று வருஷத் தவணைகளில் கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று சொல்வது விவசாயிகளுக்கு உண்மையாகவே நிவாரணம் அளிப்பதாக இருக்காது. ஏனென்றால், அவர்கள் பாசனத் திட்டத்தினால் இன்னும் முழுப்பலனை அனுபவிக்கவில்லை. ஐந்து வருஷத் தவணைகளாவது கொடுத்தால்தான் விவசாயிகள் ஓரளவு சாகுபடி செய்யமுடியும். சாகுபடி செய்யக்கூடிய காலத்தில் தண்ணீர் வரி, அபிவிருத்தி வரி ஆகிய வரிகளும், அதற்குமேல் கடன் பாக்கியும் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இந்நிலையில் விவசாயிகளுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமானது.”

“பாசனத் திட்டத்தின் பலனாக வாய்க்காலில் தண்ணீர் விட்டவுடன் அங்கிருக்கக்கூடிய நிலங்களெல்லாம் சரியாக சாகுபடிக்கு வரவேண்டுமென்றால், இச்சட்டத்தின்படி மூன்று வருஷத் தவணைகள் என்பதற்குப் பதிலாக ஐந்து வருஷம் என்று மாற்றினால், விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நன்மையாக இருக்கும், அவர்கள் விவசாயத்தில் நல்லமுறையில் கவனம் செலுத்துவதற்கும். எல்லா நிலங்களையும் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும். ஆகவே, இம்மாதிரி மசோதாவைத் திருத்த வேண்டும்.”

“விவசாயிகள் பட்டிருக்கக்கூடிய கடன் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. பத்து வருஷ காலமாக குவிந்து வந்திருக்கக்கூடிய கடன் ஆகும். ஐந்து வருஷம் அவகாசம் கொடுத்தால்தான் விவசாயி கடனைத் திருப்பித் தரக்கூடிய நிலை ஏற்படும். மேலும், சட்டம் அமுலுக்கு வந்த நான்கு மாதங்களுக்குள் முதல் தவணையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது மிக மிக அபத்தமானதாகும். கடன் வாய்தா சட்டம் எந்த முறையில் நிறைவேற்றப்போகிறது என்று விவசாயிகளுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. ஆகவே, ஒரு வருஷம் வரையில் அவகாசம் அளித்து முதல் தவணையை கட்டலாம் என்ற முறையில் இம்மசோதாவை மாற்றவேண்டும். ஐந்து வருஷத் தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று கோரும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11 17
கடனைத் தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை a.m.
அதிகத் தவணைகளாகக் வேண்டுமென்பதற்காக இங்குள்ள பல அங்கத் தினர்கள் வெகு தெளிவாகவும் உருக்கமாகவும் பேசியிருக்கிறார்கள். “எழும்பு ஊரக் கல்லும் தேயும்” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் யானை ஊர்ந்தாலும் அவர்களுடைய நெஞ்சம் உருகாது என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நான் அதிகமாகப் பேசலிரும்பவில்லை. ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“4-வது ஷரத்து, இரண்டாவது உப-பிரிவு ப்ரொவைசோவில் கூறியிருப்பதாவது :

‘Provided that nothing contained in this Act shall bar the court from passing a decree or making an order in an application for execution of the decree under such terms and conditions as may be more favourable to the debtor than those provided for in this sub-section either of its own motion upon a consideration of all the circumstances of the case or upon an agreement between the parties.’

அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்னவென்றால், ‘கடன்காரர்கள் தங்களுடைய பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு கோர்ட்டில் தாவா செய்தால் கோர்ட்டார் அதை விசாரித்து தங்களுடைய சொந்த முயற்சியினாலேயே

[Sri S. Ramalingam] [23rd February 1955]

அங்குள்ள விசாரணைக்குப் பிறகே இருதரப்பாரும் ஒப்புக்கொண்டே இன்னும் அதிகமான சலுகைகளைக் கொடுக்கலாம் என்று அந்தப் பகுதியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

“ஒருவர் 500 ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். சட்டப்பிரகாரம் அவர் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறார். கடனில் நான்கில் ஒரு பகுதியை சட்டம் அமுலுக்கு வந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் கட்டவேண்டுமென்று பிரியப்படுகிறார். பாக்சியை மூன்று வருஷத்தில் கொடுக்கமுடியாது என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஏதோ ஒன்றிரண்டு வருஷங்கள் அதிகமாக தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று அவன் கோர்ட்டுக்குப் போய் மனுச் செய்துகொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடையாது. கடனைக் கொடுக்கத்தவறினால், அவன் மீது வழக்குப் போட்டு தீர்ப்பைப் பெறுவதற்கு கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு இச்சட்டப் பிரகாரம் வசதி இருக்கிறது. ஆனால், கடன் பட்டவர்கள் சட்டத்தின்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள தவணையில் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, ஒன்றிரண்டு அதிகத் தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று கோர்ட்டில் மனுச் செய்துகொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடையாது. இதுவிரிந்து என்ன தெரிகிறதென்றால், சட்டப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புவனுக்கு சலுகை அளிக்கப்படுவது கிடையாது. அவன் தன்னுடைய கட்சியை கோர்ட்டுக்கு முன்பு எடுத்துச் சொல்வதற்கு, அதற்காக மனுச்செய்து கொள்வதற்கு உரிமை கிடையாது. கடன் பட்டவர்கள் ஐந்து தவணைகளில் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டுமென்று மனுச்செய்து கொள்வதற்குள்ள உரிமை ‘ஸிவில் ப்ரொவீஜர் கோட்’ இலேயே இடம் இருக்கிறது. நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தமாவது :

“In sub-clause (2), proviso, add at the end the words “and from passing an order, on an application made by the debtor upon consideration of all the circumstances of the case”.”

இந்தத் திருத்தத்தைப்பற்றி சர்க்காரும் சபையும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். கடனைக் கொடுக்கமுடியாதவன் கோர்ட்டில் மனுப்போட்டுக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டும். இம்மாதிரி ஒரு திருத்தம் செய்யாவிட்டால் கடன்பட்டவன், உண்மையாகவே சட்டப்படி திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறவன், ஒன்றிரண்டு தவணைகள் அதிகம் வேண்டுமென்று கேட்பதற்குக்கூட சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடும். விவசாயிகளுக்கு சாதகமான முறையில் இத்திருத்தம் இருப்பதால், இந்தச் சௌகரியத்தையாவது விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுக்கலாம் என்று சர்க்கார் கருதினால், எங்களுடைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டத்திலே மிக முக்கியமான பிரிவு இதுதான். ஆகையால் தான் இவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் இதில் பேசி இருக்கிறார்கள். பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் வற்புறுத்தியிருப்பது என்னவென்றால், இந்த மசோதாவில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய சலுகை, அதாவது தவணைகளில் கடனைச் செலுத்துவது அவ்வளவு நியாயம் அல்ல, இன்னும் சல்லிசாக திருப்பி கொடுப்பதற்கு வகைசெய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டாரம்பத்தில் பாக்கி இருக்கக்கூடிய கடன், டிக்ரி செய்யப்பட்ட தொகை அல்லது குத்தகை பாக்கி ஆகியவற்றை ஒரு காலணுவோ அல்லது கையளவு தான்யமோ குறையாதபடி ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு சட்டம்தான். தவணைகளை எவ்வளவு சல்லிசாக செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு சல்லிசாக செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பல அங்கத்தினர்கள் 6 தவணைகள் 8 தவணைகள் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதையே நானும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். குறைந்தபட்சம் 6 தவணைகளாவது இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“குத்தகை பாக்கி சம்பந்தப்பட்டவரையிலாவது விரும்பினால் தானியமாகவோ அல்லது ரொக்கமாகவோ கொடுக்கக்கூடிய உரிமையை

[2nd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை அதற்கேற்ற திருத்தமும் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை சர்க்கார் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களை சற்று ஆலோசிக்க வேண்டும். நேற்றிரவு கூட்டம் கலைந்தபிறகு மிகப்பிரயாசைப்பட்டு நிதி மந்திரி அவர்கள், அட்வொகேட் ஜெனரல், சட்ட காரியதரிசி ஆகியவர்கள் இந்த திருத்தங்களைத் தயாரிப்பதற்கு கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முயற்சியை நான் பாராட்டுகிறேன். காலையில் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தங்களின் பலன் என்ன? ஆபரேஷன் வெற்றிகரமாக நடந்தது ஆனால் நோயாளி பிழைக்கவில்லை என்கிற மாதிரி அவர்கள் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களினால் ஏற்படும் பலன் என்ன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அட்வொகேட் ஜெனரல் அவர்களுடைய முயற்சியையும், சட்ட காரியதரிசி அவர்களுடைய முயற்சியையும் நான் ஏதோ குறைசூறுவதாக யாரும் நினைக்கவேண்டாம். அவர்களை ஒன்றும் சொல்லமுடியாது. நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லக்கூடிய கொள்கைகேற்றப்படி வாசகத்தை எழுதி இருக்கிறார்கள். கொள்கைக்கு அதிகாரிகள் பொருப்பல்ல. அதிகாரிகளின் சிரமத்தை நான் குறைசூறுவதாக சொல்லவேண்டாம். நிதி மந்திரி அவர்களும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் கொடுத்திருக்கக்கூடிய யோசனையின் விளைவுதான் இந்த திருத்தங்கள் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“நிதி மந்திரி அவர்களே பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறார். நேற்று நாங்கள் கொடுத்த திருத்தத்தில் நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதை இந்தத் திருத்தங்கள் மூலமாக எடுத்துவிட்டார்கள். ஒரு உதாரணம். 4-வது செக்ஷன் இரண்டாவது பிரிவை திருத்தி அமைத்திருக்கிறார்கள்.

“இரண்டாவது பிரிவு இப்பொழுது திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரிவால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள், 2, 3, 4, 5-வது ஏற்கெனவே ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றிக் கவலையிலலை. ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதியைக் குறிப்பிட்டு 3 தவணையில் தீர்ப்பது நான்கு மாதத்திற்கு ஒரு தவணையாக தீர்ப்பது. இந்த சட்டம் ஆரம்பித்த நான்கு மாதத்திற்குள் எட்டில் ஒரு பங்கு அச்சலும் மொத்த வட்டியும் அல்லது அசல் வட்டியில் மொத்தத் தொகையில் கால்பங்கோ (எது குறைவாக இருக்கிறதோ அதை) விவசாயி கட்டி விடவேண்டும். மீதத்தை மூன்று வருஷாந்திரத் தவணைகளில் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஜூலை முதல் தேதிக்கு முன்னால், தவணை காலத்தில் ஆகும் வட்டியுடன் கட்டிவிடவேண்டும். எல்லோரும் நான்கு மாதத்திற்கு ஒரு தவணையாக கட்டாயம் செலுத்திவிடவேண்டும். இது விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமானால் பரவாயில்லை. ஆனால் விவசாயிகளை வீணாக கோர்ட்டுக்கு இழுக்கப்படுவதாக இருக்கிறது. நான்கு தவணைகளில் குறிப்பாக முதல் நான்கு மாதத்திற்குள் ஒரு தவணையும் பாக்கியிருப்பதை மூன்று சமமான தவணைகளில் மூன்று ஆண்டுகளில் கொடுக்கவேண்டும். கடன்காரர்கள் பொதுத்தொகையில் தங்களது கடன்தொகையில் ஒரே வருஷத்தில் கட்டும் படியான ஒரு கடினமான நிலையைத்தான் புகுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்தத்திருத்தம் ஒன்றும் அபிவிருத்தி அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. உண்மையில் பார்க்கப்போனால் விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் பாதகம் விளைவிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது; விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்கு இழுக்கப்பட்ட கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தப் பகுதியில் காலவரையரை மிகக் குறைவாகயிருக்கிறது. விவசாயிகள் தங்களுடைய கடனை எட்டில் ஒரு பங்கு நான்கு மாதங்களில் கட்டவேண்டுமென்று இருக்கிறது. விலைவாசிகள் வீழ்ச்சி அடைந்துக்கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளின் நிலைமை மோசமாய் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது தவணைகளை அதிகரித்து குறைந்த தொகைகளாக ஏற்பாடு செய்திருந்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும். ஆனால் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் வேலாதேவிக்காரர்களுக்குத்தான் சலுகை செய்வதாக இருக்கிறது. அவர்கள்

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd February 1955]

விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிப்பதற்குத்தான் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன் என்ற முறையில் இந்த ஷரத்து திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இவ்விதமான சட்டம் கொண்டு வருவதால், விவசாயிகளுக்கு எவ்விதமான நன்மையும் ஏற்பட்டுவிடாது. சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் விவசாயிகளுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது.”

MR. SPEAKER:—“ Before I call the Hon. Minister, I want to make a suggestion to the Government. The Government have given notice of an amendment to the amendment of the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar. Instead of that, the Government may move the whole thing as their own amendment. That will make matters clear.”

11-30
a.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Yes, Sir. The revised amendment may be taken as the Government amendment. Accordingly, I move the following amendment:—

‘ Add at the end of clause 4 as sub-clause (7) the following:—

“ The provisions of sub-section (1) shall, for purposes of execution, be deemed to be a subsequent order of court within the meaning of clause (b) of section 48 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908).” ’

“ Sir, the discussion on this Clause has been on the pattern of a general discussion of the entire Bill including the Report of the Select Committee. Charges have been levelled against the Government that they have not made any attempt to scale down the debts or wipe out the debts of the agriculturists. It has already been made quite clear that that is not the attempt which we make in this Bill. I do agree that rural indebtedness is a problem which has got to be tackled and that has got to be tackled not by merely destroying the credit structure which they have but by giving a substitute institution for the purpose of providing credit. The committee appointed by the Reserve Bank of India to consider this question has submitted its report and even the hon. Deputy Leader of the Opposition has got a copy of that report. That report is under the consideration of the Government. When we are able to offer to the agriculturists a substitute institution or other facilities for the purpose of getting credit, then we can think of all other things. But if we now interfere with the existing credit system, we will only be making the position of the agriculturists more difficult. Therefore, in this matter hon. Members should take a realistic view and not merely a view taken for the purpose of political propaganda or for the purpose of appealing to the debtors by saying, ‘ we want to wipe out your debts but this Government is against it ’. It is very easy to say so and get some credit for it. But we will have to take into consideration the question, whether the agriculturists will be able to get further credit. Therefore the promise that the debts should be liquidated or wiped out, at this stage, is premature. By doing so, we are not going to help the agriculturists but, on the other hand, we will only be placing them in greater difficulties. I would, there-

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

fore, appeal to the hon. Members to leave it to the Government for taking necessary action. Sir, after all, the problem of rural indebtedness and the problem of rural credit go together and one problem cannot be solved by the exclusion of the other. We will have to consider the whole problem in all its aspects and should not consider it from one point alone. Therefore, I would request hon. Members to leave the problem to be solved not only by this Government but also by the Central Government.

“ Then the other question also comes in. It is not as if we are creating any new liability on the peasants. They have incurred certain liabilities of their accord and they have entered into contracts with the other persons also and that contractual obligation, in the ordinary course, will have to be met. But now we interfered and said that in view of the very difficult circumstances, that obligation need not be met for one year and even then it was made quite clear by the previous Chief Minister to the debtors that there was no question of further extension of this Act or any modification of it and they must be prepared to pay their debts after one year. Therefore, it is not as if we are springing any surprise with regard to the payment of debts. Considering the present situation and taking into account the difficulties which the agriculturists have to face in paying the entire debt immediately after the expiration of the present Act and also in order to see that no special pressure is brought to bear upon especially small and medium agriculturists, we had to consider what should be done. We thought that instead of forcing them to pay the entire debt immediately, it would be better if they paid it in instalments. That is the principle underlying this Bill.

“ Then the other question is, what should be the number of instalments? If we propose six instalments, certainly hon. Members would try to outbeat me by suggesting 12 instalments.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ We are prepared to accept six instalments.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ It is not a question of one party alone. We have to consider the interests of both the parties and we have to be fair to both of them. We cannot consider the interests of debtors alone. Unfortunately there are creditors who perhaps are in a less advantageous position than some of the debtors. That being the case, can we say, without taking into consideration the problems of the creditors and their difficulties, that the debt can be paid in six or eight or ten instalments? The position of the creditors and that too the creditors who are in a more disadvantageous position than the debtors, has also to be considered. Therefore, we had to arrive at a *via media* by providing for four instalments. Personally if it was left to me, I might have preferred six or eight instalments. But that is quite different thing altogether. We had also to take into consideration the interests of the small agricultural creditors and then we

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

had to make a provision for them. Can we make a distinction between one creditor and another? We thought of giving exemption to a small creditor who had got property worth less than Rs. 5,000 so that he would not come under the mischief of this Bill. But that itself would have created greater problems for the court and a commission would have to be appointed for assessing the value of the property held by him. That would have led to greater difficulties but on this question the Select Committee came to the wise conclusion that we should not make a distinction as between a creditor and a creditor and we should treat them as a class. Therefore we came to the conclusion that four instalments would be enough.

"The next question we have to consider is when the first instalment becomes payable. We have given four months' time and fixed 1st July. Arguments have been advanced that 1st July is the most difficult time for agriculturists and, therefore, 1st July should not be fixed. May I point out to hon. Members of this House that it is not as if an agriculturist is going to earn on the 1st July. He has been given a year's time and another four months' time now. He is asked to pay only from the accumulation or saving he has been able to make during these 16 months. As a matter of fact, he was expected to pay the entire debt after one year when the Moratorium Act Expired. But now we say that after four months small and medium agriculturists need not pay the entire debt but only one-fourth of it. Therefore, it cannot be argued that the debt has something to do with the harvest. I can also put forward a counter-argument. Suppose we fix the harvest time, that is 1st December or 1st January, as the date for the payment of first instalment. What will happen? We will only be forcing agriculturists to sell all the produce for paying the first instalment when the prices are bound to go down as we are seeing now. Only if a person has got resources enough to hold on the produce, he may get proper price for it. Therefore, it is not a question of earning money on the 1st July. Of course, if one wants to be popular with the debtors, he can advance any argument and accuse the Government.

"Now I come to technical difficulties pointed out by some of the hon. Members. Sri Rangaswami Reddiar pointed out that if it is an instalment decree, then the execution costs would go up. It is not our intention that the debtor should incur any additional expenditure on account of the creditor taking up execution proceedings when the debtor defaults in payment. It is the intention of the Government that he should make the payment promptly and regularly, so much so, there may not be any necessity for execution proceedings. If in spite of all the conveniences and the leniency shown to him, he is not able to pay it, he cannot blame the Government for the costs to be paid for execution proceedings. After all, it is not as if in every execution petition that the costs go up. It is only when the debtor puts all sorts of untenable pleas and untenable objections to the execution proceedings that the

23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

cost goes up. This cannot be provided for. Perhaps, lawyers may advise the debtors to pay the instalments properly and thus get relief.

"Another point was made by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, Sri M. Kalyanasundaram. He said that the proposed amendment to sub-clause (2) made the position of the class of people contemplated in this sub-clause much worse. This is a misunderstanding of the existing sub-clause (2). Sub-clause (2), as it exists only says that an agriculturist entitled to pay the debt in instalments may be ordered by the Court to pay it in 'three equal annual instalments'. It does not say that the first instalment shall become payable after one year. I have discussed this with the Advocate-General. The only difficulty is that the first of the three equal annual instalments may be made payable immediately. Then the second instalment will become payable in the second year and the third instalment at the end of the second year so much so within two years the agriculturist debtor would have to pay the entire amount. But we do not want to do it and simply because a debtor has been dragged to a court, he should not be put in a disadvantageous position and just because a creditor has gone to court he should not be put in an advantageous position. The debtor shall be entitled to get the advantage of repaying in four instalments and not merely in three instalments as contemplated in the provision made by the Select Committee. This is how the debtor is in a more advantageous position. But, of course, for political propaganda the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram would say that the Finance Minister had made it more liberal for creditors and more stringent for the debtors. This is a misunderstanding of the provision of the law and a misunderstanding of the sub-clause (2) as it exists.

"By suitable amendments we are providing for the creditors to get back their money in four instalments instead of the three instalments initially provided for. Therefore the debtor in respect of a creditor who has not gone to court and in whose case a decree has not been passed has as much advantage as a debtor in whose case the creditor has gone to court. If we leave it as it is, a debtor in respect of whom a suit has already been filed will be in a less advantageous position. They are given the same advantages. Therefore, I would like the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram to understand it. Of course he need not admit it. Let him abuse the Finance Minister for his political propaganda. We have not put the debtor in respect of whom a suit has been filed at a disadvantage.

"Then another point was made regarding payment in kind and payment in cash. As far as a private contract is concerned, the payment either in kind or in cash is governed by the terms of the contract. Even now this right is not being taken away. If any person is now entitled to pay in kind he is entitled to tender it in kind. But only when the matter goes to the court, the court

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

says that the debtor shall pay it in cash because it cannot be collecting it in kind. Therefore payment in kind, if it is provided for in the terms of contract between the parties, is not taken away. It still stands. Therefore, as far as a tenant is concerned, if he has agreed to pay in kind, his right is not taken away. He can even deposit it in kind in a court but when he commits a default it has to be executed as a decree and it could be executed only as a money decree. As long as he is prepared to comply with the terms of the contract, he will be permitted to pay it either in cash or kind as it exists in the contract.

"Then the hon. Member Sri L. C. Pais spoke about a case where a sale has taken place but has not been confirmed and asked as to what will happen to that? The Government's intention is that the judgment-debtor should get the advantages of the provisions of this legislation. After all, he is only about to be hanged but has not been actually hanged. He should, therefore, be saved from the scaffold and that is the intention of the Government. Therefore, in the few cases where the sales have not been confirmed, the judgment-debtor should get the advantage of repaying it in easy instalments. But once the sale has been confirmed we cannot do anything. The Government cannot go behind every transaction like this.

"Therefore, with all the amendments which the Government have proposed in respect of Clause 4, it has been made more liberal in respect of the class of debtors contemplated under the existing sub-clause (2). All the legal difficulties have also been met. The only difficulty which has not been removed is with reference to rateable distribution. If we accept the suggestion which was put forward, every agriculturist will be put to very great difficulties because the execution of any one decree will mean that all the other decrees for which repayments are to be made in instalments will be affected and these decree-holders will also become eligible for rateable distribution. Under these circumstances the Government are not able to accept this.

"I hope that after these explanations, the hon. Members will withdraw all their amendments which have been moved in certain cases with the *bona fide* intention of removing legal difficulties and in other cases for political propaganda. That propaganda has been achieved now and nothing further will be served by pressing them. I would therefore request them to withdraw their amendments and co-operate with the Government by accepting the Government amendments."

11-45 a.m. **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இந்த திருத்தங்களெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, அரசியல் பிரசாரத்திற்காகத்தான் கொடுக்கப்பட்டன என்று அதிருப்திகரமாக பதில் சொன்னார். கனம் மந்திரி அவர்கள் எப்போழுது பேசினாலும் அரசியல் பூச்சாண்டியைக் காட்டி பதில் சொல்லுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. இது அவருடைய சபாவமாகிவிட்டது. அவர் எப்படி பதில் சொன்னாலும்

23rd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

அதைப்பற்றி எங்களுக்கு கவலை இல்லை. அவர் பதில் சொன்னதற்கு மேல் தெளிவாக எனக்கும் பதில் சொல்ல முடியும். ஆனால் நான் அப்படிச் சொல்வதற்குத் தயாராக இல்லை. நாங்கள் சொல்லியவைகளுக்கு நல்ல முறையில் பதில் சொல்லாமல் ஆத்திரப்பட்டுக்கொண்டு குற்றம் சாட்டி பதில் சொல்லியிருக்கிறார். மற்றும் 'mischievous' என்ற வார்த்தையையும் அவர் உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய அகராதியில் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைத்தான் உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று இருக்கிறதேபோல் தோன்றுகிறது. ஆனால் நாங்கள் அதை திருப்பி உபயோகிக்க விரும்பவில்லை. விவாதங்களை நியாயமான முறையில் நடத்தவேண்டும். அவர் பி.எ., பி.எல். படித்தவராக இருந்தாலும் நான் ஒரு வக்கீலாக இல்லாவிட்டாலும் எனக்கு இங்கிலீஷ் நன்றாகத் தெரியும்.

"அவர் சொன்னபோது ரொம்ப நியாயமாக செய்துவிட்டதாக சொன்னார். ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி வரைக்கும் எந்த விதமான தாவாவும் கோர்ட்டுக்கு போகமுடியாது. பாக்கி இருக்கும் தொகையை மூன்று தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஷரத்து இருக்கிறது. முதல் தவணை 1955-ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி வரும். அப்பொழுது கொடுக்கும்போது வட்டியும், முதலில் அரைக்கால் பங்கு பெரிதா அல்லது மொத்தப் பாக்கியில் நாலில் ஒரு பங்கு பெரிதா என்று கணக்குப் பார்க்க வேண்டும். எது அதிகத் தொகை என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்களே கணக்கை பார்த்துக்கொள்ளலாம். நாங்கள் சொல்வதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் எதிர் கட்சியின் மீது குற்றம் சொல்லி எப்படி தாக்குவது என்று பேசுவதாக இருக்கிறது. அவருடைய கணக்குப்படி கொடுப்பதாக இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு நியாயம் வழங்குவதாகாது. எதிர்க்கட்சியை எப்படித் தாக்குவது என்ற முறையில்தான் அவர் பேசுகிறார். இங்கிலீஷ் வார்த்தையின் அர்த்தத்தை வைத்துத்தான் பதில் சொல்லவேண்டும். அப்படி அவர் இப்பொழுது பதில் சொல்லவில்லை என்பதைக் கூறிக் கொண்டு என்னுடைய திருத்தங்களை நான் வற்புறுத்துகிறேன்."

* **SRI M. NARAYANA KURUP** :—"Mr. Speaker, Sir, the difficulty expressed by me was not touched upon. We know that this is a measure which requires the assent of the President as well. What I want to point out is that so many suits and petitions are pending and there may be creditors whose claims may become time-barred after the 1st March. Meanwhile, are they to wait for four months and see whether the Act comes into force or not? In such cases, can they file suits or execution proceedings? What is to be done in respect of such cases which have not been mentioned anywhere here? I request the Hon. the Minister for Finance to enlighten me on this subject. 11-50 a.m.

"I want enlightenment on the subject of suits filed after 1st of March when in the meanwhile this Act has not into force."

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—"The intention of the Government is to get the assent of the President before that date so that all complications may be removed. We want to get the concurrence of the Government of India beforehand and I am hoping, now that the Governor is also in Delhi now, to get the assent of the President quickly."

MR. SPEAKER :—"Before I put the amendments to vote, I wish to know which are all the amendments the Government intend to withdraw."

[23rd February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I beg to withdraw the following amendment:—

In sub-clause (2), after the words "Where in any" in the beginning of the sub-clause, insert the word "pending".

The amendment was by leave of the House withdrawn.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I beg to withdraw the following amendment:—

In sub-clause (3), for the expression "in sub-clause (2)", substitute the expression "in sub-section (1) or sub-section (2) as the case may be".

The amendment was by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER:—"The question is—

In Clause 4, sub-clause (1) in line 8, after the words "1st July of" for the words "every year" substitute the words "each of the succeeding three years".

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER:—"The question is—

After sub-clause (1), add the following:—

"(2) Where in respect of a decree for debt passed before the commencement of this Act, a debtor fails to make any one of the payments specified in sub-section (1) the decree-holder shall be entitled to execute the decree in respect of the instalment which is in default.

(3) In any suit filed after the commencement of this Act, the Court in decreeing the suit shall provide for the immediate payment of such instalment or instalments as would have become due under provisions of sub-section (1) and the balance in further instalments as specified therein."

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER:—"The question is—

For sub-clause (2) including the proviso, substitute the following:—

"(4) Where in any suit for the recovery of a debt pending at the commencement of this Act, the debtor claims to be an agriculturist the Court shall if the debtor is an agriculturist pass a decree for immediate payment of such instalment or instalments as would have become payable under the provisions of sub-section (1) and the balance in further instalments as specified therein.

(5) Nothing contained in this Act shall bar the Court from passing a decree or making an order in an application for execution of the decree under such terms and conditions as may be more favourable to the debtor than those provided for in this section either of its own motion upon a consideration of all the circumstances of the case or upon an agreement between the parties."

[23rd February 1955]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு ஒரு விளக்கம் தேவைப்படுகிறது. இந்த நான்காவது ஷரத்தை சீர்திருத்தம் செய்யும் சர்க்கார் திருத்தம் பற்றி நான் சில விஷயங்கள் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

"இந்தப் பிரிவில் கடனின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை மூன்று சம தவணைகளில் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் இந்த மசோதா சட்டமாக வந்த தேதியிலிருந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் ஒரு பகுதியை அதாவது கடனுக்குள்ள முழு வட்டியையும், முதலில் எட்டில் ஒரு பங்கையுமோ அல்லது மொத்தமுள்ள தொகையில் $\frac{1}{4}$ பங்கையோ கொடுத்துவிடவேண்டுமென்றும், பாக்கியை மூன்று Instalment-ல் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் இந்த செக்ஷனில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த செக்ஷனில் உபயோகப்படுத்தியிருக்கும் 'Instalment', என்ற வார்த்தை 3 சம பாகங்களாக செலுத்தவேண்டிய தொகை சம பந்தமான தவணைகள் விஷயத்தில் மாதங்களுக்குள் கட்டவேண்டிய தொகை கிறது. அதாவது முதல் நான்கு மாதங்களுக்குள் கட்டவேண்டிய தொகை போக பாக்கியுள்ளவற்றை மூன்று instalment-ல் கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகச் சொல்லும் சந்தர்ப்பத்தில்தான் instalment என்ற பதம் உபயோகப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் திருத்தத்தில் தவணை கடந்த Instalment என்ற பதத்தில் முதலிலுள்ள நான்கு மாதத் தவணையும் சேருமா என்று தெரியவில்லை. நான்கு மாதங்களுக்குள் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தொகையும் இதில் சேரவேண்டுமென்று விரும்பினால் அதற்குத் தகுந்தபடி இந்த சர்க்கார் திருத்தத்தில் வார்த்தை போடவேண்டும். ஆகவேதான் Instalment or Instalments என்பதற்குப் பதிலாக amount or amounts என்று இருந்தால் நன்றாக இருக்குமென்பது என் அபிப்பிராயம். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"That is also an instalment and I do not think there is any difficulty."

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER:—"The question is—

Add at the end of clause 4 as sub-clause (7) the following:—

"The provisions of sub-section (1) shall, for purposes of execution, be deemed to be a subsequent order of court within the meaning of clause (b) of section 48 of the Code of Civil Procedure, 1908, Central Act V of 1908."

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER:—"The question is—

Renumber sub-clause (3) as sub-clause (6) and in the sub-clause so re-numbered, for the words "for payment of money", substitute the word "therefor".

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER:—"The question is—

In sub-clause (6) as re-numbered, line 6, for the expression "sub-clause (2)", substitute the expression "this section".

"Before I put the amendment to vote, I wish to know whether the expression 'sub-clause (2)' is all right. I think, it should read as 'sub-section (2)'."

[23rd February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Yes, Sir. It is a type mistake. It should read as 'sub-section (2)'."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (6) as re-numbered, line 6, for the expression sub-section (2)', substitute the expression "this section."'

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For sub-clause (1), substitute the following:—

2 noon. "(1) Notwithstanding any law, custom, contract or decree of Court to the contrary, an agriculturist shall be entitled to pay within four months of the commencement of this Act the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act or one-sixth of the total amount outstanding whichever is less and the balance of the debt in five equal instalments on or before the 1st July of every year with the interest due on such instalment up to that date."'

The amendment was declared lost. A poll being demanded the House divided thus—

Ayes—44.

Sr. M. Kalyanasundaram.
" K. P. Gopalan.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" K. C. Gopalan Unni.
" V. Madanagopal.
" P. K. Gopalakrishnan.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramasami.
" T. S. Ardhaniari.
" N. K. Palanisami.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" C. H. Kharan.
" R. Krishnan.
" M. Manickasundaram.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
" K. T. Sreedharan.
" K. R. Nallasivam.
" G. Kanchirama Kurup.

Sri M. Palaniyandi.
" M. Narayanan Nambiar.
" N. Paramasiva Udayar.
" P. Kunhirama Kidav.
" A. Ayyaru.
" O. Koran.
" K. Moidu.
" C. Velukkan.
" Mottayan.
" S. O. C. Antony Pillai.
" N. Rathina Gounder.
" M. P. Subramanyam.
" P. Rangaswami Reddiar.
" T. Shanmugam.
" A. Govindswamy Nayagar.
" A. Senapathi Gounder.
" A. K. Hanumantharaya Gounder.
" D. Krishnamurthi Gounder.
" A. Veloo.
" R. Rangaswami Gounder.
" V. Balakrishnan.
" D. Damodaran.

Noes—80.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" M. A. Manickavelu.
Sri K. Rajaram Naidu.
" P. G. Karuthiruman.
" B. K. Nallasamy.
" S. C. Vinayakacharya.
" P. K. Thirumurthy.
" R. Kuppuswami.
" M. H. Ramaswamy Naidu.
" N. Muthuguruswamy Naidu.

Sri S. R. Arumugam.
" P. S. Rangaswami Naidu.
" S. Lakshmana Gounder.
" P. G. Manickam.
" N. Ramakrishna Ayyar.
" K. Venkataswamy Naidu.
Dr. U. Krishna Rao.
Sri M. R. Ramachandran.
" Q. Venkatasubba Reddi.
" T. P. Elumalai.
" V. K. Ramaswamy Mudaliar.

[Mr. Speaker]

[23rd February 1955]

Noes—80—cont.

Sri S. Panchaksharam.
" M. M. Jaganathan.
" A. K. Masilamani Chettiar.
" R. Thangavelu.
" A. Ramachandra Reddiar.
" A. Sambasivam.
" P. M. Muniswamy Gounder.
" O. A. Nanjappa.
The Hon. Sri B. Parameswaran.
Sri M. S. Muniswamy Pillai.
" V. Muthu.
" V. Chinnaiiah.
" T. V. Sannasi.
" R. M. Palaniappan.
" T. R. Varadhan.
" C. Muthiah Pillai.
" O. Obengam Pillai.
" M. Marimuthu.
" Mohamed Saliah Maracair.
" M. C. Muthukumaraswamy.
" G. Vagheesam Pillay.
" K. Parthasarathy.
" M. Jagannathan.
" P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
" G. Govindan.
" Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar.
" M. Kandasamy Padayachi.
" P. Challathurai.
" A. Vaikuntam.
" V. Arumugam.

Sri P. B. K. Rajachidambaram.
" P. Selvaraj.
" M. Chinnathambi Thevar.
" S. N. Somayajulu.
" I. K. Subramania Pillai.
" K. Venkatramana Gowda.
" K. Ishwara.
" M. S. Mogral.
" K. P. Kuttikrishnan Nair.
" L. C. Pais.
" K. H. Bomman.
" V. Dharmalinga Nayakar.
" S. Somasundara Gounder.
" V. K. Kannan.
" G. Samia Koorayar.
" V. R. Nagarajan.
" E. K. Sankara Varma Raja.
" K. Aranganathan.
" M. Venugopal Gounder.
" A. Appu.
" A. Muthuswami.
" T. Manavalan.
" S. Radhakrishnan.
" M. Chadayan.
" Kunhi Muhammed Shafie.
" K. R. Viswanathan.
" M. Dharmalingam.
" V. Govindaswami Naidu.
" P. T. Rajan.

Neutral—Nil.

Ayes—44; Noes—80; Neutral—nil.

The amendment was declared lost.

The following amendments were by leave withdrawn:—

12-10
p.m.

'In sub-clause (1) for the words "within four months . . . three equal annual instalments", substitute the words "within one year from the commencement of this Act the one-fifth of the interest due by him up to the commencement of this Act and one-fifth of the principal outstanding or one-sixth of the total amount outstanding whichever is less and the balance of the debt in five equal instalments."

In sub-clause (1), line 3, for "four", substitute "twelve".

Omit the words "the interest due on any debt . . . outstanding or" and the words "whichever is less".

In sub-clause (1) for the words "the interest due on any debt . . . whichever is less", substitute the words "one fourth to one-seventh of the total amount outstanding, which shall be decided by the Court according to the paying capacity of the debtor".

In sub-clause (1), lines 5-7, omit the words "and one-eighth . . . whichever is less".

In sub-clause (1), line 8, for "one-fourth", substitute "one-sixth".

[23rd February 1955]

In sub-clause (1), line 7, for "three", substitute "six".

In sub-clause (1), line 7, after the words "three", insert the words "to six", and add at the end the words "as the Court may decide according to the paying capacity of the debtor".

Omit the Explanation under sub-clause (1).

Number the existing Explanation under subclause (I) as Explanation I and insert the following Explanation II:—

"Explanation II.—In case the debt is due to arrears of rent in any land it may be repaid either in cash or in kind as desired by the debtor."

Add at the end of sub-clause (1) the following:—

"The provisions of this sub-section for purposes of execution shall be deemed to be a subsequent order of Court referred to in clause (b) of section 48 of Civil Procedure Code, 1908."

After sub-clause (1), insert the following sub-clause:—

"Where the debtor disputes the amount of principal, the Court may refer the matter to a tribunal of villagers of the debtor who will enquire into the issue before an assemblage of that village folks and give their judgment which will be taken by the Court as the principal."

In sub-clause (2), proviso, add at the end the words "and from passing an order, on an application made by the debtor upon consideration of all the circumstances of the case".

In sub-clause (2), after the proviso, insert the following Explanation:—

"Explanation.—The order of the Court making the decree amount payable in instalments under the above sub-section shall be construed as an amendment of the decree."

Add at the end of the clause the following proviso:—

"Provided that nothing in this section shall debar the decree-holder from filing an execution petition for purposes of rateable distribution."

All the other amendments were put and lost.

Clause 4 as amended was put and carried.

New Clause 4-A.

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, I move—

"After clause 4, insert the following as clause 4-A:—

"4-A. Scaling down of debts.—(1) Notwithstanding and law, custom, contract or decree of Court to the contrary all debts payable by an agriculturist shall be scaled down in accordance with the provisions of this section.

(2) Any debt relating to arrears of rent for land shall be scaled down to the rent due for the year preceding 1st October 1953.

[23rd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

(3) Any other debt due from an agriculturist shall be scaled down to an amount not more than the actual amount borrowed by the agriculturist and simple interest not exceeding 5½ per cent per annum:

Provided however that if an agriculturist has paid an amount equivalent to the principal actually borrowed plus 5½ per cent simple interest per annum, the agriculturist shall not be liable to pay any further amount.

(4) for the purpose of scaling down an agriculturist shall be entitled to lead evidence to establish the actual amount borrowed by him, notwithstanding anything contained in a document executed by him in favour of the creditor.

(5) No sum in excess of the amount scaled down in accordance with this section shall be recoverable from an agriculturist or from any land or interest in land belonging to him, and the principal outstanding, or interest or total amount outstanding referred to in sub-section (4) shall not exceed the sum arrived at after scaling down as provided in this section.

Explanation.—Where a debt has been renewed or included in a fresh document executed whether by the same debtor or by his heirs, legal representatives or assigns or by any other person acting on his behalf or in his interest and whether in favour of the same creditor or of any other person acting on his behalf or in his interest, the principal originally advanced together with such sums, if any, as have been subsequently advanced as principal shall alone be treated as the principal sum repayable under this section."

"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய நோக்கத்தைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடிய காலத்தில் என்ன சொல்லப்போகிறார்கள் என்று இப்பொழுதே எதிர்பார்க்கமுடியும். 'அரசியல் பிரசாரத்திற்காக விஷமத் தனமாக இத்திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது' என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லப்போகிறார். இம்மாதிரி அவர்கள் சொல்வதை நாங்கள் கேட்டுக் கேட்டு எங்களுக்கு சகஜமாகப் போனதால் அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படப்போவதில்லை. 'விஷமத்தனம்' என்ற வார்த்தையே எங்கள் பக்கத்திலிருந்து வருவது கிடையாது. அந்த அளவுக்கு நாங்கள் பேசி எங்கள் காரியங்களில் வெற்றியடைய வேண்டிய அவசியமும் எங்களுக்கு எங்கும் என்று மந்திரி அவர்கள் கருதினால் ஒரு விஷயத்தை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தைப் போலவே, கிட்டத்தட்ட அதேமுறையில், சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ பி. கே. நல்லசாமி அவர்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மந்திரி அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதிலிருந்து என்னுடைய திருத்தம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதையும் அவர்கள் உணர்வார்களென்று நான் நினைக்கிறேன்.

12-20
p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd February 1955]

“இதற்கு முன்பு ஒரு சமயத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும் காலத்தில், ‘லேவாதேவிக்காரர்களுடைய கஷ்டத்தை நாம் பொருள்படுத்துவதில்லை, அவர்களுடைய கஷ்டங்களையும் நாம் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள். அதை ஓர் லாவுக்கு நாங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறோம். உண்மையாக கடன் கொடுத்தவர்கள், அதற்குள்ள வட்டியைப் பெறவேண்டுமென்பதுதான் எதிர்க்கட்சியாகிய எங்களுடைய நோக்கமும். உண்மையாகக் கடன் கொடுத்து நியாய வட்டி வாங்கிக்கொள்பவர்களுடைய கடனைப் பறிமுதல் செய்யவேண்டுமென்றோ, கடனைக் குறைக்க வேண்டுமென்றோ நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால், கொடுத்த கடன் உண்மையாகவே கொடுக்கப்பட்டதாக மட்டும் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய அபிப்பிராயம்.

“நாட்டுப்புறத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை நிதி மந்திரிக்குத் தெரியாததல்ல. சென்ற 17 வருஷ காலமாக காங்கிரஸ் மகாநாடுகள் நடந்து வருகின்றன. அங்கெல்லாம் விவசாயிகளுடைய கடன் சுமையைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும் நிதி மந்திரிக்குத் தெரியாததல்ல.

“All-India Rural Credit Survey என்ற புத்தகம் என் கையில் இப்பொழுது இருக்கிறது. அதை மந்திரி அவர்களும் பார்த்திருக்கலாம். அதில் இருக்கும் உண்மைகளும் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். கடனைக் குறைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்பவர்கள், ‘மத்திய சர்க்கார்கூட கடன் குறைப்பு சம்பந்தமாக சட்டம் கொண்டுவரலாம், பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டும்’ என்று சொல்பவர்கள் அப்புத்தகத்தைப் படிக்கவேண்டும். கடன்பட்டவர்கள் பொறுத்திருப்பதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. கொடுத்திருக்கும் கடன்களையெல்லாம் வசூலித்துக்கொள்வதற்கு இடம் அளித்துவிட்டு, நாளைத் தலையணிகளில் வசூலித்துவிடலாம் என்று சொல்லிவிட்டு, கடனைக் குறைப்பதற்கான ஒரு சட்டத்தைப் பிறகு கொண்டுவருவோம் என்று சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. இதிலிருந்து நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது என்னவென்றால், ‘மத்திய சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவந்துவிடுவார்கள், அதற்குள்ளே கடனை வசூலித்துக் கொண்டிடுவேண்டும்’ என்கிற எண்ணத்தான் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதோ என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். நான் இப்படிச் சொல்வதை நிதி மந்திரி அவர்கள் விஷமத்தனமானதென்று சொல்வார்கள். விஷமத்தனம் எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறதா, சர்க்கார் தாப்பில் இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் ஜனங்களே பார்த்து ஒரு முடிவு செய்துவிடுவார்கள். விஷமத்தனம் உண்மையில் எந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறதென்பதை ஜனங்கள் முடிவு செய்துவிடுவார்கள்.

“கடன் கொடுத்தவர்களுடைய கஷ்டங்களைப்பற்றியும் கவலைப்படவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கிராமப் பகுதிகளில் எவ்வளவு பேர்கள் கடன் கொடுத்தவர்கள் என்பதைப்பற்றி ரிசர்வ் பாங்கு ரிப்போர்ட்டில் கண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக 3 பர்சன்ட்டும், சர்க்கார் நேரடியாகக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய முறையில் 3 பர்சன்ட்டும், கமர்ஷியல் பாங்கு மூலமாக 1 பர்சன்ட்டும், தனிப்பட்டவர்கள் (private creditors) 93 பர்சன்ட்டும் இருப்பதாக புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. கடன் கொடுத்தவர்களில் 93 சத விதத்தினர் தனிப்பட்ட நபர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களில் லேவாதேவியைத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள், பெரிய பணக்காரர்கள் விவசாயிகளாக இருந்துகொண்டு, லேவாதேவி, விவசாயம் இரண்டையும் செய்துகொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 70 சத விதத்தினர். இதுபோக தாட்சண்யத்திற்குக் கொடுப்பவர்கள் ரொம்பக் குறைவு. மந்திரி அவர்கள் யாரைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டும், யாரைக் கைவிட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்? 70 பர்சன்ட் இருக்கக்கூடிய தனிப்பersons, லேவாதேவிக்காரர்கள் ஆகியவர்களைப்பற்றி ரிப்போர்ட் என்ன கூறியிருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[23rd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

“It is stated under the heading ‘Questionable practices’ at page 174 of the ‘All India Rural Credit Survey’ as follows:—

‘The Indian Central Banking Enquiry Committee listed the more important among various questionable practices connected with money lending:— (a) demand for advance interest, (b) demand for a present for doing business, (c) taking of thumb impression on blank paper with a view to inserting any arbitrary amount at a latter date if the debtor becomes irregular in payment of interest, (d) general manipulation of the account to the disadvantage of the debtor, (e) insertion in written documents of sums considerably in excess of the actual money lent, and (f) taking of conditional sale deeds in order to provide against possible evasion of payment by the debtor.’

கடன் கொடுப்பதிலுள்ள மோசமான முறைகளைப்பற்றி மேற்கண்ட விஷயம் கண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி மோசமான முறைகள் நம் ராஜ்யத்தில் இல்லை யென்று சொல்லமுடியாது. நம் ராஜ்யத்தில் லேவாதேவி முறை இன்னும் மோசமான முறையில் நடந்துவருகிறது என்பது நிதி மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும். மேற்கண்ட ரிப்போர்ட்டில் கையழுத்தாரைப்பற்றி முக்கியமான கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது.

“சென்னை ராஜ்யம் சம்மந்தப்பட்டவரை சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடியது 5½ பர்சன்ட் வட்டிதான். அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிற வட்டிக்கு அதிகமாக கடன் அவை எவ்வளவு இருக்கிறதென்றால், இருக்கக்கூடிய மொத்தக் கடனில் 86 பர்சன்ட் சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்ட வட்டிக்கு அதிகமாகக் காங்கிரஸ் தொகை மிக அதிகமாக இருக்கிறதென்று ரிசர்வ் பாங்கு ரிப்போர்ட்டு கூறுகிறது. இதுவும் மந்திரியவர்களுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கும்.

“கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகள் கடன் பெறக்கூடிய அந்திவாரத்தையே தவிர்த்துவிடக்கூடாது. மற்ற எற்பாண்டச் செய்தியாகுதான் பரிசுதையே தவிர்த்துவிடக்கூடாது. மற்ற எற்பாண்டச் செய்தியாகுதான் பரிசுதையே தவிர்த்துவிடக்கூடாது. கடனைக் குறைப்பது என்றால் கிராமப் காரம் செய்யவேண்டுமென்றால், கடனைக் குறைப்பது என்றால் கிராமப் பொருளாதாரமே சீர்குலைந்து போய்விடும்” என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கிராமப் பொருளாதாரத்தின் நிலைமையைப்பற்றி அவர்கள் சரியாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும் அல்லது தெரிந்திருந்தும் தாம் கொண்டுவந்த சட்டத்தை எப்படியாவது சமாளித்தாகவேண்டும், சபையில் நிறைவேற்றிவிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அவர் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

“The Agricultural Finance Sub-Committee sums up its view of the money-lender and his operations as follows:—

‘While it is true that the money-lender is the most important constituent of the agricultural credit machinery of the country, it is not possible to justify many of his practices and the charges he makes for his services. Very often these charges are out of all proportions to the risk involved in the business and constitute an exploitation of the helplessness, ignorance and the necessity of the borrower. Nor is the agricultural economy of the country in a position to bear the strain of his extortion. The credit dispensed by him instead of contributing to the agricultural prosperity of the country serves as a serious drag on it.’

இதைவிட இன்னும் தெளிவாக லேவாதேவிக்காரர்களைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியினர் எடுத்துக்காட்டமுடியாது. ரிசர்வ் பாங்கினால் நியமிக்கப்பட்ட கிராமாந்திரக் கடன் வசதியைப்பற்றி விசாரணை செய்த கமிட்டியே இம்மாதிரி கூறியிருக்கிறது. “கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய கடன்காரர்கள் சட்ட விரோதமாக வாடி வசூலிக்கிறார்கள், அதிகத் தொகைக்குப் பரோநோட்டு எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள், சொத்துவெய் கிரயத்திற்கு எழுதிக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். கிராமங்களில் தற்போதுள்ள லேவாதேவி முறையினால் விவசாயப் பொருளாதாரம் சுயீட்சமடைவதற்கு மாறாக நசித்துவிடுகிறது என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

“இவ்வித லேவாதேவிக்காரர்களுக்குத்தான் கஷ்டம் இருக்கிறது, அவர்களுக்குத்தான் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும், அவர்களுடைய வரிமை சந்தித்ததிலும் பாதிக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. யாருடைய

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd February 1955]

சொத்து என்பது அல்ல பிரசீன. நியாயமாகக் கொடுத்த கடனைக் குறைக்கக்கூடாது; அதிலிருந்து காலனாகக் குறைக்கப்படவேண்டும் என்று எங்களுடைய திருத்தம் கோரவில்லை. கொடுத்த தொகைக்கு அதிகமாகப் பேரோ நோட்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டு இருப்பவர்களைப்பற்றித்தான் இப்பொழுது பெரிய பிரசீனமாக இருக்கிறது.

“லேவாதேவிகாரர்கள் அதிக வட்டி போடமுடியாது என்று 1938-ம் வருஷம் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தவுடனே மூன்று வருஷ வட்டித் தொகையும் கணக்கிட்டு, அநியாயமான அளவுக்கு கணக்கிட்டு வட்டித்தொகையையும் அசலுடன் சேர்த்து, புதிதாகப் பேரோ நோட்டு எழுதி வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் லேவாதேவிகாரர்கள். 100 ரூபாய் கடன் கொடுத்தவர்கள் 200 ரூபாய்க்குப் பேரோநோட்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்கள் இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு என்ன செய்வார்களென்றால், கடன் கொடுக்கும்போதே நான்கு வருஷத்திற்குள்ள வட்டியையும் அசலுடன் நான்கு மடங்குக்குப் பேரோநோட்டு எழுதி வாங்கிவிடுவார்கள். அதனால் லேவாதேவியில் நெருக்கடியை உண்டாக்குமே தவிர விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், வாங்கிய அசல் அதாவது உண்மையாக வாங்கிய கடன் தொகையையும், அதற்கு நியாயமான வட்டியையும் தான் வசூலிக்கவேண்டும். அதற்குமேல் காலனாக வசூலிக்கக்கூடாது. இச்சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடையாது. விவசாயிகளின் கடன் சுமையைக் குறைப்பதற்குச் சட்டம் பிறகு கொண்டுவருகிறோம், அதற்குள்ளாகப் பொய்ப் பேரோநோட்டில் அடிப்படையில் பணத்தை வசூல் செய்துகொண்டுவிடுகிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. கோர்ட்டுக்குச் சென்று கேஸ் போட்டுப் பேரோநோட்டின் கண்ட தொகையின் நான்கில் ஒரு பகுதியை வசூல் செய்தால்கூட கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு அதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடாது என்ற நிலைமையில்தான் கிராமத்தில் கடன் கொடுத்திருப்பது இருக்கிறது. இதை உத்தேசித்துத்தான் என்னுடைய திருத்தங்கள் இருக்கின்றன. நியாயமாகக் கடன் கொடுத்தவர்களுடைய பணத்தை அபகரிக்கக்கூடிய எந்தவிதமான முறையிலும் என்னுடைய திருத்தம் இல்லை. நியாயமான அசலும், அதன் பேரில் 5½ பர்சன்ட் நியாய வட்டியும் சேர்த்து வசூல் செய்துகொள்ளலாமென்றுதான் என்னுடைய திருத்தம் கோருகிறது. பொய்த் தொகையைத்தான் ரத்து செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம்.

12-30
p.m.

“நிலத்துக்கான குத்தகைக்கடன் 1953-ம் அக்டோபர் முதல் தேதிக்கு முன் இருந்த அளவுக்குக் குறைக்கப்படவேண்டும். அதாவது ஒரு வருஷ குத்தகை பாக்கியை மட்டும் வசூலிக்கவேண்டுமென்பதும் என்னுடைய திருத்தத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். பொய்ப் பத்திரங்களை எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்களிடமிருந்து அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும், கோர்ட்டுக்குப் போய் வாதாடுவதற்கு என்ன வழி இருக்க முடியும் என்று நிதி மந்திரி சொல்கிறார். Evidence Act பிரகாரம் கடன் கொடுத்தவன்தான் கோர்ட்டில் போய் கொடுத்த கடனை நிரூபித்துக் கடனை வசூலிக்கமுடியும். எனென்றால், கடன் கொடுத்தவனிடம் தஸ்தாவேஜை இருக்கிறது. ஆனால், கடன் வாங்கினவனிடம் தஸ்தாவேஜை கிடையாது. கடன் கொடுத்தவனை எதிர்த்து கோர்ட்டில் வாதாடி நியாயம் பெறுவதற்கு வழி கிடையாது. விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்குப் போவதையே வெறுக்கிறார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போகவும் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, பொய்க்கடனைக்கூட எப்படியாவது கொடுத்து விட்டு, கோர்ட்டுக்குப் போகாமலிருக்கப் பார்க்கிறார்கள். அவர்களால் எந்தச் சலுகையையும் அனுபவிக்கமுடியவில்லை. பொய்ப் பத்திரங்களைப் பரிசீலனை செய்து, உண்மைக் கடனைத் திருப்பியளிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதென்றால் ஆட்சேபிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. என்னுடைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.”

23rd February 1955]

SRI K. T. RAJU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய திருத்தம் எதனால் கொண்டுவரப்பட்டது என்றால், அநியாயமாக முதலுக்குமேல் இரண்டு மடங்கு பணம் வாங்கப்பட்டு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காகத்தான். எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கமுடியும் என்பதுதான் நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய பிரசீன. எனவே இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன்மூலம் நம் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நியாயம் வழங்க முடியும். ஏற்கனவே இன்றைக்கு பல அங்கத்தினர்கள் கிராமாந்திரங்களில் எப்படி கடன் கொடுக்கிறவர்கள் ஒன்றுக்கு இரண்டாக பத்திரங்களில் எழுதி ஏழை விவசாயிகளிடம் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுடைய வறுமை நிலையை பயன்படுத்திக் கொண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டாக பத்திரங்கள் எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்தத் திருத்தத்தை எந்தவிதமான அரசியல் நோக்கத்தோடும் கொண்டு வரவில்லை. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டுவந்தார்களே என்று இதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கக்கூடாது. இன்றைக்கு எந்தவிதமான சொத்துக்களும் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து இரண்டு மடங்காக எழுதி வாங்கி இருக்கிறார்கள். பொறுப்பு வாய்ந்த கமிட்டியின் மூலமாக திருத்தங்கள் செய்திருப்பது உண்மைதான். இன்று கடனால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதே எங்கள் திருத்தத்தின் நோக்கம். இன்று அநியாயமான கடன்களிலிருந்து விவசாயிகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கம். வேறு அரசியல் நோக்கத்திற்கு இடம் இல்லை. அப்படி இந்தத் திருத்தம் அரசியல் நோக்கத்திற்காக கொண்டுவரப்பட்டது என்று கருதினால் ரிசர்வ் பாங்கியிடமிருந்து வந்த அந்த கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டும் அதே நோக்கத்தில் தான் வெளியிட்டிருக்கவேண்டும். அந்தக் கமிட்டி அந்த நோக்கத்தோடு சமர்ப்பிக்கவில்லை.

“இன்று கிராமத்தில் நிலவி வரக்கூடிய மக்களின் வாழ்க்கையிலுள்ள புதிய அம்சங்களை அவர்கள் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். இந்த சிபார்சுகளில் ஒன்று கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பது தவறு அல்ல. அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதுதான் இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம். நியாயமாக கொடுத்த பணத்தை கடன் கொடுத்தவர்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது. ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. S. ARDHANARI:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் கிராமங்களில் வசிக்கும் விவசாயிகள் கடனால் பீடிக்கப்பட்டு எவ்வாறு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நானும் அதே விஷயத்தைப்பற்றித்தான் இப்பொழுது பேசவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். கிராமங்களில் பணம் கொடுத்தவர்கள் ஏழைவிவசாயிகளிடமிருந்து நிலத்தை அவர்களுடைய கடனுக்காக கிரயம் செய்து வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். இவ்வாறு கிரயம் செய்வதைக் குற்றமாக கருதினாலொழிய இந்தப் பிரசீனயத் தீர்க்கமுடியாது. சாதாரணமாக 1946-1947-ல் கடன் பட்டவிவசாயிகள் 100 ரூபாய் கடன்பட்டிருந்தால் அவர்கள் அப்பணத்தை திருப்பிக்கொடுக்கும்போது 150 படி நெல் அதற்கு சமமாக விற்பனை கொடுத்துவிடலாம். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த 100 ரூபாய் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமானால் 450 படி நெல் இப்போது விற்பனை கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு பணத்தின் மதிப்பு உயர்ந்திருக்கிறது. இதைப் பற்றி விவசாயிகளுக்கு அவ்வளவாகத்தெரியாது. விவசாயத்தொழிலில் ஈடுபட்டு அதனுடைய பொருளாதார நிலைமையைப்பற்றி புரிந்துகொண்டவர்களுக்கு இந்த உண்மைபுரியும். கடந்த ஒரு வருஷமாக சர்க்கார் கொண்டுவந்த கடன் நிவாரணச் சட்டம் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்திருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது இந்தச்சட்டம் காலாவதி ஆனவுடன் அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமடையும். ஆதலால் கிராமங்களில்

[Sri T. S. Ardhanari] [23rd February 1955]

இருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று கருதினால் இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரிக்க வேண்டும்.

“நாம் மக்களிடம் வோட்டுவாங்கும்போது விவசாயிகளுக்கு எல்லாவித நன்மைகளும் செய்வதாக உத்தரவாதம் அளித்தோம். அந்த உறுதி மொழிகளையெல்லாம் நிறைவேற்றாமல் அவர்களுக்கு துரோகம் இழைத்து வருகிறோம். இந்த சமயத்தில் அவர்களை கடன்தொல்லியிருந்து பாதுகாக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். எந்த அரசியல் நோக்கத்தோடும் தட்டிக் கழிக்காமல் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத்திருத்தத்தை வருத்தத்துடன் எதிர்க்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தத்திருத்தம் காலத்தை அனுசரித்துக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத்திருத்தத்தை எதிர்க்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் குறை நிறைந்ததாக இருக்கிறது. **Any other debt due from an agriculturist shall be scaled down to an amount not more than the actual amount borrowed by the agriculturist** என்று திருத்தத்தில் இருக்கிறது. உண்மையில் கடன்வாங்கப்பட்ட தொகைக்கு மேல்போகாமல் கடன் குறைக்கப்படும் (scale down செய்யப்படும்) என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் குறைக்கப்படும் தொகையை கடன் வாங்கியவர் நிர்ணயிப்பதா அல்லது கடன் கொடுத்தவர் நிர்ணயிப்பதா? எப்பொழுது நிர்ணயிப்பது? கடன் வாங்கியவர் நிர்ணயிப்பதானால், கடனை அழிந்துபோகும் ரீதியில் ஒரு மிகச் சிறிய துகைக்குக் கடனைக்குறைத்துக் கொண்டு அந்தத் துகையை வாங்கிக்கொள்ளும்படி கடன் வாங்கியவர் கடன் கொடுத்தவரைக்கேழ்க்கலாம். கடன் கொடுத்தவர் மறுப்பதற்கிடமில்லை. கடன் கொடுத்தவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது.

“அதே மாதிரிதான் 5½ பர்செண்ட் வட்டியையும் அதில் நிர்ணயிக்க வேண்டும். 5½, 5, 4, 3 பர்செண்ட் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதையார் நிர்ணயிப்பது? கடன் கொடுத்தவர் நிர்ணயிப்பதாக இருந்தால் அதில் எந்த விதமான நியாயமும் இருக்காது. அப்படி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டிய விஷயம் இந்தத் திருத்தத்தில் இல்லாமல் இருப்பதால் அதை ஒப்புக்கொண்டால் பெரிய பாதகங்கள் உண்டாகும். **Scaling down** இருக்கிறது அதாவது தொகையை நிர்ணயிப்பது. அதை கோர்ட்டில் தான் நிர்ணயம் செய்யலாம். அதைப்பற்றி ஏதாகிலும் திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. எந்த டயத்தில் எந்த ஸ்டேஜில் என்றும் அதில் குறிப்பிடவில்லை. இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் கடனை அழிந்துபோகக் கூடிய நிலைக்கு வந்துவிடும். **Expropriation** கூடாது என்று நாம் ஏற்கெனவே அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லி இருக்கிறோம். அதற்கு எதிராகவே இந்தத் திருத்தம் இருக்கிறது. இந்தத் திருத்தங்களை ஒத்துக் கொண்டால் அரசியல்சட்டத்திற்கு எதிராக அமூல் நடத்தக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் திருத்தங்களை நான் எதிர்க்கிறேன்.”

12-49
P.M

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“Sir, it is because the Government realised the difficulties of the agriculturists that a Committee was appointed by the Reserve Bank and now a report has been submitted and the entire problem is under examination. As I have already stated credit should, of course, be taken by the hon. the Deputy Leader of the Opposition and I do not want to deny him that credit. But this is not a thing which he has to bring to our notice. We have already taken notice of it and we are taking the necessary steps. The only question is whether we have to take note of it in this Bill and make a provision accordingly. I

[23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

am. afraid this is a half-hearted provision and a provision which is not comprehensive enough and would only create greater difficulties. That is why we did not make such a provision here. Merely by introducing a clause like this we cannot overcome the difficulties which have been pointed out by the committee appointed by the Reserve Bank. I would, therefore, request the hon. the Deputy Leader of the Opposition to wait for the examination of this report and the measures to be taken in pursuance thereof. The hon. the Deputy Leader of the Opposition said that after all within four years the entire debt would have been collected and there was no use in 'bringing forward a measure afterwards. He seems to think that it will take more than four years to examine this report. My own impression is that it will be expeditiously examined as it is a very urgent problem and I hope the Government of India will initiate measures very soon. This will, therefore, be one of the problems in formulating the Second Five-Year Plan. It is not going to be postponed and the Government of India have also realised the seriousness of the problem.

“Then, Sir, it is not very easy to find a solution for the problem of double bonds which was pointed out by several hon. Members. Here is a document to which a person has subscribed his signature and, not only that, the money-lenders also would have taken great care to create sufficient evidence to support them. Difficulty arises when it is a question of deciding which is a double bond, which is a genuine bond and which is not a genuine bond. Ultimately, on whomsoever the onus of proof is placed, the Court has to act on the facts available before it. The bond is there to which a person has subscribed his signature and there is no use saying that he has not taken so much money as is mentioned therein. The money-lender would produce evidence like account books, etc., and certainly he would have created all the evidence especially when he has a guilty conscience. As against this we have simply to depend upon the oral evidence of certain interested persons and it would be very difficult to find out whether it is a double bond or not and what is the amount actually lent under this bond. Even now the judgment-debtor can plead that there has been failure of consideration or partial failure of consideration and, if it is possible for him to prove it, he can always do so. Therefore, the question is not merely one of declaring on whom the onus lies but it is ultimately a question of proving whether a bond is a double bond or not. It is the same with reference to sale transactions which are as a matter of fact, only lending transactions. Here also there is a registered document on which a person has subscribed his signature and has said that it is a sale. How can he go back on it and adduce evidence to prove that it is not so? It is a very difficult thing. The difficulty is we cannot distinguish between genuine cases and non-genuine cases because it is not as if the debtors who have as a matter of fact executed sales and who have borrowed the amount mentioned in the bond, would not put forward all these difficulties when once we say these will be enquired into. Even now they are putting forward the plea that there is no consideration and even if there is

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

consideration, it is only partial consideration. The difficulty of finding out the real nature of these transactions is always there and I may hope that when this problem is attempted to be solved this difficulty will be taken note of and a solution will be found. I am afraid that even the amendment which the hon. Member has moved will not solve the problem.

"As regards the scaling down of debts, the Debt Relief Act of 1938 is still there and the legitimate interest provided therein is only $6\frac{1}{2}$ per cent. The hon. Member wants to go a little further than that and wants to make it $5\frac{1}{2}$ per cent by reducing it by $\frac{1}{2}$ per cent. Even now if it is proved that a debtor has paid more than $6\frac{1}{2}$ per cent it will be adjusted towards the principal amount. It is, therefore, not a question of lack of provision in law. Even now there are enough of provisions in law. This problem cannot be solved by merely accepting the amendment of the hon. the Deputy Leader of the Opposition. Perhaps we will be giving more scope for contesting in courts and no real solution can be found. I would, therefore, request him to withdraw this amendment and allow the Government to tackle the problem as best as possible and when the comprehensive measure comes he can make useful suggestions and amendments. If it comes in the Indian Parliament I am sure his colleagues are there to point out the real difficulties. Therefore, this is not proper place or the proper legislation where we can make a provision for it. That is why we have advisedly said that it will be possible to collect one-fourth of the amount and any further dues would be payable in 1956 and then again in 1957 and so on. By 1956, I hope that there will be some specific decisions taken with reference to this problem. I would therefore request the hon. Member to withdraw his amendment and not press it."

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எதையும் ஆராயாமல் பேசுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். கோர்ட்டுக்குப்போனால் விவசாயி தன்னுடைய தல்தவே ஜியை எடுத்துக்காட்டி அதை தெளிவுபடுத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறான். அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமையிலும் அவன் இருக்கிறான். அவனுக்கு அதனால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருப்பதால் சர்க்கார் விதியை தெளிவாக கொடுக்கவேண்டும். கிராமங்கள் பூராவும் லேவாதேவிகாரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதனால் விவசாயிகளுக்கு நாம் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறது என்றும் நாம் அவசரப்பட வேண்டாம் என்றும் சொல்லுகிறார். அதற்குள் நாலில் ஒரு பங்கை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலித்து விடமுடியும். ஆனால் கூடிய சீக்கிரத்தில் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறது என்று சொல்லுகிறார். கூடிய சீக்கிரம் என்றால் அது ஒரு வருஷமும் ஆகும் இரண்டு வருஷங்களும் ஆகும். அதற்குள் கிட்டத்தட்ட பூரா தொகையும் வசூலாகிவிடும். கடைசியில் பார்க்கப்போனால், உபரியாக எழுதி வாங்கிய கடன் தொகைதான் மிச்சப்படும். உண்மையில் கொடுத்த பணம் பூராவும் வசூலாகியிருக்கும். அதனால் இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது கொண்டு வந்தும் பிரயோசனமில்லை. அதனால் இந்த சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்தி வைக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அத்தகைய சட்டம் வந்த பிறகு இதை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம். வசூல் செய்வதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள் அதற்கு பொருத்தமாக இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தை அப்படியே ஒத்துக் கொண்டால் கடனைக் குறைப்பதற்கு இல்லாமல் அக்கிரமமாக வாங்கிய கடனை வசூலிப்பதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. அதனால் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துவதற்கு வருந்துகிறேன்."

[Sri M. Kalyanasundaram]

திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள் அதற்கு பொருத்தமாக இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தை அப்படியே ஒத்துக் கொண்டால் கடனைக் குறைப்பதற்கு இல்லாமல் அக்கிரமமாக வாங்கிய கடனை வசூலிப்பதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. அதனால் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துவதற்கு வருந்துகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

" After clause 4, insert the following as clause 4-A :—

" 4-A. *Scaling down of debts.*—(1) Notwithstanding any law, custom, contract or decree of court to the contrary all debts payable by an agriculturist shall be scaled down in accordance with the provisions of this section.

(2) Any debt relating to arrears of rent for land shall be scaled down to the rent due for the year preceding 1st October 1953.

(3) Any other debt due from an agriculturist shall be scaled down to an amount not more than the actual amount borrowed by the agriculturist and simple interest not exceeding $5\frac{1}{2}$ per cent per annum :

Provided however that if an agriculturist has paid an amount equivalent to the principal actually borrowed plus $5\frac{1}{2}$ per cent simple interest per annum, the agriculturist shall not be liable to pay any further amount.

(4) For the purpose of scaling down an agriculturist shall be entitled to lead evidence to establish the actual amount borrowed by him, notwithstanding anything contained in a document executed by him in favour of the creditor.

(5) No sums in excess of the amount scaled down in accordance with this section shall be recoverable from an agriculturist or from any land or interest in land belonging to him, and the principal outstanding, or interest or total amount outstanding referred to in sub-section (4) shall not exceed the sum arrived at after scaling down as provided in this section.

Explanation.—Where a debt has been renewed or included in a fresh document executed whether by the same debtor or by his heirs, legal representatives or assigns or by any other person acting on his behalf or in his interest and whether in favour of the same creditor or of any other person acting on his behalf or in his interest, the principal originally advanced together with such sums, if any, as have been subsequently advanced as principal shall alone be treated as the principal sum repayable under this section."

The amendment was declared lost.

Sri M. Kalyanasundaram demanded a poll. The division bell was rung and Members came in.

MR. SPEAKER :—" If division is asked incessantly, the Speaker has got the power to call upon the members who challenged the division to rise in their places, and may, after counting them, declare the result of the division.

[23rd February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I do not press for a division. The Hon. Speaker may put the question to the vote of the House and decide it by voices."

12-50
p.m.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' After clause 4, insert the following as clause 4-A :—

" 4-A. *Scaling down of debts.*—(1) Notwithstanding any law, custom, contract or decree of court to the contrary all debts payable by an agriculturist shall be scaled down in accordance with the provisions of this section.

(2) Any debt relating to arrears of rent for land shall be scaled down to the rent due for the year preceding 1st October 1953.

(3) Any other debt due from an agriculturist shall be scaled down to an amount not more than the actual amount borrowed by the agriculturist and simple interest not exceeding $5\frac{1}{2}$ per cent per annum :

Provided however that if an agriculturist has paid an amount equivalent to the principal actually borrowed plus $5\frac{1}{2}$ per cent simple interest per annum, the agriculturist shall not be liable to pay any further amount.

(4) For the purpose of scaling down an agriculturist shall be entitled to lead evidence to establish the actual amount borrowed by him, notwithstanding anything contained in a document executed by him in favour of the creditor.

(5) No sum in excess of the amount scaled down in accordance with this section shall be recoverable from an agriculturist or from any land or interest in land belonging to him, and the principal outstanding, or interest or total amount outstanding referred to in sub-section (4) shall not exceed the sum arrived at after scaling down as provided in this section.

Explanation.—Where a debt has been renewed or included in a fresh document executed whether by the same debtor or by his heirs, legal representatives or assigns or by any other person acting on his behalf or in his interest and whether in favour of the same creditor or of any other person acting on his behalf or in his interest, the principal originally advanced together with such sums, if any, as have been subsequently advanced as principal shall alone be treated as the principal sum repayable under this section."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" May I know how long the House is likely to sit."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Even if a few more minutes are required, we will sit and finish the Bill."

23rd February 1955]

Clause 5.

MR. SPEAKER :—" The motion is—
' That Clause 5 do stand part of the Bill.' "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I move the following amendment :—

' After sub-clause (3), insert the following as sub-clause (4) and renumber the existing sub-clause (4) as sub-clause (5) :—

" (4) Any agriculturist entitled to make such deposit may before the date on which any instalment is due apply to the Court having jurisdiction under sub-section (1) for an extension of the time for making the deposit of the whole or any portion of such instalment and the Court may after notice to the creditor extend the time for payment of such instalment or part thereof for such period as it thinks fit."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move the following amendment :—

' In sub-clause (1), for " for recovery of the debt ", substitute " for recovery of the entire debt "."

The amendment was duly seconded.

SRI V. BALAKRISHNAN :—" I move the following amendment :—

' In sub-clause (1), line 4, after the word " decree " insert the words " or into any court of insolvency "."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" In sub-clause (1) after the words ' as the case may be ' insert the words ' or send the amount by M.O. '."

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" I second the amendment."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move the following amendment :—

' In sub-clause (2), for the " the Court shall pass an order ", substitute " the Court shall after giving notice of the deposit to the creditor, pass an order "."

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move the following amendment :—

' In sub-clause (2), for " if the amount deposited is the correct amount ", substitute " whether the amount deposited is the correct amount or not. If the amount deposited is insufficient to cover the instalment concerned, he may deposit the deficit amount within the time provided in section 4 and apply to the Court to record full satisfaction of the said instalment and the Court shall pass an order accordingly, giving notice of the application to the creditor "."

The amendment was duly seconded.

[23rd February 1955]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move the following amendment :—

' Omit sub-clause (3). ' "

The amendment was seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" I move the following amendment :—

' In sub-clause (2), after the words " amount deposited ", insert the words " or sent by money order. ' "

Sri K. C. Gopalan Unni seconded it.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" I move the following amendment :—

' In sub-clause (3), item (c), after the words " amount deposited " insert the words " or sent by money order. ' "

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I second the amendment. ' "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move the following amendment as new clause 5-A :—

" After clause 5, insert the following new clause :—

" 5-A. Where in a debt due from an agriculturist the agreement is to pay in kind then the agriculturist shall have option to repay the debt in accordance with the provisions of this Act either in cash or in kind. ' ' "

S. RAMALINGAM :—" I second the amendment. ' "

MR. SPEAKER :—" Both the clause and the amendments are now before the House for discussion. ' "

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" There is always the possibility of a creditor refusing to receive payments in instalments. So, the debtor must be given an opportunity or option of sending the instalment amounts by money order also.

" In Clause 5, the debtor is given the option to deposit any of the instalments as provided for in Clause 4 into the court having jurisdiction to entertain a suit for recovery of the debt. For that, debtors will have to engage lawyers and all poor debtors may not be able to do so. So, debtors must also be given an option to remit the instalments to their creditors by money-order also. ' "

SRI M. NARAYANA KURUP :—" With reference to this clause, I just wish to say one word. In some cases, in the first instance, I believe it is in cases where no decree has been passed, Courts will have jurisdiction to receive the deposit. It is possible

23rd February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

that in some cases Courts which pass a decree may transfer the decree to other Courts where execution proceedings are pending. In such cases, the Courts which execute the decrees must also be allowed to receive the deposit. ' "

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" நான் இந்தத் திருத்த 1 p.m. தத்தைக் கொடுத்திருப்பதற்கு நோக்கம் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். அதுவும் குறிப்பாக குத்தகை பாக்கி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் விவசாயிகள் விரும்பினால் தானியமாகவோ அல்லது ரொக்கமாகவோ கொடுக்க வழியிருக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறபடி பார்த்தால் அவர்கள் இஷ்டப்படி தானியமாகவோ, ரொக்கமாகவோ கொடுக்கும்படி வசதி செய்யப்படவில்லை. கோர்ட்டில் பார்த்து எப்படி தீர்ப்பு அளிக்கிறார்களோ அப்படித்தான் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. கோர்ட்டில் ரொக்கமாகக் கட்டவேண்டுமென்று தீர்ப்பு அளித்துவிட்டால் விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன ஆகும் என்று யோசித்துப்பாருங்கள். அதுவும் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு மூட்டை நெல் இருபது இருபத் தொரு ரூபாயாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு பத்துப் பதினேரு ரூபாயாகக் குறைந்துவிட்டது. ஆகவே விவசாயிகள் ரொக்கமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதனால் பல தகராறுகளுக்கு இடமேற்படும். அதோடு அன்றைக்கு பத்து மூட்டைகளை விற்பது கட்டக் கூடிய கடனுக்கு இன்றையதினம் விவசாயி இருபது மூட்டைகளை விற்கவேண்டி வரும். ஆகவேதான் தானியமாக ஒப்பந்தப்படி இவ்வளவு மூட்டையை அளந்து விடுகிறேன் என்று சொன்னால் விவசாயிகள் அதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தோடு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ' "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" I want further to know supposing it is a decree executed in this State, but passed in another adjoining State, can the debtor apply there and get satisfaction. ' "

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, I made a mistake in moving my amendment. I shall withdraw it. ' "

MR. SPEAKER :—" He can withdraw when we come to voting. ' "

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" With regard to my amendment regarding deposit, the clause says, ' an agriculturist may deposit the amount into any court having jurisdiction with regard to the debt '. The debt may mean the entire debt or an instalment that is due at the time of depot. To make it clear, I want to say ' recovery of the entire debt '. It is only in a court having jurisdiction with regard to the entire debt that a deposit or any instalment can be made.

" Even now, when there is a decree-debt, if a small amount is paid, part satisfaction is recorded. Here in clause 2, unless the correct amount is deposited, the petition will be dismissed. That would be a hardship to the debtors. If any amount is deposited let it be accepted and part satisfaction to that extent be recorded. Later on if the deficit amount is again deposited, another application may be put in and then full satisfaction of the instalment concerned may be recorded. ' "

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [23rd February 1955]

"It is stated in this clause, the Court shall dismiss the application if the applicant is not an agriculturist. If he is not an agriculturist, there is no room for his depositing the amount. Therefore, that is unnecessary.

"If the liability is not a debt, where is the opportunity for him to deposit any amount under this Bill? Therefore, sub-clause 3 is unnecessary, and, therefore, I have proposed the omission of it.

"When a deposit is made, the creditor should be informed of it and notice should be given to him. Under the Transfer of Property Act, with regard to deposit of mortgage amount, until notice is given to the mortgagee interest will not cease to accrue. Therefore for interest to cease to run, notice of the deposit also should be given to the creditor and my amendment makes provision for it."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"As for the point mentioned by Mr. Gopalakrishnan with reference to sending by money-order and all that, I may say this Bill does not affect the other forms of payment at all. This is for the purpose of a person depositing in a Court to make the position beyond a doubt that he tendered the amount. All the other forms of legal tender are still available to any debtor. This specifically provides for personal tendering.

"Then as regards execution in respect of a decree, it was argued that any amount paid or deposited should be taken as part satisfaction. We are not annulling the provisions of the Civil Procedure Code. When the amount is deposited under the provisions of the measure, it would bring to the notice of the Court, that the decree cannot be executed for another one year. For that purpose this provision is made.

"Another doubt raised by Sri Krishnaswamy Ayyangar was whether 'debt' means the entire debt or not. There is absolutely no necessity to include the entire debt. It may lead to difficulties. So far as mortgages are concerned the principal alone is taken into consideration for redemption. Therefore 'debt' is all right here.

"With reference to the new amendment which has been proposed, in respect of suits and decrees, we have given powers to the Courts to give more liberal terms in respect of all those things pointed out by Sri S. Ramaingam. We want to give to the debtor under the circumstances of the case more liberal terms for repayment which the Courts may do under the new sub-clause.

"The only other amendment is that of Sri Kalyanasundaram, about payment in kind. Even now payment in kind is not prohibited; if under the contract he is entitled to pay so, he may tender only in kind and say 'I have tendered 1/4th' and it should be taken as part satisfaction. Therefore we should not complicate matters by putting in 'in kind'. It will lead to further difficulties. Then, who will decide the standard of the grain to be tendered, its quality and all those things? Therefore, instead of solving the problem we will be creating further problems. I am sorry I cannot accept any of the amendments proposed."

23rd February 1955]

MR. SPEAKER :—"The question is—

'After sub-clause (3), insert the following as sub-clause (4) and renumber the existing sub-clause (4) as sub-clause (5) :—

"(4) Any agriculturist entitled to make such deposit may before the date on which any instalment is due apply to the Court having jurisdiction under sub-section (1) for an extension of time for making the deposit of the whole or any portion of such instalment and the Court may after notice to the creditor extend the time for payment of such instalment or part thereof for such period as it thinks fit." "

The amendment was carried.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri V. Balakrishnan was, by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In sub-clause (1), after the words "as the case may be", insert the words "or send the amount by money order".'

The amendment was lost and the other amendments to sub-clauses (2) and (3) were by leave withdrawn.

The amendments of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar were, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That clause 5 as amended do stand part of the Bill.'

The motion was carried.

Clause 6.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—"I move that—

'For the existing clause, substitute the following :—

"6. Effect of an order under section 5: An order passed by a Court under section 5 shall be deemed to be an order relating to the execution, discharge or satisfaction of a decree within the meaning of section 47 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908)." "

SRI G. NARAYANASWAMI NAIDU :—"I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"I move that—

'After clause 6, insert the following new clause :—

"6-A. Any application or any appeal under this Act by an agriculturist shall be exempted from payment of any fees under the Court Fees and Suits Valuation Act." "

SRI S. RAMALINGAM :—"I second the amendment, Sir."

[23rd February 1955]

1-10
P.M.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Clause 6 relates to appeals and it reads ‘ An appeal shall lie from an order passed by a Court under section 5.’ Only an order passed by a Court having original jurisdiction is appealable. There is no provision for appeal against an order passed by a Court having small cause jurisdiction; there can only be a revision. As such, if the Court referred to in section 5 is a Court with small cause jurisdiction, there cannot be an appeal against its order. But clause 6 provides for appeal even in cases where there can be no appeal. Under clause 6 an order passed by a Court with small cause jurisdiction under section 5 is deemed to be an order within the meaning of section 47 of the Code of Civil Procedure, and is made appealable. But that should not be. In order to indicate this, I have moved my amendment.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I beg to submit that there is a fallacy in the argument of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar. Section 47 of the Civil Procedure Code is a provision relating to judgment-debtors and their representatives on the one side and the judgment-creditors and their representatives on the other side. Once a dispute has arisen between a judgment-creditor and a judgment-debtor, the position is they are regarded as though they are parties to a original suit. When once a suit comes under section 47 of the Civil Procedure Code, an order passed under that section is always appealable and there is no distinction between small cause suit and original side suit.

“ So far as the amendment of Sri M. Kalyanasundaram is concerned, I submit that the cost involved is not very much. Under the present Court Fees Act, a petition under Section 47 costs only twelve annas, and an appeal on the petition also costs only twelve annas. Under the proposed Court Fees Bill which is coming up before this House for consideration shortly, the cost is enhanced only by four annas. The cost to the party is very little and therefore it is not worth while considering the amendment.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The previous speaker presumed that in all cases of execution, it is execution on the original side. There are executions on the small cause side also. Therefore his observation with reference to section 47 of the Code of Civil Procedure is not correct.

“ A doubt that arises in my mind is whether there are decrees in panchayat courts and village courts and what the effect will be in such cases. I wish to know whether those courts also are governed by the Civil Procedure Code.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் ரொம்ப சாதாரணமானது. கடன்பட்ட விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்குப் போகிறபோது, கோர்ட்டிலே அவர்களிடமிருந்து வரி விதிக்காமல், அவர்களுடைய மனுக்கள் கவனிக்கப்படவேண்டும். கோர்ட் கட்டணம் அவர்களுக்கு தள்ளிக்கொடுக்கப்படவேண்டும். லேவா தேவிக்காரர்கள் தொல்லைபடுத்தும்போது சர்க்காராவது கடன்பட்டவர்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். அந்தத் தொகை ரொம்ப அதிகமல்ல. 12 அணாவிலிருந்து ஒரு ரூபாய் வரையில் தான் சர்க்கார் தள்ளிக்கொடுக்க

[23rd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, இச்சட்டத்தின்படி ஒரு விவசாயி ஒரு மனு அல்லது அப்பீல் செய்துகொள்ளும்போது, கோர்ட் கட்டணம், ‘ஸ்ட் வால்யுவேஷன்’ சட்டத்தின்படி செலுத்தவேண்டிய கட்டணம் தள்ளிக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதையும் அரசியல் பிரச்சனையாக சர்க்கார் கருதி அலட்சியம் செய்தாலும், ஒப்புக் கொண்டாலும் அதைப்பற்றி கவலையில்லை.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am sorry I am unable to accept Sri Kalyanasundaram’s amendment. The very sanctity of an application or appeal will go, if no court-fee is payable. After all the small sum of twelve annas or one rupee is not a grant burden. When he gave notice of the amendment, evidently he was under the impression that it will be the *ad valorem* fee. Even after knowing that it will be only twelve annas or one rupee, he is pursuing it perhaps for the sake of consistency.

“ As regards Sri Krishnaswamy Ayyangar’s amendment, I do not want that even for small causes, people should go to the High Court. That will be putting them to more expenditure. It is purposely put in that there will be an appeal even in small cause suits.”

* The amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was put and lost.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—“ Sir, I move—

‘ Add at the end of sub-clause (1) the words “ provided this shall not apply to all transfers made to any co-operative society including a land mortgage bank registered or deemed to be registered under the Madras Co-operative Societies Act, 1932 (Madras Act VI of 1932)” ’

The amendment was duly seconded.

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, I move—

‘ For the figures, letters and word “ 1st October 1953 ”, substitute the figures, letters and word “ 5th December 1953 ”. ’

The amendment was duly seconded.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Sir, I move—

‘ After sub-clause (2), insert the following :—

“ (3) When the property of an agriculturist debtor is brought to sale in execution of a decree of one creditor, every other creditor of the said debtor be entitled to apply for rateable distribution, whether his claim has matured into a decree or not.” ’

The amendment was duly seconded.

[23rd February 1955]

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Mr. Speaker, Sir, my amendment is that the presumption as to transfer of immovable property of a debtor should take effect only in respect of transfers effected after 5th December 1953 because that is the date on which the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Ordinance, the first legislation on this subject, came into effect. The Ordinance came as a surprise and even the Members of this House knew about it only on the morning of 5th December 1953. Therefore, no debtor could have anticipated it and transferred his immovable property prior to that date with the intention of defrauding his creditors. The date of 1st October 1953 is, according to me, not necessary and is rather unjust. We are making a presumption against persons who may have entered into transactions bona fide in the usual course. There may be no harm in putting the date as 1st October 1953 in some other clauses. Probably this date was copied from the Madras Agriculturists Relief Act (Act IV of 1938). In that Act the date is put as 1st October of 1937 because the Moratorium Bill which preceded that Act was published on that date. Since the Ordinance, the first legislation on this subject, was promulgated on 5th December 1953, I think there is every reason for the Government accepting my amendment.”

1-20
p.m.

* SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—“ Sir, my amendment is only to implement the desire of the Government to exempt debts due to co-operative Societies from the operation of this Bill. Clause 7 of the present Bill is similar to Section 6 of Act V of 1954. According to clause 7 of the present Bill and Section 6 of Act V of 1954, any transfer of immovable property made by a debtor after the 1st October 1953 will be considered to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor. As per Section 53 (1) of the Transfer of Property Act, the onus of proof is on the creditor who impugns the validity of the transfer. But as per clause 7 of the present Bill, the burden of proof is on the transferor. If this clause is made applicable to a transfer of immovable property by a debtor, a mortgage executed by an agriculturist in favour of a co-operative society or a Land Mortgage Bank also will come within the purview of this clause. Then, all such transactions will become void. Realising this difficulty even last year when Act V of 1954 was passed, some co-operative societies took up the matter with the Registrar of Co-operative Societies and the latter addressed the Government on this subject. The Government were kind enough to send a reply to the Registrar as early as the 3rd August 1954 wherein they stated that they were in general agreement with the view expressed by the Registrar and that as Act V of 1954 was due to expire by February 1955, they did not see any reason why they should either amend the Act or give any special exemption to co-operative societies alone. In that communication the Government have further stated that if it is considered expedient to extend the period of operation of Act V of 1954, suitable action will be taken by them on the question of amending Section 6 of that Act. Now, a similar clause has been

[23rd February 1955] [Sri P. B. K. Raja Chidambaram]

incorporated in the present Bill. So, I request the Government to accept my amendment and give the protection which they want to give in the case of debts due to the co-operative societies.”

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Sir, my amendment is with respect to rateable distribution. A certain class of creditors will be prohibited from filing a suit or a petition for execution under the present Bill. But certain other classes of privileged creditors will be able to bring the property of the debtor to Court-auction. In such a case, the one particular class of people who are not able to file a suit or execute their decrees will be hard hit. Therefore, to treat all the creditors alike I have brought in this amendment.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I am afraid that though the intention of the framers of this clause is unquestionable, this is one of the clauses likely to lead to great hardship. The previous speaker pointed out some difficulty whether we should give the co-operative societies and others a preference. That is one question to be considered. Now, if a judgment-debtor privately alienates property for debts due or debts which are exempt under this Bill, the validity of such action will be impugned under clause 7 (1). That means that the creditors will be compelled to go to Court, pay court-fee and incur loss with the result that an additional burden will be cast on the judgment-debtor in order to get over the difficulty. Therefore, though the debts are exempt under this Bill, in order that the creditor might collect them or get at the property, a suit will have to be filed and a decree executed. Then only he will get the benefit of sub-clause (2). That is the indirect result of trying to protect a general class of creditors. Then, another question may arise in this connection. Suppose a creditor alienates all his property in favour of the creditors who are not governed by this Bill. Then, what is to happen? Therefore, I request the Government to consider this matter and bring in a suitable amendment so that it may not only be helpful to the creditors generally but also it may avoid additional burden on the debtor by way of suits and execution proceedings.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I support the amendment moved by my hon. Friend Sri Parthasarathy. The reasons adduced by him are quite valid. The moratorium came on the 5th December 1953. Nobody could have even dreamt that any such measure would be brought into force. It came as a surprise to all of us. Therefore, to declare by this provision that all transfers effected from the 1st October 1953 to the 5th December 1953, the date of coming into force of the moratorium, should be presumed to be invalid or to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor will be clearly an injustice done to a bona fide transferor. It will be really an attempt to help a particular set of people. Therefore, the date ‘1st October 1953’ should be changed into ‘5th December 1953’. As a result of this, I do not think it is necessary that the date ‘1st October 1953’ wherever it occurs elsewhere should be changed.

[Sri S. Panchaksharam] [23rd February 1955]

"Secondly, there are certain words in this clause which are redundant. The intention of the Government is that transfers effected after the 1st October 1953 must be presumed to be invalid or to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor. Therefore, the words 'in any suit or other proceeding with respect to such transfer' may be deleted."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'Sir, I do not think that it is necessary to accept the amendment of the hon. Member Sri Rajachidambaram. Even with reference to the arguments put forward by my hon. Friends Sri Parthasarathy and Sri Panchaksharam, I want to point out that clause 7 does not make the transaction void as such. It is only voidable and it is open to anybody to go to a Court of Law and impeach the validity of such a transaction. In impeaching the validity of such a transaction, ordinarily the presumption was in favour of the alienee and it was for the creditor who wanted to impeach it to prove that it was a fraudulent transaction. But, here, in view of the moratorium and in view of the protection given in respect of certain debts and the protection not being given in respect of certain other debts, the presumption is that such a transaction has been effected with intent to defeat or delay the creditors of the transferor. Of course, it is open to a Court on the facts available to it to come to the conclusion that it is not a fraudulent transaction and that it is a genuine one. Therefore, when it is a question of the co-operative society or the Land Mortgage Bank, that very circumstances itself will be enough to show that the transaction was bona fide. But, after all, even Land Mortgage Banks and co-operative societies are managed by individuals. In those cases too, there might be collusion between persons in management thereof and the debtor and they might have taken the property in sale for the discharge of debts. Even there, the Court will have to go into the question whether the transaction was a fraudulent one or not. Therefore, clause 7 does not make a transaction void as such. It is only voidable; it is only liable to be impeached in a Court of Law. After all, the Court will have to come to a conclusion on the facts available whatever may be the initial presumption. In these circumstances, the co-operative societies need not be exempted from the provision in this Bill. After all, they have been given exemption in regard to the collection of dues. Some relations or friends of the debtor in management of these societies should not take advantage of this provision and see that their properties are screened from the reach of the other creditors. Therefore, I am sorry I am unable to accept the amendment of the hon. Member Sri Rajachidambaram.

"With regard to the other point, the date '1st October 1953' is found in the Moratorium Act and the Ordinance. I do not think that we should change it now.

"With regard to the point raised by my hon. Friend Sri Virupakshiah, I have already stated that I cannot agree with him because the entire relief that we have granted under this Bill will be taken away if we allow application for rateable distribution."

23rd February 1955]

SRI K. PARTHASARATHY :—"Sir, I am sorry that the Hon. Minister was not correct when he said that 1st October 1953 was the date adopted in the Moratorium Act. I will read section 6 of the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1954. It says—

'Every transfer of immovable property by a debtor entitled to the benefit of section 3 or section 4, made after the commencement of the ordinance and before the expiry of a year from the commencement of this Act. . . .'

"The only reference is to the commencement of the Ordinance. The date of the Ordinance is 5th December 1953."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I am sorry I was under the impression that this date was adopted in the Moratorium Act. If 5th December 1953 is the date of the Ordinance, I am prepared to accept the amendment that it should be 5th December 1953."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Though, of course, it is a matter of small interval, yet we have to consider one point. We have fixed 1st October 1953 as the particular date with respect to debts—the Moratorium Act was actually passed on that date—in certain clauses of this Bill and, therefore, as a logical step, it should stand as it is and it need not be changed."

SRI K. PARTHASARATHY :—"Sir, I submit that the argument of the hon. Member cannot carry weight. We are conferring benefit on certain classes of people for a period before 1st October 1953."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I do not think that there is any harm in having the present date viz., 1st October 1953. After all, in any event, it is open to anybody to go to a Court of law and put forward argument about the date of the Ordinance. Therefore, let the date stand as it is."

MR. SPEAKER :—"Is the hon. Member, Sri Rajachidambaram, pressing his amendment?"

SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—"Sir, I was good enough to move the amendment because the Government have, in black and white, stated that they were quite in agreement with the object of the amendment and that they were taking necessary steps in that direction. But now I am really surprised at the views of the Hon. Minister for Finance about the working of the Co-operative Societies. So, there is no use in my pressing the amendment."

The amendment of Sri Rajachidambaram was, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri K. Parthasarathy was, by leave of the House, withdrawn.

[23rd February 1955]

The amendment of Sri S. C. Virupakshiah was, by leave of the House, withdrawn.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move the following amendment :—

' In line 3, for the words " for payment of money ", substitute the words " in respect of a debt ". ' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In line 3, for the words " for payment of money ", substitute the words " in respect of a debt ". ' "

The amendment was put and carried.

Clause 8 as amended was put and carried.

Clause 9.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, may I know for how long are we going to sit now. I am not sure whether we will be able to finish the Bill before 2 o'clock. As the Hon. Leader of the House has explained that we should pass this Bill immediately and send it for the assent of the President, let the House be adjourned now and we shall reassemble at 3 or 4 p.m."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We shall meet again at 4 o'clock."

DR. K. B. MENON :—" Why can't we postpone it till tomorrow."

MR. SPEAKER :—" To-morrow is a non-official day.

" Now we shall consider Clauses 9 and 10 as there are no amendments to them."

Clause 9 was put and carried.

Clause 10 was put and carried.

MR. SPEAKER :—" The House will now adjourn for lunch and meet again at 4 o'clock this afternoon."

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—4 p.m.)

Clause 2.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That Clause 2 do stand part of the Bill. ' "

[23rd February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I beg to move the following amendments :—

' In item (b), Explanation I, after the word " interest " in lines 4 and 6, insert the words " or as a result of a partition ". ' "

and

' In item (b), Explanation II, after the word " creditor ", insert the words " or as a result of a partition ". ' "

SRI R. KRISHNAN :—" Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

' For the figures, letters and word " 1st October 1953 ", wherever it occurs in this clause, substitute the figures, letters and words " 31st October 1953 ". ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I second the amendment."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

' In item (a), line 3, after " building ", insert " and include Uukudiar as defined in the Malabar Tenancy Act (Act XIV of 1930) and agricultural labourer ". ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

' In item a, line 3, after the word " building ", insert the words " will include agricultural labourers ". ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I second the amendment."

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

' For item (a) (i), substitute the following :—

' (i) any person who has been an absentee landlord on the 1st October 1953. ' "

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, I second the amendment."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

' For item (a) (i), substitute the following :—

' (i) any person liable to pay land revenue (which shall be deemed to include peshkush and quit rent) exceeding one hundred and fifty rupees per annum in any year after 1952-53 in delta areas of the State and three hundred and fifty rupees in non-delta and in dry areas of the State in any year after 1952-53. ' "

The amendment was duly seconded.

[23rd February 1955]

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—"Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

In item (a) (i), for the words "one hundred and fifty", substitute the words "two hundred and fifty".

The amendment was duly seconded.

SRI M. MANICKASUNDARAM:—"Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

Add at the end of item (a) (i) the words "not inclusive of the land revenue due on a land which is under usufructuary mortgage".

The amendment was duly seconded.

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—"Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

In item (a) (iii) for the words "six hundred", substitute the words "one thousand and two hundred".

SRI N. K. PALANISAMY:—"Sir, I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I beg to move the amendments standing against my name—

In item (a) (iii), for the words "six hundred", substitute the words "one thousand two hundred".

and

In item (a) (iv), for the words "twenty thousand" substitute the words "thirty thousand".

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I second the amendments."

SRI K. PARTHASARATHY:—"Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

In Explanation II under item (a) (vi), in line 2, omit the words "though an agriculturist".

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

In Explanation II under item (a) (vi), for the words, figures and letters "who though an agriculturist . . . 1953", substitute the words, figures and letters "who was an agriculturist on or before, 1st October 1953".

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I second the amendment."

[23rd February 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

After the existing Explanation II under item (a), insert the following Explanation:—

"Explanation III.—Agricultural labourer means a labourer who lives on wages earned by working on any agricultural or horticultural land and who does not fall in the category mentioned in items (i) to (vi) in Section 2 (a)."

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I second the amendment."

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

In item (a), after Explanation II, insert the following:—

"Explanation III.—The provisions of this Act shall apply to agricultural labourers who reside in a particular area for more than 180 days:

Provided that the term agricultural labourer shall include 'pannayals' and other labourers working in the lands or doing any other work connected with the land."

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I second the amendment."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—"Sir, I beg to move the amendments standing against my name—

Add at the end of item (a) the following:—

"For the purposes of this Act 'Agriculturist' includes 'agricultural labourer' also,"

and

Omit item (b) (i)."

The amendment was duly seconded.

SRI P. RANGASWAMY REDDIAR:—"Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

In item (b), line 1, after "in cash or kind", insert "not exceeding Rs. 500".

The amendment was duly seconded.

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

In item (b), line 4, before the words "or otherwise", insert the words "in any insolvency proceedings".

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY:—"Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

In item (b), line 4, after the word "otherwise", insert the words "including a debt under adjudication before the competent authority".

The amendment was duly seconded.

[23rd February 1955]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

Add at the end of item (b) (iii) "or a commission of any other offence falling under the Indian Penal Code".

The amendment was duly seconded.

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

In item (b), after sub-item (v), insert the following :—

"any liability due to a person the value of whose property on the 1st October 1953, including the principal amount of the debt or debts, did not exceed five thousand rupees :

Provided that for the purpose of this clause, the household utensils furniture; wearing apparel, jewellery or other personal belongings of the creditor shall not be regarded as property."

The amendment was duly seconded.

4-10
p.m.

SRI K. P. GOPALAN :—" I move the following amendment :—

Add at the end of item (b) the following :—

"Provided that in cases where the debt is due to the accumulation of rent due from a tenant to a landlord, this Act shall apply only to the rent due to the year prior to 1st October 1953."

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move the following amendments :—

In item (b), Explanation I, for '1953' wherever it occurs substitute '1954'.

Add at the end of item (b), the following as Explanation I and renumber the other Explanations :—

Explanation I.—The amount of a debt shall be the amount actually borrowed for bona fide reasons. In case when such amount is disputed, the decision of any non-official body that may be recognized by the Government in this behalf will hold good."

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move the following amendments :—

In Explanation I under item (b), lines 4 and 6, after "his", insert "or their".

In Explanation II under item (b), for "among the heirs" substitute "among a debtor, his co-parceners or joint debtors, their heirs".

In Explanation II under item (b), line 3, omit "or a debtor".

23rd February 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

In Explanation II under item (b), line 3, for "or a creditor" substitute "or among a creditor, his co-parceners or joint creditors, their heirs, legal representatives or assigns".

The amendment was duly seconded.

SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—" I move the following amendment :—

After item (b) (vi), insert the following items :—

"(vii) any liability arising under obligations in the nature of a trust as defined in Chapter IX of Indian Trusts Act, 1882.

(viii) any liability for unpaid purchase money while the vendee is in possession and enjoyment of properties.

(ix) any liability arising out of breach of warranty of title of properties.

(x) any sum payable exceeding Rs. 1,000 to any Nidhis or Banking Companies incorporated under the Indian Companies Act.

(xi) any sum payable by way of costs alone under a decree passed by any court, civil or revenue.

(xii) any liability due to a person, who is not liable to pay land revenue (which shall be deemed to include peshkush and quit-rent) not exceeding Rs. 50 per annum in any year after 1952-53.

(xiii) any liability payable to any Religious Institution or Charitable Endowment as defined in Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act."

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" I second the amendment."

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—" I move the following amendment :—

After item (b) (vi), insert the following item :—

"(vii) any debt secured solely on the security of house property situate in a Municipality or a Panchayat Board limits."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Both the Clause and the amendments are now before the House for discussion."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, the Hon. Ministers for Finance and for Land Revenue expressed, both on the floor of this House and at the meetings of the Select Committee, that they wanted to help the middle class debtors and poor peasants as far as possible. An agricultural labourer is not included in the definition of 'agriculturist' provided for in Clause 2 of this Bill and as such he is not entitled to the benefits conferred on the agriculturists in

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [23rd February 1955]

this Bill. Similarly, an ulkudidar is also not included in the definition of 'agriculturist'. An agriculturist is defined in this Bill as 'a person who has an interest other than interest as a simple mortgagee in any agricultural or horticultural land not being a land appurtenant to a residential building'."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" I have given notice of an amendment and I have not been called to move it."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member could have brought this fact to my notice when I called hon. Members to move their amendments one by one. Anyhow, the hon. Member may move his amendment now."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" I move the following amendment :—

' After item (b) (vi), insert the following items :—

" (vii) any mortgage debt secured on house property in a Municipal town or Panchayat area;

(viii) any vendors' lien on property sold by him and enjoyed by the vendee or his alienee or his heirs;

(ix) any debt due to a Joint Stock Bank; and

(x) any sum paid to institutions in section 2 (b) (i) and (ii) above by a surety or guarantee on behalf of his principal."

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar may now resume his speech."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The purpose of my amendment is to include ulkudidars also under the definition of 'agriculturist'. An ulkudidar is the owner of an ulkudi and an ulkudi is defined in the Malabar Tenancy Act as a hut constructed by the landlord or by the tenant in a portion of land. An ulkudidar is also defined as a tenant under the Malabar Tenancy Act. But an ulkudidar will not come under the definition of 'agriculturist' given in this Bill because he has got the right only on the ulkudi which is situated in any portion of a land on which a house is constructed either by the landlord or by the tenant. Under the definition of 'agriculturist' in this Bill, an ulkudidar will not be considered to be an agriculturist and suits can be filed against him for recovery of debts. The very purpose of bringing forward this Bill will be defeated if my amendment is not accepted.

" Members of the House will be surprised to know that these ulkudidars get themselves mortgaged to their landlords. They will get some small amounts in advance, say Rs. 100, and contract to work for such and such a period at such and such rate of wages which will usually be very low. If an ulkudidar is not brought

[23rd February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

within the purview of the definition of 'agriculturist' he will be sued against for his debts and get evicted, and the right of ulkudi will be taken away from him.

" As regards inclusion of agricultural labourers in the definition of 'agriculturist' given in the Bill, it may be argued by Hon. Ministers that six categories of agriculturists have been excluded in the matter of enjoyment of benefits conferred by this Bill. In my amendment, I have stated that an agricultural labourer means a labourer who lives on wages earned by working on any agricultural or horticultural land and who does not fall in the category mentioned in items (i) to (vi) in clause 2 (a) of the Bill. I hope, Sir, there will be no objection to accept my amendment."

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பிரிவில் யார் விவசாயிகள், யார் விவசாயி அல்லாதவர் கள் என்பதைப்பற்றி விளக்கம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 1952-53-க்கு பிறகு ஏதாவதொரு ஆண்டில் எந்த விவசாயி ரூ. 150-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தியிருக்கிறானோ அந்த விவசாயி இந்த சட்டத்தின் பாதுகாப்புக்கு தகுதி உடையவனல்ல. என்னுடைய திருத்தம் இந்த பிரிவில் ரூ. 150 என்றிருப்பதை ரூ. 250 ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்பதே. மற்றொரு திருத்தம் நேரடியாக விவசாயம் செய்கிறவர் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் செலுத்தும் நிலவரியை கருத்தில் கொள்ளாமல் அவர்கள் யாவரும் இந்த சட்டத்தினால் பலனடைய செய்யவேண்டுமென்பது. அதாவது நில வரியை கணக்கில் எடுக்காமல் நேரடியாக விவசாயம் செய்யாதவர்களை இந்த சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் விவசாயிகளாக கருதக்கூடாது என்பதே.

" இந்த சட்டத்தின் முக்கிய பகுதிகளையும் அவைகளின் கருத்துக்களையும் பார்ப்போமேயானால் கடன்பட்டவர்களில் விவசாயி, விவசாயி அல்லாதவர் என்று பாகுபடுத்தி விவசாயிக்கு மட்டும் நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தை கொண்டே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது எனலாம். இதற்கு ஆதாரமாக இந்த பிரிவினுடைய உட்பிரிவுகள் அமைந்துள்ளன. எந்த ஒருவன் ஆண்டு ஒன்றுக்கு வியாபாரத்தில் ரூ. 20,000-க்குமேல் கொள்முதல் செய்து அதனால் விற்பனை வரி கட்ட வேண்டியவனாக இருக்கிறானோ அவனும், ஆறு மாதத்திற்கு ரூ. 900-க்கு மேல் வருமானம் வந்து அதற்காக உத்தியோகவரி கட்டுகிறானோ அவனும், தன் குடியிருப்பு வீட்டை தவிர்த்து மற்ற வீடுகளுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 600-க்குமேல் வாடகை மதிப்பு உடையவனும் வீட்டு வரி கட்டுகிறானோ அவனும், வருமானவரி கட்டுகிறவனும் இந்த சட்டத்திற்காக விவசாயி என கருதப்படமாட்டான். ஆகவே விவசாயமல்லாத மற்றத் துறைகளில் கணிசமான வருமானம் வரும் ஒருவனுக்கு இந்த சட்டத்தின் பாதுகாப்பு அவசியமில்லையென அரசாங்கம் கருதுகிறது. அப்படியானால் விவசாயி என்று மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நிலவரி வரம்பை எடுத்துவிடலாம். அல்லது ரூ. 150-ஐ ரூ. 250 ஆக உயர்த்தவேண்டும். ஏனென்றால் ரூ. 250 ஆண்டு ஒன்றுக்கு நிலவரி செலுத்தக் கூடியவன் ஒரு பெரிய நிலப்பிரபு என்றோ பணக்காரன் என்றோ கூறிவிட முடியாது. அவனும் மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவனே. இல்லையானால் நேரடியாக விவசாயம் செய்கிறவர்கள் சிறிய விவசாயியாக இருந்தாலும் அல்லது பெரிய விவசாயியாக இருந்தாலும் உண்மையான விவசாயி எனக் கருதி இந்த மசோதாவின் பலன் கிட்டும்படி செய்யவேண்டும்.

" அடுத்தபடியாக வீட்டு வாடகையை பொறுத்த திருத்தம். ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 20,000 வரையில் வியாபாரம் கொள்முதல் செய்து விற்பனை வரி கட்டக்கூடியவனுக்கு மசோதாவில் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருமானவரி கட்டும் அளவுக்கு அதாவது ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 3,500க்கு மேல் போகாமல் விவசாயமல்லாத மற்றத் துறைகளில் நிகர லாபம்

[Sri M. P. Subramanyam] [23rd February 1955]

கிடைத்தாலும் அவனுக்கும் சட்டத்தில் பாதுகாப்பு உண்டு. விவசாயம் செய்யாமல் உத்தியோகம் பார்க்கும் ஒருவனுக்கு மாதம் ரூ. 150 உத்தியோகத்தால் வருமானம் கிடைத்தாலும் அவனுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒருவன் தன்குடியிருப்பு வீடல்லாத மற்ற வீடுகளுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 600 அதாவது மாதம் ரூ. 50-க்குமேல் வாடகை பெற்றால் அவனுக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது. மற்றத் துறைகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு விவசாயமல்லாத துறையில் ஒருவன் ரூ. 150 வரை வருமானம் உள்ளவனாக இருந்தாலும் பாதுகாப்பு உண்டு. இது எப்படி நீதியாகும்? ஆகையினால் இதை மாதம் ரூ. 150 என்று கணக்கிட்டால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,800 வீட்டு வாடகை மதிப்பு என வரம்பை உயர்த்த காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நான் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தில் ரூ. 1,200 என்றுதான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். ஆகவே இதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுகிறேன். ஒப்புக்கொள்ளவில்லையானால் ஒரு சிலருக்கு அநீதி இழைத்ததாக முடியும். உதாரணமாக ஒரு விவசாயி இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான் என வைத்துக்கொள்வோம். அவனுக்கு வீட்டு வாடகை ரூ. 600 ஆண்டு ஒன்றுக்கு கிடைப்பதாக வைத்துக்கொண்டாலும் வீட்டு வரி ரூ. 100 போக ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 500 தான் வருமானம். ரூ. 150 நிலவரி கட்டும் அளவுக்கும் ஒரு விவசாயி இருந்தால் அவனையும் நான் குறிப்பிட்டுள்ள விவசாயியும் சம பொருளாதார நிலையை உடையவர்கள் என எப்படிக் கொள்ளமுடியும். மேலும் இந்த வகையில் அவன் முழுக்க, முழுக்க விவசாயத்தையே நம்பி வாழக் கூடியவனாக இருக்கலாம். ஆனால் மற்றத் துறைகளில் வியாபாரம், உத்தியோகம் இவைகளை முக்கிய வருவாயுள்ள தொழிலாகவும், விவசாயத்தை இரண்டாவது முக்கியம் வாய்ந்த வருவாயுள்ள தொழிலாகவும் கொள்ளுவனாக இருக்கிறான். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீப காலமாக அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள சில புதிய திட்டங்களின் காரணமாய் பல உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமப் புறங்களில் குடியிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆத்தூர் தாலுகா, பெத்தனாயக்கன்பாளையம் கிராமத்தில் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்ட அலுவலகம் நிறுவப்பட்டிருப்பதால் அங்கு வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடு கிடைக்கவில்லை. பிறகு அந்த வட்டார டிப்டி கலெக்டர் தாசில் உள்பட நாங்கள் வீதி வீதியாக சென்று வற்புறுத்தி விவசாயிகள் குடியிருந்த வீட்டை காலி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டோம். அந்த விவசாயி தன்னுடைய மாட்டுக் கொட்டகையில் குடியிருக்க நேரிடுகிறது. இது மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் அவனுடைய வீட்டுக்கு ரூ. 50-க்குமேல் மாதம் வாடகை கிடைத்தால் அவன் இரண்டு ஏக்கர் புஞ்சை நிலம் உடையவனாக இருந்தாலும் இந்த சட்டத்தில் பாதுகாப்பு கிடையாது.

"1938 கடன் நிவாரண சட்டத்திலேயே வீட்டு வாடகை வரம்பு ரூ. 600 என நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுதே வரம்பு ரூ. 600 என்றால் இப்பொழுது ரூ. 1,200 மிகப் பெரிய தொகை என்று சொல்லி விடமுடியாது. ஆகவே தன் குடியிருப்பு வீட்டைத் தவிர மற்ற வீடுகளுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 600-க்கு மேல் வாடகை வரக்கூடியதாக இருந்தால் என்பதை ரூ. 1,200-க்குமேல் என்று திருத்தவேண்டும்.

"என்னுடைய திருத்தங்கள் மிகவும் ஞாயமானவை. இவைகளை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

4-20
P.M.

* SRI N. GOPALA MENON:—"Mr. Speaker, Sir, I was a little taken aback when the hon. Member Sri Narayanan Nambiar was seeking to condemn the Bill on the ground that ulkudidars are not included in this Bill. This Bill provides for some sort of relief to agriculturists. Ulkudidar, if he would kindly refer to the definition in the Malabar Tenancy Act, is a person who is an occupant of a hut built on a land belonging to the landlord. He is in

23rd February 1955] [Sri N. Gopala Menon]

the position of a tenant and he has interest only in the superstructure and he is not a person with interest in the land as such. This Bill would apply only to agriculturists who have got an interest in land. If the wide definition of Mr. Nambiar is to be applied for a person who is an occupant of a house, he must also get relief.

"Then, Sir, the other plea that he was making was that agricultural labourer must also come within the ambit of this Act. Why then should factory labourers not come within the ambit of this Bill and why should every person who is indebted be not entitled to some relief? But, it is not the scope of this Bill. This enactment is for the purpose of giving some relief to agriculturists, meaning thereby, persons who have an interest in land and who come within the definition of an agriculturist. This is not a Bill seeking to give relief to all persons who are either agricultural labourers or factory labourers or persons who do not own anything. Therefore, it would be well if we confined ourselves within the four corners of the scope of the Bill and not enter into generalisations regarding persons who are indebted and who may need relief in other ways."

* SRI P. RANGASWAMY REDDIAR:—"Mr. Speaker, Sir, the one definite improvement of the Bill after passing through the Select Committee is the omission of small creditors. This has been mentioned at page 4 of the printed report, 'as this provision will lead to the raising of irrelevant issues about the extent of properties possessed by a creditor, it has been omitted altogether'. This is the reason given by the Select Committee.

"Again, by an amendment, the hon. Member Sri Balakrishnan wants to have the same provision in the same phraseology. But I want to give some relief to the small poor creditors by introducing an amendment. The debts due to those people who pay a kist not exceeding Rs. 50 per annum may be exempted. I do not think this would be a great hardship.

"Then, the definition of the word 'debt' is unduly widened and comprises all sorts of liabilities. The object of the present Bill is clear and that is to exclude certain liabilities. For instance, under item (b) (iii), any liability arising out of a breach of trust is excluded. If this principle is accepted, I think liabilities arising under obligations of trust as defined in the Indian Trusts Act can be also specifically mentioned. People who commit breach of trust with respect to their rights under a fiduciary capacity also should be excluded from the definition of 'debt'.

"So far as unpaid purchase money is concerned, suppose a person sells his properties and the properties are handed over possession to the vendee and the purchaser is enjoying the usufructs, but all along has not paid the price. Such liabilities should be definitely excluded from the definition of 'debt'. Otherwise, it would work great hardship for the person who had parted with the property and relief would be given unduly to a person who does not deserve encouragement or relief.

[Sri P. Rangaswamy Reddiar] [23rd February 1955]

"Then regarding liability arising out of breach of warranty of title of properties. In certain cases long after the purchase of immovable properties, the vendee finds no title with his vendor and then is deprived of the possession of the property by a third person who has a superior title or better title.

4-30 P.M. "After losing possession, he has remedy in law to sue his vendor for damages. For the loss of his property, it is but just that that person should be recouped at once. Suits are filed at times by some persons falsely, vexatiously and frivolously. Such persons not only lose their suits, but the courts ask them to pay the cost to their opponents. In suits wherein a decree for costs alone or for a decree of a similar nature, it is but just that the costs should be paid at once. Such persons need not be given protection by including them under the definition of debt.

"Religious institutions might have lent money. If they are to prosper and thrive, they should not be prohibited by Statute from realising the debt due to them. Whether religious institutions should be excluded from the purview of this Bill is a matter for the Government to consider.

"With these words, I commend my amendments for the acceptance of the House."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—"Any liability arising out of a breach of trust is excluded from the definition of debt. My amendment includes along with breach of trust other offences coming under the Indian Penal Code. If the amendment is not accepted, it will create an impression in the mind of criminals that, whenever a new legislation is passed for the benefit of a particular class of people, they also will be included in that class and thereby get the benefit intended for that class. That impression should not be allowed to gain ground. Therefore, I have moved the amendment.

"Explanation I, under clause 2 (b), refers to debt which has been renewed or included in a fresh document executed after 1st October 1953. The words 'acting on his behalf' occurring in lines 4 and 6 mean acting on behalf of the debtor alone. But any other person may execute the document on behalf of his heirs also. Just as the original debtor may have authorized agents, his heirs also may have authorized agents for executing documents on their behalf. In the Explanation provision has been made for execution of documents on behalf of the debtor alone. My amendment seeks to include the execution of documents on behalf of his heirs, legal representatives or assigns also.

"Explanation II deals with debt which has been split up among the heirs, legal representatives or assigns of a debtor or creditor. As it is worded, it brings in only the heirs of the original debtor. The partition may be between the original debtor and others. When we say 'his heirs', we imply that he is dead. There may be partition between the original debtor and his co-debtors or between

23rd February 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

him and his co-parceners. But this explanation provides for cases of partition only among the heirs of the original debtor or the heirs of the original creditor. The partition may take place with the original debtor or the original creditor as one of the parties to the partition. Such cases also should be brought in under this Explanation and I have moved an amendment to that effect."

* SRI K. PARTHASARATHY :—"Mr. Speaker, Sir, my amendment to Explanation II, under clause 2 (a), is very simple and it makes the Explanation read well. The Explanation reads: 'The provisions of this Act shall not apply to any person who though an agriculturist was not an agriculturist on the 1st October 1953.' My amendment deletes the words 'though an agriculturist'. Even after deleting these words, the Explanation makes sense. The introduction of the word 'agriculturist' twice seems to confuse.

"So far as the definition of 'debt' is concerned, I submit that the provision is unduly wide. As was remarked by an hon. Member decree for mere costs will be a debt? It may well be that liabilities intended by the Government to be excluded from the definition of 'debt' are also included. This is so because, as I have already submitted, the Government have taken the definition of 'debt' from Act IV of 1938 and introduced it here. The definition of that word in Act V of 1954 is very good, because it restricts the kinds of liabilities coming under the term 'debt' limiting the liabilities under a contract express or implied. Here the definition is very wide—any liability in cash or kind, secured or unsecured, payable a contract or decree or order of a Court, civil or revenue, or otherwise. Howsoever a liability may arise, it will become a debt unless it comes within the six categories of exemption specified as a result of the words 'or otherwise' included here. For example, a person wants to sue for damages for malicious prosecution or there is a decree for damages for a malicious prosecution. It is a liability which has ripened into a decree. That also will be a debt, and the decree holder will be prevented from realising the fruits of his decree. I do not think the Government ever contemplated that in such a case the decree holder should be prevented from realising the fruits of his decree. I only wish to submit that the definition is unduly wide, embracing more things than what the Government intend. I hope suitable action will be taken to rectify this, by deleting the words 'or otherwise'."

* SRI M. MANICKASUNDARAM :—"மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஒருவருடைய நில வரியை நிர்ணயிக்கும்போது அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் அனுபவ போக்கியதாரர் செலுத்தும் தொகையை அந்த சுவான்தாரர் நிலவரியில் சேர்க்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய திருத்தம். இப்பொழுது சர்க்கார் ரூ. 150 வரையில் வரி செலுத்தக் கூடியவரை விவசாயி என்று கருதலாம் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒருவன் ரூ. 160-க்குமேல் வரி செலுத்தி அவன் தன்னுடைய பூமி பூராவையும் மற்றொருவருக்கு போக்கியம் செய்து வைத்திருந்து அதன் பலனை கடன் கொடுத்தவர் அடைந்துவந்து பட்டா மட்டும் பூமியின் சொந்தக்காரர் மேல் இருந்தால் அப்படிப்பட்ட பூமி

[Sri M. Manickasundaram]

[23rd February 1955]

சொந்தக்காரரையும் விவசாயி என்று கருத வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏனென்றால் பட்டாதான் இவர் பேரில் இருக்குமே தவிர அந்த பூமியின் பலனை கடன் கொடுத்தவர்தான் வட்டிக்காக அனுபவித்து வருவார். அவன் தன்னுடைய சொந்த நிலத்தை அனுபவிக்கா விட்டாலும் அவன் பேரில் பட்டா இருப்பதால் அவன் இந்த சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயி என்ற விளக்கத்தின்கீழ் வர மாட்டான். நிலவரி அவன் பேரில் இருந்து அவன் வரி கட்டாவிட்டாலும் குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்து வாழ்க்கை நடத்தினாலும் அவனுடைய நிலத்தின் வரி ரூ. 160 என்று வைத்துக்கொண்டு அவனை ஒரு பெரிய பட்டாதார் என்று கருதி அவனுக்கு இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் சலுகை கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. அதனால் அவன் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறான். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். குத்தகை எடுத்து விவசாயம் செய்தால் விவசாயி என்று சர்க்கார் கருதப்படுவதாக இருக்கிறது. அதனால் ரூ. 160 வரி செலுத்துகிறவன் நிலத்தை மற்றொருவனுக்கு போக்கியம் செய்திருந்தும் அதன் பலனை அவன் அனுபவித்துவராமல் போக்கியதாரரால் வரி செலுத்திவந்தால் அந்த நில சொந்தக்காரனை விவசாயி என்று கருதாமல் அவனுக்கு இந்த சட்டம் பாதகம் செய்கிறது என்பதை குறிப்பாக எடுத்துக்காட்டுகிறேன். ஆகையினால் நில வரியை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது அவன் போக்கியத்திற்கு கொடுத்ததுபோக பாக்கி இருப்பதைத்தான் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். வட்டிக்காக அனுபவிக்கக்கூடிய நிலத்தை பூராவும் கடன் கொடுத்தவர் கணக்கில் சேர்க்க விட்டுவிடவேண்டும்.

“கடன் கொடுத்து எழுதி வாங்கும்போது ஒரு குறித்த ஆண்டிற்குள் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று எழுதி வாங்கிக்கொள்வார். அதனால் எழுதிக்கொடுத்த காலத்திற்குள் கடனை கொடுத்துவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்று கருத முடியாது. அந்த மாதிரி பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். அவைகளை யெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நில வரியை ரூ. 150 என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். கனம் நண்பர் எம். பி. சுப்ரமணியம் குறிப்பிட்டதுபோல் புஞ்சைப் பிரதேசங்களிலும் விவசாயிகள் இருப்பார்கள். அதனால் வரியை நிர்ணயம் செய்யும்போது ரூ. 250 என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகளை கூடுமான வரையில் சர்க்கார் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Sir, my hon. Friend Sri Krishnaswamy Ayyangar referred to Explanations I and II to the definition of the word ‘debt’. He has drawn particular attention to the fact that where there were renewals by different members of a coparcenary after partition, they would not be protected by Explanation I. The words ‘renewed or included in a fresh document . . . by any other person acting on his behalf or in his interest in favour of the same creditor’ may perhaps, to some extent, cover a case where a debt has been renewed by different members of a family after partition. But it is better to make it clear by referring to it as a debt ‘renewed as a result of partition’.

“With reference to Explanation II, an amendment is more necessary than in the case of Explanation I because the words ‘by any other person acting on his behalf or in his interest . . .’ do not find a place there. Explanation II reads—

‘Where a debt has been split up after the 1st October 1953 among the heirs, legal representatives or assigns of a debtor or a creditor and fresh documents have been executed in respect of different portions of the debt, each of the different portions shall be a debt for the purposes of this Act.

[23rd February 1955] [Sri S. Panchaksharam]

We may imagine cases where there is partition in the creditor's family as well as in the debtor's family. The creditor's family, after partition, may take more than one document from the same debtor or the members of a debtor's family after partition, may execute more than one document in favour of the same creditor. Whatever may be the nature of the case, such splitting up and execution of more than one document in favour of the creditor or debtors must be protected. As it is, the provision refers only to splitting up of the debt and execution of documents by the heirs, legal representatives and assigns of a debtor. Therefore, the Explanation requires to be clarified with reference to partitioning of debts either in the creditor's family or in the debtor's family.

“One more suggestion which I make to the Hon. the Leader of the House is this. The definition of the word ‘agriculturist’ is so wide that it includes persons who are not residents of the State but who own lands in this State and persons who are not residents of the State but who are agriculturists outside the State, that is, who own agricultural or horticultural lands outside the State. I do not think that our State is going to be so generous as to extend the provisions of this Bill to people who are not residents of this State or people who have no interest in agricultural or horticultural lands in this State. No other State has thought of giving relief to agriculturists in the matter of repayment of their debts in easy instalments. Therefore, I think that we should confine the relief granted under this Bill only to people who are residents of the State and who have an interest in an agricultural or horticultural land situated in the State of Madras.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் மூன்று திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்ஸால்டென்ஸி கேஸ்களில் இருக்கும் கடனையும் இதன்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும். ஏற்கெனவேயுள்ள கடன் நிவாரணச் சட்டத்தில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் கொடுக்கப்படவில்லை. மூன்று தவணை என்று இருப்பதால் ஒருவாறு வாங்கிய கடனைக் கட்ட முடியும். இந்த மாதிரி நிலைமைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

“1953-ம் வருஷத்திற்குப்பின் வாங்கிய கடனையும் இதன்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும். ஏனென்றால் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தால் இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு எழுதி வாங்கி யிருப்பார்கள். அதனால் விவசாயிகள் அப்படி வாங்கிய கடனையும் கொடுக்கும்படியாக ஏற்படும். அப்படி எழுதிக்கொடுக்கிறாயா அல்லது கோர்ட்டில் இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு தாவா செய்வேன் என்று வற்புறுத்துவார்கள். இப்பொழுது பல இடங்களில் ஒன்றுக்கு இரட்டிப்பு என்று எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதனால் 1953-க்குப் பிறகு வாங்கிய கடனையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஒருவருடைய கடனை நிர்ணயம் செய்யும்போது அவருடைய சொத்து என்ன, வருவாய் என்ன, அவருக்கு paying capacity இருக்கிறதா என்பதை கண்டு அதை அனுசரித்துதான் எவ்வளவு கடன் என்பதை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். சமீபத்தில் ஹைதராபாத்தில் விவசாயிகளுக்கு என்று ஒரு கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதில் 1953-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகுதான் கடனை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்:

‘The paying capacity of the debtor shall, for purposes of this Act, be deemed to be 60 per cent of the value of the property of the debtor.’

[Sri N. K. Palanisamy] [23rd February 1955]

அதாவது ஒருவருக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் சொத்து இருந்து அவர் எட்டாயிரம் ரூபாய் அல்லது ஒன்பதாயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கி இருந்தால் 100-க்கு 60 சத விதிகம் கடன் என்று நிர்ணயம் செய்துவிட்டு பாக்கியை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். அதன்படி இல்லாமல் நாம் 50 சத விதிகம் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். ஒன்பதாயிரம் ரூபாயில் நாலாயிரம் ரூபாய் ரத்து செய்துவிட்டு ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யலாம்.

'The Punjab Debt Conciliation Boards have met with a fair amount of success having reduced the debts at least by three annas in the rupee on an average and by 23 per cent in the case of secured debts.'

"ஆகவே இம்மாதிரி முறையை நாமும் கையாளலாம்.

4-50
p.m.

"அடுத்தபடியாக நியாயமான கடனைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு ஒரு Conciliation Board-ஐ ஏற்படுத்தி அவைகளைக் கண்டுபிடிக்கலாம். 1953-ல் சென்ட்ரல் ப்ராவின்ஸ், பீஹார், வங்காளம் முதலிய மாகாணங்களில் இந்த மாதிரியான போர்டை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மாதிரம் இப்படிச் செய்யும்படியாக உங்களைக் கேட்க வில்லை. ஏற்கெனவே பீஹார், ஹைதராபாத் போன்ற இடங்களிலும் இம்மாதிரியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இதை சபையினர் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற மாகாணங்களில் இம்மாதிரியான சௌகரியங்கள் விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறபோது இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டும் அவ்வாறு செய்வதற்கு ஏன் வசதி இல்லையென்று கேட்கிறேன். காலையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்பொழுது இம்மாதிரி நியாயமான கடன் எது, அநியாயமான கடன் எது என்று கண்டு பிடிப்பது மிகக் கஷ்டமாகப் போகும் என்று சொன்னார். அவர்கள் அப்படித்தான் சொல்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஏனென்றால் அவர்களுடைய கொள்கை ஸ்வாதேவிக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வதுதானே தவிர ஏழை எளிய விவசாயிகளுடைய கடன் தொல்லையை ஒழித்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க உதவி செய்வதாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததிலிருந்து கருத முடியாது. இப்படிப்பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நான்கு தவணைகளில் கடனைத் திருப்பித் தந்துவிடவேண்டுமென்று விவசாயிகளைத் துன்பப்படுத்துவதைவிட சர்க்கார் ஒரு ஆர்டினன்ஸ் போட்டு 24 மணி நேரத்திலே அவர்கள் வாங்கியிருக்கும் கடனை எல்லாம் திருப்பித் தந்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால்.

"உண்மையாகவே விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் சர்க்கார் ஸ்பெஷல் தாசில்தாரையோ, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், அல்லது சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் இவர்களைப் போட்டு அவர்களுக்கு இருக்கும் கடன்களை எல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து நியாயமான கடனை மாதிரம் திருப்பித் தரும்படியாகச் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த மசோதாவினால் பிரயோஜனம் இல்லையென்று சொல்லிக்கொண்டு நான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* Sri V. BALAKRISHNAN :—"கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது பகுதியின்கீழ் நான்கு திருத்தங்கள் என்பேரில் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் விளக்கி நான் ஏன் அவற்றைக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்பதையும் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"முதலாவதாக, என் 12-வது திருத்தத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அதில்,

For item (a) (i) substitute the following :—

"(i) any person liable to pay land revenue (which shall be deemed to include peshkash and quit-rent exceeding one hundred and fifty rupees per annum, in any year after 1952-53

23rd February 1955] [Sri V. Balakrishnan]

in delta areas of the State and three hundred and fifty rupees in non-delta and in dry areas of the State in any year after 1952-53."

என்று கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியம் என்ன வென்பதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நீராரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலத்தையும், காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலத்தையும் ஒரே விதமாக நாம் கொள்ளக் கூடாது. தேசத்திலுள்ள நிலத்தையும் ஒரே விதமாக நாம் கொள்ளக் கூடாது. அங்கு கிடைக்கும் வருமானத்திற்கும் இங்கு கிடைக்கும் வருமானத்திற்கும் நிறைய வித்தியாசம் உண்டு. நீராரம்பப் பிரதேசத்தில் சாகுபடிச் செலவு மிகக்குறைவு. ஆனால் காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் சாகுபடிச் செலவு மிக அதிகம். வருமானமும் அப்படியே வித்தியாசம். ஆகவேதான் ஒருவருக்கு காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் நிலம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு கடனும் மிக அதிகமாகவே இருக்கும். இது உண்மையான இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றால் நான் நாளைக்கே கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேரிலும், கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் பேரிலும் 350 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டக்கூடிய நிலத்தை கிரயம் செய்து பட்டா மாற்றத் தயாராக இருக்கிறேன். பத்திரம் வாங்குவதற்கு ஆகும் செலவையும் நானே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பத்திரம் பதிவு செய்வதற்கான நானே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பத்திரம் பதிவு செய்வதற்கான கட்டணத்தையும் நானே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இது சம்பந்தமாகக் கணக்குப்பிள்ளைக்கு எழுத்துக்கூலி எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்றாலும் நானே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள் இந்த நிலங்களை ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு ஒரு வருஷம் பார்த்துக் கொண்டும். அதற்குப் பிறகு அந்தக் காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலங்களில் சாகுபடிச் செலவு என்ன ஆகிறது, அதில் தேசத்திலுள்ள நிலங்களில் சாகுபடிச் செலவு என்ன ஆகிறது, அதில் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் எவ்வளவு, சர்க்காருக்குக் கட்டும் கிஸ்தி போக மிஞ்சக்கூடியது எவ்வளவு என்பதை எல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

"தொன்றுதொட்ட காலம் முதற்கொண்டாக அந்தக் காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலையை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க மறுத்தால் நான் என்ன சொல்வது? கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு காடாரம்பப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவரது தகப்பனார் ஒரு விவசாயிதான் என்று சொன்னாலும்கூட அவர் ஒரு விவசாயி ப்ளஸ் மணி லெண்டர். கனம் நிதி அமைச்சரும் கூட ஒரு விவசாயி ப்ளஸ் வக்கீல்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"மந்திரியும்கூட."

* Sri V. BALAKRISHNAN :—"ஆம். அவர் மந்திரி ப்ளஸ் விவசாயி ப்ளஸ் வக்கீல். (சிரிப்பு) அதைப்போலத்தான் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் தங்களை விவசாயி என்று சொல்லிக்கொண்டாலும்கூட விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய தொல்லைகள் எதையுமே அவர்கள் கண்டிலர், அனுபவத்திலர்.

"இன்றைய தினம் ஏதோ பரம்பரை பரம்பரையாக தங்கள் குடும்பம் விவசாயம் செய்துகொண்டு வருவதினால் காடாரம்பத்திலுள்ள விவசாயிகள் தங்களை 'விவசாயிகள்', என்று அழைத்துக்கொள்ளுகிறார்களே, தவிர, உண்மையில் தங்களை விவசாயிகள் என்று அழைத்துக்கொள்ள அவர்கள் பெருமைப்படுவதில்லை. பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்வதற்கும் கொஞ்சங்கூட இடமில்லை. ஒரு மனிதன் நமக்கு விரோதமாக இருந்தால் அவனை ஒழித்துக்கட்ட வேறு எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய வேண்டிய தில்லை. அவனுக்கு நன்மை செய்கின்றதைப் போலவே அவனை எண்ணும் படி செய்துகொண்டு காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் கொஞ்சம் நிலத்தை வாங்கி அவன்பேரில் எழுதி வைத்துவிட்டால் போதும். அவன் அந்த நிலத்தில்

[Sri V. Balakrishnan] [23rd February 1955]

விவசாயம் செய்து, கடனை வாங்கி சாகுபடி செய்து ஒவ்வொரு வருஷமும் நஷ்டம் அடைந்துகொண்டே வந்து கடைசியில் இதனாலேயே நொந்து போய் மாண்டுவிடுவான். அதில் துளிக்கூடச் சந்தேகமில்லை. எனென்றால் இந்த நிலைமையிலேதான் காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளின் இன்றைய தினம் சொல்லொணாத கடன் தொல்லையினால் உள்ளம் அரிக்கப்பட்டு அரிக்கப்பட்டு மாண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு எல்லாம் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள 350 ரூபாய்க்குக் குறைவாக மிஸ்தி கட்டுகின்ற விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் அனுசூலம் கிடைக்குமென்ற முறையில் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதையெல்லாமற்சிறி அவர்கள் நன்கு கவனித்து ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

“அதுமட்டுமல்ல. இன்றைய தினம் அரசாங்கத்திற்குப் பணம் வேண்டுமென்றால் உடனே பெரிய விவசாயிகளின் தலையில்தான் கையை வைக்கிறார்கள். குறிப்பாக இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு விவசாயியும் என்னென்ன வரிகள் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார் என்று பாருங்கள். லாண்டு ரெவின்யூ சர்சார்ஜ், வாட்டர் டாக்ஸ், பெட்டர்மெண்டு டாக்ஸ் என்று பல பல பிரிவுகளின்கீழ் அவன் கந்தாயம் கட்டிக்கொண்டு வருகிறான். அப்படி சொல்லமுடியாத வரிப்பளுவினால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் கொஞ்சம் சலுகை கொடுங்கள் என்றால் கனம் மந்திரிமார்களுக்கு அவர்களுக்கு உதவி செய்ய மனம் இரங்கவில்லை. ஆகையால் காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு காவது சிறிது சர்க்கார் கருணை காட்டமாட்டார்களா என்ற நம்பிக்கையில் தான் இந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறேன்.

“அடுத்ததாக, என்னுடைய 13-வது திருத்தத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். அதில்,

‘After item (b) (vi), insert the following items:—

“(vii) any mortgage debt secured on house property in a Municipal town or panchayat area;

(viii) any vendor's lien on property sold by him and enjoyed by the vendee or his alienee or his heirs;

(ix) any debt due to a joint stock bank;

(x) any sum paid to institutions in section 2 (b) (i) and

(xi) above by a surety or guarantee on behalf of his principal;’

என்று கொடுத்திருக்கிறேன். இவை எல்லாம் எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டன என்பதை இப்பொழுது ஒவ்வொன்றாக விளக்குகிறேன்.

“ஒருவர் டவுனில் ஒரு வீடு வைத்திருக்கிறார். அவருக்கு வீட்டின் பேரில் ஒருவர் இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த வீட்டை எப்பொழுதும் கடன் வாங்கியிருக்கிறவர் விற்றுவிட முடியாது. வீட்டை எப்பொழுது விற்றாலும் பணம் கிடைத்துவிடும். அதனால் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு வீட்டின் பேரில் பணம் கொடுத்திருப்பதினால் பயமில்லை. கொடுத்த கடனுக்கும் வட்டி வராமல் அல்லது பூரா பணமும் தேவைப்பட்டால் உடனடியாகப் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கடன் வாங்கியவரை நிர்ப்பந்தித்தால் கொஞ்சம் நிலமிருந்தால் அவருடைய பணம் வாங்க மூன்று ஆண்டு ஆகிவிடும். ஆகவே வீட்டை வைத்துக் கடன் வாங்கியிருக்கிறபடியானால் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கக்கூடிய சக்தி யிருக்கிறபடியால் கேட்ட காலத்தில் பணம் பெறுவதற்கு தடையிருக்கக்கூடாது. ஆனதால் இந்த திருத்தம் (முதல் பகுதி) கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரும் டவுனிலுள்ள வீட்டிலிருந்து வரும்படி வந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது கடனைக் கொடுக்காமல் கடன் திரும்பித் தவிரை தொலைக்குப்படுத்தக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தின்படி அனு

[Sri V. Balakrishnan]
23rd February 1955]

சூலம் எடுத்துக்கொண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குப் பின்னர்தான் கொடுப்பேன் என்று சொல்லக்கூடாது. அவரை இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கிவிடவேண்டுமென்பது என் வேண்டுகோள்.

“அடுத்த 8-ம் பிரிவைப் பார்ப்போம். ஒருவர் ஒரு வீட்டை மற்றொரு வருக்கு விற்றார். அந்த வீட்டின் விலை ஆயிரம் ரூபாய் என்றால் அந்த வீட்டை வாங்கியவர் 250 ரூபாயை முதலில் கொடுத்துவிட்டு பாக்கியை இரண்டொரு மாதங்களில் தருவதாகச் சொல்லி 750 ரூபாய்க்கு ஒரு கடன் பத்திரமும் எழுதிக்கொடுக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இன்றைய பத்திரமும் எழுதிக்கொடுக்கிறார் என்று உட்கார்ந்துகொண்டு, வீட்டை அனுபவித்து தினம் அவர் வீட்டிலும் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு, வீட்டை அனுபவித்துக் கொண்டு நான் மூன்று வருஷங்களில் மூன்று தவணைகளில்தான் அந்த 750 ரூபாயைத் தருவேன் என்று இந்தச் சட்டப்படி சொன்னால் அது நியாயமாகாது. அவர் கடன் வாங்கியது வீட்டிற்காக. பணமாகக் கூடயில்லை. வாங்கியது வீடு. அதற்குக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தின் ஒரு பகுதியைப் பின்னர் தருகிறேன் என்று சொன்னால் அது கொஞ்சம் அதனைத் தவணைகளில்தான் தருவேன் என்று சொன்னால் அது கொஞ்சம் கூட நியாயமேயாகாது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவரையும் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கி விடவேண்டுமென்பதற்காகவே இந்தத் திருத்தம் (13-ல் எட்டாவது பிரிவு) கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. Joint Stock Bank-ல் பணத்தை டெபாசிட் காலம் முடிவடைந்தவுடன் குறிப்பிட்ட வருஷங்கள் கழித்து, டெபாசிட் காலம் முடிவடைந்தவுடன் பணம் டெபாசிட் செய்தவர்களுக்குப் பணத்தை வட்டியுடன் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. Current deposit-க்கு பணம் வாங்குகிறார்கள். அதேபாங்கப் பணத்தை கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். பாங்க் கொடுத்த பணத்தை மூன்று தவணையில் வாங்க வேண்டுமென்று சட்டம். இயற்றினால் அவர்கள் டிப்பாசிட்டுக்கு Current செக், கெடு தவணைப் பணம் எப் படி கொடுப்பது. 1937-ம் வருஷத்தில் எந்த விதமான கடன் வசதியும் இல்லாமல் போய்விட்டது. கடன் வசதி இருந்தது என்று நினைத்துக் கொண்டு பேசுவது தப்பு. பணம் பாங்குகள் டிப்பாசிட்டுக்கு கேட்கும் போது கொடுக்காவிட்டால், அவர்களை Insolvent-க்கு கொண்டு போது முடியும். அப்படி ஏற்பட்டால் பாங்கு மூட வேண்டும். இதுதான் Credit போய்விடு மென்று சொல்லலாம். கிராம வாசிகளுக்கு 1937-38-ம் ஆண்டு சட்டம் வந்த காலத்திலே பணம் கொடுப்பாரில்லை. அதை நான் வரவேற்கிறேன். உண்மையாகவே கிராமவாசிகளுக்கு செளகரியம் செய்யவேண்டுமென்றால் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து கடன் வாங்கும் முறையையே எடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக கடன் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் கடன் கொடுக்கும் முறைக்குத் தடை விதிக்க வேண்டும். என் திருத்தத் தை ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் பாங்குகளின் மூலமாக ஏற்படும் கொடுக்கல் வாங்கல் முறை நகரத்தில் போய்விடும். Joint stock பாங்கிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட பணத்தை அரசாங்கத்தார்கள் வாங்குவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும்.

‘Any sum paid to institutions in section (2) (b) (i) and (ii) above by a surety or guarantee on behalf of his principal.’

சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டிய கடன்கள், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன்கள் ஆகியவைகளை இம் மசோதா கட்டுப்படுத்தாது என்று சொல்லப்படுகிறது. வாஸ்தவம். பொதுப் பணங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் நியாயம் கிடையாது. சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய பணம் திரும்பி வந்தால்தான் அரசாங்கம் நடக்கும். அதற்கு எந்த விதமான தடையும் இருக்கக்கூடாது. அதைப்போலவேதான் கூட்டுறவு சங்கங்களின் பணமும் திரும்பிக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்வது வாஸ்தவம். அதைத் தவிர இன்னொரு விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

“நானும் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களும் சிநேகிதர்கள் என்ற காரணத்தினால் என்னுடைய அவசியமான தேவைக்கு சொசைடியில் நான் கடன் வாங்கும்போது ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் ரூ. 500-க்கு

[Sri V. Balakrishnan]

[23rd February 1955]

ஜாமின் எழுதிக்கொடுக்கிறார். சொசைடிகாரர்கள் அந்த 500 ரூபாயை என்னிடமிருந்தும் வசூலிக்கலாம், நான் கொடுக்கத்தவறினால் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களிடமிருந்தும் வசூலிக்கலாம். எனக்கும் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியத்திற்கும் மனஸ்தாபம் ஏற்படுகிறதென்று வைத்துக்கொள்வோம். அதோடு என்னுடைய பொருளாதார நிலைமை சரியாக இல்லாததால் நான் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கமுடியவில்லை. சொசைடி ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களிடமிருந்து அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். ரூ. 150-க்கு கீழ் கிஸ்தி கட்டக்கூடிய ஸ்ரீமான் எம். பி. சுப்ரமணியம் ரூ. 500 கொடுக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. அவர் சொசைடிக்குப் பணத்தைக் கட்டிவிடுகிறார். பணத்தைக் கண்ணாடிகூட பார்க்காத அவர் ஜாமின் பத்திரத்தில் கையெழுத்துப் போட்டார் என்ற காரணத்திற்காக அவர் பணத்தை எனக்காகக் கட்டவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவருக்கு பணத்தை அனுபவித்த நான் இந்தச் சட்டப் பிரசாரம் மூன்று வருஷத் தவணைகளில் பணத்தைத் திருப்பித் தருகிறேன் என்று சொன்னால் அதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? சொசைடியில் கடன் வாங்கிய ஒருவர் பணத்தை சொசைடிக்குக் கட்டாமல், ஜாமின் கையெழுத்துப்போட்டவர் அந்தப் பணத்தை சொசைடிக்குக் கட்டினால், அப்பொழுது ஜாமின் நின்றவர் பணத்தை அனுபவித்தவரிடமிருந்து பூராதொகையையும் வாங்கிக்கொள்வதற்கு பூரண உரிமை இருக்கவேண்டும். பொறுக்கு கமிட்டி யிலிருந்துவந்த மசோதா அதைத் தடுக்கிறது. என் திருத்தம் அத் தடையை நீக்குகிறது.

“ என்னுடைய 14-வது எண்ணுள்ள திருத்தமானது :

‘ In item (b) line 4, before the words “ or otherwise ”, insert the words “ in any insolvency proceedings ”.

மேற்படி திருத்தத்தை நான் தவறுதலாகப் பிரயோகித்துவிட்டேன். அது இன்சால்டென்ஸியைப் பற்றியது. நேற்று மந்திரி அவர்கள் என்னுடைய திருத்தத்தைத் தள்ளிவிட்டார்கள். ஆகையால் அதை இப்பொழுது நான் பிரேரிக்கவில்லை. மிக சீக்கிரமாக அதை நான் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன்.

“ என்னுடைய 22-வது எண்ணுள்ள திருத்தமாவது :

‘ In item (b), after sub-item (v), insert the following : -

“ any liability due to a person the value of whose property on the 1st October 1953, including the principal amount of the debt or debts, did not exceed five thousand rupees :

Provided that for the purpose of this clause, the household utensils furniture, wearing apparel, jewellery or other personal belongings of the creditor shall not be regarded as property.’ ”

இது ரொம்பவும் முக்கியமானது. அசல் மசோதாவில் இது இருந்தது. பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஏதோ காரணத்தினால் இது நீக்கப்பட்டுவிட்டது. 1937-38-வது வருஷத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட விவசாயி கடன் நிவாரண மசோதாவில் ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது ; “ ரூபாய் 5,000-க்குக் கீழ் ஆஸ்தி வைத்திருக்கக்கூடியவர் கடன் கொடுத்திருந்தால் அதை வாங்கிக்கொள்வதற்குத் தடை இருக்கக்கூடாது ; அதை வாங்கிக்கொள்ளலாம் ” என்று அம் மசோதாவில் இருந்தது. அதையொட்டித்தான் சென்ற வாரம் அசல் மசோதாவில் இருந்ததை பொறுக்குக் கமிட்டியில் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம். கட்சி வளரும், விவகாரம் ஏற்படும் என்கிறார்கள். அப்படியென்றால் இப்பொழுது மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே, அதனால் விவகாரம் ஏற்படாதா, கட்சி வளராதா? அதையெல்லாம் நீக்கிவிடுவதுதானே. முதலில் இருந்த

23rd February 1955] [Sri V. Balakrishnan]

அந்த ஷரத்தை நீக்கியதனால் சர்க்கார் யார் தலையில் கைவைக்கப் பார்க்கிறார்கள்? நாதியற்ற, சமூகத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்ட விதவை அம்மாக்களின் தலையில் கை வைக்கும்படியாக இம் மசோதா இருக்கிறது. என்னுடைய தலையில் கை வைக்கும்படியாக இம் மசோதா இருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியில் பெரிய பெரிய சமூகத்தினரைச் சேர்ந்த விதவைகள் ஏதோ தங்களிடமுள்ள 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் ரூபாய்ப் பணத்தை கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்குச் சொற்ப வட்டிக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வட்டிப் பணத்தை வைத்து அவர்கள் ஜீவனம் நடத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலுள்ளவர்களுக்கு வட்டிப் பணமும், அசலில் எட்டிலொரு பகுதியும், இச்சட்டம் அமலுக்கு வந்து நான்கு மாதங்களில் வந்துவிடுகிறது. ஆனால், திடீரென்று ஒரு முக்கியமான தேவைக்கு, வாழ்க்கைத் தேவைக்கு, குடும்ப அவசியத்திற்கு பணம் வேண்டுமென்றால், கடன் கொடுத்த பணத்தை உடனடியாக வாங்கமுடியாது. அதற்கு இம் மசோதாவில் என்ன வழி இருக்கிறது? மூன்று நான்கு வருஷங்கள் வரை அவர்கள் காத்திருக்க முடியுமா? ஏதோ அவசரச் செலவுக்கு மொத்தப் பணம் வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்குப் பணம் கிடைக்க வழி இருக்க வேண்டியது அவசியமல்லவா? ஆகவேதான் அவர்களுக்குச் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று 1937-38 ஆண்டு சட்டத்தில் ஏற்பாடு இருந்தது. அதுபோலவே செலக் கமிட்டிக்கு விடப்படுவதற்கு முன் இம் மசோதாவில் வழி செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால், என்ன காரணத்தினாலோ இப்பொழுது அதை எடுத்துவிட்டார்கள். மந்திரிகளிடையே களில் பேரில் ஏதாவது வருத்தம் உண்டா? மந்திரிகளிடையே விதவைகள் குற்றங்குறை சொல்லிவிட்டார்களா? அதனால்தான் விதவைகளுக்கு எந்த வசதியும் இம்மசோதாவில் செய்துதரக்கூடாது என்று முதலில் சேர்ந்திருந்ததை இப்பொழுது எடுத்திருக்கிறார்களென்று நினைக்கிறேன். இது பெரும் தவறு. நம் நாட்டில் சமூகத்தினால் புறக்கணிக்கப்பட்டு, எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்படாமல், எந்த விதமான சலுகையும் இல்லாமல் விதவைகள் வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ஒரு சாதாரண வெள்ளைப் புடவையுடுத்தி.” . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, we all know what the hon. Member is discussing. I do not think such elaboration is permissible.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, I was not able to hear what the Hon. the Minister for Finance was saying.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, everybody knows the hon. Member Sri V. Balakrishnan's knowledge about widows. It need not be elaborated upon in such great detail. That is what I am saying.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, my knowledge of widows did not arise yesterday or to-day; it arose fifteen years ago when I was the President of the Widow Remarriage Society of Pudukottai. Since the Hon. the Finance Minister also knows the troubles of widows I would very earnestly and sincerely invite the Hon. the Finance Minister to join me in my efforts to save the widows from trouble under this Bill. ஆகையினால் நான் சொன்ன விஷயங்களையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஆலோசனை செய்து, இந்த தாலில் யாதொருவிதமான சலுகையும் செய்துகொடுக்காத காரணத்தினால் ஏற்படும் தொல்லைகளையும் அனுசரித்து, சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும். இப்பொழுது நான் விதவைகளைப்பற்றி நிதி மந்திரிக்கு அதிகம் சொன்னால், ‘It will be carrying coal to Newcastle’ என்பதுபோல் ஆகும். ஆகவே, இவ் விஷயத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் கருணை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

[23rd February 1955

5-7
p.m.

* **SRI R. KRISHNAN** :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ വകുപ്പിന് രണ്ട് ശേഖരനികളാണ് ആൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഒന്ന് കർക്കിത്താഴിപ്പാലികളെക്കുറിച്ച് ഉൾപ്പെട്ട അന്നംമെന്റാണ്. മററൊന്ന് 1953 ഒക്ടോബർ 1-ാം തീയതി എന്ന് പരിശീലനം കഴിഞ്ഞവർ 31-ാം തീയതി എന്ന് മാറണമെന്നാണ്. ശ്രീ ഗോപാല മേനോൻ കർക്കിത്താഴിപ്പാലികളെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനെ എതിർക്കുകയായി. കർക്കിത്താഴിപ്പാലികളെ ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് വ്യവസായത്താഴിപ്പാലികളെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൂടാ എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഈ രണ്ട് കൂട്ടരെയും ഒരുപോലെ കണക്കാക്കുന്നത് ശരിയല്ല. കൃഷിയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരും, കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ച് കടം വാങ്ങുകയും വീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് കർക്കിത്താഴിപ്പാലികൾ. കൃഷിയിൽ ആദായം കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് കടം വീട്ടാൻ സാധിക്കും. കൃഷി മോശമായാൽ അവർ കടക്കാരാകും. കർക്കിത്താഴിപ്പാലികളും അവർക്ക് വീടും പണം വലതുഭിത്തിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ പണയപ്പെട്ടിരിക്കാത്തതിനാലാണ്. അവരെക്കൂടി ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്താത്തപക്ഷം അത് തെറ്റാണ്. ജപ്പാൻ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.”

“ഇനി രണ്ടാമത്തെ ദേശഗതിയെക്കുറിച്ച്, ഒക്ടോബർ 1-ാം തീയതി എന്നുള്ളത് ഒക്ടോബർ 31-ാം തീയതി ആകണമെന്നുള്ളതാണ് ദേശഗതി. ഒക്ടോബർ 16, 17 തീയതികളിലായിരിക്കും ആദ്യത്തെ വിജയുടെ പാട്ടും അടയ്ക്കേണ്ടത്. ഒക്ടോബർ 31-ാം തീയതി എന്ന് ദേശഗതി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഒക്ടോബർ മദ്ധ്യത്തിൽ കൊടുക്കേണ്ട പട്ടത്തിന്റെ ബാല്യതയിൽനിന്നിറുട്ടി കൃഷിക്കാരന് രക്ഷ കിട്ടും. ഒന്നാംവിജയുള്ള പാട്ടും മൗലാറിൽ കന്നി 30-ാം തീയതിയിലാകുമാണ് കൊടുക്കേണ്ടത്. അത് ഒക്ടോബർ മദ്ധ്യത്തിലാണ് വരിക. അതുകൊണ്ട് ഒക്ടോബർ 31-ാം തീയതി എന്നാകുകയാണെങ്കിൽ കന്നിചിജ്ജുക്കി ബാധകമാകുന്നതാണ്. അതാണ് ഈ ദേശഗതിയുടെ ഉദ്ദേശം. അത് സ്ഥിരീകരിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Mr. Speaker, Sir, my amendment is a very simple one. It is almost the same as one of the amendments of the hon. Member Sri V. Balakrishnan which presses for exemption for any debts secured solely on house property situated in municipal and panchayat board areas. This is a point which is analogous to a provision found in the Debt Relief Act of 1938. As the house property is situated in a municipal or panchayat board area, it will not affect the agriculturists if such a provision is included in the Bill and I hope that this amendment will be accepted.”

5-10
p.m. SRI S. RAMALINGAM :— “கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த மசோதாவில் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். தெளிவாகவும் விளக்கியுள்ளார்கள். இந்த மசோதாவில் அவர்களுடைய கடன் நிலையைத் தீர்ப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பூராவும் லிலக்கப்பட வேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் இப்படி அவர்கள் சேர்க்கப்பட்டாமல் இருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் நடக்கும் விவசாய மாநாடுகளில் யார் யார் தலைமை வகிக்கிறார்கள் என்றால் புண்டி வாண்டையாரும், நாடி முத்துப் பிள்ளை போன்ற பெரும் நிலச்சுவாந்தார்கள் கூடி . . .”

MR. SPEAKER :—“ஸ்ரீ நாடிமுத்து பிள்ளை இறந்துவிட்டாரே.”

SRI S. RAMALINGAM :—“சுதேசமித்திரன் ஆசிரியர் தலைமை வகித்தார் என்று மாதிரம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மற்ற விஷயங்களில் மாதிரம் விவசாயத் தொழிலாளர்களை ஒதுக்கித் தள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கெனவே நிலச்சுவாந்தார்கள் நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை அப்பறப்படுத்த

23rd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

திருக்கிருடர்கள். இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு ஒருவிதமான சலுகையும் அளிக்கவில்லை. அவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய ஆம்மாடுகளை ஜப்தி செய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. முன்பு யார் யார் இருந்தார்களோ அவர்கள் இருக்கும்படியாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதிகம் நாண் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் இரண்டொரு விக்யம் இருக்கிறதை. வலசாயத் தொழிலாளர் களை இச் சட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விதிவிலக்குகள் கோவாப்பரேடிவ் சொசைடி க்கு இருப்பதை ஆதரிக்கிறேன். ஆட்சேபிக்க வில்லை. கோவாப்பரேடிவ் சொசைடி மூலமாக கடன் கொடுப்பது மிகவும் சொற்பமாக இருக்கிறது சர்க்கார் விவாசயிகளுக்கு அதிகமானத் தொகையைக் கொடுத்து மேலும் மேலும் உதவி செய்ய வேண்டும். கோவாப்பரேடிவ் சொசைடிகளுக்கு அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய முறைகளைக் கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, while discussing this clause dealing with definitions, I am afraid that almost every Member had a particular clause in his mind and was trying to argue in favour of that clause. But quite apart from that, some Members pressed that agricultural labourers also should be included in the category of persons for whom relief is sought in this Bill. It is not as if, Sir, the Government have got no sympathy for agricultural labourers. But there is difficulty in including them in the category of persons for whom relief is sought in this Bill. Further, Government thought that there is no necessity for including them in this category. That is why I am opposing that suggestion. If the suggestion is accepted, any person can claim that he is an agricultural labourer and it is very difficult to prove whether he is an agricultural labourer or not. Suppose a person does agricultural work for a week casually. Should he also be called an agricultural labourer or should only permanent servants employed on land be classed as agricultural labourers? Among the people employed on land, there are also people employed during certain periods as seasonal labour. So, it will be very difficult to classify agricultural labourers. Another difficulty in identifying agricultural labourers is that we do not have any registers or documents to show whether a particular person is an agricultural labourer or not. Apart from these facts, there is no necessity also and that is why we did not include them in the Moratorium Act also. The agricultural labourer does not own any property and there is no question of proceeding against his property for any debt. The system of sending persons to jail for non-payment of debts has been made very costly and no creditor will be foolish enough to deposit Rs. 30 or Rs. 40 every month for sending a person to jail for non-payment of debts as provided for in the Civil Procedure Code. Such a thing is not at all prevalent. So, the inclusion of non-agricultural labourers in the category of persons for whom relief is given in this Bill is unnecessary except for the fact that we want to express our sympathy for their difficulties. I do agree that there are hard cases where people after lending money to agricultural labourers treat the latter as

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

almost slaves. There are also cases where people even without giving agricultural labourers money treat them as slaves. That problem has got to be looked into and sufficient relief should be given. But that cannot be done by including them in the definition of 'agriculturist' given in this Bill, and saying that we are helping them. By doing so, as a matter of fact, we will not be giving them any relief at all.

"Then, Sir, the question of including ukudidars in the definition has been raised. The Malabar system of tenancy is not known to me very much. But, the hon. the Member Sri Gopala Menon has very effectively answered the point raised. The very name 'ulkudi' is used only with reference to residence and not with reference to cultivation. It cannot be stated that an ukudidar is having an interest in land. He is permitted only to reside in a particular place and that is all and nothing more. I do not think that an ukudidar should be included in the definition of 'agriculturist'.

"With reference to limiting the benefits sought to be given in this Bill to persons paying a land revenue not exceeding Rs. 150, some persons may say that the limit of Rs. 150 prescribed is very high and that it should be reduced to Rs. 100. Some others may say that the limit should be raised to Rs. 250. After all we take a general view of things and we have fixed the limit of Rs. 150 as representing an agriculturist having sufficient property. Even if we fix 250 as the limit, then some persons paying Rs. 250 may feel aggrieved and ask for fixing Rs. 500 as the limit. In this connexion, Sir, the hon. Member Sri Balakrishnan wanted to make a distinction between people living in dry areas and those living in wet areas. He gave such a description that it looked as if owning lands in dry areas was a burden. If that be so, it would be better then that persons owning lands in dry areas get rid of their lands as early as possible rather than keep that liability. They should welcome their property being taken away either by execution of decrees or by executing documents at their own cost and transferring their lands to some other persons who are willing to undertake that liability. The entire argument was put forward by the hon. Member for the purpose of saying that people in dry areas would be very glad to get rid of their lands. I do not think that we should give such people protection to carry on their burden for any time more. According to the argument of the hon. Member, the sooner the people who own 20 or even 30 acres of land in dry areas get rid of their lands the better it will be for them. After all, what is the position? In wet areas, persons paying Rs. 150 as land revenue will be owning 10 or 12 acres of land. In ordinary dry areas wells are sunk and thottam cultivation is carried on and the landlord who pays kist of Rs. 150 at the rate of Rs. 1-8-0 on an average per acre will have 100 acres of land. (Interruption.) I know that the maximum rate is Rs. 2-10-0 per acre and the minimum rate Rs. 0-8-0 per acre and for an average land it

23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

may come to Rs. 1-8-0 per acre. Therefore, a person paying Rs. 150 as kist will be owning 100 acres of land and a person owning such an extent of land and with a few wells sunk in it is in a much better position than a person possessing 10 or 12 acres of land in wet areas, and especially if he is able to raise commercial crops in his land he will be able to almost mint money. Therefore, taking that into consideration, I do not think we should make a distinction between the persons living in dry areas and those living in wet areas.

"Reference was made to small creditors. Some hon. Members welcomed the omission while others said, 'No, no'. Especially the hon. Member Sri Balakrishnan representing widows said that it should have been preserved and they should have been properly protected. After all, once we say the limit is Rs. 5,000 or any limit, the enquiry to find out whether a particular person owns Rs. 5,000 or a little more by itself would involve so much expenditure. So much so, that itself will create another liability for which another relief Act will have to be brought in. And no cost on that account should be burdened on the debtor. I do not think it is advisable to classify between creditor and creditor and small creditor and big creditor. The Joint Select Committee did well to abolish that discretion.

"As far as definition of debt is concerned, very many hon. Members said that many other things should be taken out of this category of debt for which exemption is given. I do agree that where we are wiping out the debt or scaling down the debt, we should be very careful that all the categories mentioned by hon. Members should be included. But now what we are doing is not scaling down or wiping out of the debt, but only making provision for payment in easy instalments and postponement of payment of the debt. I do not think there should be any great hardship as feared by hon. Members. There will be only very few cases where an agriculturist would have borrowed purely on the security of house property. If he had no credit on his lands and if he had utilized his own house property, surely some relief should be given if he happens to be an agriculturist. Simply because he used his own dwelling house for the purpose of getting credit. I do not see why he should be taken out of this Bill. So also in respect of very many other categories mentioned by hon. Members. I am afraid it is not necessary.

"Then regarding religious institutions. Of all, the hon. Member Sri Rangaswami Reddiar pleaded for the excluding of debts due to religious institutions; it is not that I am objecting that religious institutions should not thrive. They could collect their dues in instalments and no great harm will be done either to them or to religion, if we give relief to the indebted agriculturist. On the other hand, I am sure the religious institutions will flourish better and religion will spread better.

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

"Another point made was with reference to usufructuary mortgage by the hon. Member Sri Manickasundaram. The mortgagee is interested in the land only so far as cultivation goes and he does not pay that kist included for the purpose of finding out whether he gives Rs. 150 under the definition in this Bill. We cannot have it both ways. After all, there is no difference between a simple mortgagor and usufructuary mortgagor and I do not think we can make a distinction between the two and exclude the kist paid by him in computing the sum of Rs. 150.

"The hon. Member Sri Palanisamy pleaded hard for insolvents. I am afraid he is taking interest in a class which cannot be helped in any way. He wants to get rid of his liabilities and assets and he wants to start a new life. He should not be again dragged into the picture. However much, we may try to help him, it won't be possible to make him pay all the debts, even if we say that the debt be paid in instalments or postponed. I do not think his lot will be improved. The only result will be that his property will be in the hands of the Official Receiver for some years more.

"Another argument advanced by the hon. Member was that in Hyderabad the paying capacity, is taken as 60 per cent of the assets, available with him and anything above that is written off. Therefore, a person is induced to borrow more and more above 60 per cent of his assets; and a thrifty man who saves will have to pay while a spend-thrift who borrows and spends recklessly over and above 60 per cent gets relief. As between the thrifty and the spend-thrift debtor, should we prefer the spend-thrift and give relief? I do not think that basis is adopted in any other State and I do not think we can adopt that. The quantum of debt and quantum of assets available should not be the test for giving relief.

"I do not think, Sir, I should refer to the various other things and in view of my explanation, I am sure, hon. Members would agree that all the other amendments are unnecessary. As far as the Government amendment is concerned, as Mr. Panchaksharam has said, it becomes necessary that after a partition the debt is renewed and so the Government have brought this amendment. I would request the House to accept the amendment. I am not able to accept any of the other amendments.

"The hon. Member Sri Ramalingam asks why '1st October' and why not 'on or before 1st October'. I do not think we should give such a wide scope. He should have been an agriculturist on 1st October and that is the condition-precedent. We have fixed the other limit as 1953 and I think we have adopted 1953 as a safe period. Therefore, I do not think we can accept his amendment."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Mr. Speaker, Sir, the Hon. the Finance Minister was demonstrating so very

23rd February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

effectively in words his sympathy for the agricultural labourers and also the ulkudidars. It is just like a proverb in vogue in my place: "പോക്കർ കോടൻ കള്ള" that is, when bags of paddy are taken to the place, the bearers will say, it belongs to Pokkar. Pokkar is the name of a Mussalman farmer. Paddy is said to belong to that of the agriculturist, but it is carried to the place. In the same way, the sympathy is always for the labourers and poor people, but actually it is never translated into action.

"The Hon. Minister was pointing out two difficulties. One is that seasonal labour . . ."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"After all, it was a reply and the hon. Member cannot make a speech again."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"By way of personal explanation, Sir. Two difficulties were brought forward: (1) it is a seasonal labour and (2) there is no documentary evidence. But in the case of ulkudidars there is clear documentary evidence to show that he is an ulkudidar and so that difficulty does not arise in that case. Another point to reject my amendment was made by quoting the hon. Member Sri Gopala Menon who has more effectively fought against the interests of ulkudidars. I most humbly submit that during the time of the discussion of the Malabar Tenancy Act my hon. Friend Sri Menon fought against the inclusion of ulkudidar as a tenant, but still he was defeated. He has got a personal interest and it can be proved . . ."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is not a question of personal interest and perhaps it is very easy to retort Mr. Nambiar that he has also personal interest. I do not think we should put forward such arguments. After all, the word ulkudi itself suggests that the person concerned has no interest in the land at all. I do not think he can come anywhere near the definition of 'agriculturist'. That being so, I do not think it correct for Mr. Nambiar to have indulged in an attack against Mr. Menon that he has personal interest and all that. It is all quite unnecessary. We are all trying to do our best; to whatever section we may belong in society, we form one House and we are trying to do our best for the benefit of society. In spite of the argument put forth by Mr. Nambiar, leaving alone Mr. Gopala Menon, I am perfectly convinced that there is no case to include ulkudidar in this Bill."

* SRI N. GOPALA MENON:—"This is carrying on political propaganda and I hope the Hon. Finance Minister will not be influenced by it. The taluk of Ponnani from which constituency I come is the only taluk in the whole of Malabar in which there are a large number of ulkudidars. In the taluk from which Sri T. C. Narayanan Nambiar hails, there are not as many ulkudidars as in Ponnani. Therefore I can realise the position of ulkudidars

[Sri N. Gopala Menon] [23rd February 1955]

better than Sri Narayanan Nambiar. If he wants to carry on propaganda that I am fighting against ulkudidars, I also can carry on propaganda not in this House but elsewhere."

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" Sir, in one of my amendments I suggested that the term 'agriculturist' should not include absentee landlord. The Hon. Minister for Finance has not replied to that point and I would like to know his opinion.

" In my other amendments, I proposed that for excluding a person from the definition of 'agriculturist', the land revenue payable by him should be raised to two hundred and fifty rupees and the annual rental value of any property or house tax in any half-year on which a person is liable to assessment should be raised to one thousand and two hundred rupees. I would like to know how he justifies this limit of six hundred rupees, when for purposes of assessment to profession tax the limit is put at more than nine hundred rupees."

* SRI V. BALAKRISHNAN :—" The Hon. Finance Minister has not at all replied to my amendment proposing to add four more items to the list of exclusions from the definition of 'debt'.

" With regard to the statement about the lands being a burden in dry areas, he is logically right. He said that if it was really a burden, the people could as well get rid of that land. But they are too poor to meet even the expenses of conveyance. I would like to tell him that sentimental attachment to ancestral land is much stronger than temporary suffering. They are living in the hope that some bright day will dawn for them.

" As regards land revenue, the fact is in Pudukkottai the minimum is about five rupees and the maximum about ten rupees per acre for wet and not one rupee and two rupees respectively. It may be so in Coimbatore."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have nothing to say. I do not think I can accept any of the amendments."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In item (b), Explanation I, *after* the word 'interest' in lines 4 and 6, *insert* the words 'or as a result of a partition'."

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In item (b), Explanation II, *after* the word 'creditor' *insert* the words 'or as a result of a partition.'"

The amendment was put and carried.

The following amendments were, by leave, withdrawn :—

' Omit Explanation II under item (a) (vi).

23rd February 1955]

In item (b), line 4, *before* the words "or otherwise" *insert* the words "in any insolvency proceedings".

Add at the end of item (b) (iii) "or a commission of any other offence falling under the Indian Penal Code".

It item (b), *after* sub-item (v), *insert* the following :—

" any liability due to a person the value of whose property on the 1st October 1953, including the principal amount of the debt or debts, did not exceed five thousand rupees :

Provided that for the purpose of this clause, the household utensils, furniture, wearing apparel, jewellery or other personal belongings of the creditor shall not be regarded as property."

In Explanation I under item (v), lines 3 and 6, *after* "his" *insert* "or their".

In Explanation II under item (b), *for* "among the heirs", *substitute* "among a debtor, his co-parceners or joint debtors, their heirs".

In Explanation II under item (b), line 3, *omit* "or a debtor".

In Explanation II under item (b), line 3, *for* "or a creditor", *substitute* "or among a creditor, his co-parceners or joint creditors, their heirs, legal representatives or assigns".

After item (b) (vi), *insert* the following items :—

(vii) any mortgage debt secured on house property in a municipal town or panchayat area;

(viii) any vendor's lien on property sold by him and enjoyed by the vendee or his alienee or his heirs;

(ix) any debt due to a Joint Stock Bank;

(x) any sum paid to institutions in section 2 (b) (i) and (ii) above by a surety or guarantee on behalf of his principal."

All the other amendments were put and lost.

Clause 2 as amended was put and carried.

Preamble and Clause 1.

SRI S. RAMALINGAM :—" I have forgotten to give notice of amendment. Anyway, I can speak on the Preamble and the Short Title. I suggest that the Preamble and Short Title be amended as follows :—

Preamble.

' Whereas it is expedient to enable the creditors, who were prevented from proceeding against agriculturists by Act V of 1954 to recover the debts in sure instalments;

[Sri M. Narayana Kurup] [23rd February 1955]

that the Government have been placing before this House is a very long one. We hope that they will begin to tackle the vital problems one after another at an earlier stage because the proof of the pudding is in the eating of it."

5-48
p.m.

* SRI M. KALYANASUNDARAM:

கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிவிட்டு நாளைக்கு வெளியே போய் விவசாயிகளுக்கு பெரிய சலுகை எதுவும் செய்துவிட்டதாக கனம் மந்திரி அவர்களாலும் துணிந்து சொல்லிக் கொள்ள வாய் இருக்காது. அவர்களைச் சார்ந்த கட்சிக்காரர்களுக்கும் இருக்காது என்பதை முதலிலேயே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"இது எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த பிரச்சினையும் அல்ல. இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா விவசாயிகளுடைய முக்கியமான பிரச்சினையாகும். அவர்கள் இன்றைய தினம் சொல்ல முடியாத கடன் பளுவினால் துன்பப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நாம் இந்த மசோதாவின் மூலம் பாதுகாப்பு செய்து விட்டதாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. அதற்குப் பதிலாக லேவாதேவிகாரர்களுடைய உரிமைகளும், நலன்களும் தான் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதாவின் படி நாளுக்கு தவணைகளுக்குள் கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டு அதனால் விவசாயிகள் தான் ரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கும்படியான நிலைமை வரப் போகிறதே தவிர அவர்களுக்கு வேறு எவ்விதமான பலனும் இருக்கப் போவதில்லை.

"அடுத்தபடியாக சர்க்கார் கடனைத் திருப்பித்தருவதற்கு இதில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களே தவிர, விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி அளிக்க எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. இன்றைக்கு சர்க்கார் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் கடன் உதவி மிகவும் சொற்பம். நான் காலையிலேயே புள்ளி விவரம் கொடுத்திருக்கிறேன். 3% கூட இருக்காது. கோவாப்பேரடிவ பாங்கின் மூலமாகக் கொடுக்கக்கூடிய உதவி 3% ஆக இருக்கும். அதுவும் கடன் தேவைப்படுகிற விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. செல்வாக்குள்ளவர்களுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் தான் கிடைக்கிறது. அவர்கள் அதனை வாங்கி ஏழை எளியவர்களுக்கு அதிக வட்டிக்கு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே பெரும்பாலான தனி நபர்கள்தான் இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். இப்படிக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கிராமப் புறங்களில் சென்று பார்த்தால் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். தெரியும். ரிசர்வ் பாங்கு புள்ளி விவரமும் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைகளிலும் சென்று பார்த்தால் தொழிலாளர்கள் தாங்கள் வாங்குகிற சம்பளத்தை அப்படியே கடனுக்கும் வட்டிக்கும் கொடுத்துவிட்டு திரும்பக் கடன் வாங்கிக் கொண்டு வருகின்ற பரிதாபக் காட்சி நன்கு தெரியும். கிராமப் புறங்களில் நூறு ரூபாய் கடனுக்கு வட்டி ஒரு முட்டை நெல், 9% என்று எழுதிவாங்கப்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்கு இரண்டு முட்டை நெல் வசூலிக்கக்கூடும். இப்படி அநியாய வட்டி பல யிபங்களிலும் வாங்கப்படுகிறது. இதைத் தடுக்க தக்க ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். என்னைக் கேட்டால் கிராமங்களிலுள்ள எல்லா லேவாதேவிகாரர்களும் ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று கூடச் சொல்வேன். சட்டத்தை மீறக் கூடிய லேவாதேவிகாரர்களை மிகக் கடுமையாகத் தண்டிக்கவும் வேண்டும். இதற்காகச் சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் சர்க்கார் கொஞ்சம் கருணையோடேயே நடந்துகொள்ள வேண்டும். இதில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு அல்ப சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது கோர்ட்டார் விரும்பினால், அதுவும் விவசாயி மனுச் செய்து கொண்டால் நான்கு தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டுமென்பது கொஞ்சம் அதிகமாகச்

[Sri M. Kalyanasundaram] 23rd February 1955]

செய்ய வழியிருக்கிறது. ஆகவே இது விஷயத்தில் கோர்ட்டார் கொஞ்சம் கருணையோடு நடந்து கொள்ளும்படியாக சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆனால் சர்க்கார் சொல்லலாம். 'நாங்கள் எப்படி கோர்ட்டு விவகாரங்களில் தலையிடமுடியும்? ஏற்கனவேயே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நாங்கள் தலையிடுவதாகப் புகார் செய்வதோடு அம்மாதிரியாகத் தலையிடக் கூடாது என்று கேட்கலாம். ஆனால் நல்ல காரியத்தைச் செய்தலையிடுவது? என்று கேட்கலாம். ஆகவே இவ்விஷயத்தில் தாராளமாக இருக்கக்கூடிய அம்சத்தை சர்க்கார் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

5-50
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, the Government do realize that the problem of the agriculturists is a very important problem and we are trying our best to solve it. I do agree that this Bill does not, in any way, solve the problem of rural indebtedness even though it may give temporary relief to a certain extent. Certainly it does not solve the problem of rural credit. Unless we solve the problem of rural credit, the problem of indebtedness cannot be solved. One is linked with the other. As I have already pointed out, this morning, a Committee had already been appointed and it had submitted its report. It is a very interesting report and I would request all hon. Members who are interested in this problem to go through it. Then only we would know the enormity of the problem and we would also try to find solution for it. I may assure hon. Members especially those sitting in the Opposition that we are as much interested in the rehabilitation of the agricultural industry and in relieving the agriculturists as anybody else so that they may carry on their avocation in the best manner possible. But that cannot be done by short-circuit method. It has to be done in the proper manner and proper way. And that is why we want the co-operation of all right-thinking persons not only in this House but also outside this House. I thank the various hon. Members who took a very lively interest in the discussion on this Bill and made very useful suggestions and but for their good and valid criticisms, perhaps we would have missed to remedy many shortcomings. We are able to look into them and rectify them properly. I once again thank all the hon. Members who participated in this discussion and even though for purposes of politics we might accuse each other, I hope there would be co-operation forthcoming from all the hon. Members in the task of solving the problems which are facing our country. I thank you, Sir, and also all hon. Members." (Loud applause.)

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955), as amended, be passed.'"

The motion was carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again at half-past eight of the clock to-morrow."

The House then adjourned.

[23rd February 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 880 asked by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd February 1955, page 35 supra.]

Details of godown staff employed in the State.

District.	Details of staff as on 15th December 1954.
1 Ramanathapuram ..	Seven watchmen.
2 Madurai	Seventeen watchmen.
3 Malabar	(1) Two Godown Superintendents (Deputy Tahsildars). (2) Twenty-eight Godown Keepers. (3) Three Godown clerks. (4) One attender. (5) Four peons. (6) One hundred and ten watchmen. (7) Two part-time sweepers.
4 North Arcot	(1) Four Godown keepers (2) Four tally clerks. (3) Eight workmen. (4) Twenty-three watchmen.
5 Chingleput	(1) Seven Godown keepers. (2) Sixty-seven watchmen.
6 Coimbatore	(1) One Additional Huzar Head Accountant on Rs. 120 per mensem. (2) Four Upper Division Clerks and three Lower Division Clerks. (3) One Lower Division Clerk. (4) One godown clerk. (5) Twelve watchmen. (6) Two tally clerks.
7 Madras City—	
(a) Wheat Supervisor's Office.	(1) Wheat Supervisor on Rs. 150—220. (2) One Head Accountant. (3) One Upper Division Clerk. (4) One Lower Division Clerk. (5) One peon.

23rd February 1955]

District.	Details of staff as on 15th December 1954.
Godown staff ..	(1) Five Godown keepers. (2) Five tally clerks. (3) Eight workmen. (4) Ten watchmen. (5) Six full-time sweepers.
(b) Chromepet godowns	(1) One Godown Superintendent on Rs. 10—200. (2) One Lower Division Clerk. (3) One Peon. (4) Three Gurkha watchmen. (5) Three workmen. (6) One full-time sweeper.
(c) City godown staff ..	(1) One Godown Superintendent on Rs. 150—200 per mensem. (2) Twelve Godown-keepers. (3) Twelve tally clerks. (4) Forty-eight watchmen. (5) Twenty-six workmen. (6) Fourteen sweepers.
(d) Staff under the Superintendent, Rice Scheme.	(1) Nine tally clerks. (2) Twenty-eight workmen. (3) Twenty-five watchmen. (4) Two escort peons. (5) Four night watchmen.
8. Tiruchirappalli ..	(1) Two Godown Supervisors on Rs. 150—200. (2) Two peons on Rs. 18—25 per mensem. (3) One Upper Division Clerk on Rs. 80—110 per mensem. (4) Two Lower Division Clerks on Rs. 45—90 per mensem. (5) Four Godown keepers. (6) Thirty-eight watchmen. (7) Four workmen.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 24th February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF SRI A. VAIDYANATHA AYYAR, EX-M.L.A.

MR. SPEAKER :—“ It is my painful duty to inform the House of the death of Sri A. Vaidyanatha Ayyar.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, it is with great sorrow that I move the following resolution :—

‘ This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Sri A. Vaidyanatha Ayyar, a Member of the former Madras Legislative Assembly, from Madurai and conveys its deep sense of sympathy to the members of his bereaved family.’

“ Sri A. Vaidyanatha Ayyar was one of the very distinguished sons of Tamilnad and my association with him dates back to the year 1932. My first meeting with Sri Vaidyanatha Ayyar is still vivid and fresh in my memory because of the peculiar circumstances and the peculiar place in which I met him. In 1932 soon after my college career, I had the privilege of participating in the freedom struggle and I was convicted and sent to prison. When I was transferred from the Coimbatore Central Jail to the Vellore Central Jail, it was Sri Vaidyanatha Ayyar who greeted me at the gate and took such a kind and affectionate interest in me. He took me round and introduced me to everyone of the prisoners there because I was then almost a stranger to the Congress fold. From then onwards, Sir, my association with him has been very intimate and very cordial. He was one of the front rank leaders in the freedom struggle. From 1921 onwards, he was associated with the various struggles for freedom and he was a very active member of the Congress organization. He was not only associated with the various movements connected with the freedom struggle but he was also actively participating in all the constructive activities of the Congress, particularly in the Harijan movement. For quite a good number of years, he was the President of the Tamilnad Harijan Sewak Sangh and his service in that field is rather unique. I am sure, even if he had not contributed anything else to the political life of Tamilnad, his service in the cause of the Harijans alone would make him distinguished from any other leader in Tamilnad.

“ He was a Member of this Assembly and that too a fearless and conscientious Member. He never failed to express his opinion even though it might not be approved by the leaders of the party

[Sri C. Subramaniam] [24th February 1955]

or by the party itself. He always felt that he should express what he felt even though it might not be palatable to some of his friends and some of the Congress leaders.

"Apart from my association with him as a political leader and a constructive worker, I have also known him as a great lawyer. I have had the privilege of appearing along with him in some cases and opposing him in certain other cases. I found him a studious and industrious lawyer and he had a flair for details and he would go even through the minutest details of a case and he used to put them forth with great force in the courts.

"Even though he was aged sixty-four when he passed away yesterday, we were hoping that he would be spared to us for some years more. I am sure the House will join with me in expressing our sorrow and expressing our sympathy to the bereaved family. Sir, let me pray that his soul may rest in peace."

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Mr. Speaker, Sir, it is with a deep sense of sorrow that I associate myself and my party with the feelings expressed by the Hon. the Leader of the House regarding the demise of Sri A. Vaidyanatha Ayyar. Some of us on this side of the House like Comrade P. Ramamurthi and Comrade P. Jeevanandam and to some extent, myself had the privilege of moving with Sri A. Vaidyanatha Ayyar when we were working with him in the nation's struggle for freedom. We have always seen him to be frank and firm in fighting for his convictions. He was never afraid of differing from anybody for his convictions. Even on matters like the demand of the working classes, his views were different from those expressed by us. But that never prevented him, Sir, from recognizing selflessness and the 'spirit of sacrifice' wherever they existed even if the persons concerned were his opponents. In him, we have lost a person who was very much devoted to our national cause."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Speaker, on behalf of my party and myself, I thoroughly endorse the sentiments and feelings expressed by the Hon. the Leader of the House and the hon. the Deputy Leader of the Opposition.

"Sir, I knew the late Sri Vaidyanatha Iyer but I cannot claim his friendship or acquaintance as some other Members. Still, at the very first sight he pre-possessed me. I had participated in meetings which he addressed though he did not know me. Anybody who had anything to do with our freedom struggle and the Congress movement in its days of trial cannot forget the leadership, the courage and sincerity of a captain like the late Sri Vaidyanatha Iyer. The speeches he delivered were the embodiment of earnestness and sincerity. It seemed as though his soul was coming out of his heart. His service to the down-trodden and the Harijans is a monument in itself. If we, his followers and admirers, had done a bit of service which stalwarts like the late Sri Vaidyanatha Iyer did, the happiness of the society, which we all aim at, could have been achieved long ago. May his soul rest in peace."

24th February 1955]

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Mr. Speaker, the news of the sudden death of Sri A. Vaidyanatha Iyer has been received with very great grief not only in this State but to a certain degree in the whole of India. For sometime, he played a leading part in the national movement and he was one of the big personalities of South India. He was one of the rare personalities who were doing professional work as a lawyer along with public activities. Nowadays such a thing is very difficult. He was able to do his professional work along with public activities. Though I had no occasion to move with him rather very closely, I have heard that he had done great things for Harijans and Backward Classes. His death will be felt throughout the State. Sir, I may be permitted to associate myself on behalf of my party with the sentiments expressed by the previous speakers."

* SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, the information conveyed to the House by the Hon. Speaker is surely sad and sorrowful. The late Sri Vaidyanatha Iyer comes from my constituency of Pudukottai. He was born, bred and educated in Pudukottai and when he wanted to set up practice he moved to Madurai. I knew him personally and intimately. We mourn his loss, the loss of an illustrious son of Tamilnad. Particularly we in Pudukottai miss the late Sri Vaidyanatha Iyer very much. He was a staunch national worker, a true and sincere social worker and a highly efficient and able lawyer. Let us at this time stand by his wife and children by ourselves passing this condolence motion. I, on behalf of the unattached independent Members, associate myself with the motion moved by the Hon. the Leader of the House."

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"On behalf of the Muslim League Party and on behalf of myself I associate with the sentiments expressed by the leader of the House as well as other hon. Members of the House. Sir, the late Sri Vaidyanatha Iyer was one of those few South Indian leaders whose names we used to hear from our younger days in connexion with the freedom struggle as well as in connexion with the uplift of the down-trodden and backward classes of people."

* SRI K. RAJARAM NAIDU:—"கனம் தலைவர் அவர்களே, சுதந்திரத்திற்காக உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் பொருள்படுத்தாது தியாகம் செய்து மக்களை முன்னின்று நடத்திய தலைவர்கள் பலர் ஒவ்வொருவராக மறைந்துவருகிறார்கள். ஆயினும், ஸ்ரீ வைத்தியநாதய்யர் அவர்களுடைய மறைவு பொதுவாகத் தமிழ் நாட்டுக்கும், குறிப்பாக மதுரை ஜில்லாவுக்கும் என்றும் ஈடு செய்ய முடியாததாகும்."

"என்போன்றவர்கள் காங்கிரசில் சேருவதற்கே காரணமாக இருந்தவர் அவர்தான். நான் மட்டுமல்ல. இப்பொழுது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித்தலைவராக இருக்கும் ஸ்ரீ பி. கக்கன் அவர்களும், இன்னும் அங்கத்தினர்களாக இங்கு ஹேறிருக்கும் பல நண்பர்களும் அவரால் முன்னுக்கு வந்தவர்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது."

"தேச விடுதலைப் போராட்டத்தில் மட்டுமல்லாமல் சமூக அபிவிருத்தி வேலைகளிலும் முன்னின்று போராடியவர். முதலில் ஆலயப்பிரவேசச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்குமுன்னால் எந்த ஹிந்து ஆலயத்திலும்

[Sri K. Rajaram Naidu] [24th February 1955]

ஹரிஜனங்கள் செல்வதற்கு சட்ட பூர்வமாகத் தடை இருந்துவந்தது. தங்களுக்கு நன்றாகத்தெரியும். தங்களுடன் அவர் சட்டசபை அங்கத் தினராக இருந்தவர். மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலில் எல்லா சட்டங் களையும் மீறி ஹரிஜன மெம்பர்களைத் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றார். அப்பொழுது மதுரைமாநகரில் இருந்த குமுறலை இன்று நினைத்துப் பார்த்தாலும் பயத்தைக்கொடுக்கின்றது. அன்று நகரமே குமுறிக் கொண்டிருந்தது. அவருடைய தொழில் குருவான ஸ்ரீ நடேச அய்யர் அவர்கள் தீவிரமாக எதிர்த்தார்கள். அவரிடம் ஜூனியராக இருந்து வக்கீல் தொழில் பயின்றவர்கள் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள். அப்படி யிருந்தும் அவருடன் போராடி சட்டபூர்வமாக ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர் கள் வெற்றி பெற்றார். அதற்காக கோர்ட்டிலும் 'சூட்' பதிவுசெய்யப் பட்டன. ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் முதல் மந்திரியாய் இருந்த காலத்தில் அவரை பாதுகாப்பதற்காக அவசரச்சட்டம்கூட பிறப்பிக்கப்பட்டது என்பது தங்களுக்குத் தெரியும். அதனால்தான் தமிழ்நாட்டில் ஆலயப்பிரவேசம் என்பது நிலைநிறுத்தப்பட்டது.

"மதுரை நகரில் இரண்டொரு முறை இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம் களுக்கும் இடையே கலவரங்கள் ஏற்பட்டு மிகவும் பயங்கர நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. ஒருபுறம் முஸ்லிம்களும் ஒருபுறம் இந்துக்களும் கலையும் மனனையும் வாரி எறிந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் சென்று கல்லடி வாங்கினார். அன்று ஏற்பட இருந்த கலகம் தவிர்ப்பு கப்பட்டது. இம்மாதிரி தம்முடைய உடல், பொருள் என்று மதிப்பு வைக்காத தேசமே பிரதானம், மாகாணமே பிரதானம், அதற்காகவே சேவை செய்யவேண்டுமென்ற தூய எண்ணத்தடன் வாழ்ந்த வள்ளல் அவர். தமிழ்நாட்டில் அவர் ஒரு வள்ளலாகத் திகழ்ந்தார் என்றால் அது மிகையாகாது. ஆகவே, அன்னாரை இழந்தது தமிழ்நாட்டுக்குப் பொது வாகப் பெரு நஷ்டம். ஆனால், மதுரை ஜில்லாவாசிகள் அவரையும், அவருடைய சேவைகளையும் என்றுமே மறக்கமுடியாது. அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போமாக."

*SRI A. RATNAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காலைச் சென்ற ஸ்ரீ வைத்யநாத அய்யரை எனக்கு நீண்ட வருஷங்களாகத் தெரியும். காரணம் அவர் ஹரிஜனங்களுக்கென்று அரும்பாடு பட்டு வந்தார். ஹரிஜனங்கள் அடக்கப்பட்டார்கள், ஒடுக்கப்பட்டார்கள், தாழ்த்தப்பட்டார்கள், மிலேச்சராக கருதப்பட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவும், அப்படிப்பட்ட ஒரு கரை ஆரியத்தில் இருந்ததற்காகவும் அதை நீக்கு வதற்காகவும் அவர் முதல் ஸ்தானம் வகித்து இயக்கத்தை தலைமை தாங்கி நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். தேசிய போராட்டத்திலும், மற்றும் பெரிய போராட்டங்களிலும் அவர் தலைமை தாங்கி இயக்கத்தை நடத்தி வந்திருக்கிறார். அதற்காக மக்களின் சார்பாக அவரை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

"ஹரிஜனங்களுக்கு கோவில்களை திறந்துவிடுவதற்கும், அதி திராவிடர்களுக்கு விடுதிகளை அமைத்து நடத்துவதற்கும் அவர் செய்த பணியை நாம் போற்ற வேண்டும். சில வருஷங்களுக்கு முன் நாங்கள் அவரிடம் ஆரியத்தைப்பற்றியும் ஆரியரைப்பற்றியும் பேசி வந்தபோது அவர் சுமுகமான முறையில் மணிக்கணக்காக பேசி நான் திருந்தும் அளவில் பேசியிருக்கிறார். அவர் தான் பேசியவற்றையெல்லாம் நடைமுறையில் காட்டி வந்திருக்கிறார். மதுரை தேவாலயத்திற்குள் அவர் ஹரி ஜனங்களை அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார். அதற்கு எதிராக அமைக்கப்பட்டிருந்த சட்ட திட்டங்களையெல்லாம் அவர் உடைத்தெறித்து கோவிலில் ஆலயப் பிரவேசம் செய்திருக்கிறார். அவர் நாட்டின் முன்னேற்றத் திற்கும் தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் பணி செய்வதில் சிறந்து விளங்கினார். அவருடைய சிறந்த பணிகளைக் கண்டு அவருடைய சேவையைக் கண்டு நாம் அவரை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவருடைய மறைவால் இந்த மதுரை ஜில்லாவிற்கு மட்டும் அல்ல, இந்த ராஜ்யத் திற்கும், நம் நாட்டிற்கும் குறிப்பாக ஆதி பெருங்குடி மக்களுக்கும் பெரும் நஷ்டம் என்றே கருத வேண்டியதாக இருக்கிறது. எனவே அவரது

24th February 1955] [Sri A. Ratnam]

மறைவிற்கு ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தாழ்த்தப்பட்டோர் பெடரேஷன் கட்சி சார்பாக நான் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

*SRI MOOKKIAH THEVAR:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதுரை நகரத்தின் ராஜாஜி அவர்களையும் தென்னாட்டின் தலைவர் அவர்களையும், சிறந்த ஊழியரையும் நாம் இழந்து விட்டோம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வருத்தத்தை என்னுடைய சார்பாகவும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகவும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்."

*SRI T. K. RAMA:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று மதுரை நகரம் துக்க சாகரத்தில் மூழ்கி தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ வைத்யநாத அய்யர் அவர்களுடைய மரணத்தால் மதுரையிலுள்ள ஒவ்வொரு குடும்பமும் தங்களுடைய தலைவரை இழந்து விட்டதாகக் கருதி வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய தலைமைப் பதவியின் விசேஷம் என்னவென்றால் அவர் எப்பொழுதும் உற்சாகம் உள்ளவர். ஒரு இயக்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்றால் அவர் தானே உற்சாகமாக அந்த இயக்கத்தில் ஈடுபடுவதால் மதுரைமக்கள் அவரைப் பின்பற்றி அந்த இயக்கத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். மக்கள் ஈடுபடுமபடியாக இயக் பொதுக்காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். மிகச் சிறந்த தலைவர் அவர். கத்தை நடத்தக்கூடிய திறன் மிக்கவர். மிகச் சிறந்த தலைவர் அவர். அவருடைய தலைமையை மதுரை மக்கள் ஏற்று பொது வாழ்வில் புகழ் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவருடைய ஹிருதயம் குழந்தையினுடைய ஹிருதயத்திற்கு ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம். அப்பேற்பட்ட தலைவர் இன்று மறைந்து விட்டார்.

"ஒரு சக ஊழியரை அவர் திருத்தவேண்டுமென்றால் அவர் அந்த ஊழியரோடு மிகவும் கண்டித்துப் பேசுவார். அடுத்த தடவை அந்த ஊழியர் அவருடன் நெருங்கும்போது எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டு சர்வசகஜமாகப் பழகுவார். ஆகையினால் அவருடன் பழகியவர்கள் எப் பொழுதாவது ஒரு தடவை வருத்தப்பட்டிருந்தாலும் முன்பு நடந்ததை மறந்துவிட்டு அவரை பின்பற்றி தொண்டு செய்வதற்கு அவருக்குப் பின்னால் நிற்பதற்கு முன் வருவார்கள்.

"எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் அவருடைய வாழ்க்கையைப்பற்றியும் வரலாறுகளைப்பற்றியும் கூறியிருக்கிறார்கள். மகாத்மாவையும், ராஜாஜியையும் பின்பற்றி நடந்து கொள்வதில் அவருக்கு இணையாக வேறு ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள். 1942-ம் வருஷ இயக்கத்தை அவர் ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள். மகாத்மா காந்தியை கைது செய்ததற்காகத் ஆதரிக்காவிட்டாலும், மகாத்மா காந்தியை அந்த இயக்கத்தில் தன்னுடைய ஆட்சேபணையைத் தெரிவிக்க வேண்டி அந்த இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டார். நாலைந்து நாட்கள் தாமதித்துச் செல்லுங்கள் என்று சிலர் நண்பர்கள் சொல்லியும்கூட அவர் தாமதிக்கவில்லை. ஒருக்கால் கனம் ராஜாஜியினிடமிருந்து கலந்துகொள்ள வேண்டாமென்று தகவல் வந்துவிட்டால் தன் மனம் மாறிலிருமோ என்று நினைத்து அதற்கு முன்னதாகவே இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டுவிட்டார். அவருடைய ஆயு முன்னதாகவே இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டுவிட்டார். அவருடைய ஆயுளின் பெரும்பாகத்தை தேசிய இயக்கங்களில்தான் செலவு செய்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட தலைவரின் மரணம் மதுரை மக்களுக்கு பெருத்த நஷ்டமாகும். ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். அவருடைய குடும்பத் தாருக்கு நமது அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதோடு அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடையட்டும்."

*SRI V. MUTHU:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அன்று ஒரு நாள் காந்திஜி இறந்துவிட்டார் என்றவுடனே நாடு முழுவதும் வருத்தம் அடைந்ததுபோல் இன்றைக்கு மதுரை நகரம் துக்க சாகரத்தில் ஆழ்ந்து இருக்கும். என்னைப் போன்ற கோடிக்கணக்கான ஹரிஜன ஊழியர்களை இன்றைக்கு அவர் அனாதையாக விட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டார் என்று சொல்ல வேண்டும். பலபேருக்கு அனுதாபம் தெரிவிப்பதுபோல் இன்றையதினம் ஸ்ரீமான் வைத்தியநாதய்யருக்கு நாம் வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்துவிட்டதே என்று பார்க்கும்போது மனம் உடைகிறது.

ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் தேசப்பணியில் ஈடுபட்டு நாட்டின் சுதந்தரத்திற்காக மட்டும் பாடுபட்டார் என்று சொல்லிவிடமுடியாது. காந்திஜி விரும்பிய முறைப்படி இந்த நாடு சுதந்தரம் அடையவேண்டும் என்று பணியாற்றி வந்தார். எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அதை நல்ல முறையில் சாதிக்கவேண்டுமென்ற காந்திய தத்துவத்தின் கீழ் முழுமனதுடன், நூறுக்கு நூறு கடைப் பிடித்து நடத்துபவர் வைத்யநாதய்யர். எந்தப் போராட்டத்திலும் கொஞ்சம்கூட துன்பமும் பலாத்காரமும் இருக்கக் கூடாது என்று எப்படி காந்திஜி விரும்பினாரோ அந்த அடிப்படையில் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தால் அதை நடத்திக் கட்டுவார். அப்படிப்பட்ட போராட்டக்ளத்தில் அவர் முதற்படியில் இருப்பார். அவரைப் பின்பற்றி நாம் எல்லோரும் செல்ல முடியும்.

“காந்திஜி அவர்கள் ஹரிஜன தொண்டை ஆரம்பித்த உடனேயே எல்லோருக்கும் முன்னதாகவே ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் அதே தத்துவத்தின்படி கொஞ்சம்கூட நழுவாமல் ஹரிஜன தொண்டை ஆரம்பித்து வைத்தார். ஏதாகிலும் சொண்டில் இறங்குபவர் தங்களுடைய செளகர்ய அசௌகர்யத்தை அனுசரித்துத்தான் செய்யக் கூடும். ஆனால் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அப்படி இறங்கியதில்லை. எது வந்தாலும் அதை எதிர்த்து போராடக்கூடிய துணிவோடு இயக்கத்தில் இறங்குவார். அது மாதிரிதான் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் இயக்கத்தில் துணிந்து இறங்குவார். தீண்டாமை விஷயத்தில்கூட இவ்வளவு துணிகரமாக செய்வதற்கு இந்தியாவிலேயே ஒருவரே துணிந்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் அப்படியே பட்ட ஒரு பெரிய பணியை ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் முழுமனதுடன் சொந்த வேலைபோல் கருதி செய்துவந்தார்:

“இதுவரையில் ஹிந்துக்கள் ஹரிஜன மக்களுக்கு இழைத்துவந்திருக்கும் தீங்குக்காகப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று, மகாத்மா காந்திஜி சொன்னார். அதேமாதிரியாக ஸ்ரீ வைத்தியநாதய்யர் அவர்களே பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளும் முறையில் ஹரிஜன மக்களின் செலவுக்கே தன்கீன அர்ப்பணித்துக் கொண்டுவட்டார். காந்திஜி சொன்ன வற்றையெல்லாம் நடைமுறையில் செய்து காட்டினார்.

“ ஒரு சமயம் காந்திஜி அவர்கள் இதுவரையில் ஹரிஜனங்களை தீண்டப் படாதவர்களாகத் தொடர்படாதவர்களாக மற்ற ஜாதி ஹிந்துக்கள் வைத் திருந்தப் பாவத்திற்காக தினமும் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நூறு ஹரிஜனங் களையாவது தொடவேண்டும் என்று சொன்னார். அதை நடைமுறையில் ஸ்ரீ வைத்தியநாதய்யர் நடத்திக் காட்டினார் என்றே சொல்லவேண்டும். மதுரையில் இருந்த ஒரு சேரிப் பள்ளியில் என்னை ஆசிரியனாக நிய மித்தார். அந்தப் பள்ளிக்கு வந்து என்னை ஆசிரவதிப்போகூட பள்ளி யில் படிக்கும் நூற்றுக்கணக்கான ஹரிஜனக் குழந்தைகளைக் கட்டித் தழுவி, தொட்டுத் தொட்டு அன்புடன் ஆசிரவதிப்பார்.

“கதர் இயக்கம் என்ன, மதுலிக்கு இயக்கம் என்ன எல்லா நிர்மாண வேலைகளிலும் காந்திஜி காட்டிய பாதைப்படி ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் முன்னணியில் சென்று பல சேவைகள் புரிந்திருக்கிறார்.

“ திருவாங்கூரில் ஆலையங்கள் எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்தி விடப்பட்டபின் எங்களை எல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு ஒரு யாத்திரை கோஷ்டியாக்கி திருவாங்கூருக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கே ஹரி ஜனங்களை எல்லாம் அந்த சமஸ்தானம் பூராவும் இருக்கிற கோயில் களுக்கு அழைத்துச் சென்று அதனால் ஏற்படுகின்ற பலனை எல்லாம் எடுத்து விளக்கச் சொல்லியிருக்கிறார். திடீரென்று ஒரு நாள் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக்கும் ஹரிஜனங்களை அழைத்துச் சென்று ஆலையப் பிரவேசம் செய்வித்திருக்கிறார். அதனால் பெரிய பெரிய கேஸ்கள் எல்லாம் நடந்தது. சுப்ரீம் கோர்ட் வரை கேஸ் சென்றது. கடைசி வரையில் மனச்சோர்வின்றி போராடி கடைசியில் இதர மக்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டியாக அவர் வெற்றியோடு வந்தார். அதனாலேயே ராஜ்யம் பூராவும் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது என்றால் அது மிகையாகாது. இன்றைக்கு அவர் மறைந்தவிட்டார் என்றால் அது

ஹரிஜன சமூகத்திற்கு சடு செய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். அது ஹரிஜனத் தொண்டில் ஒரு வீழ்ச்சி என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அவரோடு காந்திஜி காட்டிய வழிப்படி ஹரிஜன சமுதாயத்திற்கு இடையருது தொண்டு செய்துகொண்டுவரும் ஸ்ரீ என். எம். ஆர். சுப்பராமன் அவர்கள் வைத்தியனாதய்யரைப் போல் தொடர்ந்து அந்தத் தொண்டை மேற்குவருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஸ்ரீ வைத்தியநாதய்யர் அவர்கள் மறைவிலால் ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தை ஓரளவு அவர்கள் போக்குவரங்கள் என்ற நம்பிக்கையில், ஸ்ரீ வைத்தியநாதய்யர் அவர்களுடைய ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.”

* SRI L. C. PAIS :—“ Mr. Speaker, Sir, I associate myself wholeheartedly with the sentiments that have been expressed on the floor of this House. I was one of those persons who sat with him in the last Assembly and I easily convinced myself that he is one of the greatest men, greatest in the true sense of the word, and a man who did much for his country. He placed his country beyond self. He was a great lawyer, a great parliamentarian and a great social worker. Whenever he spoke, we always found that he had a mass of facts and figures to back him up. His speeches were interesting and very instructive and we were always glad when he was on his legs. His loss is really a loss to the country and we rightly bemoan his loss.”

* SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதுரை ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் இறந்தார் என்று செய்தி கேட்டமாத் திர்த்தில் அவரைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை இங்கே பேசவேண்டுமென்று விரும்பினாலும்கூட என் நா எழவில்லை. அவருடைய சேவையை நான் எவ்வாறு பாராட்டுவது? அவர் காந்தியை அருளிய பாதைப்படி நிர்மாணித்த வேலைகளிலெல்லாம் எப்படிப் பங்கு கிட்டிய பாதைப்படி நிர்மாணித்த வேலைகளிலெல்லாம் எப்படிப் பங்கு கொண்டார், ஹரிஜன சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக எந்தெந்த வகையில் எல்லாம் பாடுபட்டார் என்று என்னால் சொல்ல இயலாத காரியம். உண்மையிலேயே அவரிடம் அமைந்திருந்த உயர்ந்த குணம் குழந்தையுள்ளம் படைத்த தன்மைதான். குழந்தையினுடைய உள்ளம் எவ்வளவு கனிவோ, எவ்வளவு துல்யமானதோ அவ்வளவு கனிவாக, துல்யமான உள்ளம் படைத்தவர் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர். எப்பொழுது அவரிடம் சென்று பேசினாலும்கூட எதையும் ஒளிக்காமல் அப்படியே சொல்லிவிடுவார். ஹரிஜனங்களுக்காக அவர் செய்திருக்கும் சேவை அந்தச் சமூகத்தினால் எப்பொழுதும் பாராட்டப்படவேண்டியதாகும். உண்மையிலேயே ஹரிஜனங்களுக்காகப் பாடுபட்டவர் ஒருவர் உன்டென்றால் அவர் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர்தான்.

“எனக்கு ஒரு விஷயம் ரூபகத்திற்கு வருகிறது. பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் மதுரையில் செல்லுாரிலே தெருக்களை அவர் சுத்தம் செய்திருக்கிறார். நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் செய்யவேண்டிய வேலையை மனவெறுப்பு இன்றி இவர் செய்திருக்கிறார். அவ்வளவு பரந்த மனப்பான்மை. எந்த வேலையாக இருந்தாலும் அதை நாம் செய்ய வெட்கப்படக்கூடாது என்று சொன்ன காந்தியின் வார்த்தையை நடைமுறையில் நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர்.

“ அவருடைய மறைவு ஹரிஜன சமூகத்திற்கு மாத் திரமல்ல, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் ஈடு செய்யமுடியாத நஷ்டமாகும். தேசிய விடுதலை இயக்கத்தில் அவர் செய்திருக்கும் பணி என்றென்றும் இந்தியச் சரித்திரத்திலிருந்து மறைய முடியாததாகும். அவரைப்பற்றி என்னால் பேசிக்கொண்டே போக முடியும். ஆனால் அவரைப் பிரிந்த துக்கத்தில் என்னால் பேச முடியவில்லை. நா எழ மாட்டேன் என்கிறது. ஆகவே அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடையவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

458

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF
SRI A. VAIDYANATHA AYYAR, EX-M.L.A.

[24th February 1955]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I shall be failing in my duty if I do not express my heartfelt sentiments with regard to the demise of Sri Vaidyanatha Ayyar. My loyalty to the cause of the elementary school teachers urges me to express my sentiments. In 1939 while I was the Secretary of the Malabar Teachers' Union and a member of the Kerala Provincial Congress Committee, an order was served on me by the Government to the effect that I should resign either my post as the headmaster of the school or the membership of the Indian National Congress, for the reason that the Congress was an electioneering party organization and that as such no teacher could become a member thereof. It was also with regard to that order that the Malabar Teachers' Union fought for 101 days and it was the late Sri Vaidyanatha Ayyar that championed our cause then. He wrote to me personally that I was fighting for a great cause and that I would ultimately win. Finally, the Congress Working Committee itself had to ask the Government to revoke that order and the teachers were given the freedom to become members of that political organization. Thank you, Sir.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Mr. Speaker, the moment I reached Madras this morning I read in the newspapers the very sad news that Sri A. Vaidyanatha Ayyar, a distinguished member in the public life of our country and of this State, in particular, had passed away. It is rather very difficult for me to speak now because I have known him for the last about thirty years in my life. Since 1930 particularly when we came together in connexion with the National Movement, I knew him very well. Despite the differences that we had on many vital questions affecting the country, we did recognize in each other sincerity of purpose. Above all this, I had always had occasion to seek his help in regard to public causes even though those causes were concerned not with the party of which he was a member but with the party of which I was a member. I, particularly, remember one such occasion. In 1946 there was, what was called, the South Indian Railway strike. At that time, in Madurai there was an adjudication going on in regard to the dispute in the Harvey Mills. I was appearing in that dispute. But, suddenly, as soon as the railway strike was announced, there was a District Superintendent of Police, Mr. Spitteler, who took it into his head that he must somehow or other arrest me and put me in jail. My presence in Madurai at that time, he thought, was very bad.

“ Sri Vaidyanatha Ayyar got to know about it. He immediately rushed to see me in the court when I was there at that time. Immediately after the sitting of the court was over, he asked me to come to Madras. I wanted to know why I should go to Madras. He said that I should come to Madras first and then he would tell me the reason for it, immediately got into his car and we travelled together to Madras. On the way to Madras only, we discussed the issue arising out of the railway strike. In the course of that discussion, he said that this was a simple issue and the workers had

24th February 1955] [Sri P. Ramamurthi]

got every right to be heard before they were punished and their demand was a very justifiable demand and asked me the reason for not making their position clear. I said that fortunately they made their position clear but unfortunately the newspapers did not publish it, and that was the unfortunate thing. After having been convinced that the demand of the South Indian Railway Labour Union was a perfectly justifiable one, he did try his level best to see that there was an understanding between the parties concerned so that the strike might be called off. Unfortunately he could not settle the dispute. I am just mentioning this instance to show how he rose above certain party interest. Very often he looked at every problem affecting the public with an objective angle even though it might not have been raised by him and his party but by other parties. Of course, there were other occasions when we had to violently differ from each other. Despite that, I know that the public life of Madurai wherefrom I had been elected, has suffered as a result of his death and I dare say that the public life of Madras also is poorer by his death. With these words, I associate myself with all the sentiments expressed on the floor of this House.”

* SRI A. VAIKUNTAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ ஏ. வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் இறந்ததைப்பற்றி எங்கள் உள்ளம் துடிக்கின்றது. அவருடைய ஹரிஜன சேவையை நாங்கள் மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மதுரை ஜில்லாவிலிருந்தும், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலிருந்தும் அவரிடம் யார் சென்றாலும், அக்காரியத்தை உடனுக்குடன் அன்புடன் கவனித்து வந்தார்கள். ஹரிஜன சேவை செய்யும் காலத்தில் எப்படிப்பட்ட விபத்துக்கு உட்பட்டாலுங்கூட அவர் மனநிலை தளராமல், தானே எல்லாக் காரியங்களையும் முன்னின்று சேவை செய்திருக்கிறார். அவருடைய மாபெரும் சேவையைப்பற்றி எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

“ இல காலத்திற்கு முன்பு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆலயத்தில் ஹரிஜனங்கள் நுழையும்போது, அக்கோயிலுக்கு முன் அனேக பிராமணர்களும், பிராமண விதவைகளும் கோயில் வாசலில் படுத்துக்கொண்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில் என்னுடைய கையைப் பற்றிக்கொண்டு ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் ‘குறுக்கே படுத்திருக்கும் ஜனங்களை மிதித்தாவது கோயிலுக்குள் நுழைய முடியுமா?’ என்று அவர் என்னைக் கேட்டார். கோயிலுக்குள் நுழைய முடியுமா? என்று அவர் என்னைக் கேட்டார். நான் அப்பொழுது மிக வருத்தமடைந்தேன். என்னுடைய வருத்தத்தை முகக் குறிப்பிலிருந்து அறிந்துகொண்ட அவர், சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்து, கோயிலுக்கு முன் படுத்திருப்பவர்களை சுட்டுத்தள்ளிவிட்டாவது செய்து, கோயிலுக்குள் நுழைய அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டவுடனே அவர் கள் விலகச் செய்யும்படியாகச் செய்து என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குள் சென்றார். துரதிருஷ்டவசமாக அச்சமயத்தில் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்களைப் பலர் திட்டினார்கள். அவர்மேல் கல் வீசப்பட்டது. நான் அங்கு இன்ஸ்பெக்டர்மேல் பட்டுவிட்டது. சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் அக் கல் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர்மேல் கேட்டுக்கொண்டார். அவர் இம்மாதிரி டரைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அவர் செய்த ஒவ்வொரு காரியத்தையும் கவனிக்க கவனிக்க எங்கள் உள்ளம் உருகுகிறது. ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் மறைவினால் நாங்கள் பெரும் வருத்த உருகுகிறது. ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் மறைவினால் நாங்கள் வேண்டிக்கொள் முற்றிருக்கிறோம். அன்றாட ஆத்மா சாந்தியடையுமாறு வேண்டிக்கொள்வதோடு, அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும் எங்களுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ ஏ. வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் மரணத்தைக் கேட்டு நான் துக்கிட்டேன். அவர் மரணமடைந்ததை என்னுடைய ஒரு சொந்த நஷ்டமாகவே நான் கருதுகிறேன். எப்போதாவது அவர்கள்

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [24th February 1954]

என்னைப் பிறருக்கு அறிமுகப்படுத்தவேண்டுமென்றால் என்னிடத்தில் இல்லாத சில குணங்களைச் சொல்லி அறிமுகப்படுத்துவார். அப்பொழுது நான் ஆச்சரியப்படுவேன். பெரிய தலைவராக உள்ளவரும், உண்மையையே பேச வேண்டுமென்ற உறுதி கொண்டவருமான இப்படிப்பட்ட ஒருவர் என்னிடம் இல்லாத குணங்களை என்னிடமிருப்பதாகச் சொல்லி என்னை மெச்சுகின்றாரே, அதற்குக் காரணம் அவருக்கு என்னிடத்தில் இருக்கும் பிரேமையினால் தானே என்று நான் நினைப்பதுண்டு. பிற்பாடுதான் நான் அதனுடைய உண்மையை உணர்ந்தேன். 'இந்தக் குணங்களை நீ வரவழைத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று அவர்கள் எனக்கு உபதேசம் செய்தார் என்று நான் எண்ணிக்கொண்டு அந்தக் குணங்கள் எனக்கு ஏற்படுமாறு நான் முயன்று வந்தேன். ஆகவே, அவர் எனக்கு உபதேசகர்த்தாவாக இருந்தார். அவருடைய மரணம் எனக்கு நேரடியான நஷ்டமாகும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அவருடைய மறைவுக்காக நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்.

"அவருடைய ஹரிஜன சேவையானது மிக மிக போற்றத்தக்கதாகும். சனாதனிகளுடைய எதிர்ப்பு எவ்வளவோ பலமாக இருந்தபோதிலும்கூட அவைகளை யெல்லாம் கருதாது ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திலேயே கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து உழைத்து வந்தார். ஹரிஜன முன்னேற்றம் தான் தாம் கடவுளுக்குச் செய்யும் பணி என்று அவர் கருதி அந்த முறையில் அவர் தளராது உழைத்துவந்தார். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பெரியாருடைய நஷ்டத்திற்கு தேசம் வருந்துகிறது. எனக்கு அவர் உபதேசகர்த்தாவாக இருந்தார் என்பதினால் நேரடியாக அவருடைய மரணம் எனக்குப் பெருத்த நஷ்டமாகும். அன்னுருடைய ஆத்மா சாந்தியடையுமாறு கடவுளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்."

* SRI W. J. FERNANDEZ :—"Mr. Speaker, Sir, I rise to add my expression of regret at the passing away of a great and good citizen of this State. I had the privilege of being associated with the late Sri Vaidyanatha Ayyar in the last Assembly and what struck me most was his deep learning and his wide knowledge of the subjects on which he spoke. His sincerity of purpose struck me as being the keynote of all his speeches which were directed towards promoting the welfare of the people of the State. A great and good soul has passed away and may his soul rest in peace."

MR. SPEAKER :—"I associate the Chair with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House, the hon. Leader of the Opposition and other hon. Members. I do not like to repeat what has already been said. Repetition is always jarring to one's ears. The late Sri Vaidyanatha Ayyar was a Member of the last Assembly. I entirely agree with the Hon. the Leader of the House when he said that he was a conscientious Member. I remember that he spoke against the Government motions a number of times. I hope the Members of the last Assembly would also remember that he not only spoke but also voted against the Government motions a number of times and I was told that he took the previous permission of his Party Whip to do so. I also agree with the Hon. the Leader of the House and other hon. Members when they said that he would always be remembered as a great Harijan worker. He was responsible for throwing open temples like Sri Meenakshi temple, the Tiruparankundram temple and the Kallalagar temple, to

24th February 1955] [Mr. Speaker]

the Harijans. Perhaps many of the hon. Members may not be aware of the fact that he educated in his house a number of Harijan children. The resolution reads as follows :—

'This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Sri A. Vaidyanatha Ayyar, a former Member of the Madras Legislative Assembly, from Madurai, and conveys its deep sense of sympathy to the members of his bereaved family.'

By way of passing the resolution, I request hon. Members to stand in their places for two minutes."

The resolution was carried *nem con* all the Members standing.

MR. SPEAKER :—"As a mark of respect to the memory of the late Sri Vaidyanatha Ayyar, I now adjourn the House till 8-30 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 25th February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

* 978 Q.—

MR. SPEAKER :—“ This question will be taken up tomorrow.”

Demonstration by workers

* 885 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instructions to the District Collectors for preventing mass representation by workers to the employers inside the factory premises; and

(b) if so, what the instructions are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

Weekly holidays for Police Constables

* 886 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri C. Kandasamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Police Constables are getting weekly holidays at present; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) All police constables in the City Police Force as well as in mufassal districts, including the District Armed Reserve, are granted one day off-duty in a week.”

Dismissal of workers

* 887 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum, dated 2nd August 1954, from the Secretary, Rice and Oil Mill Workers' Union, Perintalmanna, South Malabar, regarding the

[25th February 1955]

dismissal of workers from the Mills without notice, the question of wages, bonus, leave and the application of the provisions of the Factories Act; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The parties subsequently came to a settlement and so no further action was considered necessary.”

Women and Children Hospital, Kozhikode

* 888 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government Women and Children Hospital, Kozhikode, has been provided with septic-tank and flush-out latrines;

(b) if not, why; and

(c) the arrangements available in the hospital for the above purpose?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) It is not possible to do so till the Town Drainage system comes into effect.

“(c) Night soil and sullage are now removed in municipal lorries.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, the Kozhikode Hospital being a big one with a large number of in-patients why should not the Government see that at least flush-out latrines are constructed?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, it will cost a big amount and the wells in the surrounding area are likely to be contaminated.”

Distribution of fertilizer

* 889 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quantity of fertilizer imported into the State and distributed in the districts up to 30th September 1954; and

(b) the quantity of fertilizer allotted to this State for the current year?

25th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a)

	Quantity received up to 30th September 1954.		Quantity distributed up to 30th September 1954.	
	TONS.	LB.	TONS.	LB.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(i) Ammonium sulphate ..	41,262	1,752	31,976	741
(ii) Super phosphate ..	1,099	725	698	69
(iii) Ammonium phosphate.	1	603	1	404
(iv) Ammonium sulphate nitrate.	690	..	690	..
(v) Urea	790	..	790	..
Total ..	43,843	840	40,155	1,214

“(b)—(i) Ammonium sulphate—

	TONS.
From Sindri	39,000
From Fertilisers and Chemicals (Travancore) Limited, Alwaye.	6,000
From Imported stocks	32,000
Total Ammonium Sulphate	77,000
(ii) Ammonium sulphate nitrate	1,869
(iii) Urea	1,400
(iv) Calcium ammonium nitrate	200
Total ..	80,469

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Sir, is it a fact that applications for fertilizers put in at the time of starting agricultural operations come through only long after the operations have been finished and the need for the manure has subsidized?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, it is not exactly so. Of course, on account of shortage felt in the Sindri Factory there was some delay in supply. Still, it had been made up by imports.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“Sir, may I know the agencies through which this was distributed?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, this was distributed through co-operative societies and also through private dealers fixed up by the Collectors.”

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“Sir, what is the quota fixed for this State and have we received the entire quota allotted?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, the quota for the State is 77,000 tons and we have not yet received the entire quota allotted.”

[25th February 1955]

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—“ இந்த ராஜ்யத்தின் தேவைக்காக வரவழைக்கப்பட்ட உரம் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்குப் போதுமானதாக இருந்ததா அல்லது பற்றுக்குறையாக இருந்ததா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சில சமயங்களில் போதுமானதாக இல்லாமலிருந்தது. ஆனால் மொத்தத்தில் நம் ராஜ்யத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து வருகிறதென்றே சொல்லலாம்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சாகுபடி ஆரம்பித்த காலத்தில் உரங்க ளெல்லாம் பற்றுக்குறையாக இருந்தது மட்டுமல்ல; விவசாயிகளிடமிருந்து அதிகமாக கோரிக்கையும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. 30—9—1954 முடிய சுமார் 41 ஆயிரம் டன் வரையில் அமோனியம் சல்பேட் கிடைத் திருந்தும் 31 ஆயிரம் டன் தான் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 10 ஆயிரம் டன் அமோனியம் சல்பேட் விவசாயிகளுக்கு விநியோகப் படாமலிருப்பதற்கு காரணம் என்ன? கிடைத்த உரத்தை விநியோகம் செய்வதற்கு ஏன் சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இந்த ராஜ்யத்தின் தேவைக்குக் கிடைத்திருக்கும் உரத்தையெல்லாம் அப்போதைக் கப்போது விவசாயிகளுக்கு விநியோகிப்பதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகள் உடனுக்குடன் செய்யப்பட்டுவருகின்றன. வரவழைத்த 41 ஆயிரம் டன் அமோனியம் சல்பேட்டில் இன்னும் 10 ஆயிரம் டன் விநியோகிக் கப்படாமல் இருக்கிறதென்றால், அது சமீபத்தில் வந்திருக்கும். அதனால்தான் அது 30—9—1954 வரையில் விநியோகிக்கப்படாமல் அப்படியே இருக்கிறது என்று ஸ்டேட்மென்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, since the demand is for 43,000 tons and the import from outside is 32,000 tons, is there any proposal to increase the capacity of the fertilizer factories in South India? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, there is a proposal to start a factory but this is linked up with the Lignite Project.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, may I know whether all the fertilizers are supplied at a uniform rate or whether there is any difference in prices between the imported fertilizer and the fertilizer produced in our factories? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, it is supplied at a pool price of Rs. 315 per ton.”

SRI A. RATNAM :—“ அமோனியம் சல்பேட் குறிப்பிட்ட லைசென்ஸ் தாரர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தும், ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் காலா காலத்தில் விநியோகப்பட்டிருந்தும் சரியான விலைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியுமா? அப்படி தெரிந்திருந்தால் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அது பற்றி ஏதோ ஒன்றிரண்டு புக்கர்கள் வந்தனவே தவிர அமோனியம் சல்பேட் சரியான விலைக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற தகவல் எனக்கு வர வில்லை.”

[25th February 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, in view of the lowering of prices of agricultural commodities, is the price of the fertilizer likely to be reduced? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, we have been urging on the Government of India to see whether they cannot reduce the prices still further and I hope they may consider a reduction in price.”

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில் ‘இந்த ராஜ்யத்திலேயே ஒரு உர உற்பத்தி சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்காருடைய உத்தேசத்தில் இருக்கிறது’ என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஆரம்பிக்கப்படும் உர உற்பத்தி சாலையை நடத்தும் பொறுப்பை தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுப்பார்களா அல்லது அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ நெய்வேலி லிக்னைட் ப்ராஜெக்ட் அபிவிருத்தியைப் பொருத்ததான் உர உற்பத்திச் சாலையை ஆரம்பிப்பதும் இருக்கிறது என்று நான் சொன்னேன். ‘லிக்னைட் ப்ராஜெக்ட்’ உடன் இணைத்து ஒரு உர உற்பத்தி சாலையை அங்கே ஏற்பாடு செய்வது என்ற ஒரு யோசனை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஆனால், அதைத் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துவார்களா, அல்லது சர்க்காரே ஏற்று நடத்துவார்களா என்பது பின்னால் யோசிக் கப்படவேண்டிய விஷயம்.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Sir, is the Government aware of the fact that private agencies not authorized by the Collector were also allowed to sell this stuff at arbitrary rates.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I have no information. Such things might have happened here on account of the shortages felt at times.”

SRI A. RATNAM :—“ நெய்வேலி லிக்னைட் பிரதேசத்தில் ஒரு உர உற்பத்திச் சாலையை நிறுவுவதற்கு சர்க்கார் உத்தேசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள கடலூர், நெல்லிக்குப்பம் ஆகிய இடங்களில் பாரி கம்பெனியார் கழிவு சாமான்களைக் கொண்டு உரம் தயாரிக்கிறார்கள். ஆகையினால் பாரி கம்பெனியாருக்கு இவ்வேலை ஒப்படைக்கப்படுமா அல்லது அரசாங்கமே செய்வார்களா? அரசாங்கமே செய்வதாயிருந்தால் உர உற்பத்திச்சாலை எப்பொழுது நிறுவப்படும், அதற்கு எவ்வளவு பணம் தேவைப்படும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் அங்கத்தினரே பாரி கம்பெனியின் சார்பாக, ஏதாவது கோரிக்கை சமர்ப்பிப்பதா யிருந்தால், அதைப் பற்றியும் யோசிக்கலாம். ஆனால் அரசாங் கத்திடம் அம்மாதிரி யோசனை ஒன்றுமில்லை. உர உற்பத்திச்சாலை எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற விவரங்களெல்லாம் லிக்னைட் ப்ராஜெக்ட் நிலையைப் பொறுத்திருக்கிறது.”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Sir, the distribution of fertilizers is entrusted to private agencies in addition to co-operative societies in every taluk. May I know from the Hon. the Minister for Agriculture whether it has come to the notice of the Government that such private agencies have not yet been established in certain places and if not, will it expedite the appointment of such agencies? ”

[25th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would suggest to the hon. Member to bring in specific cases to my note. I may also add that the Government do propose to review the working of this system and see what other arrangements they could make for distribution for the coming year.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ May I know whether it is a fact that since the margin of profit allowed to private dealers as fixed by the Collectors is low, private dealers are not willing to take the quota allotted to them by the Collectors? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not at all agree that the margin of profit is low. Rather, my own view is that it is too liberal. Therefore, that cannot be the reason for many dealers not coming forward for distribution work.”

Special Armed Police at Red Hills.

* 890 and 891—

MR. SPEAKER :—“ We shall now take up questions Nos. 890 and 891 together as both of them relate to the same subject.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, my question relates to the representations made by the Corporation authorities to the Government . . . ”

MR. SPEAKER :—“ I shall allow hon. Members to put supplementary questions on both the main questions.”

* 890 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Special Armed Police personnel stationed at the vicinity of the Red Hills lake; and

(b) whether they are living single or with their families?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) 606.

“ (b) 19 of the above Special Armed Police personnel are living with their families and all the rest are living single.”

*891 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Corporation of Madras have made any representation to Government protesting against the continuance of the training camp for Special Armed Police at or near the Red Hills lake bund; and

(b) if so, whether the Government have taken any steps for the removal of the same?

25th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The question of finding suitable accommodation for the Special Armed Police elsewhere near Madras is under the active consideration of the Government. The Government have ordered that till it is possible to shift the Special Armed Police Camp elsewhere, it should be continued to occupy the eastern sector, i.e., the portion which lies to the east of the road running north to south, vacating all the buildings in the western sector. The buildings in the western sector have since been vacated.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ May I know from the Hon. Minister whether it has not been brought to the notice of the Government by the Corporation of Madras from time to time that the continuance of the training camp for Special Armed Police is rather not only a nuisance but is also resulting in the pollution of waters of the Red Hills lake used for drinking purposes in the City of Madras? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It was only in pursuance of the representations made by the Corporation that the camp had been contracted and all the buildings near about the lake bund had been vacated and the entire camp had been shifted to the eastern part. Special precautions have also been taken to see that there is even no sentimental objection with regard to discharge of sewage water from the portion of buildings which are occupied by the Police.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, there is an insinuation in the second part of the question. Have the Government received complaints about the misbehaviour on the part of the Police stationed at the camp.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir. Not at all as far as I know.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ The Hon. Minister has not answered that part of the question relating to the number of Special Armed Police personnel stationed at the vicinity of the Red Hills lake.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have already answered it. The number is 606.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ May I know from the Hon. the Minister for Finance for how long the Police personnel have been stationed at the spot referred to and when did the Corporation of Madras awake to the danger of pollution of the Red Hills lake water by the existence of the Police closeby? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If I remember aright they have been there from about 1947 or 1948. It is only recently that the Corporation took up this matter. As soon as representations were made, this matter was looked into. We

[25th February 1955]

found that the objection was mostly sentimental and actually there is no cause for pollution of water at all. Still, sentimental objections have to be taken notice of and that is why the camp has been contracted and shifted to the eastern sector."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" May I know whether it is not a fact that guards and watchmen are posted near the vicinity of the Red Hills lake to prevent pollution of waters and if so, how did they allow the Special Armed Police personnel to pollute the waters of the lake? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The guards are there to see that no men get into the lake as such and pollute the water. But the objection taken is to the location of the camp itself near the lake and the possibility of pollution of water. Even though there is no room for such objection, the objection was taken notice of and gone into. We have taken all steps to see that even sentimentally there may not be any objection to the existence of the camp near the lake."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" When there is a camp, it is always possible for those persons in the camp not only to pollute the places where they are camped but also the vicinity where water is easily available. The persons who are responsible for safeguarding the purity of water in the lake have come forward with a positive complaint that there is nuisance as well as pollution of water. I would like to know whether by shifting this camp to the eastern sector this nuisance has abated? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There was no complaint that policemen had actually polluted the water in the lake by misusing it. The objection was to the location of the camp and the discharge of the sewage water, etc. All these things have been removed and I do not think there is any room for complaining that these policemen are misbehaving by using the water available there for committing nuisance."

SRI A. RATNAM :—" இந்த ஸ்பெஷல் ஆர்மட் போலீஸ் யுத்த காலத்தில் புழலேரி வட்டாரத்தில் இருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுதும் அவர்கள் அங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் பொது மக்களுக்கோ, அரசாங்கத்திற்கோ நன்மை உண்டா? சென்ட் தாமஸ் மெனண்டிஸ் அவர்கள் வசிப்பதற்கும், மற்றெல்லா காரியங்களுக்கும் வசதியாக இருப்பதனால், அவர்களை ரெட் ஹில்லி லிருந்து அவர்களுடைய ஹெட்க்வார்ட்ஸ் ஆகிய சென்ட் தாமஸ் மெனண்டிக்கு மாற்றுவதற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" கனம் அங்கத்தினர் ஸ்பெஷல் ஆர்மட் போலீஸுக்கும் மிலிட்டரி பர்சனலுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் பேசுகிறார். மிலிட்டரியின் ஹெட் குவார்ட்ஸ் சென்ட் தாமஸ் மெனண்டி. யுத்த காலத்தில் ரெட் ஹில்லி ராணுவ நிலையமாக இருந்தது. அங்கு பறக்கும் போட்டிகளும் தங்கியிருந்தன. யுத்தத்திற்கு பிறகு அங்கிருந்த கட்டடங்கள் காலி செய்யப்பட்டன. அந்த சமயத்தில் ஸ்பெஷல் ஆர்மட் போலீஸுக்கு குடியிருப்பு வசதி வேரிடத்தில் இல்லாமல் போகவே அவர்கள் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு

25th February 1955]

செய்யப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது அவர்களை மாற்றுவதற்கு எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதற்குப் பிறகு அவர்களை இப்பொழுது இருக்கும் இடத்திலிருந்து மாற்றலாம்."

Handloom Cess Fund

* 892 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the amount spent so far in the year from the Handloom Cess Fund?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" A sum of Rs. 34,60,260 has been spent up to 31st October 1954 from the amounts allotted to this State from the Cess Fund."

SRI N. K. PALANISAMY :—" இதுவரையிலும் 34,60,260 ரூபாய் செலவழித்திருப்பதாக கூறப்பட்டது. இந்த மாகாணத்திற்காக இரண்டு வருஷத்திற்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்திலிருந்து பாதிக்கு மேல் நிர்வாகத்திற்காக செலவழிக்கப்பட்டது உண்மையா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" நான் இதற்கு முன்பே விவரங்களை ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட் மூலமாக அறிவித்தேன். சென்னை அரசாங்கம் ரூ. 216 லக்ஷம் மதிப்புள்ள திட்டங்களைப் போட்டு அதில் ரூ. 121 லக்ஷம் மதிப்புள்ள திட்டங்களை இந்திய அரசாங்கமும் அனுமதித்திருக்கிறார்கள்."

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—" Sir, may I know how much, out of this amount, has been spent for silk handloom weavers and if they have not spent anything, will the Government consider allotting a certain percentage for silk handloom weavers? "

8-50
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not think, Sir, so far any allotment has been made for the benefit of silk handloom weavers. That is under the consideration of the Government."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" May I know what amount, out of the sum of Rs. 35 lakhs, has been spent for propaganda purposes? May I also know whether any propaganda is necessary at all for the sale of handloom cloth? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Propaganda is certainly necessary. But I would like to have notice regarding the actual amount spent."

SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் என்னுடைய கேள்வியின் இரண்டாவது பாகத்திற்கு பதில் சொல்லவில்லை. கைத்தறி போர்ட் கூட்டத்தில் நிர்வாகச் செலவு பாதிக்கு மேல் ஆகிறது என்று கணக்குச் சென்னார். அப்படி பாதிக்கு மேல் செலவு ஆவதற்குக் காரணம் என்ன? அதைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" எந்த இடத்தில் என்ன சொன்னதாக கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் குறிப்பிட்டது இந்த சபையில் நான் தெரிவித்த ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட்டைப்பற்றி."

[25th February 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, is any expenditure being incurred for research work for the discovery of more attractive designs of saris and improved methods in the working of hand-loom."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The question of having more attractive and captivating designs is also under the examination of Government."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know, Sir, whether the Government have any proposals before them to spend money for Malabar for constructing sizing institute, dyeing institute and calendering mill in view of the peculiar conditions in Malabar?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, Sir. Government are aware of the peculiar conditions of Malabar and there are proposals for starting industrial co-operatives regarding two factories. Regarding the other proposals, I am not aware that any proposals are now before the Government."

SRI V. R. KRISHNAN :—" May I know, Sir, whether any amount is spent for pit-loom weavers?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

Mental Hospital, Madras

* 893 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any corrupt practices in regard to the articles intended for the patients in the Mental Hospital at Madras have been reported to Government;

(b) if so, what they are; and

(c) the action taken to prevent such corrupt practices?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) No, Sir.

" (b) & (c) Do not arise."

Sale of rice to the Central Government

* 894 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the rate per maund at which the Government bought rice prior to October 1954; and

(b) the rate per maund at which the Government sold rice to the Central Government in October 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The average prices at which stocks of rice allotted to this State under the Basic Plan were purchased from Orissa, Andhra, Uttar Pradesh and Coorg States during 1954 are as follows :—

(1) Orissa State—Rice—Rs. 18-3-10 per maund including cost of gunnies.

25th February 1955]

(2) Orissa State—Paddy—Rs. 11-1-0 per maund including cost of gunnies.

(3) Andhra State—Rice—Rs. 16-1-3 per maund including cost of gunnies.

(4) Uttar Pradesh—Rice—Rs. 22-12-3 per maund including cost of gunnies.

(5) Coorg—Rice—Rs. 16-15-4 per maund including cost of gunnies.

" (b) Out of a total quantity of 110,000 tons of rice earmarked for surrender to the Government of India, a quantity of only 1,841 tons has been actually taken over by the Government of India up to the end of October 1954. The question of the price which the Government of India will have to pay for the stocks taken over by them is under correspondence with the Government of India."

SRI N. K. PALANISAMY :—" ஏற்கெனவே இரண்டு வருஷங்களாக பல கோடவுன்களில் அரிசி ஏராளமாக தேங்கிக் கிடக்கிறது. அவை உளுத்துப்போகும் நிலையில் இருக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது நிலைவாசி இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் வெளியில் விற்கப்போகிறார்களா? அப்படி விற்குல் சர்க்கார் என்ன விலைக்கு விற்பார்கள், குறைவான விலைக்கு விற்கப்போகிறார்களா?"

[THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" நான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புதான் விவரங்களை அளித்தேன். லட்சத்தி ஐம்பதாயிரம் டன் அரிசியை மத்திய அரசாங்கம் மீண்டும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 50 ஆயிரம் டன்களை ஏற்கெனவே எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். பாக்கி இருக்கும் சரக்கை டெண்டர்கள் மூலமாக விற்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதை முன்பே தெரிவித்திருக்கிறேன்."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, is it a fact that most of the rice which have been sent to us are not of good quality?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I cannot have a post-mortem examination and tell the hon. Member whether it was good or bad. But now some of the stock, on account of their having been kept for long, might have deteriorated."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" May I know whether there is any profit or loss to our State in this transaction?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I cannot say that now. Because, as I have already said in my answer, the matter of settling the price for rice that has to be taken back by the Government of India is under discussion between this State and the Government of India. I may tell the hon. Member that there was one transaction of the sale of rice in Malabar district and there was a loss to the extent of Rs. 27 lakhs and that has been completely borne by the Government of India."

[25th February 1955]

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—“ Does the Central Government taking over the stock from this Government depend on the fixing of price and is delivery delayed on that account? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Not at all so. The Government of India have been taking all this rice. The price only has to be fixed by negotiation.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ ஏற்கெனவே நான் கேட்டதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அரிசி காண்ட்ராக்ட்டுக்குக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார். இனிமேல் விற்கக் கூடிய அரிசியின் விலை குறைவாக இருக்குமா அல்லது நமக்கு நஷ்டமாகாமல் விற்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ விற்கிற விலை, மார்க்கெட் விலை, அரிசியின் தரம் முதலியவைகளைப் பார்த்துத்தான் விலையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். நஷ்டம் வருமா வராதா என்பது இந்த சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் சேர்ந்து விலையை நிர்ணயம் செய்து முடிவு செய்வதைப் பொறுத்திருக்கிறது.”

Revision of the pay of Sub-Registrars

* 895 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether there was any proposal from the Inspector-General of Registration for revising the pay scales of Sub-Registrars on a par with the Tahsildars; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) & (b) No. The Inspector-General of Registration has submitted certain other proposals for improvement of service conditions of Sub-Registrars. They are under consideration of the Government.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, what are the other proposals likely to serve the improvement of conditions of, the Sub-Registrars? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Creation of some Gazetted posts designated as ‘Joint Registrars’ and the enhancement of the proportion of the first-grade Sub-Registrars.”

SRI V. NAGARAJAN :—“ Sir, as most of the Sub-Registrars have no chance of being promoted as District Registrars during their service, may I request the Government to increase their pay scales? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ That is being examined by the Government.”

25th February 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ சப் ரிஜிஸ்ட்ரார்களிடமிருந்து ஏற்கெனவே ஏதாவது விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறதா? தங்கள் சம்பளத்தையும் தாசில்தாரர்கள் சம்பளத்துடன் கணக்கிட்டுக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ 6-ம் தேதி நடக்கப் போகும் கூட்டத்தில் ஒரு விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பிக்கப் போவதாக அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

Pazhayangadi-Puthiyangadi Road

* 896 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the present stage of the construction of a road from Pazhayangadi to Puthiyangadi, Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) when the construction of the road will be completed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The formation of a road from Pazhayangadi to Puthiyangadi at an estimated cost of Rs. 15,000 has been included and approved as a ‘local work’ in the Payyanur National Extension Service Block, the total length of the road is 1 mile and 4 furlongs.

Rough formation of about 1 mile and 2 furlongs of the Pazhayangadi to Puthiyangadi road has been completed. The remaining portion of this road of about 2 furlongs in length, which passes through railway land could not be completed, as the railway authorities have not yet sent their approval for this.

“ (b) In view of the latter part of the answer to clause (a), it is not possible to state definitely when the road work will be completed.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know, Sir, whether the Government will take steps to see that the approval of the Railway Board is got and also the road is constructed very soon as it is a very important road connecting fishing and exporting centres? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Government are aware of it and they have taken it up and they will certainly take steps to expedite completion of the work.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, since the last meeting of the Payyanur Development Board, is it a fact that the proposal to construct the road referred to by the Hon. Minister has been dropped? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, the hon. Member must have been present at the meeting. I was not present there and therefore I am not able to furnish the information asked for.”

[25th February 1955]

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—“ Does it take so long to construct a road from ‘ Oldgadi ’ to the ‘ Newgadi ’ ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir. Difficulty arose because the railway authorities found some difficulty and that will have to be solved.”

Badagara Public Library

9 a.m. * 897 Q.—SRI K. MOIDU : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have under consideration any proposal to establish a public library and reading room at Badagara, Malabar; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No. There is already a public library at Badagara.

“ (b) Does not arise.”

SRI O. KORAN :—“ May I know how many libraries in Malabar are getting Government aid at present? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member may give notice of a separate question.”

Metal Industries, Shoranur

* 998 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI :—Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have asked the workers of the Metal Industries, Shoranur, through the Deputy Tahsildar, Ottapalam, to vacate their residences as they were inside the Metal Industries' Colony;

(b) if so, why;

(c) whether the Government have received any memorandum from the workers regarding the same; and

(d) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.

“ (c) No, Sir.

“ (d) Does not arise.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ I got a representation from the workers, a copy of which was sent to the Hon. the Chief Minister also. It was stated therein that the Deputy Tahsildar

[25th February 1955]

of Ottapalam asked them to vacate their residences. Will the Government kindly inquire into the matter and see that the workers are allowed to stay in the Colony? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Rather than the workers addressing the M.L.As. and sending a copy of the representation to the Government, I would suggest to the workers to send their own representation direct to the Government.”

Kozhikode Harbour

* 899 Q.—SRI K. MOIDU : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Central Government regarding the construction of a harbour at Kozhikode; and

(b) if so, when the Government will start the work?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

Facilities to tapioca cultivators

* 900 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum in August 1954 from the tapioca cultivators of Walluvanad, Malabar, regarding the fixation of minimum price for tapioca, starting of a sago manufacturing industry in Malabar, transport facilities and loans to tapioca cultivators; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) This Government have not received any memorandum direct from the tapioca cultivators of Walluvanad, Malabar. But the Directorate of Economics and Statistics of the Union Ministry of Food and Agriculture forwarded to this Government a copy of a letter of Sri A. K. Gopalan, dated 10th August 1954, addressed to the Union Minister for Industries and Commerce, wherein he has brought to the notice of the Union Minister certain requests relating to the tapioca cultivators of Walluvanad taluk in Malabar.

(b) (i) No request relating to the fixation of minimum price for tapioca has been mentioned in the above representation.

(ii) The conclusions of the Government in regard to the other requests are as follows :—(1) The Government do not consider it necessary to set up a Sago Manufacturing Industry, as the policy of the Government is not to set up any industrial undertakings by themselves but to give assistance to private enterprise to do so.

[25th February 1955

- (2) The Directorate of Economics and Statistics of the Government of India, Ministry of Food and Agriculture is being asked to move the Railway Administration to provide additional wagon facilities for the transport of tapioca to consumption centres at favourable rates.
- (3) The question of forming multi-purpose co-operative societies of tapioca cultivators is under the consideration of the Government."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“ Are the Government aware that the market price for one candy (about 500 lb.) of tapioca was Rs. 80 to Rs. 100 last year and that it has come down to Rs. 10 to Rs. 15 this year. As a consequence, the tapioca cultivators did not even pluck the tapioca roots because the expenditure involved in plucking them would be more than the price that they could get in the market to-day. May I know what steps the Government propose to take to relieve these cultivators from the distress that they have fallen into? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Perhaps, the tapioca cultivated in Malabar is mostly consumed by the sago industry in the Salem district. But as hon. Members are aware, there has been a set-back to this industry. The products of this industry are not easily marketable and that matter has been taken up by the Government of India. This Government are also looking into the matter to see what they can do.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Hon. Minister said that the policy of the Government was to give encouragement to private enterprise. Does the policy of the enlarging of the public sector belong only to the Central Government and not to the State Government? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" That is not so. Regarding industries like the sago manufacturing industry, I said that the policy of this Government was not to set up any industrial undertaking themselves. The hon. Member, experienced as he is, is quite well aware that this Government are themselves interested in concerns like electricity undertakings."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" The Hon. Minister was pleased to say, in reply to a previous question, that the Government would favourably consider any representations received from the people direct, and not through the representatives of the people. In this case, a representation has been made by a Member of Parliament. Am I to take it that only representations from the persons who are in the Parliament will be favourably considered? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am sorry the hon. Member has entirely misunderstood what I said although I spoke in very simple English. There should

25th February 1955]

have been no difficulty in the hon. Member understanding it correctly. What I meant was this. If a communication is addressed to an M.L.A. and a copy of such communication is sent to the Government or this Minister or that Minister, that will not receive as much attention as a representation addressed to the Government. Of course, if the M.L.A. forwards any representations from the people, certainly the Government would give all their attention to them."

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE :—“ Certain difficulties in finding a market in the Calcutta City for the sago manufactured out of tapioca have been removed by the recent orders of the West Bengal Government. Will the Government, therefore, see that the export of sago from Salem to the Calcutta City is expedited? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not know exactly what the present position in regard to that matter is. I shall look into it.”

SRI S. RAMALINGAM :—“மேல் வங்காள சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்த பின்பு மத்திய சர்க்கார் ரயில் மூலம் ஐவ்விசியை ஏற்றுமதி செய்வதை நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று தெரிகிறது. மீண்டும் ரயில் மூலம் ஐவ்விசி ஏற்றுமதி செய்ய மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த சர்க்கார் சிபார்சு செய்யுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“பார்லிமெண்டில் இருக்கக்கூடிய இவர்களுடைய சகாக்கள்தான் இந்தச் சிபார்சைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதன்பேரில் இந்தச் சர்க்காருடைய யோசனையும் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சர்க்காரும் அந்த யோசனையை ஆதரித்திருக்கிறது. இது இனி மத்திய சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் என்று கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.”

[illegible]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இதிலே அவ்விஷயம் கவனிக்கப்படவில்லை.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ எங்களுடைய சகாக்கள் இதுபற்றி பார்லிமெண்டில் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் இந்தச் சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களின் கஷ்டத்தை நேரில் உணர்ந்திருப்பதினால் இதுபற்றி என்ன சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இதற்குப் பதில் நான் முன்பே சொல்லிவிட்டேன். ‘The Directorate of Economics and Statistics of the Government of India, Ministry of Food and Agriculture’ அவர்களுக்கு ரயில்வே வாகன வசதிகள் செய்து கொடுத்து இவற்றை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்குமாறு எழுதியிருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குமேல் இதைப்பற்றி சொல்வதற்கு ஒன்று மில்லை.”

[25th February 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I am grateful to the Hon. Minister for attending to the grievances of these cultivators. But may I inform him that in my constituency alone some two lakhs tons of tapioca roots are being held up? The poor cultivators had spent what all they had on this cultivation. It served to a very large extent to allievate the distress of the people when there was scarcity of food. Now, these cultivators are not in a position to do any other work because the roots have not been sold and their capital is held up. Will the Hon. Minister see that some help is given to them to save them from unemployment and consequent distress? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I may assure the hon. Member that this Government will take all possible steps to secure relief for these poor cultivators. But I may also suggest to the hon. Member that he may find and easily find some resources in order to start a sago industry in Malabar district."

Appointment of temple trustees

* 901 Q.—**SRI A. K. SUBBIAH :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government have made any rules or fixed any qualifications regarding the appointment of trustees to temples?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Under section 22 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), a trustee of a religious institution should be a person professing the Hindu religion and, except in the case of a hereditary trustee, be not less than twenty-five years and not more than seventy years of age. The Act or the rules do not prescribe any other qualification."

SRI A. K. SUBBIAH :—" டிரஸ்டிகள் கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை மொத்த குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு உள் குத்தகைக்கு விவசாயிகளிடம் விடுகிறார்கள்."

MR. SPEAKER :—" ஒரிஜனல் கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. If the Hon. Minister is prepared to answer, I have no objection."

SRI K. V. RAMASWAMI :—" சர்க்காருடைய விருப்பு வெறுப்புக் கேற்றபடி கோயிலுக்கு டிரஸ்டிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி பாரபட்சம் காட்டப்படுவதைத் தவிர்க்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" பாரபட்சம் காட்டுவது என்று சொல்வதே அங்கத்தினருடைய விருப்பமாக இருக்கிற தென்று தெரிகிறது. எந்த டிரஸ்டிகள் நியமனம் விஷயத்தில் எந்தவிதத்தில் பாதகம் காட்டப்படுகிறதென்று கனம் அங்கத்தினர் சொன்னால் கவனிக்கப்படும்."

25th February 1955]

SRI P. G. MANICKAM :—" ஹரிஜனங்களை கோயில் தர்மகர்த்தாக் களாக நியமிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரால் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்திரவுக்கு பிறகு எத்தனை ஹரிஜனங்கள் கோயில் தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லமுடியுமா? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" ஹரிஜனங்கள் கோயில் தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்கப்படலாம் என்று அரசாங்கத்தார் உத்தரவு போட்டு மூன்று, நான்கு மாதங்கள்தான் ஆகின்றன. இருந்தபோதிலும் அநேக கோயில்களில் தர்மகர்த்தாக்களாக ஹரிஜனங்களை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கத்தாருக்கு செய்தி வந்திருக்கிறது. எண்ணிக்கை வேண்டுமென்றால் கனம் அங்கத்தினர் தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்லப்படும்."

SRI B. K. NALLASWAMI :—" ஆலய வழிபாட்டிலேயே நம்பிக்கை இல்லாத பலர் கோயில் டிரஸ்டிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? இம்மாதிரி புகார் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறதா? ஆலயவழிபாட்டில் நம்பிக்கை இல்லாதவர் கோயிலுக்கு டிரஸ்டிகளாக நியமிக்க படாமலிருப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது உத்தரவு விடுமா? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" ஆலயவழிபாட்டில் நம்பிக்கை யில்லாதவர்கள் டிரஸ்டிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் அப்பொழுதே வேலையை ராஜிநாமா செய்திருப்பார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது மாதிரி யாதொரு புகாரும் அரசாங்கத்திற்கு இதுவரை வரவில்லை."

SRI M. JAGANNATHAN :—" May I know whether these trustees are honorary trustees or paid trustees? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" They are honorary trustees."

SRI K. R. NALLASIVAM :—" நியமிக்கப்படக்கூடிய டிரஸ்டிகளின் உண்மையான தகுதிகளைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய டிரஸ்டிகளின் தகுதிகள் என்னவென்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்குமாறு கோருகிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" A separate question may be put."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" May I know why the age-limit for the appointment of trustees is limited to 70 years when we know, as a matter of fact, that persons over 70 years like Sri Prakasam and Sri Viswesvarayya are able to carry on things in a better and wise way? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I do not think they are bothering too much about religion. One is an engineer and another is a politician."

SRI A. RATNAM :—" கோயில் டிரஸ்டிகள் நியமனம் செய்வதற்கு முன் ஒருவர் காங்கிரஸ்காரரா, சொத்துடையவரா, ஸ்தலத்தை சேர்ந்தவரா என்ற விஷயங்களெல்லாம் கவனிக்கப்படுகிறது என்பது உண்மையா? ஹரிஜனங்களை டிரஸ்டிகளாக நியமிக்கும்போது சொத்துடையவரா, காங்கிரஸ்காரரா என்பதைக் கவனிக்கக்கூடாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிக்கை அனுப்புவாரா? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் சொன்ன ஆசைப்படுவது, என்னவென்றால் காங்கிரஸ்காரர்கள்-காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்லாதவர்கள் என்று பாகுபாடு செய்து

[25th February 1955]

இம்மாதிரி புகார்களை எவ்வளவுதூரம் இந்த சபையில் கனம் அங்கத்தினர் எழுப்பாமல் இருக்கிறாரோ, எவ்வளவுதூரம் சட்ட சபைக்கு கௌரவம் அதிகரிக்கும் என்பதை நான் தாழ்மையுடன் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“ May I know whether trustees will be appointed from among those who carry gods because there is a lot of dispute arising out of it and it will be a matter of compromise also? ”

MR. SPEAKER :—“ How can one carry a god? ”

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“ That is exactly what is happening. I did not say god but gods. Whatever terminology the Chair may accept (an hon. Member : ‘ Deity ’) I want to know whether trustees will be appointed from among those who carry deities? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The Government make no distinction in the appointment of trustees. Whoever is found suitable and anxious about it and also qualified for the job is appointed.”

SRI P. S. RANGASAMY NAIDU :—“ நாஸ்திகர்கள் கோயில் டிரஸ்டிகளாக நியமிக்கப்படுவதற்கு லாயக்குள்ளவர்களா? இல்லையானால் ஒருவர் நாஸ்திகரா, ஆஸ்திகரா என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன முறையை அனுசரித்து வருகிறார்கள்? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை தயவுசெய்து தனியாக ஆலோசனை கூறும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :—“ ஹரிஜனங்களை அதிகமாக டிரஸ்டிகளாக நியமிப்பதிலிருந்து ஜாதி ஹிந்துக்கள் அடோகம் பேர்கள் டிரஸ்டிகள் பதவியை விட்டு விலகுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குத்தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ இன்னும் சில கோயில் களுக்கு ஹரிஜனங்களை தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்கப்படவில்லை என்ற புகார் ஒருபுறமிருக்க ஹரிஜனங்களை டிரஸ்டிகளாக நியமித்த உடனே ஜாதி இந்துக்கள் வெளியே போய்விடுகிறார்கள் என்பதும் ஒரு புகார்தான்.”

SRI G. GOVINDAN :—“ ஆலய வழிபாட்டில் மிகவும் நம்பிக்கையுள்ள பெண்மணிகள் எத்தனை பேர்கள் டிரஸ்டிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கமுடியுமா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ புள்ளி விவரம் தெரிய வில்லை. ஒரு வேளை கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம்.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ Temples are divided into listed temples and non-listed temples and may I know whether there is any difference in the rules and qualifications laid down for the appointment of trustees between these two categories of temples? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ In the case of religious institutions which have an income of more than Rs. 20,000, trustees are appointed by the Commissioner and

25th February 1955]

in the case of temples which have an income of less than Rs. 20,000 they are appointed by the Area Committee. That is the difference.”

Artificial insemination centres in Malabar

* 902 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to start artificial insemination centres in Malabar; and

(b) if so, where?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes.

“ (b) Kozhikode in Malabar district.”

Encroachment on poramboke lands

* 903 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri P. Jeevanandam) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representations were made to the Hon. the Chief Minister during his tour in Gudiyattam in the last week of October 1954, that at Kamalapuram influential people are encroaching on poramboke lands, thus depriving the public of the use of cart-tracks and foot-paths; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) Yes, Sir.”

“ (b) The encroachments have been booked and action is being taken to evict the encroachers.”

Neiveli Lignite Mines

* 904 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have received the opinion of the experts from England on the Lignite Mines in Neiveli, and if so, what it is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Report of the Consulting Engineers was considered and on their recommendations it has been decided to undertake further investigations to study the nature of the lignite seams and ground water conditions before deciding on the integrated scheme to be undertaken for the mining, utilization and processing of lignite.”

[25th February 1955]

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ May I know from the Government whether we are still at the stage of eliciting the opinion of foreign experts about the lignite scheme or are we really making any headway in respect of this matter. May I know the truth behind it? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ We have to get all expert opinions that would be necessary before we venture on a big project like this. I would also like to tell the hon. Member that we have got all the expert opinion that should be necessary in this matter and for securing it, we should not make any difference between Indians and foreigners.”

National Drama Festival

* 905 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri P. Jeevanandam) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government was consulted in regard to the National Drama Festival sponsored by the Union Government;

(b) whether the State Government was authorized to select dramas and artistes in regional languages of the State; and

(c) if so, the steps taken by the Government to get the co-operation of the artistes and dramatic associations, sabhas and kazhagams in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

House-sites for Harijans in Chingleput

* 906 Q.—**SRI O. CHENGAM PILLAI** : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government have considered the request of the M.L.A. from Chingleput district regarding the grant of house-sites to Harijans in Chingleput district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ No representation has been received by the Government from any M.L.A. in Chingleput district regarding grant of house-sites to Harijans.”

SRI O. CHENGAM PILLAI :—“ பல்லூர், சின்னம்பேடு, வடக்க நல்லூர், இடையப்பேடு ஆகிய சேரிகளிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு மனை வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து மனு செய்துகொண்டும் நாளதுவரை சர்க்கார் யாதொன்றும் செய்யாமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை மந்திரி அவர்கள் சொல்லமுடியுமா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The hon. Member refers to . . . ”

25th February 1955]

MR. SPEAKER :—“ It is better that the Hon. Minister speaks in Tamil.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ அங்கத்தினர் அவர்கள் 1947-ம் ஆண்டில் கொடுத்த விண்ணப்பங்களைப்பற்றி பேசுகின்றார். இப்பொழுது சுமார் பத்து வருஷங்கள் கடந்திருக்கிறது. இதற்குள் மனு செய்துகொண்ட ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனை கிடைத்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இருந்தபோதிலும் இவ்விஷயத்தை நான் கவனித்து என்ன செய்யமுடியுமோ அதை துரிதமாக செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறேன்.”

SRI O. CHENGAM PILLAI :—“ பணம் வாங்கிக்கொண்டு எத்தனை வீட்டு மனைகள் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? பணம் வாங்காமல் இலவசமாக எத்தனை மனைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ கனம் அங்கத்தினர் எந்த கிராமத்தைப்பற்றி சொல்கிறார் என்று தகவல் கொடுத்தால், கலெக்டரிடமிருந்து நான் விவரம் தெரிந்துகொண்டு அங்கத்தினருக்கும் பதில் கொடுக்கின்றேன்.”

SRI A. RATNAM :—“ செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 9-20 a.m. எம்.எல்.ஏ. யிடமிருந்து சர்க்காருக்கு எந்த மனுவும் வரவில்லாமல் வராவிட்டாலும்கூட செங்கற்பட்டு, பொன்னேரி, திருவள்ளூர் தாலுக்காக்களில் வசிக்கின்ற ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனைகள் தேவை என்று சர்க்காருக்கு மனுக்கள் வந்திருக்கின்றனவா? ஏற்கெனவே ஹரிஜனங்கள் அனுபவித்து வருகின்ற வீட்டுமனைகளை அவர்களுக்கே பட்டா செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு மனுக்கள் வந்திருக்கின்றனவா? வந்திருந்தால் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ கனம் அங்கத்தினர் கேள்வி கேட்கும்போது எந்த வருஷத்தில் அவர் குறிப்பிட்ட தாலுகாக்களிலிருந்து மனுக்கள் போடப்பட்டன என்று சொல்லவில்லை. சர்க்காருக்கு ஏதாவது மனுக்கள் வந்திருக்கிறதா என்று அங்கத்தினர் பொதுவாக கேள்விகேட்டால் பதில் சொல்வதற்கு சாத்தியமில்லை. அங்கத்தினர் இப்பொழுது என்னிடம் மெதுவாகசொல்கிறார், 1954-55-ம் வருஷத்தில் என்று. செங்கற்பட்டு ஜில்லா ஹரிஜன் நலக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட சில மனுக்கள் கலெக்டருக்கு அனுப்பப்பட்டு அவர் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் துரிதமான நடவடிக்கை எடுப்பார்.”

Minimum wages for agricultural labourers

* 907 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to answer to question No. 480 given on 15th July 1953, the decision arrived at by the Government in regard to the fixation of minimum wages for agricultural labourers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The matter is still under the consideration of the Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, may I know how long it will take for the Government to consider this matter and whether final conclusions will be reached at least before the Second Five-Year Plan? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir, I do hope that before the Second Five-Year Plan is framed a final

[25th February 1955]

decision will be taken. The Government of India themselves feel that besides the survey that we have made some time back an up-to-date survey has to be undertaken before we take final decisions."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Have the Central Government asked the State Government to expedite the fixation of minimum wages for agricultural workers and, if so, when were such instructions received? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, some time back the Government of India asked whether the State Governments were implementing this but subsequent to this there was a discussion at a meeting of the Agriculture Ministers of States where the Union Minister for Labour himself suggested that apart from the States taking steps to come to a final decision, a final survey would be necessary and that would have to be undertaken."

College girls as Congress volunteers

* 908 Q.—**SRI S. RAMALINGAM**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have permitted the heads of girls' colleges under their control in the city to allow their students to be recruited as volunteers for the ensuing conference of the All-India Congress at Avadi?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—" காங்கிரஸ் மாநாட்டுக்கு வாலண்டியர்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்காக சென்னை காலேஜ் மாணவிகளை காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அனுசரிக்கிறார்களா? அம்மாதிரி சென்று அவர்களைக் கேட்பதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்வார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" கனம் அங்கத்தினர் முதலில் கொடுத்த கேள்வி என்னவென்றால், கல்லூரித் தலைவிகளுக்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தார்களா என்பது. நான் இல்லை என்று பதில் சொன்னேன். ஆதலால் இதைப்பற்றி தனியாக ஒரு கேள்வி போடலாம்."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, may I know whether the Government have got the right to control the extra-collegiate activities of college girls and college boys even in Government Colleges? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, that is why the hon. Member Sri S. Ramalingam has wisely put the question about the Principal. Of course, in the supplementaries he forgot about this."

[25th February 1955]

SRI P. S. RANGASAMY NAIDU :—" காலேஜ் மாணவிகள் சுதந்திரமாக நடப்பதைத் தடுக்க சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? அவ்வாறு இல்லையென்றால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின்மேலான ஆலோசனையைக் கேட்டு இம்மாதிரி அதிகாரத்தைப்பற்ற இம்மாதிரி விஷயங்களுக்கு அவர்களின் உதவையை நாடுவார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" அவர்களுக்கு பூரண சுதந்திரம் உண்டு. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தங்கள் கட்சிக்கு வேண்டியதைமாத் திரம் பார்த்துக் கொள்ளுகிறார்களே தவிர மற்ற கட்சிகளைப்பற்றி கவலைப்படமாட்டார்கள்."

SRI K. V. RAMASWAMI :—" இம்மாதிரி காலேஜ் மாணவ மாணவிகள் வாலண்டியர்களாக இதர கட்சி மகாநாடுகளுக்கு வேலை செய்தால் சர்க்கார் அவர்களின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறது. ஏன் இந்த பாரபட்சம்? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" இதில் பாரபட்சம் ஒன்றும் கிடையாது. அரசியலை சம்பந்தப்படுத்தி மாணவர்களை தூண்டுவதாக இருக்கக்கூடாது? "

SRI S. RAMALINGAM :—" நான் கேட்ட கேள்வி என்னவென்றால் மாணவிகளை வாலண்டியர் வேலை செய்வதற்கு தடை விதிக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இதற்காக சர்க்கார் அனுமதி கோரப்பட்டதா? அல்லது அதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" யார் வேண்டுமானாலும் காலேஜுக்கு போய்விட்டுவரலாம். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் அனுமதி கோரப்படவில்லை, சர்க்காரும் அனுமதிக்கவில்லை."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, are the Government aware of the fact that when volunteers were recruited for the Avadi Congress they were promised jobs if they served well and, if so, have the Government received any representations from Congress leaders that such volunteers should be employed, preference being given to them over others? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I have never heard of any such thing. I do not know whether it is the imagination of the hon. Member or whether there is any basis for it."

* 909 Q.—

MR. SPEAKER :—" This question will be taken up on Monday, the 28th February 1955."

Supply of electricity to Vadakkanandal

* 910 Q.—**SRI L. ANANDAN**: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether Vadakkanandal village is proposed to be included in the 1954-55 scheme for extending the supply of electricity to Thyagadurgam, Kallakurichi and Chinnasalem; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) & (b) Vadakkanandal village has not been included in the scheme for extension of supply to Thyagadurgam, Kallakurichi and Chinnasalem villages. The earlier investigations made by the Electricity Department on

[25th February 1955]

the basis on which the scheme for supply to Thiagadurgam, Kallakurichi and Chinnasalem has been evolved, did not proceed beyond Kallakurichi. Extension of supply to Vadakkanandal involves the construction of 8 miles of 11 K.V. line beyond Kallakurichi and further investigations will be made shortly regarding the feasibility of extending supply on a remunerative basis, to Vadakkanandal and surrounding villages."

Fertilizer factories

* 911 Q.—SRI C. RAJAM RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of fertilizer factories in the State; and

(b) the tonnage produced for the year ended 31st December 1953?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Thirty-one factories, Sir.

“(b) The Government have no information, Sir.”

Breaches in tanks in Ulundurpet

* 912 Q.—SRI M. KANDASWAMI PADAYACHI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report that more than 30 tanks in Ulundurpet firka of South Arcot district breached on account of heavy rains in October 1954;

(b) if so, whether any steps have been taken to get the breaches closed; and

(c) if not, why?

THE HON. SRI M. A. MANICKVELU:—“(a) Yes. On account of heavy rains in October 1954, 23 Minor Irrigation tanks and 3 P.W.D. tanks breached in Ulundurpet firka of Tirukkoyilur taluk.

“(b) Minor Irrigation tanks—Immediately after the occurrence of the breaches, ring bunds were formed with the help of the ayacutdars and water was stored in the tanks as far as possible. The breach in Kiliyur, one of the minor irrigation tanks taken up for repairs by the Food Production Staff has been closed by the Food Production Department. So far, 17 estimates to the value of Rs. 11,360 have been sanctioned for carrying out the flood repairs. Three more estimates have been sent to the Revenue Divisional Officer, Tirukkoyilur, for inspecting the breached sources and for submitting a report on the adequacy of the provision made in the estimates. The Board has set apart an allotment of Rs. 50,000 for flood works in the district.

25th February 1955]

Public Works Department Tanks—The Executive Engineer has taken steps to close the breaches in respect of the three Public Works Department tanks.

“(c) Does not arise.”

SRI M. KANDASWAMI PADAYACHI:—“அதிக மழையினால் ஏரிகள் பூராவும் உடைபட்டு பயிரிட ஜலம் இல்லாமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆதலால் விவசாயிகளுக்கு வரி வஜா செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“கனம் அங்கத்தினர் இதைப்பற்றி தனி கேள்வி போடுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* 913 Q.—

MR. SPEAKER:—“This question will be taken up on Monday, the 28th February 1955.”

Bridge across a channel in Chenganiyur

* 914 Q.—SRI R. KRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from Sri R. Krishnan, M.L.A. regarding the construction of a bridge across the canal in Chenganiyur village in Palghat, Malabar (Malampuzha); and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes.

“(b) The construction of a foot bridge at M. 7/5 of the Peringottukurissi channel near Chenganiyur village has recently been approved by the Chief Engineer.”

SRI R. KRISHNAN:—“വണ്ടികൾ പോകേണ്ടുന്ന റോഡ് മുറിയാൻ കണ്ടു പോകുന്നത്. ഫുട്ട് ബ്രിഡ്ജ് കെട്ടിടാൽ ടെക്കന ഗതാഗതം സൗകര്യം. ഒരു പാലം കെട്ടാൻ എന്താണ് നടപടി?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Yes, Sir, there is a hamlet there of about 500 people and that is why a foot bridge is to be constructed. If it is to be a big bridge it will take some time and also the necessity for it will have to be investigated.”

MR. SPEAKER:—“Questions are over.”

[25th February 1955]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES RE UNREST THAT IS DEVELOPING IN THE TEXTILE INDUSTRY.

9-30 a.m. * SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Speaker, I have given notice, under rule 40 of the Madras Assembly Rules, of the following motion to call the attention of the Minister to a matter of urgent public importance :—

“ That the attention of the Minister be drawn to a matter of urgent public importance, viz., the unrest that is developing in the textile industry due to the failure of the Government to take action for the implementation of some of the favourable recommendations of the Tripartite Textile Enquiry Committee which led to a one-day protest strike in December last in Coimbatore and Salem.”

“ Regarding this motion, I have to state that the Government constituted a Tripartite Enquiry Committee, as per G.O. No. 2670, Development Department, dated 9th June 1951, as per the directive of the Hon. Mr. Justice P. Rajagopalan. He gave directions that the disputes relating to work-loads, wage structure, leave facilities, etc., in the textile industry should be enquired into by the Government. As per his recommendations, the Government appointed a Tripartite Enquiry Committee consisting of two Government nominees, five representatives of the employers and five representatives of the workers. This Committee recorded the evidence of as many as 348 witnesses. They visited 79 mills and enquired into the conditions of labourers in the textile industry. The Government have also spent a large sum of money towards meeting the expenses of this Committee. One of the recommendations of this Committee is that the basic wage of a textile worker should be Rs. 30 and that fourteen mills be exempted from implementing this recommendation.”

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member be brief in his statement.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ According to the recommendation of Sri Venkatramayya, only Rs. 26 was recommended as the basic wage for textile workers. The Tripartite Enquiry Committee have divided the workers into skilled, unskilled, semi-skilled and workers doing special work and have recommended wages for each of the different groups of workers. They have also recommended a dearness allowance of Re. 0-3-3 per point as against Re. 0-3-0 recommended by Sri Venkatramayya and they have given exemption to 14 mills in the matter of implementation of this recommendation. About 40 unanimous recommendations have been made by the Committee. The Committee has also made a recommendation for the constitution of regional committees to fix work-loads, wage structure, leave facilities, etc. Since yesterday, I understand reliably that a conference of textile workers including representatives of A.I.T.U.C. and H.M.S. is meeting here in this city to discuss these matters. The I.N.T.U.C. also has sent a message to that Conference. A lot of discontent is prevailing

MOTION UNDER RULE 40 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES re. 491 UNREST THAT IS DEVELOPING IN THE TEXTILE INDUSTRY.

25th February 1955] [Sri K. P. Gopalan]

on account of the failure of the Government to implement the unanimous recommendations of the Tripartite Enquiry Committee among the textile workers.

“ In order to maintain industrial peace in this country and in order to meet the just demands of the textile workers, I request the Government to accept the recommendations of the Tripartite Enquiry Committee which they themselves appointed. I hope the Government will see their way to implement the recommendations of the Committee. With these few words, I move my motion.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I would like to make the following statement with reference to this motion. As has been pointed out by the hon. Member, the Hon. Mr. Justice P. Rajagopalan who was appointed as a Special Industrial Tribunal in the dispute in Sri Meenakshi Mills, Limited, Madurai, directed that the disputes relating to work-loads, wage structure, leave facilities, etc., should be decided on an ‘industry-cum-regional’ basis for all textile mills in this State and not merely with reference to any particular unit of the industry. With reference to this directive, the Government constituted a Tripartite Enquiry Committee consisting of two Government nominees, five representatives of the employers and five representatives of the workers to examine and enquire into the existing terms and conditions of employment of the workers in the textile mills in the State. The report of the Committee was printed and published early in 1954. The report contains as many as 98 recommendations. Unanimous decisions were reached on some of the recommendations while there was disagreement between the representatives of the employers and the employees in regard to some recommendations. Representations were received by the Government requesting them to set up Regional Tripartite Committees and also to implement the majority recommendations of the Committee.

“ The Government examined in detail the question of implementation of the recommendations of the Committee. The Tripartite Textile Enquiry Committee was not appointed in pursuance of any statutory requirement. There is no law under which the recommendations, even if they be unanimous, could be implemented. At best, the recommendations can help Industrial Tribunal to pass an award or to give a decision if a dispute arose in a textile mill. The Government considered that the ability to implement the recommendations depended on the financial capacity of each mill, which varied from mill to mill, and that any attempt to enforce the recommendations regardless of the capacity of each unit, might result in the closure of marginal units and consequent unemployment. The Government, therefore, decided not to set up Regional Tripartite Committees or to enforce any of the other favourable recommendations. If however the workers have genuine grievances regarding the conditions of employment in any

[Sri M. Bhaktavatsalam] [25th February 1955]

mill, the workers concerned may take up the matter for redress following the normal channel for the settlement of the disputes under the Industrial Disputes Act, 1947. The Government have also explained the position by a Press Note.

"From the above, it will be observed that whether the recommendations of the Committee are favourable or otherwise, the Government cannot enforce them."

(Sri S. C. C. Anthony Pillai and Dr. K. B. Menon rose in their seats.)

MR. SPEAKER:—"No hon. Member will be allowed to speak on this motion."

DR. K. B. MENON:—"May I know whether the Hon. Speaker has forgotten a notice that I have given?"

MR. SPEAKER:—"I have not forgotten it. I will take it up on Monday or Tuesday."

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER:—"I have to announce to the House that I have received a message, dated the 24th February 1955, from the Hon. Chairman, Madras Legislative Council, transmitting a copy of the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. II of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 24th February 1955, without any amendment and signed by him."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Sir, the Hon. Minister for Labour has made a very important statement . . ."

MR. SPEAKER:—"Under the rules, I cannot allow any further discussion. If the hon. Member wants to have any further information, let him put a short-notice question and I will allow it."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"May I request for a half-hour debate on the statement made by the Hon. Minister."

MR. SPEAKER:—"No half-hour debate is allowed on motion under rule 40 of the Assembly Rules."

25th February 1955]

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1955.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, I beg leave to introduce the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill", 1955, and move—

'That the Bill be taken into consideration at once.'

"Sir, I would like to point out that sub-section (1) of section 3 of the Madras General Sales Tax Act, 1939, provides for the levy of sales tax on the sale of goods in respect of the total turn-over of a dealer for each year. Under the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, rules have been framed for the collection of tax in advance even before the end of the financial year. The High Court of Madras has recently held that the provision relating to levy of tax in advance had not been specifically provided for in the Act and that those rules providing for the collection of tax in advance were, therefore, invalid.

"It is proposed to amend the Act so as to specifically authorise the Government to provide for the levy of sales tax in advance. It is also proposed to give retrospective effect to the proposal from the date of commencement of the Act. The Bill is intended to give effect to the above proposals. 9.40 a.m.

"Sir, the practice has been in vogue from the year 1939 till now but owing to the decision of the High Court we have to regularise and make it all right. This is all the object of this Bill."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.'"

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, the increasing frequency of this kind of legislation to set right judicial decisions is a grave symptom which shows that something is wrong somewhere (A voice: 'Here, not anywhere else'.) Sir, a layman need not be blamed if he suspects that there is a race between the Government and the Judiciary in this matter. Is it that our Judiciary has lost its balance or is it that the Government are losing their legal acumen? It is to be expected that after coming into force of our Constitution and the provision for Fundamental Rights and right of applying for writs, a certain amount of increase in this direction can be expected, but not to this extent.

"Sir, when our Constitution with all its fundamental rights came into force on 26th January 1950, it declared that existing law or that portion of the law, regulations and rules which are repugnant to the fundamental rights are void. This House would like to know what the Government were doing during the last four years. Did

[Sri M. Narayana Kurup] [25th February 1955]

they or their legal experts examine the existing laws and rules to find out whether any provision or any section was repugnant to the Constitution? I would like to know whether the attention of the Government was drawn to this rule or any other rule or any such amendment was made or suggested in the course of these four years? If that is not, what is the cause of this increasing frequency? As I said it can be only either want of proper scrutiny or want of proper consideration by this House. The democratic chambers are being accused of hasty and ill-drafted legislation and if the facts obtaining here are considered, we rightly deserve that abuse.

"Sir, it may be that a Bill is published before the I's are dotted and T's are crossed and the next day the Bill comes before this House, it goes the third day to the Select Committee which completes its deliberations and on the fourth day it is passed. Nay, that is not all. When this House is considering the Bill and there is a possibility of its being rejected, it is given in the Agenda of the Upper House and that is the courtesy shown to this House and the privilege of that revising chamber. No wonder, such being the case and when we get legislations like this, courts find flaws and again and again the Government have to come before this House with amendments.

"Apart from that, this shows another tendency, that is, the danger of the increasing sphere of delegated legislation. Sir, Jurists and Constitutionalists have expressed their grave anxiety even over the British Parliament and they say, 'the House of Commons are delegating their powers.' That being so, with our Madras Government democracy is not omnipotent. This difficulty is got over thus. If a Bill contains 50 clauses, 49 clauses are prescribed and the 50th will be the 'rules made shall be as valid as if they were enacted in this legislation.' That is what we find now. If an Act comes into force from next day, the Government will begin to issue rules and within three months they would have prescribed enough that would have killed the patient. It is no wonder in examining post-mortem cases, the Judiciary pronounces that it is the prescription that killed the patient.

"We have got adult franchise. Only 21 per cent or 18 per cent of our people are literate. It is quite possible and it is a fact that even illiterate people come to this House. Only a few have knowledge of law and even lawyers must have time to prepare their briefs. Legislation is not like any novel or anything of that kind. It is not enough if Members are given time just to go through it. Even those who want to study it, they must read it again and again, they must digest and then get a mental picture of the whole thing. Because simply one day or one hour is given to this House to go through legislation, it becomes insufficient and the result is what we find today.

25th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

"Then there is another thing, that is, Bills are now prepared not with that amount of scrutiny and care which used to be bestowed on those things previously. I do not blame the Legal Department. But it is because an impression has been created that in a Democracy with a majority anything can be done. That is the self-righteousness of the majority and so we find under the existing party system, the fate of a Bill is a foregone conclusion. They have got their party, their iron discipline and their whip to whip the Members to vote in a particular manner. Therefore, even in the mind of legal experts, a feeling has been created that it does not matter even if they prepare Bills not with much care, and that it will pass through the Assembly whatever the flaws. I say this is a grave symptom that has to be treated so that the disastrous consequences of it in future to our body politic can be avoided."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—"Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Mr. Kurup from the Opposition has come forward with a catalogue of grievances about the way in which things are being done. Incidentally he also paid a compliment—I take it as a compliment—to the way in which we on this side are governed by some discipline and that we are whipped to vote in a particular way. I do not think it is a grievance which can be redressed by any Member of any party. If there is discipline here on this side, I say there is greater discipline, there is stronger iron discipline on the other side. It is necessary. It is essential for the working of any democratic or party system, here or elsewhere.

"The grievance that has been expressed by that hon. Gentleman against this measure—not only this measure, but also against past legislations—seems to be that all essential things that are necessary to be put as main clauses in the Bill itself are made the subject-matter of rules within the rule-making powers of the Government. I do not think it can be a legitimate grievance. Being a lawyer, I will suggest to him to go through the Civil Procedure Code, wherein we have got some 150 main sections that is the Code itself. And then we have got 50 orders elaborating on the main provisions of the Code. Let us take section 94 of the Code which says 'to prevent ends of justice from being defeated', the Court may issue so many interim orders. If that is so, 'to meet the ends of justice' there are several provisions chapter after chapter in the rules relating to injunction, appointment of receivers, attachment before judgment and several other matters, each of which form the subject-matter of rules, but in the main body of the Code there is one section only to 'prevent ends of justice from being defeated, etc.' Similar is the case in any piece of legislation either here or in the Centre. The main provisions that should form the Bill itself are actually put in the Bill and the rest are delegated. It is a matter of procedure. The main provisions are in the Act itself. The method by which the levy should be made and the amounts collected has been relegated to the rules. The Government have been making these rules and amending

9-50
a.m.

[Sri S. Panchaksharam] [25th February 1955]

them from time to time when difficulties arise. The rules have been made only to see that the provisions of the Act are properly implemented.

"In this particular case the Government have provided a particular method by which the taxes are to be collected. There are merchants who, anticipating that they are going to be assessed to general sales tax, collect this tax in advance from the consumers and wind up their business in three or four months without paying the amount collected to the Government and thereby defrauding them of their legitimate dues. It is not as if they are out of pocket themselves. It is the sales tax they have collected from the consumers that they want to pocket without paying to the Government. It is in such cases that we have got to safeguard the interests of the Government and see that the money collected in advance from the consumers is not stolen away by any of these merchants.

"Section 18-A of the Income-tax Act specifically provides that the Income-tax Department can levy the tax on the basis of the amount assessed in the previous year and collect it in advance and that if subsequently, the amount collected in advance is found to be in excess of that actually leviable, the assessee is bound to pay only a lesser sum next time and can ask for rebate. A similar provision has not been made in the General Sales Tax Act. That is the difficulty now.

"Now, the hon. Member Sri Narayana Kurup was saying that the legal acumen of this Government had become so fallible that they were not able to look at all questions from all angles. It is not so. Legal acumen is not infallible. When difficulties arise, they have to be set right. The hon. Member also said that the judiciary had lost its value. It is not right. The judiciary is there to safeguard the interests of the people and preserve the fundamental rights of the people. It was not a question of any fundamental right at all that was before the High Court when this particular case was taken up. The simple question that arose for decision by the High Court was this. A tax is being levied. It is provided in the rules that the tax could be collected in advance. This advance collection must have been the subject-matter of the main Act itself. It is a substantive portion which cannot form the subject-matter of the rules. Therefore, the rules are *ultra vires* of the Government. This was the simple question on which the High Court was called upon to give a decision. The High Court said that these rules were repugnant to the main provisions of the Act itself and that, therefore, the advance collection of sales tax was wrong. On account of this, the Government have come forward with a measure to see that a provision similar to the one in section 18-A of the Income-tax Act, is made in the General Sales Tax Act. There is nothing wrong about this measure. Therefore, even if the hon. Member Sri Narayana Kurup has got any grievance about other pieces of legislation, let him not have any grievance in regard to this measure. I request

[Sri S. Panchaksharam] [25th February 1955]

him to support this measure and not to attack so lightly the provisions of a measure relating to the collection of sales tax which forms the mainstay of our financial structure."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"On a point of personal explanation, Sir. I never suggested that the judiciary had lost its balance. In fact, that is the one department which I respect. I did not also say that the legal acumen of the Government had deteriorated. I only said that the circumstances were such that they did not care to exercise their legal acumen."

* SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பு இருக்கக்கூடிய மசோதாவிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் சர்க்கார் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள் என்பதுதான். இதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடிய நாங்கள் பல தடவைகளில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதாவது இந்த சர்க்கார் சட்டசபையை புறக்கணிக்கிறது, ரூல் மேகிங் பவர் மூலம், தங்களுக்கு விதிகளை இயற்றுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை வைத்துக் கொண்டு சட்டசபையை புறக்கணிக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் பல தடவை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறோம். விதிகளை சர்க்கார் செய்ய லாம் என்று சட்டசபை சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள், என்று சொல்லி வந்திருக்கிறோம். சட்டத்திற்குப் புரம்பாக சர்க்கார் அதி காரத்தை எடுத்துக்கொண்டு சட்டங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்று காரத்தை எடுத்துக்கொண்டு சட்டங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டு தீர்ப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையும் ஸ்பெஷலாக வைத்துக் கொண்டு தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதையே தங்களுடைய தீர்ப்பில் அவர்கள் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். இதையே தான் நாங்களும் அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறோம்.

"எந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தாலும் சர்க்கார் அதில் ஒரு விதியைச் சேர்த்துக்கொண்டு பல காரியங்களை சட்டசபையைக் கேட்காமலேயே செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். மசோதாவைக் கொண்டு வந்து சட்டசபையின் முன்பு வைக்கிறார்களே தவிர மற்ற விதிகள் செய்வதை சட்டசபையின் முன்வைப்பது இல்லை. அப்படி சட்டசபையின் முன்பு வைத்து அவைகளை சட்டசபை அங்கீகாரம் செய்வதாகவே இல்லை. எந்த மசோதாவைப் பார்த்தாலும் தங்களுக்குள்ள ரூல் மேகிங் பவரை வைத்துக்கொண்டு இந்த மாதிரி யெல்லாம் காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஏதாதி லும் சந்தேகம் ஏற்பட்டால் அதை புரிய வைப்பதற்கும் அதை விளக்கி வைப்பதற்கும் சட்டசபைக்கு அதிகாரம் உண்டு. அதன்படி நாம் விதிகள் செய்வதற்கும் அதிகாரம் உண்டு. அப்படி நடத்தாமல் தங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை வைத்துக்கொண்டு விதிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அதனால் பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அப்படி தகராறுகள் ஏற்பட்டால் அல்லது சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டால் அதை விளக்க சட்டசபையில் வைக்க வேண்டும். அப்படி இப்பொழுது வைப்பது இல்லை. அப்படி வைத்தால் தான் ஜனநாயகத்திற்கு மதிப்பு உண்டு. ஜனநாயகம் என்று சொல்லிக் கொண்டு சட்டசபையில் மசோதாக்களை கொண்டு வந்து அவைகளை நிறைவேற்றிவிட்டு தங்களுக்குக் கொடுத்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு வேறவிட்டு செய்வதால் அது ஜனநாயகம் ஆகாது. அந்த ஜனநாயகம் பேச்சளவில்தான் இருக்கும். சர்க்காரின் சர்வாதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்ததாகத்தான் ஆகிறது. சர்க்கார் அப்படி சர்வாதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு அத்தாட்சி. அதை இந்த மசோதாவே நிரூபித்துக் காட்டுகிறது. அதனால் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதில் அர்த்தம் இல்லை.

"எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் தங்களுடைய கட்சியில் கட்டுப்பாடும் பொருளையும் இருப்பதாக பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார். அதை நாங்கள்

[Sri S. Ramalingam] [25th February 1955]

ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். அதைப்போலவே எல்லாக் கட்சிகளிலும் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் கட்டுப்பாடு கொள்கை அளவில் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது சர்க்கார் ஏற்படுத்தும் விதிகளை கோர்ட்டு மதிப்பதில்லை. ஏன்? சர்க்கார் தங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இதைப் பற்றி நாங்களும் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா வந்தது. விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்ட மசோதா அது. அதன்படி இவர்கள் வசூலித்த விற்பனை வரியை திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கூறினார்கள். அப்பொழுதும் நாங்கள் இதை எடுத்துக் கூறினோம். தங்களுடைய கட்சியில் மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினார்கள். எந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தாலும் தங்களுடைய மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றலாம் என்று துணிச்சலாக அப்படி செய்து வருகிறார்கள். கோர்ட்டார் அவர்கள் எந்த விதி செல்லாது என்று தீர்ப்பளித்துவிட்டார்களோ அந்த விதியையே செல்லுபடியாக்க இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. ஆகவே தான் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய இந்த நடவடிக்கையை நான் கண்டிப்பதற்கு விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்த மசோதா வின் முக்கிய அம்சம் என்ன? 1939-ம் வருஷ விற்பனை வரி சட்டத்தின் பிரகாரம் ஏற்படுத்தப்பட்ட விதிகளைக்கொண்டு வியாபாரிகள் அந்தந்த வருஷத்திற்குக் கட்டவேண்டிய வரியை முன் கூட்டியே கட்டிவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்பளித்துவிட்டது. ஆகவே இந்த மசோதாவின் மூலம் பத்து வருடங்களாக நாம் முன் கூட்டியே வசூலித்துக் கொண்டிருந்தது செல்லுபடியாகும் என்றும், இனிமேல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கட்ட வேண்டிய மொத்த வரியை முன்பணமாகவே மாதாமாதம் அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை வியாபாரிகள் கட்டிவிடவேண்டுமென்றும், அதற்காக வியாபாரிகள் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை விற்பனை வரி அதிகாரிகளிடம் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த வருஷம் கட்டவேண்டிய வரியை இவ்வாண்டே முன் பணமாக கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்கு சபையின் அங்கீகாரம் கோரப்படுகிறது. ஆனால், clause 2 says—

“... for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate of his turnover for the year, or periodical returns of the actual turnover as may be prescribed.”

என்று கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். அதாவது அடுத்த ஒரு வருஷத்திற்கு வியாபாரம் என்ன ஆகும் என்று வியாபாரிகள் இவ் வருஷத்திலேயே யோசனை பண்ணி, ஜோஸ்யம் பார்த்து விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்குக் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்றால் இது சாத்தியமான காரியமா? ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை கணக்குகளை எடுத்துக் கொண்டு வியாபாரிகள் விற்பனை வரி அதிகாரிகளிடம் போகும்பொழுது களைப்போல மிகக் கேவலமான முறையில் அதிகாரிகள் நடத்துகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை கணக்குகளைக் கொண்டுபோய் அவர்களிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் இது சாத்தியமான காரியமா? இதனால் வியாபாரிகளுக்கு எவ்வளவு தொந்தரவு ஏற்படுமென்று சொல்லமுடியாது.

“விற்பனை வரியை நம் சர்க்கார் ‘காமதேனு’, என்று சொல்லலாம். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஓரிடத்தில் பேசும்பொழுது ‘பொன் முட்டையிடும் வாத்தை அறுக்கக் கூடாது’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பொன் முட்டையிடும் இந்த வாத்தை அவர்கள் அறுத்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து மேலும் மேலும் ஒரு நாளில் எவ்வளவு அதிக வருமானத்தைப் பெறமுடியும் என்றே கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் கண்மூடி மூன்றாய், கௌரவமான வகையில் விற்பனை வரி சம்பந்தமான கணக்கை

[Sri S. Ramalingam] 25th February 1955]

எடுத்துக்கொண்டு விற்பனை வரி அதிகாரிகளின் ஆபீசுக்குச் செல்லும்பொழுது நடத்தப் படுவார்களேயானால் அவர்கள் விற்பனை வரியை முன் கூட்டியே கொடுப்பதற்குக் கூட ஆட்சேபணை பண்ணமாட்டார்கள். ஆனால் இல்லாத தொந்தரவுகள் எல்லாம் அவர்களுக்குக் அதிகாரிகள் கொடுக்கும்பொழுது, இந்த வியாபாரத்தையே ஏன் விட்டுவிட்டு ஓடிவிடக் கூடாது என்று தான் அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். பலர் ஓடியும் இருக்கிறார்கள்.

“ஏற்கெனவேயே ஒரு முனை விற்பனைவரியைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று வியாபாரிகள் பல கிளர்ச்சிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு தானியங்களுக்கு விற்பனை வரியை ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஒருபுறம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கவேயில்லை. அவர்கள் கூட்டியிருக்கிற பல மகாநாடு களுக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் தலைமை தாங்கியும் இருக்கிறார்கள். பல முனை விற்பனைவரி விதிப்பை ஒழித்துவிட்டு ஒரு முனை விற்பனை வரி கொண்டு வருவது பற்றி யோசிப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது பற்றிய முடிவு எதுவும் அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால் வியாபாரிகளிடமிருந்து முன் கூட்டியே அடுத்த ஆண்டுக்குக் கட்டவேண்டிய வரியை மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் இது சரியல்ல. அதுவும் கோர்ட்டால் செல்லாது எனத் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட விதியைத் செல்லுபடியாக்க திருத்த மசோதா கொண்டுவருவது கோர்ட்டையே அவமதிப்பதாகும். இனிமோலாவது இந்தமாதிரியான திருத்த மசோதாக்களை சர்க்கார் கொண்டுவரக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“Mr. Speaker, Sir, I rise to support the principle contained in the Bill. Nobody can seriously question the necessity for the power that is sought to be taken by the Government to legalize what they have been doing for a pretty long time. Some hon. Members found fault with the defect that was found in the legislation which has been in force all along. But, I think, no apology is needed because the legislation had not been questioned so far in this respect. It was only very recently that this lacuna was found out and so we need not make much of the fact that there is this small lacuna. When we find that what we are seeking is only to legalize what we have been doing all along, I do not think that there need be any serious objection to it.

“But there is another principle involved in this Bill, that is, giving retrospective effect. In this connexion, I wish to refer to clause 3 of this Bill. It says—

“The principal Act shall be read and construed as if the amendments made by section 2 had formed part of the principal Act from its commencement.”

I want to know, whether this clause will be valid. I am glad the Advocate-General is here and we will be having his guidance in this matter. I seriously doubt whether the introduction of this clause will also make this piece of legislation repugnant to our Constitution. Because Article 265 of the Constitution says—

“No tax shall be levied or collected except by authority of law.”

Sir, we are now taking power to make advance collections but this also involves the power to punish persons when they default in payment or fail to furnish returns required to be submitted by the other provisions in the General Sales Tax Act. So, if we pass a legislation by including a provision that this Bill shall be deemed

[Sri K. Parthasarathy] [25th February 1955]

to have come into force on the date when the principal Act came into force, we are taking powers to punish such persons. I submit that this is illegal and is forbidden by the Constitution. Article 20 (1) says—

‘No person shall be convicted of any offence except for violation of a law in force at the time of the commission of the act charged as an offence, nor be subjected to a penalty greater than that which might have been inflicted under the law in force at the time of the commission of the offence.’

So, now if we make a provision that this Bill shall be deemed to have come into force on the date when the original Act came into force—in 1939—we will be making such persons liable to punishment for any offence committed by them before this Bill becomes law. According to Article 20, I think it is illegal. I hope the Advocate-General would be able to clear this genuine doubt.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, as I understand the Bill, it is really not for the purpose of curing a defect in the Act or for providing for a lacuna in the Act. This Bill has been brought forward because the old Act did not contain any provision for the purpose of making advance collections. It was done in the Income-tax Act and during the stress and strain of war in 1939 and subsequently the rules which were framed under the Income-tax Act were also adopted in the General Sales Tax Act and advance collections were made. But when the rules were subsequently framed under the Act, those rules did not conform with the original Act and the High Court properly said that the Government had no right to frame rules which were inconsistent with the original Act.

10-10 a.m. “ Therefore, what is being done is only to legalize a practice which has been there for several years and I do not think that the hon. Members who said so much that defective draftsmanship are justified at all. But, I am not fully convinced about the other question, namely, the morality behind the Bill.

“ Sir, in the Indian Income-tax Act, we have the same provisions. When the Government are in a state of distress or of want and they need money very badly for the purpose of doing things which they cannot refrain from doing and when time is of very great importance to them, they must have with them powers for the purpose of collecting taxes in advance and this was done in the case of income-tax and so also it was done in respect of the sales tax. At a time when there was a war and there were emergencies and difficulties which the State had to face, it was no doubt true that the Government had to take into their hands those powers for collection in advance and the people, as a whole, had to co-operate with the Government in paying what little they could give to the coffers of the Government. But, during normal times, we have to consider whether there is any morality behind collecting as tax in advance what is payable some time later.

“ Generally, the tradesman have their accounts settled at the end of the year. What the liabilities are, what the assets are and

[Sri N. Gopala Menon]

25th February 1955] what the outstandings are will all be known only at the end of the year and there may be so many other things which will also have to be adjusted. Therefore, if really the Government collect the tax in advance, it will be a hardship to the trader. If this principle which the Government are adopting in this case is applied also to the general public, I would like to ask, why the people who are in receipt of salaries should not ask for their salaries in advance before they really accrue? There may be certain financial circumstances in which such people may require money earlier. Therefore, I submit, Sir, that on principle it may not be proper or it may not be supportable. I therefore think that the Government should make this collection of tax in advance entirely optional. There are tradesmen who may be willing to pay this tax every month. It will be good riddance for them and the accumulated liability for the year will not accumulate. They may be willing to pay it in instalments instead of keeping it over till the end of the year. I know that there are very many traders who would like to pay off their taxes every month because to that extent their liability is reduced. But, unfortunately, under the rules and in the proposed amendment it is made imperative on the trader to pay this tax monthly and the authorities merely assess what probably would be the sales and what probably the trader would have to pay as tax. On this basis, the tax is being levied. It may be that a trader pays taxes which are not justified by the sales that he may have later in which case he will have to apply for a refund of the money that he has actually paid. It involves time and labour and a great deal of trouble to get back the money which has already been paid. I would, therefore, while supporting the Bill, urge upon the Government to consider earnestly whether, in the proposed amendment or in the rules that they may make, they can make this advance payment purely optional so that if a trader really likes to pay off his tax every month he can do so. Let it not be a compulsory thing. We cannot compel a man to pay a tax which has not really accrued and therefore, if the concerned section of the Act or the rules are so amended as to make the advance payment of this tax optional at the instance of the person who has to pay, there will be a grace and a charm in making this amendment. I therefore appeal to the Government to look at this from this point of view and do the needful.”

* SRI N. K. PALANISAMY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரி இலாகாவின் நிர்வாக அறிக்கை (Administration Report) 10-15 யில் ‘Because of the general trade depression there is a tendency to evade payment-tax; yet the department continues to turn out good work.’”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எழு சத விசை இப்பொழுது வியாபாரம் குறைந்திருக்கிறது அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு விற்பனை வரியினால் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் குறைகிறது என்றால் வியாபாரிகளுக்குப் போதுமான வியாபாரம் கிடையாது என்று தான் அர்த்தம். விலைவாசிகள் இறங்கிக்கொண்டு வருவதினால் வியாபாரம் மந்தப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குப் போதுமான வருவாய் கிடைப்பதில்லை. தங்களுடைய தானியங்களை விற்பனை செய்வதன் மூலமாக தங்களுடைய தானியங்களைக் குறைந்த விலைக்கு விற்கவேண்டியிருக்கிறது. எல்லா வியாபாரமும் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri N. K. Palanisamy] [25th February 1955]

பாரம் எந்த அளவுக்கு முன்னேறும் என்று சொல்ல முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. விற்பனை வரியை மாதா மாதம் வாங்கவேண்டுமென்பதற்காகக் கொண்டுவந்திருக்கும் இம்மசோதாவை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

“இம்மசோதாவில் விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். விற்பனை வரி அதிகாரி வியாபாரிகளிடத்தில் சென்று மாதா மாதம் என்ன வியாபாரம் நடந்தது என்று கணக்கிட்டு ரிபோர்ட் செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. பொது விற்பனை வரி சட்டத்தின் 8-ஏ பிரிவின் பிரகாரம் நடக்கக்கூடிய அக்கிரமங்கள் நமக்குத் தெரியாததல்ல. வியாபாரிகளை அதிகாரிகளுடைய இஷ்டம்போல் எழுதிக் கொடுக்கச் சொல்வது என்றெல்லாம் நடக்கின்றன. அதாவது, ஒரு வியாபாரிக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் ஆனால்தான் விற்பனை வரி வாங்கவேண்டுமென்று சட்டம் இருந்தாலும், 7 ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் ஆகக்கூடிய வியாபாரி ஒருவரை தனக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் வியாபாரம் ஆனதாக எழுதிக் கொடுக்கும்படி அதிகாரிகளால் அனேக சமயங்களில் நிர்ப்பந்திக்கப் படுகிறார்கள். ஏழு ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் செய்திருப்பவனுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் ஆனதாகச் சொல்லி அந்த அளவுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டால் அது நியாயமாகாது. அவனுக்கு நியாயம் கிடைக்கவேண்டுமானால் அவன் அப்பீல் டிரிப்யூனலுக்குத் தான் போகவேண்டும். அதற்காக அவன் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்தாகவேண்டும். செக்ஷன் 8-ஏ யிலேயே இவ்வளவுதூரம் தொல்லைகளை அதிகாரிகள் கொடுக்கும் போது, இம்மசோதாவின்மூலமாக வியாபாரிகளுக்கு மேலும் தொல்லை கொடுப்பது நியாயமா என்று நான் கேட்கிறேன்.

“வருமான வரி சம்பந்தப்பட்டவரையில் வருஷக் கடைசியில்தான் வருஷிக்கிறார்கள். அதேமாதிரி விற்பனை வரியையும் வருஷத்திற்கொரு தடவைதான் வருஷிக்க வேண்டும். மாதாமாதம், அல்லது மூன்றுமாதங்களுக்கொரு தடவை அதிகாரிகள் வியாபாரிகளிடம் சென்று எவ்வளவு வியாபாரம் ஆயிற்று என்று கணக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாமென்பதில், வருஷிப்பதை வருஷத்திற்கொரு தடவை என்றுதான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கணம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள்: ‘பொதுஜனங்களிடமிருந்து வியாபாரிகள் வாங்கக்கூடியது தானே இந்த விற்பனை வரி? வியாபாரிகள் அதைக்கூட கொடுப்பதற்கு என்ன ஆட்சேபனை இருக்கமுடியும்?’ என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்க்கார் வரி போட்டுவிட்டால் வியாபாரி ஜனங்களிடமிருந்து எப்பொழுதுமே வரி வாங்குகிறார்களா என்று நான் கேட்கின்றேன். ஒரு வியாபாரி பத்து மாதம் வியாபாரம் செய்து, பிறகு கடையைக் கட்டிவிட்டு வீட்டுக்குப் போனாலும்கூட அந்தப் பணத்திற்கும் வரி வாங்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இம் மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 10 ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் ஆனால்தான் வரி வாங்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. இந்த மசோதா பிரகாரம் இரண்டு மாதத்திற்கு 5,000 ரூபாய் வியாபாரம் ஆனாலும்கூட வரி வாங்கவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதையும் சட்டத்திற்கு விரோதமானது.

“வியாபாரத்திற்காக வெளியிலே வட்டிக்கு கடன் வாங்கியாக வேண்டியிருக்கிறது. இதுதவிர கடைக்கு வாடகை, சிப்பந்திகள் செலவு வேறு இருக்கிறது. இதற்குமேல் விற்பனைவரி கொடுத்தாகவேண்டியிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு வியாபாரிக்கு லாபம் வருகிறதா நஷ்டம் வருகிறதா என்பதை அரசாங்கம் யோசிப்பது கிடையாது. வியாபாரிகளின் பேரில் போட்ட 1634 கேஸ்களில் 47 கேஸ்கள் இன்னும் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன. விற்பனைவரி நிர்ப்பந்தத்தினால் அநேக வியாபாரிகள் ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய சொத்துப் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதெல்லாம் நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இதுமாதிரியான நிலைமையில் 7,000 ரூபாய் இருந்தாலும், 10,000 ரூபாய் இருந்தாலும் இந்த வரி பாதிக்கத்தான் செய்யிறது. 7,000 ரூபாய் போட்டால் அப்பெல்லட் டிரிபுனல் இருந்துசொல்

25th February 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

லும்போது இதையெல்லாம் பாதிப்பதாக சொல்லி இருக்கிறது. மேலும் நடுத்தர வியாபாரிகளையும், சிறு வியாபாரிகளையும் பாழ்படுத்தக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. சர்க்கார் வேண்டுமானால் ஒரு மாதத்திற்கொரு தடவையோ மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடவையோ கணக்குகளை செக் செய்துகொள்ளட்டும்.”

* SRI A. RATNAM :—“கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டசபையில், கொண்டுவருகிற மசோதாவை பொது ஜனங்கள் கட்டாயம் எதிர்ப்பார்கள். ஜனங்களுடைய சுபிட்சத்திற்காகவோ, வியாபாரிகளின் சுபிட்சத்திற்காகவோ தொழிலாளர்களின் சுபிட்சத்திற்காகவோ கொண்டுவருவதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் மூன்றுவது முறையாகத் திருத்தப்பட்டு கொண்டுவரப்படுகிறது. நீதிமன்றங் களிலே பல தடவை செல்லாது என்று தள்ளுபடியாக்கப்பட்டன. இப் பொழுது புதிய விதிகளுடன் திரும்பவும் சட்டசபைக்கு கொண்டுவரப் படுகிறது. இந்தச் சட்டத்திலாகிலும் மக்களின் சுபிட்சத்திற்கும், நன்மைக் கும் வேண்டிய விதிகளைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். மறுபடியும் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு சென்று ரத்தாகாதபடிக்கு இருக்கவேண்டும். உண்மை யில் இந்த அரசாங்கம் நாட்டின் நன்மைக்காக காரியங்கள் செய்யவேண்டு மென்றால் போடக்கூடிய ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். வியாபாரிகளை முன்னதாக விற்பனைவரி கொடுக்குமாறு இந்த அரசாங்கம் கேட்கிறது. அநியாயமாக வியாபாரிகள் வாட்டி வைக்கப்படுகிறார்கள். கடன்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வியாபாரிகள் கடன்காரர்களாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் எவ் பல் வியாபாரிகள் மூலதனம் போதாமல் இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந் பாரம் செய்வதற்கே மூலதனம் போதாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கம் எவ் வளவோ பணத்தை 5 ஆண்டு திட்டத்திற்காகவும், வாரி இறைக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு தாண்டுத் திட்டத்திற்காகவும் வாரி இறைக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு வியாபாரி நல்ல நிலையில் வியாபாரம் செய்வதற்கு உதவி செய்வது கிடையாது. வியாபாரிகளை பல முனைகளில் வரி செலுத்தி வருகிறார்கள். வியாபாரம் நடத்துவதில் அதிகாரிகளுக்கு பயந்து கணக்குகளைப் பரிசீலிக் கொள்ளுகிறார்கள். வியாபாரிகளைப் பற்றியோ மக்களைப்பற்றியோ கவலை கும் அதிகாரிகளுக்கு வியாபாரிகளைப் பற்றியோ மக்களைப்பற்றியோ கவலை கிடையாது. வியாபாரிகள் இவ்வாறு அதிகாரிகளால் நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படு கிறார்கள். வியாபாரிகள் வைத்திருக்கும் கணக்குகளைப் பரிசீலிக் கிடையாது. வியாபாரிகள் தப்புக்கணக்கு போட்டு திணிக்கிறார்கள். பெரிய வதால் அவர்கள் தப்புக்கணக்கு வியாபாரிகளும் திணுகிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகளும், நடுத்தர நெறுங்குவது கிடையாது அதிகாரிகள். பெரிய வியாபாரிகளின் அருகில் நெறுங்குவது கிடையாது அளிக்கப்படுகிறது. இதனால் வியாபாரிகளுக்கு எல்லாவித சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறது. சிறிய வியாபாரிகளை அதிகாரி எல்லா வியாபாரமும் தாழ்த்தப்படுகிறது. சிறிய வியாபாரிகளின் கணக்கை கள் சித்திரவதை செய்கிறார்கள். இச்சிறிய வியாபாரிகளின் கணக்கை ஏற்றுக்கொள்வது கிடையாது. ஆதலால் அந்தச் சிறிய வியாபாரிகள் திருநெல்வேலியில் கோர்ட்டுக்கு போகவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலியில் இதுமாதிரியாக ஒரு வியாபாரியை கணக்கு சரியாக வைத்துக்கொள்ளவில்லை யென்று கோர்ட்டுக்கு இழுக்கப்பட்டதால் அந்த வியாபாரி ஹைக்கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் ஓரளவு உயரக் கூடிய சிறிய வியாபாரிகளின் நம்பிக்கையை நாம் குலைக்கிறோம்.

“இது வரையில் இந்த வியாபாரிகள் ஒன்றுக்கூட பல மாநாடுகள் நடத்தி தங்கள் குறைகளை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதிக மான வரிகளை வருஷிக்கிறார்கள். பல முனைகளில் வரிகளை வாங்குகொண்டே கள். மக்களிடமிருந்து மேலும் மேலும் உயர்த்தி வாங்கிக்கொண்டே போகிறார்கள். எனவே இதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்கவேண்டும். ஒரு பக்கம் எக்ஸைஸ் டாக்ஸ், இன்கம்டாக்ஸ் மத்திய அரசாங்கத்தாரால் விதிக்கப்படுகிறது. இதுமாதிரியாக அரசாங்கம் பல முனைகளில் வரிகளைப் போடு கிறார்கள் ஒரு முனை வரி விதிப்பதற்கு தயங்குகிறார்கள். நீதிமன்றங் களிலே செல்லுபடியாகாதவாறு சட்டத்தை இயற்றக்கூடாது. இதனால் மக்களுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் நன்மை ஏற்படவேண்டும், இதை கணம் அமைச்சர் கவனிக்கவேண்டும்.

[Sri A. Ratnam] [25th February 1955]

10-30
a.m.

“இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் வியாபாரிகளுடைய வியாபாரம் அழிந்துவிடுமோல் இருக்கிறது. அநேகமாக 100-க்கு 90 பேர்கள் வியாபாரம் கீழே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. வியாபாரமும் வீழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. விற்பனை வரி கட்டுவதற்கு வியாபாரத்தை ரூ. 12,000 க்கு மேல் காட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தப்புக்கணக்கு காட்டுகிறாய் என்று மிரட்டி அதிகாரிகள் வியாபாரிகளிடமிருந்து அதிகப்படியாக வரியை வசூலித்து வருகிறார்கள். ஆனால் வியாபாரி, தான் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யவில்லை என்று கணக்குக் காண்பித்து ரசுப்பிக்க கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் நீதி மன்றத்திற்குப் போகக்கூடிய நிலைமையில் சிறிய வியாபாரிகள் இல்லை. நீதி மன்றங்களுக்குப் போவதற்கு வேண்டிய அளவு வியாபாரமும் அவர்களுக்கு நடக்கவில்லை.

“நாம் இப்பொழுது இயற்றும் சட்டங்கள் வியாபாரிகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்யக்கூடியனவாக இல்லை. இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவும் அதே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இதை ஒரு செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். அல்லது ஆட்சி பீடமே இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தைத் திருத்தி வியாபாரிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய அளவில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

*Sri V. BALAKRISHNAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கட்சிக் கோட்பாட்டின்படி பேசாமல் தர்ம நியாயமாக இந்த மசோதாவைப்பற்றி பேச முன் வந்திருக்கிறேன். இந்த மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் எதிர்ப்புப் படலத்தை ஆரம்பித்தது கனம் நாராயண குருப். அவர் ஆத்திரத்தோடும் இரைந்தும் ஏன் பேசினார் என்பதுதான் தெரியவில்லை. அவர் சொல்லிக்கொண்டதாவது ஒரே ஒரு ஒட்டைதான் இந்த மசோதாவில் இருந்தது. இந்த மசோதாவின் ஆரம்பத்திலிருந்தே அந்த ஒட்டையை சர்க்கார் ஆலோசனைக்காரர்கள் வைத்து விட்டார்கள். அது இப்பொழுது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து வருஷங்களாக அப்படி இருந்த ஒட்டையை சர்க்கார் அதிகாரிகள் இதுவரையிலும் கண்டு பிடிக்கவில்லை என்று குறை கூறினார். வாஸ்தவம், யானைக்கும் அடி சறுக்கும். அதற்கு சாத்தியமும் உண்டு. பத்து வருஷங்களாக கண்டு பிடிக்கவில்லையே என்று சொல்லும் ஸ்ரீமான் நாராயண குருப் அவர்களே இதைக் கண்டுபிடித்திருக்கலாம். அவர் அப்படி கண்டு பிடித்தார்களா என்று கேட்கிறேன். அவர் கண்டு பிடித்து ஏன் சர்க்காருக்கு எழுதவில்லை. அவருடைய Public acumen எங்கே போயிற்று? அவர் இதைக் கண்டு பிடித்து காலாகாலத்தில் ஏன் சொல்லவில்லை என்று கேட்கிறேன். அப்படி அவர் சொல்லியிருந்தால் சர்க்கார் அதைத் திருத்தியிருப்பார்களே. இப்படி குறை கூறுவது சரியல்ல. தவறு இருந்திருந்தால் திருத்தவேண்டும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கலாம்.

“அடுத்தபடியாக பேசிய நண்பர் ராமலிங்கம் அவர்கள் அவரைப் போலவே ஆத்திரத்தோடும் ஆவேசத்தோடும் பெரிய சத்தத்தோடும் பேசினார், அப்படி பேசவேண்டியதில்லை. ஆவேசத்தோடும் ஆத்திரத்தோடும் பேசி விட்டால் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லிவிடுவதாகாது, என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

“மேலும் இந்த சட்டத்தினால் வியாபாரிகளுக்கு எந்தவிதமான தீமையையும் விளைவிக்காது. பொது ஜனங்கள் கொடுக்கக்கூடிய வரியை சர்க்கார் வசூலிக்கும்போது அதை முதலிலேயே சர்க்காருக்குக் கொடுத்து விடுங்கள் என்றுதான் இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதி பத்து வருஷங்களாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு வருஷத்தின் சராசரி விற்பனையை கணக்கிட்டு அதை முன் பணமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் இந்த மசோதா கூறுகிறது. ஏற்கெனவே வாங்கிக்கொண்டு வந்த பணத்தை இப்பொழுது இந்த மசோதாவின் மூலமாக கொடுக்கச் சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே அதற்கு விதி இருந்தது என்று நினைத்து

25th February 1955] [Sri V. Balakrishnan]

அதன்படி கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது சட்டம் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பு வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் கனம் ராமலிங்கம் கூறிய ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் ஆதரிக்கிறேன்.

“வியாபாரிகள் விற்பனை வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகளிடத்தில் பறம் கஷ்டம் அப்படி இப்படி இல்லை. விற்பனை வரியை வியாபாரிகள் கொடுப்பதற்குள் அவர்கள் எவ்வளவோ இம்சை அடையவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிகாரிகள் நடந்துகொள்வதைப் பார்த்தால் அவர்கள் இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அவர்கள் வேறு நாட்டிலுள்ள வேறு மனிதர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சேவைகளை செய்ததாக இருக்கிறது. அப்படி செய்யவேண்டிய சேவைகள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு அம்சம். அதிகாரிகள் துன்பத்தை பொருக்க முடியாமல்தான் விற்பனை வரியை வியாபாரிகள் வெறுக்கிறார்கள். துன்பமில்லாமலிருந்தால், வரி கொடுக்க முனுமுனுக்க மாட்டார்கள். காரணமில்லாமல் முனுமுனுத்தால் வியாபாரிகளுக்கு நாட்டுப்பற்றுதல், மக்கள் ஆட்சிபற்றுதல் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இந்த வேற்றுமை உள்ளவர்கள் நாட்டுக்கு சொந்தமானவர்கள் அல்ல.

“கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் சொன்ன கருத்தில் ஒரு உண்மை இருக்கிறது. அதையும் நான் தெரியப்படுத்துகிறேன். அதாவது விற்பனை வரியை வசூல் செய்யக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் சில சில சமயங்களில் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதில் உண்மை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள்கூட சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் சொல்லி இருக்கிறார். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார். இப்பொழுது வியாபாரிகளிடம் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் பெரும்பணக்காரர்களை விட்டுவிடுகிறார்கள், நடுத்தர பணக்காரர்களையும் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் சர்வசாதாரணமாக எழையாக இருக்கும், கொஞ்சம் முதல் வைத்து வியாபாரம் செய்யும், செய்ய ஆரம்பித்திருக்கும் சிறிய வியாபாரிகளை அவர்கள் ஹிம்சை செய்கிறார்கள். ஒரு தடவைக்கு பல தடவைகளில் கணக்குப் புத்தகங்களைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று அலக்கழிக்கிறார்கள். சிறிய வியாபாரிகள் சரியானபடி கணக்குகள் வைத்துக்கொள்வது இல்லை. தானேதான் கட்டையை நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. தானே விற்பனை வரி கணக்கை எழுத வேண்டியதாக இருக்கிறது. தானே விற்பனை வரி காரியாலயத்திற்குப் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் தன்னுடைய கடைக் கணக்கை தன்னால் சரிவர எழுத முடிவதில்லை. இப்படிப்பட்ட வியாபாரிகளை வாரம் இரண்டு மூன்று நாட்கள் கச்சேரிக்கு தொடர்ந்து வந்து கணக்குப் புத்தகங்களை சுமந்துகொண்டு வாருங்கள் என்று சொன்னால் அவர்களால் எப்படி நடத்த முடியும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அப்படி அந்த வியாபாரிகள் கச்சேரிக்குப் போனாலும் கூண்டிருந்து மூன்று மணி நேரம் கை கட்டிக்கொண்டு நிற்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது யாரும் சகித்துப் பார்க்கமுடியாத காட்சி. இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தீர்க்க முன் வரவேண்டும்.

“இது மட்டுமல்ல. விற்பனை வரி அதிகாரிகள் பல இடங்களில் முகாம் போட்டுக்கொண்டு சில்லரை வியாபாரிகளை பல இடங்களுக்கு வரச் சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் வரச்சொல்லி அவர்களுக்கு கார் செலவு, படிச் செலவு முதலிய செலவுகளைச் செய்யச் சொல்லி தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். இதையும் நிறுத்த வேண்டும். அதனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் வியாபாரிகளை கொடுமையாக நடத்தக் கூடாது என்று உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உத்தரவு போடவேண்டும்.

“அத்துடன் வியாபாரிகளை வரச்சொன்னால் அவர்கள் வந்த தினத்திலேயே அவர்களுடைய வேலைகளை முடித்து விடுவதில்லை. ஒன்று இரண்டு நாட்கள்கூட டயம் கொடுப்பதில்லை. அடுத்த அடுத்த தினம் வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் காலையில் 10 மணிக்கு வந்தால்

[Sri V. Balakrishnan] [25th February 1955]

மார்ச் 5 மணி வரையில் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் வந்தவர்களை காக்க வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது என்றும் கண்டிப்பாக ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும். ஒரு தினத்தில் ஒரு வியாபாரியை வரச் சொல்லிவிட்டால் அந்த வியாபாரியின் வேலையை முடித்த பிறகுதான் மற்ற வியாபாரிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் தினம் 20 அல்லது 25 வியாபாரிகளை வரச்சொல்லிவிட்டு அவர்களை காக்க வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஒரு வியாபாரியை இத்தனை மணிக்கு வரவேண்டும் என்று உத்தரவு போடவேண்டும். அந்த மணிப்படி வந்தால் அந்த வியாபாரியின் வேலையை முடித்துவிடவேண்டும். ஒரு வியாபாரியின் கணக்கை முடித்துவிட்டுதான் மற்ற வியாபாரியின் கணக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கணக்குப் புத்தகங்களை 11 கிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் அந்த நேரத்திற்கு வருவதில்லை. இவ்விதம் பல வகைகளில் வியாபாரிகளுக்கு அதிகாரிகள் தொந்தரவுகள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகளை வியாபாரிகளால் பொறுக்க முடியவில்லை. இந்த அதிகாரிகள் பெரிய மூட்டைப் பூச்சிகளாக இருக்கிறார்கள். இந்த மூட்டைப் பூச்சிகளை ஒழித்தால்தான்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ஒழிப்பது இல்லை. நசுக்க வேண்டும்.”

*** SRI V. BALAKRISHNAN :—**“இந்த மூட்டைப் பூச்சிகளை நசுக்கினால்தான் விற்பனை வரி அதிகாரிகளால் ஏற்படும் தொந்தரவுகளும் கஷ்டங்களும் வியாபாரிகளுக்கு நீங்கும். இவைகள் நீங்கினால் இந்த வரியைக் கட்டுவதில் அவர்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். பொது ஜனங்களும் சர்க்காரை ஆதரித்து விற்பனை வரியை எவ்வளவு சுலபமாக வசூலிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சுலபமாக வசூலிக்க ஒத்துழைப்பார்கள். ஒத்துழைக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.”

*** SRI B. K. NALLASWAMI :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கும் முறையில் நடைமுறையில் ஏற்படுகிற பல சங்கடங்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் வியாபாரிகளுக்கு ஒரு மாறுதலும் இல்லை. முன்பு விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது சட்டமாக வருகிறது. அவ்வளவுதான் வித்யாசம். வியாபாரிகள் தேச பக்தியோடு வரி கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள், ஆனால் தன்மானத்தை விற்பனை வரி ஆபீசில் இழக்க வேண்டிய நிலைமையில் ரொம்பவும் வருத்தப்படுகிறார்கள்.” அது வாஸ்தவம். வியாபாரிகள் அங்கு நேர்மையாக நடத்தப்படுவதில்லை. வியாபாரிகள் திருடர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு அவர்களை நடத்துகிறார்கள். அதிகாரிகள் அவர்களிடம் நடந்துகொள்வதைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. நாம் வரியை முன்கூட்டியே வாங்கிக்கொள்கிறோம். திருப்பிக் கேட்கும்போதுமட்டும் அந்த மாதிரி அதிகாரிகள் நேர்மையாகக் கொடுப்பது இல்லை. அதே முறையில் அதிகாரிகள் திருப்பிக் கொடுப்பதும் இல்லை. விற்பனை வரி மந்திரியார் பவானிக்கு வந்தபோதுகூட வியாபாரிகள் இதைப்பற்றிய புகார் சொன்னார்கள். சென்ற வருஷம் வசூலித்த வரியை 6 மாதம் 9 மாதம் சென்றும் கூட திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் அடுத்த வருஷ தவணையைக் கொடுப்பதில் கொஞ்சம் தவறுதல் ஏற்பட்டு விட்டால் உடனே அதற்கு பெனல்டி விதிக்கிறார்கள். சர்க்காரிடம் அவர்களுடைய பணம் இருக்கும்போதுகூட அந்தப் பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்காமலும் அதை இதற்கு ஈடு செய்துகொள்ளாமலும் பெனல்டி விதிக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு வட்டியும் கொடுப்பது இல்லை. மத்திய சர்க்காரில் வருமான வரி முன் பணமாகக் கொடுத்தால் அதற்கு வட்டி கொடுக்கிறார்கள். அடுத்த வருஷத்தில் ‘ரீபண்ட்’ செய்யவேண்டிய பணத்தைக்கூட இந்தக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. மறுபடியும் தவணை தப்பாமல் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

[Sri B. K. Nallaswami] 25th February 1955]

“சென்ற வருஷத்தில் ஒரு வியாபாரிக்குத் திருப்பித் தரவேண்டிய பணமிருந்தால் அந்தப் பணத்தை இவ்வாண்டு வரிக்கு சரிப்படுத்திக் கொள்வதில்லை. இரண்டாண்டு கழித்து வரவேண்டிய பணத்தை திருப்பி வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்தாலும் வட்டி சேர்த்துக் கொடுப்பதில்லை. வியாபாரிகளுக்குக் கட்டவேண்டிய பணத்தை ஒரு பத்து நாள் கட்ட ஆனால் வியாபாரிகள் கட்டவேண்டிய பணத்தை ஒரு பத்து நாள் கட்ட ஆனால் தாமதம் செய்தாலும் உடனே அதற்குப் பெனல்டி போடப்படுகிறது. இந்த அநீதியான முறையை ஒழிக்க வேண்டும். வியாபாரம் கிடைக்க இந்த அநீதியான முறையை ஒழிக்க வேண்டும். 6 மாதம் காலதாமதம் செய்கிறார்கள். வில்லை என்று சொல்லி அவர்கள் 6 மாதம் காலதாமதம் செய்கிறார்கள். இப்படி வியாபாரிகளுக்கு சில தயாராக இல்லாததால் தாமதமாகிறது. இப்படி வியாபாரிகளுக்கு அதிகாரிகள் கொடுக்கும் தொல்லை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் நன்கு கவனிக்க வேண்டும். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் அரசாங்கம் நன்கு கவனிக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் தாங்க கொடுக்கக் கூடிய தொல்லை பொறுக்கமாட்டாமல் பல வியாபாரிகள் தாங்கள் வியாபாரம் செய்வதையே நிறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்று சொன்னால் மிகையாகாது. ஆகவே வியாபாரிகளை கௌரவமாக, கணிய சொன்னால் மிகையாகாது. ஆகவே வியாபாரிகள் நடத்தும்படியாக சர்க்கார் தக்க உத்தரவு மாக விற்பனை வரி அதிகாரிகள் நடத்தும்படியாக சர்க்கார் தக்க உத்தரவுகளைப் போடவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

*** SRI K. V. RAMASWAMI :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவின் மீது பல அங்கத்தினர்கள் பேசி வருகிறார்கள். முன்பு ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்ததற்குப் பதிலாக இப்பொழுது மூன்று மாதத்திற்கு வேண்டுமென்று இருந்ததற்குப் பதிலாக இப்பொழுது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. பொதுமக்களிடமிருந்து வாங்கக்கூடிய வரியை உடனேயே வியாபாரிகள் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபம் கிடையாது. ஆனால் ஒரு வருஷத்திற்கு முன் எங்களுக்கு ஆட்சேபம் கிடையாது. கணக்குகளை அதிகாரிகளிடம் கொடுப்பதற்கு ஆகவே பொது மக்களிடமிருந்து வரக் கூடிய வரிப்பணம் என்ன என்பதை உத்தேசமாகக் கணக்கு எடுத்துக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. கணக்குகளை அதிகாரிகளிடம் கொடுப்பதற்கு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அதிகாரிகளிடம் வியாபாரிகள் போகும்பொழுதே கணியமாக நடத்துவதில்லை. கௌரவமாக நடத்துவதில்லை. ஆனால் இனி கணியமாக நடத்துவதில்லை. கௌரவமாக நடத்துவதில்லை. ஆனால் கணக்கு எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத் தினர்கள் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே வியாபாரிகள் இஷ்டப்படி ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் கணக்கு அளிக்க முடியும் என்று சொன்னால் அதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவும் வசதி செய்யவேண்டும்.”

“சர்க்காரிலுள்ளவர்கள் விற்பனை வரியை ‘காமதேனு’, என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வியாபாரிகளுக்கு யமதூதராகத்தான் இது காட்சியளிக்கின்றது. இதனால் வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற தொல்லைகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அவர்கள் படுகின்ற கஷ்டத்தின் ஒரு பகுதியையாவது கனம் மந்திரியார்கள் உணர்ந்திருந்தார்களானால் இந்த மாதிரியான மூன்றுமாதத்திற்கு ஒரு முறை கணக்கைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்பதுபோன்ற திருத்தச் சட்டங்களையே கொண்டு வரமாட்டார்கள்.”

“அதோடு கடந்த 1½ ஆண்டுகளாகவே ஒரு முனை விற்பனை வரியைக் கொண்டு வருவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி இந்த மசோதாவில் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. அதோடு மிக சீக்கிரத்தில் அபியக்கூடிய பொருள்களான வெற்றிலை, வாழை இலை முதலியவற்றுக்கு விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கோரப் பட்டு வருகிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“பட்ஜெட் விவாதத்தில் இவற்றைப் பற்றி பேசலாமென்று கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

25th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ பட்ஜெட் தயாரிக்கப் பட்டு அச்சடிக்கப்படும் விட்டது. இனிமேல் சொல்லிப் பிரயோஜனமில்லை.”

MR. SPEAKER :—“ அப்போது நீங்கள் சொல்லவேண்டியவற்றை பட்ஜெட் விவாதத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள்.”

* **SRI R. KRISHNAN:**—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, വിപ്ലവനികതിനിയമം ഈ മട്ടിൽ ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ പോരാ, ഒരു പുതിയ രീതിയിൽ ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ നിയമം കഴിഞ്ഞുപോയതും ഭേദഗതിചെയ്തു വാക്കുകയുണ്ടായി. ഫോട്ടൽ വ്യാപാരത്തെ എടുത്തു നോക്കിയാൽ, അവിടെ വിപ്ലവ നടത്തുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം എടുപ്പം ചീത്തയായിപ്പോകുന്നവയാണ്. ഫോട്ടുപ്രകാശ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്ന സാധനങ്ങൾക്കെല്ലാം വാങ്ങുമ്പോൾ വിപ്ലവനികതി കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സാധനങ്ങൾ പാകം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ എടുപ്പം ചീത്തയാകുന്ന സാധനങ്ങളായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഫോട്ടൽ കച്ചവടം വളരെ എടുപ്പം നഷ്ടംവരുന്നിടത്തുള്ള ഒരു വ്യാപാരമാണ്. അതിനേൾ ഉപഹവഷ്കാക്കുണ്ട് മുൻകൂട്ടി നികുതി വസുലാക്കുകയാണെങ്കിൽ ഫോട്ടൽക്കാരെല്ലാം എടുപ്പത്തിൽ പാറ്റായിത്തീരും. ഫോട്ടുപ്രകാശ സാധനങ്ങൾ കെ കാസ് അപ്പടിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിക്കും ഈ സമയലെ ചില ബന്ധുമാർക്കും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് :—

‘വിപ്രനികുതി’ ചായക്കട, വോട്ട് * ഉടമകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തീരെ നാണാനുവാദമുണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ ഓട്ടത്തു സാമ്പത്തികവൽക്കരണത്തിലും കോണുപദാർത്ഥങ്ങളെ ഏറ്റവും കേടുപാടേ കൈവ (perishables) യുടെ ജ്വരത്തിൽപ്പെടുത്തിയുകൊണ്ട് ചായക്കട, വോട്ടുകൾ ഉടമകളെ വിപ്രനികുതിയിൽ നിന്നൊഴിവാക്കത്തക്കവിധം ആങ്ങൾക്കു പൊതുസമാപനങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചുപിടിക്കുകയോ നിവൃത്തിയുള്ളവയെ” ഗവണ്മെന്റിനെ വ്യസനപ്പെടുത്താൻ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Let me make a submission, Sir. The hon. Members are talking about articles which have got to be exempted from assessment to sales tax. But this is a Bill purely with regard to the collection of sales tax. After all, I shall be presenting the Budget to-morrow and the hon. Members will have six days to mention all these things. They should have something at least to mention about the Budget. What is the use of exhausting all this ammunition even now.”

SRI R. KRISHNAN :— “വിദ്യാനികുതിനിധത്തെ ഈ മട്ടിൽ ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിനും കരം മറ്റൊരു തരത്തിൽ ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. വിദ്യാനികുതിക്കു പകരം കച്ചവടക്കാരന്റെ ആദായത്തിന്മേൽ നികുതി കെട്ടുകയാണെങ്കിൽ കരം നന്നായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഈ ഭേദഗതി ബില്ലുതന്നെയും എന്ന് സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചശേഷം ഇത് മട്ടിൽത്തന്നെയാണോ ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നത് പ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ നിറുത്തുന്നു.”

* **SRI R. KUPPUSWAMI:**—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் விற்பனை வரி மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அதாவது பட்ஜெட் ரீதியிப்பதற்கு முன்னால் விற்பனை வரியிலிருந்து எவை எவைகளுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொன்னால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு பிரயோஜனமாக இருக்கும்.”

* **SRI R. KUPPUSWAMI** :—“ அப்படியானால் வேறு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விற்பனை வரி வசூல் செய்யக் கூடிய அதிகாரிகளால் வியாபாரிகளுக்கு மிகுந்த தொந்தரவு விளைகிறது. அதுவும் அதிகாரிகளால் வியாபாரிகளுக்கு கணக்கு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய வியாபாரிகுறிப்பாக உண்மையாகவே கணக்கு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய வியாபாரிகளுக்குத்தான் ரொம்பத் தொந்தரவாக இருக்கிறது. பொய்க் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளுகிறவர்கள் எப்படியோ தப்பித்துக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். ஆகவும் சர்க்கார் இந்த விற்பனை வரியை வசூல் செய்யும் முறையில் உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் கணக்குகள் வைத்துக் கொண்டு வியாபாரம் செய்து கொண்டு வருகிறவர்களுக்கு எவ்விதமான கஷ்டமும் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள ஒரு முறையைக்கண்டு பிடிப்பது அவசியமாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு எனக்குப் போசு அனுமதி அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

* SRI C. H. KANARAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ നിയമത്തിനെ ഇങ്ങനെയൊരു ഭേദഗതി കൊണ്ടുവരുന്നതെന്ന കാരണമാക്കിയത് കോടതിയാണെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. ഒരു ഭേദഗതികളെടുവന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ അത് നന്നായി പരിശോധിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. മുൻകൂട്ടി നികുതി വാങ്ങുകയെന്നുള്ളത് തീർച്ചപരിശോധിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. ഞാൻ ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ, ഈ ഗവൺമെന്റിനോടു മേലോടായാവിട്ടും അനുസരിച്ചാണ്. ഞാൻ ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ, ഈ ഗവൺമെന്റിനോടു മേലോടായാവിട്ടും അനുസരിച്ചാണ്. ഞാൻ ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ, ഈ ഗവൺമെന്റിനോടു മേലോടായാവിട്ടും അനുസരിച്ചാണ്. ”

10-50
a.m.

[illegible][illegible]

* SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசிய சில அங்கத்தினர்கள், விற்பனை வரி அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை மிகவும் துன்புறுத்துகிறார்கள் என்றும், மாதா

[Sri N. C. Ramasamy Kander] [25th February 1955]

மாதம் வரி வசூலிப்பதைவிட வருஷக் கடைசியில் வசூலிப்பதுதான் நல்ல முறை என்றும் சொன்னார்கள். நான் வியாபாரத்திலே கொஞ்சம் அனுபவஸ்தர் என்ற முறையிலே சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“விற்பனை வரி அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை நசுக்குகிறார்கள் என்பதைவிட வியாபாரிகள் சர்க்காரை வரி கொடுக்காமல் நாமம் போட்டுவிடுகிறார்கள் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும். திருவண்ணாமலையில் மிளகாய் வியாபாரம் செய்யும் தரகு மண்டிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மிளகாய் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய தரகு மண்டிகளில் மிளகாய் விற்பனைக்குப் பட்டியலே (பில்) தயார் செய்யாமல் ஏதோ ஒரு சீட்டில் எழுதி பணத்தை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அதிகமாக வியாபாரம் நடந்தாலுங்கூட ‘பில்’ போடாமல் வியாபாரம் செய்வதால், சர்க்காருக்கு விற்பனை வரியின் மூலமாகச் சேரவேண்டிய பணம் பெரிய அளவுக்கு ஏமாற்றப்பட்டுவிடுகிறது. வியாபாரிகள் பில் போடாமல் விற்பனை செய்வதன்மூலமாக விற்பனை வரி அதிகாரிகள் தான் ஏமாற்றப்படுகிறார்களேயொழிய அதிகாரிகள் அக்கிரமமாக நடக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. வியாபாரிகள் சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த சில அங்கத்தினர்கள் இப்பொழுது வியாபாரிகளுக்குச் சலுகை காட்டிப் பேசுவது என்ன நியாயம் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை.

“வருஷ முடிவு வரையில் அதிகாரிகள் காத்திருக்காமல், மாதா மாதம் விற்பனை வரி வசூல் செய்வது நல்லது. அப்பொழுதுதான் விற்பனை வரி ஏமாற்றப் படாமல் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும். ஆகவே, சர்க்காருக்குச் சேர வேண்டிய பணத்தை மிக அக்கரையுடன் அதிகாரிகள் மாதா மாதம் வசூலிப்பது அவர்களுடைய கடமையாகும். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவை நாம் ஆதரிக்காவிட்டால் வியாபாரிகள் வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவதற்கு நாமும் வழிகாட்டியாக ஆவோம் என்றுதான் அர்த்தம். விற்பனை வரியை மாதா மாதம் வசூலிப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

10-55 a.m. * SRI L. C. PAIS :—“ Mr. Speaker, Sir, so far as the main provisions of the Bill are concerned, there could be really no objection to them because certainly the Government will be well within their rights to set right the defect in the existing legislation. But my fear is that some difficulties and hardships may arise when it comes to the question of giving retrospective effect to the provision contained in this Bill. I am perfectly in agreement with what the hon. Member, Sri Parthasarathi, said as regards the legal difficulties. There are certain legal difficulties and there may be other defects also. There are punitive provisions in the existing Act and we cannot give retrospective effect to them as they will cause hardship to the people. Therefore, my only appeal to the Government is that they should not give retrospective effect to the Bill.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I have my own serious fears in conceding the principle of making advance collections. I have also my own doubts about the morality of the method of making advance collections. It is the taxes that make a Government unpopular but without taxes the Government also cannot be carried on. If the Government begin to collect taxes in advance, it is going to make the Government more unpopular and it is also going to make it more hard for the people. I know that this principle of advance collection is in operation in the case of income-tax and I also know that evasion is one of the reasons urged by the Government for making these advance collections. I would like to know, what tax there is that is not evaded or what tax there

25th February, 1955] [Dr. K. B. Menon]

is that is not passed over. As long as the profit motive is the dynamic urge in society, these evasions will be there. I believe that the sales-tax has a very long history and it has been a progressively regressive tax and it is also to be said to the credit of the Madras Government that it is this Government that first made the suggestion to make it a multi-point tax. It has been accepted all over the country and has made the sales-tax more regressive. Where is the guarantee that if this concession of collecting the tax in advance is made in the case of sales-tax, that it will not be extended to other taxes? If the sales-tax can be reasonably assessed on the basis of past experience, cannot the same principle be applied in other taxes like the Motor Vehicles Tax? In all these cases, I believe, a reasonable estimate can be made by the Government and the tax can be collected in advance, but whether that principle should be conceded, is the issue on hand.

“ Speaking again from the point of view of the businessman, a businessman who has an income of up to Rs. 10,000 is exempted from the sales-tax. But that is a very low figure. The average businessman, I am quite sure, will be doing business more than Rs. 10,000 and he will be rotating his cash and will have very little capital to make these payments in advance. I am afraid that it will be a hardship on the small businessman if this principle is conceded. Speaking from experience, I know that the sales tax was collected in advance in the case of co-operatives. The co-operatives had great difficulties in making advance payments. But where the ration shops were closed and where there were no P.C.C. Societies dealing in rice, still the Government collected these advances and the Government have not paid back the advances they collected from them. The Government have been very smart in making collections but have been very tardy in paying back their dues. I am afraid that to allow the Government to collect the tax in advance may work as hardship on the average businessman.”

* SRI V. K. THIRUVENKATACHARI (Advocate-General) :— 11-00 a.m.
“ Mr. Speaker, Sir, the hon. Members who have spoken on this motion have raised various questions on general administration which, I shall submit do not arise on this particular Bill. So far as this Bill is concerned I have to explain to the House how the occasion has arisen for introducing it. The first speaker, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup, raised two questions, namely, of respect for the judiciary and of fundamental rights. I shall explain that neither of these questions arise on this Bill.

“ What happened in 1939 when the General Sales Tax Act was enacted was that in Section 3 it was enacted that every dealer shall pay tax for each year in respect of the turnover for the year. Then the matter was left to the rules to be framed under the Act. Immediately thereafter, in August 1939 all the rules were placed before the Legislative Assembly and I am emphasising it because some of the hon. Members raised the question of privilege of the House. Actually none of these rules were passed by the Government but,

[Sri V. K. Thiruvengkatachari] [25th February 1955]

as required by the Act in respect of turnover, all these rules were placed before the Legislative Assembly on the 7th August 1939. They were discussed and passed by a resolution of the House.

"These rules provided for two systems: One system is that if a merchant was assessed to sales-tax in the previous year, in the succeeding year he can pay in twelve equal instalments a sum equal to the tax to which he has been assessed in the previous year. Then at the end of the year accounts will have to be produced and any adjustments which are necessary will be made. Actually, in such cases adjustments will be necessary. The other alternative which the merchant himself can take is to say that he does not want to pay the tax on the basis of the income for the previous year and that at the end of each month he will give an account of the actual transactions during the month and pay the tax on it. At that time, that is, in August 1939 these rules were not opposed. Originally it was suggested in the rules that the payment should be made before the fifteenth of the month. Then some hon. Members who were also merchants suggested that they would require some time and suggested that the payment should be made before the 20th of the month. This was accepted by the Government.

"Therefore, according to the rules which were accepted by the Legislative Assembly by actually passing after discussion a resolution on the 7th August 1939, the merchants in Madras have been paying the tax either in twelve equal instalments on the basis of the actual assessment of the previous year or they have been paying the tax every month on the basis of the turnover of the previous month as given by them. I may mention that the adjustments come at the end of the year because the latest speaker referred to the difficulty of merchants having to give accounts every month. They do not have to give these accounts every month. They have to pay either twelve equal instalments which have already been fixed or send their own figures of the previous month's transaction and make the payment. All the accounts are taken to the officer only at the end of the year when the final assessment takes place.

"This system which is in the rules as passed by the Legislative Assembly in 1939 has been going on for the last fifteen years. I may also tell you that two years ago this question of advance collection was raised before the Madras High Court. At that time a Division Bench of the High Court said that there was nothing wrong about the rules. Actually most of the merchants collect these three pies in addition to the sale price from the purchaser at the time of making the sale. Therefore by the end of the month, a trader would have collected this three pies per rupee from the persons to whom he has sold the goods and it is this amount which he remits into the treasury next month. He only remits what he has collected. As regards those who have not collected the sales-tax from the people, I wish to submit that they do not do it out of charity. Actually, I may mention to you that I like the merchant who collects the three pies from me because I know that the

[Sri V. K. Thiruvengkatachari] [25th February 1955]

price I pay is correct. This merchant is only collecting the tax of three pies because he has not got to pay the tax but it is the purchaser who has to bear it. On the other hand, take for instance some of the big firms—some of the firms on the Mount Road—who do not collect the sales-tax from the purchasers. Their prices will be up by four or five times what they will have to collect by way of sales-tax alone. The purchaser naturally feels that here is a nice, big merchant who does not collect the sales-tax from him. But, for the same article for which a purchaser pays Re. 1 plus 3 pies as sales-tax, he will be charged Rs. 1-2-0 by the big merchant who says he does not collect the sales-tax from the purchaser; because the big merchant does not like to keep quarter-annas in his accounts the quarter anna becomes two annas. He therefore really collects more from the purchaser.

"The merchant who collects the sales tax from the purchaser remits into the treasury before the 20th of the next month what he has collected till the end of the previous month. Here also no trouble arises as regards his accounts because he gives the final account only after the close of the year. What has now happened in connexion with this is that another case—a very small case—was taken to the High Court. The stand was taken on the following point, namely, that section 3 of the General Sales Tax Act, 1939, says that every dealer shall pay for each year a tax on his total turnover for such year and therefore it is only for the whole year he has got to pay the tax, that he need not pay every month and that the rules do not have the authority of the main Act. Now, as I told you, these rules were passed by this very Legislative Assembly in 1939 and nobody took any objection to it earlier than in 1952 when it was overruled by the High Court. In view of what has now happened I will admit what one of the hon. Members said that legal acumen was not always a reliable thing. Apparently it appears to be so, because the same lawyer who won the case two years ago has lost his case in 1954."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"By the same Advocate-General."

* SRI V. K. THIRUVENKATACHARI (Advocate-General):—"Therefore the general questions which have been raised by hon. Members may arise in general administration. General amendments to the Sales Tax Act are pending and they will be brought up in a comprehensive Bill. Many of these general questions will be dealt with at that time and it is particularly so with reference to the hon. Member Sri M. Narayana Kurup's statement about the judiciary and about fundamental rights. Here there is no question of fundamental rights or any other thing. According to the Act every dealer has got to pay and how it is to be collected is the only question. For fifteen years we have been collecting this tax in advance. Unfortunately, a controversy arose as to whether these rules are supported by the Act passed by this Legislature. Therefore with the highest respect for the Legislature, we come before the same Legislature which passed the rules in 1939

[Sri V. K. Thiruvengkatachari] [25th February 1955]

thinking that the Act enabled it to do so, we come before it now for validating them. Therefore, there is no question of fundamental rights.

"As regards the question of respect for the judiciary, I may say two things. One is that so far as this Division Bench which gave this judgment is concerned, it could be said that after all the discussion that took place the decision could have been this way or that away as the arguments advanced were roughly equally balanced. At the end it was felt that the Act as it stood did not include the power to make such a rule and the judgment also did not prevent us from amending the Act to enable us to make rules for collecting the tax in advance. So, we are not acting against the judiciary or showing any disrespect to the judiciary or anything of that kind.

"The other aspect is, the same hon. Member suggested that the Government should not come forward frequently with amendments of this type. This is a principle that cannot be accepted. In a taxation measure, however carefully we draw it up, we find new conundrums and new problems arising and new loopholes are discovered. Though the intention is that every person on whom the tax is levied should properly pay it, we will find that by some particular method of doing business or by some particular method of making out bills and sales invoices and so on a man may be able to escape the tax. Our legal ingenuity cannot go to the extent of covering all the loopholes even when we frame an Act. Therefore, when it is found in a case that is taken to court that there is a loophole the Government must come before the Legislative Assembly and ask it to pass legislation to rectify these loopholes. In England, so far as income-tax is concerned, it is probably amended three or four times in a year and it is also widely amended at the time of the Finance Bill every year. Therefore in a taxation legislation whenever loopholes are found the Government will have to come before the Legislature and each Bill will have to be dealt with on its merits. There is no such principle that the Government should not come before the Legislature as often as it likes in order to rectify loopholes and evasions in taxation statutes.

11-10
a.m.

"A suggestion was also made that we are providing for too much delegation of rule-making powers to the Government. The intention of the Bill and also the actual intention in enacting this law is not to give any extra powers to the Government. The power to prescribe rules is already provided for in section 3 of the original Act itself. But the Government have to place those rules before this Assembly and get its approval of the same. When we say in this Bill that the tax for each year may be assessed, levied and collected in advance during the year, in monthly or quarterly instalments and for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate for his turnover for the year or periodical returns of the actual turnover, we are really repeating the rule which is already contained in the rules framed under the

25th February 1955] [Sri V. K. Thiruvengkatachari]

Madras General Sales Tax Act, 1939. It is merely for the purpose of validating a rule which has been held to be invalid that this legislation has been brought forward, and there is no other object. The main principle of the clause is that the money can be collected in advance during the year, in monthly or quarterly instalments and for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate of his turnover for the year or periodical returns as may be prescribed.

"Then, Sir, reference was made to Article 265 of the Constitution. Article 265 of the Constitution says that no tax shall be levied or collected except by authority of law, and that the expression 'law' means a law passed by this Legislature. It is exactly for that purpose, we have come forward with this Bill before this House to be passed into law. Therefore, there is no question of not fulfilling the provisions of Article 265 of the Constitution.

"Reference was also made to Article 20 of the Constitution and it was asked whether it would be proper to pass a retrospective legislation of this kind. I shall explain it. A merchant who is assessed to sales tax can pay in twelve equal instalments a sum equal to the tax to which he has been assessed in the previous year or at the end of each month on the basis of the actual turnover as given by him during the previous month. This system has been going on for the last fifteen years. Therefore, this question of giving retrospective effect does not arise at all. At the end of the year, any adjustments that are required will be made. If you take into account the assessments for 1953-54, practically in all cases final assessments would have been made after 31st March 1954. Probably some of the assessments made might not have been finalized though the returns might have been sent by the merchants. But this question of giving retrospective effect comes in more with reference to assessments for the current year, namely, from 1st April 1954 to 31st March 1955. On the basis of the rules as they exist now, merchants will be sending cheques to Government every month on the basis of actual transactions during the previous month or in twelve equal instalments a sum equal to the tax to which he has been assessed in the previous year. If we do not give retrospective effect to this legislation, even receiving these cheques is not proper. Let us assume a merchant has to pay in the month of June Rs. 103 on the basis of actual transactions during the previous month, namely, May. The merchant will have to send that amount to the assessing authority in the month of June and even the receiving of that amount which was quite valid under the rules as they stood will be now bad by reason of the judgment delivered by the High Court. Therefore, retrospective effect has to be given to cover transactions with reference to the current year, and perhaps a few cases of the previous year 1953-54 which have not yet been finalized. The judgment of the High Court had appeared in the newspapers and legally-minded merchants who had read the judgment might

[Sri V. K. Thiruvengkatachari] [25th February 1955]

not have sent the returns, for this month and the last month. Big merchants would have all paid the tax because they knew that they would be made to pay the same at some time or other. Actually there may be only a few legally-minded people who may not have sent the return on the plea that the law compelling them to send the return is not valid. Actually there may be only a few defaulters. With regard to these people, there will be no punishment for not sending the returns. They will be asked to send the returns now on the basis of the law that we are now making. If they send the cheques, they will be received and if they do not send them, a fresh order has to be passed by the assessing authorities, and then only the question of default arises. Therefore, there is no question of prosecution of those people who have defaulted payment. As a matter of fact, as soon as the judgment was delivered, the Hon. Minister had issued instructions not to launch prosecutions on the basis of advance collections to be made as per the rules, as they stood before the judgment was delivered.

"In the case of income-tax, the collections that are made are really advance collections. But in the case of sales tax it is really not so though it is called advance collections. Though technically and legally such collections are called advance collections, they are not advance collections at all. For example, a merchant sends to the Government in February what he has actually collected from you and me at the rate of three pies per rupee during the month of January. Such a payment is not advance payment at all. Of course, some adjustments will have to be made at the end of the year but they are very small. Such adjustments are required in cases where the actual turnover does not exceed Rs. 10,000. But, in any case, the actual amount collected from the purchasers by way of sales tax will not be refunded. The adjustments required to be done by the Government are very little. I have explained to the House that there is no question of violation of Fundamental rights provided for in the Constitution or any excessive delegation of powers or any disrespect for the judiciary. This Bill is only a simple expedient for the collection of the dues for the current year. Retrospective effect will only apply to cases where final assessments are not completed. Most of the people would have paid the taxes and there would be no need to apply this law retrospectively to 99 per cent of the cases. If we do not pass this Bill and if we allow legal controversies to be going on, some of the merchants will be encouraged to say that the collections made under the present law are bad and that they can withhold payments. It is only for that, this Bill has been brought forward."

SRI N. K. PALANISAMY :—"பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் டர்ன்ஓவர் ஆனால்தான் விற்பனைவரி போடலாம் என்று சட்டம் சொல்லுகிறது. மேலும் மாதாமாதமோ, மூன்று மாதத்திற்கு ஒருதரமோ வரி வசூல் செய்யலாம் என்று திருத்தம் கூறுகிறது. அப்படியானால் மாதாமாதம் அதிகாரிகள் வசூல் செய்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டால் அந்த வியாபாரியினுடைய மொத்த டர்ன்ஓவர் 7,000 தான்

[Sri N. K. Palanisamy] 25th February 1955]

வருஷக்கடைசியில் ஆயிற்று என்றால் '10,000 வந்தால்தான் வசூல் செய்யலாம்' என்று சொல்லுகிற சட்டத்திற்கு விரோதமல்லவா?"

*** SRI V. K. THIRUVENKATACHARI (Advocate-General) :—**
"எழுதுவதற்குக் கே வரி போடலாம் என்று அர்த்தம் அல்ல, டர்ன்ஓவர் 7,000-மேல் அல்லது 8,000 ஆனாலும் வரிவாங்கித்தான் ஆகவேண்டும் என்பதும் அல்ல. அட்வான்ஸ் எஸ்டிமேட்டின் பேரில், வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். பின்னர் வருஷக்கடைசியில் ரூ. 7,000 டர்ன்ஓவர் இருந்தால் ரீபண்டு மனு போடவேண்டும்."

*** THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—**"Sir, I am very 11-20
thankful to the Advocate-General for intervening in the debate a.m.
and explaining the legal aspects of the Bill very lucidly and in great detail. Having heard his explanation, one should wonder at the charge that was made by the hon. Member Mr. Kurup who said that there was lack of legal acumen. Sir, the same gentleman at one stage was able to convince the Court that the Act as such was all right and it did not require any amendment. But unfortunately, now this time the same gentleman was not able to convince the present Bench of the High Court. That means it is not due to want of acumen on this side but it is due to the different point from which the Honourable Judges looked at it. It is quite open for even eminent lawyers to differ and there is nothing new in that.

"Referring to the hon. Member from Ottapalam, he has become a veritable doubting Thomas (laughter) and he begins to question everything even granting some margin because he is a non-practising lawyer. Even then I think there is no justification for him to level those charges against the Government. If his argument is to be pushed to its logical conclusion, well, Sir, now there are Panchayat Courts and Munsif Courts; they must so see that their judgments are so perfect that there is no error as to take them to the District Courts or High Court or other higher Courts. Now we see even decisions made by very eminent judges are taken to Supreme Court and formerly to the Privy Council. There cannot be any finality about law. There is always room for interpreting it in different ways. Therefore, his charge is very unreasonable.

"Then as for the necessity and the technical aspect of it, it was explained by the Advocate-General and I do not want to go into what he said. As he said, it was only the High Court who said there was a specific difficulty and it was left for the Government to get right and therefore we have come forward with this Bill.

"As for the retrospective effect and advance collection, the Advocate-General said it was not really an advance collection, but that it was collection of what the merchant has already collected, and that instead of taking it as a lump sum at the end of the year, the Government wish to take it in twelve months or so. It

[Sri M. A. Manickavelu] [25th February 1955]

is good in the interests of the merchants also. For example, in my place there are two landlords owning a number of shops, each man owning about 40 or 50 shops. One landlord at the end of every month sends a bill and collects his rents. There is the other man—he is a very shrewd fellow—who goes round every evening and collects the rent every day. Supposing the rent is Rs. 4 per month, he collects at As. 2 or so per day every evening from the shop-keepers who do not find any difficulty in paying; and on the other hand they pay very willingly. Thus this man gets the whole collection and there are not arrears. The other man's dues fall into arrears and he has to file suits. Every day collection is in the interest of the merchants also, for they are satisfied that their burden is got rid of every day. So in the interests of merchants themselves it is better this arrangement is continued.

“Sir, another point was made out. Apart from the facilities for the man who pays the tax under this law, it also prevents fraud as pointed out by the hon. Member Sri Panchaksharam. A man carries on business for 5 or 6 months and after that runs away. What becomes of the tax due from him? We will not be able to collect anything from him and Government money will be defrauded. So preventing frauds is another advantage.

“Sir, the hon. Member from Pudukkottai, I am glad, gave a very effective reply to both the hon. Members Mr. Kurup and Mr. Ramalingam. I am very glad that in spite of his preoccupations as President of the Widows' Rehabilitation Society, he found time to study the Bill in detail (laughter) and understood it properly and also gave a fitting reply.

“Sir, coming to my friend, the hon. Member Mr. Gopala Menon, while he supported the Bill he gave some advice in the matter of collection and said that one should ‘lend grace and charm’ in the matter of collection. Well, I am quite willing to lend as much grace and charm as possible in the matter of collection, but I wish to know the experience that he has gathered in the matter of collecting his advocate's fees. How much grace and charm he lends to it I should know for my benefit and then I shall try to translate it. Collection is a very difficult thing and how much grace and charm could be lent to it, I cannot understand. I will get to know his experience when he tells me and see whether it is practicable. Anyway, I am prepared to lend as much grace and charm as possible. (The Hon. Finance Minister: ‘We can appoint women officers.’) The Hon. the Finance Minister suggests that if women officers are appointed, they will be collecting with grace and charm. Well, I have no objection to try that thing, but I will first of all consult the Hon. Member Sri Balakrishnan and try it. (The Hon. Sri C. Subramaniam was heard to say: ‘He can suggest only widows.’)

“Sir, as regards the charge that officers collecting sales tax are very unscrupulous, rude and behaving badly and all that, no general

25th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

charge like that can be levelled. But I do not propose to refute all of them. Still, in some cases one or two may overdo a little. If, however, specific cases are brought to the notice of the Government, the Government will try to take steps to see that such things do not recur.

“Well, Sir, I am very glad that the Member from Thonipadi stood up and said that all the charge is not to be laid against the collecting officers, there is much to be said against merchants also, etc. I am glad that at least one member got up and said that merchants also contribute so much for the officers being hard. So many merchants are trying to evade. There are some black-sheep in the merchant class also and because of them other merchants also are put to worry and get a bad name. It is better that the Merchants' Association who take up this question of exemption from potato, milk, fish and all that, also try to tone up the merchant class in their behaviour and their keeping of correct accounts and see that they do not evade. Then this question of hardship from the officers will not arise. We have to see both sides of the question. There is no good always accusing the officers alone. There are very good merchants also, but there are a few officers who misbehave. Whatever it is, Government will try, as far as possible to set right things. It is not quite germane to our discussion now, but since it has been raised I had to refer to it.

“That is all. I have nothing more to add. I hope further discussion will proceed soon.”

* SRI N. GOPALA MENON:—“Sir, both the learned Advocate-General and the Hon. the Minister have assumed that these taxes are for moneys actually realized by the trader. It must be remembered that there are a large number of merchants . . .”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member cannot make a speech again. He should be brief.”

* SRI N. GOPALA MENON:—“I am only making a personal explanation, Sir. There are a large number of traders who do credit sales and for thousands of rupees—As I said before I am not satisfied with the morality underlying the Bill—It is not money which the trader or merchant has actually collected that is taxed but money which he may collect or may not collect for the credit sales that he has made. It is that which I referred to when I said I was not quite satisfied with the principle underlying the Bill. I am sorry I have not been given any explanation.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“I want to submit that in the majority of cases it is only cash collection and in a few cases it may be on credit system. But I think this arrangement will put an end to this credit system also. It is good.

[Sri M. A. Manickavelu] [25th February 1955]

It is in the interests of trade; it is in the interests of the buyer; and it is in the interests of the seller and will put an end to that kind of credit system."

MR. SPEAKER :—" The question is—
' That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.' "

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" We will now take up clause by clause discussion."

Clause 2.

11-30 a.m. SRI N. K. PALANISAMY :—" I move—

' In line 9, after the word " instalments," insert the words
" at the option of the dealer ".' "

SRI A. RATNAM :—" I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

' In lines 9 to 12, omit the words " and for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate of his turnover as may be prescribed ".' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

' In line 13, after the word " payable," insert the words
" on the basis of the turnover of the preceding year ".' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" The clause and the amendments are before the House for discussion."

* SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள் மூன்று காரணங்களை எடுத்துக் கூறியிருந்தோம். அதில் இரண்டை அட்வொகேட் ஜெனரல் விளக்கிச் சொல்லி விட்டார். மூன்றாவது பாயிண்ட்டி இந்த மசோதாவை இம்மாதிரி பாஸ் செய்து விட்டால் வரி வசூல் செய்யும் அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான அதிகாரத்தை கொடுப்பதாக ஆகும். அவ்விதம் அதிகப்படியான அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதால் வியாபாரிகளுக்கு அதிகப்படியான தொந்தரவுகளை கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். வருமான வரியை வசூல் செய்வது போல் மாதத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை இந்த அதிகாரிகள் போய் எவ்வளவு வியாபாரம் ஆகியிருக்கிறது என்று சரிபார்க்கும்படி ஏற்பாடு செய்யலாம்."

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மாதா மாதம் வரியை வசூல் செய்ய வேண்டும் என்பதிலும் ஆட்சேபணை இல்லை. வியாபாரிகள் மாதாமாதம் அல்லது முன் கூட்டியே வியாபாரம் நடத்தும் கணக்கைக் கொடுப்பதிலும் ஆட்சேபணை இல்லை.—
' and for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate of his turnover for the year, or periodical returns of the actual turnover as may be prescribed.' "

25th February 1955] [Sri S. Ramalingam]

என்றிருப்பதை நீக்கி விடவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த அதிகாரத்தை இப்பொழுது அதிகாரிகளின் கையில் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. மாதாமாதம் என்ன வியாபாரம் நடக்கிறது என்ற கணக்கை கொடுப்பதற்கு முன் கூட்டியே வியாபாரம் வருஷத்திற்கு என்ன நடக்கிறது என்று எதிர் பார்த்து கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அதிகாரத்தை சர்க்கார் கையில் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. அட்வொகேட் ஜெனரல் சொன்னதுபோல் அந்த அதிகாரம் வியாபாரிகள் கையில் இருப்பதாக இருக்கிறது. மாதாமாதம் கணக்கைக் கொடுக்கும் அதிகாரத்தை வியாபாரிகள் கையில் கொடுத்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. சென்ற வருஷ வியாபாரத்தின் அடிப்படையில் கணக்கைக் கொடுத்து அதை 12 நவீனங்களில் வாங்குவதாக இருந்தாலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. வருஷக்கடைசியில் கணக்கைப் பார்த்து வருஷ செய்வதிலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இந்த மசோதாவின் வாசகப்படி—

' and for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate of his turnover for the year, or periodical returns of the actual turnover as may be prescribed.' "

என்றிருக்கிறது. யாருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நிர்ணயிக்கவேண்டிய அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. மாதா மாதக் கணக்கையும் அல்லது வருஷக் கணக்கையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய அதிகாரம் சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருப்பதால் அதை எடுத்துவிடவேண்டும். இந்த திருத்தத்தை சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Even now the option is in the hands of the dealer himself. For the purpose of advance collection, a dealer can furnish an advance estimate of his turnover for the year on the basis of his turnover in the previous year or monthly or other periodical returns of the actual turnover as he thinks. The Government takes the estimate as it is, and only after the end of the year the accounts are scrutinized. So the option is with the dealer himself. The law as it stands is quite all right. It gives ample scope for the dealer to pay the tax in easy instalments. So I oppose the amendments."

* SRI V. K. THIRUVENKATACHARI (Advocate-General) :—" இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய திருத்தத்திலும் வியாபாரிகள் தங்களுடைய இஷ்டப்படி போன வருஷ கணக்கையும் அல்லது இந்த வருஷ மாதாமாதம் என்ன விற்பனை நடந்தது என்ற கணக்கையும் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. அவர்களுடைய இஷ்டப்படி கொடுக்க வேண்டியது என்பதுதான் நினைக்கிறது. அவர்களுடைய அபிப்பிராயம். கவர்ன்மென்ட் இஷ்டப்படி கனம் மந்திரியினுடைய என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதன்மேல் ரூல் செய்துவருகிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதன்மேல் நான் சொல்வதற்கு இல்லை. 1939-ம் வருஷம் இந்த ரூல் இந்த அசெம்ப்லியில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி வியாபாரியின் இஷ்டப்படி என்று அதில் இருக்கிறது. போன வருஷ வருமானத்தின் பேரிலாவது வரி செலுத்த வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ' at the option of the dealer ' என்று இருக்கிறது. அதாவது ' வியாபாரியின் இஷ்டப்படி ' என்று இருக்கிறது. அதை மாற்றுவது என்பது இல்லை. இப்பொழுது இருக்கும்படியான சட்டப்படி இந்த அதிகாரம் இல்லை. இந்த அதிகாரத்தை இப்பொழுது கொடுத்தால் முன்பு செய்ததெல்லாம் சரியாகப் போய்விடும் என்பதற்குத்தான் இப்படி திருத்தம் செய்கிறார்கள். நாளைக்கும் வியாபாரியின் இஷ்டப்படித்தான் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கும். ரூலிலும் அப்படியேதான் இருக்கிறது."

[25th February 1955]

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“ கனம் அட்வொகேட் ஜெனரல் விதியில் இம்மாதிரியாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார். அந்த ரூலை திருத்த வேண்டுமென்றால் சர்க்காரே திருத்திவிடமுடியுமா அல்லது சபையின் முன்பு வைத்துத்தான் திருத்த வேண்டுமா ? ”

* **SRI V. K. THIRUVENKATACHARI (Advocate-General)** :—“ டர்ன்ஓவர் ரூலிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருத்துவதென்றால் சபையின் முன்பு வைத்துத்தான் திருத்த வேண்டும்.”

* **SRI N. K. PALANISAMY** :—“ 1939-ம் வருஷ ரூலில் ‘ஆப்ஷன்’ என்று இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லி விட்டு கடைசியில் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏன் ஆட்சேபிக்கிறார் என்பது தெரியவில்லை. ஆட்சேபிக்க வேண்டிய காரணம் என்ன ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I have nothing more to add.”

The amendment moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendments moved by Sri S. Ramalingam were, by leave, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I move—

‘Add the following proviso :—

“Provided that the tax shall be levied only if the annual turnover exceeds Rs. 40,000 :

Provided further the tax shall not be levied on betel leaves and plantain leaves ”.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I second the amendment.”

MR. SPEAKER :—“ The clause and the amendment are before the House for discussion.”

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அட்வொகேட் ஜெனரல் சொல்லிய பிறகு என்னுடைய திருத்தங்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன். இந்த திருத்தத்தைப் பற்றி இந்த சபையில் நான் அதிக நேரம் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதுபோல் பலகூட்டங்களில் இதைப்பற்றி வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். விற்பனைவரிச் சட்டம் நிறைவேற்றியபோது என்ன விலை இருந்தது இப்பொழுது என்ன விலை விற்கப்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு அதிகமாக விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. அதனால் சிறிய வியாபாரிகள் கூட விற்பனை வரி கட்டவேண்டும் என்று அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். அதனால் அந்த வியாபாரிகள் வரி கட்ட முடியாமல் தங்களுடைய கடைகளை மூட்டை கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையால் விற்பனை வரி விதிப்பதற்கு குறைந்த பட்சம் ஒரு வருஷத்தில் ரூ. 40,000-க்கு மேல் விற்பனையாக வேண்டும் என்று ஒரு மதிப்பு வைத்து அதற்குமேல் விற்பனையானால் அதற்கு விற்பனை வரி விதிக்க வேண்டும் என்று விதியை திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

25th February 1955] [Sri S. Ramalingam]

“ அடுத்தபடியாக வெற்றிலைக்கும் சாப்பிடுவதற்கு உபயோகப்படும் வாழையிலைக்கும் விற்பனை வரி கூடாது என்று என்னுடைய திருத்தங்கள் கூறுகின்றன. அவைகள் அழகிப் போகக் கூடிய பொருள்கள். சென்ற வருஷம் அழகிக்கூடிய பொருள்களாகிய முட்டை, மீன், இரைச்சி முதலிய பொருள்களுக்கு விலக்கு அளித்ததுபோல் இவைகளுக்கும் விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மசோதாவைத் திருத்தும்போது இவைகளைப்பற்றி கவனிக்கிறேன் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறார். இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்பு கூட சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய வாழையிலை வியாபாரிகள் ஒரு மகாநாடு கூட்டி இதைப்பற்றி வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி கனில் ஒருவர்கூட அந்த மகாநாட்டிற்குச் சென்றிருக்கிறார். இதைப்பற்றி யோசிப்பதாகவும் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார். இந்தப் பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** :—“ As regards the point about exemption, it does not arise here. I am not going to reply to it. As for the other one, it is not in order. It contravenes the provisions of section 3 of the main Act. It is stated therein—

‘where a dealer whose total turnover in any year is less than Rs. 10,000 shall not be liable’

That means that all dealings above that amount must come under this provision. Therefore, I cannot accept the amendment.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘Add the following proviso :—

“Provided that the tax shall be levied only if the annual turnover exceeds Rs. 40,000 :

Provided further the tax shall not be levied on betel leaves and plantain leaves ”.”

The amendment was put and lost.

Clause 3 was put and carried.

The Preamble and clause 1 were put and carried.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** :—“ Sir, I move—
‘That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955, be passed into law.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—
‘That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955, be passed into law.’ ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, this amendment to the original Act has been caused because the highest judicial tribunal of our State has given a verdict against the practice resorted to by our Government in collecting the sales-tax. In this connection, I want to submit that not only in regard to this Act but also in regard to many other Acts certain provisions thereof have been held invalid by the High Court recently. This has

Backward Classes— See Scholarships (Overseas).	
Balakrishnan, Sri V.—	
Bills—	
Distribution of Waste Land Bill, 1954	62-63
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955	504-506
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	253-255
284-285, 376, 403, 415, 417, 418, 420, 428-433	440
Condolence resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of See Questions and Answers.	451
Bauxite—	
Question re measures taken for exploitation of — in Salem	334-335
Bebbi industry—	
Question re financial aid from Central Government for —	3
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—	
Bills—Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954	45-46
Strike of the workers of the Brindavan Properties, Limited, Wellington, Coonoor, statement re	230
Unrest in textile industry, statement re	491-492
Bills—	
Distribution of Waste Land Bill, 1954—Taken into consideration.	46-93
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955—Considered and passed into law	493-524
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955—Message from the Governor re	125
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955— Considered and passed into law	231-324 357-445
Message from the Council re —	492
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954—Message from the Council re	125
May Day Holiday Bill, 1954 — Taken into consideration	28-40
Plantations Agricultural Income Tax Bill, 1954— Considered and passed into law	127-184
Shops and Establishments Bill, 1954— Taken into consideration ..	40-46
South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955—Message from the Council re	125
Bridge—	
Question re construction of a — across channel in Chenganiyur ..	489
Bunds—	
Question re action taken for construction of — for Pullur and Konam streams	13
Buses—	
See Motor Transport	
Business of the House—	
Change in the hour of sittings	126
Bysinosis—	
Question re prevalence of — among textile mill workers	2-3

Cattle—	
Question re death of — in Tiruvallur	327-328
Cess Fund—	
See South India Co-operative Spinning Mills.	
Chadayan, Sri M.—	
Bills—Distribution of Waste Land Bill, 1954	70-71
See Questions and Answers.	
Chengam Pillai, Sri O.—	
See Questions and Answers.	
City Police (Madras)—	
See Police.	
City Transport—	
Question re number of workers discharged from — as a disciplinary measure	96-98
Civil Procedure Code—	
Question re proposals to amend —	9-10
Coir industry—	
See Industries.	
College of Indigenous Medicine—	
See Colleges.	
Colleges—	
Question re (College of Indigenous Medicine—Languages that are prescribed for text-books for students of	210
Question re first-grade college, opening of another, in Salem district	216
Commercial Taxes Department—	
Question re recruitment to — from Registration department ..	340
Commodities—	
Question re pepper gardens bringing under jurisdiction of land mortgage banks	336
Communist prisoners—	
Question re release of — in Cannanore Central Jail	112-114
Community projects—	
Question re scheme for extension of — to some more taluks in Malabar	216
Condolence resolution re—	
Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of	449-461
Co-operative societies—	
Question re—	
Co-operative Motor Transport Societies, number of workers' co-operatives that undertake bus transport service	115-116
Number of — registered and liquidated in 1953-54	339-340
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies (Malabar) liquidated, and reorganized, number of	24-25
Courts—	
Question re Tuticorin conspiracy and rioting case special courts for the trial of —	120
D	
Datvasigamany, Sri S.—	
See Questions and Answers.	
Declaration of May Day Holiday Bill, 1954.	
See Bills.	
Deputy Speaker—	
Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955) Considered	277

D—cont.

Dharkast Rules— See Rules.	
Dharmalingam, Sri M.— Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts), Bill, 1955.	244-245
See Questions and Answers— Dharmapuram Mutt— See Mut.	
Distribution of Waste Land Bill, 1954— See Bills.	
District Planning Board— See Planning Boards.	
Drainage— Question re dumping ground for Cannanore Municipality use of a piece of land in Chirakkal taluk as	219
District Board Elections— Question re alleged concession in bus fare to voters who favoured Congress in	3
Drama Festival— Question re selection of dramas and artistes for National Drama Festival	484

E

Electricity— Question re— Consumption of — by agriculturists, difficulties in furnishing security deposits	328-330
Supply of — to Badagara, Cannanore, etc., in Malabar—	342
Supply of — to Mental Hospital, Kozhikode	351
Supply of — to Quilandy	344
Supply of — to Udayarpalayam	219-220
Supply of — to Vadakkanandal	487-488

Elementary School Teachers—
See Teachers.

Employees—
See Hospitals.

Employees' Provident Fund Act— Question re industries that come within the scope of	117-118
Employment Exchange— Question re reasons for inviting applicants for employment in Government service and local board service to come through—	214-215

F

Factor's Act— Question re recommendation of Government to the Standing Labour Committee for the amendment of	101-102
Fernandez, Sri W. J.— Condolence Resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of	460
Fertilizer factories— Question re number of — in the State	488
Fertilizers— Question re— Ammonium sulphate—Quantity supplied during 1953 and 1954 of — in Tanjore taluk	345
Distribution of —	461-468

F—cont.

Fisheries High School, Bekal— Question re acquisition of land for	15-16
Fisheries— Question re— Stakenet fishing, alleged corruption and bribery in the issue of licences for, in Malabar	120
Stakenet fishing, number of Harijan applicants for licences for	217
Forests— Question re— Administration of —	213-214
Timber, felling of, non-issue of permits by Collector for, in Malabar	347-350
Waste lands taken over by the Forest Department from the Revenue Department in Pudukkottai, regeneration work in	116-117
G General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955— See Bills.	8-9
Glass Factory (Mettupalayam)— Question re loans granted to	
Godowns— Question re paddy godowns, closure of, absorption of retrenched staff in other Government departments consequent on —	351
Gopala Gounder, Sri V.— Half-hour debate re, assignment of lands in Kalpatti village	187-188
See Questions and Answers.	
Gopalakrishnan, Sri P. K.— Bill — Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	365, 404
See Questions and Answers.	
Gopala Menon, Sri N.— Bills— General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955	500-501 519
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	371, 372 422-423
See Questions and Answers.	
Gopalan, Sri K. P.— Adjournment motion re lathi-charge on picketers before Nagji Purushothamam Company, Kozhikode	125
Bills— Declaration of May Day Holiday Bill, 1954	36-37 284, 307
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	370-371, 417 418, 442-443
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	127, 148 153, 154, 156 169, 176, 177, 179
Police interference with Trade Union activities, calling attention to	26
Unrest in textile industry calling attention to	490-491
See Questions and Answers.	

G—cont.		PAGES
Gopalan Unni, Sri K. C.—		
Bill — Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955—	277, 278	
Considered.	305, 306, 308	
See Questions and Answers.		
“Gosadan” —		
Question re Government grant to — in Tellicherry	115	
Government Estate—		
See Last Grade Staff.		
Government servants—		
Question re—		
Cases against — for alleged subversive activities in 1951-52 ..	1	
Special allowance sanctioned for — in notified unhealthy localities.	212	
Govindaswamy Nayagar, Sri A.—		
Half-hour debate re assignment of lands in Kalpatti village..	185-186	

H

Half-hour debate re—		
Kalpatti village, assignment of lands in	184-190	
Handloom Cess Fund—		
Question re—		
Amount received from the Centre and allotted to South Kanara in 1953-54 towards —	14-15	
Amount spent from —	471-472	
Handloom cloth—		
Question re steps taken by the Government to improve the sales of —	208-209	
Handloom weavers—		
Question re houses proposed to be constructed for — number and cost of —	211	
Harbour—		
Question re construction of — at Kozhikode	477	
Harijans—		
Question re community platforms for — opened in 1953-54 and expenditure incurred on them	198-199	
See House-sites.		
Health Inspectors—		
Question re service conditions of, action taken on resolutions passed at the Conference of Health Inspectors' League	210	
Hosdurg sub-taluk—		
See Adjournment Motions	123-125	
Hospitals and Dispensaries—		
Question re—		
Headquarters Hospital, bed-strength in General and Special wards of, at Tiruchirappalli	347	
Local Fund Dispensary, Quilandy increased grant for	14	
Madras Mental Hospital, misuse of articles intended for patients of	472	
Alleged ill-treatment of employee of — by the Superintendent of	205-206	
Mental Hospital, Kozhikode, supply of electricity to	351	
Tellicherry Government Hospital, additional wards for, construction of	11	
Women and Children Hospital, provision of septic-tank and flush-out latrines for, Kozhikode	464	

H—cont.

House-sites—		
Question re applications from Harijans of Perambalur for assignment of —	117	
Extent of lands acquired for Harijans in Attur for —	25-26	
Grant of — to Harijans in Chingleput district	484-485	
Money collected from the Harijans of Kaniyur, Udumalpet taluk, assignment of —	99	
Number of applications received and granted for — to Harijans in Tanjore	351	
Representation from Harijans of Sevalaperai village, Gingee taluk, for assignment of —	120	
Housing—		
See Handloom Weavers.		
Hydrogenation Factory (Kozhikode)—		
Question re delay in starting work in —	21-23	

I

Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955—		
See Bills.		
Industrial disputes—		
Question re representation from Rice and Oil Mill Workers' Union, Perintalmanna, South Malabar, re dismissal of workers, etc. ..	463-464	
Industrial Housing Scheme—		
Question re amount sanctioned by the Union Government for this State in 1953-54 for —	111-112	
Industries—		
Question re—		
Coir industry, help and encouragement to — in West Coast ..	338-339	
Industrial concerns, closure of, in Malabar	203	
Tile industry, constitution of a Committee to enquire into the condition of, in Malabar.	122	
Information centre—		
See Dharmapuram Mutt.		
Iron and steel—		
Question re iron ore, measures for exploitation of, in Salem ..	334-335	
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954—		
See Bills.		
Irrigation—		
Question re Maharajapuram channel, number of acres of land under ayacut of, brought under cultivation.	344-345	
Manimuthar Project, rendering of account to Government for collections made by an M.L.A. for.	206-208	
Number of filter-points installed in the West Coast	122-123	
Periya Avudaperi tank, repair of, in Sivagiri village, Tirunelveli district.	218-219	
Tanks in inam villages, repairs to	114-115	
Irrigation Projects—		
Question re projects recommended by Government for inclusion in Second Five-Year Plan.	121-122	

I—cont.

Iyanar, Sri A.— Condolence resolution <i>re</i> Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of — ..	457
---	-----

J

Jagannathan, Sri M.— Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	368
Half-hour debate <i>re</i> assignment of lands in Kalpatti village ..	186-187
Jeevanandam, Sri P.— See Questions and Answers.	
Judicial Officers (Subordinate)— Question <i>re</i> scrutiny of performances and merits of subordinate — at the time of completion of probation and promotion. ..	110

K

Kalyanasundaram, Sri M.— Adjournment motion <i>re</i> lawlessness in Hosdrug sub-taluk ..	124
Bills— Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955— 289, 290, 295, 298-301, 306, 357 380-382, 386-387, 392-397, 400, 402 405, 407, 408, 414, 434, 444.	232, 288
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 ..	136-137
139-140, 142, 144, 145, 146, 147, 149 151, 152, 153, 154, 155-156, 158, 159 160, 164, 165, 166-168, 170, 171 174, 180-183.	
Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954 ..	40-42
45-46	
Business of the House <i>re</i> change in the hours of meetings ..	126
Condolence resolution <i>re</i> Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of ..	450
Police firing at Naduvattam and report of Special Officer on it, calling attention to ..	28
Police interference with trade union activities, calling attention to ..	26-27
See Questions and Answers.	
Strike of the workers of the Brindavan Properties Limited, Coonoor, calling attention to ..	229
Kanaran, Sri C. H.— Bills— Distribution of Waste Land Bill, 1954 ..	65-66
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1956 ..	509
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	375, 376
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 ..	156
Kandaswamy, Sri C.— Bills— Distribution of Waste Land Bill, 1954 ..	46-52
87-91	
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	234-239
Half-hour debate <i>re</i> assignment of lands in Kalpatti village ..	184-185
See Questions and Answers.	
Kandaswami Padayachi, Sri M.— See Questions and Answers.	

K—cont.

Karuthiruman, Sri P. G.— Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955) ..	252-253
Kattimuthu, Sri M.— See Questions and Answers.	
Khadi schemes— Question <i>re</i> amount spent for — ..	210
Koothali estate— Question <i>re</i> number of arrests made in connexion with agitation in — in North Malabar ..	103
Koran, Sri O.— Condolence resolution <i>re</i> Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of ..	456
Krishna Ayyar, Sri V. R.— Bill—Distribution of Waste Land Bill, 1954 ..	59-61
See Questions and Answers.	
Krishnan, Sri R.— Bills— General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955 ..	508
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	278-280
372, 415	
See Questions and Answers.	
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.— Bills— Distribution of Waste Land Bill, 1954 ..	72-73
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	277, 283
284, 361, 369, 370-371, 389, 398, 403, 408, 418, 419 and 424	
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 ..	145, 171
172, 170	
Condolence resolution <i>re</i> Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of ..	459-465
See Questions and Answers.	
Kumaran Nayar— Question <i>re</i> suspected murder of — investigation into ..	345-349
Kunhan, Sri E. T.— Bills— Distribution of Waste Land Bill, 1954 ..	73-74
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	243
See Questions and Answers.	
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.— Condolence resolution <i>re</i> Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of ..	451
Kunhirama Kidav, Sri P.— See Questions and Answers.	
Kuppuswami, Sri R.— Bill—General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955 ..	508-506
Kuttikrishnan Nair, Sri K. P.— Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	293

	L	PAGES
Labour—		
Question re demonstration by workers inside factory premises ..		463
Land (s)—		
Question re poramboke lands, encroachment on, at Kamalapuram.		483
Last Grade Staff (Contingency)—		
Question re number and service conditions of, in Government Estate		325-326
Leprosy—		
Question re free treatment for, abandonment of, in Pudukkottai Division		342
Leyland buses—		
Question re buses, number of — purchased during 1954-55 ..		212-213
Library—		
Question re establishment of public — at Badagara		476
Lignite Investigation Project—		
Question re opinion of English experts on Neiveli —		483-484
Loans—		
Question re agricultural loans, number of applications allowed and rejected for — in Kolathur taluk		118-119
Local Fund Dispensary (Quilandy)—		
See Hospitals and Dispensaries.		
Lower Bhavani Project—		
Question re—		
Fines collected from agriculturists in area served by — ..		4-6
Rehabilitation of persons affected by —		99-101
	M	
Madanagopal, Sri V.—		
Bill—Distribution of Waste Land Bill, 1954		76-77
Madhavan Nambiar, Sri K.—		
Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..		255-256
		278, 376
See Questions and Answers.		417
Maharajapuram channel—		
See Irrigation.		
Malampuzha Project—		
Question re—		
Government's proposals to utilize the lands and buildings in —		111
Rehabilitation of persons affected by —		99-101
Malaria—		
Question re control measures taken in Kottayan taluk, Malabar ..		11-12
Manickasundaram, Sri M. —		
Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955,		251, 252
considered and passed into law		416, 425
		426

	M—cont.	PAGES
Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—		
Bills—		
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955.		493 517-524.
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955)		230, 231 273-276 289, 298
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954		127, 130 132, 133, 137, 139, 140, 145, 146 149, 150, 157, 160, 161, 169, 170 176-178, 183-184.
Half-hour debate re assignment of lands in Kalpatti village ..		188-190
Manimuthar Project—		
See Irrigation.		
Malabar—		
See Community Projects.		
Manjaya Shetty, Sri Y.—		
Privilege Motion re Draft Bill [South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955], circulation of, to certain Members of the House		223, 224
Matters of urgent public importance—		
Harassment of Harijans of Itchiputhur by police, calling attention to		352-356
Police firing at Naduvattam and report of Special Officer on it, calling attention to		27-28
Police interference with Trade Union activities, calling attention to		26-27
Strike of the workers of Brindavan Properties, Limited, Wellington, Coonoor, calling attention to		229-230
Unrest in textile industry, calling attention to		490-492
Mechanized farms—		
Question re constitution of —, advocacy by Government		11
Menon, Dr. K. B.—		
Adjournment Motion re Lawlessness in Hosdrug sub-taluk ..		124
Bills—		
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955		510-511
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..		268-269
Condolence Resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of ..		456
Privilege Motion re Draft Bill [South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955] circulation of — to certain Members of the House		226
Mental Hospital—		
See Hospitals.		
Message from the Council re—		
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955		492
Message from the Governor re—		
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955		125
Metal Industries (Shoranur)—		
Question re eviction of workers of — from their residences ..		476-477
Mills—		
Question re South India Co-operative Spinning Mills, grant of loan out of Cess Fund to — at Tirunelveli		337
Mogral, Sri M. S.—		
See Questions and Answers.		

M—cont.

Moidu, Sri K.—	
See Questions and Answers.	
Mookkiah Thevar, Sri—	
Condolence Resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of ..	453
Motor transport —	
Question re	
Buses, running of, from Engineering College to Arts College ..	346
Government City Transport, number of "Leyland" buses purchased during 1954-55 for ..	212
"Vijay" half-decker bus, cost, average daily collections and the working expenses per mile of ..	215-216
Mounagurusami Naidu, Sri N.—	
Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955— ..	267-268
Muthu, Sri V.—	
Condolence Resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of ..	453-455
Mutts—	
Question re Dharmapuram Mutt, information centre for ..	193-194
N	
Nagarajan, Sri V. R.—	
Bills—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	246, 247 287, 371
Nagji Purushothamam Company (Kozhikode)—	
See Adjournment Motion.	
Nallasivam, Sri K. R.—	
Bills—	
Declaration of May Day Holiday Bill, 1954 ..	37-38
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	260, 261 379
Nallaswami, Sri B. K.—	
Bill—General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955 ..	506-507
Narayana Kurup, Sri M.—	
Adjournment Motion re—	
Lawlessness in Hosdrug sub-taluk ..	125
Bills—	
Distribution of Waste Land Bill, 1954 ..	63-65
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955 ..	493, 495 497
Indebted Agriculturists (Repayment of debts) Bill, 1955 ..	239, 240 278, 279, 281-283, 289-295, 297, 299 358-360, 367, 387, 404, 405, 411 443
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 ..	128 133, 134, 140, 141, 146, 151, 153 154, 155, 173, 176, 178 179
Business of the House re Change in the hours of sittings ..	126
Condolence resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of ..	450
Privilege motion re Draft Bill [South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955], circulation of, to certain Members of the House ..	220, 221 222, 224, 228
See Questions and Answers.	
Narayanan Nambiar, Sri M.—	
Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	371
See Questions and Answers.	

N—cont.

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—	
Adjournment motion re lawlessness in Hosdrug sub-taluk ..	123-124
Bills—	
Distribution of Waste Land Bill, 1954 ..	74-76
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955 ..	523-524
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	269-273 357, 362, 368-369, 415 417, 419-420, 421, 439 135, 137
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 ..	138-139, 141, 143, 145 165, 168-169, 172-173 174-175, 179-180 458
Condolence resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of ..	27-28
Police firing at Naduvattam and report of Special Officer on it, calling attention to ..	222, 225 227, 228
Privilege motion re Draft Bill—[South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955] circulation of, to certain Members of the House ..	222, 225 227, 228
See Question and Answers.	
National Drama Festival—	
Question re selection of dramas and artistes for — ..	484
National Extension Service—	
Question re number of blocks selected and recommended for ..	104-110
Neyvelli Project—	
Question re workers in — retrenchment of, departmental correspondence re ..	326-327
See 'Lignite Investigation Project'.	
Nurses Home—	
Question re fans, provision of, in — ..	20
P	
Paddy godowns—	
See Godowns.	
Pais, Sri L. C.—	
Bills—	
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955 ..	510
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	259-260 375 435
Condolence resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of ..	501-503
Palanimuthu, Sri M.—	
See Questions and Answers.	
Palaniswamy, Sri N. K.—	
Bills—	
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955 ..	516-517, 520, 522 253
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	261-263, 377, 378, 417, 418, 427
See Questions and Answers.	
Palaniandi, Sri M.—	
Bills—	
Declaration of May Day Holiday Bill, 1954 ..	34-35
Distribution of Waste Land Bill, 1954 ..	69-70
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	266, 267 374
Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954 ..	43-44

P—cont.

PAGES

Pakkiriswamy Pillai, Sri S.— Bill—Declaration of May Day Holiday Bill, 1954	32-33
See Questions and Answers	
Panchaksharam, Sri S.— Bills— General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955	495-497
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	202, 408
	411, 426, 427
Privilege motion re Draft Bill—South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 circulation of, to certain Members of the House	227
Parasite Research Stations— Question re number of — and work done in	13
Parthasarathy, Sri K.— Bills— General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955	499-500
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	285, 286
	298, 409, 410
	413, 416, 425
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	159-160
	169
Pathways— Question re provision of — to Kadukaval village	194-197
Pepper— See Commodities.	
Periyaswami, Sri M. P.— Condolence resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of	456-457
Permits— Question re issue of bus — in Salem	200-201
Personal clerks— Question re appointment of ladies as — to Secretaries to Government, number of	341-342
Planning Boards— Question re District Planning Boards, rules governing constitution and working of	210
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954— See Bills.	
Police— Number of Special Armed — personnel at Red Hills, Madras Corpo- ration's protest against continuance of training camp for Special Armed — at Red Hills	468-471
Question re— Grant of weekly holidays for — constables	463
Madras City Police, allegations against, made by one Sri Rup Lal Kapur	118
Privilege motion re Draft Bill—South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill 1955, circulation of, to certain Members of the House	220-229
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies— See Co-operative Societies.	
Public Health— Question re allotment under National Extension Service Scheme for — in 1954 in Malabar	341
Pump sets— Question re filter-point pumpsets, number of applications received and sanctioned in 1954 in Tanjore	344

PAGES

Q

Questions and Answers— Anandan, Sri L.— Question re electricity, supply of, to Vadakkanandal	487-488
Aranganathan, Sri K.— Question re— Employment Exchange, reasons for insisting on applicants for employment in Government service and local board service to come through —	214-215
	483-494
Neiveli Lignite Mines, opinion of English experts on	342
Railway line connecting Tiruvannamalai and Merkanam, formation of	219
Roads formed under National Extension Service, maintenance of	117
Schools, number of, during 1953-54 in Madras State	328-330
Arumugam, Sri S. R.— Question re electricity, consumption of, by agriculturists, difficulties in furnishing security deposits	
Balakrishnan, Sri V.— Question re— Agricultural loans, number of applications allowed and rejected for, in Kolathur taluk	118-119
	209
Andhras in Secretariat Departments, number of	116-117
Forest waste lands taken over by Forest Department from Revenue Department in Pudukkottai, regeneration work on —	342
Leprosy, free treatment to lepers, abandonment of, in Puduk- kottai Division	20
Nurses' Home in Park Town, providing fans in	347
Timber Transit Rules, harassment of people of Pudukkottai Division by Forest officials under	116
Village roads in Pudukkottai, metalling of	217
Chadayan, Sri M.— Question re stake-net fishing, number of Harijan applicants for licences for	484-485
	119
Chengam Pillai, Sri O.— Question re— House-sites, grant of, to Harijans in Chingleput district	468-471
Ponneri-Vadugupatti-Amoor road, cost of construction of	327-328
Daivasigamoney, Sri S.— Question re Special Armed Police, Madras, Corporation's protest against continuance of training camp for — at Red Hills lake bund	
Dharmalingam, Sri M.— Question re cattle, death of — in Tiruvallur	210-211
Gopala Gounder, Sri V.— Question re District Planning Boards, rules governing constitution and working of —	212
Gopalakrishnan, Sri P. K.— Question re Government servants, special allowance sanctioned to, in notified unhealthy localities	217-218
Gopala Menon, Sri N.— Question re Kottapadi Kundakadavu road, construction of	

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Gopalan, Sri K. P.—

	PAGES
Question re— Dumping ground for Cannanore Municipality, use of a piece of land in Chirakkal taluk as	219
Government Mental Hospital, supply of electricity to, at Kozhikode	351
Last-grade staff, number and service conditions of, in Government Estate	325-326
Licences for stake-net fishing in Malabar, alleged corruption and bribery in the issue of	120
Mental Hospital employees, alleged ill-treatment by Superintendent of Mental Hospital of	205-206
Mental Hospital, Madras, misuse of articles intended for patients of	472
Payyanur-Annur-Vellur road, present stage of construction of	338
Pazhayangadi-Puthiyangadi road, construction of	475-476
Rice and Oil Mill Workers' Union, Perintalmanna, South Malabar, representation from, re dismissal of workers, etc. Saw Mills and Plywood factories in Baliapatam, accidents and compensation to workers of	463-464 1-2
Timber, felling of, non-issue of permits by Collector for, in Malabar	347-348
Women and Children Hospital, provision of septic-tank and flush-out latrines for, in Kozhikode	464
Gopalan Unni, Sri K. C.— Question re— Buses, running of, from Engineering College to Arts College. Dharmast Rules, amendment to	346 352
Lower Bhavani and Malampuzha Projects, rehabilitation of persons affected by —	99-101
Manimuthar Project, rendering of account by an M.L.A. to Government for collections made by him for—	206-208
Metal Industries, Shoranur, eviction of workers of, from their residences.	476-477
Special Armed Police, number of, personnel at Red Hills	468-471
Tapioca cultivators, provision of facilities for	477-480
Jee. anandam, Sri P.— Question re— National Drama Festival, selection of dramas and artistes for	484 483
Poramboke lands, encroachment on, at Kamalapuram	
Kalyanasundaram, Sri M.— Question re— Beedi industry, financial aid from the Central Government for	3
Dharmapuram Mut, information centre for	193-194
Government City Transport, number of "Leyland" buses purchased during 1954-55 for	212
Motor transport, "Vijay" half-decker bus, cost, average daily collections and working expenses per mile, of	215-216
Paddy godowns, closure of, absorption of retrenched staff in other Government departments consequent on	351
Transport Department, number of conductors and clerks in	446-447
Workers, demonstration by, inside factory premises,	343
Workers, retrenchment of, in Neyveli Project, departmental correspondence re	463 326-327

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Kandasamy, Sri C.— Question re Police constables, grant of weekly holidays for	483
Kandaswami Padayachai, Sri M.— Question re Tanks in Ulundurpet, steps taken to close breaches in,	483-489
Kattimuthu, Sri M.— Question re Training Schools, particulars re admission into, in Cuddalore and Villupuram.	330-334
Krishna Ayyar, Sri V. R.— Question re— Artificial insemination centres, starting of, in Malabar	483 9-10
Civil Procedure Code, amendment of	
Co-operative motor transport societies in the State under the management of workers, number of	115-116
Electricity, supply of, to Cannanore, Badagara, etc., in Malabar.	342
Gosadan, Tellicherry, grant to	115
Malaria control measures taken in Kottayam taluk, Malabar.	11-12
Personal clerks to Secretaries to Government, number of ladies appointed as.	341-342
Rauwolfia serpentina, total acreage brought under cultivation of, and research on its medicinal properties.	17-19
Subordinate Judicial Officers, Scrutiny of performances and merits of, at the time of completion of probation and promotion	110
Tellicherry Government Hospital, additional wards for, construction of —	11
Krishnan, Sri R.— Question re bridge, construction of — across channel in Chenganiyur	489
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.— Question re tanks in inam-villages, repairs to	114-115
Kunhan, Sri E. T.— Question re road from Ananthavoor-Kankanam to Tirur in Malabar, construction of.	15
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.— Question re teachers (Lower Elementary Grade), eligibility for increased pay of	336
Kunhirama Kidav, Sri P.— Question re— Coir industry, help and encouragement to, in West Coast.	338-339
Local Fund Dispensary, Quilandy, increased grant for	14
Madhavan Nambiar, Sri K.— Question re— Communist Prisoners in Cannanore Central Jail, release of	112-114 216
Community Project Schemes, extension to some more taluks, in Malabar of.	330
Pepper gardens, bringing under jurisdiction of Land Mortgage Banks of.	
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies (Malabar) liquidated and reorganized, number of	24-25
Public Health, allotment under National Extension Service Scheme for, in 1954 in Malabar.	341
Mogral, Sri M. S.— Question re— Filter points installed in the West Coast	122-123
Handloom Cess Fund amount, received from the Centre and allotted to South Kanara for —	14-15
Parasite Research Stations, number of, and work done in	13
Moidu, Sri K.— Question re— Harbour, construction of, at Kozhikode	477
Public Library, establishment of, at Badagara	476

Questions and Answers—cont.

Narayana Kurup, Sri M.—

Question re—

Agricultural labourers, fixation of minimum wages for ..	485-486
District Board Elections, alleged concession in bus fare to voters who favoured Congress in Malabar ..	3
Elementary school teachers, refusal by Treasury Officer to cash pay bills of ..	95-96
Hydrogenation Factory, Kozhikode, delay in starting work in ..	21-23
Industrial concerns, closure of, in Malabar ..	203
Irrigation and Power Projects recommended by Government for inclusion in Second Five-Year Plan ..	121-122
Koochali Estate, North Malabar, number of arrests made in connexion with agitation in ..	103
Kumaran Nayar of Pandalur suspected murder of, investigation into ..	345-46
Lower Bhavani and Malampuzha Projects, rehabilitation of persons affected by ..	99-101
Malampuzha Project, disposal of the colony built up for ..	111
Timber, felling of, renewal of licence for ..	349-350

Narayanan Nambiar, Sri M.—

Question re—

Bekal Government Fisheries High School, acquisition of lands for ..	15-16
Bunds for Pullur and Konam streams, construction of ..	13
Bridges on the Kalladka-Kashangad road, repairs to ..	19
Kottikulam-Panayal road in Kasaragod taluk, completion of work of ..	121
Pallikara-Periya road, non-completion of construction ..	23
Tenancy Legislation for South Kanara, proposal re introduction of ..	203-204

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—

Question re—

College of Indigenous Medicine, languages that are prescribed for text-books for students of ..	210
Commercial Taxes Department, recruitment to, from Registration department ..	340
Electricity, supply of, to Quilandy ..	344
Forests, administration of ..	213, 214
Press communique on Trade disputes, reasons for issue of ..	121
Rent Courts, number of, in Malabar and number of petitions received by, so far for determination of fair rent under Malabar Tenancy Act ..	216-217
Tappers' Co-operative Societies, payment of subsidy to ..	6-8
Tile Industry, committee to enquire into the condition of ..	122
Timber, felling of, non-issue of permits by Collector for ..	348-49

Pakkirisami Pillai, Sri S.—

Question re Madras City Police, allegations against, made by one Sri Rup Lal Kapur, ..

118

Palanimuthu, Sri M.—

Question re house sites for Harijans in Perambalur taluk, assignment of ..

117

Palanisamy, Sri N. K.—

Question re—

Bauxite and iron ores, measures for exploitation of, in Salem ..	334-335
Byssinosis, prevalence of, among textile mill workers ..	2-3
City Transport, workers discharged as a disciplinary measure ..	96-98
Coimbatore Textile Mills, women workers discharged from, compensation paid to ..	204-205
Employees' Provident Fund Act, number of industries that come within the scope of ..	117-118
Factories Act, Government's recommendation for the amendment of ..	101-102
Glass Factory at Mettupalayam, loans granted to ..	8-9

Questions and Answers—cont.

Palanisamy, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

Handloom Cess Fund, amount spent from ..	471-472
Handloom cloth, steps taken by the Government to improve the sale of ..	208-209
Handloom weavers, construction of houses for ..	311
House-sites for Harijans in Kaniyur, Udumalpet taluk, assignment of ..	99
Khadi schemes, amount spent for ..	210
Lower Bhavani Project, fines collected from agriculturists in area covered by ..	4-6
Mechanized farms, constitution of, advocacy by Government re ..	11
Rice, sale of — to Central Government ..	472-474
South India Co-operative Spinning Mills, grant of loan out of Cess Fund to, at Tirunelveli ..	337

Rajam Ramaswami, Sri C.—

Question re fertilizer factories, number of, in the State ..

488

Ramalingam, Sri S.—

Question re—

All-India Congress Session at Avadi, recruitment of college girls as volunteers for, with permission of heads of colleges ..	486-487
Ammonium sulphate, quantity supplied during 1953 and 1954 of — in Tanjore taluk ..	345
Co-operative societies, number of registered and liquidated — in 1953-54 ..	339-340
Filter-point pumpsets, number of applications received and sanctioned for, in 1954 in Tanjore ..	344
Government servants, cases against — for alleged subversive activities ..	1
Harijans, community platforms for ..	198-199
Kadukaval village, pathway to, provision of ..	194-197
Trade unions, number of, registered and number of registration cancelled in 1954 ..	219

Ramaswamy, Sri K. V.—

Question re—

Bed regulator at Jedarpalayam, lands brought under cultivation after the construction of ..	16-17
Bus permits, issue of, in Salem ..	200-201
First grade college, opening of another, in Salem district ..	216

Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—

Question re stage carriages, permits for, in Chingleput ..

200

Rangaswami Reddiar, Sri P.—

Question re—

Headquarters Hospital, Bed-strength in General and Special wards of, at Tiruchirappalli ..	7
Tuticorin conspiracy and rioting case, Special Courts for the trial of ..	34
	120

Ratnam, Sri A.—

Question re—

Fertilizers, distribution of ..	464-468
Industrial Housing Scheme, amount sanctioned by Central Government for this State in 1953-54 ..	111-112
National Extension Service, number of blocks selected and recommended for ..	104-110
Overseas scholarships to Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes students, grant of ..	204
Slums, number of, in Madras ..	201-203
Tuberculosis Sanatoria proposed to be started in the State, number of ..	103-104

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Sambasivam, Sri A.—

Question re—

House-sites for Harijans in Attur, extent of lands acquired for.	25-26
Revolver licences issued by the Collector of Salem in 1953-54, number of	15

Subbiah, Sri A. K.—

Question re—

House-sites for Harijans, number of applications received and granted for, in Tanjore,	351
Temple Trustees, fixation of qualifications for —	480-483

Thiagaraja Pillai, Sri M. D.—

Question re Health Inspectors, service conditions of, action taken on resolutions passed at the conference of Health Inspectors' League	210
---	-----

Venkatesha Sholagar, Sri P.—

Question re—

Maharajapuram channel, number of acres of lands under ayaout of, brought under cultivation	344-345
Periya Avudaisperi tank, repair of, in Sivagiri village, Tirunelveli district	218

Venugopala Gounder, Sri V.—

Question re house-sites for Harijans in Gingee taluk, assignment of —	120
---	-----

Viswanathan, Sri K. R.—

Question re—

Electricity, supply of, to Udayarpalayam	219-220
Sub-Registrars, revision of pay of	474-475
Village Officials, revision of salary of	11

R

Railways—

Question re Railway line connecting Tiruvannamalai and Merkanam formation of	342
--	-----

Raja Chidambaram, Sri P. B. K.—

Bills Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	298
	409, 410, 411, 413

Rajam Ramaswamy, Sri C.—

See Questions and Answers.

Rajaram Naidu, Sri K.—

Bill — Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	152-153
Condolence resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of	451-452

Raju, Sri K. T.—

Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	397, 398
--	----------

Rama, Sri T. K.—

Condolence resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of	453
--	-----

R—cont.

PAGES

Ramalingam, Sri S.—

Bills —	
Declaration of May Day Holiday Bill, 1954	28-31
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955	39-40
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	497-499
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	520-523
	295-296
	359, 379, 415, 434, 441
	134-135
	136, 142-148, 150, 154, 156-158, 160, 168
	170, 176, 180

See Questions and Answers.

Ramamurthi, Sri P.—

Condolence resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of	458-459
--	---------

Ramasamy Kander, Sri N. C.—

Bill—General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955	509-510
---	---------

Ramaswami, Sri K. V.—

Bills —	
Distribution of Waste Land Bill, 1954	58-59
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955	507-508

See Questions and Answers.

Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—

See Questions and Answers.

Ramaswami Reddiar, Sri P.—

Bills—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955—	
Considered and passed into law	278, 287
	288, 293, 366, 367, 419, 423-424

See Questions and Answers.

Rathina Gounder, Sri N.—

Bills—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	249-251
---	---------

Ratnam, Sri A.—

Bills —	
Declaration of May Day Holiday Bill, 1954	33-34
Distribution of Waste Land Bill, 1954	55-58
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955	503-504
Condolence resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of	452-453
Harassment of Harijans of Itchiputhur by Police, calling attention to	352-355

See Questions and Answers.

Rauwolfia Serpentina—

Question re total acreage brought under cultivation and research on its medicinal properties	17-19
--	-------

Registration Department.—

See Commercial Taxes Department.

Rent Courts.—

Question re rent courts, number of in Malabar and number of petitions received by them so far for determination of fair rent under Malabar Tenancy Act	216-217
--	---------

Revolver licences—

Question re number of — issued in 1953-54 by the Collector of Salem	15
---	----

Rice —

Question re sale of — to Central Government	472-474
---	---------

Rice and Oil Mill Workers' Union (Perintalmanna)—

See Industrial Dispute.—

R—cont.

PAGES

Roads—

Question re—

Bridges on the Kalladka-Kanhagad road steps taken to repair	19
Construction of — from Pazhayangadi to Puthiyangadi	475-476
Construction of a road from Ananthavoor-Kankanam to Tirur, Malabar	15
Kottikulam-Panayal Road in Kasaragode Taluk, completion of work of	121
Kottipadi-Kundakadavu Road, construction of —	217-218
Maintenance of — formed under National Extension Service	219
Pallikara-Peria road, non-completion of construction	23
Payyanur-Annur-Vellur road, present stage of	338
Ponneri-Vadukupatti-Amoor road, cost of construction of —	119
Village roads in Pudukkottai, metalling of —	116

Rules—

Question re —

Darkhast Rules, amendment to—	352
Timber Transit Rules, harassment of public of Pudukkottai division by Forest Officials under	347

Rulings—

Privilege Motion "that a draft Bill prepared by the Government on tenancy legislation in South Kanara was circulated among only certain members of the House and that this discrimination in giving information about pending legislation was a gross breach of privilege of the House" was disallowed on the ground that no prima facie case had been made out, as the statement of the sponsor of the motion that two Members stated in the Assembly on 15th February 1955 that they received a copy of the draft Bill was denied by those two members	228
--	-----

XXI: 1955
228

S

Salem—

See Iron and Steel.

Sambasivam, Sri A.—

Bills —

Distribution of Waste Land Bill, 1954	53-55
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	241-243

See Questions and Answers.

Sankaranarayana Menon, Sri V.—

Bills Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	245-246
---	---------

Saw mills and plywood factories—

Question re accidents in and compensation paid to workers	1-2
---	-----

Scheduled Castes and Tribes—

See Scholarships (Overseas).

Scholarships—

Question re overseas scholarships, grant of to Scheduled castes, Scheduled tribes and Backward classes students.	204
--	-----

Schools—

Question re—

Number of during 1953-54 in Madras State	147
Training Schools, admission into particulars re, in Cuddalore and Villupuram.	330-334

Secretariat—

Question re Audhars in number of —	209
--	-----

Selvaraj, Sri P.—

Bill Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955.	256-257
---	---------

S—cont.

Senapathi Gounder, Sri A.—

Bill Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	242-243
--	---------

Shafee, Sri K. Kunhi Mohamed.—

See Questions and Answers.

Shanmugam, Sri T.—

Bill — Distribution of Waste Land Bill, 1954	71-72
--	-------

Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954—

See Bills.

Sivaprakasam, Sri V. S.—

Condolence Resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of	457
--	-----

Slums—

Question re number of — in Madras	201-203
---	---------

South India Co-operative Spinning Mills —

See Mills.

South Kanara —

See Tenancy Legislation.

South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955—

See Bills.

Speaker, Mr.—

Adjournment motion re —

Lathi charge on picketers before Nagji Purushothaman Co., Kozhikode	125
Lawlessness in Hosdrug sub taluk	123-125
Announcement re Message from the Council re Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	492

Bills—

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955	493, 520
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	523, 524

277-279, 294, 295, 297-299, 301, 302, 308, 357, 360-362, 372, 382, 388-390, 402-405, 414, 419, 420, 440-442, 445	449, 460
--	----------

Condolence Resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of

Harassment of Harijans of Itchiputhur by Police, calling attention to	352-356
Police firing at Naduvattam and report of Special Officer on it, calling attention to	28

Privilege Motion re Draft Bill [South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955], circulation of — to certain Members of the House

220-229

Stage carriages—

Question re permits for — in Chingleput	200
---	-----

Stake-net fishing—

See Fisheries.

Subbiah, Sri A. K.—

Bills —	
Distribution of Waste Land Bill, 1954	68-69
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	247, 248

See Questions and Answers.

S—cont.

Subramaniam, the Hon. Sri C.—	
Adjournment Motion re Lawlessness in Hosdurg sub taluk	124
Bills—	
Declaration of May Day Holiday Bill, 1954	38-39
Distribution of Waste Land Bill, 1954	77-86, 91-92
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955	508, 509, 513 524
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	232
289-291, 294-299, 357, 360, 361, 362, 363, 364	
372, 382 386, 387 388, 389, 390, 398-400, 403	
409, 412, 414, 415, 433, 435-438, 439, 442	
Business of the House re change in the hours of sittings	126
Condolence Resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of	449-450
Harassment of Harijans of Itchiputhur by Police, statement re	353
Police interference with trade union activities, statement re—	355-356
Privilege Motion re Draft Bill (South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955), circulation of—to certain Members of the House	222, 223 224, 225, 226
Subramanyam, Sri M. P.—	
Bills—	
Declaration of May Day Holiday Bill, 1944	35-36
Distribution of Waste Land Bill, 1954	61-62
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	257, 258 373, 374, 421, 440
Sub-Registrars—	
Question re revision of pay of—	474-475
Swayamprakasam, Sri S.—	
Bills—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	232, 233 234
Condolence resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of	451
Privilege motion re Draft Bill, [South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955], circulation of, to certain Members of the House	226, 227, 279
T	
Tanks—	
Question re steps taken to close breaches in Ulundurpet—	488-489
Tapioca—	
Question re provision of facilities for cultivation of—and fixation of minimum price for—	477-480
Tappers' co-operative societies—	
Question re subsidy to—and action taken on recommendations of the District Prohibition Advisory Council, Malabar	6-8
Teachers—	
Question re—	
Elementary School Teachers, refusal of Treasury Officers to cash pay bills of—in Malabar	95-96
Lower Elementary Grade—eligibility for increased pay	336
Temples—	
Question re fixation of qualifications for trustees of—	480-483
Tenancy legislation—	
Question re introduction of—for South Kanara	203-204

T—cont.

Textile industry—	
Calling attention to unrest in—	490-492
Question re compensation paid to women workers discharged from—in Coimbatore	204-205
Thiagaraja Pillai, Sri D.—	
See Questions and Answers.	
Thinakarasaami Thevar, Sri S.—	
Bills—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	265-264 455
Condolence resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of	
Thiruvengkatachari, Sri V. K. (Advocate-General)—	
Bills—General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955	511-517 521, 522
Tile industry—	
See Industries.	
Timber—	
See Forests.	
Timber Transit Rules—	
See Rules.	
Trade Disputes—	
Question re Reasons for issue of a press communique on—	121
Trade unions—	
Question re number of—registered, and number of registrations cancelled in 1954	219
Training schools—	
See Schools	
Transport department—	
Question re number of conductors and clerks in—	343
Tuberculosis Sanatoria—	
Question re number of—proposed to be started in the State	103-104
V	
Vaidyanatha Ayyar, Sri A. (ex- M.L.A.)—	
Condolence resolution re death of—	449-461
Vaikuntam, Sri A.—	
Condolence resolution re Vaidyanatha Ayyar, Sri A., death of	459
Veloo, Sri A.—	
Bills—Distribution of Waste Land Bill, 1954	66
Velukkan, Sri C.—	
Bill—Distribution of Waste Land Bills, 1954	74
Venkatasa Sholagar, Sri P.—	
Bill—Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1954	44-45
See Questions and Answers.	
Venugopalaounder, Sri V.—	
See Questions and Answers.	
Village officials—	
Question re salary of—, revision of	11
Virupakshiah, Sri S. C.—	
Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	244 409, 411, 434
Viswanatham, Sri K. R.—	
Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	24-266
See Questions and Answers.	
W	
Workers—	
See Neyveli Project.	

V 211.31 'N 55
N 56-21

